

ΕΜΠΕΙΡΟΣ ΓΑΛΛΟΣ

ΗΤΟΙ

ΝΕΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

ΕΙΣ ΔΩΔΕΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

Γ. Ν. ΖΑΚΥΝΘΩ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

ΣΕΡΓΙΟΥ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ

1881

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΜΠΕΙΡΟΣ ΓΑΛΛΟΣ

ΗΤΟΙ

ΝΕΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΚΜΑΘΗΣΙΝ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΕΙΣ ΔΩΔΕΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ

ΣΥΝΤΑΧΘΕΙΣΑ

ΕΚ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ

ΕΝ ΖΑΚΥΝΘΩ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

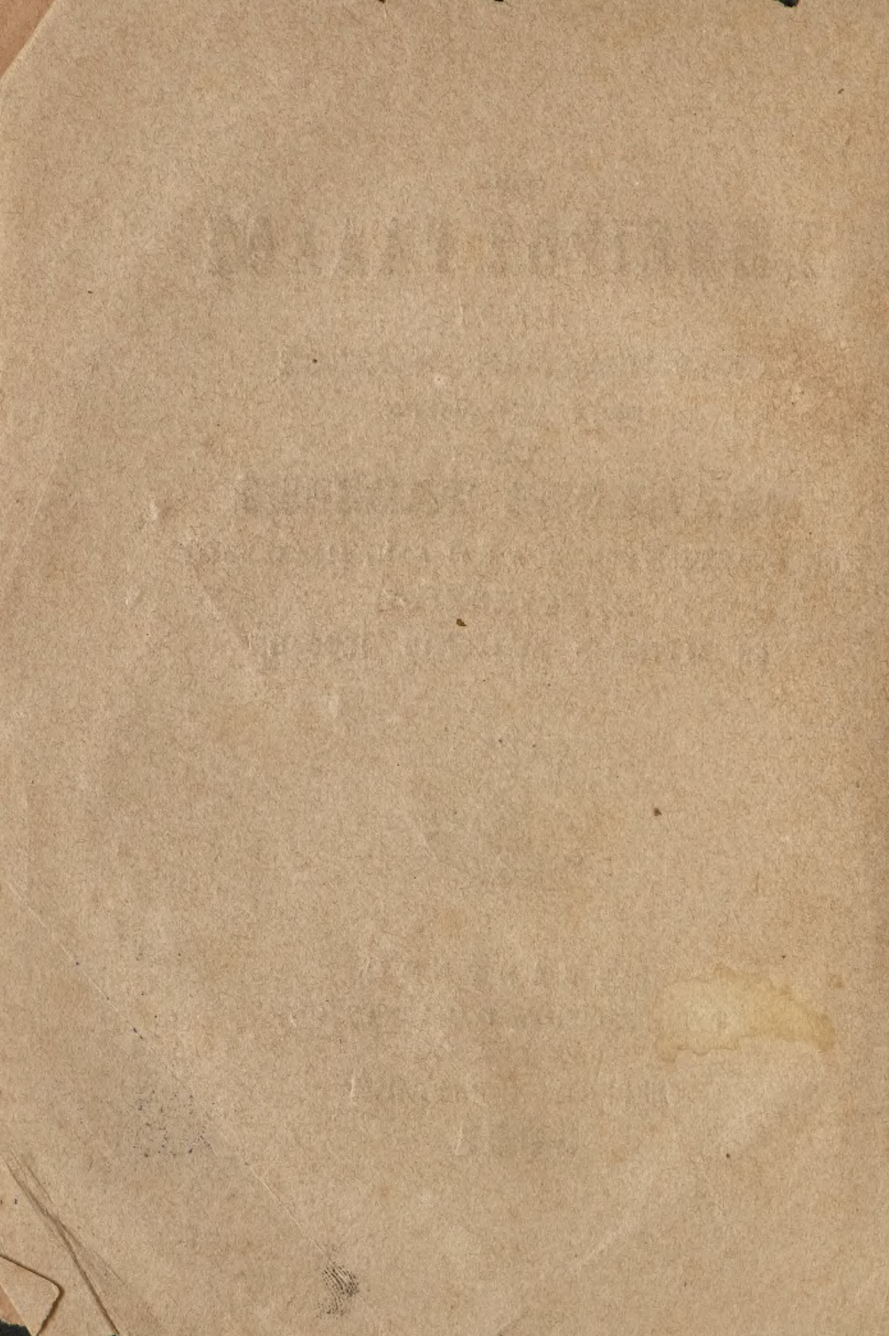
ΤΟΥ ΕΚΔΟΤΟΥ

ΣΕΡΓΙΟΥ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗ

1881

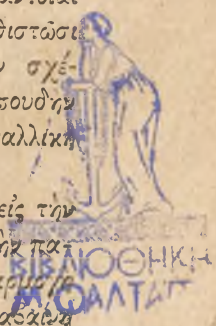
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΦΑΛΤ

Ευθαρόντως ἐκ τῆς εὐνοϊκῆς ἀποδοχῆς, ἥς
ἔτυχεν ὁ Νέος Ἑμπειρος Ἰταλός, οὗ τινος κατη-
ναλώθη ἡδὴ σχεδὸν καὶ ἡ δευτέρα ἐκδοσις, τοῦθ' ὁ-
περ ἀποδεικνύει τὸ ὠφέλιμον τοῦ βιβλίου, τοῦ κατ'
ἐμὲ ὡς ἐκ τούτου συντελέσαντος τὰ μέγιστα εἰς
ἐκμάθησιν τῆς ἰταλικῆς γλώσσης, ἐπεχείρησα καὶ
νέον ἔργον ὅπως παράσχω εὐχερὲς πρακτικὸν μέσον
εἰς τοὺς ἐπιθυμούντας νὰ σπουδάσωσι τὴν γαλλικὴν.

Αἱ ἐπιστῆμαι, αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον, αἱ παντοῖαι
τῶν ἀνθρώπων ἀσχολήσεις καὶ ἐπιχειρήσεις καθιστῶσι
νῦν, ἔνεκα τῶν ὁσημέραι πολυπλασιαζομένων σχέ-
σεων τῶν λαῶν, λίαν ἀναγκαίαν τὴν σπουδὴν
τῶν νεωτέρων γλωσσῶν, ἐν αἷς βεβαίως ἡ γαλλικὴ
δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ κοινότερα.

Ὅπως λοιπὸν συντελέσω τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν
εὐκόλῳ καὶ ταχεῖαν διάδοσιν αὐτῆς ἐκδίδει τὴν πα-
ρουσαν μέθοδον, ἐν ἣ ἡ θεωρία καὶ ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογή
συμβαδίζουσιν οὕτω, ὥστε ὁ μαθητὴς νὰ μεταβάλλῃ

ἀπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸ ἄγνωστον εὐχερῶς καὶ ἀποροσκήπτως, ληφθέντων πρὸς τοῦτο ὡς ὑπογραμμὸς διαφορῶν τοιούτων ἔργων ἐκ τῶν νεωτέρων ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ἐκπαιδευτηρίοις.

Τὸ προκείμενον ἔργον διαιρεῖται κατὰ τύπον εἰς δώδεκα μαθήματα, ἐννοεῖται δὲ κάλλιστα ὅτι ταῦτα δὲν θεωροῦνται βεβιαίως ὡς ἡμερήσια μαθήματα, ἀλλὰ μᾶλλον ὡς κεφάλαια, ἐν αἷς διεμερίσθη ἡ ὕλη πρὸς κανονικωτέραν αὐτῆς διευθέτησιν.

Οὐδενὸς κόπου ἐρείσθην, πᾶσαν δὲ κατέβαλον φροντίδα καὶ δαπάνην ὅπως καταρτίσω τὸ ἔργον τοῦτο ὅσον ἐνεστητέλειον· εὐελπιστῶ δὲ ὅτι αἱ προσπάθειαι μου δὲν θέλουσιν ἀποδοῖν ἀλυσιτελεῖς καὶ φροῦδαι.

Ὁ ἐκδότης

ΣΕΡΓΙΟΣ Χ. ΡΑΦΤΑΝΗΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΦΟΡΑΣ.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει τὰ ἑξῆς 26 γράμματα·

Aa, Bb, Cc, Dd, Ee, Ff,

α, μπέ, σέ, ντέ, ε, έφ,

Gg, Hh, Ii, Jj, Kk, Ll,

νζιέ, ασχ, ι, ζι, κα, ελ,

Mm, Nn, Oo, Pp, Qq, Rr,

έμ, έν, ο, πέ, κιοϋ, έρ,

Ss, Tt, Uu, Vv, Xx, Yy, Zz,

ές, τέ, ιοϋ, βέ, ιλσ, ιγκρέκ, ζεντ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὁ ἤχος τοῦ b, d καὶ g πρέπει νὰ ἐκφέρεται μελανώτερος, χωρὶς νὰ ἀκούωνται τὰ μ καὶ ν ἐξ ὧν ἀρχαίαι ἢ σημερινῶσα προφορά· ὁ τοῦ h ὀφείλει νὰ ᾖναι τοιοῦτος ὥστε νὰ οὐκ προφέρεται τὸ χ, ἀλλ' ὁ ἤχος τοῦ σ νὰ ἐξέρχεται μετὰ τῶν ὀδόντων καὶ τῶν χειλέων κάπως συνεσταλμένων· εἰς τὸν τοῦ q καὶ n δὲν πρέπει νὰ προφέρεται χωριστὰ τὸ ι—τὰ l, m, n, r, καὶ s προφέρονται καὶ ὡς λέ, μπέ, νέ, ρέ καὶ σέ.

Τὸ w δὲν συμπεριλαμβάνεται μετὰ τῶν γράμμάτων τῆς γαλλικῆς γλώττης· τὸ σημειοῦμεν ὅμως διότι ὑπάρχει εἰς τὴν βογογραφίαν τεσσάρων λέξεων whig, whist, (ἢ wisk,) wiskey καὶ wiski, αἵτινες ὅμως εἶναι λέξεις ξέναι, καὶ διότι οὐκ ἐν χρήτει εἰς τὰ ξένα ὀνόματα.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. Ο. Α. Π. Ε. Λ.

Τὰ φωνήεντα εἶναι ἔξ a, e, i, o, u, y.

Τὸ a προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικόν, εἶναι ὅμως ἄφωνον εἰς τὰς λέξεις aout (χυγουςτος), aoriste (ἀριστος,) taon (οἷστρος, τὸ ἐντομον), Saone (ποταμός).

Τὸ e εἶναι τριῶν εἰδῶν. 1ον, e στενὸν ἢ κλειστὸν, προφερόμενον σχεδὸν μὲ τὸ στόμα κακλεισμένον, εἶναι δὲ τοιοῦτον ὅταν λαμβάνῃ ὀξεῖαν οἶον vérité (ἀλήθεια), ἢ ὅταν ἀκολουθῇται ὑπὸ τοῦ r καὶ z τελικῶν, ἅτινα δὲν προφέρονται εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην· rocher (βράχος), diner (ἄριστον), vivez (ζῆτε), nez (ῥίς), — 2ον, e πλατὺ ἢ ἀνοικτὸν, προφερόμενον μὲ στόμα ὀλίγον ἀνοικτὸν, καὶ εἶναι τοιοῦτον ὅταν λαμβάνῃ τὴν βρεῖαν ἢ τὴν περισπωμένην, progrès (πρόοδος), frère (ἄδελφός), fête (ἐορτή), tête (κεφαλὴ)· ὅταν ἀκολουθῇται ἀπὸ σύμφωνον ἐξαίρουμένων τῶν r, s, z, n, m, οἶον bref (βραχύς), assied (καθίζει), tel (τοιοῦτος), sec (ξηρός), secret (μυστικὸς)· ὅταν ἀκολουθῇται ἀπὸ σύμφωνον διπλοῦν ἢ ἀπὸ δύο σύμφωνων διάφορα, ἐκτὸς τῶν m καὶ n, οἶον professe (πρεσβεύει), terrible (τρομερός), belle (ὠραία), achette (ἄγοράζει) restez (μείνατε), affecta (προσεποιήθη) καὶ ὅταν ἀκολουθῇται ἀπὸ x, ἐπειδὴ τοῦτο ἰσοδυναμεῖ μὲ δύο σύμφωνα (cs, qs), exécuter (ἐκτελεῖν), exiler (ἐξορίζειν). — 3ον, Ἄφωνον, ἢ καὶ ἡμίφωνον, ὅταν δὲν τονίζεται καὶ εἶναι ἄφωνον μὲν ὁλοσχερῶς ὅταν προηγῇται αὐτοῦ φωνῆεν ἐν μέσῳ λέξεως· il prie-ra (παρακαλέσει), ἐν τέλει λέξεως, rue (ὁδός), καὶ πρὸ τοῦ πληθυντικοῦ s, τοῦ τελικοῦ s καὶ nt τῶν ῥημάτων· rues (ὁδοί), tu lies (δέεις), ils rient (γελοῦσιν), — ἡμίφωνον ὅταν προηγῇται αὐτοῦ σύμφωνον εἰς τὰς

αὐτὰς περιτρίψεις, οἶον reçu (ληφθεὶς), race (γενεὰ), races (γενεαί), il livre (παράδίδει), ils livrent (παράδιδουσιν).

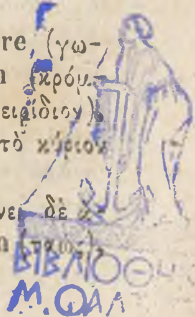
ΣΗΜ. Ἡ συλλαβὴ ἥτις σύγχεται ἐκ τοῦ ἁφώνου θ λέγεται καὶ αὐτὴ ἁφώνος.

Πρὸ τῶν συμφώνων m καὶ n τὸ ε προφέρεται ὡς a, οἶον εἰς τὰς λέξεις entendre (κταναντρ--ἀκούειν), embaumer (ἔμπομὲ--ταριχεύειν, ἀρωματίζειν)· ὅταν ὁμως ἔπεται φωνήεν, ἢ διπλοῦν n μετὰ τοῦ ε ἁφώνου ἐν τῷ τέλει (une) τότε ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ προφορὰν, ὡς énigme (ἄνιγμα), émigrer (μεταναστατεύειν), que je prenne (νὰ λάβω), qu' ils prennent (νὰ λάβωσιν)· ὡσχύτως καὶ εἰς τὴν λέξιν ennemi (ἐχθρὸς). Εἰς τὰς λέξεις ὁμως hennir (χρυσετίζειν), solennel (ἐπίσημος), enivrer (μεθύσκειν), indemnité (ἀποζημίωσις), enorgueillir (ἐπαίρω), emmener (ἀπάγειν), προφέρεται ὡς a.

Τὸ i προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ι, πρὸ δὲ τῶν συμφώνων m, n, ὡς e· οἶον impossible (ἀδύνατος), indifférent (ἀδιάφορος)· ἐπομένου ὁμως φωνήεντος ἢ διπλοῦ nn καὶ mm τότε ἐπανέρχεται εἰς τὴν πρώτην προφορὰν· imiter (μιμεῖσθαι), immense (ἄμετρος), initié (μεμυημένος), innocent (ἀθῶος).

Δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις encoignure (γωνία δύο τοίχων), moignon (πῆρωσις), oignon (κρόμμυον), poignant (δολιχὸς), poignard (ἐγχειρίδιον), poignée (δράξ), poignet (κάρπος), καὶ εἰς τὸ κῆριον ὄνομα Montaigne.

Τὸ o προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ο, μένει δὲ ὡς φωνον εἰς τὰς λέξεις faon (καθὼς ἐλάφον) paon (παῦον), Laon (πόλις ἐν Γαλλίᾳ).

Τὸ u δὲν προφέρεται ἐν ἀρχῇ ἢ ἐν τέλει συλλαβῆς, ὅταν προηγῇται αὐτοῦ g ἢ q καὶ ἔπεται e ἢ i, τροποποιουμένου τοῦ ἤχου τῶν συμφώνων τούτων, ὡς θέλομεν εἶπει ἀκολουθῶς.

Τὸ y προφέρεται ὡς τὸ i μὲν, ὅταν προηγῇται αὐτοῦ σύμφωνον, οἶον, analyse (ἀνάλυσις), style (ὕφος), καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα Bayard, Bayonne. Mayence· ὡς δὲ ii δὲ ὅταν εὐρίσκεται μετὰ φωνῆν, ἢ μεταξὺ φωνηέντων, ὡς paysan (χωρικὸς), foyer (ἐστία), καὶ τότε τὸ μὲν πρῶτον i ἀποτελεῖ συλλαβὴν μὲ τὸ προηγούμενον φωνῆν, τὸ δὲ δεύτερον μὲ τὸ ἐπόμενον φωνῆν ἢ σύμφωνον.

Φωνήεντα σύνθετα ἢ Δίφθογγοι.

Æ—προφέρεται ὡς τὸ e στενὸν καὶ ἐπέχει τόπον τῆς ἐλληνικῆς διφθογγου αἰ διὰ τινὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ληφθείσας λέξεις.

AI, EI προφέρονται, ὡς e στενὸν καὶ πλατὺ—Στενὸν μὲν ἐν τέλει λέξεως *essai* (δοκίμιον), *serai* (ἔσομαι), ἐν τέλει συλλαβῆς μεθ' ἧν νὰ ἔπηται συλλαβὴ ἥτις νὰ μὴ ᾔηται ἄφωνος, καὶ τοι μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχοντος διπλοῦ συμφώνου, οἶον, *plaisir* (ἡδονή), *paraissez* (φαίνεσθε), *maîtriser* (δεσπόζειν), *peigné* (κτενισμένος), *oreiller* (προσκεφάλαιον).—Πλατὺ δὲ ὅταν ἔπεται σύμφωνον ἢ *ent* ἐν τέλει λέξεως, *soleil* (ἥλιος), *serais* (θα ἤμην), *portrait* (εἰκὼν), *étaient* (ἦσαν), καὶ ὅταν ἔπεται συλλαβὴ ἄφωνος οἶον *peigne* (κτεῖς), *il plaise* (ἀρέσκη), *oreille* (οὖς).

AU, EAU προφέρονται ὡς o στενόν· *taureau*, (ταῦρος), *saut* (πήδημα).

EU, æu — ὁ φθογγος αὐτῶν δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἑλληνικὴν, εἶναι φωνὴ μεταξὺ τοῦ e καὶ u, καὶ μόνον δύνатаί τις νὰ τὴν μάθῃ ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, æ ὡς e στενὸν εἰς λέξεις ξενικὰς œdipe (Οἰδίπους) Gæthe (Γοίτης), œdème (οἰδημα), œcuménique (οἰκουμενικός), κ. τ. λ. παριστᾷ δὲ τὸ ἑλληνικὸν οἰ.

OI ὡς oa' toi (σὺ), fois (φορὰ), κ. τ. λ.

UE ἐκτὸς τῆς φυσικῆς τῶν προφορᾶς ἔχουσι τὸν φθόγγον τοῦ eu, ὅταν εὐρίσκωνται μετὰ ξὺ g ἢ e καὶ il ἢ ill' cueillir (δρέπειν), orgueil (ὑπερηφάνεια).

OU προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ου' mou (μαλακός), boue (βόρβορος), rouge, (ἐρυθρός).

Σύμφωνα.

b. δὲν ἐκφωνεῖται μὲν εἰς τὸ plomb (μόλυβδος) καὶ à plomb (καθέτως) — ἐκφωνεῖται δὲ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα Job — Jaob — Moab, καὶ εἰς τὰς λέξεις radoub (ἐπισκευὴ πλοίου), καὶ rumb (ῥύμβος), τὸ ἐποῖον ὁμῶς προφέρεται romb.

c. προφέρεται κατὰ τὴν ὁποίαν ἐσημειώσαμεν προφορὰν, τευτέστι ὡς σ μετὰ τῶν φωνηέντων e, i, y' Cerbère (κέρβερος), citoyen (πολίτης), cypres (κυπᾶριστος) — ὡς κ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, οἷον canif (κονδυλομάχαιρον), code (κώδνηξ), cuve (κάδος), ἐκτὸς ὅταν φερῇ ὑπογεγραμμένον τὸ σημεῖον λεγόμενον cédille (ç), οἷον façade (πρόοψις), garçon (παῖς), reçu (ληφθὲν), καθ' ἣν περίπτωσιν προφέρεται ὡς σ. Προφέρεται ὡς κ καὶ πρὸ τῶν συμφώνων l, n, r, t, ὡς cligner (ἰλλωπίζειν) Cneius (Κνέτιος), cré-

dûle (εὐπιστος), acteur (ὕποκριτής), καὶ ἐν τέλει λέξεως οἶον· bac (πορθημεῖον), bec (ῥάμπος), lac (λίμνη), pic (ἀξίνη), foc (φώκη), suc (χυμός)· μένει δὲ ἄφωνον εἰς τὰς ἐξῆς· Cotignac (ὄνομα κύριον), estomac (στόμαχος), broc (οἶνοχόη), croc (ἀρπάγη), marc (στέμφυλον), échecs (παιδοὶ)—προφέρεται ὁμως εἰς τὴν λέξιν échec—tabac (ταμβάκος), jonc (θρύον), lacs (βρόχος), arsenic (ἀρσενικόν), escroc (αἰσχροκερδής), tronc (κορμός), clerc (γραφεὺς), eric (βερουλκον), porc (χοῖρος), εἰς ταύτας ὁμως τὰς τελευταίας τρεῖς λέξεις προφέρεται πρὸ φωνήεντος ἢ h ἁφώνου, ὡς clerc-à-maitre, (τρόπος λογοδοσίας), eric et crac (κριγμός), porc-épic (ὑστρίξ)—τὸ épic ὁμως προφέρεται ἐπι).

Εἰς τὴν λέξιν donc (λοιπὸν) προφέρεται ἐν ἀρχῇ τῆς φράσεως· Donc, votre eami est parti (λοιπὸν ὁ φίλος σας ἀνεχώρησεν)· ἐν μέσῳ σιωπᾷται, ἐκτὸς ἂν ἔπνηται φωνῇ· allons donc nous promener (ἄγωμεν λοιπὸν εἰς περίπατον)—votre frère est il donc arrivé? (ἔφθασε λοιπὸν ὁ ἀδελφός σας;)

Ὅταν τὸ c ᾔηχι διπλοῦν πρὸ τοῦ e καὶ i, τὸ μὲν πρῶτον διχτηρεῖ τὴν προφορὰν τοῦ κ, τὸ δὲ δεύτερον προφέρεται ὡς σ, ὥστε συνάμα ἀποτελοῦσι τὸν φθόγγον τοῦ ξ, accepter (δέχεσθαι), accident (συμβάν).

Εἰς τὰς λέξεις second (δεύτερος), καὶ τὰς ἐξ αὐτῆς παραγομένας προφέρεται ὡς γ, ἐπίσης δὲ καὶ εἰς τὸ secrétaire (γραμματεὺς).

Τὸ c μετὰ τοῦ h ἔχει φθόγγον μεταξὺ τοῦ σ καὶ χ, διὰ ζώσης φωνῆς μόνον διδασκόμενον.

Διὰ τοῦ *ch* γράφεται τὸ *χ* εἰς τὰς εἰλημμένους ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λέξεις, καὶ προφέρεται ὡς *κ* ἐπομένον συμφώνου—ἐπομένου δὲ φωνήεντος πότε μὲν ὡς *κ*, πότε δὲ κατὰ τὴν γαλλικὴν προφορὰν τὴν *me-taxù σ καὶ χ*.

Τὸ *d* ἔχει τὴν φωνὴν τοῦ *ντ* ὡς εἰς τὸ ἐντολή—Ἐν τέλει λέξεως καὶ ἐπομένου συμφώνου δὲν ἀκούεται, ἐκτὸς τῶν ὀνομάτων *Obed, David, Joad, sud* (μεσημβρία). Αἰσθάνει τὸν φθόγγον τοῦ *t* ὅταν ἐπιθετόν τι λήγῃ εἰς *d* καὶ εὐθὺς ἔπεται τὸ ὄνομα εἰς *d* ἀναφέρεται, τοῦτο δὲ ἄρχεται ἀπὸ φωνῆεν *h* ἀπὸ *h* ἄφωνον, *profond abime* (βαθεῖα ἄβυσσος), *grand homme* (μέγας ἀνὴρ). Τοῦναντίον δὲ συμβαίνει ἐὰν τὸ ὄνομα λήγῃ εἰς *d* καὶ ἔπεται εὐθὺς τὸ ἐπιθετόν του ἀρχόμενον ἀπὸ φωνήεντος, *froid extrême* (ὑπερβολικὸν ψῦχος), *hord escarpé* (ἀπόκρημνος ὄχλη).

Τὸ *f* προφέρεται ἐν τέλει λέξεως, εἴτε φωνῆεν ἀκολουθεῖ προστεχῶς, εἴτε σύμφωνον *vif désir* (ζωηρὰ ἐπιθυμία), *vif amour* (ζωηρὰ ἀγάπη). Σιωπᾶται ὅμως εἰς τὰς λέξεις *clef* (κλεῖς), *éteuf* (σφαῖρα), καὶ εἰς τὰ σύνθετα *œuf dur* (ὠδὸν πηκτὸν), *œuf frais* (ὠδὸν νωπὸν), *nerf de bœuf* (βούνευρον), *cerf-volant* (χχορταστὸς), *chef-d'œuvre* (ἀριστούργημα), *bœuf gras* (βοῦς πυχὺς), *bœuf salé*, (βόειον ἡλατισμένον) καὶ εἰς τὰς φράσεις *courre le cerf* (θηροῦειν τὴν ἐλαφον), *un cerf dix cors* (ἐπιτετῆς ἔλαφος), *cerf aux abois* (ἐλαφος ἀποκαμῶσα), καὶ εἰς τὰ πληθυντικὰ *nerfs* (νεῦρα), *bœufs* (βόες), *œufs*, (ὠά).

Αἰσθάνει τὸν φθόγγον τοῦ *v* εἰς τὸ ἀριθμητικὸν ὄνομα *neuf* ἐπομένου φωνήεντος ἢ *h* ἀφώνου *neuf*

ans (έννέα ἔτη), neuf hommes (έννέα ἄνθρωποι),
 ἂν ὁμῶς μεταξὺ τοῦ neuf καὶ τοῦ ὀνόματος ὑπάρχη
 μόριόν τι, ἀναλαμβάνει τὸν ἴδιον neuf et demi (έν-
 νέα καὶ ἥμισυ), neuf en tout (έννέα τὸ ὅλον,) neuf
 à la fois (έννέα συγχρόνως).

Τὸ g μετὰ μὲν τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ
 τῶν συμφώνων l, r, m ἔχει τὸν φθόγγον τοῦ γκ, οἶον·
 galon (λῶμα), gosier (φάρυγξ), guttural (λαρυγγώ-
 δης), gloire (δόξα), grade (βαθμός), agréable (εὐά-
 ρεστος), augmenter (αὐξάνειν)—μετὰ δὲ τῶν φωνηέν-
 των e καὶ i προφέρεται ὡς ἐστὶ μειώσαμεν gémir (οἰ-
 μῶζειν, gîte (κατιάλυμα).

Παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ πρῶτος φθόγγος μεταβάλλ-
 λεται εἰς τὸν δεύτερον μετὰ τῶν φων. a καὶ o, πα-
 ρενειργμένου τοῦ φωνήεντος e ἀφώνου· forgeons (σφυ-
 ρηλατοῦμεν), mangea (ἔφαγε), καὶ ἀναλαμβάνει τὸν
 πρῶτον μετὰ τῶν φωνηέντων e καὶ i, παρενειργμέ-
 νου τοῦ u, guérir (ἰατροῦειν), guide (ὁδηγός).

Ἄν τὸ e τῆς εἰς gue ληγούσης λέξεως φέρῃ τὸ
 διαιρετικὸν σημεῖον (ë), τότε ἀκούεται μόνον τὸ u
 εἰς τὴν συνήθη προφορὰν του, ciguë (κώνιον), ambiguë
 (ἀμφίβολος).

Τὸ g μετὰ τοῦ n ἔχει ἴδιον φωνὴν ὡς τὸ νιὰ,
 νιè, νιò, οἶον· magnanime (μεγάθυμος), gagner
 (κερδίζειν), agneau (ἄμνός· ἀλλ' ἐν ἀρχῇ λέξεως
 φυλάττει τὴν φωνὴν τοῦ γκ, οἶον· gnome (δαίμων),
 gnomon (γνώμων), gnostique (γνωστικός), ὡς καὶ
 εἰς τὰς λέξεις agnat (κνδεστής), diagnostique (δια-
 γνωστικός), stagnation, (στάσις ὑδάτων) cognat, (συγ-
 γενής) régnicole (αὐτόχθων), inexpugnable (ἀπρό-

θητος), igné (πύρινος), Prognée (Πρόκνη), agnus-
castus (ἄγνος), οὐχὶ ὁμῶς εἰς τὸ agnus (εἰγκόλπιον),
μόνον.

Τὸ τελικὸν g, ὅταν μὲν ἔπεται προτεχῶς σύμφωνον, δὲν
προφέρεται, οἷον long chemin (μακρὰ ὁδός)· ὅταν δὲ
ἔπεται φωνῆεν ἢ ἡ ἄφωνον προφέρεται ὡς τὸ κ, οἷον un
long accès (μακρὸς παροξυσμός), rang honorable
(ἐντιμος θέσις)· ὁμοίως καὶ εἰς τὴν λέξιν bourg, (χω-
ρόπολις) ἐνῶ παρασιωπᾶται εἰς τὰς faubourg, (προα-
στειον) étang (τέλμα), poing (πυγμή), coing, (κυ-
δώνιον), hareng (ἄφύτ), seing (ὑπογραφή), ὡς καὶ εἰς
τὰς vingt (εἴκοτιν), legs (κληροδότημα), doigt (δί-
κτυλος)· Τὸ ὀρκτικὸν g εἰς τὴν λέξιν gangrène (γάγ-
γραϊνα) ἔχει τὴν φωνὴν τοῦ κ.

Τὸ h εἶναι δατύ (aspirée) καὶ ψιλὸν (muetle).
Τὸ δατύ προφέρεται σχεδὸν ὡς τὸ χ, τὸ δὲ ψιλὸν
δὲν ἀκούεται οὐδὲ ὅλως· Ἰδοὺ αἱ λέξεις εἰς αἷς τὸ h
εἶναι δατύ.

Ha ὦ (θαυμαστικὸν)	hachis περίκομμα (κρέατος)
habler κουπαζω	hachoir ἐπίκοπον
hablerie κουπασμός	hachotte ἐγκοπὺς
hableur κουπαστής	hachures τομῆς, τρίμματα
hache πέλεκυς	hagard βλοσυρὸς
hache paille ἀχυρόθριψ	baha χάρμα
hacher κατακερματίζω	bahé κέλευσμα θηρευτικόν
hachereau, ἢ hachot πε- λέκιον	haché κέλευσμα θηρευτικόν διὰ τοὺς κύνας
hachette πελεκίδιον	haie αἵμασις
hachich (προφέρ. hachik)	haie! αἶ, αἶ, (κέλευσμα τῶν ἀμαξιλατῶν πρὸς τὰ ζῆα)
εἶδος φυτοῦ	baillon ῥάκος

ans (έννέα ἔτη), neuf hommes (έννέα ἄνθρωποι),
 ἂν ὁμῶς μεταξὺ τοῦ neuf καὶ τοῦ ὀνόματος ὑπάρχη
 μῦθόν τι, ἀναλαμβάνει τὸν ἴδιον neuf et demi (έν-
 νέα καὶ ἡμισυ), neuf en tout (έννέα τὸ ὅλον,) neuf
 à la fois (έννέα συγχρόνως).

Τὸ g μετὰ μὲν τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ
 τῶν συμφώνων l, r, m ἔχει τὸν φθόγγον τοῦ γκ, οἷον·
 galon (λῶμα), gosier (φάρυγξ), guttural (λαρυγγώ-
 δης), gloire (δόξα), grade (βαθμὸς), agréable (εὐά-
 ρεστος), augmenter (αὐξάνειν)—μετὰ δὲ τῶν φωνηέν-
 των e καὶ i προφέρεται ὡς ἐστημεν ὡς gémir (οἰ-
 μῶζειν, γίτε (κατάλυμα).

Παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁ πρῶτος φθόγγος μεταβάλλ-
 λεται εἰς τὸν δεύτερον μετὰ τῶν φων. a καὶ o, πρ
 ρενειρμένον τοῦ φωνήεντος e ἀφώνου· forgeons (σφυ-
 ρηλατοῦμεν), mangea (ἔφαγε), καὶ ἀναλαμβάνει τὸν
 πρῶτον μετὰ τῶν φωνηέντων e καὶ i, παρεννερομέ-
 νου τοῦ u, guérir (ἰατρεῦειν), guide (ὁδηγός).

Ἄν τὸ e τῆς εἰς gue ληγούσης λέξεως φέρῃ τὸ
 διαιρετικὸν σημεῖον (ë), τότε ἀκούεται μόνον τὸ u
 εἰς τὴν συνήθη προφορὰν του, ciguë (κώνιον), ambiguë
 (ἀμφίβολος).

Τὸ g μετὰ τοῦ n ἔχει ἴδιαν φωνὴν ὡς τὸ νιᾶ,
 νιᾶ, νιῶ, οἷον· magnanime (μεγαθύμους), gagner
 (κερδίζειν), agneau (ἀμνός). ἄλλ' ἐν ἀρχῇ λέξεως
 φυλάττει τὴν φωνὴν τοῦ γκ, οἷον· gnome (δαίμων),
 gnomon (γνώμων), gnostique (γνωστικός), ὡς καὶ
 εἰς τὰς λέξεις agnat (καθεστῆς), diagnostique (δια-
 γνωστικός), stagnation, (στάσις ὑδάτων) cognat, (συγ-
 γενής) régnicole (αὐτόχθων), inexpugnable (ἀπόρρ-

θητος), igné (πύρινος), Prognée (Πρόκνη), agnuscatus (ἄγνος), οὐχὶ ὁμῶς εἰς τὸ agnus (εἰγκόλπιον), μόνον.

Τὸ τελικὸν g, ὅταν μὲν ἔπεται προστεχῶς σύμφωνον, δὲν προφέρεται, οἷον long chemin (μακρὰ ὁδός)· ὅταν δὲ ἔπεται φωνῇεν ἢ h ἄφωνον προφέρεται ὡς τὸ κ, οἷον un long accès (μακρὸς παροξυσμός), rang honorable (ἔντιμος θέσις)· ὁμοίως καὶ εἰς τὴν λέξιν bourg, (χωρόπολις) ἐνῶ παρασιωπᾶται εἰς τὰς faubourg, (προαστειον) étang (τέλμα), poing (πυγμή), coing, (κυνδώνιον), (hareng (ἄφύτ), seing (ὑπογραφή), ὡς καὶ εἰς τὰς vingt (εἴκοτιν), legs (κληροδοτήμο), doigt (δάκτυλος)· Τὸ ὀρκτικὸν g εἰς τὴν λέξιν gangrène (γάγγραινα) ἔχει τὴν φωνὴν τοῦ κ.

Τὸ h εἶναι datù (aspirée) καὶ ψιλὸν (muette). Τὸ δαυὶ προφέρεται σχεδὸν ὡς τὸ χ, τὸ δὲ ψιλὸν δὲν ἀκούεται οὐδόλως. Ἰδοὺ αἱ λέξεις εἰς αἷς τὸ h εἶναι datù.

Ha ὦ (θαυμαστικόν)	hachis περίκομμα (κρέατος)
habler κουπαζω	hachoir ἐπίκοπον
hablerie κομπασμός	hachotte ἐγκοπὺς
hableur κομπαστής	hachures τομία, τρίματα
hache πέλεκυς	hagard βλοσυρός
hache paille ἀχυρόθριψ	haha χάτμα
hacher κατακερματίζω	hahé κέλευσμα θηρευτικόν διὰ τοὺς κύνας.
hachereau, ἢ hachot πε- λέκιον	haie αἵμασιὰ
hachette πελεκίδιον	haïe! αἶ, αἶ, (κέλευσμα τῶν ἀμαξιατῶν πρὸς τὰ ζῆα)
hachich (προφέρ. hachik) εἶδος φυτοῦ	baillon ῥάκος

haim ἡ hain ἄγκιστρον	haloir ἄλεις
haine ἔχθος	halot φωλεὰ τῶν λχιθίων
haineux μνησίκακος	halotechnie ἀλοτεχνία
haïr μισῶ	halotessara ὁ κυθικός 42-
haïre κιλίκιον	ληνίτης
haïssable υισητὸς	halotrichum ἀλότοιχον
halage ρυμουλκία	halte κέλεισμα ἀναπαύσεως,
halbran κερκιθαλλίς	ἀνάπαισις
halbrener θηρεύω κερκι-	Ham Χιμ
θαλλίδας	hamac αἰώρα
hâle ἄλεις	hamaux τριδίκτυον
hâlé ἡλιοκαὴς	hameau χωρίδιον
halenée ἀποφορὰ οἴνου,	hampe τὸ ξύλον παντὸς
σκορόδου	ὀπλου πολεμικοῦ
halener ἰχνηλατῶ	han πανδοχεῖον
haler ἐλκύω	hanap κώθον
hâler φλέγω	hanche ἰσχίον
haletant ἀσθμαίνων	hangar σκέπαι μὲ κατωφερῇ
haleter ἀσθμαίνω	σέγην, ὑφ' ἧς τίθεται πο-
haleur ρυμουλκὸς	λεμικὴ σκευὴ καὶ ἅμαξαι
hallage δικκίωμα ἀγορᾶς	hanneton κάνθαρς
halle ἀγορὰ	hanscrit σοφὴ γλῶσσα τῶν
hallebarde δόρυ	Ἰνδῶν
hallebardier δορυφόρος	hanse τευτονικὴ συμπολιτ.
haller γένος φυτῶν	hansière ρυταγωγεὺς
hallier βίτος	hantal δένδρον τῶν Ἰνδιῶν
hallo ἄλως, στεφάναι ἔ-ου-	hanter θαμίζω
σαι τὰ χρώματα τῆς ἔρι-	hantise συναναστροφὴν
δος, πικρυκλεῦσαι ἐνίοτε	haplaire γένος φυτῶν
τὸν ἥλιον καὶ τοὺς ἀστέρας	happe πικραξόνιον

happechair ἀνθρωποθήρας	harem γυναικωνίτις
hapelopin λαίμαργος (ἐπὶ σκύλου)	hareng ἄφρη
happelourd ψευδόλιθος	harengaison ἀφυσάργα
happer ἄρπαζω	harengère ἀφυσωπῶλις
Hapsbourg Ἀρβουργον	hargueux ὀργίλος
haquenée ἀστουρκῶν	haricot φάσηλος
haquet ἄμαξα φορτηγός	haridelle καβάλλης
haquetier ἄμαξηγός	harnachement ἱπποσκευή
Har τὸ δεύτερον πρόσωπον τοῦ Θεοῦ τῶν Ἰνδῶν, κατὰ τὴν τελευταίαν ἑνσαρ- κωσίν του	harnacher συσκευάζω ἱπ- πον harnacheur ἱπποσκευοποιός harnais πανοπλία haro κατὰσχέσις
harangue δημηγορία	harpailleur πλανῶμαι (ἐπὶ κυνῶν) μὲ τὸ se συγ- κρούομαι
haranguer ἡδημηγορῶ	harpailleur ἀργύτης
harangueur δημηγόρος	harpe κινύρα
haras ἵπποτροφεῖον	harpe κυρτός (ἐπὶ λαγω- νικῶν)
harasse δοχεῖον τετράγωνον διὰ τὴν μετακόμι- σιν ὑελίνων εἰδῶν	harpeau ἀρπάγιον
harasser κόπτω, τρύχω	harper ἄρπαζω—μὲ τὸ se πιάνωμαι ἀπὸ τὰ χέρια
harceler κεντῶ	harpie ἄρπυια
harde ἄγέλη ἀγρίων ζώων	harpier ἄρπάζω
harder συνάπτω τοὺς κύνας	harpin κοντός
hardes ἐνδύματα	harpon τριόδους
hardi τολμηρὸς	harponner περιπείρω
hardiesse τόλμη	harponneur καμακευτής
hardiment εὐτόλμως	hart βυβλίς, εἶδος σχοινοῦ
hare παρορμητικὸν κέλευσμα τῶν κυνῶν	

hasard τύχη	haubergier θωρακίας τι-
hasarder ἀποτολμᾷ	μωριότης
hasardeusement ἀποτόλμω-	haubert θώραξ ἄλυσιδω-
μω:	τὸς
hasardeux ἀπότολμος	haulée δίκτυον ἄλιευτικόν
hase τὴ θῆλυ τοῦ λαγωῦ	hausse ἀναγωγεὺς, ὑψώσεις
Hasséki ἡ βασιλομήτωρ,	hausse col περιδέραιον
ἐκ τοῦ ἀραβικοῦ	haussement ἀναστήκωμα
hast ὀπλα	hausse pied εἶδος ἱερᾶκος
haste δόρυ	—καὶ εἶδος δικτύου
hastie ἢ hastilles—μέρη	hausse—queue ὄστρακον
τοῦ χοίρου τὰ ὀποῖα ἐ-	hausser ἐξάίρω
δίδοντο εἰς τοὺς γείτο	hausserie, ὡς τὸ hansière
ντας	haussoire ἱσχομύλη
hâte σπουδῇ	haut, ὑψηλὸς
hâtelette τρόπος σκευασίας	hautain ἀγέρωχος
φαγητοῦ	hautainement ὑπερηφάνως
hâter ἐπισπεύδω	haut bois βαρύκυλος
hâtereau εἶδος ἐδέσματος	haut-bord ἐπὶ πλοίου ὑ-
hâteur ἀρχιοπτανεύς	ψηλοῦ
hâtier ἐσχάρα	haut-de-casse-ἡ ἄνω στοι-
hâtif πρῶτος	χειοθήκη
hâtivement πρῶτως	haut-de-chausses-περισκέ-
hâtivité πρωτότης	λις
hâture σιδήριον ἀποτερ-	haut-dessus αἱ ἀνώτεροι
ματιζόμενον εἰς μοχλὸν	φωναὶ (ἐπὶ μουσικῆς)
haubaner προτονίζω	haute-bonté μέγα μῆλον
haubans πρότονοι	haute-bruyère ἐρίκη με-
haubergeon χιωνίσκος, ἀ-	γάλη
λυσιδωτὸς	haute-contre μεσότονον

haute-cour ἀνώτατον δι- καστήριον	haut - le - pied ευγὴ haut - mal ἐπιληψία
hautée δίκτυον ἀλιευτικὸν	haut - pendu μικρὸν σὺν-
Haute-Garonne ἡ ἄνω Γαρόνη	νεφον ἐξ οὗ προκύπτει μέγας ἄνεμος
haute grive εἶδος κίχλης	haut - somme ἀποπληξία
haute-lice μέγας τάπη	hauturier ὁδηγὸς εἰς τὰς
haut - licier μέγας ταπη- τοποιὸς	μεγάλας θαλασσοπλοίας hâve ἰσχνὸς
haute-lutte εἷς	haveau ὁμαλιστήρ
haute-marée πλημμύρα	havelée αὐλαξ
hautement παρρησία	haveneau ἡ havenet—εἰ-
haute-paye ἐντελής μισθὸς	δος δικτύου
haute-somme ἔκτακτος δραχμή	haveron ἀγριοερόμη havet ἀγκιστρειδὲς ἔργα·
hautes - puissances με- γάλοι δυνάμεις	λεῖον· havr αὖω
Hautes Alpes ὑψηλαὶ Ἄλπεις	hâvre ναύλοχος
hautesse ὑψηλότης—τίτλος τοῦ σουλτάνου	havresac γυλιὸς
haute - taille ἀντοξύτονος (φωνή)	hayon εἶδος κηροπηγίου hé ω—δεῦτε
hauteur ὕψος	heauime περικεφαλαία
haut-fond, ῥαχίς	heaumier εἶδος κεράσιον
haut-goût καρυκεῖα	hèche θαϊρὸς
hautin εἶδος ἰχθύων	héler προσκαλῶ (πλοῖον πρὸς ἐρώτησιν)
haut-justicier μέγας δι- καστής	hem αἶ! αἶ!
haut - le - corps σκίρτη- μα - ἀναπήδημα	hennir χρεμετῶ hennisement χρεμετισμὸς
	Henri Ἑρρίκος

Henriade Ἑρρίας (ποίημα γαλλικόν)	heurte σωρὸς ἐκκρίσεων heurter ὠθῶ
Henriette Ἑρριέττη	heurtoir ῥόπτρον- τὸ σί-
heraut κήρυξ	δηρον τῆς θύρας
hère πένις	hibou βύας
hérillard σιθηριακὸς ἐχ- νος	hic-voilà le hic ἰδοὺ ἐ- κόμπος
hérissé ἐχινῶδες	hideusement εἰδεχθῶς
hérissée κάμπη τῆς κινάρας	hideux εἰδεχθῆς
hérissier (ὀρθοῦμαι-ἐπὶ τρι- χῶν)	hie κοπανιστήριον
hérisson ἐχίνος	hiérarchie ἱεραρχία
herniaire ἐντεροκλίτης	hiérarchique ἱεραρχικὸς
hernie ἐντεροκήλη	hisser σηκόνω (ἐπὶ ναυτι- κῆς ὑπηρεσίας)
héro ἥρῳ, εἶδος ψυχῆς τοῦ Αἰναιίου	hobereau μικρὸν πτηνόν- μικρὸς εὐγενὴς ἀγροτικὸς
héroisme ἥρωϊσμός	hoc εἶδος πειγνιοχάρτου
héron ἐρωδιὸς	hoca εἶδος τυχυρᾶς πι- διας
héronner ἑπταμα (ἐπὶ ἐρωδιοῦ)	hoche σύμβολον
héronnier ἐπὶ πτηνῶν ὁ- μοιαζόντων τὸν ἐρωδιὸν	hochement κίνημα (τῆς κεφαλῆς)
héronnière καλιὰ ἐρωδιοῦ	hoche—pied πτηνόν
héros ἥρως	hoche pot εἶδος ἐδέσματος
herse ἄμη	hochequeue σεισπογυγίς
herse βωλοκοπῶ	hocher σείω
herseur βωλοκόπος	hochet κρόταλον
Hesse Ἑσση	hogner μεμψιμοιρεῖν
hêtre φηγός	Hohenzollern Χοχεντζόλερν
heurt σύγκρουσις	holà μόνιον κλητικόν

hollandais ὀλλανδὸς	houache ὀλᾶς
Hollande ὀλλανδία	houblon θρυωνία
hollander ποιῶ ἐπιτήδεια	houblonner ἐάλλω πολλήν
εἰς γραφὴν τὰ πτερὰ	θρυωνίαν εἰς τὸν ζύθον
Holstein ὀλσταϊν	houblonnière θρυωνιά
homard ἄστακος	houc σκαπάνη
hongre τομίας (ἐπὶ ἵππου)	houer ἀμῶ
hongrer εὐνουχίζω	houille γαιάνθραξ
Hongrie Οὐγγαρία	houiller γῇ περιέχουσα
hongrois Οὐγγρος	στρώματα γαιάνθρακος
hongroyeur οὐγγροδέψης	houillère γαιάνθρακος -
honrir περιφρονῶ	χειρόν
honte αἰδῶ — αἰσχύνω	houilleur γαιάνθρακωρύχος
honteusement αἰσχυρῶς	houillite ἀνθρακίτης - ἐρά-
honteux αἰσχυρόμενος	χος
hoquet λυγξ	houilleux γῇ περιέχουσα
hoqueton ἐπικνωφόριον τῶν	γαιάνθρακος
ἀρχαίων χωροφυλάκων	houlan οὐλάνος
horde σείφος	houle σάλος
horion πληγὴ εἰς τὴν κε-	houlette καλαβρύψ
φαλὴν	houleux κυματώδης
hormis ἐκτός	houppe κόρυμβος
hors ἔξω	houppée ἡ ὑψοῖς τῶν κυ-
hors-d'oeuvre πάρεργον	μάτων
hotte κόφινος	houppelande σάγος
hottée κοφινιά	houpper λυγῶ
hottentot ὀττεντῶτος — ἐν-	houppette μικρὸς κόρυμβος
τομόν	houppier ξριουργός
Hottentotie ὀττεντωτίς	houque, ἡ ἀφρικανική
hottleur φορεὺς	houque) κέγχρος

hourailler	κυνηγῶ μὲ ἀ- χρείους κύνες	πὸ πρίνου· housse ἐπίστρωμα
houraillis	κακοὶ θηρευτικοὶ κύνες	housser σαρῶ housset) εἶδος τι κλείθρου
hourdage	πρόχειρον χαλί- κωμ.α	houssete) houssière μέρος τοῦ δά-
hourder	κτίζω πρόχειρον ταύχον	σου· γέμον ἀπὸ πρίνου· houssine ῥαβδίν
hourdis	πρόχειρον τειχίον	houssiner ῥαβδιζῶ
houret	ἀχροῖτο· καὶ μικρὸς θηρευτικὸς κύων	houssoir σάρωμα housson γένος φυτῶν
hourî	παρθένος τοῦ πα- ραδείσου κατὰ μωαμεθ- νοῦς	houvari ἄνεμος θυελλώδης ἐν Ἀμερικῇ houx πρίνος
hourque	ὀλλανδικὸν πλοῖον	houzures κόπρις τῶν ἀ-
hourra	φωνὴ χαρᾶς	γριοχοίρων
hourvari	ἀνακληπτικὸν τῶν θηρευτικῶν κυνῶν	hoyau λίστος hoyé κτυπημένος (ἐπὶ ἰ-
housard—ή hussard—οὔσ-	σάρος	χθόνων) huage δικαίωμα τιμαριω-
housarder	πολεμῶ ὧς οἱ οὔστάραι	τικόν huard δύο πτερὰ ἱατίνος
housé	ὕποδεδεμένος καὶ λερωμένος	ἐπὶ ῥάβδου μὲ κωδῶ- νια πρὸς ὀρνιθοθηρίαν
houseaux	ὕποδες· διὰ τὰ φυλαχθῇ τις ἀπὸ τὴν βροχὴν καὶ τὴν λάσπην	hublot θέσις κανονίου εἰς πλοῖον huch ἰχθύς· τις
houspiller	ἀντιπερισπῶ	huche κάρδουπος
houssage	σκούπισμα	hucher καλῶ μεγάλη τῇ
houssaie	τόπος γέμων ἀ-	φωνῇ καὶ δ.ὰ συνέγματος

huchet κέρας δι' οὗ προσ-	Humboldt Οὐμβόλδ
καλοῦμεν μακρόθεν	humer ῥοφῶ
hue ! κέλευσμα τῶν ἁμα-	hune θωράκιον (μέρος εἰς
ξηλκτῶν ἔντα διαγείρωσι	τὸν ἱστὸν ὅπου ἱστάνται
τοὺς ἵππους πρὸς τὸν	οὗ ναῦται)
δρόμον	hunier δόλων— τὸ ἱστίον
huée φωνὴ διὰ τὰ σσηκωθῇ	τὸ κρεμάμενον εἰς τὸ
ὁ λύκος καὶ τὰ διωχθῇ	κάρχητιον (γάμπια)
πρὸς τοὺς κυνηγούς	Huningue (ὄνομα κύριον)
huer ἐμβῶ (κυρίως διὰ	huppe ἄγριος πετεινός
τοὺς λύκους)	huppé λοφωτός ἐπὶ πτηνῶν
huet καὶ huelle σκώψ	hurasse κρίκος τῆς λαβίδος
(πτηνῶν).	τῆς σιδηρουργικῆς σφύρας
huguenot ὄνομα διδόμενον	hure ῥύγχος, κεφαλὴ κα-
ἄλλοτε εἰς τοὺς Καλβι-	σημένων τινῶν ζώων
νιστὰς Ἐλβετοὺς εἰς τὴν	καὶ μάλιστα τοῦ χοίρου
Γαλλίαν	καὶ ἀγριοχοίρου
huguenotisme ἐνωμοτι-	hurhaut ! ὀξεία ! ἐπιφώ-
σμός	νημα τῶν ἡνιόχων πρὸς
huit ὀκτώ	τοὺς ἵππους
huitain ὀκτάστιχον	hurlement ὠρυγμός
huitaine ὀκταήμερον διά-	hurler ὠροῖμαι
σινμα	hurleur γένος πηθήκων
huitième ὄγδος	hurluberlu τρελλός
huitièmement ὄγδοον-κατ'	Huron (ὄνομα κύριον)
ὄγδοον λόγον	hutte καλύβη
huit-pieds ὀκτάπους	hutter (se) κατασκευάζο-
hulotte καὶ)	μα καλύβην
huelle) αἰγώλιος	

Εἶναι προσέτι πάντοτε ὀκτὺ ἐν μέσῳ λέξεως με-

ταζὺ φωνέντων, cohue (πρατήριον, ὄχλος θορυβώ-
δης) bahut (ρίσκο), ahan (κόπος).

Τὸ h ψιλὸν ἀντικαθίστησι τὴν δασεῖαν εἰς τὰς
ἐκ τῆς ἐλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις, Hélène (Ἑλένη),
Hercule (Ἡρακλῆς), histoire (ἱστορία), ἐκτὸς τοῦ
héros (ἥρωας), οὗ τινος ὅμως τὰ παραγωγά τὸ ἔχου-
σι ψιλὸν, héroïne (ἡρώτις), héroïque (ἡρωϊκός), καὶ
ἐκτὸς τοῦ hiérarchie (ιεραρχία).

Τὸ h τίθεται μετὰ τοῦ r εἰς τὰς ἀπὸ ρ ἀρχο-
μένας ἐλληνικὰς λέξεις: rhétorique (ῥητορικὴ), rhino-
ceros (ῥινόκερω), ἢ μετὰ rr ὡς diarrhée (διάρροια).

Τὸ j εἶναι συμφωνον καὶ αὐτὸ καὶ προφέρεται ὡς
τὸ g, jardinier (κηπουρός), jeter (ρίπτειν).

Τὸ k τὸ ὁποῖον προφέρεται ὡς τὸ x εἶναι εἰς
χρῆσιν εἰς τὰς ξενικὰς λέξεις, kilomètre (χιλιόμε-
τρον), kan (Χάνης) κιλ.

Τὸ l δὲν προφέρεται ἐν τέλει τῶν ἐξῆς λέξεων
baril (βίκος), chenil (ὁ σηκὸς τῶν κυνῶν), cul (πρω-
κτός), coutil (κάνναβος), fournil (ἀρτοκοπεῖον), gril
(ἐσχάρα), nombril (ὀμφαλός), outil (ἐργαλεῖον),
persil (πετροσέλινον), sourcil (ὀφρύς), soul (ὑπερκο-
ρῆς), καὶ εἰς τὸ fils (υἱός).

Τὸ l μετὰ τὸ φωνῆεν i λαμβάνει ἥχον λεγό-
μενον ὑγρὸν (l mouillée), καὶ προφέρεται ὡς γλι
συγχωνευομένου τοῦ γ εἰς τὸν φθόγγον, ὡς εἰς τὸ
ἰταλικὸν gli bail (μίσθωσις), péril (κίνδυνος.) Ταῦ-
τὰ καὶ ὅταν ᾖναι διπλοῦν, εἶον, fille (κόρη), an-
guille (ἐγχελυσ). Ἐξαιροῦνται αἱ λέξεις cil (βλεφα-
ρίς), fil (νῆμα), babil (στωμυλία), mil (ἀριθμητι-
κὸν — χίλιοι) ville (πόλις), mille (χίλιοι), Gilles

(ὄνομα κίριον), καὶ αἱ ἀρχόμεναι ἀπὸ τοῦ ill ὡς illustre (ἐπιφανής), illusion (ἀπάτη).

Τὸ m ἔχει, ὡς ἐσημειώσαμεν, τὴν φωνὴν τοῦ μ, ἀλλὰ ἐν τέλει συλλαβῆς λημβάνει ἥσον τινὰ ῥωθωνοτὸν καὶ συγχέεται τότε μετὰ τοῦ n. Εἰς αἰροῦνται αἱ ἀπὸ imm ἀρχόμεναι λέξεις immortel (ἰθάνατος), immobile (ἰκίνητος). Ταῦτὸ δὲ καὶ ὅταν μετὰ τὸ m ἀκολουθῇ n οἷον amnistie (ἄμνηστεία) damner (κολάζω) κτλ. Εἰς τὴν λέξιν automne τὸ m παρσιωπᾶται.

Τὸ n προφέρεται καὶ αὐτὸ διὰ τῶν μυκτῆρων, aune (μέτρον), engraver (προσκαρούω,) ingrédient (τὸ συστατικὸν μέρος), οὐχὶ δὲ εἰς τὰς λέξεις τὰς ἐχούσας τὸ n διπλοῦν innocence (ἀθωότης), année (ἐνιαυτός), anneau (δακτύλιος) κτλ, πλὴν τοῦ ennui (ἄνία), ennoblir (ἐξευγενίζω), καὶ πλὴν τῶν enivrer (μεθύσκειν), enorgueillir (ἐπαίρειν).

Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται ἐπιβρίτως εἰς τὰ εἰς ὄνοματ' abdomen (γαττήρ), amen (ἀμήν), Eden (Ἑδὲμ), gramen (ἄγρωστις), hymen (ὑμέναιος), examen (ἐξέτασις).

Τὸ p δὲν προφέρεται εἰς τὰς λέξεις baptême (βαπτισμα), baptiser (βαπτίζειν), Baptiste (βαπτιστής), cheptel (συντροφικὴ παρὰχώρησις), compte (λογαριασμός), sept (ἐπτά), corps (σῶμα), temps (χρόνος) οὔτε ἐν τέλει λέξεως, camp (στρατόπεδον), champ (ἀγρός), drap (ἐριοῦχον), sirap (σίραιον), cer (κλήμα), loup (λύκος), ἐκτὸς τῶν λέξεων Alep (Ἀλέπη), Gap (Γάπιον), jalap (ἰκλάπη), julep (ποτὸν δισταγμένον ἀπὸ διάφορα εἶδη), cap (ἄκρωτήριον). Εἰς τὰ ἐπιβ-

ρηματα beaucoup (πολύ) καὶ trop, (ὕπερπολυ) τότε μόνον ἀκούεται ὅταν ἔπνηται φωνῇεν ἢ h ἄρωνον. Τὸ p μετὰ τοῦ h ἔχει τὸν ἦχον τοῦ φ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς λαμβανόμενας λέξεις.

Τὸ q διακτερεῖ τὴν ἰδίαν φωνὴν ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν μέτῳ λέξεως, συνδέεται δὲ πάντοτε διὰ u τὸ ὁποῖον δὲν προφέρεται: qualité (ποιότης). Προφέρεται εἰς τὰς λέξεις coq (ἀλέκτωρ), καὶ cinq (πέντε), ἀλλὰ εἶναι ἄρωνον εἰς τὸ coq d' inde (μελεγχρίς), καὶ εἰς τὸ cinq ὅταν ἔπνηται σύμφωνον, cinq garçons (πέντε παῖδες). Εἰς τὰς ἑξῆς λέξεις δίδει εἰς τὴν u τὸν φθόγγον τοῦ ou, aquatile (ἐνυδρὸς), aquatique) κατὰκλυστος—ἐνυδρὸς), équateur (ἰσημερινός), équation (ἰσοχρονισμός), quadragenaire (τεσσαρχαντούτης), quadragesime (πρώτη κυριακὴ τῆς τεσσαρακοστῆς), quadrupède (τετράπους), quadruple (τὸ τετραπλοῦν), in quarto (τέταρτον—σχῆμα βιβλίου), quaker (τρέμων—κούκερος) εἰς δὲ τὰς ἐπομένους τὸ u ἔχει τὸν συνήθη αὐτοῦ φθόγγον, équestre (ἵφιππος), équilateral (ισόπλευρος), quintuple (τὸ πενταπλοῦν), questure (ἡ ἀρχὴ τοῦ ταμίου), questeur (ταμίαι), ubiquiste (δόκτωρ τῆς χορδῶνας, λαμβάνων δεξωσιν παντοῦ), équitation (ἵππευτικὴ), à quia (être à quia (ἀποστομοῦμαι), Quinte Curcu (Κουίντος Κούρτος), Quintilien (Κουντιλιανός), quiproquo (λάθος), quolibet (βασιμολογία).

Τὸ r προφέρεται πάντοτε, ἐκτὸς ἐν τέλει τῶν λέξεων τῶν ληγουσῶν εἰς er, cōn danger (κίνδυνος), berger (ποιμὴν), aimer (ἀγαπᾶν) κτλ. εἰς αἱ παρσιωπᾶται: προφέρεται ὁμῶς ἐάν ἔπνηται φωνῇεν,

ὡς ἐπίστῃ προφέρεται ὅταν αἱ λέξεις ἦναι μονοσύλλαβοι, ἴσον *fer* (σίδηρος), *mer* (θάλασσα), *cher* (πολλοῦ τιμώμενος—προσφιλῆς), *or* (χρυσοῦς), *mur* (τείχος), κτλ. καὶ εἰς τὰς ἐξῆς πολυσυλλάβους, *belveder* (ὕπερβον), *mâche-fer* (σκιωρία σιδήρου), *cancer* (καρκίος), *cuiller* (πτυνόν-κοχλιάριον), *enfer* (ἄδης), *ether* (αἰθήρ), *fier* (ἀλκῶν), *hier* (χθές), *hiver* (χειμῶν), καὶ εἰς τὰ κύρια ὀνόματα *Jupiter* (Ζεὺς), *Lucifer* (Ἑωσφόρος), *Nec-kor*, *Esther*.

Τὸ σ προφέρεται ὡς τὸ σ ἄλλὰ μεταξὺ φωνέντων ὡς ζ ἴσον *misère* (ἀθλιότης), *rose* (ρόδον), ἐξαιρουμένων τῶν λέξεων *désuétude* (ἀχρηστία), *monosyllabe* (μονοσύλλαβος), *parasol* (σκινιδιον), *préséance* (πρωτοκαθεδρία), *présupposer* (προϋποτίθηναι), *vraisemblance* (πιθανότης), καὶ τῶν εὐχρηστικῶν χρόνων τοῦ *gésir* (καίεσθαι)· δηλαδή, *gisait* (ἔκειτο), *nous gisons* (κείμεθα), *ils gisent* (κείνται), *gisant* (κείμενος), εἰς αἱ προφέρεται ὡς σ. Προφέρεται δὲ ὡς ζ εἰς τὰς λέξεις *transiger* (συμβιβάζεσθαι), *transaction* (συμβιβαστις), *transit* (πάροδος), *transitif* (μεταβητικὸς), *transition* (μετάβασις), *transitoire* (πρόσκαιρος), καὶ εἰς τὰ *Alsace* (Ἀλσατία), *Alsacien* (Ἀλσατῆς), *balsamine* (βαλσαμίνη), *balsamique* (βαλσαμικὸς), *balsamite* (βαλσαμίτις), πρὸς δὲ ὅταν ἔπηται φωνῆς, οἷον *pas à pas* (ἑήμα πρὸς ἑήμα), ἀλλ' ἐπομένου συμφώνου εἶναι ἄφωνον.

Εἰς τὰς λέξεις *aloès* (ἀγάλλοχον), *anus* (δακτύλιος), *as* (μονὰς εἰς χροτοπείγνιον ἢ εἰς κύβον,—ἄτσάριον), *atlas* (ἄτλας), *blocus* (ἱποκλεισμός), *fœtus* (ἔμβρυον), *florès* (ὀκράνη ἐπιδεικτικὴ), *iris* (ἱρίς), *lis* (λίαν),

mais (ἀρχαίοπιτος), mœurs (ἥθη), Mars (μάρτιος),
prospectus (πρόγροσμο), laps (διάστημα χρονικόν),
oremus (δεκθῶμεν), en sus (περισσότερον), omnibus
(λεωφορεῖον), quibus (χρήματα — χρῆ.), ris (δρυζα),
fils (υἱός), vasislas (ρίνοπούλη), chorus (χορός),
gratis (ἑμισθί), rébus (γρίφοι), sinus (ἡμίτονον),
Bacchus (Βάκχος), Crésus (Κροῖτος), Délos (Δῆλος)
Pallas (Ἀθηνᾶ), καὶ τὰ λοιπὰ ξενικὰ κύρια, τὸ τελι-
κὸν s προφέρεται — ἐπίσης εἰς τὸ Jésus, (Ἰησοῦς)
ἀλλ' ὅχι εἰς τὸ Jésus Christ (Ἰησοῦς Χριστός), ὡς
ἀποσιωπᾶται καὶ εἰς τὰ κοινὰ κύρια ὀνόματα Thomas
(Θωμάς), Judas (Ἰούδας), Mathias (Μαθαῖος).

Ἀκούεται τέλος εἰς τὸ plus (μᾶλλον), ἐν ταῖς
φράσεσι je dis plus (λέγω περισσότερον), il a plus
(ἔχει περισσότερον), καὶ εἰς τὸ plus-que-parfait (ὑ-
περσυντελικός), ὡς καὶ εἰς τὸ lous (ὅλοι), ὅταν δὲν
ἦναι ἐπίθετον. Δὲν ἀκούεται εἰς τὴν ὁμιλίαν εὐρισκό-
μενον εἰς τὸ τέλος τῶν ῥημάτων καὶ πρὸ φωνήεν-
τος ἢ h ἀφώνου tu aimes à rire (σὺ ἀγαπᾷς νὰ
γελάῃς), tu joues avec entrain (σὺ παίζεις ἀκ-
θείκτως), tu es hasardeux (εἶτις ἀπότολμος).

Τὸ t ἔχει τὴν χρῆσιν τοῦ τ τῆς ἐλληνικῆς· προ-
φέρεται δὲ ὡς σ εἰς τὰς ἀκολούθους περιπτώσεις·

α. Εἰς τὴν λέξιν patient (ὑπομονητικός), καὶ εἰς
τὰς ἑξ αὐτῆς πραραγομένας, ὡς καὶ εἰς τὰς λη-
γούσας εἰς tial, tiel, tion, οἶον partial (μεροληπι-
κός), essentiel (οὐσιώδης), ration (μερίς), ἐκτός ἂν
προηγῇται s ἢ x, οἶον bestial (κτηνώδης), mixtion
(μίγμα), καὶ ἐξαιρουμένων τῶν πραρατιτικῶν τῶν ῥη-
μάτων εἰς οὐ· τὸ t φυλάττει τὴν φυσικὴν του φωνήν,

ὧς nous partions (ἡμεῖς ἀνεχωρῶμεν), nous mettions (ἡμεῖς ἐβόλλομεν).

β'. Εἰς τὰ εἰς tien κύρια καὶ ἔθνη, οἷον· Dio-clétien (διοκλητιανός), Vénitien (Ἑνετός) κ.τ.λ.

γ'. Εἰς τὰς λέξεις satiété (κόρος), insatiable (ἰ-κόραστος), ineptie (ἄφρονη), inertie (ἰδράνεια), minu-tie (λεπτότης), prophétie (προφητεία), primatie (μη-τροπολιτικὴ ἀξία), démocratie (δημοκρατία), καὶ εἰς τὰ ῥήματα initier (μουῖν), balbutier (ψελλίζειν).

Τὸ τελικὸν τ δὲν προφέρεται εἰμὴ εἰς τὰς λέξεις ab-ject (ἰχρεύς), accessit (τὰ δευτερεῖα), brut (ἰκκ-τέργαστος—ἄλογοι, ζῶον), chut (σιωπὴ), contact (ἐ-παφὴ), correct (ὀρθός), dot (προίξ), direct (εὐ-θύς), déficit (ἐλλειμμα), fat (κῦτάρεσκος), granit (γρα-νίτης λίθος), exact (ἰκριβής), échec et mat (τροπὴ καὶ ἀκίνησις τῶν πετιῶν), incorrect (ἑσφαλμένος), indirect (ἄμετος), infect (μεμικσμένος), indult (ἐκκλησιαστικὴ πραραχώρησις), net (καθαρός), pré-terit (παρωχημένος), rit (δόγμα), strict (στε-νός), tacet (σιωπὴ), tact (ἄφρ), toast (πρόποισις), vent d' est (ἀπ' ἀνατολῆς), vivat (ζήτω), transeat (ἔσ-ω), transit (πάροδος), zist ἢ zest (entre le zist et le zest — μετρίως — καὶ φλοιὸς καρποῦ), εἰς τὸ ὄνομα Christ, ἀλλ' οὐχὶ εἰς τὸ Jésus Christ.

Ἐπὶ πάσης ἄλλης λέξεως προφέρεται μὲν ἐπομένον φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου, οἷον· un savant homme (πε-παιδευμένος ἀνὴρ), tout à vous (ὅλως ἰδικός σας)· πα-ρσιωπᾶται δὲ πρὸ συμφώνου, οἷον· tout près (πλη-σιέστατα), καὶ εἰς τινὰς φράσεις χάριν εὐφωνίας, οἷον

gout horrible (ἀπειροκαλία), tort incroyable (ἀπίστευτον πταίσμα), ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς λέξεις εἰς ἃς τοῦ t. πρόηται r, ὡς il part aujourd' hui (ἀνχωρεῖ σήμερον), il dort à l' ombre (κοιμᾶται εἰς τὴν σκιάν), καὶ εἰς τὸν σύνδεσμον et (καί).

Τὸ t μετὰ τοῦ h περιστάνει ἐτυμολογικῶς τὸ ἑλληνικὸν θ, καὶ φυλάττει παντοῦ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ προφοράν.

Τὸ v οὐδέποτε μεταβάλλει τὴν προφοράν του μόνον δὲ ὅταν ᾖ διπλοῦν w εἰς τὰ ξενικά ὀνόματα προφέρεται ὡς τὸ ου, ὡς whist, ἢ wisk, Wellington, προφέρονται οὔιστ, οὔισκ, Οὐελλιγκιτών.

Τὸ x ἔχει τέσσαρες φωνάς τὴν τοῦ ζ, ὡς exprès (ἐπίτηδες), maxime (ἰς ἰσχυρά), luxue (πολυτέλεια), sexe (φυλόν), Alexandre (Ἀλέξανδρος), κτλ. εἶναι δὲ καὶ ἡ κυριωτέρη—τὴν τοῦ σ εἰς τὰς λέξεις soixante (ἑξήκοντα), Bruxelles (Βρυξέλλαι), Auxonne (Ὀξώνη), Auxerres (Ἀντισσιόδωρο).—τὴν τοῦ ζ ὅταν ἐπηται προτεχῶς φωνῇεν, ὡς chevaux alertes (ἄποικοι ζώηροι), cheveux épars (δισπαρμένῃ κόμῃ), travaux inutiles (εὐχρ ἀνωφελεῖς),—καὶ τινὰ ἄλλην ὑγρότερην προφοράν ὡς τὴν τοῦ γζ, ἣν ἔχει εἰς τὰς λέξεις τὰς ἀγορευμένους ἀπὸ ex, ὅταν τῷ x ἐπηται φωνῇεν, ὡς examen (ἔρευνα), exemple (παράδειγμα), κτλ, καὶ αἱ τινὰ κύρια ὀνόματα ὡς Xavier (Ξαβιέρος), Xenophon (Ξενοφών), le Xanthe (ὁ Ξάνθος), Xantippe (Ξανθίππη), καὶ εἰς τὸ Xerxès (Ξέρξης), ὅπου ὁμοῦς τὸ δεύτερον x προφέρεται ὡς σ. Ἐπομένως συμφώνου εἶναι ἄφωνον.

Τὸ τελικὸν x ἀκούετῃ εἰς τὰς λέξεις Styx,

(στῆξ), borax (χρυσόκολλα), lynx (λύγξ), index (λιχά-
νος), sphinx (σφιγξ), καὶ prefix (ᾠρισμένος).

Εἰς τὰ ἀριθμητικὰ dix (δέκα) καὶ six (ἕξ) τὸ x
προφέρεται ὡς σ' ἐπομένου ὅμως ἀμέσως φωνήεντος
ἢ h ἀφώνου ὡς ζ· six amis (ἕξ φίλοι), dix hom-
mes (δέκα ἄνδρες), καὶ παρασιωπᾶται ἐπομένου συμ-
φώνου· six pistoles (ἕξ δεκάφραγκα), dix volumes
(δέκα τόμοι).

Τὸ z ἔχει πάντοτε τὴν αὐτὴν φωνήν· ἐν τέλει
ὅμως λέξως προφέρεται μὲν ἐπομένου φωνήεντος ἢ
h ἀφώνου, σιωπᾶται δὲ ἐπομένου συμφώνου.

Περὶ τινῶν σημείων.

Τόνοι accents.—Οὗτοι εἰσὶ τρεῖς, ἡ ἀξεία (') ἡ
βρεία (˘) καὶ ἡ περισπωμένη (˘˘) καὶ ἡ μὲν πρώτη
τίθεται ἐπὶ τοῦ ε̄ ὅταν προφέρηται στενω̄ς· déité
(θεότης)· ἡ δευτέρα ἐπὶ τοῦ ε̄ ἐπίσης ὅταν προφέ-
ρηται μὲ φθόγγον πλατύν, progrès (πρόοδος) καὶ τι-
θεμένου ἐπὶ τοῦ ᾱ καὶ ὃ δὲν μεταβάλλει τὴν προφορὰν
των· ἡ τρίτη τιθεμένη ἐπὶ παντός φωνήεντος τῷ δίδει
φθόγγον πηχτεταμένον· âge (ἡλικία), fête (ἐορτή),
gîte (κατάλυμα), apôtre (ἀπόστολος), flûte (αὐλό·)

Ἡ λεγομένη cédille (ç) ἥτις τίθεται μόνον ὑπὸ
τὸ c, ὅπως τῷ δώτῃ τὸν φθόγγον τοῦ διπλοῦ s
πρὸ τοῦ a ο, u· plaza (ἐξορτε), façon (τρόπος),
reçu (δεδεγμένο·).

Διαίρεσις (¨) ἥτις γαλλιστὶ λέγεται tréma, καὶ
διαίρει τὸ ἐν φωνῇ ἀπὸ τοῦ ἄλλου ὡς naïf (ἄ-

φιλῆς), haïr (μισεῖν). Τιθεμένη ἐπὶ τοῦ u τῆς συλλαβῆς gue φέρει τὸ ἀποτελέσµα ὥστε τὸ e μένει ἄφωνον καὶ τὸ u ἀναλαμβάνει τὸν ἰδίον φθόγον, ὡς εἰς τὰς λέξεις cigüe (κώνιον), aigüe (όξειχ), κτλ.

‘Ο ἀπόστροφος, apostrophe (’), οὗ τινος γίνεται χρῆσις πρὸς σημείωσιν τῆς ἐκ’ ἑλπίσεως φωνήεντος· l’ honneur (ἡ τιμὴ), l’ amitié (ἡ φιλία), ἀντὶ le honneur, la amitié.

Τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον, trait d’ union (-), ὅπερ συνδέει τὰς λέξεις, αἵτινες ἐκφράζουσι μίαν καὶ μόνην ἰδέαν· ver-à-soie (βόμβυξ), chef-d’ œuvre (ἀριστοῦργημα), sur-le-champ (εὐθύς).

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Δέχκ εἰσι τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἑξ κλιτὰ, τοὔτέστι· l’ article, τὸ ἄρθρον, le nom, τὸ ὄνομα, l’ adjectif, τὸ ἐπίθετον, le pronom, ἡ ἀντωνυμία, le verbe, τὸ ῥῆμα, le participe, ἡ μετοχή· καὶ τέσσαρα ἄκλιτα, δηλαδή· l’ adverbe, τὸ ἐπίρρημα, la préposition, ἡ πρόθεσις, la conjunction, ὁ σύνδεσμος, l’ interjection, τὸ ἐπιφώνημα.

Περὶ ἄρθρον καὶ οὐσιαστικοῦ ὀνόματος.

ΠΕΡΙ ΑΡΘΡΟΥ.

Ἐν εἶναι τὸ ἄρθρον τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ὅπερ χρησιμεύει εἰς τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἐννοίας τῶν

ὀνομάτων, καὶ ἔχει μὲν δύο τύπους εἰς τὸν ἐνικόν, τουτέστι le (ὁ, ἡ, τὸ) διὰ τὸ ἀρσενικόν, καὶ la (ἡ) διὰ τὸ θηλυκόν, ἐν δὲ μόνον εἰς τὸν πληθυντικόν δι' ἀμφότερα τὰ γένη les (οἱ, αἱ, τὰ).

Εἶναι simple (ἀπλοῦν), élidé (ἐκτεθλιμμένον), contracté (συνεσταλμένον). Καὶ εἶναι simple, ὅταν τηρῇται εἰς τὸν ἀρχικόν του τύπον, le, la, les—élidé, ὅταν ἀποβῶλονται τὰ τελικὰ φωνήεντα e, a, καὶ ἀντικαθίστανται ὑπὸ τοῦ ἀποστρόφου, τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου, le—contracté, ὅταν τὸ ἄρθρον συγχωνεύηται μετὰ μιᾶς τῶν προθέσεων à ἢ de, καὶ τότε τὸ à le γίνεται au· τὸ à les aux· τὸ de le, du· καὶ τὸ de les, des.

Καὶ μετ' ἄλλων προθέσεων συνοδεύεται τὸ ἄρθρον τὸ ὅποιον σημειοῦμεν ἐνταῦθα ὑφ' ὅλους τοὺς τύπους αὐτοῦ.

Ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν πρὸ ὀνομάτων ἑρχομένων ἀπὸ συμφώνου ἢ h δισέος.

Ἀρσενικόν

	Ὀν. μ.	le	δ
Nominatif	Ὀνομ.	le	δ
Génitif	Γεν.	du	τοῦ
Datif	Δοτ.	au	τῷ
Accusatif	Αἰκ. τ.	le	τὸν
Ablatif	Ἀφ. τ.	du	παρὰ, ἐκ, ὑπὸ τοῦ
		avec le	μετὰ τοῦ
		par le	διὰ τοῦ
		dans le	ἐν τῷ
		sur le	ἐπὶ τοῦ
		pour le	διὰ τὸν

Θηλυκὸν

Ἑνικός.

Nominatif	Ὄνομ.	la	ἡ
Génitif	Γενικ.	de la	τῆς
Datif	Δοτ.	à la	τῇ
Accusatif	Αἰτιατ.	la	τήν
Ablatif	Ἀφαιρ.	de la	παρὰ, ἐκ, ὑπὸ τῆς
		avec la	μετὰ τῆς
		par la	διὰ τῆς
		dans la	ἐν τῇ
		sur la	ἐπὶ τῆς
		pour la	διὰ τήν

Ἀρσενικὸν καὶ συνάρμ. θηλυκὸν πρὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου.

Ἑνικός.

Nominatif	l'	ὁ, ἡ
Génitif	de l'	τοῦ, τῆς
Datif	à l'	τῷ, τῇ
Accusatif	l'	τόν, τήν
Ablatif	de l'	παρὰ ἡ ἐκ τοῦ—τῆς
	avec l'	μετὰ τοῦ—τῆς
	par l'	διὰ τοῦ—τῆς
	dans l'	ἐν τῷ—τῇ
	sur l'	ἐπὶ τοῦ—τῆς
	pour l'	διὰ τόν—τήν

Πληθυντικός

δι' ἀμφότερα τὰ γένη πρὸ τε φωνήεντος καὶ πρὸ συμφωνου, καὶ πρὸ τε ἡ δασέως ἢ ἀφώνου ἀδιακρίτως.

Nom.	les	οί, αἱ
Gen.	des	τῶν
Dat.	aux	τοῖς, ταῖς
Accus.	les	τούς, τάς
Ablat.	des	παρά ἢ ἐκ τῶν
	avec les	μετὰ τῶν
	par les	διὰ τῶν
	dans les	ἐν τοῖς—ταῖς
	sur les	ἐπὶ τῶν
	par les	διὰ τούς—τάς

ΣΗΜ. Σὺν ταῖς ἄλλαις πτώσεσιν ἀριθμῆται καὶ ἡ Vocatif (κλη-
τικὴ) ὁ (ὦ).

Πρὸς τούτοις τὸ ἄρθρον *le* καὶ *la* ὀνομάζεται καὶ
article défini (ἄρθρον ὀριστικόν), διότι προσδιορίζει
τὰ ἀντικείμενα· *le* livre (τὸ βιβλίον), *les* livres (τὰ
βιβλία)—*la* plume (ἡ γραφίς), *les* plumes (αἱ γρα-
φίδες).

Τὸ ἄρθρον θεωρεῖται καὶ ὑπὸ ἄλλην ἔποψιν, καὶ
λέγεται article partitif (ἄρθρον μεριστικόν), κλίνε-
ται δὲ ὡς ἑξῆς.

ΕΝΙΚΟΣ.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

N.	du, de l'	N.	de la
G.	de	G.	de
D.	à du, à de l'	D.	à de la
Ac.	du, de l'	Ac.	de la

ΠΑΘΟΥΝΤΙΚΟΣ.

Ἀρσενικὸν καὶ Θηλυκόν.

N.	des	D.	à des
G.	de	Ac.	des

Λέγεται δὲ *partitif* διότι ἐκ τοῦ ὅλου προσδιορίζει ἐν μέρος· οἶον *du vin* (εἶνος), *du pain* (ἄρτος), *de l' argent* (χρήματα), *de la bière* (ζυθος), *des hommes* (ἄνθρωποι), *des amis* (φίλοι), *des brebis* (ἰμνοὶ), *des auberges* (ξενοδοχεῖα).

Ὅταν δὲ τὸ ἄρθρον τοῦτο εὐρίσκεται μετὰ ἄρνησιν, ἢ πρὸ ἐπιθέτου, εχει οὕτω δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη καὶ δι' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμούς.

N.	de
G.	de
D.	à de
Ac.	de

Δι' ὃ λέγομεν *je n' ai pas de papier* (ἐγὼ δὲν ἔχω γάρτην) — *je n' ai pas d' encre* (ἐγὼ δὲν ἔχω μέλαν) — *il n' a pas de toile* (αὐτὸς δὲν ἔχει παννίον) — *vous n' avez pas d' affaires* (σεῖς δὲν ἔχετε ὑποθέσεις) — *de bon fromage* (καλὸς τυρὸς) — *de beaux chevaux* (ὠραῖοι ἵπποι) — *de fraîche viande* (νωπὸν κρέας) — *de belles fraises* (ὠραῖα χαμοκέρασα).

Ἰπάρχει καὶ ἕτερον ἄρθρον τὸ ὀνομαζόμενον *in-défini* (ἀπροσδιόριστον), τουτέστι *un* (εἷς, ἐν) διὰ τὸ ἀρσενικόν, καὶ *une* (μία) διὰ τὸ θηλυκόν, τὸ ὁποῖον κλίνεται ὡς ἐφεξῆς.

Ἀρσενικόν

N.	un	εἷς, ἐν
G.	d' un	ένος
D.	à un	ένι
Ac.	un	εἷς, ἐν
Ab.	d' un	παρά ἢ ἐξ ένος
	avec un	μεθ' ένος
	par un	δι' ένος
	dans un	έν ένι
	sur un	ἐπὶ ένος
	pour un	δι' εἰς, ἢ δι' ἐν

Θηλυκόν

N.	une	μία
G.	d' une	μιάς
D.	à une	μιᾷ
Ac.	une	μίαν
Ab.	d' une	παρά ἢ ἐκ μιάς
	avec une	μετὰ μιάς
	par une	διὰ μιάς
	dans une	έν μᾷ
	sur une	ἐπὶ μιάς
	pour une	διὰ μίαν

Ὁ πληθυντικός τῶν ἄρθρων τούτων γίνεται συνήθως δὲ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ article partitif —
N. des—G. de—D. à des—Ac. des.

EXERCICE I.

ΓΥΜΝΑΣΜΑ Α'.

Εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων ὀνομάτων, τῶν ὀπίς

ων σημειοῦται ὁ τε ἐνικός καὶ ὁ πληθυντικός, ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ προσθέσῃ ὅλα τὰ ἄρθρα ὡς ἡδὴ ἐξετέθησαν αὐτά.

ΣΗΜ. Ὅταν δὲν σημειοῦται τὸ γένος, εἴτε διὰ τοῦ m (masculin), εἴτε διὰ τοῦ f (féminin), ἐννοεῖται ὅτι τὸ ὄνομα ἔχει τὸ αὐτὸ γένος τῆς ἀντιστοιχοῦσας ἐλληνικῆς λέξεως.

ΕΝΙΚΟΣ.

ΠΛΗΘΥΝΤΙΚΟΣ.

ami,	ὁ φίλος,	amis.
frère,	ὁ ἀδελφός,	frères.
table,	ἡ τράπεζα,	tables.
couteau, m.	ἡ μάχαιρα,	couteaux.
enfant,	ὁ παῖς,	enfants.
chapeau,	ὁ πῖλος,	chapeaux.
bas, m.	ἡ περικνημὶς,	bas.
soulier, m.	τὸ ὑπόδημα,	souliers.
chien,	ὁ κύων,	chiens.
maison, f.	ὁ οἶκος,	maisons.
chambre, f.	τὸ δωμάτιον,	chambres.
ruban, m.	ἡ ταινία,	rubans.
fusil, m.	τὸ πυροβόλον,	fusils.
main,	ἡ χεὶρ,	mains.
porte,	ἡ θύρα,	portes.
mois,	ὁ μῆν,	mois.
pied,	ὁ ποῦς,	pieds.
tailleur,	ὁ ῥάπτης,	tailleurs.
boulangier,	ὁ ἀρτοποιός,	boulangers.
clef,	ἡ κλεῖς,	clefs.
maître,	ὁ διδάσκαλος,	maîtres.
jour, m.	ἡ ἡμέρα,	jours.
nuît,	ἡ νύξ,	nuits.

âge, m.	ἡ ἡλικία,	âges.
odeur,	ἡ ὁσμὴ,	odeurs.
clou,	ὁ ἥλος,	clous.
ville,	ἡ πόλις,	villes.
marchand,	ὁ ἔμπορος,	marchands.
lettre,	ἡ ἐπιστολή,	lettres.
famille,	ἡ οἰκογένεια,	familles.
art, m.	ἡ τέχνη,	arts.
bœuf,	ὁ βούς,	bœufs.
mouton, m.	τὸ πρόβατον,	moutons.
voiture,	ἡ ἄμαξά,	voitures.
voix,	ἡ φωνή,	voix.
moulin,	ὁ μύλος,	moulins.
farine, f.	τὸ ἄλευρον,	farines.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Τὰ οὐσιαστικὰ ὀνόματα, δι' ὧν παριστάνομεν τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, διαιροῦνται εἰς communes (κοινὰ), τὰ ὅποια ἐμφαίνουσιν ὅλα τὰ ὄντα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, ἔμψυχα καὶ ἄψυχα, ὡς homme (ἄνθρωπος), femme (γυνή), plante (φυτὸν), église (ἐκκλησία), — καὶ εἰς propres (κύρια), ὡς Paul (Παῦλος), Athènes (αἱ Ἀθῆναι), la Seine (ὁ Σηκουάνας).

Ἰπάρχουσι καὶ τὰ λεγόμενα collectifs (ἄθροιστικά), τὰ ὅποια παριστάνουσιν ἄθροισμα ἀτόμων τοῦ αὐτοῦ εἶδους, οἷον armée (στρατὸς), peuple (λαὸς) κτλ.

Τὰ οὐσιαστικὰ ταῦτα ὀνόματα διαιροῦνται εἰς ἀρσενικά καὶ εἰς θηλυκὰ καὶ εἶναι μὲν ἀρσενικά ὅταν

δύναται νὰ προταχθῇ αὐτῶν τὸ ἄρθρον *le* ἢ ἡ λέξις *un* (εἷς—ἐν), οἶον· *le père* (ὁ πατὴρ), *un père* (εἷς πατὴρ), *le soulier* (τὸ πέδιλον), *un soulier* (ἐν πέδιλον)—*θηλυκὰ* δὲ ὅταν δυνάμεθα νὰ προτάξωμεν αὐτῶν τὸ ἄρθρον *la* ἢ τὴν λέξιν *une* (μία), οἶον· *la mère* (ἡ μήτηρ), *une mère* (μία μήτηρ).

Τὰ ὀνόματα ὑπόκεινται καὶ εἰς ἑτέραν διάκρισιν, τὴν τοῦ ἀριθμοῦ. Δύο δὲ εἰσὶν οἱ ἀριθμοί, *singulier* (ἐνικός), *pluriel* (πληθυντικός), ὁ μὲν ἐμφαίνων τὴν μονάδα, ὡς *le pot* (τὸ ἀγγεῖον), *un chien* (εἷς κύων)· ὁ δὲ τὴν πληθύν, ὡς *les pots* (τὰ ἀγγεῖα), *des chiens* (κύνες).

ΣΗΜ. Ἰσχυροῦσιν ὀνόματα, ἅτινα δὲν εἶναι ἐν χρήσει εἰμὴ εἰς τὸν ἐνικὸν ἢ τὸν πληθυντικὸν μόνον· καὶ τὰ μὲν ἐνδεικνύουσιν ἢ ὄντα ἀφαιρεμένα οἶον· *bonheur* (εὐτυχία), *justice* (δικαιοσύνη), *faim* (πείνα)· ἢ φυσικὰς οὐσίας καθ' ἑαυτὰς θεωρουμένας, οἶον· *argent* (ἄργυρος), *or* (χρυσός), *encens* (λίβανος)—τὰ δὲ περιλαμβάνουσι τῇ ἰδέᾳ πολλῶν διακριμένων ἀντικειμένων, οἶον· *mœurs* (ἥθη), *saucilles* (ἀνῆστρα).

Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ *pluriel* (πληθυντικοῦ) προτίθεται τὸ γράμμα *s* εἰς τὸ τελικὸν ψηφίον τοῦ ἐνικοῦ· *un roi* (ὁ βασιλεὺς), *des rois* (βασιλεῖς)—*un moine* (μοναχός) *des moines* (μοναχοί)—Ὅσα ὀνόματα ἔμως λήγουσιν εἰς *s*, *x*, *z*, δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδεμίαν τροποποίησιν εἰς τὸν πληθυντικόν· *le fils* (ὁ υἱός), *les fils* (οἱ υἱοί)—*la voix*, (ἡ φωνή), *les voix* (αἱ φωναί),—*le nez* (ἡ ῥίς), *les nez* (αἱ ῥίνες).

Τὰ λήγοντα εἰς *au*, *eu* προσλαμβάνουσι τὸ *x* εἰς τὸν πληθυντικόν· *un fleau* (μάστιξ), *des fleaux* (μάστιγες)—*un neveu* (ἄνιψ), *des neveux* (ἄνιψοι).

par les fleuves	διὰ τῶν ποταμῶν
dans les fleuves	ἐν τοῖς ποταμοῖς
sur les fleuves	ἐπὶ τῶν ποταμῶν
pour les fleuves	διὰ τοῦς ποταμούς

Singulier — Ἐνικός.

Nom.	le hameau	τὸ χωρίδιον
Gen.	du hameau	τοῦ χωριδίου
Dat.	au hameau	τῷ χωριδίῳ
Accus.	le hameau	τὸ χωρίδιον
Voc.	ô hameau	ὦ χωρίδιον
Abl.	du hameau	παρὰ ἢ ἐκ τοῦ χωριδίου
	avec le hameau	μετὰ τοῦ χωριδίου
	par le hameau	διὰ τοῦ χωριδίου
	dans le hameau	ἐν τῷ χωριδίῳ
	sur le hameau	ἐπὶ τοῦ χωριδίου
	pour le hameau	διὰ τὸ χωρίδιον

Pluriel — Πληθυντικός.

Nom.	les hameaux	τὰ χωρίδια
Gen.	des hameaux	τῶν χωριδίων
Dat.	aux hameaux	τοῖς χωριδίοις
Accus.	les hameaux	τὰ χωρίδια
Voc.	ô hameaux	ὦ χωρίδια
Abl.	des hameaux	παρὰ ἢ ἐκ τῶν χωριδίων
	avec les hameaux	μετὰ τῶν χωριδίων
	par les hameaux	διὰ τῶν χωριδίων
	dans les hameaux	ἐν τοῖς χωριδίοις
	sur les hameaux	ἐπὶ τῶν χωριδίων
	pour les hameaux	διὰ τὰ χωρίδια

Le prêtre (ὁ ἱερεὺς), le devoir (τὸ καθήκον), le visage (τὸ πρόσωπον), le bras (ὁ βραχίον), le nuage (τὸ νέφος), le serpent (ὁ ὄφις), le pied (ὁ ποῦς), le beurre (τὸ βούτυρον), le talon (ἡ πτέρνη), le hasard (ἡ τύχη), le hareng (ἡ ἀψύη).

Singulier. — Ἐνικός.

Nom.	l' arbre	τὸ δένδρον
Gen.	de l' arbre	τοῦ δένδρου
Dat.	à l' arbre	τῷ δένδρῳ
Accus.	l' arbre	τὸ δένδρον
Voc.	ὦ arbre	ὦ δένδρον
Abl.	de l' arbre	παρὰ ἢ ἐκ τοῦ δένδρου
	avec l' arbre	μετὰ τοῦ δένδρου
	par l' arbre	διὰ τοῦ δένδρου
	dans l' arbre	ἐν τῷ δένδρῳ
	sur l' arbre	ἐπὶ τοῦ δένδρου
	pour l' arbre	διὰ τὸ δένδρον

Pluriel — Πληθυντικός.

Nom.	les arbres	τὰ δένδρα
Gen.	des arbres	τῶν δένδρων
Dat.	aux arbres	τοῖς δένδροις
Accus.	les arbres	τὰ δένδρα
Voc.	ὦ arbres	ὦ δένδρα
Abl.	des arbres	παρὰ ἢ ἐκ τῶν δένδρων
	avec les arbres	μετὰ τῶν δένδρων
	par les arbres	διὰ τῶν δένδρων
	dans les arbres	ἐν τοῖς δένδροις
	sur les arbres	ἐπὶ τῶν δένδρων
	pour les arbres	διὰ τὰ δένδρα

Singulier — ἑνικός.

Nom.	l' habit	τὸ ἱμάτιον
Gen.	de l' habit	τοῦ ἱματίου
Dat.	à l' habit	τῷ ἱματίῳ
Accus.	l' habit	τὸ ἱμάτιον
Voc.	ô habit	ὦ ἱμάτιον
Abl.	de l' habit	παρὰ ἢ ἐκ τοῦ ἱματίου
	avec l' habit	μετὰ τοῦ ἱματίου
	par l' habit	διὰ τοῦ ἱματίου
	dans l' habit	ἐν τῷ ἱματίῳ
	sur l' habit	ἐπὶ τοῦ ἱματίου
	pour l' habit	διὰ τὸ ἱμάτιον.

Pluriel — Πληθυντικός.

Nom.	les habits	τὰ ἱμάτια
Gen.	des habits	τῶν ἱματίων
Dat.	aux habits	τοῖς ἱματίοις
Accus.	les habits	τὰ ἱμάτια
Voc.	ô habits	ὦ ἱμάτια
Abl.	des habits	παρὰ ἢ ἐκ τῶν ἱματίων
	avec les habits	μετὰ τῶν ἱματίων
	par les habits	διὰ τῶν ἱματίων
	dans les habits	ἐν τοῖς ἱματίοις
	sur les habits	ἐπὶ τῶν ἱματίων
	pour les habits	διὰ τὰ ἱμάτια

L' amour (ὁ ἔρως), l' âge (ἡ ἡλικία), l' égoût (ὁ ὀχετός), l' élève (ὁ μαθητής), l' ilot (τὸ νησιδίων), l' idiome (ἡ διάλεκτος), l' oiseau (τὸ πτηνόν), l' oncle (ὁ θείος), l' usage (τὸ ἔθος), l' usurier (ὁ το-

κογλύφος), l' huissier (ὁ κλητήρ), l' hôtel (μικρο-
πρεπής οἰκία—τὸ ξενοδοχεῖον).

FÉMININS.—ΘΗΛΥΚΑ.

Singulier—Ἐνικὸς.

Nom.	la fête	ἡ ἐορτή
Gen.	de la fête	τῆς ἐορτῆς
Dat.	à la fête	τῇ ἐορτῇ
Accus.	la fête	τὴν ἐορτήν
Voc.	ô fête	ὦ ἐορτή
Abl.	de la fête	παρὰ ἢ ἐκ τῆς ἐορτῆς
	avec la fête	μετὰ τῆς ἐορτῆς
	par la fête	διὰ τῆς ἐορτῆς
	dans la fête	ἐν τῇ ἐορτῇ
	sur la fête	ἐπὶ τῆς ἐορτῆς
	pour la fête	διὰ τὴν ἐορτήν

Pluriel—Ποσειωντικός.

Nom.	les fêtes	αἱ ἐορταί
Gen.	des fêtes	τῶν ἐορτῶν
Dat.	aux fêtes	ταῖς ἐορταῖς
Accus.	les fêtes	τάς ἐορτάς
Voc.	ô fêtes	ὦ ἐορταί
Abl.	des fêtes	παρὰ ἢ ἐκ τῶν ἐορτῶν
	avec les fêtes	μετὰ τῶν ἐορτῶν
	par les fêtes	διὰ τῶν ἐορτῶν
	dans les fêtes	ἐν ταῖς ἐορταῖς
	sur les fêtes	ἐπὶ τῶν ἐορτῶν
	pour les fêtes	διὰ τὰς ἐορτάς

N.	la hache	ὁ πέλεκυς
G.	de la hache	τοῦ πελέκειω
D.	à la hache	τῷ πελέκει
Ac.	la hache	τὸν πέλεκυν
V.	ô hache	ὦ πέλεκυς
Ab.	de la hache	παρὰ ἢ ἐκ τοῦ πελέκειω
	avec la hache	μετὰ τοῦ πελέκειω
	par la hache	διὰ τοῦ πελέκειω
	dans la hache	ἐν τῷ πελέκει
	sur la hache	ἐπὶ τοῦ πελέκειω
	pour la hache	διὰ τὸν πέλεκυν

Pluriel — Πληθυντικός

N.	les haches	οἱ πελέκεις
G.	des haches	τῶν πελέκειων
D.	aux haches	τοῖς πελέκεισι
Ac.	les haches	τούς πελέκεις
V.	ô haches	ὦ πελέκεις
Ab.	des haches	παρὰ ἢ ἐκ τῶν πελέκειων
	avec les haches	μετὰ τῶν πελέκειων
	par les haches	διὰ τῶν πελέκειων
	dans les haches	ἐν τοῖς πελέκεισι
	sur les haches	ἐπὶ τῶν πελέκειων
	pour les haches	διὰ τούς πελέκεις

La tante (ἡ θεία), la paresse (ἡ ἔχθυμια), la porte (ἡ θύρα), la tête (ἡ κεφαλή), la misère (ἡ ἀθλιότης), la brebis (ἡ ἀμνός), la brèche (τὸ ῥήγμα), la ferme (τὸ ἀγροκήπιον), la natte (ἡ οἶψ), la

roche (ὁ βράχος), la serrure (τὸ κλειθρον), la haie (τὸ ἐχθος), la hotte (ὁ κόφφινος).

Singulier—ἑνικός.

N.	l' étoile	ὁ ἀστήρ
G.	de l' étoile	τοῦ ἀστέρος
D.	à l' étoile	τῷ ἀστέρι
Ac.	l' étoile	τὸν ἀστέρα
V.	ὁ étoile	ὦ ἀστὴρ
Ab.	de l' étoile	παρὰ ἢ ἐκ τοῦ ἀστέρος
	avec l' étoile	μετὰ τοῦ ἀστέρος
	par l' étoile	διὰ τοῦ ἀστέρος
	dans l' étoile	ἐν τῷ ἀστέρι
	sur l' étoile	ἐπὶ τοῦ ἀστέρος
	pour l' étoile	διὰ τὸν ἀστέρα

Pluriel—Πληθυντικός.

N.	les étoiles	οἱ ἀστέρες
G.	des étoiles	τῶν ἀστέρων
D.	aux étoiles	τοῖς ἀστράσι
Ac.	les étoiles	τοὺς ἀστέρας
V.	ὁ étoiles	ὦ ἀστέρες
Ab.	des étoiles	παρὰ ἢ ἐκ τῶν ἀστέρων
	avec les étoiles	μετὰ τῶν ἀστέρων
	par les étoiles	διὰ τῶν ἀστέρων
	dans les étoiles	ἐν τοῖς ἀστράσι
	sur les étoiles	ἐπὶ τῶν ἀστέρων
	pour les étoiles	διὰ τοὺς ἀστέρας

Singulier—Ἐνικός.

N.	l' hirondelle	ἡ χελιδὼν
G.	de l' hirondelle	τῆς χελιδόνος
D.	à l' hirondelle	τῇ χελιδόνι
Ac.	l' hirondelle	τὴν χελιδόνα
V.	ô hirondelle	ὦ χελιδὼν
Ab.	de l' hirondelle	παρὰ ἢ ἐκ τῆς χελιδόνος
	avec l' hirondelle	μετὰ τῆς χελιδόνος
	par l' hirondelle	διὰ τῆς χελιδόνος
	dans l' hirondelle	ἐν τῇ χελιδόνι
	sur l' hirondelle	ἐπὶ τῆς χελιδόνος
	pour l' hirondelle	διὰ τὴν χελιδόνα

Pluriel—Πληθυντικός.

N.	les hirondelles	αἱ χελιδόνες
G.	des hirondelles	τῶν χελιδόνων
D.	aux hirondelles	ταῖς χελιδόσι
Ac.	les hirondelles	τὰς χελιδόνας
V.	ô hirondelles	ὦ χελιδόνες
Ab.	des hirondelles	παρὰ ἢ ἐκ τῶν χελιδόνων
	avec les hirondelles	μετὰ τῶν χελιδόνων
	par les hirondelles	διὰ τῶν χελιδόνων
	dans les hirondelles	ἐν ταῖς χελιδόσι
	sur les hirondelles	ἐπὶ τῶν χελιδόνων
	pour les hirondelles	διὰ τὰς χελιδόνας

L' action (ἡ ἐνέργεια), l' annonce (ἡ ἀγγελία),
 l' espérance (ἡ ἐλπίς), l' engelure (τὸ χεῖμαθλον),
 l' idée (ἡ ἰδέα), l' infirmité (ἡ ἀσθένεια), l' oreille
 (τὸ ὠτίον), l' odeur (ἡ ὁσμὴ), l' urne (ἡ κάλπη)

l' usine (τὸ βηνχυτουργεῖον), l' histoire (ἡ ἱστορία),
l' horreur (ὁ τρόμος), l' huile (τὸ ἔλαιον).

CONJUGATION

Εἰς ᾧ προτάσσονται τὸ un (εἷς, ἓν), καὶ une (μία).
— Ἐννοεῖται δὲ εὐκόλως ὅτι ἡ κλητική εἶναι περιττή.

MASCULINS — ΑΡΣΕΝΙΚΑ.

Nom.	un jardin	εἷς κήπος
Gén.	d' un jardin	ἐνὸς κήπου
Dat.	à un jardin	ἐνὶ κήπῳ
Accus.	un jardin	ἓνα κήπον
Abl.	d' un jardin	παρὰ ἢ ἐξ ἐνὸς κήπου
	avec un jardin	μεθ' ἐνὸς κήπου
	par un jardin	δι' ἐνὸς κήπου
	dans un jardin	ἐν ἐνὶ κήπῳ
	sur un jardin	ἐπὶ ἐνὸς κήπου
	pour un jardin	δι' ἓνα κήπον.

Nom.	un fusil	ἓν πυροβόλον
Gén.	d' un fusil	ἐνὸς πυροβόλου
Dat.	à un fusil	ἐντὶ πυροβόλῳ
Accus.	un fusil	ἓν πυροβόλον
Abl.	d' un fusil	παρὰ ἢ ἐξ ἐνὸς πυροβόλου
	avec un fusil	μεθ' ἐνὸς πυροβόλου
	par un fusil	δι' ἐνὸς πυροβόλου
	dans un fusil	ἐν ἐντὶ πυροβόλῳ
	sur un fusil	ἐπὶ ἐνὸς πυροβόλου
	pour un fusil	δι' ἓν πυροβόλον

FÉMININS.—ΘΗΛΥΚΑ.

Nom.	une table	μία τράπεζα
Gen.	d' une table	μιάς τραπέζης
Dat.	à une table	μιαῖ τραπέζη
Accus.	une table	μίαν τράπεζαν
Abl.	d' une table	παρὰ ἢ ἐκ μιάς τραπέζης
	avec une table	μετὰ μιάς τραπέζης
	par une table	διὰ μιάς τραπέζης
	dans une table	ἐν μιαῖ τραπέζη
	sur une table	ἐπὶ μιάς τραπέζης
	pour une table	διὰ μίαν τράπεζαν

Nom.	une œuvre	ὃν ἔργον
Gen.	d' une œuvre	ἐνός ἔργου
Dat.	à une œuvre	ἐνὶ ἔργῳ
Accus.	une œuvre	ὃν ἔργον
Abl.	d' une œuvre	παρὰ ἢ ἐξ ἐνός ἔργου
	avec une œuvre	μεθ' ἐνός ἔργου
	par une œuvre	δι' ἐνός ἔργου
	dans une œuvre	ἐν ἐνὶ ἔργῳ
	sur une œuvre	ἐπὶ ἐνός ἔργου
	pour une œuvre	δι' ὃν ἔργον

ΣΗΜ. Τὰ ὅτι καὶ ὅτε μένουσι πάντοτε τὰ αὐτὰ. ἰσχυρῶς ποτε καὶ ἂν ἀρχῶνται τὰ ὀνόματα, εἴτε ἀποφωκέντος ἢ συμφώνου, εἴτε ἀπὸ ἢ ἀφώνου ἢ δασείας.

Ἐστημεν ἤδη ὁ συνήθης πληθυντικὸς τοῦ ὅτι καὶ ὅτε· ἀλλὰ τὰ διὰ τούτων κλινόμενα ὀνόματα δύ-

γίνονται νὰ σχηματίσωσι τὸν πληθυντικὸν καὶ διὰ τῶν λέξεων plusieurs, beaucoup (πολλοὶ, πολλαί, πολλὰ) καὶ τὰ τοιαῦτα, οἷον·

N.	plusieurs jardins—fusils—tables—œuvres				
G.	de	—	—	—	—
D.	à	—	—	—	—
Ac.		—	—	—	—
Ab	de	—	—	—	—
	avec	—	—	—	—
	par	—	—	—	—
	dans	—	—	—	—
	sur	—	—	—	—
	pour	—	—	—	—

Ὅταν ὁμοῦς μεταχειρίζομεθα τὸ beaucoup, πρέπει νὰ προσλαμβάνωμεν καὶ τὴν πρόθεσιν de, οἷον· beaucoup de fleurs (πολλὰ ἄνθη) — beaucoup de cerises (πολλὰ κεράσια).

EXERCICE III — ΓΥΜΝΑΣΜΑ Γ'.

Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομάτων
τῶν ληγόντων εἰς au, eu, ou, al, ail,
καὶ τῶν aïeul, ciel, œil, bétail.

Le cerceau τὸ ξυλοστέφανον
le meineau ὁ στρουθός

le boyau	τὸ ἔντερον
l'aveu	ἡ δμολογία
le seau	ὁ κάδος
le bureau	τὸ γραφεῖον
le joujou	τὸ παιχνίδιον(παιδίου)
le fou	ὁ τρελλὸς
le cheveu	ἡ θρίξ
le pieu	ὁ πάσσικλος
l'écrou	ἡ ὀπή τοῦ κοχλίου καὶ πρωτόκολλον τοῦ δεσμωτηρίου.
le clou	ὁ ἥλος
le canal	ὁ αὐλάξ
le rival	ὁ ἀνταγωνιστής
le poitrail	τὸ στήθος (τοῦ ἵπ- που, τοῦ βοῦς)
le gouvernail	τὸ πηδάλιον
le végétal	τὸ φυτὸν
le corail	τὸ κοράλλιον
le chacal	ὁ θῶς
l'épouvantail	τὸ φόβητρον

le cou (λαιμὸς) du chameau (κάμηλος).

l'adieu (τὸ χαιρε) de l'époux.

le brou (κέλυσφος) de la noix (κάρυον).

le caporal (δεκανεὺς) de la garde nationale (ἑθνοφυλακή).

le berceau (κοιτὶς) d'acajou (ἀνακάρδιον).

le commensal (συνέσιος) de l'aïeul.

le bétail du hameau.
 l'attirail (σκευή) du cheval.
 l'œil du sapajou (πίθηξ).
 l'espace (ἀπόστασις) du ciel.

NOMS PROPRES.—ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ:

MASCULIN.—ΑΡΣΕΝΙΚΟΝ.

Nom.	Pierre	ὁ Πέτρος
Gén.	de Pierre	τοῦ Πέτρου
Dat.	à Pierre	τῷ Πέτρῳ
Accus.	Pierre	τὸν Πέτρον
Voc.	ô Pierre	ὦ Πέτρε
Abl.	de Pierre	παρὰ ἢ ἐκ τοῦ Πέτρου
	avec Pierre	μετὰ τοῦ Πέτρου
	par Pierre	διὰ τοῦ Πέτρου
	dans Pierre	ἐν τῷ Πέτρῳ
	sur Pierre	ἐπὶ τοῦ Πέτρου
	pour Pierre	διὰ τὸν Πέτρον

FÉMININ.—ΘΗΛΥΚΟΝ.

Nom.	Marie	ἡ Μαρία
Gén.	de Marie	τῆς Μαρίας
Dat.	à Marie	τῇ Μαρίᾳ
Accus.	Marie	τὴν Μαρίαν
Voc.	ô Marie	ὦ Μαρία
Abl.	de Marie	παρὰ ἢ ἐκ τῆς Μαρίας

avec Marie	μετὰ τῆς Μαρίας
par Marie	διὰ τῆς Μαρίας
dans Marie	ἐν τῇ Μαρίᾳ
sur Marie	ἐπὶ τῆς Μαρίας
pour Marie	διὰ τὴν Μαρρίην

Κατὰ γενικὸν κανόνα τὰ κύρια ὀνόματα δὲν ἔχουσι πληθυντικόν· σημειοῦμεν δὲ κατωτέρω τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τινὰ ἐξ αὐτῶν λαμβάνουσι τὸ ὠρισμένον ἄρθρον.

Τὰ ἐθνικά ὀνόματα λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον δι' οὗ κλίνονται τὰ κοινά· la France, ἡ Γαλλία· l'Italie, ἡ Ἰταλία· l'Angleterre, ἡ Ἀγγλία· la Grèce, ἡ Ἑλλάς· le Pérou, τὸ Περού· le Mexique, τὸ Μεξικόν· la Chine ἡ Κίνα κτλ.

Ἐπίσης καὶ τὰ τῶν ποταμῶν, οἷον· la Seine, ὁ Σηκουάνης· le Po, ὁ Πάδος· le Danube, ὁ Δούναβις· la Tamise, ὁ Τάμεσις· le Tibre, ὁ Τίβερις — ὡς καὶ τὰ τῶν ὀρέων, οἷον· le Vésuve, τὸ Βεσούβιον· l'Himalaya, τὰ Ἰμαλάια· les Alpes, αἱ Ἄλπεις· les Pyrénées, τὰ Πυρηναία.

Τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων δὲν λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον οἷον Paris, οἱ Παρίσιοι· Florence, ἡ Φλωρεντία· Rome, ἡ Ῥώμη· Londres, τὸ Λονδίνον· Athènes, αἱ Ἀθῆναι.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑ ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ

EXERCICE IV. ΓΥΜΝΑΣΜΑ Δ'.

ΣΗΜ. Εἰς τὴν μετάφρασιν τῶν πτώσεων ἐτηρήσαμεν τὸν τύπον τῆς ἀρχίας ἑλληνικῆς· ἐπειδὴ ὅμως εἰς τὰ γυμνάσματα ποιούμεθα χρῆσιν τῆς καθομιλουμένης, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ διασαφίσωμεν πρὸς ἄρσιν πάσης ἀμφιβολίας τοῦ μαθητοῦ, ὅτι τὴν δοτικὴν ἀνάλυσιν διὰ τοῦ συνήθους τύπου, τούτεστι διὰ τοῦ εἰς τὸν, εἰς τὴν, εἰς τὸ, εἰς τοῦς, εἰς τὰς, εἰς τὰ, ἐνίοτε ὅμως μεταχειρίζομεθα παρὰ τοὺς κανόνας τῆς ἑλληνικῆς συντάξεως τὸ ἐν τῷ κτλ. ἀντὶ εἰς τὸν κτλ. καθότι ἡ Γαλλικὴ φράσις ἀπῆλθει τὸ ἀντιστοιχοῦν dans le κτλ.

Ὁ γείτων¹ καὶ² ἡ γείταινα³ ἀνεχώρησαν⁴ — Ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐπέστρεψεν⁵. — Ἡ θυγάτηρ⁶ τῆς ραπτρίας⁷ ἐνυμφεύθη⁸ — Ὁ πκτήρ τοῦ ὑποδηματοποιοῦ εἶναι⁹ γέρον¹⁰ — Ὁ ἀδελφὸς τοῦ ξυουργοῦ¹¹ εἶναι εἰς ἐπιτήδειος¹² τεχνίτης¹³ — Ἡ ὑπηρετρία¹⁴ τῆς συζύγου¹⁵ τοῦ δικηγόρου¹⁶ εἶναι μίαν καλὴν¹⁷ θαλαμηπόλον¹⁸ — Δέτε¹⁹ ἐν σολδίον εἰς τὸν πτωχόν. — Πέμψατε²⁰ εἰς τὸν φίλον τὴν ἐπιστολήν. — Λάβετε²¹ παρὰ τοῦ μαθητοῦ²² τὸ φυλλάδιον²³ — Ἡ κούρασις²⁴ προέρχεται²⁵ ἐκ τοῦ κόπου²⁶ — Ἐπορεύθην²⁷ εἰς τὸν περίπατον²⁸ μετὰ τοῦ διδασκάλου — Τὸ ὕδωρ²⁹ εἰσέρχεται³⁰ ἐν τῇ πόλει διὰ τοῦ ὑδραγωγείου³¹ — Ἐκλίστα³² τὸ φόριμχ ἐν τῷ κιβωτίῳ³³ — Ἐθεστα³⁴ τὸν πῖλον ἐπὶ

της τραπέζης. — Τὸ ὀρνίθιον³⁵ εἶναι διὰ τὸν μάγει-
ρον³⁶ — Τὸ κρέας εἶναι ἐν τῷ καλαθίῳ³⁷ τοῦ μα-
γειρείου³⁸.

Οἱ χωρικοὶ³⁹ ἐπιστρέφουσιν⁴⁰ ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ⁴¹ —
Οἱ ξένοι⁴² ἔχουσι⁴³ πολλὰ ὑποδήματα — Οἱ σάκκοι
ἐστάλησαν⁴⁴ εἰς τοὺς ἐμπόρους — Οἱ στρατιῶται με-
τεκομίσθησαν⁴⁵ εἰς τὸν στρατὸν⁴⁶ — Οἱ χεῖμαρροι⁴⁷
σχηματίζουσι⁴⁸ ποταμούς — Αἱ κορυφαί⁴⁹ τῶν ὀρέων
ἐλκουσι⁵⁰ τοὺς κεραυνούς⁵¹ — Οἱ ἄγριοι⁵² δὲν μεταχει-
ρίζονται⁵³ φορέματα, ἀλλὰ ζῶσιν⁵⁴ ἐν τοῖς δάσσεσι, καὶ
τρέφονται⁵⁵ ἐκ τῶν καρπῶν⁵⁶ τῶν δένδρων — Οἱ Δα-
κεδαίμονες⁵⁷ ἐσέβοντο⁵⁸ τοὺς προβεβηκότας τὴν ἡλι-
κίαν⁵⁹ — Οἱ πρῶτοι⁶⁰ ἄνθρωποι ἦσαν⁶¹ ἄπλοι⁶² —
Οἱ ἐξενουργοὶ⁶³ ἐτελείωσαν⁶⁴ τὰ ἐπιπλα⁶⁵, καὶ τὰ
μετέφερον⁶⁶ διὰ τῶν ἰχθυοφόρων⁶⁷ εἰς τὰς ἀποθήκας⁶⁸ —
Οἱ γονεῖς⁶⁹ δίδουσι⁷⁰ δείγματα⁷¹ ἀγάπης εἰς τὰ τέ-
κνα, τὰ ὁποῖα⁷² ἀνταπεκρίνονται⁷³ εἰς τὰς φροντίδας⁷⁴
τῶς διδασκάλων.

¹Voisin, ²et ³voisine, ⁴sont partis, ⁵est de re-
tour, ⁶fille, ⁷couturière, ⁸s'est épousée, ⁹ est,
¹⁰ vieux, ¹¹charpentier, ¹²habile, ¹³artisan, ¹⁴ser-
vant, ¹⁵femme, ¹⁶avocat, ¹⁷est... bonne ¹⁸femme de
chambre, ¹⁹Donnez ²⁰Envoyez, ²¹Prenez, ²²écolier,
²³cahier, ²⁴lassitude, ²⁵vient, ²⁶fatigue, ²⁷je suis
allé, ²⁸promenade, ²⁹eau, ³⁰entre, ³¹aqueduc, ³²J'ai
enfermé, ³³coffre, ³⁴j' ai mis, ³⁵poulet, ³⁶cuisinier,
³⁷ panier, ³⁸cuisine, ³⁹villageois, ⁴⁰retournent,
⁴¹champs, ⁴²étrangers, ⁴³ont, ⁴⁴ont été envoyés, ⁴⁵ont
été transférés, ⁴⁶caserne, ⁴⁷torrent, ⁴⁸forment, ⁴⁹

είκοσι, ⁵⁰αττیره, ⁵¹σούδρε, ⁵²σάουβαγε, ⁵³νε σε σερβεντ
 πας δε, ⁵⁴μαιο ιλς βιβεντ, ⁵⁵σε νουρρυσσεντ, ⁵⁶φρουίτ,
⁵⁷Λακεδέμονιεν, ⁵⁸ρεσπεκταίεντ, ⁵⁹λες ομμες δ'
 εν άγε αβανσέ, ⁶⁰πρεμιερ, ⁶¹εταίεντ, ⁶²σιμπλες.
⁶³εβενιστε, ⁶⁴οντ τερμινέ, ⁶⁵μευβλε, ⁶⁶λες οντ
 τρανσπορτέ, ⁶⁷πορτεφαιξ, ⁶⁸μαγασιεν, ⁶⁹παρεντ, ⁷⁰δον-
 νεντ, ⁷¹πρευβε, ⁷²κυ, ⁷³ρεπονδεντ, ⁷⁴σοιν.

Σημ. 'Ο μαθητής οφείλει νά ένθυμαῖται καλῶς τάς έπαναλαμ-
 βανομένας λίξεις, αἰτινες, κατὰ γενικόν κανόν, άπαξ μονον μεταφρά-
 ζονται, σημειοῦμεν δὲ ὅτε εν τῇ εἰς τὸ γαλλικόν μεταφράσει μεταχειρι-
 ζομεθα πάντοτε τὰ ὀνόματα εἰς τὸν ενικόν πρό. άσκησιν τοῦ μαθητοῦ
 περὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ.

EXERCICE V.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ Ε'.

Ὁ κάλαμος¹ χρησιμεύει² εἰς ἔργα³ μικρὰς ἀξίως⁴—
 Ὁ κόραξ⁵ εἶναι πτηνόν — Ἐλαβον⁶ τὸ πλῆκθύντιον⁷
 ἀπὸ τὸν ἀνεψιόν — Ὁ ἀτμός⁸ γεννᾶται⁹ ἀπὸ τὸ ὕδωρ
 διὰ τοῦ πυρός¹⁰ — Τὸν χειμῶνα εἶναι ἀναγκαῖον¹¹
 τὸ ἐπικνωφόριον¹² — Ὁ νυμφίος¹³ ἔφερεν¹⁴ ἐν δῶρον¹⁵
 εἰς τὴν νύμφην¹⁶ — Ὁ μῦς¹⁷ ἔκαμε¹⁸ μίαν τρύπαν¹⁹
 ἐν τῷ κεύφῳ²⁰ — Ὁ στρατηγὸς διδῶν²¹ χορὸν εἰς τὸ
 φρούριον²² — Τὸ ριπίδιον τῆς ἀδελφῆς²³ ἐθραύσθη²⁴
 — Τὸ διχαστήριον κατεδίχασε²⁵ τὸν φηλήτην²⁶, διό-
 τι²⁷ ἔκλειψε²⁸ μίαν κράμβην²⁹ — Τὰ κτήνη τοῦ πάπ-
 που βόσκουσιν³⁰ ἐπὶ τοῦ λόφου³¹ — Τὰ νέφη³² καλύ-
 πτούσι³³ τὸν οὐρανὸν ὡς παραπέτασμα³⁴ — Ἡ θορίξ³⁵
 εἶναι εἰς τὴν σωλὴν³⁶ — Ἡ γεῦσις³⁷ τοῦ σκοροόδου εἶναι
 δριμεῖα³⁸ — Ἡ ἐργασία εἶναι ἐν κεφάλαιον³⁹ διὰ τὸν
 ἐργάτην — Τίθενται⁴⁰ πάντοτε⁴¹ φανοί⁴² ἐπὶ τῶν πλοί-
 ων⁴³, διαρκούσης⁴⁴ τῆς νυκτός — Οἱ καρδινάλιοι⁴⁵ ἀ-

ποτελοῦσι⁴⁶ τὸ συμβούλιον⁴⁷ τοῦ πάπα⁴⁸—Οἱ πτω-
χοὶ εὐρίσκουσι⁴⁹ βρῆθαι⁵⁰ ἐν τοῖς πτωχοκαμέροις⁵¹—
Στρέψατε⁵² τοὺς ὀρθλαμούς⁵³ εἰς τὸν θόλον⁵⁴ τῶν οὐ-
ρανῶν—Αἱ ῥωπαρχαί⁵⁵ τοῦ περιπηγμένου⁵⁶ ἔχουσιν
οὐρανούς⁵⁷ καὶ θρόνους⁵⁸—Οἱ πᾶπποι ἀγαπῶσι⁵⁹ τοὺς ἐγ-
γόνους⁶⁰—Αἱ ἐργασίαι⁶¹ τῆς ἐξοχῆς⁶² γίνονται⁶³ διὰ
τῶν ζώων—Τὸ δεσποτικόν⁶⁴ κλείεται⁶⁵ μετὰ τοὺς—
Οἱ ῥύπες⁶⁶ σύρουσι⁶⁷ χάλικας—Τὰ ποίμνια⁶⁸ εἰσὶν⁶⁹
ὁ πλοῦτος⁷⁰ τοῦ γεωργοῦ⁷¹—Ἦ θύρα⁷² τοῦ ἐργοστα-
σίου⁷³ ἔχει⁷⁴ δύο⁷⁵ κλεισιὰς—Οἱ τροχοὶ τῶν ἀμαξῶν⁷⁶
στρέφονται⁷⁷ περὶ⁷⁸ τοὺς ἄξονας⁷⁹—Τὰ ὑπερῶα⁸⁰
φωτίζονται⁸¹ διὰ θυρίδων—Τὰ γόνιμα⁸² κάμπτονται⁸³
ὥς ἐλατήριον⁸⁴—Οἱ προπάτορες⁸⁵ τῶν Ἑλλήνων⁸⁶ δὲν
εἶχον⁸⁷ ἐφημερίδας⁸⁸.

¹canne, ²sert, ³ouvrage, ⁴de peu de prix,
⁵corbeau, ⁶j' ai reçu, ⁷gâteau, ⁸vapeur, ⁹nait,
¹⁰feu, ¹¹nécessaire, ¹²manteau, ¹³époux, ¹⁴a por-
té, ¹⁵cadeau, ¹⁶épouse, ¹⁷souris, ¹⁸a fait, ¹⁹trou,
²⁰noix, ²¹général donne, ²²château, ²³sœur, ²⁴
s' est cassé, ²⁵a condamné, ²⁶filou, ²⁷parceque, ²⁸
il a volé, ²⁹chou, ³⁰paissent, ³¹colline, ³²nuage,
³³couvrent, ³⁴comme... rideau, ³⁵cheveu, ³⁶tuyau,
³⁷gout, ³⁸piquant, ³⁹capital, ⁴⁰L'on met ⁴¹toujours,
⁴²fanal, ⁴³vaisseau, ⁴⁴pendant, ⁴⁵cardinal, ⁴⁶forment,
⁴⁷conseil, ⁴⁸pape, ⁴⁹trouvent, ⁵⁰secours, ⁵¹hôpital,
⁵²tournez, ⁵³voûte, ⁵⁴paysage, ⁵⁵voyageur, ⁵⁶ciel,
⁵⁷aiment, ⁵⁸petits-fils, ⁵⁹campagne, ⁶⁰se font, ⁶¹pri-
son, ⁶²se ferme, ⁶³ruisseau, ⁶⁴entraiment, ⁶⁵troupeau,
⁶⁶sont, ⁶⁷richesse, ⁶⁸cultivateur, ⁶⁹atelier, ⁷⁰a, ⁷¹deux

⁷²voiture, ⁷³tourment, ⁷⁴autour, ⁷⁵essieu, ⁷⁶màn-
sarde, ⁷⁷sont éclairées, ⁷⁸se plient, ⁷⁹ressort, ⁸⁰Grec
⁸¹n' avaient pas . . . journal.

EXERCICE VI.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΣΤ'.

Récapitulation.—Αραξαλαλώσεις.

ΣΗΜ. Ὁ μαθητὴς θέλει μεταφέρει ἐκ τῶν ἐπομένων ὀνομάτων,
τὰ μὲν ἐνικά εἰς τὸν πληθυντικόν, τὰ δὲ πληθυντικά εἰς τὸν ἐνικόν.

L' étendard¹, la bourgade², le parrain³, la mar-
raine⁴, le biscuit⁵, le cordial⁶, la science⁷, la veil-
le⁸, le chrétien⁹, le crucifix¹⁰, la grammaire¹¹,
la difficulté¹², l'écheveau¹³, les sages¹⁴, les guer-
res¹⁵, les fléaux, les noyaux¹⁶, le cristal¹⁷, le
bail¹⁸, les revers¹⁹, le loupeteau²⁰, le bluet²¹, le radis²², les cerises²³, le camail²⁴, le
coucou²⁵, un discours²⁶, un moyen²⁷, un corail,
une plume²⁸, une oasis²⁹, un chardonneret³⁰, un
compas³¹, des étaux³², des bateaux³³, des bras³⁴, des
végétaux³⁵.

Le flatteur³⁶ est un hypocrite³⁷. — Le chacal
est une espèce³⁸ de renard³⁹. — Un volcan⁴⁰ est
un soupirail — Le bambou⁴¹ est un roseau — L' é-
ponge⁴² est un animal — Les houx⁴³ sont des ar-
brisseaux⁴⁴ — Les aumônes⁴⁵ sont des prières⁴⁶ —
Les rossignols⁴⁷ sont des musiciens⁴⁸ — Le crime⁴⁹
est un remords⁵⁰ — Le sceptre⁵¹ est un fardeau⁵²

—La flatterie⁵³ est un régal pour le sot⁵⁴—Le phare⁵⁵ est une sorte⁵⁶ de fanal — Les hôpitaux sont souvent⁵⁷ des tombeaux⁵⁸—Les protecteurs⁵⁹ sont parfois⁶⁰ des maîtres⁶¹—Le cal⁶² est un durillon⁶³—La mousse⁶⁴ croît ⁶⁵sur les arbres.

¹σημαία, ²κώμη, ³⁻⁴ἀνάδοχος, ⁵δίπτερον, ⁶ῥωστικόν, ⁷ἐπιστήμη, ⁸παρρημονή, ⁹χριστιανοί, ¹⁰ἐσταυρωμένος, ¹¹γραμματική, ¹²δυσκολία, ¹³μήρυμα, ¹⁴σοφός, ¹⁵πόλεμος, ¹⁶πυρὴν—τὸ μέσον τοῦ τροχοῦ, ¹⁷κρύσταλλον, ¹⁸μίσθωσις, ¹⁹ἀτυχία, ²⁰λυκιδεύς, ²¹κύανον, ²²ῥάφανος, ²³κεράσιον, ²⁴ἐπωμίδιον τῶν ἱσρέων, ²⁵κόκκυξ, ²⁶ὀμιλία, ²⁷μέσον, ²⁸πτερόν, ²⁹ὄχσις, ³⁰ἀκανθίς, ³¹διαβήτης, ³²δίχειλον, ³³ἀκάτιον, ³⁴βραχίων, ³⁵φυτὸν, ³⁶κόλαξ, ³⁷ὕποκριτης, ³⁸εἶδος, ³⁹ἀλώπηξ, ⁴⁰ἡφαίστιον, ⁴¹δόναξ, ⁴²σπόγγος, ⁴³πρίνος, ⁴⁴δενδρίον, ⁴⁵ἐλεημοσύνη, ⁴⁶δέησις, ⁴⁷ἀηδὼν, ⁴⁸μουσικός, ⁴⁹ἐγκλημα, ⁵⁰τύψις συνειδότος, ⁵¹σκῆπτρον, ⁵²βάρος, ⁵³κολακεία, ⁵⁴μωρός, ⁵⁵φάρος, ⁵⁶εἶδος, ⁵⁷πολλάκις, ⁵⁸τάφος, ⁵⁹προστάτης, ⁶⁰ἐνίοτε, ⁶¹δеспότης, ⁶²τύλος, ⁶³σκληρότης τοῦ δέρματος, ⁶⁴βρόνον, ⁶⁵αὐξάνει.

Ὁ Ἀντώνιος¹ ἠγόρασε² βόας παρὰ τοῦ Παύλου³—Εἶπετε⁴ εἰς τὸν Κάρολον⁵ τὴν εἰδησιν⁶ τῆς ἀφίξεως τοῦ Ἰωάννου⁷—Ὁ υἱὸς τοῦ Διονυσίου⁸ ἐπάταξε⁹ τὸν ὑπηρέτην τοῦ Ἀνδρέου¹⁰—Ἡ Ἑλένη¹¹ καὶ ἡ Μαγδαληνή¹² ῥάπτουσιν¹³ ὑποκάμισα¹⁴—Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φραγκίσκου¹⁵ κατοικοῦσιν¹⁶ ὁ Ἑρρῆκος¹⁷ καὶ ὁ Ἐρνέστος¹⁸—Ἡ κληρονομία¹⁹ τῆς Καρολίνης²⁰ μετέβη²¹

εἰς τὰς ἀδελφὰς Αἰμιλίαν²² καὶ Σωσάννην²³—Ὁ Ἀρ-
νος²⁴ εἶναι ποταμὸς τῆς Τοσκάνης²⁵—Τὸ Πεκῖνον²⁶
εἶναι ἡ πρωτεύουσα²⁷ τῆς Κίνας²⁸—Εἰς τὴν Ἰταλίαν
διέπρεψεν²⁹ ὡς ζωγράφοι³⁰ ὁ Ῥαφαῆλης³¹ καὶ ὁ Τι-
τιανός³²—Ἡ Λῆτνη³³ εἶναι ἡφαίστειον ὄρος³⁴ τῆς Σι-
κελίας³⁵—Ὁ Στέφανος³⁶ μετὰ τῆς συζύγου Ἀδελαΐδος³⁷
καὶ τῆς θαλαμηπόλου Ἰουστίνης³⁸ ἐπορεύθησαν³⁹ εἰς Τερ-
γέστην⁴⁰—Ἡ Μαϊόρκα⁴¹ εἶναι νῆσος⁴² τῆς Μεσογεί-
ου⁴³—Ὁ Μισσισιπιῆς⁴⁴ εἶναι ποταμὸς διερχόμενος⁴⁵
τὴν Νέκν-Βρετανίαν⁴⁶ καὶ τὴν ἀγγλικὴν Ἀμερικὴν⁴⁷
—Σήμερον⁴⁸ ὁ Νικδλαος⁴⁹ ἔγραψεν⁵⁰ ἐπιστολὴν εἰς
Κωνσταντινουπόλιν⁵¹—Περιμένονται⁵² ἐκ Νεοϋόρκου⁵³
ἡ Ἐλεονώρα⁵⁴ καὶ ὁ Φίλιππος⁵⁵ διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου⁵⁶
«Ἀσία»⁵⁷.

¹Antoine, ²a acheté, ³Paul, ⁴Dites, ⁵Charles,
⁶nouvelle, ⁷arrivée . . . Jean, ⁸Denis, ⁹a battu,
¹⁰André, ¹¹Hélène, ¹²Madeleine, ¹³consent, ¹⁴che-
mises, ¹⁵François, ¹⁶habitent, ¹⁷Henri, ¹⁸Ernest,
¹⁹hérité, ²⁰Caroline, ²¹est passée, ²²Emilie, ²³Su-
sanne, ²⁴Arne, ²⁵Toscane, ²⁶Peking, ²⁷capitale, ²⁸Chi-
ne, ²⁹En Italie, se distinguèrent ³⁰comme peintres,
³¹Raphael, ³²Titien, ³³Etna, ³⁴volcan, ³⁵Sicile,
³⁶Étienne, ³⁷Adelaïde, ³⁸Justine, ³⁹sont allés,
⁴⁰Trieste, ⁴¹Majorque, ⁴²île, ⁴³Méditerranée, ⁴⁴Mis-
sissippi, ⁴⁵qui traverse, ⁴⁶Nouvelle-Bretagne, ⁴⁷A-
merique anglaise, ⁴⁸Aujourd' hui, ⁴⁹Nicolas, ⁵⁰a
écrit, ⁵¹Constantinople, ⁵²On attend, ⁵³New-
York, ⁵⁴Eleonore, ⁵⁵Philippe, ⁵⁶vapeur, ⁵⁷Asie.

Ὁ ἥχος¹ τοῦ τυμπάνου² ἐμψυχώνει³ τοὺς στρατι-
ώτας—Ἡ φιλαργυρία⁴ εἶναι ἐπιθυμία⁵ τῶν ἀγαθῶν⁶
τῆς γῆς·⁷—Βάλλουσι⁸ φόβητρα ἐπὶ τῶν κεράσων⁹ διὰ
νὰ ἐκφρασίῳσι¹⁰ τοὺς στρουθοὺς—Εἰς κατὰκτητὴς¹¹ δὲν
εἶναι οὐτε εἰς ἥρωες,¹² οὐτε εἰς θεοί, ἀλλὰ μίᾳ μά-
στιξ—Ἡ ἐργασία εἶναι μόχθος,¹³ διὰ τὸν ὀκνηρόν¹⁴
—Ὁ ὑποκριτὴς εἶναι λύκος¹⁵ ὑπὸ τὸ πρόσχημα¹⁶ ἀ-
μνοῦ—Ὁ ἥλιος,¹⁷ ἡ σελήνη,¹⁸ οἱ ἀστέρες, εἰσὶ τὸ κό-
σμημα¹⁹ τοῦ οὐρανοῦ—Ἡ φιλία²⁰ εἶναι πρηγορί-
α²¹ τῆς ψυχῆς,²² ἐν ταῖς δυστυχίαις²³ τῆς ζωῆς,²⁴—
Οἱ κάτοικοι²⁵ μιᾶς πόλεως,²⁶ ἔχουσιν ἀνάγκην²⁷ ἄρτου,
κρέατος, οἴνου, ὀσπρίων,²⁸ ζώων, τεχνιτῶν, ἀποθηκῶν,²⁹
νοσοκομαίων, θεάτρων, δικαστηρίων καὶ δεσποτηρίων.
—Ὁ ῥάπτης μεταχειρίζεται³⁰ ψαλίδα,³¹ νῆμα, ῥαφί-
δας,³² δακτυλήθραν³³—Κτυπῶσι³⁴ τοὺς ἥλους³⁵ με-
τὰ τὸ σφρίον³⁶ ἵνα καρφώσωσι³⁷ τὰς θανίδας³⁸ τῶν
παιτωμάτων,³⁹ τῶν θυρῶν,⁴⁰ τῶν παρχθύρων⁴¹—Ἐφερον
διὰ τῶν κάρων⁴² εἰς τὸ φρούριον τὴν σκευὴν τοῦ πυ-
ροβολικοῦ⁴³ καὶ τὰ ἐφύδια⁴⁴—Ὁ ἐχθρὸς⁴⁵ παρασκευ-
άζεται⁴⁶ νὰ δώσῃ⁴⁷ τὴν ἔφοδον,⁴⁸ καὶ κατέστρεψε⁴⁹ τοὺς
αὐλακας⁵⁰ τῶν ὑδάτων—Οἱ προύχοντες⁵¹ τῆς πόλεως
ἐπεσκέφθησαν⁵² μετὰ πολυτελείας⁵³ τὸν διοικητή.⁵⁴
—Ὁ λογιστὴς⁵⁵ ἐτελείωσε⁵⁶ τὸν λογαριασμόν⁵⁷ τῶν
ἐμπορευμάτων,⁵⁸ καὶ ἐσημείωσε⁵⁹ τὰ καθέκαστα⁶⁰ τοῦ
κεφαλίου⁶¹ καὶ τῶν τόκων⁶²—Τὸ πλοῖον ἦτο φορ-
τωμένον⁶³ ἀπὸ ὀρυζαν, ἀπὸ σιδηρέυματτα,⁶⁴ ἀπὸ κρουστάλ-
λια, καὶ ἀπὸ διφθέρων⁶⁵—Τὰ λιθοκοσμήματα⁶⁶ τοῦ
χρυσοχόου⁶⁷ τῆς πλατείας⁶⁸ εἰσὶ μεγάλης⁶⁹ ἀξίας.

¹son, ²tambour, ³anime, ⁴avarice, ⁵désir,

6bien, 7terre, 8On place, 9cerisier, 10pour effrayer,
 11conquérant, 12n' est ni un héros, 13peine, 14pares-
 seux, 15loup, 16sous l'apparence, 17soleil, 18lune,
 19ornement, 20amitié, 21consolation, 22âme, 23malheur,
 24vie, 25habitant, 26ville, 27besoin, 28légume, 29ma-
 gasin, 30emploie, 31ciseaux, 32aiguille, 33dé, 34
 marteau, 35 On bat, 36clou, 37pour clouer, 38plan-
 che, 39plancher, 40porte, 41fenêtre, 42tombereau,
 43artillerie, 44vivres, 45ennemi, 46se prépare, 47à
 donner, 48assaut, 49a détruit, 50canal, 51princi-
 pal, 52 ont visité, 53luxé, 54gouverneur, 55com-
 ptable, 56a terminé, 57compte, 58marchandise,
 59a noté, 60détail, 61capital, 62intérêt, 63chargé,
 64ferraille, 65fourrure, 66bijou, 67orfèvre, 68pla-
 ce, 69grande.

ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΠΙΘΕΤΟΥ

Τὸ ἐπίθετον δι' οὗ ἐκφράζομεν τὰς ιδιότητες τῶν
 ὀνομάτων καὶ τὰς διαφόρους αὐτῶν τροποποιήσεις εἶ-
 ναι δύο εἰδῶν· qualificatif (χαρακτηριστικόν), ἢ dé-
 terminatif (ὀριστικόν).

Καὶ λέγονται μὲν *qualificatifs* τὰ ἐκφράζοντα τὴν ποιότητα ἢ τὸν τρόπον τῆς ὑπάρξεως τῶν ἀντικειμένων τῶν παριστανομένων ὑπὸ τῶν ὀνομάτων μεθ' ὧν συνδέονται, οἶνον *pain blanc* (ἄρτος λευκός), *habit sale* (ἐνδυμα ῥυπαρὸν), *rue étroite* (δρόμος στενός).

Εἰσὶ δὲ *déterminatifs* τὰ προσδιορίζοντα τὴν ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ τὴν τυχαίαν σχέσιν τῶν ὑπ' αὐτῶν τροπολογουμένων ὀνομάτων, οἶον *mon livre* (τὸ ἐμὸν βιβλίον), *ce chapeau* (οὗτος ὁ πῖλος), *un ami* (εἷς φίλος), *chaque jour* (πᾶσαν ἡμέραν).

Τὰ ἐπίθετα παρakoλουθοῦσι τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχετικῶν πρὸς αὐτὰ ὀνομάτων.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ QUALIFICATIFS

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ.

Ἐν γένει τὸ θηλυκὸν σχηματίζεται διὰ τῆς προσθήκης ἑνὸς *e* ἀφώνου εἰς τὸ ἄρσενικόν, οἶον *grand*, θ. *grande*—*égal* (ἴσος), θ. *égale*—*fort* (ἰσχυρὸς), θ. *forte*.

Ὅταν τὸ ἄρσενικὸν λήγῃ εἰς *er* ἐκτὸς τῆς προσθήκης τοῦ *e* τίθεται βχρεῖα ἐπὶ τοῦ *e* τοῦ προηγούμενου τοῦ ληκτικοῦ *r*, οἶον *amer* (πικρὸς), θ. *amère*—*léger* (ἐλαφρὸς), θ. *légère*—*carnassier* (σαρκοφάγος), θ. *carnassière*.

Τοῦ ἄρσενικοῦ λήγοντος εἰς *gu*, προστίθεται μὲν τὸ *e* διὰ τὸ θηλυκόν, ἀλλὰ τίθεται προσέτι ἐπὶ τοῦ *u* τὸ λεγόμενον *tréma*, οἶον *aigu* (ὀξύς), θ. *aigüe*—*exigu* (μικρότατος), θ. *exigüe*.

Ἐπίσης ἂν τὸ ἄρσενικὸν λήγῃ εἰς *e* τονούμενον,
Ο ΕΜΠ. ΓΑΛΛΟΣ, 5

προστίθεται τὸ e ἄφωνον, οἷον *sensé* (φρόνιμος), θ. *sensée*. Ἄν ὁμῶς λήγῃ εἰς e ἄφωνον, τὸ θηλυκὸν μένει τὸ αὐτὸ, οἷον *aigre* (δριμύς), θ. *aigre* — *pauvre*, θ. *pauvre*—*charitable* (ἐλεήμων), θ. *charitable*—*fidèle* (πιστός), θ. *fidèle*—*infidèle* (ἄπιστος) θ. *infidèle*—*rebelle* (ἀντάρτης) θ. *rebelle*.

Τὰ ἐπίθετα ὧν τὸ ἀρσενικὸν λήγει εἰς *el*, *eil*, *ien*, *on*, *et*, διπλασιάζουσι εἰς τὸ θηλυκὸν τὸ πρὸ τοῦ προστιθεμένου e σύμφωνον, οἷον *tel*, θ. *telle*—*cruel* (σκληρὸς), θ. *cruelle*—*pareil* (ὅμοιος), θ. *pareille*—*vermeil* (ερυθρὸς), θ. *vermeille*—*païen* (ἔθνικὸς), θ. *païenne*—*citoyen*, θ. *citoyenne*—*bon* (καλὸς), θ. *bonne*—*glouton* (λαίμαργος), θ. *gloutonne*—*muet* (ἄφωνος), θ. *muette*—*douillet* (μαλακίῳ), θ. *douillette*. Ἐξαίρουνται ὁμῶς τὰ *complet* (πλήρης), *incomplet* (ἀτελής), *discret* (διακριτικὸς—ἐχέμυθος), *indiscret* (ἀδιάκριτος—ἀκριτόμυθος), *inquiet* (ἀνήσυχος), *concret* (συγκεκριμένος), *replet* (πληύτωμος), *secret* (μυστικὸς—κρύφιος), *inquiet* (ἀνήσυχος), ἅτινα εἰς τὸ θηλυκὸν προσλαμβάνουσι μόνον τὸ e, καὶ ἀντὶ τοῦ διπλοῦ συμφώνου τὴν βχρεῖαν ἐπὶ τοῦ προτιγόμενου e, οἷον *complète*, *incomplète*, *discrète*, *indiscrete*, *concrète*, *replète*, *secrète*, *inquiète*.

Τὰ *beau* (εὖμορφος), *nouveau* (νέος), *fou*, *mou* καὶ *vieux* ἔχουσι καὶ ἄλλον ἐνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ, τουτέστι *bel*, *nouvel*, *fol*, *mol*, *vieil*, ὧν γίνεται χρῆσις πρὸ τῶν ἐκ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου ἀρχομένων ὀνομάτων ἐκ τούτου δὲ τοῦ ἐνικοῦ σχηματίζεται τὸ θηλυκὸν, *belle*, *neuve*, *folle*, *molle*, *vieille*.

Διπλασιάζουσι επίσης τὸ πρὸ τοῦ e σύμφωνον καὶ ἑξῆς ἐπίθετα.

Bas	χαμηλὸς	0.	basse
bellot	εὐχαρις	»	bellotte
épais	δασύς	»	épaisse
exprès	ῥητός	»	expresse
gentil	χαρίεις	»	gentille
gras	παχύς	»	grasse
gros	χονδρὸς	»	grosse
las	κεκμηκὸς	»	lasse
nul	μηδαμινὸς	»	nulle
paysan	χωρικός	»	paysanne
profès	δόκιμος	»	professe
sot	μωρὸς	»	sotte
vieillot	γεροντούλης	»	vieillotte

Τὰ λήγοντα εἰς f ἐπίθετα τρέπουσι τοῦτο εἰς v πρὸ τοῦ e τοῦ θηλυκοῦ, οἷον· *plaintif* (γοερὸς), 0. *plaintive*—*sauf* (σῶος), 0. *sauve*—*neuf* (καινὸς), 0. *neuve*. Ὅταν δὲ πρὸ τοῦ f ὑπάρχῃ e, τίθεται ἐπὶ τούτου βαρεῖα τρεπομένου πάντοτε τοῦ f εἰς v, οἷον· *bref* (βραχύς), 0. *brève*.

Τὰ ἔχοντα τὴν λήγουσαν εἰς x, λαμβάνουσι μὲν εἰς τὸ θηλυκὸν τὴν προσθήκην τοῦ e, μεταβάλλουσι δὲ τὸ x εἰς s, οἷον· *jaloux* (ζηλότυπος), 0. *jalouse*—*heureux* (εὐτυχής), 0. *heureuse*—*dangereux* (ἐπικίνδυνος), 0. *dangereuse*. Ἐξαίρουνται δὲ τὰ *doux* (γλυκὺς), *faux* (ψευδὴς-ἐπισφαλής), *présix* (ὠρισμένος), *roux* (πυρρὸς), τὰ ὁποῖα ἔχουσι τὸ θηλυκὸν *douce*, *faus-*

se, préfixe, rousse, καὶ τὸ vieux τοῦ ὁποῖου μικροῦ ἐσημειώσαμεν τὸ θηλυκόν.

Τὰ λήγοντα εἰς eur σχηματίζουσιν ἐν γένει θηλυκὸν διὰ τῆς μεταβολῆς τῆς λήξεως ταύτης euse μὲν ὅταν μεταξὺ τοῦ ἐπιθέτου καὶ τῆς ἐν γητικῇ μετοχῇ, ἐξ ἧς παράγεται, δὲν ὑπάρχη ἄλλη διαφορὰ εἰμὴ ἢ τοῦ eur ἀντὶ τοῦ ant. εἰς ri δὲ καθ' ὅλας τὰς ἄλλας περιπτώσεις, οἷον·

blanchisseur	(κνκφεὺς)	μετοχή	blanchissant	θ.
			(blanchisseuse)	
danseur	(ὀρχηστής)	»	dansant	»
			(danseuse)	
menteur	(ψεύστης)	»	mentant	»
			(menteuse)	
pêcheur	(ἀλιεὺς)	»	pêchant	»
			(pêcheuse)	
polisseur	(ξυστήρ)	»	polissant	»
			(polisseuse)	
quêteur	(ἐπαίτης)	»	quêtant	»
			(quêteuse)	
receveur	(εἰσπράκτωρ)	»	recevant	»
			(receveuse)	
corrupteur	(διαφθορεὺς)	μετ.	corrompant	»
			(corruptrice)	
créateur	(πλάστης)	»	créant	»
			(créatrice)	
débiteur	(ὀφειλέτης)	»	devant	»
			(débitrice)	

2, 424.856
815 098
1,609,758

Fondateur	(ιδρυτής)	μετ.	fondant	θ.
			(fondatrice	
usurpateur	(σφετεριστής)	»	usurpant	»
			(usurpatrice	
ambassadeur	(πρεσβευτής)	»	άνευ ῥήματος	»
			(ambassadrice.	

Ἐξαιροῦνται exécuteur (ἐκτελεστής), inspecteur (ἐφορος), inventeur (ἐφευρετής), persécuteur (διώκτης), τὰ ὅποια ἔχουσι τὰ θηλυκά exécutrice, inspectrice, inventrice, persécutrice—chasseur (θηρευτής), pécheur (ἀμαρτωλός), vengeur (ἐκδικητής), enchanteur (γότης), ὧν τὰ θηλυκά εἰσι chasseresse, pécheresse, vengeresse, enchanteresse—καὶ gouverneur, serviteur (ὑπηρετής) ποιοῦντα τὸ θηλυκὸν gouvernante, servante.

Τὰ majeur (ἐνῆλιξ), meilleur, mineur (ἀνῆλιξ καὶ ἐλάσσων), καὶ τὰ λήγοντα εἰς érieur, οἷον extérieur (ἐξωτερικός), postérieur (ὑστερόχρονος), supérieur (ἀνώτερος) κ. τ. λ. ἀκολουθοῦσι τὸν κοινὸν κανόνα τῆς προσθήκης τοῦ e εἰς τὸ θηλυκόν.

Τὰ auteur (συγγραφεὺς), professeur (καθηγητής), litérateur (φιλόλογος), docteur (διδάκτωρ), successeur (διάδοχος), graveur (χαράκτης) καὶ τινὰ ἄλλα ὡς ἐπίθετα λαμβανόμενα, καὶ ἐμφαίνοντα τέχνην, ἐπάγγελμα, ἢ ἰδιαιτέραν ἀτομικὴν ἰδιότητα, μένουσιν ἀμετάτρεπτα.

Τὰ ἐπόμενα ἔχουσιν ἀνωμάλως τὸ θηλυκόν.

Blanc λευκός θ. blanche

franc	ἐλεύθερος	θ.	franche
frais	δροσώδης	»	fraîche
sec	ξηρὸς	»	sèche
ammoniac	ἀμμωνιακὸς	»	ammoniaque
public	δημόσιος	»	publique
caduc	παρχικιάσας-πτώσιμος	»	caduque
turc	τουρκοῦς	»	turque
grec	ἑλλήν	»	grecque
long	μακρὸς	»	longue
oblong	ἐπιμήκης	»	oblongne
bénin	εὐμενής	»	bénigne
malin	κακεντρεχτής	»	maligne
favori	εὐνοούμενος	»	favorite
tiers	τρίτος	»	tierce
devin	μάντης	»	devineresse
coi	ἥσυχος	»	coite

Tò franc ὁμῶς γίνεται franque ὅταν σημαίνει ἐθνικότητα, οἷον une Franque—la langue franque.

Témoin (μάρτυς), καὶ grognon (μεμψίμοιρος) εἶναι εἰς χρῆσιν δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη.

Châtain (καστανὸς), fat (μωρὸς), dispos (εὐδι-
θεος), aquilin (γρυπὸς), hébreu (τὰ εβραϊκά)
ὁὖν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰς τὸ θηλυκόν.

Σχηματισμὸς τοῦ Πληθυντικοῦ

Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται κα-
τὰ τοὺς αὐτοὺς κανόνας τῶν οὐσιαστικῶν, ὡς ἐν τοῖς
ἐπομένοις παρδείγμασι·

Singulier

Masculin

amer
aigu
bon
beau
citoyen
cruel
égal
fou
long
menteur
pareil
pêcheur
secret

Féminin

amère
aigüe
bonne
belle
citoyenne
cruelle
égale
folle
longue
menteuse
pareille
pécheresse
secrète

Pluriel

Masculin

amers
aigus
bons
beaux
citoyens
cruels
égaux
fous
longs
menteurs

Féminin

amères
aigües
bonnes
belles
citoyennes
cruelles
égales
folles
longues
menteuses

pareils
pêcheurs
secrets

pareilles
pêcheresses
secrètes

Κατ' ἐξάίρεσιν δὲ τὰ ἐπίθετα amical (φιλικός), banal (χυδαῖος), bancal (ῥαιβός), colossal (κολοσσιος), fatal (μοιραῖος), filial (υἱικός), frugal (λιτός), glacial (κατεψυγμένος), jovial (περιχαρής), matinal (ἑωθινός), natal (γενέθλιος), naval (ναυτικός), pascal (πασχαλινός), sentimental (περιπαθής), théâtral (θεατρικός), προσλαμβάνουσιν εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ s ἀντὶ νὰ μεταβάλλωσι τὸ al εἰς aux. Ἐπίσης τὸ ἐπίθετον bleu (κυανοῦς) λαμβάνει τὸ s ἀντὶ τοῦ x· καὶ τὸ tout ἀποβάλλει τὸ τελικὸν t, καὶ ἐπομένως λέγομεν· habits bleus - tous les hommes.

EXERCICE VII. ΓΥΜΝΑΣΜΑ Ζ'.

Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ

Bavard (ῥηδόλεσχος), sourd (κωφός), noir (μελανός), gris (λευκόφαιος), brillant (στιλπνός), solide (στερεός), parfait (τέλειος), sincère (εἰλικρινής), prodigue (ἄστωτος), mauvais (κακός), tendre (ἀπαλός), niais (βλάξ), original (πρωτότυπος-ἀλλόκοτος), contigu (γειτονικός), vert (χλωρός), meurtrier (φονεὺς), exact (ἀκριβής), pointu (δξύς), escarpé (ἀπόκρημνος), obéissant (εὐπειθής), sain (ὕγιής), honnête (τίμιος), têtue (ἰσχορογνώ-

μων), courtisan (αὐλικὸς-κόλαξ), persan (πέρσης), parisien (παρισιανός), fluet (λεπτός), souple (εὐκαμπτος), loyal (ἀκέραιος), ambigu (ἀμφίβολος), gai (περιχαρής), exquis (ἐξάίρετος), altier (ἀλαζών), mensuel (μηνιαῖος), nabot (νάνος), manchot (χειρόχωλος), pollron (ἄνανδρος), véniel (συγγνωστὸς), venal (ὥνιος), cagot (ψευδευλαβής), mitoyen (διάμεσος), hâtif (πρώϊμος), soyeux (μεταξώδης), lucratif (ἐπικερδής), querelleur (μετ. querellant-φιλόνεικος (α)), pleureur (μ. pleurant-θρηνητικὸς), peureux (δειλός), captif (αἰχμάλωτος), protecteur (μ. potegeant-προστάτης), honteux (αἰδῆμων), moqueur (μ. moquant-χλευαστικὸς), hideux (εἰδεχθής), oisif (ἄργος), paresseux, voyageur (μ. voyageant-περιηγητής), spectateur (ἄνευ ῥήματος-θεατής), directeur (μ. dirigeant-διευθυντής), dormeur (μ. dormant-φίλυπνος), dénonciateur (μ. dénonçant-καταμηνύων), vénéneux (δηλητήριοις), poussif (ἀσθματικὸς-ἐπὶ ἵππου), belliqueux (μάχιμος), boudeur (μ. boudant-χαλεπαίνων), attentif (προσεκτικὸς), intérieur (ἐσωτερικὸς), antérieur (προγενέστερος), liseur (μ. lisant-ἀναγνώστης), ulérieur (περαίτερος), brun (φαίδς), gros, égal, innocent (ἄθωος), roux, soumis (ταπεινός), fugitif (φυγὰς), gras, mutuel (ἀμοιβαῖος), chana-néen (χανανέος), vain (μάταιος), net (καθαρὸς), naïf (ἄπλοῦς), beau, paysan, sec, franc, rusé

(α) Ἰδε τὴν καλὴν τῶν εἰς εὐαγγελιζόντων ἐπιθείων.

(πονηρός), reclus (ἀσκητής), louangeur (μ. louangeant-ἐπικινέτης), frondeur (μ. frondant-σφειδονιστής), ture, grec, long, mou, bleu, public, idiot (εὐήθης), persécuteur, rêveur (μ. rêvant-ἐσμεβός), velu (χνοώδης), veuf (χῆρος), nouveau, frais, épais, pêcheur, menteur, pêcheur, décroisseur (μ. décroissant-ἀποσμήκτης), calomniateur (μ. calomniant-συκοφάντης), malin, favori, vieux, devin, sensé, muet.

EXERCICE VIII.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ Η'.

ΣΗΜ. Ἀντὶ τῆς — ὁραίλει ὁ μαθητὴς νὰ θίγῃ τὸ ἐπίθετον τὸ γραφόμενον διὰ κυριῶν γραμμάτων, συντάσσων αὐτὸ μετὰ τοῦ ὀνόματος.

Demandons à Dieu¹ une âme—dans un corps² sain. Une figure³— n' annonce pas⁴ toujours un caractère⁵ doux. Le sens commun⁶ n' est pas une chose⁷—. Un mot⁸ nouveau n' est pas une idée —. Acquiérs⁹ un bon ami, et une — réputation¹⁰.— conduite¹¹, tel avenir¹². On ne doit être¹³ honteux, que d' une action —. Il ne suffit pas¹⁴ de se dire¹⁵ chrétien ; il faut¹⁶ mener¹⁷ une vie—. Dieu voit¹⁸ une fourmi¹⁹— qui²⁰ marche²¹ sur du marbre²² noir, selon²³ le dicton²⁴ turec ou²⁵ la maxime²⁶—. Après²⁷ un long séjour²⁸ et une—absence²⁹ à l' étranger³⁰, on revoit³¹ avec plaisir³² son pays³³ natal et³⁴ sa maison —. Le malheur est l' instituteur, et

l' expérience³³ l'—de la vie. Le monde³⁶ est menteur; il promet³⁷ une félicité³⁸—Un général courageux³⁹ rend⁴⁰ son armée—. Un homme peut⁴¹ ne pas être bas⁴² quoique⁴³ d'une origine⁴⁴ —. On peut⁴⁵ avoir⁴⁶ une conduite—, sans être⁴⁷ un religieux⁴⁸. La—amitié, est un véritable⁴⁹ bienfait⁵⁰. Brutus⁵¹ fut le libérateur⁵² de Rome⁵³ et Judith⁵⁴ la—de la Judée⁵⁵. Avec un caractère ferme, et une volonté⁵⁶—on peut s'assurer⁵⁷ un avenir indépendant⁵⁸ et une existence⁵⁹—. Un faux pas conduit⁶⁰ à une—position⁶¹. Le premier⁶² homme et la—femme, furent⁶³ la victime⁶⁴ l'un de son amour⁶⁵ crédule⁶⁶ et l'autre⁶⁶ de sa vanité⁶⁷—. Le travail est un moyen sûr⁶⁸ pour⁶⁹ acquérir⁷⁰ de l'aisance⁷¹, comme⁷² l'oisiveté⁷³ est une voie⁷⁴ — vers⁷⁵ la misère⁷⁶. On ne rencontre⁷⁷ — trace⁷⁸, aucun⁷⁹ vestige⁸⁰ d'homme dans ce⁸¹ désert⁸². Il n'y a pas⁸³ d'homme vivant⁸⁴ qui soit⁸⁵ une bibliothèque⁸⁶—comme vous⁸⁷. Une nuit⁸⁸ — est l'image⁸⁸ d'un cœur⁸⁹ orageux⁹⁰. Un père laborieux⁹¹ et une mère — sont une ressource⁹²—et un trésor⁹³ précieux⁹⁴, pour toute⁹⁵ famille. Il faut⁹⁶ un maître grec pour enseigner⁹⁷ la langue⁹⁸—comme un anglais⁹⁹ pour la langue—, un français¹⁰⁰ pour la langue—, un espagnol¹⁰¹ pour la langue—. Un

homme malin et une femme—se moquent
toujours d' un homme bénin et d' une femme.—

ΣΗΜ. Ἡ μετάφρασις τῶν τε ὀνομάτων καὶ τῶν ἐπιθέτων ση-
μειοῦται εἰς τὴν ὀνομαστικὴν τοῦ ἐνικοῦ, πρὸς δὲ τὸ ἀρσενικόν
μόνον τῶν ἐπιθέτων.

¹ Ἄς αἰτήσωμεν παρὰ τοῦ Θεοῦ, ² σῶμα, ³ πρόσω-
πον, ⁴ δὲν ἀναγγέλλει, ⁵ χαρακτήρ, ⁶ κοινὸς νοῦς,
⁷ πραγμ., ⁸ λέξεις, ⁹ ἀπόκτησον, ¹⁰ ὑπόκληψις, ¹¹ διαγωγή,
¹² μέλλον, ¹³ δὲν πρέπει τις νὰ ᾔηται, ¹⁴ Δὲν ἀρκεῖ,
¹⁵ νὰ λέγῃ τις ἑαυτὸν, ¹⁶ πρέπει, ¹⁷ καὶ νὰ διάγῃ,
¹⁸ βλέπει, ¹⁹ μύρμηξ, ²⁰ ὅστις, ²¹ περιπατεῖ, ²² μάρ-
μαρον, ²³ κατὰ, ²⁴ παροιμία, ²⁵ ἡ, ²⁶ γνωμικόν,
²⁷ Μετὰ, ²⁸ διαμονή, ²⁹ ἀποδημία, ³⁰ εἰς τὰ ξένα, ³¹ βλέ-
πει τις ἐκ νέου, ³² εὐχαρίστησις, ³³ τόπος τοῦ
³⁴ καὶ, ³⁵ πεῖρα, ³⁶ κόσμος, ³⁷ ἐπὶ σκεπτεται, ³⁸ εὐ-
τυχία, ³⁹ ἀνδρείος, ⁴⁰ καθίστησι, ⁴¹ δύναται, ⁴² ἀγε-
νῆς, ⁴³ ἂν καὶ, ⁴⁴ καταγωγή, ⁴⁵ δύναταί τις, ⁴⁶ νὰ ἔχῃ,
⁴⁷ νὰ εἶναι, ⁴⁸ μοναχὸς, ⁴⁹ ἀληθής, ⁵⁰ εὐεργέτημα,
⁵¹ Ὁ Βροῦτος, ⁵² ἐλευθερωτῆς, ⁵³ τῆς Ῥώμης, ⁵⁴ Ἰουδῆθ, ⁵⁵ τῆς
Ἰουδέας, ⁵⁶ θέλησις, ⁵⁷ νὰ ἀσφαλίσῃ ἑαυτῷ, ⁵⁸ ἀνεξάρτητος,
⁵⁹ ὑπάρχων, ⁶⁰ ὁδηγεῖ, ⁶¹ θέσις, ⁶² πρῶτος, ⁶³ ὑπῆρξαν, ⁶⁴ ὁ-
μα, ⁶⁵ εὐπιστος, ⁶⁶ ἕτερος, ⁶⁷ ματαιοφροσύνη, ⁶⁸ ἀσφα-
λῆς, ⁶⁹ διὰ νὰ, ⁷⁰ ἀποκτήσῃ τις, ⁷¹ εὐπορία, ⁷² ὥς,
⁷³ ἀργία, ⁷⁴ ὁδὸς, ⁷⁵ πρὸς, ⁷⁶ πενία, ⁷⁷ Δὲν ἀπντᾶται,
⁷⁸ ἵχνος, ⁷⁹ οὐδεὶς, ⁸⁰ σιμῶν, ⁸¹ οὐτος, ⁸² ἔρημος.
⁸³ Δὲν ὑπάρχει, ⁸⁴ ζῶν, ⁸⁵ νὰ ᾔηται, ⁸⁶ βιβλιοθήκη,
⁸⁷ ὑμεῖς, ⁸⁸ εἰκὼν, ⁸⁹ καρδία, ⁹⁰ τρικυμιώδης, ⁹¹ φιλόπο-
νος, ⁹² πόρος, ⁹³ ὁ θαυρὸς, ⁹⁴ πολῦτιμος, ⁹⁵ πᾶς

⁹⁶χρειάζεται, ⁹⁷διδάξει, ⁹⁸γλώσσα, ⁹⁹Άγγλος, ¹⁰⁰Γάλλος, ¹⁰¹Ισπανός, ¹⁰²εμπαίζουσιν.

EXERCICE IX.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ Θ'.

ΣΗΜ. Εἰς τὴν τῶν ἀγνώστων ἐπιθέτων μετάφρασιν σημειοῦται τὸ ἄρσενικόν.

Ἡ καλὴ φήμη¹ ἀξίζει² μᾶλλον ἢ³ ἡ πλουσία περιουσία⁴.—Μία χαρὰ⁵ μυστικὴ δὲν εἶναι⁶ σχεδὸν⁷ ποτὲ⁸ πλήρης.—Θέλω εἶσθαι⁹ πάντοτε, μῆτέρο μου, θυγάτηρ¹⁰ εὐάγωγος¹¹, προσεκτικὴ, ἐπιμελὴς¹², καὶ εὐπειθής.—Ὁ σπόγγος¹³ εἶναι ἐλαστικός¹⁴ ἀπαλός καὶ παρώδης¹⁵.—Μία κακὴ πρᾶξις καθίστησι τὴν συνείδησιν¹⁶ ἀνήσυχον.—Ἡ γλώσσα¹ τῆς καρδίας¹⁷ εἶναι ἡ πηχρόσμιος¹⁸ γλώσσα.—Τὸ ρόδον¹⁹ εἶναι ἄνθος θελικόν²⁰ καὶ εὖοσμον²¹. —Ὁ πρῶτος στοχασμός²² δύναιται νὰ εἶναι ἐσφαλμένος²³, καὶ νὰ περατύρῃ²⁴ εἰς πταῖσμα²⁵ πάντοτε δυσάρεστον²⁶, συχνάκις δὲ ἀνεπανόρθωτον²⁷.—Εἰς ἄνθρωπος²⁸ κενόδοξος²⁹ καὶ ἀλαζών³⁰ μισεῖται παρὰ πάντων.³¹—Ἡ ἀδελφικὴ² ἐνότης³³ εἶναι εὐλογία³⁴ ἣν ὁ ἀγαθὸς θεός³⁵ δίδει³⁶ εἰς μίαν ἐνάρετον³⁷ οἰκογένειαν.—Ἡ ὑπολαίς³⁸ εἶναι ζωηρά³⁹ καὶ ἐλαφρά.—Ἡ θυγάτηρ² μιᾶς ἐναρέτου μητρὸς δυσκόλως⁴⁰ δύναται νὰ ᾔναι ἐπιληψίμου⁴¹ διαγωγῆς.—Ὁ πάγος⁴² εἶναι διηνεκής⁴³ εἰς τὴν ὑψηλὴν⁴⁴ κορυφὴν τοῦ Λευκοῦ Ὄρους⁴⁵.—Μία κακὴ συγκομιδὴ⁴⁶ μετὰ μίαν ἄφθονον⁴⁷ συγκομιδὴν

καθίστησι συνετήν⁴⁸ καὶ φειδωλήν⁴⁹ μίαν προβλε-
πτικὴν⁵⁰ οἰκοδόεσποιον⁵¹.—Μὴ συνδέεσθαι⁵² με ἄν-
θρωπον⁵³ ὑπὸ² πτοῦ⁵⁴ τιμωρίας⁵⁵.—Μία οἰκία⁵⁶
εὐρεῖται⁵⁷ καὶ ἄνετος⁵⁸ εἶναι ὁ κόσμος διὰ μίαν οἰ-
κογενεακήν⁵⁹ ζώην.—Ἡ ὄρνις⁶⁰ εἶναι περιπαθὴς⁶¹
καὶ ἐπιμελής⁶² διὰ τὴν νεοσσίαν⁶³ της.—Ἐπὶ ἐνὸς
κομψοῦ⁶⁴ φύλλου χαρτοῦ⁶⁵, διὰ μιᾶς γραφίδος⁶⁶ κα-
λῶς κεκομμένης⁶⁷ καὶ διὰ μιᾶς ωραίας γραφῆς⁶⁸
δύναται τις νὰ γράψῃ⁶⁹ μίαν παχυλὴν⁷⁰ ἀνοησίαν⁷¹.

¹Renommée, ²vaut, ³mieux que, ⁴fortune,
⁵joie, ⁶n'est pas, ⁷presque, ⁸jamais, ⁹Je serai, ¹⁰fil-
le, ¹¹docile, ¹²studieux, ¹³éponge (f.), ¹⁴flexible,
¹⁵poreux, ¹⁶conscience, ¹⁷cœur, ¹⁸universel, ¹⁹rose
(f.), ²⁰attractant, ²¹odoriférant, ²²pensée (f.), ²³er-
roné, ²⁴entraîner, ²⁵faute (f.), ²⁶fâcheux, ²⁷ir-
réparable, ²⁸personne (f.), ²⁹vain, ³⁰orgueilleux,
³¹se fait haïr de tout le monde, ³²fraternel,
³³union, ³⁴bénédiction, ³⁵que le bon Dieu,
³⁶donne, ³⁷vertueux, ³⁸fauvette, ³⁹vif, ⁴⁰difficile-
ment, ⁴¹censurable, ⁴²glace (f.), ⁴³perpétuel,
⁴⁴haut, ⁴⁵Mont Blanc, ⁴⁶récolte, ⁴⁷abondant,
⁴⁸prudent, ⁴⁹épargnant, ⁵⁰prevoyant, ⁵¹maîtresse,
⁵²Ne vous liez pas, ⁵³personne, ⁵⁴suspect,
⁵⁵probité, ⁵⁶habitation, ⁵⁷vaste, ⁵⁸commode,
⁵⁹familier, ⁶⁰poule, ⁶¹tendre, ⁶²soigneux, ⁶³sa couvée,
⁶⁴joli, ⁶⁵papier, ⁶⁶plume, ⁶⁷taillé, ⁶⁸écriture,
⁶⁹écrire, ⁷⁰gros, ⁷¹sottise.

EXERCICE IX — ΓΥΜΝΑΣΜΑ Γ'.

Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ἐπιθέτων

ΣΗΜ. Θέτομεν μόνον τὸ ἀρσενικόν, ὃ δὲ μαθητὴς ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ καὶ τὸ θηλυκὸν μετὰ τοῦ πληθυντικοῦ αὐτοῦ.

Amical (φιλικός), prudent, électoral (δημοκρασιακός), gai (χαιδρός), serein (γαλήνιος), sournois (ὑπουλοός), frileux (ριγηλός), vicieux (πληγμμελής-κακοήθης), rural (ἀγροτικός), simple (ἀπλοῦς), tiède (χλιαρός), nu (γυμνός), brutal (κτηνώδης), juste (δίκαιος), habile, nombreux (πολύριθμος), admirable (θαυμάσιος), large (πλατύς), stérile (ἄγονος), dédaigneux (ὑπεροπτικός), actuel (ἐνεστώς), épars (διασπαρμένος), vaillant (ἀνδρεῖος), français, glacial (κατάψυχρος), délicat (ἀβρός-ισχνός), véritable (ἀληθής), notable (ἐξιοσημεῖωτος), vague (ἀόριστος), favorable (εὖνους), nul, précis (ὠρισμένος-ἀκριβής), vaste (εὐρύχωρος), instruit (πεπαιδευμένος), confus (συγχευόμενος), exigu, nouveau, copieux (ἄφθονος), parfait, supérieur, inférieur, jeune (νέος), humble (ταπεινός), matériel (ὕλικός), formidable (φοβερός), faible (ἀσθενής), rigide (ἄκαμπτος), riche, semblable (ὅμοιος), mutuel (ἀμοιβαῖος), patriarchal (πατριαρχικός), singulier (ἰδιάζων), porteur (μ. portant-φορεῖς), plieur (μ. pliant-διπλωτῆς), insouciant (ἀμέριμνος), folâtre (φιλοπαίγμων).

EXERCICE XI—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΑ'.

ΣΗΜ. Ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ τὸν πληθυντικὸν καὶ τοῦ οὐσιαστικοῦ.

Un événement¹ fatal—Une nuit fatale—Un sol² léger—La belle matinée³—Un nouvel appartement⁴—Une belle petite⁵ fleur bleue—Le monstre⁶ iufernal⁷—Un sentiment⁸ filial—Une tournure grammaticale¹⁰—L'abeille¹¹ laborieuse et le frêlon¹² paresseux—Le vieux mur¹³ croulé¹⁴—Le cheval ombrageux¹⁵—Une vieille grondeuse¹⁶—Un travail aride¹⁷—Un juge¹⁸ impartial¹⁹—Le détail précis²⁰—Un terrain²⁰ argileux²¹—Une maison splendide²²—Un homme affairé²³—Une pensée subtile²⁴—Un fait²⁵ prodigieux²⁶—Un compte exact²⁷—Une jeune-fille²⁸ joyeuse²⁹—Une grace³⁸ naïve—Le ruhan rouge³¹—Une connaissance³² utile³³—Un adieu³⁴ déchirant³⁵—Un chemin³⁶ creux³⁷—Un saut³⁰ périlleux³⁹.

Le voyage⁴⁰ aventureux⁴¹ entrepris⁴² par un navigateur⁴³ intrépide⁴⁴—L'affreuse⁴⁵ chenille⁴⁶ sur la verte tige⁴⁷—Le père avare⁴⁸ du fils prodigue⁴⁹—L'homme laborieux devenu⁵⁰ riche ; l'homme studieux devenu savant⁵¹—La gentille hirondelle, messagère⁵² fidèle de la belle saison⁵³—Le faible roseau⁵⁴ courbé⁵⁵ par l'aquilon furieux⁵⁶—Un enfant vicieux est semblable à un arbre stérile—

Un vieillard⁵⁷ ignorant⁵⁸ est un vieil enfant—
L'aveu⁵⁹ franc et loyal du jeune écolier re-
pentant⁶⁰ et soumis. — Le costume⁶¹ original
de la jeune ouvrière enjouée⁶², spirituelle⁶³ et
joviale⁶⁴ — Le verrou solide du portail prin-
cipal du vieux chateau — Un jour serein pas-
sé⁶⁵ avec un ami sincère. — Une vieille ba-
varde et grondeuse est une peine continuelle⁶⁶
pour une famille tranquille⁶⁷ — Le chêne⁶⁸
colossal⁶⁹, altier, orgueilleux, brisé⁷⁰ par le
vent⁷¹ — Le paysan infatigable⁷² au travail
champêtre⁷³ — La lecture⁷⁴ est agréable⁷⁵ faite
par une personne érudite⁷⁶.

¹Συμβάν, ²ἔδαφος, ³αὐγὴ, ⁴οἴκημα, ⁵μικρὸς, ⁶τέρας,
⁷καταχθόνιον, ⁸αἴσθημα, ⁹τρόπος, ¹⁰γραμματικὸς,
¹¹μέλιτσα, ¹²ἀνθρήνη, ¹³τοιχοί, ¹⁴κρημνισμένος, ¹⁵σκιό-
φοβος, ¹⁶μεμψίμοιρος, ¹⁷ἄνυδρος-ξηρὸς, ¹⁸δικαστής, ¹⁹ἀ-
μερόληπτος, ²⁰ἔδαφος, ²¹ἀργιλώδης, ²²λαμπρὸς-πο-
λυτελής, ²³ἄσυχλος, ²⁴ὄζυς, ²⁵γεγονῆς, ²⁶τεράστιος,
²⁷ἀκριβής, ²⁸νεάνις, ²⁹περιχαρής, ³⁰χάρις, ³¹ἐρυθρὸς,
³²γνώσις, ³³ὠφέλιμος, ³⁴ἀποχαιρετισμὸς, ³⁵σπαραξικῆρ-
διοῦ, ³⁶ὁδὸς, ³⁷κοῖλος, ³⁸ἄλμα, ³⁹ἐπικίνδυνος, ⁴⁰ὀ-
δοιπορία, ⁴¹ῥιποκίνδυνος, ⁴²ἐπιχειρισθεὶς, ⁴³θαλασσο-
πόρος, ⁴⁴ἀτρόμητος, ⁴⁵φρικώδης, ⁴⁶κάμπη, ⁴⁷στέλεχος,
⁴⁸φιλάργυρος, ⁴⁹ἄσωτος, ⁵⁰καταστάς, ⁵¹σοφὸς, ⁵²ἀγ-
γελιοφόρος, ⁵³ὦρα τοῦ ἔτους, ⁵⁴κάλαμος, ⁵⁵καμ-
φθεὶς, ⁵⁶ὀρμητικὸς, ⁵⁷γέρων, ⁵⁸ἀμαθής, ⁵⁹ὁμολογία,
⁶⁰μετανοῶν, ⁶¹ἱματισμὸς, ⁶²χαρίεις, ⁶³εὐφυής, ⁶⁴περι-
χαρής, ⁶⁵διελθὼν, ⁶⁶διαρκής, ⁶⁷ἡσυχος, ⁶⁸δρῦς, ⁶⁹κο-

λοσσαῖος, ⁷⁰ορχυσθεις, ⁷¹ἄνεμος, ⁷²ἀκούραστος, ⁷³α-
γροτικός, ⁷⁴ἀνάγωνσις, ⁷⁵εὐαρεστος, ⁷⁶πολυμαθής.

EXERCICE XII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΒ'.

Récapitulation—Ἀνακεφαλαίωσις

Πρὸς σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ καὶ τοῦ
πληθυντικοῦ συνάμα τῶν ἐπιθέτων

ΣΗΜ. Ἰδὲ τὴν τοῦ Β'. γυμνάσματος σημείωσιν.

Un homme *poli*¹, des hommes. —; une fem-
me —, des femmes —.

Un maître *austère*², des maîtres —; une mai-
tresse —, des maîtresses —.

Le vaisseau *turc*, les vaisseaux —; la mon-
naie³ —, les monnaies —.

Le pont⁴ *neuf*, les ponts —; la fabrique⁵ —,
les fabriques —.

Un compliment⁶ *banal*⁷, des compliments —;
une louange⁸ — des louanges —.

Un génie⁹ *créateur*, des génies —; une in-
dustrie¹⁰ —, des industries —.

Un désastre¹¹ *complet*, des désastres —; une
déroute¹² — des déroutes —.

Le vieillard *radoteur*¹³, les vieillards —; la vieil-
le —, les vieilles —.

Un mot *plaisant*¹⁴, des mots —; une ex-
pression¹⁵ —, des expressions —.

Le journal *quotidien*¹⁶, les journaux — ; la lecture —, les lectures —.

Un vitrail *ouvert*¹⁷, des vitraux — ; une porte —, des portes —.

Un habit *violet*¹⁸, des habits — ; une robe¹⁹ —, des robes —.

Le vin²⁰ *mousseux*²¹, les vins — ; la bière —, des bières —.

Un conte²² *moral*²³, des contes — ; une bi-stoire²⁴ —, des histoires —.

L' hymne²⁵ *religieux*, les hymnes — ; l' as-semblée²⁶ —, les assemblées —.

Un ton²⁷ *bref*, des tons — ; une parole²⁸ —, pes paroles —.

Un chant²⁹ *doux*, des chants — ; une musi-que³⁰ — des musiques —.

Un esprit³¹ *fort*³², des esprits — ; une volon-té —, des volontés —.

Un discours *concluant*³³, des discours — une proposition³⁴ —, des propositions —.

Le voyage *désastreux*³⁵, les voyages — ; l' en-treprise³⁶ —, les entreprises —.

Un abricot³⁷ *frais*, des abricots — ; une pê-che³⁸ — des pêches —.

Un acte³⁹ *brutal*, des actes — ; une force —, des forces —.

Un air⁴⁰ *ingénu*⁴¹ des airs — ; une allure⁴² — des allures —.

Un salut⁴³ *gracieux*⁴⁴, des saluts — ; une mine⁴⁵ —, des mines —.

Un rire⁴⁶ gai, des rires — ; une chanson⁴⁷ —, des chansons—.

Un mur contigu, des murs — ; une maison —, des maisons —.

¹Κορυφός, ²αὐστηρὸς, ³νόμισμα, ⁴γέφυρα, ⁵κοδομή, ⁶φιλοφρόνησις, ⁷κοινὸς-χυδαῖος, ⁸ἐπαινος, ⁹νοῦς, ¹⁰βιομηχανία, ¹¹συμφορὰ-δυστύχημα, ¹²φυγῆ-καταστροφῇ, ¹³κρονόληρος, ¹⁴ἄστεϊς, ¹⁵ἐκφρασις, ¹⁶ἡμερήσιος, ¹⁷ἀνοικτός, ¹⁸ἰάνθινος, ¹⁹ἐσθής, ²⁰εἶνος, ²¹ἀφρώδης, ²²διήγημα, ²³ἠθικός, ²⁴ἱστορία, ²⁵ὕμνος, ²⁶συνέλευσις, ²⁷τόνος (φωνῆς), ²⁸λέξις, ²⁹ἄσμα, ³⁰μουσική, ³¹πνεῦμα, ³²ἰσχυρὸς-ἀνεξάρτητος, ³³συμπερασμα-τικός, ³⁴πρότασις, ³⁵δλέθριος, ³⁶ἐπιχειρήσις, ³⁷βερύκοκκον, ³⁸ροδάκινον, ³⁹πρᾶξις, ⁴⁰ὄψις, ⁴¹ἀφελής, ⁴²συμπεριφορὰ, ⁴³χαιρετισμός, ⁴⁴εὐχαρίς, ⁴⁵πρόσωπον, ⁴⁶γέλως, ⁴⁷ὥδῃ.

EXERCICE XIII.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΓ'.

ΣΗΜ. Τὰ ἐπίθετα τίθενται εἰς μόνον τὸν ἐνικὸν τοῦ ἀρσενικοῦ, ὁ δὲ μαθητὴς ὀφείλει νὰ ποιήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας διορθώσεις.

Les terres gros et humide¹ ne conviennent pas² aux prairies³ (f.) artificiel⁴. Les haut montagnes (f.) sont couvert⁵ de neiges éternel⁶. Les personnes vieux sont presque toujours souffrant⁷ et caduc. Cherchez⁸ les occasions⁹ (f.) de faire¹⁰ de bon œuvres. Les lectures sont instructif¹¹ et amusant¹². Les personnes malin sont rare-

ment¹³ aimable¹⁴. Jésus a pardonné¹⁵ à deux femmes pécheur et repentant. Les bon exemples¹⁶ donnent¹⁷ de bon pensées aux personnes qui en¹⁸ sont spectateur. Les grand bavard sont incommode¹⁹. La vrai religion²⁰ est doux, tolérant²¹ et conciliateur²². L'adversité²³ est un bon instituteur qui donne souvent d' excellent²⁴ leçons. La langue grec est beau, riche et harmonieux²⁵. Dieu a fait du rien tout les créatures (f.) corporel²⁶ et spirituel²⁷, visible²⁸ et invisible²⁹; il connaît³⁰ nos secret pensées. Que nos mœurs (f.) privé³¹ et public soient³² toujours pur³³ et convenable³⁴. L'homme d'un bon et parfait éducation a des manières³⁵ (f.) simple, affable³⁶ et courtois³⁷. Ne parlons³⁸ jamais mal³⁹ des personnes absent⁴⁰. Par⁴¹ de long travaux, et une application⁴² constant⁴³ l' on obtient⁴⁴ de grand résultats⁴⁵ et l' on fait d' admirable découvertes⁴⁶, en tout sorte d' études⁴⁷ (f.) littéraires⁴⁸, scientifique⁴⁹, artistique⁵⁰ et social⁵¹.

¹ Ἀγρὸς, ² δὲν ἀρμόζουσι, ³ λειμῶν, ⁴ τεχνιτὸς, ⁵ κεκαλυμμένος, ⁶ αἰώνιος, ⁷ πάσχων, ⁸ ζητεῖτε, ⁹ περὶ στασις, ¹⁰ νὰ ἐκτελέσητε, ¹¹ διδακτικὸς, ¹² τερπνὸς, ¹³ σπανίως, ¹⁴ ἐράσμιος, ¹⁵ ἐσυγχώρησε, ¹⁶ παράδειγμα, ¹⁷ δίδουσι, ¹⁸ (ἀναφέρεται εἰς τὸ exemple, καὶ κατὰ τὰς περιστάσεις ἔχει σημασίαν τοῦ αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, αὐτῶν), ¹⁹ ἐνοχλητικὸς, ²⁰ θρησκεία, ²¹ ἀνεκτικὸς, ²² συνδιαλλακτικὸς; (μ. conciliant), ²³ δυστυχία, ²⁴ ἀξιώ-

λογος, ²⁵ἐνχαρόντης, ²⁶σωματικός, ²⁷πνευματικός, ²⁸δ-
ρατός, ²⁹ἀόρατος, ³⁰γινώσκει, ³¹ιδιωτικός, ³²ἐστῶσαν
(μετὰ τοῦ σοienti συνέχεται τὸ que τῆς φράσεως),
³³ἀγνός, ³⁴ἀρμόζων-κατάλληλος, ³⁵τρόπος, ³⁶ἐμπροσῆ-
γορος, ³⁷φιλόφρων, ³⁸ἄς μὴ λέγωμεν, ³⁹κακὸν,
⁴⁰ἀπὼν, ⁴¹διὰ, ⁴²μελέτη, ⁴³σταθερός, ⁴⁴ἀποκτὰ τις,
⁴⁵ἀποτελέσμη, ⁴⁶ἀνακάλυψις, ⁴⁷σπουδή, ⁴⁸φιλολο-
γικός, ⁴⁹ἐπιστημονικός, ⁵⁰καλλιτεχνικός, ⁵¹κοινωνικός.

EXERCICE XIV.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΔ'.

Ἡ ἀγαθότης¹ ἐνδείκνυσι² ψυχὴν γενναίαν³. Ἀπο-
στρέφει⁴ τοὺς ψεύστας καὶ τὰς ψευστρίας. Ὑπάρ-
χουσιν⁵ ἐνταῦθα⁶ πολλαὶ νεάνιδες ἄλλοι⁷. Μία κα-
κὴ θυγάτηρ ἔστι· ἡ φονεὺς⁸ τῶν γονέων τῆς. Ἡ
τύχη⁹ δὲν παρέχει¹⁰ εἰρήνην¹¹ ἐφημέρους¹² χάριτας¹³.
Τὰ καλὰ ἤθη ἐξηρτηνται¹⁴ ἐκ τῆς καταλλήλου δη-
μοσίας παιδείας¹⁵. Ἡ ἡμέρα τοῦ Πάσχα¹⁶ ἦτον ἑορ-
τὴ ἐπίσημος¹⁷ διὰ τοὺς Ἑβραίους¹⁸. Ἡ βασίλισσα¹⁹
Ἀρτεμισία²⁰ ἐμάχετο²¹ ἐν τῷ μέσῳ²² τῶν στρατη-
γῶν ἑλλήνων. Αἱ δημόσιαι διχόνοιαι²³ ἐλάπτουσι²⁴ τὰ
κράτη²⁵ καὶ τὰς οἰκογενείας. Τὰ δημόσια ἰδρύματα²⁶
παρέχουσι²⁷ μεγάλας ὠφελείας²⁸ εἰς τὴν κοινωνίαν²⁹.
Τὰ πρᾶ²πολυ³⁰ τρυφερά³¹ φαγητά³² ἐξασθενίζουσι³³
τὰς δυνάμεις. Μία ζωὴ μαλθακὴ³⁴ καὶ γυναικώδης³⁵
καταβιβάζει³⁶ τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸν τάσσει³⁷ κα-
τώτερον³⁸ τῶν ζώων. Ἡ ἐξοχή³⁹ δίδει⁴⁰ ὑγίαν ἰ-
σχυράν⁴¹ εἰς τοὺς παῖδας. Αἱ ὥραι⁴² τῆς ἡδονῆς⁴³

φαίνονται.⁴⁴ παράπολυ θραχεῖται.⁴⁵ Οἱ τεχνητοὶ λόγοι
 τοῦ μογοθηροῦ⁴⁶ δὲν πρέπει⁴⁷ νὰ ἐμποιώσιν⁴⁸
 οὐδεμίαν ἐντύπωσιν⁴⁹ εἰς τὰς ὑμετέρας⁵⁰ καρδίνας.
 Αἱ προθέσεις σου⁵¹ ἔπλωσαν μάλλον⁵² εὐμενεῖς παρά⁵³
 κακεντρεχεῖς. Αἱ παιδιᾶδες⁵⁴ τῆς Ἀφροίτης⁵⁵ εἶναι ξη-
 ραὶ καὶ ἔρημοι⁵⁶. Αἱ τοσοῦτον⁵⁷ ἐξυμνοῦμεναι⁵⁸
 πυρκαϊίδες⁵⁹ εἶναι τάφοι γιγαντιαῖοι.⁶⁰ βασιλέων αἰ-
 γυπτίων⁶¹. Μὴ μιμῆσθε⁶² τοὺς ἀνθρώπους τοὺς κά-
 μνοντας διαστροφὰς μὲ τὸ πρόσωπον⁶³, μή-
 πω⁶⁴ λάβητε⁶⁵ τὰς αὐτῶν⁶⁶ ἀνοήτους ἑξέεις⁶⁷.
 Αἱ ἀμερόληπται ἐφημερίδες⁶⁸ πρέπει νὰ ὦσιν⁶⁹ ἡ ἀλη-
 θής ἡχώ⁷⁰ τῆς δημοσίας⁷¹ γνώμης. Πρέπει τις⁷² νὰ
 ἀποφεύγῃ⁷³ μὲ μεγάλην φροντίδα τὰς ἀγενεῖς⁷⁴
 φράσεις καὶ τοὺς χυδαίους⁷⁵ τρόπους (f.). Ἀβέβαιοι.⁷⁶
 καὶ ἰδιότροποι⁷⁷ ἢ τε τύχη καὶ ἡ δόξα⁷⁸ εἰσὶ κατώ-
 τερα⁷⁹ τῆς γλυκείας καὶ σταθερᾶς⁸⁰ φιλίας. Αἱ
 τόσον λαμπραὶ καὶ πολυειδεῖς⁸¹ χρυσταλλίδες⁸² ὁ-
 πῆρξαν πρότερον⁸³ κάμπαι ἐρπύονται καὶ ἀκταῖ. Τὰ
 ὕδατα τὰ ὅποια τρέχουσιν⁸⁴ ἐπὶ τῶν χαλίκων, εἰσὶ
 συνήθως⁸⁵ καθαρὰ⁸⁶ καὶ διευγῆ⁸⁷. Οἱ πικίδες εἶναι
 ὅμοιοι μὲ νέα δένδρια. Οἱ ἀνκτολικοὶ φοροῦσιν ἱ-
 ματισμοὺς πλατεῖς καὶ κυμνινομένους⁸⁸, ἡμεῖς⁸⁹ δὲ⁹⁰
 στενοὺς προσκεκολλημένους⁹¹ εἰς τὸ σῶμα. Οἱ ἀν-
 θρωποι ὡς τὰ πτηνὰ ἀφίνουσι νὰ συλλαμβάνωνται⁹²
 εἰς τὰ αὐτὰ⁹³ δίκτυα⁹⁴ μὲ τοὺς αὐτοὺς ἱζοκλάμους⁹⁵.
 Σέβασθε⁹⁶ τὰς γραίας καὶ τοὺς γέροντας, διότι μίαν

ἡμέραν καὶ ὁ πατήρ σας θὰ ᾔνοι γέρων καὶ ἡ μή-
τηρ σας γραῖχ. Ὁ φοιnikoβάλανος⁹⁶ καὶ ἡ ροιά⁹⁷, ξένχ
εἰς τὰ ψυχρά⁹⁸ κλίματα⁹⁹, εἶναι αὐτοφυῆ¹⁰⁰ εἰς τὰς
μεσημέρινάς¹⁰¹ χώρας¹⁰². Ἀπαγορεύετε¹⁰³ εἰς τοὺς
παῖδας τὰ ἐπικίνδυνα¹⁰⁴ παιγνίδια¹⁰⁵, τὰς θωρυ-
βώδεις¹⁰⁶ διασκεδάσεις¹⁰⁷, καὶ συνειθίζετε αὐτὰ¹⁰⁸
εἰς τὰς ὠφελίμους ἐνασχολήσεις¹⁰⁹, εἰς τὰ χρηστὰ¹¹⁰
ἥθη καὶ εἰς τὰς κοινωνικὰς ἀρετὰς¹¹¹.

¹Bonté, ²dénote, ³généreux, ⁴fuyez, ⁵il y a,
⁶ici, ⁷causeur, ⁸meurtrier, ⁹fortune, ¹⁰accorde,
¹¹ que, ¹²passager, ¹³faveur, ¹⁴dépendent, ¹⁵in-
struction, ¹⁶Pâques, ¹⁷solennel, ¹⁸juif, ¹⁹reine,
²⁰Artémise, ²¹combattait, ²²au milieu, ²³dis-
sension, ²⁴nuisent, ²⁵état, ²⁶institution (f.), ²⁷of-
frent, ²⁸avantage (m.) ²⁹société, ³⁰trop, ³¹délicat,
³²nourriture (f. ἐνικ. μόνον εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην)
³³énervent, ³⁴mou, ³⁵efféminé, ³⁶dégradent, ³⁷met,
³⁸au dessous, ³⁹campagne, ⁴⁰donne, ⁴¹vigoureux,
⁴²heure, ⁴³plaisir, ⁴⁴semblent, ⁴⁵court, ⁴⁶mé-
chant, ⁴⁷ne doivent, ⁴⁸faire, ⁴⁹impression, ⁵⁰vos,
⁵¹Que vos intentions, ⁵²ploutôt, ⁵³que, ⁵⁴plaine,
⁵⁵Afrique, ⁵⁶désert, ⁵⁷si, ⁵⁸vanté, ⁵⁹pyramide,
⁶⁰gigantesque, ⁶¹egyptien, ⁶²n' imitez ⁶³pas, (ἀπὸ
τοῦ « τοὺς χάμνοντας ») grimacier, ⁶⁴de peur, ⁶⁵de
prendre, ⁶⁶leur, ⁶⁷habitude, ⁶⁸doivent être, ⁶⁹écho,
⁷⁰opinion, ⁷¹on doit, ⁷²éviter, ⁷³ignoble, ⁷⁴tri-
vial, ⁷⁵incertain, ⁷⁶capricieux, ⁷⁷gloire, ⁷⁸in-
férieur, ⁷⁹durable, ⁸⁰varié, ⁸¹papillon (m.) ⁸²d'

abond, ⁸³roulent, ⁸⁴ordinairement, ⁸⁵clair, ⁸⁶lim-
pide, ⁸⁷flottant, ⁸⁸nous, ⁸⁹et, ⁹⁰attaché, ⁹¹se lais-
sent prendre, ⁹²même, ⁹³filet, ⁹⁴glau, ⁹⁵res-
pectez, ⁹⁶datte (f.), ⁹⁷grenade, ⁹⁸froid, ⁹⁹climat,
¹⁰⁰naturel, ¹⁰¹méridional, ¹⁰²contrée ¹⁰³Défendez,
¹⁰⁰dangereux, ¹⁰³jeu, ¹⁰⁶bruyant, ¹⁰⁷amusement
(m.) ¹⁰⁸habituez-les, ¹⁰⁹occupation, ¹¹⁰bon, ¹¹¹vertu.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΕΤΕΡΜΙΝΑΤΙΦΣ

Τὰ ἐπὶθετα ταῦτα διαίρουνται εἰς 4. possessifs (κτητικὰ), 2. démonstratifs (δεικτικὰ), 3. numé-
raux (ἀριθμητικὰ), καὶ 4. indéfinis (ἀόριστα).

1. Τὰ κτητικὰ προσθέτουσιν εἰς τὰ ὀνόματα τῆς
ἰδέας τῆς κατοχῆς, ταῦτα δὲ εἰσὶν.

Singulier

Pluriel

Masculin Féminin

Des deux genres-ἀμφότερων τῶν γένων

Mon Ma
Ton Ta
Son Sa
Notre Notre
Votre Votre
Leur Leur

Mes
Tes
Ses
Nos
Vos
Leurs.

Ταῦτα ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὴν καθολοιουμένην ἑλληνικὴν πρὸς τὰ μου, σου, του, εἰς τὸν ἐνικὸν ἀριθμὸν, καὶ μας, σας, των, εἰς τὸν πληθυντικὸν, ἐκφέρονται δὲ ἀνάνθρωως, κλινόμενα ὡς τὰ κύρια ὀνόματα, καὶ συμφωνοῦσι πάντοτε κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ παριστάμεντος τὸ κτῆμα.

Ἐνικός. *Mon chapeau*, ὁ πῆλός μου. *Ma maison*, ἡ οἰκία μου. *Ton père*, ὁ πατήρ σου. *Ta mère*, ἡ μήτηρ σου. *Son ami*, ὁ φίλος του ἢ της. *Sa plume*, ἡ γραφίς του ἢ της. *Voire neveu*, ὁ ἀνεψιός σας. *Voire sœur*, ἡ ἀδελφή σας. *Leur domestique*, ὁ ὑπηρετὴς των. *Leur patrie*, ἡ πατρίς των.

Πληθυντικός. *Mes chiens*, οἱ κύνες μου. *Mes brebis*, αἱ ἀμναί μου. *Tes ouvriers*, οἱ ἐργάται σου. *Ses fusils*, τὰ πυρεβόλα του. *Ses vertus*, αἱ ἀρεταί του. *Nos enfants*, τὰ τέκνα μας. *Nos filles*, αἱ θυγατέρες μας. *Vos arbres*, τὰ δένδρα σας. *Vos actions*, αἱ πράξεις σας. *Leurs troupeaux*, τὰ ποιμνία των. *Leurs campagnes*, αἱ πεδιάδες των.

ΣΗΜ. Πρὸς εὐφώνῳ γίνεται χρῆσις τοῦ ἀρτινικοῦ *mon*, *ton*, *son*, ἀντὶ τῶν θηλυκῶν *ma*, *ta*, *sa*, πρὸ παντός ὀνόματος θηλυκοῦ ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ πρὸ *h* ἀφώνου, διὸ λέγουσιν. *mon affaire*, ἡ ὑπόθεσις μου *ton habitude*, ἡ ἔξις σου, *son expérience*, ἡ πείρά του.

2. Τὰ δεικτικὰ χαρακτηρίζουσι τὰ ὀνόματα διὰ τινος ἰδίας ἐνδείξεως καὶ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ, εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς, ἐκφερόμενα καὶ ταῦτα ἀνάνθρωως *ce*, *cet*, *cette*, *ces*. Τὰ *ce* καὶ *cet*, (οὗτος-τούτος)

εἶναι τύποι τοῦ ἀρσενικοῦ, τὸ μὲν πρὸ ὀνομάτων ἀρχομένων ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος, οἶον· *ce bœuf*, οὗτος ὁ βοῦς· *ce livre*, τοῦτο τὸ βιβλίον· *ce hameau*, τοῦτο τὸ χωρίδιον—τὸ δὲ πρὸ φωνήεντος ἢ ἡ ἀφώνου, οἶον· *cet oiseau*, τοῦτο τὸ πτηνόν· *cet homme*, οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Τὸ *cette* (αὕτη) εἶναι τύπος τοῦ θηλυκοῦ σχηματιζόμενος ἀπὸ τοῦ *cet*, ἀδιακρίτως τοῦ ψηφίου δι' οὗ ἄρχεται τὸ ἐπόμενον ὄνομα, διὸ λέγομεν· *cette femme*, αὕτη ἡ γυνή—*cette affaire*, αὕτη ἡ ὑπόθεσις—*cette hirondelle*, αὕτη ἡ γελιδὼν—*cette halle*, αὕτη ἡ ἀγορά. Τὸ *ces* εἶναι ὁ πληθυντικὸς, ὅστις δι' ἀμφότερα τὰ γένη σχηματίζεται ἐκ τοῦ *ce*, διὸ ἐχομεν—*ces bœufs*, οὗτοι οἱ βόες—*ces livres*, ταῦτα τὰ βιβλία—*ces hameaux*, ταῦτα τὰ χωρίδια—*ces oiseaux*, ταῦτα τὰ πτηνά—*ces hommes*, οὗτοι οἱ ἄνθρωποι—*ces femmes*, αὗται αἱ γυναῖκες—*ces affaires*, αὗται αἱ ὑποθέσεις—*ces hirondelles*, αὗται αἱ γελιδόνες—*ces halles*, αὗται οἱ ἀγοραί.

3 Τὰ ἀριθμητικὰ ὀρίζουσι τὰ ὀνόματα διὰ τῆς ἰδέας τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς τάξεως. Αὐτὰ διαιροῦνται εἰς *cardinaux*, ἀρχικά ἢ ἀπόλυτα καὶ εἰς *ordinaux*, τακτικά.

Καὶ τὰ μὲν ἀρχικά εἶναι τὰ ἐπόμενα.

4 Un. f. une

2 deux

3 trois

4 quatre

5 cinq

6 six

7 sept

8 huit

9	neuf	31	trente et un
10	dix		trente-un
11	onze	32	trente-deux
12	douze	40	quarante
13	treize	50	cinquante
14	quatorze	60	soixante
15	quinze	70	soixante-dix
16	seize	71	soixante et onze
17	dix-sept	72	soixante douze
18	dix-huit	73	soixante-treize
19	dix-neuf	74	soixante-quatorze
20	vingt	75	soixante-quinze
21	vingt et un, ν	76	soixante-seize
	vingt-un	77	soixante-dix-sept
22	vingt-deux	78	soixante-dix-huit
23	vingt-trois	79	soixante-dix-neuf
30	trente	80	quatre-vingts
81	quatre-vingt - un (δὲν λέγε- γεται - quatre-vingt et un)		
82	quatre-vingt - deux, καὶ τὰ λοιπὰ μέχρι τοῦ		
90	quatre-vingt - dix		
91	quatre-vingt - onze		
92	quatre-vingt - douze		
93	quatre-vingt - treize		
94	quatre-vingt - quatorze		
95	quatre-vingt - quinze		
96	quatre-vingt - seize		
97	quatre-vingt - dix - sept		
98	quatre-vingt - dix - huit		

99	quatre-vingt - dix - neuf
100	cent
101	cent - un
102	cent - deux
200	deux cents
201	deux cent - un
202	deux cent - deux
300	trois cents
400	quatre cents
500	cinq cents
600	six cents
700	sept cents
800	huit cents
1000	mille
1001	mille et un
1002	mille - deux
1100	onze cents, ἢ mille cents
1200	douze cents, ἢ mille deux cents κατλ.
2000	deux mille
1, 000, 000	un million
2, 000, 000	deux millions
1, 000, 000, 000	un billion ἢ un milliard
μηδὲν λέγεται zéro.	

Ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα ὅτι εἰς τοὺς ἀριθμοὺς cinq, six, huit, neuf, dix τὸ τελικὸν σύμφωνον δὲν προφέρεται ἂν προηγῇται ἀριθμοῦ ἢ ὀνόματος ἀρχομένου ἐκ συμφώνου, ἢ ἡ δασείας· ἐν πάσῃ δ' ἄλλῃ περιπτώσει προφέρεται. Τὸ x τῶν six καὶ dix

πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου προφέρεται ὡς ζ, ὅταν δὲ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι ἐκφέρωνται μόνον, προφέρεται ὡς σ. Τὸ f τοῦ neuf πρὸ φωνήεντος ἢ h ἀφώνου προφέρεται ὡς v.

Προσθέτομεν δὲ, ὅτι ἂν λέγωμεν vingt et un, trente et un κτλ. δὲν δυνάμεθα ὁμῶς νὰ εἴπωμεν vingt et deux, trente et trois. κτλ.

Quatre-vingts γράφεται ἄνευ τοῦ τελικοῦ s ὅταν ἔπητα ἄλλος ἀριθμὸς, οἷον Quatre-vingt - quatre soldats (ἑγδοήκοντα τέσσαρες στρατιῶται).

Τὸ cent λαμβάνει εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ s ὅταν προηγῇται. αὐτοῦ ἄλλος ἀριθμὸς, τὸ ἀποβάλλει ὁμῶς ὅταν ἕτερος ἀριθμὸς ἔπηται, οἷον deux cents hommes (δικοῖσιοι ἄνθρωποι)—deux cent - vingt hommes (δικοῖσιοι εἴκοσιν ἄνθρωποι).

Εἰς τὰς χρονολογίας γίνεται χρῆσις τοῦ mil ἀντὶ τοῦ mille καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ cent δὲν λαμβάνει τὸ s, οἷον mil huit cent.

Τὰ Τακτικὰ εἰσι

I	Premier (1. ^{er})	πρῶτος	καὶ	unième	μετὰ
		ἄλλον ἀριθμὸν.			
II	deuxième,	μετὰ ἄλλον ἀριθμὸν	καὶ	second ἢ	
	deuxième	εἰς πᾶσαν ἄλλην περίστασιν (2. ^{me} ἢ 2 ^o .)		δεύτερος.	
III	troisième (3. ^{me} ἢ 3 ^o)	τρίτος	καὶ	οὕτω	καθεξῆς
IV	quatrième		VII	septième	
V	cinquième		VIII	huitième	
VI	sixième		IX	neuvième	

X	dixième	XIX	dix-neuvième
XI	onzième	XX	vingtième
XII	douzième	XXI	vingt et unième
XIII	treizième		η vingt - unième
XIV	quatorzième	XXII	vingt - deuxième
XV	quinzième	XXX	trentième
XVI	seizième	XL	quarantième
XVII	dix-septième	L	cinquantième
XVIII	dix-huitième	LX	soixantième
	LXX		soixante - dixième
	LXXI		soixante et onzième
	LXXII		soixante - douzième
	LXXX		quatre-vingtième
	LXXXI		quatre-vingt - unième (οὐχὶ δὲ quatre-vingt et unième)
	LXXXII		quatre-vingt - deuxième
	CX		quatre-vingt - dixième
	XCI		quatre-vingt - onzième
	XCII		quatre-vingt - douzième
	C		centième
	CI		cent - unième
	CII		cent - deuxième
	CC		deux - centième
	D		cinq-centième
	M		millième
	MC		onze centième
			τελευταῖος - dernier.

Ὡς πρὸς ταῦτα παραθέτομεν κανόνες τινάς.

Εν σειρά τακτικῶν, μόνος ὁ τελευταῖος ἐκφέρει

ται κατὰ τὸν τύπον τῶν τακτικῶν, ὡς cent-vingt-cinquième, καὶ οὐχὶ centième-vingtième-cinquième.

Προκειμένου περὶ ὀνομάτων παπῶν καὶ ἡγεμόνων γίνεται χρῆσις τῶν ἀρχικῶν (*cardinaux*), οἷον· Henri IV (*quatre*, οὐχὶ *quatrième*), Ἐβρίκος ὁ τέταρτος—Charles VII (*sept*, οὐχὶ *septième*), Κάρο-
 ὁ ἑβδόμος — Léon X (*dix*, οὐχὶ *dixième*), Λέων ὁ δέκατος. Ἐξαίρεται ὁ πρῶτος δι' ὃν μεταχειρίζομεθα τὸ *premier*, καὶ ἐπομένως λέγομεν· François 1.er (*premier*, οὐχὶ *un*), Φραγκίσκος ὁ Πρῶτος—Alexandre 1.er (*premier*) Ἀλέξανδρος ὁ Πρῶτος. Τὸ δεύτερος διαφορεῖται ὅθεν λέγομεν· Henri deux ἢ Henri second. (Ἐβρίκος ὁ δεύτερος). Καθιερώθησαν δὲ ὑπὸ τῆς χρήσεως Sixte - Quint ὁ Πάπας Σίξτος ὁ Πέμπτος — Charles - Quint, ὁ αὐτοκράτωρ Κάρολος ὁ Πέμπτος.

Πρὸς σημείωσιν τοῦ κεφαλαίου ἢ τῆς σελίδος ἑνὸς βιβλίου γίνεται χρῆσις τοῦ ἀρχικοῦ ἀριθμοῦ, ἂν τὸ ὄνομα προηγῇται, οἷον· *chapitre quatre*, κεφάλαιον τέταρτον—*page huit*, σελὶς ὀγδόη καὶ τοῦ τακτικοῦ ἂν ἔπληται, οἷον· *quatrième chapitre*, τέταρτον κεφάλαιον—*huitième page*, ὀγδόη σελὶς.

Ἡ ἡμέρα τοῦ μηνὸς, σημειοῦται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ ἄρθρου *le* εἰς τὸν ἀρχικὸν ἀριθμὸν οἷον· *le vingt Mars*, τὴν εἰκοστὴν Μαρτίου.

Ὡς πρὸς τὴν ὥραν ἐρωτῶντες μὲν λέγομεν· *Quelle heure est-il?* (ὁποία ὥρα ἐστὶ) ἀπαντῶντες, δὲ π. χ. *il est dix heures* ἢ *dix heures* (εἰσὶ δέκα ὥραι, ἢ δέκα ὥραι).

Οἱ κλασματικοὶ ἀριθμοὶ (*les nombres fraction-*

naires), τὸ ἥμισυ, τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον, τὸ πέμπτον κτλ. ἰκφράζονται οὕτω *la moitié, le tiers, le quart, le cinquième* κτλ. ὡς τὰ τακτικά. Τὸ ἥμισυ λέγεται καὶ *demi*, οἷον *demi cercle* (ἥμισυς κύκλος — ἡμικύκλιον)—Ὅταν πρόκειται περὶ ὀνόματος θηλυκοῦ, προσλαμβάνει τὸ ἄφωνον *e*, προηγούμενου ὅμως τοῦ ὀνόματος, καὶ εἰς τὸν ἐνικὸν μόνον, οἷον *une heure et demie*, μία καὶ ἡμίσεια ὥρα· ἂν τὸ ὄνομα δὲν προηγῇται ἢ εἶναι εἰς τὸν πληθυντικόν, τὸ *demi* δὲν μεταβάλλεται, οἷον *une demi heure*, ἡμίσεια ὥρα — *deux livres et demi*, δύο λίτρα καὶ ἡμίσεια.

Τὸ τέταρτον τῶν σταθμιζομένων καὶ πωλουμένων πραγμάτων λέγεται, *un quarteron*, οἷον *un quarteron de sucre*, ἓν τέταρτον ζακχάρως—ὡς πρὸς τὰ ζῶα, λέγεται *quartier* ἢ *quart*, οἷον *un quartier*, ἢ *un quart de mouton*, τὸ τέταρτον ἑνὸς προβάτου.

Αἱ ἀριθμητικαὶ ἐπιρρήματικαὶ φράσεις (*les ad- verbes numeratifs*), κατὰ πρῶτον, κατὰ δεύτερον, κατὰ τρίτον, κατὰ τέταρτον λόγον, κτλ. λέγονται οὕτω *premièrement, deuxièmement* ἢ *secondement, troisièmement, quatrièmement* κτλ.

Οἱ διανεμητικοὶ ἀριθμοὶ (*les nombres distributifs*) τουτέστιν αἱ φράσεις *ἀνὰ ἕνα, ἀνὰ δύο, καὶ οἱ δύο ἢ ἀμφότεροι, καὶ οἱ τρεῖς* κτλ. ἐκφέρονται ὡς ἔπεται *un à un, deux à deux* κτλ. *tous les deux, tous les trois* κτλ.

Αἱ φράσεις π. χ. *κατὰ πᾶσαν πέμπτην ἡμέραν, κατὰ πᾶν δεύτερον ἔτος* λέγονται *tous les cinq jours—tous les deux ans*.

Οἱ ἀθροιστικοὶ ἀριθμοὶ (les nombres collectifs). μία δεκάς, μία δωδεκάς, μία εἰκάς, κτλ. μία ἑκατοστὺς, μία χιλιάς, κτλ. ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τοὺς γαλλικοὺς: une dizaine, une douzaine, une vingtaine κτλ. une centaine, un millier. Ὁκταήμερον, δεκαπενθήμερον, μεταφράζονται ὡς ἑξῆς: une huitaine, une quinzaine.

Οἱ πολλαπλασιαστικοὶ ἀριθμοὶ (les nombres multiplicatifs) τὸ διπλοῦν, τὸ τριπλοῦν, τὸ τετραπλοῦν, κτλ. λέγονται: le double, le triple, le quadruple, le quintuple, le sextuple, le septuple, l'octuple, le décuple κτλ.

Ἡ λέξις ἀριθμός ὅταν δηλῇ τὴν τάξιν λέγεται numéro ἀντὶ nombre, οἶον: la maison numéro cinq ἢ οἰκία ἀριθμός πέντε — le paragraphe numéro trois, ἢ παράγραφος ἀριθμός τρεῖς.

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν ἀρχικῶν τὸ ὑπ καὶ τὰ τακτικὰ ὑπόκεινται κατὰ ἀνάγκην εἰς τοὺς κανόνας τῶν ἐπιθέτων.

4. Τὰ ἀόριστα περὶστάνουσι τὰ ὀνόματα διὰ γενικοῦ καὶ ἀφηρημένου τινος τρόπου, ταῦτα δὲ εἰσὶ: aucun, οὐδεὶς, κανεὶς — chaque, ἕκαστος — maint, πολλοί — même, ὁ αὐτός — nul, οὐδεὶς — plusieurs, πολλοί — quel, ὅποῖος — quelque, καὶ ποῖος, τις — quelconque, ὅστις δήποτε — tel, τοιοῦτος, τις — tout, πᾶς, καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰν' aucun voyageur, οὐδεὶς ὁδοιπόρος — chaque citoyen, ἕκαστος πολίτης — maints enfants, πολλὰ παιδιά — mainte fois, πολλάς φοράς — πολλάκις — le même argument, τὸ αὐτὸ ἐπιχείρημα — nul serment, οὐδεὶς ὄρκος —

plusieurs animaux, πολλά ζῶα — quel peuple, ὁποῖος λαὸς — quelque gardien, φύλαξ τις — un danger quelconque, οἷοσδήποτε κίνδυνος — tel caractère, τοιοῦτος ἢ τις χαρακτήρ — tout lieu, πᾶς τόπος.

ΣΗΜ. Τὰ ἠνωτέρω ἐπίθετα κλίνονται ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου. σχηματίζουσι δὲ τὸ θηλυκὸν καὶ τὸν πληθυντικὸν κατὰ τοὺς κατὰ-νὰς τῶν ἐπιθέτων.

EXERCICE XV—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΕ'.

Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τοὺς ἀριθμοὺς 1, 2 καὶ 4
οριστικῶν ἐπιθέτων.

Ὁ ὑπηρέτης μου ἀσθενεῖ¹, καὶ ἀντεκατέστη² ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του — Ὁ πατήρ σου εἶναι ὑπέργυρος³, καὶ ὁμως⁴ ἔχει ὄλους τοὺς ὀδόντας του⁵ — Εἶδον⁶ χθες⁷ τὸν ἀδελφόν σας μὲ τὴν σύζυγόν⁸ του — Ὅταν ἔλθωσιν⁹ οἱ ἵπποι σας, δύνασθε¹⁰ νὰ τοὺς θέσητε¹¹ ἐλευθέρως¹² εἰς τὸν¹³ ἵππῳνά¹⁴ μου — Ὅστις ἐκτελεῖ¹⁵ τὰ χρέη¹⁶ του, ἔχει ἥσυχον³ τὴν¹ συνείδησίν² του — Συναχάκις ὁ ἄνθρωπος παρσύρεται¹⁷ ἀπὸ τὰ πάθη¹⁸ του — Ἐξέταζε¹⁹ τὰς πράξεις σου, καὶ θέλεις μειώσει²⁰ τὰ ἐλαττώματά σου — Ἄς ἀνάγωμεν²¹ τὰς καρδίαις μας πρὸς²² τὸν Θεὸν τὸν εὐσπλαγχνον²³ πατέρα μας. — Οἱ μοχθηροὶ ἀτενίζουσιν²⁴ ἐνίοτε τὸ μέλλον των μετὰ²⁵ ὑποψίας²⁶. — Οἱ φίλοι μας ἐκκληρονόμησαν²⁷ τὸν θεῖόν των, καὶ αἱ ὑποθέσεις των ἐβεβλιώθησαν²⁸ — Ἡρεῖς ὀνομάζομεν²⁹ εἰμαρμένην³⁰ τὴν ἀποτέλεσμα³¹ τῆς διαγωγῆς μας — Ὡμίλησα³² με³³ τοὺς συνεταί.

ρου,³⁴ μας, ἀλλὰ αἱ συμβουλαί μου δὲν ἰσχυσαν³⁵ νὰ μεταβάλωσι³⁶ τὴν ἀπόφασίν³⁷ των — Ἡ μήτηρ μου ἐπορευθῇ³⁸ παρ' ὑμῖν³⁹, ὅπου⁴⁰ εὕρε⁴¹ τὰς ἀδελφάς της μὲ τὰ τέκνα των.

Φέρετε⁴² τοῦτο τὸ καλῶθιον μὲ ταύτην τὴν φιάλην⁴³ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πτωχοῦ — Τοῦτο τὸ φόρεμα εἶναι πεπαλαιωμένον⁴⁴, καὶ ταῦτα τὰ πέδιλα ἔχουσι ἀνάγκην νὰ διορθωθῶσιν⁴⁵ — Ὁ σεισμὸς⁴⁶ κατέστρεψε⁴⁷ ταύτας τὰς οἰκοδομὰς⁴⁸ ἐκ² βάθρων⁴⁹ — Τοῦτα τὸ πυροβόλον εἶναι ἀγγλικῆς κατασκευῆς⁵⁰ — Πορεύονται⁵¹ εἰς τὸ θέατρον⁵² ἐκ ταύτης τῆς ὁδοῦ⁵³ — Εἰς τοῦτο τὸ οἰκημα θέλετε βάλλει⁵⁴ τοῦτο τὸ ἀνάκλιντρον⁵⁵, τοῦτο τὸ κάτοπτρον⁵⁶, τούτους τοὺς σκίμποδας⁵⁷, τοῦτον τὸν τάπητα⁵⁸, ταύτην τὴν τράπεζαν, καὶ ὅλα ταῦτα τὰ ἐπιπλα, τὰ ὅποια ἔφερον⁵⁹ οὗτοι οἱ ἄνθρωποι πρὸ ὀλίγου⁶⁰.

Δὲν πρέπει τις νὰ παραμελήσῃ⁶¹ οὐδὲν μέσον ὅπως πράξῃ τὸ καλὸν⁶² — Ἐκαστον πάθος ὁμιλεῖ⁶³ μίαν διὰφορον⁶⁴ γλῶσσαν — Οὐδεὶς πολίτης δύναται νὰ παρὰβῇ⁶⁵ ἀτιμωρητὶ⁶⁶ τὸν νόμον⁶⁷ — Πολλοὶ συγγραφεῖς⁶⁸ ὑπέστησαν⁶⁹ καταδρομὰς⁷⁰ — Πολλὰς φορὰς (πολλάκις) ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ⁷¹ ἀπερισκέπτως⁷² — Πᾶν δικαίωμα⁷³ ἔχει τὸ σχετικόν του καθήκον — Οὐδεμία ὑπόθεσις ἀποκλείει⁷⁴ τὴν φρόνησιν — Ἀποφευγε⁷⁵ πᾶσαν περίπτωσιν, δυναμένην⁷⁶ νὰ ἐκθέσῃ⁷⁷ τὴν ὑπόληψίν⁷⁸ σου — Τὸ αὐτὸ ἄτομον⁷⁹ δύναται νὰ ἐκτελέσῃ⁸⁰ πράξεις⁸¹ ἐπαινετὰς⁸² καὶ ἐπιληψίμους⁸³. — Εἰς⁸⁴ πάντα λαὸν εὐρίσκομεν⁸⁵ τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα καὶ τὰς αὐτὰς ἀρετάς — Ἄν τις δύσκολος⁸⁶.

περίστασις⁸⁷ παρουσιάζεται⁸⁸, ἔχει⁸⁹ πάντοτε τὴν εὐ-
θύτητα⁹⁰ ὡς ὑπογραμμὸν⁹¹ — Πᾶσα δοξασία⁹² ἔχει
ὁπαδοὺς⁹³ καὶ ἐναντίους⁹⁴ — Τίς μὲν ἐπιχειρηματι-
αί⁹⁵ δὲν ἀποτυγχάνει⁹⁶ εἰς οὐδεμίαν πρῶξιν τοῦ
τίς δ' ἕτερος⁹⁷ ἐπιτυγχάνει εἰς πᾶσαν ἐργασίαν⁹⁸.
ταῦτα τ' ἀποτελέσματα προέρχονται⁹⁹ ἐκ πολλῶν αἰ-
τιῶν¹⁰⁰. — Μεθ' οἷας δὴ ποτε ποσότητος¹⁰¹ χρημάτων¹⁰²
δύναται τις πάντοτε ν' ἀνακουφίσῃ¹⁰³ ἓνα πτωχὸν —
'Αγνοῶ¹⁰⁴ ὁποῖα σκέψεις¹⁰⁵ τὸν ταράσσει¹⁰⁶ — Εἰς τὰς
πολιτικάς¹⁰⁷ μεταβολὰς¹⁰⁸ πρέπει νὰ ἐξετάζωμεν¹⁰⁹
ὁποῖα ὑπῆρξαν¹¹⁰ τὰ μέσα, καὶ αἱ εὐκαιρίαι¹¹¹ ἃς αἱ
περιστάσεις ἐπαρουσίασαν¹¹².

¹Est malade, ²aété remplacé par, ³très-vieux,
⁴pourtant, ⁵dent, ⁶J' ai vu, ⁷hier, ⁸femme, ⁹vien-
dront, ¹⁰vous pouvez, ¹¹les mettre, ¹²librement,
¹³dans, ¹⁴écurie(f.), ¹⁵accomplir, ¹⁶devoir, ¹⁷est en-
trainé par, ¹⁸passion (f.), ¹⁹Examine, ²⁰tu diminue-
ras, ²¹Elevons, ²²envers, ²³miséricordieux, ²⁴envisa-
gent, ²⁵avec, ²⁶soupçon, ²⁷ont hérité, ²⁸se sont
améliorées, ²⁹Nous appelons, ³⁰destin, ³¹effet,
³²J' ai parlé, ³³avec, ³⁴associé, ³⁵n' ont pu,
³⁶changer, ³⁷détermination, ³⁸est allée, ³⁹chez vous,
⁴⁰où, ⁴¹elle a trouvé.

⁴²Portez, ⁴³bouteille, ⁴⁴vieux, ⁴⁵d' être raccom-
modés, ⁴⁶Le tremblement de terre, ⁴⁷a détruit,
⁴⁸édifices, ⁴⁹de fond en comble, ⁵⁰construction,
⁵¹On va, ⁵²théâtre, ⁵³rue, ⁵⁴mettez, ⁵⁵canapé,
⁵⁶miroir, ⁵⁷chaise(f.), ⁵⁸tapis ⁵⁹que. . . ont apportés,
⁶⁰il y a peu.

⁶¹On ne doit négliger, ⁶²pour faire le bien, ⁶³parle, ⁶⁴différente, ⁶⁵violer, ⁶⁶impunément, ⁶⁷lois (f), ⁶⁸auteur, ⁶⁹ont souffert, ⁷⁰persécution, ⁷¹agit ⁷²inconsidérément, ⁷³droit, ⁷⁴exclut, ⁷⁵Évitez, ⁷⁶qui puisse, ⁷⁷compromettre, ⁷⁸réputation, ⁷⁹individu, ⁸⁰faire, ⁸¹œuvre, ⁸²louable, ⁸³censurable, ⁸⁴en, ⁸⁵nous trouvons, ⁸⁶difficile, ⁸⁷circonstance, ⁸⁸se présente, ⁸⁹aie, (f.), ⁹⁰droiture, ⁹¹pour règle, ⁹²opinion, ⁹³adhérent, ⁹⁴adversaire, ⁹⁵entrepreneur, ⁹⁶ne réussit, ⁹⁷autre, ⁹⁸opération, ⁹⁹proviennent, ¹⁰⁰cause, ¹⁰¹quantité, ¹⁰²d' argent, ¹⁰³secourir, ¹⁰⁴J' ignore, ¹⁰⁵pensée ¹⁰⁶le trouble, ¹⁰⁷politique, ¹⁰⁸changement, ¹⁰⁹chercher, ¹¹⁰ont été, ¹¹¹opportunité, ¹¹²ont présentées.

EXERCICE XVI—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΣΤ'.

Ἐπὶ τῶν ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων

ΣΗΜ. Μὲτὰ τὰ ὀνόματα τῶν Παπῶν καὶ τῶν Ἡγεμόνων οἱ ἀριθμοὶ πρέπει νὰ σημειῶνται διὰ ῥωμαϊκῶν ψηφίων, καὶ διὰ γροσμάτων.

Ἡ ἐβδομάς¹ σύγκειται² ἐξ ἑπτὰ ἡμερῶν, οἱ μῆνες ἐκ τεσσάρων καὶ ἡμισείας ἐβδομαῶδος περίπου³—Ἐπτὰ μῆνες, ὁ Ἰανουάριος⁴, ὁ Μάρτιος⁵, ὁ Μάϊος⁶, ὁ Ἰούλιος⁷, ὁ Αὐγουστος⁸, ὁ Ὀκτώβριος⁹ καὶ ὁ Δεκέμβριος¹⁰, ἔχουσι τριάκοντα μίαν ἡμέραν· τέσσαρες, ὁ Ἀπρίλιος¹¹, ὁ Ἰούνιος¹², ὁ Σεπτέμβριος¹³, καὶ ὁ Νοέμβριος¹⁴ τριάκοντα ὁ δὲ Φεβρουάριος¹⁵ συνήθως¹⁶ εἰκοσιοκτὼ, καὶ εἰκοσιεννέα κατὰ πᾶν τέταρτον ἔτος¹⁷, καὶ τότε τὸ ἔτος καλεῖται¹⁸ δίσεκτον¹⁹—Ἡ ἡμέρα σύγκειται ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας· ἡ

ώρα ἀπὸ ἐξήκοντα λεπτά²⁰. ἡ ὥρα λοιπὸν²¹ εἶναι τὸ εἰκοστὸν τέταρτον μέρος²² τῆς ἡμέρας καὶ τὸ λεπτὸν τὸ ἐξηκοστὸν μέρος τῆς ὥρας — Ὁ αὐτοκράτωρ²³ Κάρολος ὁ πέμπτος πρῆτήθη²⁴ τοῦ στέμματος²⁵ καὶ ἔγεινε²⁶ μοναχὸς²⁷ — Τὸ Σάββατον εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος, ταυτέστιν²⁸ ἡ ἐβδόμη

— Λουδοβίκος δ' ΙΔ', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὀνομάζεται Μέγας — Ὁ διδάσκαλος τῆς μουσικῆς κατοικεῖ²⁹ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀγίου Μάρκου³⁰, ἀριθμὸς ὀκτὼ — Μετὰ τὴν μάχην³¹ τῆς Παυῆς³², Φραγκίσκος ὁ Πρῶτος ἔγραψεν³³ εἰς τὴν μητέρα του· Κυρία³⁴, τὸ πᾶν ἀπωλέσθη³⁵ ἐκτὸς τῆς τιμῆς. — Ὁ Χάμμερ²⁷ περιγράφει³⁸ τὴν πτώσιν³⁹ τῆς Κωνσταντινουπόλεως⁴⁰, εἰς τὸν τόμον⁴¹ πρῶτον, βιβλίον δωδέκατον, τῆς ἱστορίας⁴² τῆς Ὀθωμανικῆς⁴³ αὐτοκρατορίας⁴⁴ — Ἡ Γαλλικὴ δημοκρατία⁴⁵ ἐκηρύχθη⁴⁶ τὴν εἰκοστὴν πρώτην Σεπτεμβρίου χίλια ἑπτακόσια ἑννεήκοντα δύο, καὶ διήρκεσε⁴⁷ μέχρι τῆς δεκάτης ὀγδόης Μαΐου χίλια ὀκτακόσια τέσσαρα — Ὁ Σίξτος ὁ Πέμπτος ὑπῆρξεν εἰς τῶν δικσημοτέρων⁴⁹ παπῶν — Ὁ ἔρω⁵⁰ τῆς πατριδος⁵¹ κατεῖχε⁵² τὴν πρώτην θέσιν⁵³ παρὰ⁵⁴ τοῖς

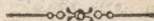
ἀρχαίοις⁵⁵ λαεῖς — Μεταξὺ⁵⁶ τῶν ἄλλων προλήψεων⁵⁷ εἶναι καὶ τὸ⁵⁸ νὰ μὴ κάθηται⁵⁹ τις εἰς τὴν τράπεζαν εἰς ἀριθμὸν δεκατριῶν. — Τὸ μεσημέριον⁶⁰ καὶ τὸ μεσονύκτιον⁶¹ τὰ ὠρολόγια⁶² κρούουσι⁶³ δώδεκα κρούματα⁶⁴ — Σήμερον ἔχω νὰ πληρώσω⁶⁵ ἐβδομήκοντα ὀκτὼ φράγκα εἰς τὸν θυρωρὸν⁶⁶ μου, ὀγδοήκοντα εἰς τὸν θαλαμηπόλον⁶⁷ μου, ὀγδοήκοντα ἑννέχ εἰς τὸν μάγειρόν⁶⁸ μου καὶ ἑννεήκοντα τρίχ εἰς τὸν ἄλλον ὑπηρέτην

μου — Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ποτὲ εὐχαριστημένος⁶⁹
 διότι κατὰ πρῶτον ἐπιθυμεῖ⁷⁰ περισσότερον ἀφ' ὅ,τι ἔχει⁷¹,
 καὶ δεύτερον δὲν μεταχειρίζεται⁷² καλῶς ὅ,τι ἔ-
 χει⁷³ — Ὁ μάγειρός μου ἠγόρασε⁷⁴ διὰ τὸ πρόγευμα⁷⁵ ἐν
 τέταρτον προβάτου, καὶ ἔκαμε χρῆσιν⁷⁶ δι' ἐν πλακούντιον,
 ἡμισείας λίτρας ἀλεύρου⁷⁷, ἐνὸς τετάρτου ζακχάρεως⁷⁸, ἔξ
 οὐγγῶν⁷⁹ βουτούρου καὶ δύο ὠν⁸⁰ — Μὲ μίαν δεκάδα
 φράγκων ἀγοράζει τις⁸¹ ἓνα καλὸν πῖλον καὶ μὲ μίαν εἰ-
 κάδα ἓνα ἐξαίρετον⁸² — Ἐντὸς ἐκτῶ ἡμερῶν ἡ δεκαπέντε
 τὸ πολὺ⁸³, ἀναχωρῶ⁸⁴ διὰ τὴν Ἰταλίαν — Δὲν δύνα-
 μαι νὰ σᾶς παραχωρήσω⁸⁵ τὸ πλοῖον τοῦτο, οὔτε⁸⁶
 διὰ τὸ διπλοῦν, οὔτε διὰ τὸ πενταπλοῦν ἀφ' ὅσον⁸⁷
 μοι στοιχίζει. — Τὸ ἤμισυ τῆς οἰκίας ταύτης ἀνήκει⁸⁸
 εἰς ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν ἀδελφόν μου, καὶ τὸ ἕκτον
 εἰς τὸν θεῖόν μας.

¹semaine, ²est composée, ³environ, ⁴Jenvier,
⁵Mars, ⁶Mai, ⁷Juillet, ⁸Août, ⁹Octobre, ¹⁰Décem-
 bre, ¹¹Avril, ¹²Juin, ¹³Septembre, ¹⁴Novembre,
¹⁵Février, ¹⁶ordinairement, ¹⁷et alors, ¹⁸s' appelle
¹⁹bissextil, ²⁰minute, (f.), ²¹donc, ²²partie (f.),
²³empereur, ²⁴abdiqua, ²⁵la couronne, ²⁶se fit,
²⁷moine, ²⁸c' est à dire, ²⁹habite, ³⁰S^t. Marc,
³¹bataille, ³²Pavie, ³³écrivit, ³⁴Madame, ³⁵tout
 est perdu, ³⁶fors ἢ hors, ³⁷Hammer, ³⁸chute,
³⁹Constantinople, ⁴⁰volume, ⁴¹histoire, ⁴²ottoman,
⁴³empire (m.), ⁴⁴République, ⁴⁵fut proclamée,
⁴⁶dura, ⁴⁷jusque, ⁴⁸plus illustre, ⁴⁹amour, ⁵⁰patrie,
⁵¹tenait, ⁵²place, ⁵³chez, ⁵⁴anciens, ⁵⁵Parmi, ⁵⁶pré-
 jugé (f.), ⁵⁷aussi celui, ⁵⁸de ne s' asseoir, ⁵⁹A

midi, ⁶¹à minuit, ⁶²horloge. (f), ⁶³frappent, ⁶⁴coup, ⁶⁵je dois payer, ⁶⁶portier, ⁶⁷valet de chambre, ⁶⁸cuisinier, ⁶⁹content, ⁷⁰désire, ⁷¹que ce qu' il a, ⁷²il n' emploie pas, ⁷³ce qu' il a, ⁷⁴a acheté, ⁸²de-jeûner, ⁷⁶s' est servi, ⁷⁷farine, ⁷⁸sucré, ⁷⁹once, ⁸⁰œuf, ⁸¹on achete, ⁸²excellent, ⁸³tout au plus, ⁸⁴je pars, ⁸⁵vous céder, ⁸⁶ni, ⁸⁷de ce qu' il me coûte, ⁸⁸appartient.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΚΤΟΝ

ΒΑΘΜΟΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΕΠΙΘΕΤΩΝ ΣΗΜΑΣΙΑΣ

Τρεῖς εἰσὶν οἱ βαθμοὶ οὗτοι, δι' ὧν ἐκφράζεται ἡ ἀπόλυτος ἢ ἡ σχετικὴ ποιότης τῶν πραγμάτων, τοῦτέστι positif (θετικὸς) comparatif (συγκριτικὸς) καὶ superlatif (ὑπερθετικὸς).

Τὴ θετικὸν ἐπίθετον ἐμφαίνει ἀπλῶς τὴν ποιότητα, οἷον fruit mûr (ὥριμος), grandeur (μεγαλεῖον) fausse, chien farouche (ἄγριος). Περὶ τούτου δὲ διελάβομεν εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα.

Τὸ συγκριτικὸν ἐκφράζει τὴν ποιότητα κατὰ συμπαραβολὴν ὑπὸ τὴν ἐπιψιν τῆς ἰσότητος (égalité), τῆς ὑπεροχῆς (supériorité) καὶ τῆς μειώσεως (infériorité). Τὰ τριούτου εἶδους ἐπίθετα σχηματίζονται εἰς τὴν γαλλικὴν διὰ τινων λέξεων, οἷον.

Τὸ τῆς ἰσότητος διὰ τῶν λέξεων aussi... que καὶ ἐπομένως λέγομεν. Mon domestique est aussi

fidèle *que* le vôtre (ὁ ὑπηρέτης μου εἶναι τόσῳ πιστός ὅσῳ ὁ ἰδικός σας).

Τὸ τῆς ὑπεροχῆς διὰ τῶν λέξεων *plus* . . , *que* καὶ ἐκφράζεται οὕτω· Il est *plus* savant *que* son frère (εἶναι *μᾶλλον* σοφὸς ἢ σοφώτερος τοῦ ἀδελφοῦ του).

Τὸ δὲ τῆς μειώσεως διὰ τῶν λέξεων *moins* . . . *que*, διὸ ἔχομεν· La mère est *moins* spirituelle *que* la fille (ἡ μήτηρ εἶναι ἥτιον πνευματώδης τῆς θυγατρὸς).

Ὅταν ὁμοῦς ἡ πρότασις ᾖ ἀρχητικῇ, ἀντὶ τοῦ *aussi* προτιμᾶται τὸ *si*, οἷον· Mon domestique n'est pas *si* (δὲν εἶναι τόσῳ) fidèle *que* le vôtre.

Τὰ μόνα συγκριτικὰ ἄνευ συνδρομῆς οὐδεμιᾶς λέξεως εἰσὶν εἰς τὴν γαλλικὴν τὰ ἐξῆς τρία ἀνώμαλα συγκριτικὰ (*comparatis irréguliers*)· *meilleur*, ἀντὶ τοῦ *plus bon* (καλλίων), *pire*, ἀντὶ τοῦ *plus mauvais* (χείρων)· *moindre*, ἀντὶ τοῦ *plus petit* (ἐλάσσων), ἐπομένου πάντοτε τοῦ *que*, οἷον· il est *meilleur que* moi (εἶναι καλλίτερος ἐμοῦ), tu es *pire que* lui (εἶσαι χείρων ἐκείνου), cette faute est *moindre que* l'autre (τοῦτο τὸ λάθος εἶναι ἔλασσον τοῦ ἄλλου).

Τὸ ὑπερθετικὸν σημαίνει τὴν ποιότητα κατὰ τὸν ἀνώτερον βαθμὸν τῆς ὑπεροχῆς ἢ τῆς μειώσεως, καὶ εἶναι ἀπόλυτον (*absolu*) ἢ σχετικὸν (*relatif*).

Τὸ ἀπόλυτον σχηματίζεται προσηγουμένων τῶν λέξεων, bien, très, fort, καὶ ἐνίοτε τῶν extrêmement, infiniment καὶ παρομοίων, οἷον· Vous êtes *bien* gentil (εἴσθε ἀβροφρονέσιμος) — c'est un très-

beau fusil (τοῦτο εἶναι ὠραιότατον πυροβόλον) — il est fort malade (εἶναι σφόδρα ἀσθενής). Un pied bien fin (εἰς ποῦς λεπτότατος) — votre bâton est très mince (ἡ ῥάβδος σας εἶναι λεπτοτάτη) — il a le nez fort court (ἔχει τὴν ῥίνα βραχυτάτην). Dieu est immensément miséricordieux (ὁ Θεὸς εἶναι ἀπειρελήμων) — un cœur extrêmement sensible (μία καρδίᾳ καθ' ὑπερβολὴν αἰσθητικῇ) — un animal infiniment petit (ἐν ζῶον ἀκαταλόγητως μικρόν).

ΣΗΜ. Μιὰ τοῦ très μόνον τίθεται πάντοτε τὸ trait d'union.

Τὸ σχετικὸν ὑπερθετικὸν ἀποτελεῖται διὰ τῶν λέξεων plus καὶ moins, προηγουμένου τοῦ ἄρθρου, ἢ ἐνός κτητικοῦ ἐπιθέτου, οἷον· Il est le plus heureux des hommes (εἶναι ὁ εὐτυχέστερος τῶν ἀνθρώπων) — le bijou que l'ai choisi est le moins coûteux (τὸ κόσμημα ὃπερ ἐξέλεξα εἶναι τὸ ἥττον δαπανηρόν) — il est son plus grand ennemi (εἶναι ὁ μεγαλύτερος τοῦ ἐχθρός).

Ἐννοεῖται οἰκοθεν, ἀλλὰ πρὸς πλείονα σαφύνειαν λέγομεν, ὅτι τὰ meilleur, pire καὶ moindre τὰ σημειωθέντα ὡς συγκριτικὰ μὴ ἔχοντα ἀνίγκην τῆς βοηθείας ἄλλων λέξεων, εἰσὶν ἐπίσης καὶ ὑπερθετικά, προτασσομένου αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν προηγουμένων ὑπερθετικῶν, τοῦ ἄρθρου ἢ τινος κτητικοῦ ἐπιθέτου, οἷον il est le meilleur de mes amis (εἶναι ὁ κάλλιστος τῶν φίλων μου) — c'est une bête de la pire espèce (εἶναι ζῶον τοῦ χειρότερου εἴδους) — le moindre bruit me fait mal (ὁ ἐλάχιστος θόρυβος μὲ ἐλάπτει).

Ἐπὶ πλειόνων ἐπιθέτων σχετιζομένων μετὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, τὸ ἄρθρον ἐπαναλαμβάνεται ἑκάστοτε οὕτως· *voici le plus intelligent et le plus beau de mes chiens* (ἰδοὺ ὁ νοημονέστερος καὶ ὁ ὠραιότερος τῶν κυνῶν μου) — *la meilleure et la plus agréable des occupations* c' est la lecture (ἡ καλλιτέρα καὶ εὐαρεστοτέρα τῶν ἐνασχολήσεων εἶναι ἀνάγκωσις).

EXERCICE XVII.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΖ'.

Ἐπὶ τοῦ Συγκριτικοῦ.

Ἡ παιδεία¹ εἶναι τόσῳ ἀναγκαία εἰς τοὺς παῖδας ὅσῳ ἡ τροφή². Ὁ ἐνάρετος³ ἄνθρωπος εἶναι τόσῳ ὠφέλιμος εἰς τὴν κοινωνίαν, ὅσῳ ὁ κακοήθης εἶναι ἐπιζήμιος⁴. Ὁ θάνατος⁵ δὲν εἶναι τόσῳ φοβερός⁶ ὅσῳ τὸν φανταζόμεθα⁷. Δὲν ὑπάρχει τίποτε⁸ τόσῳ μεγαλοπρεπές⁹ ὅσῳ ἡ ἀνατολή¹⁰ τοῦ ἡλίου¹¹. Ἡ χρεωκοπία¹² τοῦ πενθεροῦ¹³ σας εἶναι τόσῳ δυσάρεστος¹⁴, ὅσῳ ἀπροσδόκητος¹⁵. Ἡ σύζυγος¹⁶ τοῦ ἱατροῦ¹⁷ σας εἶναι τόσῳ ὑπερίφανος, ὅσῳ ἐκεῖνος εἶναι εὐπροσθήγορος. Αἱ ἡδοναὶ τοῦ κόσμου¹⁸ εἶναι τόσῳ μάταιαι, ὅσῳ εἶναι ἀπατηλαί¹⁹. Ἐν γένει²⁰ τὰ ζεστά²¹ κλίματα δὲν εἶναι τόσον ὕγιενά²² ὅσῳ τὰ ψυχρά. Ἡ οἰκία ἐν ἧ²³ κατοικῶ²⁴ δὲν εἶναι τόσῳ νέα, ὅσῳ ἡ ἰδική σας²⁵.

Ἰπάρχουσι πλούτη πολυτιμότερα²⁶ ἐκείνων²⁷ τῆς γῆς. Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα εἶναι δυσκολωτέρα²⁸ τῆς λατινικῆς. Ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι βραχυτέρα²⁹ ἐκείνης³⁰ τῆς κορώνης³¹. Ἡ γλῶσσα τοῦ ἀφώνου εἶναι καλλιτέρα ἐκείνης τοῦ κακολόγου³². Ἡ ἀνχνδρία³³ εἶναι

μία ιδιότης³⁴ τῆς ψυχῆς ἥττον συγγνωστὴ³⁵ τῆς θρασυ-
σύτητος³⁶. Ἡ ἀρετὴ εἶναι ἥττον τολμηρὰ³⁷ τῆς φυχλό-
τητος³⁸. Ἡ σελήνη εἶναι μικροτέρα τῆς γῆς, ἢ γῆ εἶναι
μικροτέρα τοῦ ἡλίου, ὅστις³⁹ εἶναι μεγαλύτερος ἀμφο-
τέρων καὶ ὅλων τῶν πλανητῶν⁴⁰ συναμα⁴¹. Ἐγρα-
ψα⁴² δύο ἐπιστολάς, ἀλλὰ⁴³ ἡ δευτέρα εἶναι χειρῶν
τῆς πρώτης. Ἡ γραφὴ τοῦ Ἀντωνίου εἶναι καλλιτέρα
ἐκείνης τοῦ Πέτρου. Ἡ ἡλικία τοῦ υἱοῦ σας εἶναι ἐλάσ-
σων ἐκείνης τῆς θυγατρὸς μου. Ὁ θάνατος εἶναι προ-
τιμότερος⁴⁴ τῆς αἰσχύνης⁴⁵. Ἡ κατὰστασις⁴⁶ τοῦ πτω-
χοῦ καὶ ἐντίμου⁴⁷ εἶναι καλλιτέρα ἐκείνης τοῦ πλου-
σίου καὶ ἀτίμου⁴⁸.

¹Instruction, ²nourriture, ³vertueux, ⁴nuisible;
⁵mort (f), ⁶terrible, ⁷nous l' imaginons, ⁸rien,
⁹majestueux, ¹⁰lever (m.), ¹¹soleil, ¹²faillite, ¹³beau-
père, ¹⁴désagréable, ¹⁵imprévu, ¹⁶femme, ¹⁷mé-
decin, ¹⁸monde, ¹⁹illusoire, ²⁰Généralement,
²¹chaud, ²²salubre, ²³où, ²⁵je demeure, ²⁵la
vôtre, ²⁶précieux, ²⁷celles, ²⁸difficile, ²⁹court,
³⁰celle, ³¹corneille, ³²médissant, ³³lâcheté, ³⁴qua-
lité, ³⁵excusable, ³⁶témérité, ³⁷hardi ³⁸vice,
³⁹qui, ⁴¹planète, ⁴¹ensemble, ⁴²J' ai écrit, ⁴³mais,
⁴⁴préférable, ⁴⁵honte, ⁴⁶état, ⁴⁷honorable, ⁴⁸mal-
honnête.

EXERCICE XVIII — ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΗ'.

Ἐπὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ.

Ἡ ἀγροτικὴ ζωὴ¹ εἶναι ἀπλουστάτη. Ὁ χειρῶν¹ εἶ-

καὶ ἐφέτος² δριμύτατος³. Τὸ παρελθὸν⁴ ἐαρ⁵ ὑπῆρξε
λίαν ὑετώδες⁶ καὶ τὸ θέρος⁷ θερμότατον⁸. Τὸ φθι-
νόπωρον⁹ εἶναι ἐνίοτε ψυχρότατον. Τὰ φάρμακα¹⁰ τὰ
πλέον ἀποτελεσματικὰ¹¹ τὰ λυμβάνομεν¹² πολλάκις
μὲ τὴν μεγαλητέραν ἀπέχθειαν¹³. Τὸ μικρότερον τῶν
ἐντόμων¹⁴ εἶναι ἀναγκαιότατον εἰς τὴν οἰκονομίαν¹⁵
τοῦ κόσμου. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς εἰσὶ φυτὰ λε-
πτότατα, καὶ οἱ πόροι¹⁶ εἰσὶν ὅπαι¹⁷ μικρόταται. Ὁ
Πάδος¹⁸ εἶναι ὁ σημαντικώτερος¹⁹ ποταμὸς τῆς Ἰτα-
λίας. Ὁ Κυκέρων²⁰ ἦτον ὁ πλέον εὐγλωττος²¹ τῶν
ῥωμαίων²² ῥητόρων²³. Ἄλλοτε²⁴ ἢ Ἐνετία²⁵ καὶ ἡ Γέ-
νουα²⁶ ἦσαν²⁷ αἱ ἀνθηρότεραι²⁸ ἐμπορικώτεραι²⁹ καὶ
πλουσιώτεραι πόλεις τῆς Εὐρώπης. Οἱ Ἐνετοὶ³⁰ καὶ
οἱ Γενουήνσιοι³¹ ἐθεωροῦντο³² ὥς³³ οἱ ἐμποροὶ³⁴ οἱ
πλέον ἐπιτηδείοι καὶ οἱ πλέον ἐπιχειρηματίαι³⁵. Ὁ Ῥή-
γουλος³⁶ ὑπέστη³⁷ παρὰ³⁸ τῶν Καρχηδονίων³⁹ τὸν θά-
νατον τὸν πλέον σκληρόν. Ἡ αἰδώς⁴⁰ εἶναι τὸ ὥραι-
ότερον κόσμημα τῆς γυναικός. Συχνάκις ἡ ἐλαχίστη δυ-
σκολία μᾶς ἀναχαιτίζει⁴¹. Ὁ κάλλιστος τῶν ἀνθρώπων
ἔχει καὶ⁴² τὰ ἐλαττώματά⁴³ του. Ἡ ἀβιβαιότης⁴⁴ εἶναι
ἡ χείρων τῶν καταστάσεων⁴⁵.

¹Hiver, ²cette année, ³rigoureux, ⁴passé, ⁵prin-
temps, ⁶pluvieux, ⁷été, ⁸chaud, ⁹automne, ¹⁰remède,
¹¹efficace, ¹²nous les prenons, ¹³répugnance, ¹⁴in-
secte, ¹⁵économie, ¹⁶pore, ¹⁷trou (m), ¹⁸Po,
¹⁹considérable, ²⁰Cicéron, ²¹éloquent, ²²romain,
²³orateur, ²⁴Autrefois, ²⁵Venise, ²⁶Gênes, ²⁷étaient,
²⁸florissante, ²⁹commercial, ³⁰vénilien, ³¹généois

³¹étaient considérés, ³³comme, ³⁴négociant, ³⁵entrepreneur, ³⁶Régulus, ³⁷subit, ³⁸de la part, ³⁹Cartaginois, ⁴⁰pudeur, ⁴¹nous arrête, ⁴²a aussi, ⁴³défaut, ⁴⁴incertitude, ⁴⁵condition.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΓΕΘΥΝΤΙΚΩΝ, ΥΠΟΚΟΡΙΣΤΙΚΩΝ

ΚΑΙ ΧΛΕΥΑΣΤΙΚΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

Τοῦ τοιοῦτου εἶδους ἰδιοκατάληκτα ὀνόματα εἰσὶ λίαν σπάνια εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ὥς ἐκ τοῦλου σχηματίζονται, τὰ μὲν μεγεθυντικὰ (augmentatif) διὰ τῆς συνδρομῆς τῆς λέξεως grand ἢ gros, καὶ ἐπομένως grande ἢ grosse διὰ τὸ θηλυκὸν — τὰ ὑποκοριστικὰ (diminutifs) τῇ ἐπικουρίᾳ τῆς λέξεως petit, καὶ θηλυκὸν petite — τὰ δὲ χλευαστικὰ διὰ τῆς λέξεως vilain, ὑπὸ τὴν σχημασίαν ἀχρεῖος, καὶ vilaine εἰς τὸ θηλυκόν. Αἱ λέξεις αὗται προηγούμεναι πάντοτε τοῦ ὀνόματος ὧς ἔπεται.

Μεγεθυντικὰ. Grand chapeau (μέγας πῖλος), grand bras (μέγας βραχίον), gros vaisseau (μέγα πλοῖον). Grande porte (μεγάλη θύρα) grande route (μεγάλη ὁδός), grosse tête (μεγάλη κεφαλή).

Υποκοριστικὰ. Petit chien (κυνίσκος), petit bateau (πλοιάριον), petit clou (ῥήϊσκος). Petite table (τραπέζιον) petite fille (κόριον), petite vieille (γραῖς-γραῖδιον).

Χλευαστικὰ. Vilain corps (ἀχρεῖον, ἢ ἄσχημον, ἢ ῥυπαρὸν σῶμα), vilain temps (ἀχρεῖος καιρὸς) vilain homme (ἀχρεῖος ἄνθρωπος). Vilaine fem-

me (ἀχρεῖα γυνή), vilaine affaire (κακή-ἀχρεία ὑπόθεσις), vilaine action (αἰσχροῦ πράξις).

Δίδουσιν οἱ γάλλοι εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ ἀνώτερόν τινα βαθμὸν σημασίας, τουτέστι grand gros animal (μέγα καὶ χονδρὸν ζῷον) grande grosse femme (μεγάλη καὶ σωματώδης γυνή). Pauvre petit homme (πτωχὸν ἀνθρωπάριον) pauvre petite chambre (πενιχρὸν καὶ μικρὸν δωμάτιον). Grand vilain habit (ἀχρειέστατον φόρεμα) grande vilaine habitation (ἀχρειέστατον οἴκημα).

Λέγουσιν εἰσέτι π. χ. tout petit chien (ὑπερβολικῶς μικρὸν κυνάριον) jolie petite fille (ώρατον κορίδιον) καὶ τὰ τοιαῦτα.

Σημειοῦμεν ὅμως ἐνταῦθα τὰ εὐχριστότερά μεγεθυντικὰ, ὑποκοριστικὰ καὶ χλευαστικὰ ἰδιαιτέραν ἔχοντα κατὰληξιν.

ΜΕΓΕΘΥΝΤΙΚΑ

Τὰ ἀπλῶς τοιαῦτα εἰσὶν ὀλίγιστα, καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χλευαστικὰ καὶ ἐπὶ κηκοῦ· διὸ δὲν ποιοῦμεν χωριστὸν κατὰλογον τῶν χλευαστικῶν.

Aiguillon	ἐλ τοῦ aiguille	βούκεντρον
bravache	» brave	κομπορρήμων
coutelas	» couteau	μάχαιρα
grandiose	» grand	μεγαλοπρεπής
		(ἐπίθετον ἐφαρμοζόμενον εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν φιλολογίαν)

hommasse	ἐκ τοῦ	homme	γυνή ἀρρένωπή-ἀν- δρογυναίκα.
lourdaud	»	lourd	ἀγροῖκος, σκαῖος (ἐπίθετον)
marmaille	»	marmot	σμήνος ὀχληρῶν παιδῶν
médaillon	»	medaille	μέγα νομισματό- σημον
paperasse	»	papier	παλαιόχαρτον
poétereau	»	poète	ποιητῆςκος
populace	»	peuple	ὄχλος
racaille	»	race	συρφετός, περίτριμ- μα ἀγορᾶς
rimailleur	»	rimeur	κακός στιχουργός
savantasse	»	savant	δοκησίσοφος
valetaille	»	valet	θμῖλος ὑπηρετῶν
village	»	ville	πόλις μεγάλη καὶ ἄσχημος

Ὑποκοριστικά λέγοντα εἰς et ἡρσεικά

Agnelet	ἐκ τοῦ	agneau	ἀρνῆον
barilet	»	baril	πιθίκιον
batelet	»	bateau	ἀκάτιον
bourriquet	»	bourrique (f)	ὄνίσκος
cochet	»	coq	ἀλεκτορίσκος
coffret	»	coffre	κιβώτιον
coussinet	»	coussin	προσκεφαλίδιον
jardinet	»	jardin	κηπάριον
livret	»	livre	βιβλίδιον
madrigalet	»	madrigal	ἐπιγρᾶμμάτιον

mantelet	ἐκ τοῦ manteau	τηθεννίς-μικρὸν πι- ρίβλημα τῶν γυναικῶν
marmouset	» marmot	ἀνθρωπίσκος, παι- δάριον
martelet	» martean	σφυρίον
osselet	» os	δοτάριον
prestolet	» pretre	ιερίσκος
roitelet	» roi	βασιλίσκος - τυραν- νίσκος
rossignolet	» rossignol	ἀηδονιδεύς

Eis ette θηλυκά

Andouillette	ἐκ τοῦ andouille	ἀλλάντιον
ariette	» air (m.)	ἄσμάτιον
bandelette	» bande	ταινίδιον
boulette	» boule	σφαίριδιον
bergeronnette	» bergère	ποιμενίς
chainette	» chaine	ἀλύσιον
chambrette	» chambre	θαλαμίσκος
chansonnette	» chanson	ὠδάριον
ciboulette	» ciboule	χρομύδιον
femmelette	» femme	γύναιον
fillette	» fille	κόριον
fleurette	» fleur	ἀνθύλλιον
fossette	» fosse	λακκίσκος
goutelette	» goutte	ῥανίς μικρά
herbette	» herbe	πράριον
historiette	» histoire	διηγημάτιον
logette	» loge	οἰκημάτιον
maisonnette	» maison	οἰκίσκος

montagnette	ἐκ τοῦ	montagne	βουνίς
planchette	»	planche	σανίδιον
pochette	»	poche	θυλακίς
poulette	»	poule	ἀλεκτορίδιον
rosette	»	rose	ρόδαξ

Etc eau ἀρσενικά.

Arbrisseau	ἐκ τοῦ	arbre	δενδρίον
caveau	»	cave	ὑπόγειον μ. κρύψ
chaponneau	»	chapon	κχπονίσκος
chevreau	»	chevre (f)	ἐρίφιον
dindonneau	»	dinde (f)	ἰνδαλεκτορίσκος
faisandau	»	faisan	φασιανιδεύς
fauconneau	»	faucon	ἱερκίσκος
lapereau	»	lapin	δατυπόδιον
larronneau	»	larron	κλεπίσκος
levreau	»	lièvre	λαγιδεύς
lionceau	»	lion	λεοντιδεύς
louveteau	»	loup	λυκιδεύς
pastoreau	»	pasteur	ποιμενίσκος
perdreau	»	perdrix	περδίκιον
pigeonneau	»	pigeon	περιστερίδιον
renardeau	»	renard	ἄλωπεκίς
soliveau	»	solive	δοκίς
vermisseau	»	ver	σκολήκιον
volereau	»	voleur	κλεπίσκος

Etc elle θηλυκή

Parcelle	ἐκ τοῦ	partie	μερίδιον
pastourelle	»	pasteur (m.)	ποιμενίς

ruelle	ἐκ τοῦ	rue	στενωπὸς
soutanelle	»	soutane	ὑποχιτώνιον
tourelle	»	tour	πυργίον

Etc in καὶ on ἀρσενικά.

Diablotin	ἐκ τοῦ	diable	διαβολάκιον
doguin	»	dogue	μελοτσίσκος
ânon	»	âne	ὄνισκος
corbillon	»	corbeille (f.)	κανίστριον
grappillon	»	grappe (f.)	εἰσπύδιον
guenillon	»	guenille	ῥάκιον
oisillon	»	oiseau	πτηνίτριον
orillon	»	oreille (f.)	ὠτίτριον

Etc ule, ol καὶ ot

Animalcule (m.)	ἐκ τοῦ	animal	} ζωῦτρον
bestiole (f.)	»	bête	
globule (m.)	»	globe	
monticule (m.)	»	mont	
particule (f.)	»	partie	
pellicule (f.)	»	peau	
bergerot (m.)	»	berger	
			ποιμενίσκος

Ἐπίθετα ὑποκοριστικά

Aigretlet-ette	}	ἐκ τοῦ	aigre	ὑπόζυγος
aigret-ette		»	bas	χαμηλούτζικος
basset-ette	}	»	beau	εὐμορφούτζικος
bellâtre 2 g.		»	blanc	λευκοειδής
bellot - otte	}	»		
blanchâtre 2 g.		»		
blanchet-ette		»		

bleuâtre 2 g.	ἐκ τοῦ	bleu	ὑποκύανος
blondin-ine	»	blond	ξανθοῦλτος
brunet-ette	»	brun	ὑπομελάγχρους
clair-ette	»	clair	ὑπόλευκος
douceâtre 2 g.	}	doux	ὑπόγλυκος
doucereux-euse			
doucet-ette			
duret-ette	»	dur	ὑπόσκληρος
folâtre 2 g.	}	fou	τρελούτσικος
folichon-onne			
follet-ette			
grandelet-ette	»	grand	μεγαλούτσικος
grasset-ette	}	gras	παχούτσικος
grassouillet-ette			
grisâtre	»	gris	ψιφρός
jaunâtre	»	jaune	κιτρινωπός
jeunet-ette	»	jeune	νεανίσκος
joliet-ette	»	joli	νοστιμούτσικος
maigrelet-ette	}	maigre	ὑπισχνος - λι-
maigret-ette			
mollet-ette	»	mou	γνούτσικος μυλακίων - μα- λακούτσικος
noirâtre 2 g.	»	noir	μελαγχροινός - μαυριδερός
pauvret-ette	»	paune	δείλιος - καῦμέ- νος - πτωχούλτος
propret-ette	»	propre	παστρακούτσικος
rondelet-ette	»	rond	ὑποστρόγγυλος - στρογγυλούτσικος

rougeâtre 2 g.	ἐκ τοῦ	rouge	ἐρυθραῖος
roussâtre 2 g.	»	roux-sse	ὑπόπυρρος
sauvagin-ine	»	sauvage	ὑπάγροικος
seulet-ette	»	seul	μοναχούτσικος
suret-ette	»	sur	ὑπόξυνος
verdâtre 2 g.	}	vert	ὑποπράσινος
verdelet-ette			
vieillot-otte	»	vieux	γερόντιον

EXERCICE XIX — ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΙΘ'.

Ἐπὶ τῶν μεγεθυντικῶν, ὑποκοριστικῶν καὶ
χλευαστικῶν

¹ Ἄν μέγας πῖλος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν, μεγάλοι διο-
πτήρες, ² ἐπὶ τὴν ρίνα, ἀχρεῖς ὑποδήματα εἰς τοὺς
πόδας, καὶ ρυπαρὰ ἐνδύματα ἤρκουν³, ἔνα ποιήσωτε
⁴ φιλόσοφον⁵. ὅλοι οἱ ρακενδύται⁶ καὶ οἱ ὑποκριταὶ θὰ
ἦταν⁷ τοιοῦτοι.—Δύναται τις νὰ δάγῃ ἥτυχον ζῶν
μᾶλλον⁸ εἰς μίαν μικρὴν καλύβην⁹ παρὰ¹⁰ εἰς μεγα-
λοπρεπὲς οἶκημα.—Ὁ Κάτουλος¹¹ ἐβρήκῃ¹² μὲ στί-
χους¹³ λίαν γλαφυροῦς¹⁴ τὸν θάνατον τοῦ πτηνάρχου
τῆς Λεσβίας¹⁵.—Τὰ πιμελῆ¹⁶ χερσίδι¹ ἐνδὲς ὥραίου κορι-
θίου μεταβάλλονται ὥς ἐκ τοῦ χρόνου¹⁷ εἰς χεῖρας
χονδρὰς καὶ ἀχρεῖας.—Πᾶτα αἰσθαντικῇ¹⁸ ψυχῇ συγ-
κινεῖται¹⁹ εἰς τὴν θέαν²⁰ ἐνδὲς πτωχοῦ γεροντίου καὶ
μᾶς πτωχῆς γραῖδος. Εἰς τὸν φιλόσπουδον²¹ ἀρκυ-
σιν²² εἰς θαλαμίσκος, ἐν τραπέζιον καὶ τὰ β.β.λ.α. του.—
Ὅταν εἶ· νεανίσκος ἀποκτᾷ²³ κακὰς ἐξεις, καθίστα-

παι²⁴ ἐπὶ τέλου²⁵ ἀχρεϊέστατος ἄνθρωπος. — Οἱ λη-
σται²⁶ ἔχουσι²⁷ διὰ καταφύγιον²⁸ μεγάλα σπήλεια²⁹
καὶ σκοτεινά³⁰ δάση.³¹ — Τὰ ἀνθύλλια τοῦ ἀγροῦ³²
εἰσιν ἡ εἰκὼν τῶν παιδίων.³³ — Οὗτος δ' οἶνος εἶναι
ὑπόγλυκος. — Αὐτὰ τὰ κιτρινωπὰ ἄνθη καθιστῶσι τὴν
πεδιάδα³⁴ ποικίλην. — Ἡ θυγάτηρ τῆς γειταίνης εἶναι
ὑπομελίγχερος, ἔχει τὴν κόμην³⁵ ὑπόξανθον, τοὺς
ὀφθαλμοὺς ὑποκυάνους, τὰς παρειάς³⁶ ἐρυθρῶπάς, τὸ
σῶμα³⁷ λιγνύτζικο.

¹Si, ²lunette, ²suffisaient, ⁴pour faire, ⁵phi-
losophe, ⁶misérable, ⁷seraient, ⁸plutôt, ⁹chau-
mière, ¹⁰que, ¹¹Catulle, ¹²deplora, ¹³vers, ¹⁴élé-
gant, ¹⁵Lesbie, ¹⁶potelé, ¹⁷avec le temps, ¹⁸sen-
sible, ²⁰s' émeut, ²⁰vue, ²¹homme studieux,
²²suffisient, ²³acquiert, ²⁴devient, ²⁵à la fin,
²⁶brigand, ²⁷ont, ²⁸pour refuge, ²⁹caverne ³⁰ob-
scur, ³¹bois, ³²champ, ³³enfant, ³⁴campagne,
³⁵cheveux (m.), ³⁶joue, ³⁷corps.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΩΝΥΜΙΑΣ

Ἡ ἀντωνυμία εἶναι μία λέξις, ἥς γίνεται χρῆσις
ἀντὶ τοῦ ὀνόματος, εὐτινος ἀναπληροῖ τὰς λειτουρ-
γίας, καὶ οὐ λαμβάνει τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν.

Πέντε εἶδη ὑπάρχουσιν ἀντωνυμιῶν· αἱ προσωπικαὶ (personnels), αἱ ἀναφορικαὶ (relatifs), αἱ κτητικαὶ (possessifs), αἱ δεικτικαὶ (démonstratifs) καὶ αἱ ἀόριστοι (indéfinis).

1. Προσωπικαί.

Παριστάνουσιν αὗται συνηθῶς τὰ τρία πρόσωπα τοῦ ῥήματος (verbe), ὡς θέλομεν κάλλιον ἰδεῖ ἀκούθως, εἰσὶ δέ·

1ο. Τοῦ πρώτου προσώπου (première personne), τουτέστι τοῦ ὁμιλοῦντος.

Je, moi,	διὰ τὸν ἐνικὸν	} ἀμφοτέρων τῶν γένων
Nous	διὰ τὸν πληθυντικὸν	

ἡνὶ κλίνονται δὲ ὡς ἔπεται.

Singulier

N.	je ἢ moi	ἐγὼ
G.	de moi	ἐμοῦ - μου
D.	à moi, moi καὶ me	ἐμοί - μοι - εἰς ἐμέ
Ac.	moi καὶ me	Ἐμε - με
Ab.	de moi	παρὰ ἢ ἐξ ἐμοῦ κτλ. ὡς εἰς τὰ ὀνόματα

Pluriel

N.	nous	ἡμεῖς
G.	de nous	ἡμῶν
D.	à nous καὶ nous	ἡμῖν - εἰς ἡμᾶς-μᾶς
Ac.	nous	ἡμᾶς - μᾶς
Ab.	de nous	παρ' ἡμῶν κτλ.

2. Τοῦ δευτέρου προσώπου (seconde personne)

δὴλαδὴ τοῦ πρὸς ὃ ὁμιλοῦμεν		} ἀμφοτέρων τῶν
Tu, toi,	διὰ τὸν ἐνικὸν	
Vous,	διὰ τὸν πληθυντικὸν	

γενῶν, καὶ κλίνονται ὡς ἐφεξῆς

Singulier

N.	tu ἡ	toi	σὺ
G.		de toi	σοῦ
D.		à toi, toi καὶ te	σοὶ - εἰς σέ
Ac.		toi καὶ te	σέ
V.		ὁ toi	ὦ σέ
Ab.		de toi	παρὰ σοῦ κτλ.

Pluriel

N.		vous	ὕμεῖς - σεῖς
G.		de vous	ὕμῶν
D.		à vous καὶ vous	ὕμῖν-εἰς ὑμᾶς-εἰς σᾶς
Ac.		vous	ὕμᾶς - σᾶς
V.		ὁ vous	ὦ ὕμεῖς
Ab.		de vous	παρ' ὑμῶν κτλ.

3. Τοῦ τρίτου προσώπου (troisième personne) ἡ τοῦ περὶ οὗ ὁμιλοῦμεν.

Il, ἄρσενικὸν	}	ἐνικὸς
Elle, θηλυκὸν		
Ils, eux ἄρσενικά	}	πληθυντικὸς
Elles θηλυκὸν		

κλίνονται δὲ οὕτω

Ἀρσενικὸν

Singulier

N.	Il ἡ	lui	αὐτός
G.		de lui	αὐτοῦ - του
D.		à lui καὶ lui	αὐτῷ-τῷ-εἰς αὐτόν
Ac.		lui καὶ le	αὐτόν - τόν

Ab. de lui παρ' αὐτοῦ κτλ.

Pluriel

N.	ils ἡ eux	αὐτοὶ
G.	d' eux	αὐτῶν - των
D.	à eux καὶ leur	αὐτοῖς-τοῖς-εἰς αὐτοῦς
Ac.	eux καὶ les	αὐτούς - τοὺς
Ab.	d' eux	παρ' αὐτῶν κτλ.

Θηλυκὸν

Singulier

A.	elle	αὐτὴ
G.	d' elle	αὐτῆς - τῆς
D.	à elle καὶ lui	αὐτῇ - τῇ - εἰς αὐτὴν
Ac.	elle καὶ la	αὐτὴν - τὴν
Ab.	d' elle	παρ' αὐτῆς κτλ.

Pluriel

N.	elles	αὐταὶ
G.	d' elles	αὐτῶν
D.	à elles καὶ leuar	αὐταῖς-ταις εἰς αὐτάς
Ac.	elles καὶ les	αὐτάς - τὰς
Ab.	d' elles	παρ' αὐτῶν

Αἱ ὀνομαστικαὶ je, tu, il, ἡ elle καὶ ils συνοδεύουσι πάντοτε, σχετικῶς πρὸς τὰ πρόσωπα, τοὺς χρόνους τῶν ῥημάτων καὶ προτάσσονται αὐτῶν, εἶον· je danse, tu dances, il-elle danse, ils dansent, χορεύω, χορεύεις, χορεύει (αὐτὸς-αὐτὴ), χορεύουσι, ἐπιτάσσονται δὲ ἐν περιπτώσει ἐρωτήσεως, εἶον· que fais-je? τί κάμνω;—comptes-tu partir? σκοπεύεις ν' ἀναχωρήσῃς;—veut-il-elle venir? θέλει

νὰ ἔλθῃ; Αἱ ἕτεραι ὀνομαστικαί, moi, toi, lui καὶ eux ἐκφέρονται καὶ μόναι, καὶ μάλιστα μετὰ ἐρώτησιν, οἷον qui danse? τίς χορεύει; moi, ἐγώ—qui est le plus âgé de nous? τίς εἶναι ὁ πρεσβύτερος ἡμῶν; ioi, σὺ—qui vous l'a dit? τίς σὰς τὸ εἶπε;—lui, αὐτός.

Ὁμοίως καὶ αἱ πληθυντικαὶ nous, vous, ils καὶ elles συνοδεύουσι τὰ ῥήματα καὶ προηγούνται αὐτῶν, οἷον nous écrivons, ἡμεῖς γράφομεν,—vous mangez, σεῖς τρώγετε,—ils, elles travaillent, αὐτοὶ ἢ αὐταὶ ἐργάζονται· εἰσονται δὲ τοῖς ῥήμασιν ἐν ἐρωτήσει· οἷον quand irons-nous au théâtre? πότε θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ θέατρον;—voulez-vous acheter ce cheval? θέλετε ν' ἀγοράσῃτε τοῦτον τὸν ἵππον;—peuvent-ils elles terminer mon habit jusqu' à demain? δύνανται νὰ τελειώσωσι τὸ φόρεμά μου μέχρι τῆς αὔριον;

Ἀντὶ τῆς δοτικῆς à moi, à toi, à lui γίνεται χρήσις τῶν moi, toi, lui ὅταν διχτάσσωμεν, τίθενται δὲ κατόπιν τοῦ ῥήματος, καὶ ὡς ἐκ τούτου λέγομεν· donnez-moi mon bâton, δότε μοι τὴν ῥίβδον μου—procure-toi de bons amis, προμήθεισόν σοι καλοὺς φίλους;—écrivez-lui clairement, γράψτε αὐτῷ καθαρῶς. Εἰς τὰς ἄλλας τροπολογίας τοῦ ῥήματος, περὶ ὧν θέλομεν ἐν τῷ οἰκειῷ τόπῳπραγματευθῇ, γίνεται χρήσις τοῦ me, te καὶ πάντοτε τοῦ lui, προτασσομένων τοῦ ῥήματος, οἷον il me parle, μοι ὁμιλεῖ—je te disais, σοὶ ἔλεγον—vous lui apporterez, θέλετε τῷ φέρει.

Ὡς πρὸς τὰς αἰτιατικὰς, moi, toi, lui αὐται

πονται τῷ ῥήματι, εἶον' il insulte moi, qui suis son bienfaiteur, ἐξυβρίζει ἐμέ, ὅστις εἶμαι ὁ εὐεργέτης του — J'estime plus que toute autre personne toi dont je connais la probité, ἀγαπῶ ὑπὲρ πάντα ἄλλον σὲ, οὕτινος γινώσκω τὴν τιμιότητα—Vous avez protégé lui qui est l'ami de votre enfance, σεῖς ἐπροστατεύσατε αὐτόν, ὅστις εἶναι ὁ φίλος τῆς νιότητός σας—ἐνῶ αἱ me, te, le, la, les προηγούνται, οἶον' il me poursuit, μὲ καταδιώκει— je te cherchais, σὲ ἐζήτουν— ils le prennent τὸν λαμβάνουσι—je la vois τὴν βλέπω — vous les recevrez σεῖς θέλετε τοὺς ἢ τὰς δεχθῆναι τίθενται ὁμῶς καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα αἱ le καὶ la ἐν τῇ προστακτικῇ, εἶον' arrêtez - le κρατήσατέ τον — gardez - la τηρήσατέ την.

Ἐνίοτε οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται δύο ἀντωνυμίας τοῦ αὐτοῦ προσώπου πρὸς πλείονα ἔμφρασιν εἶον. vous, vous pouvez le faire, mais moi je ne suis pas dans le même cas, σεῖς, σεῖς δύνασθε νὰ πράξητε τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ ἐγώ, ἐγώ δὲν εἶμαι εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν.

ΣΗΜ. 1η. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν συνήθως αἱ προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι δὲν συνοδεύουσι τὰ ῥήματα, ἐνῶ εἰς τὴν γαλλικὴν πάντοτε· ἢ ἀπὸ τοῦδε ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ ἴχῃ τοῦτο κατὰ νοῦν, διότι ἂν περιλείπωμεν τὰς ἀντωνυμίας ταύτας εἰς τὰ ἑλληνικὰ θέματα, ὀφείλει οὗτος πάντοτε νὰ τὰς μεταχειρίζεται εἰς τὴν γαλλικὴν μετάφρασιν.

2α. Αἱ κατόπιν τοῦ ῥήματος τεβίμεναι ἀντωνυμίαι συνευοῦνται διὰ τοῦ trait d'union (-).

Εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν ὑπάρχει καὶ τις τρίτο-

πρόσωπο· αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία κοινοῦ γένους· καὶ ἀριθμοῦ, ἔστι δὲ ἡ ἐξῆς, κλινομένη οὕτω·

N.	soi
G.	de soi
D.	à soi καὶ se
Ac.	soi καὶ se
Ab.	de soi

Τῆς ἀντωνυμίας ταύτης γίνεται χρῆσις, ὅταν ἡ ἔννοια ᾖ ἡνικα ἀόριστος, οἷον· *on doit regarder plus bas que soi* πρέπει τις νὰ ἐμβλέπῃ καὶ κατώτερον ἑαυτοῦ — *Qui ne songe qu' à soi, n' a pas beaucoup d' amis*, ὅστις δὲν ἀποβλέπει εἰμὴ εἰς ἑαυτὸν δὲν ἔχει πολλοὺς φίλους· — *Il dépend de soi d' être vertueux*, ἐξαρτᾶται ἐξ ἑαυτοῦ νὰ ᾖ τις ἐνάρετος.

Ὅταν τὸ πρόσωπον ᾖ ἡνικα ὠρισμένον προτιμᾶται τὸ *lui*, οἷον· *Antoine parle toujours de lui*, ὁ Ἀντώνιος ὁμιλεῖ πάντοτε περὶ ἑαυτοῦ· καὶ ὁμοῦς γίνεται χρῆσις τοῦ *soi* καὶ ἐπὶ ὠρισμένου προσώπου, ὅταν ἡθελε προκύβῃ ἀμφιβολία, οἷον· *ce jeune homme semble aimer beaucoup son frère, mais il n' aime que soi*, οὗτος ὁ νέος φαίνεται ὅτι ἀγαπᾷ πολὺ τὸν ἀδελφόν του, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ εἰμὴ ἑαυτὸν· εἰς τὴν περιστάσειν ταύτην ἂν ἐγίνετο χρῆσις τοῦ *lui* ἢ ἔννοια ὅτι ἦτο ἀμφιβολία, διότι ὅχι μόνον τὸ *lui* ἠδύνατο νὰ ἀναφέρηται καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν, ἀλλ' ἀντὶ ἀναίρεσσεως τοῦ προηγούμενου θὰ ἐσήμεινε βεβαίωσιν.

Ἐπὶ ἀψύχων γίνεται πάντοτε χρῆσις τοῦ *soi*, οἷον· *le paratonnerre attire la foudre à soi*, τὸ ἀλεκτρυονὶ ἐλκεῖ εἰς ἑαυτὸ τὸν κεραυνόν.

Εἰς τὴν προσωπικὴν τὴν ἀντωνυμίαν προστίθε-
ται τὸ ἀόριστον ἐπίθετον *même*, πρὸς μείζονα προ-
διορισμὸν τῶν προσώπων, ἢ συνένωσις δὲ αὕτη γίνε-
ται διὰ τοῦ *trait d' union* (-), καὶ ὡς ἐκ τούτου λέγο-
μεν *moi-même*, ἐγὼ αὐτός· *toi-même*, σὺ αὐτός·
lui-même, αὐτός, καὶ οὕτω καθεξῆς, καθ' ὅλως τὰς
πτώσεις καὶ κατ' ἀμφοτέρους τοὺς ἀριθμοὺς, ἐν ἀμ-
φοτέροις τοῖς γένεσι.

ΣΗΜ. Ἡ ἀντωνυμία *soi* δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν μετὰ πληθυντικοῦ
καὶ δὲν παριστάνει πρόσωπα εἰς τὸν πληθυντικόν.

Οἱ γάλλοι, ὡς καὶ ἐν τῇ καθομιλουμένῃ ἑλληνικῇ, μεταχειρί-
ζονται τὴν ἀντωνυμίαν *vous* ἐν τῇ κοινῇ ομιλίᾳ.

EXERCICE XX — ΓΥΜΝΑΣΜΑ Κ'.

Ἐπὶ τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν

Αὐρίον ἐγὼ πηγαίνω¹ εἰς τὸ κυνήγιον² μετὰ τῶν
ξένων καὶ σὺ ὀρεῖλαις³ νὰ μείνης⁴ εἰς τὴν πόλιν⁵ διὰ
τὰς ὑποθέσεις μας.—Αὐτοὶ εἰσὶν⁶ ἔμπειροι κυνηγοί⁷.
Ποῦ θὰ ὑπάγετε⁸;—Εἰς τὸ δάσος· ἐκεῖ⁹ θὰ εὕρωμεν¹⁰
τὸν δασοφύλακα¹¹ μὲ τοὺς κύνες του.—Δότε¹² αὐτοῖς
καλὰ πυροβόλα, διότι δὲν ἔχουσι¹³ τὰ ἰδικά των¹⁴.—
Τοὺς γνωρίζετε¹⁵;—Ὁχι¹⁶. ἤκουσα νὰ ἐμιλῶσι¹⁸ περὶ
αὐτῶν, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν¹⁸ τοὺς γνωρίζω²⁰.—Ὅταν θὰ ἀ-
ναχωρήσωσιν²¹, ἡμεῖς θὰ τοὺς συνοδεύσωμεν²² μέχρι
τοῦ σταθμοῦ²³ τοῦ σιδηροδρόμου²⁴.—Σὺ δύνῃσαι²⁵ νὰ
ἀνχωρήσῃς²⁶ μὲ αὐτούς.—Ὁ Παῦλος²⁷ λέγει²⁸ ὅτι
εἶναι²⁹ φυσικὸν³⁰ νὰ φροντίζῃ τις³¹ περὶ ἑαυτοῦ, πρὶν
ἢ³² φροντίσῃ διὰ τοὺς ἄλλους· ὡς ἐκ τούτου³³ ἐκρά-
τησε³⁴ τὰς κίχλας³⁵ δι' ἑαυτόν, καὶ μοὶ ἔφερεν³⁶ ἰ

ἐναντίαι·³⁷ ἓνα λαγῶν³⁸.—Σὺ ὤφρεις³⁶ νὰ ἐτοιμάσῃς⁴⁰
τὰ κιβώτια διὰ τὸ ταξίδιον⁴¹.—Εἰτοιμάσε⁴² τὰ σὺ αὖ-
τός· ἐγὼ θὰ κάμω⁴³ ἄλλο τι⁴⁴.—Αἱ ἀδελφί μας ἐλ-
πίζουσι⁴⁵ δῶρον τι⁴⁶ ἐκ μέρους⁴⁷ σου· φέρε⁴⁸ εἰς αὐτὰς
δύο φορέματα.—Αὐταὶ εἰσι πολὺ φιδωλαί· διατηροῦσι⁴⁹
πολὺ τὰ πράγματά των.—Ἠγόρασαν ἐκ τῶν οἰκονομι-
ῶν⁵⁰ των λειόμιτον⁵¹ καὶ ταινίας, δι' ἓνα πῖλον, τὸν
ὁποῖον⁵² θέλουσι⁵³ νὰ κατασκευάσωσιν⁵⁴ ἑαυτάι.—Διὰ τί⁵⁵
ἐκλείσατε⁵⁶ τὴν θύραν;—Αὐτὴ ἐκλείσθη⁵⁷ ἀφ' ἑαυτῆς.

¹Vais, ²chasse, ³dois, ⁴rester, ⁵ville, ⁶sont,
⁷chasseur, ⁸irez, ⁹là, ¹⁰trouverons, ¹¹garde-bois,
¹²Donnez, ¹³n' ont pas, ¹⁴les leurs, ¹⁵connaissez,
¹⁶Non, ¹⁷ai entendu, ¹⁸parler, ¹⁹ne ²⁰connais
pas, ²¹partiront, ²²accompagnerons, ²³station,
²⁴chemin de fer, ²⁵peux, ²⁶partir, ²⁷Paul, ²⁸dit, ²⁹qu'
il est, ³⁰naturel, ³¹de penser pour, ³²avant de,
³³en conséquence, ³⁴a gardé, ³⁵grive, ³⁶a apporté,
³⁷au contraire, ³⁸lièvre, ³⁹devrais, ⁴⁰préparer,
⁴¹voyage, ⁴²Prépare, ⁴³ferai, ⁴⁴autre chose, ⁴⁵com-
ptent, ⁴⁶sur quelque présent, ⁴⁷part, ⁴⁸Aport,
⁴⁹conservent, ⁵⁰épargnes (m. εἰς χρῆσιν μᾶλλον πλε-
θυντικῶς), ⁵¹satin, ⁵²qu' ⁵³veulent, ⁵⁴confectionner,
⁵⁵Pourquoi, ⁵⁶avez . . . fermé, ⁵⁷s' est fermé.

2. Ἀραγορικαὶ

Λέγονται οὕτω, διότι εὐρισκόμεναι πάντοτε ἐν τῇ
αὐτῇ φράσει, σχετίζονται ἀμέσως μετὰ τοῦ ὀνό-
ματος ἢ καὶ τῆς ἀντωνυμίας, ἣν παριστάνουσιν.

Αὐται εἰσί· qui, que, quoi, lequel, dont, οὐ
en καὶ γ, ὡς ἀκολουθῶς.

α. Qui

	κοινοῦ γένους καὶ κοινοῦ ἀριθμοῦ	
N. qui	Ἀρ. ὅς-οἱ Θηλ. ἡ-αὐ Οὐδ. ὅ	
G. de qui ἢ dont	οὗ-ῶν ἡς-ῶν	κατλ.
D. à qui	ὧ-οῖς ἡ αἰς	
Ac. que	ὅν-οὐς	ἡν-ᾶς
Ab. de qui ἢ dont	παρ' οὗ-ῶν ἡς-ῶν	κατλ.

β. Lequel

Ἀρσενικόν.

Singulier	Pluriel
N. lequel	lesquels ἢ
G. duquel	desquels
D. auquel	auxquels
Ac. lequel	lesquels
Ab. duquel	desquels

Θηλυκόν.

Singulier	Pluriel
N. laquelle	lesquelles
G. de laquelle	desquelles
D. à laquelle	auxquelles
Ac. laquelle	lesquelles
Ab. de laquelle	desquelles

Αὐται εἰς τὴν ἐλληνικὴν εἰσὶν αἱ ὅστις, ἡτις;
ὅ,τι κατλ.

γ. Quoi

κοινοῦ ἀριθμοῦ

N. quoi	ὅ
---------	---

G. de quoi

οὗ

D. à quoi

ᾧ

Ac. quoi

ὃ

Ab. de quoi

παρ' οὗ κτλ.

Αἱ οὐ, εν, καὶ γ δὲν κλίνονται, καὶ εἰς ἐπομέ-
νως κοινοῦ γένους, καὶ ἀριθμοῦ.

ΣΗΜ. Ἡ λέξις μεθ' ἧς αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι σχετίζονται
λέγεται *a m i e c é d e n t* (ἡγουμένον).

Ἡ ὀνομαστικὴ *qui* εἶναι εἰς χρῆσιν ὅταν τὸ
ἡγούμενον ᾦναι εἴτε ᾗ πρόσωπον, εἴτε ἄψυχον, εἴτε
καὶ ἄλογον ζῶον, εἶον· *L'homme qui a été vous
trouver est un drôle* ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἤλθε νῦν
σῶς εὖρη εἶναι πανούργος. — *Il y a des faits qui sont
invraisemblables* ὑπάρχουσι γεγονότα, ἅτινα εἰσὶν ἀ-
πίθανα. — *L'aigle est le seul oiseau qui peut
regarder le soleil* ὁ ἀετὸς εἶναι τὸ μόνον πτηνὸν
ὅπερ δύναται ν' ἀτενίσῃ τὸν ἥλιον.

Τῆς γενικῆς *de qui*, τῆς δοτικῆς *à qui* καὶ ἐν
γένει τῆς *qui* ἐμπροθέτου γίνεται χρῆσις, ὅταν τὸ
ἡγούμενον ᾦναι ὄνομα προσώπου, εἶον· *le maître
à qui vous avez confié votre enfant est excel-
lent* ὁ διδάσκαλος εἰς ὃν ἐνεπιστεύθητε τὸ τέκνον
σας εἶναι ἐξάριτος. — *Les femmes pour qui vous
faites ces emplettes sont intéressantes* αἱ γυναῖκες
δι' ἧς κάμνετε τὰς ἀγορὰς ταύτας ἐμπνέουσιν ἐνδιαφέρον.

Ἀντὶ τῆς γενικῆς *de qui* γίνεται χρῆσις τῆς
dont, καὶ ἐπομένως λέγομεν· *L'homme dont vous
m'avez parlé* ὁ ἄνθρωπος περὶ οὗ μοι ὠμιλήσατε,
ἀντὶ *L'homme, de qui* κτλ.

‘Η dont ἀναφέρεται· εἰς πρόσωπα καὶ εἰς πράγματα, εἶναι j’ai un ami dont j’ai beaucoup à espérer· ἔχω φίλον παρ’ οὗ πολὺ ἐλπίζω — Il connaît les hommes et les desseins dont ils sont capables· γινώσκει τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ σχέδια ὧν εἰσὶν ἱκανοί. — Bologne est une ville dont les habitants sont enjoués· ἡ Βονωνία εἶναι πόλις ἥς οἱ κάτοικοι εἰσὶν εὐθυμοί.

Ἡ dont πρὸς τοῦτοις χρησιμεύει ὅπως ἐκφράση ἰδέαν προελεύσεως, καταγωγῆς, εἶναι La famille dont vous sortez est très-ancienne· ἡ οἰκογένεια ἐξ ἥς κατὰγεσθε εἶναι πολὺ ἀρχαία.

Ἡ ἀντιωνυμία lequēl τίθεται ἐπὶ προσώπων καὶ ἐπὶ πραγμάτων· ἐπὶ προσώπων μάλιστα εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, ὅταν ἡ χρῆσις τῆς qui ἤθελε προξενήτει ἀμφιβολίαν, εἶναι La femme de votre oncle qui est très-charitable, a adopté cet orphelin· ἐνταῦθα τὸ qui θὰ παρεῖχεν ἀμφιβολίαν ἂν ἀναφέρεται εἰς τὸ femme ἢ εἰς τὸ oncle, διὸ λέγομεν La femme de votre oncle, laquelle est très-charitable, ἡ σύζυγος τοῦ θείου σας, ἥτις εἶναι λίαν ἐλεήμων, υἱοθέτησε τοῦτο τὸ ὀρφανόν. Ὡς πρὸς τὰς ἄλλας πτώσεις· δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὧς ἐξῆς· L’homme auquel vous vous adressez est tout-puissant· ὁ ἄνθρωπος, πρὸς ὃν ἀπευθύνεσθε εἶναι ἰσχυρότατος — La vie est un pèlerinage auquel nous condamnons le sort· ἡ ζωὴ εἶναι περιουσία εἰς ἣν μᾶς καταδικάζει ἡ τύχη — L’individu pour lequel vous vous intéressez est un ingrat· τὸ ἄτομον περὶ οὗ ἐνδιαφέρεσθε εἶναι ἀγνώμων — Καὶ οὕτω ἐν πά-

ση περιπτώσει καθ' ἣν ἡ *lequel* εἶναι ἐμπρόθετος.

Πρὸς τοῦτοις ἡ *lequel* καὶ *laquelle* εἰσὶν εὐχρηστοὶ ὅταν πρόληται νὰ γίνη διάκρισις μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων προσώπων ἢ πραγμάτων, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ *τίς ἢ ποῖος, οἷον* Entre ces deux arrêtés il importe de vérifier *lequel* est l'auteur du crime, μεταξὺ τῶν δύο συλληφθέντων ἐνδιαφέρει νὰ ἐπαληθευθῇ *τίς αὐτῶν* εἶναι ὁ αὐτουργὸς τοῦ κακούργηματος — Tous ces bijoux sont beaux, mais il s'agit de savoir *lequel* est le moins coûteux, ὅλα αὐτὰ τὰ λιθοκοσμήματα εἰσὶν ὡραῖα, ἀλλὰ πρόκειται νὰ μάθωμεν ποῖον εἶναι τὸ εὐθηνότερον.

Ἀντὶ τῆς *lequel* μεταχειρίζονται συνεπτυγμένως τὴν αἰτιατικὴν *que* καὶ λέγουσι Le jour *que* j'etais à la campagne τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν (δποῦ) ἤμην εἰς τὴν ἐξοχὴν· ἀντὶ le jour pendant *lequel* κ. τ. λ.

Ἡ ἀντωνυμία *quoi* εἶναι εἰς χρῆσιν καθ' ὅλα τὰ γένη τῶν γενικῶν καὶ ἀόριστων ἡγουμένων, οἷον Il n'y a rien sur *quoi* l'on ait plus écrit, δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐφ' οὗ νὰ ἐγράφη περισσότερον. Ἐνταῦθα τὸ *rien* εἶναι τὸ γενικὸν καὶ ἀόριστον προηγούμενον.

Τῆς *quoi* μετὰ τῆς προθέσεως *de* γίνεται χρῆσις εἰς τὰς ἐπομένας καὶ παρομοίας ταύταις φράσεις· Donnez-moi *de quoi* déjeuner, δότε μοι κατὰ ἵνα προγευματίσω — Il a *de quoi* être content, ἔχει αἰτίαν τινα ἵνα ἡ εὐχαριστημένος — Ils n'ont pas *de quoi* vivre, δὲν ἔχουσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν — Nous trouverons *de quoi* nous amuser, θὰ εὕρωμέν τι ὅπως διασκεδάσωμεν.

Δ' οὐ, en, y.

4. Μεταχειρίζονται τὴν οὐ, προηγούμενης τῆς προθέ-

σεως *de*, ὅπως ἐκφράσωσιν ἐξοδὸν ἐκ τόπου, ἢ χωρὶς
 ρμὸν ὑπὸ τὴν ὕλικὴν ἔποψιν, κατ' ἀντίθεσιν τῆς
dont, ἣτις ἐμφαίνει ἡθικὴν σχέσιν, τὴν ιδέαν
 τουτέστι τῆς καταγωγῆς ἢ τῆς γεννήσεως, ὡς ἤδη εἴ-
 πομεν, π. χ. *La maison d'où je sors* ἡ οἰκία ἐξ ἧς
 ἐξέρχομαι — *Le péril d'où je m' échappe*, ὁ κίνδυνος
 ἐξ οὗ ἀπαλλάττομαι — Τὴν μεταχειρίζονται πολὺ καὶ
 ἀντὶ τῶν *auquel*, *dans lequel* κτλ. εἰς τὴν πρῆξιν
 καὶ εἰς τὴν οἰκιακὴν δμιλίαν, οἶον·

..... il ne reste que moi

Où l'on découvre encore les vestiges d'un roi.

..... δὲν μένω εἰμὴ ἐγώ.

Er ὧ δύναιται τις ν' ἀνακαλύψῃ εἰσέτι ἵχνη βασιλείας·
 c' est un mal où personne ne peut porter remède
 εἶναι κακὸν, εἰς ὃ οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιφέρῃ θεραπείαν.

2 Ἡ ἐν εἶναι ἰσοδύναμος τῆς προσωπικῆς *de lui*,
d' elle, *d'eux*, *d'elles*, κατὰ τὴν γενικὴν καὶ ἀφαιρετι-
 κὴν, ὅταν ἡ σχέσις ἀφορᾷ πράγματα, οἶον· *La fortune*
est inconstante, et l'homme doit *en* user avec mo-
 dération et ne pas *en* abuser imprudemment, ἡ τύχη
 εἶναι ἄστατος, καὶ ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ποιήσῃ χρῆσιν
 αὐτῆς μετὰ μετριότητος, καὶ νὰ μὴ καταχρασθῇ αὐτὴν ἀ-
 περισκέπτως — *Le thé est une boisson très salubre*, et
j'en fais régulièrement usage. Τὸ τέεῖναι ποτὸν λίαν
 ὑγιεινὸν, ἐγὼ δὲ κάμνω τακτικῶς χρῆσιν αὐτοῦ.

Δυναμέθα ὁμῶς νὰ μεταχειρισθῶμεν τὴν *en* καὶ ἐ-
 πι προσώπων, ὅταν δὲν προκύπτῃ οὐδεμία ἀμφιβολία,
 τουτέστιν ὅταν δὲν ᾔναι ἀναγκασία διὰ τὴν σαφήνειαν ἡ
 χρῆσις τῆς *de lui*, *d' elle* κτλ. οἶον· *Eugène aime*
beaucoup ses parents, et *en* est tendrement aimé·

ὁ Εὐγένιος ἀγαπᾷ πολὺ τοὺς γονεῖς του, καὶ ἀγαπᾷται τρυφερῶς παρ' αὐτῶν. Δὲν πρέπει ὁμῶς νὰ εἰπωμεν· *Votre fils s'applique à l'étude des langues, et je m'en occupe beaucoup*· ἀλλὰ *je m'occupe beaucoup de lui*, διότι τὸ *en* ἠδύνατο ν' ἀναφέρηται εἰς τὸ *fils* καὶ εἰς τὸ *étude*, ἐνῶ τὸ *de lui* ἀναφέρεται μόνον εἰς τὸ *fils* κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ ὁμιλοῦντος.

ΣΗΜ. Παντοῦ ὅπου εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκφύρομεν ἀπλῶς ῥῆμα, ὑπονοούμενου ὀνόματος ἐν μεριστικῇ ἐννοίᾳ προηγουμένως ρηθέντος, εἰς τὴν γαλλικὴν γίνεται χρῆσις τοῦ *en* πρὸ τοῦ ῥήματος τούτου· ἐπομένως εἰς τὰς ῥήσεις, *avez-vous des enfants? έχετε τέκνα; avez-vous acheté du blé? ηγοράσατε σῖτον;* ὁ Γάλλος δὲν ἀπαντᾷ ἀπλῶς ὡς ὁ Ἕλλην· *J'ai, έχω, ἢ J'ai acheté, ηγοράσα'* ἀλλὰ *J'en ai, ἢ J'en ai deux, trois, plusieurs* κτλ καὶ *J'en ai acheté*, τοῦ ἐναναφομένου εἰς τὰ οὐσιαστικὰ *enfants* καὶ *blé*.

3. Τὴν *y* μεταχειρίζονται ἐπίσης ἐπὶ σχέσεως πραγμάτων ἀντὶ τῆς δοτικῆς· *à lui, à elle, leur*, αἵτινες ἀφορῶσι πρόσωπα, εἶον· *Votre raisonnement est si fort, que je m'y rends*· ὁ συλλογισμὸς σας εἶναι τόσον ἰσχυρὸς, ὥστε ἐγὼ ἐνδίδω εἰς αὐτόν.

Ἐπὶ προσώπων δὲ ὅταν γίνηται λόγος περὶ αὐτῶν ἀορίστως ἢ ὑπὸ γενικὴν σημασίαν, εἶον· *plus on approfondit l'homme, plus on y démêle de faiblesse et de grandeur*, ὅσω μᾶλλον ἐμβυθίζεται τις τὸν ἄνθρωπον, τόσω μᾶλλον διακρίνει τις ἐν αὐτῷ ἀδυναμίαν καὶ μεγαλεῖον.

— Αἱ ἀναφορικαὶ ἀντωνυμίαι χρησιμεύουσι καὶ ὡς ἐρωτηματικαί.

Qui? τίς; que? τί; ἡ μὲν ἐπὶ προσώπων, εἶον· *Qui est venu ce matin? Τίς ἦλθε τὴν πρωῒαν* ταύ-

την; — ἡ δὲ ἐπὶ πραγμάτων, οἶον· *Que cherchez-vous? Τι ζητεῖτε ;*

β. *Quel ? quelle ? ποῖος; ὁποῖος; ποία; ὁποία; ἐπὶ τῷ* προσώπων καὶ πραγμάτων, οἶον· *Quel homme avez-vous employé dans cette circonstance? Ποῖον ἄνθρωπον μετεχειρίσθητε εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην; Quel but a votre voyage? Ποῖον σκοπὸν ἔχει τὸ ταξιδίδιον σας; Quelle raison alléguez-vous à votre défense? Ὅποιον λόγον φέρετε πρὸς ὑπεράσπισίν σας ;*

γ. *Lequel ? laquelle ? χρησιμεύουσι πρὸς διέκρι-* σιν μεταξὺ πολλῶν προσώπων ἢ πραγμάτων καὶ ἀντιστοιχοῦσι εἰς τὸ *τίς τούτων, ποῖος ἐξ αὐτῶν, οἶον· Parmi ces enfants lequel est le vôtre? Μεταξὺ τῶν παιδῶν τούτων τίς εἶναι ὁ ὑμέτερος; — De ces deux maisons laquelle préférez-vous? ἐκ τῶν δύο τούτων οἰκιῶν ποίαν προτιμάτε ;*

δ. *Quoi ? τί ; εὐχρηστος ἐπὶ ἀορίστων πραγμάτων οἶον· à quoi pense-t-il? Τι σκέπτεται; — De quoi s'agit-il? περὶ τίτος πρόκειται ;*

EXERCICE XXI — ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΑ΄

*Ἐπὶ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν
καὶ ὡς ἐρωτηματικῶν.*

ΣΗΜ. Πρὸς διασκέδασιν ἀμφιβολίας τινὲς, ἧτις ἠδύνατο νὰ γινεσθῇ εἰς τὴν μαθητὴν, κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἂν ἐσημειώσαμεν ὅτι ἡ ἀναφορική *qui* ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὴν *ὅς*, οὐχ ἥτερον ὅμως, ἐπειδὴ ἡ *ὅς* ἐκφέρεται εἰς τὴν καθομιλουμένην διὰ τῆς *ὅς* τες ἦν ἐθέταμεν ὡς ἀντιστοιχοῦσαν πρὸς τὴν *lequel*, μεταχειρίζομεθα ἔνεκα τούτου ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τούτην εἰς τὰ θέματα, κανονιζομένης τῆς χρήσεως τῆς *qui* καὶ τῆς *lequel* ἐξ ὧσιν ἐπὶ τούτων εἰπομεν.

Ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἐκτελεῖ¹ τὰ χρέη του δὲν μεταμε-

λείπεται³ ποτέ. — Ὁ ζωγράφος ὅστις ἔκαμε³ τὴν εἰκόνα
 σας⁴ εἶναι εἰς τῶν ἱκανωτέρων — Οἱ ἄγριοι⁵ οὔτινες
 εἶδον⁶ κατὰ⁷ πρώτην φοράν ἐν ὠρολόγιον⁸ ἐτρομάχυν⁹.
 Ἡ θεία σας, ἣτις εἶναι τόσω θεησκευτική, ἔχει μεγάλην
 ἀδυναμίαν¹⁰ διὰ τὸν ἀδελφόν σας ὅστις εἶναι ἐλευθερό-
 φρων¹¹. — Ὁ ἵππος τὸν ὁποῖον ἠγοράσατε¹² εἶναι ὠραιότα-
 τος — Ἡ μχταιότης¹³ εἶναι τὸ εἶδωλον¹⁴ εἰς ὃ οἱ ἀνδῆτοι¹⁵
 θυσίζουσι¹⁶ τὰ πάντα¹⁷ — Ὁ νέος¹⁸ μετὰ τοῦ ὀπρίου ὠμι-
 λήσαμεν¹⁹ πρὸ μικροῦ εἶναι εἰς ἐκ τῶν ἐχθδέλφων μου²⁰.
 — Τὰ καλὰ προ-τερήματα²¹ δι' ὧν ὁ πατήρ σας εἶναι
 πεπροικισμένος²² τὴν καθιστώσιν²³ ἄξιον²⁴ τοῦ δημοσίου
 σεβασμοῦ²⁵ — Ὁφείλω²⁶ εἰς τὴν προστασίαν²⁷, δι' ἣς μὲ
 ἐτίμησε²⁸, τὴν προαγωγὴν μου²⁹ εἰς τὴν δημοσίαν ὑποθε-
 σίν³⁰ — Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς³¹ τοῦ παντός³²,
 εἰς ὃν ὀφείλομεν³³ τὴ φῶς³⁴ δι' οὗ βλέπομεν³⁵, τὸν ἀ-
 ἔρα³⁶ ὃν ἀναπνέομεν³⁷, τὰς αἰσθητικὰς³⁸ δι' ὧν ἐννοοῦμεν
 ὅτι ζῶμεν³⁹ καὶ πρὸ πάντων⁴⁰ τὴν διάνοιαν⁴¹ ἣτις μᾶς
 πλησιάζει⁴² πρὸς αὐτόν — Τελειώνομεν μὲ τὸ νᾶ νικήσω-
 μεν⁴³ τὰ ἐμπόδια⁴⁴ κατὰ τῶν ὁποίων συνελίζομεν⁴⁵ νᾶ
 πηλαίωμεν⁴⁶ — Λαμβάνει τις⁴⁷ συνήθως τὰς ἐξεις τῶν
 προσώπων μεθ' ὧν συζῇ⁴⁸ — Ὁ σύζυγος⁴⁹ τῆς ἀδελφῆς
 σας, ὅστις ἔλειπεν⁵⁰, ἤλθε⁵¹ διὰ τοῦ χθεσινοῦ⁵² ἀτμοπλοῖ-
 ου⁵³ — Ἀνεχώρησα⁵⁴ τὴν ἡμέραν κατ' ἣν σας εἶδον⁵⁵,
 καὶ ἐπέστρεψα⁵⁶ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐγεννήθη⁵⁷ ὁ
 πρωτότοκος⁵⁸ υἱός σας — Ἡ παραιτήσις⁵⁹ ἐνὸς ἡγεμόνος⁶⁰
 εἶναι μίαν εἰρωνείαν⁶¹, ἔλεγεν ὁ Νεπολέων⁶². αὐτὸς παραι-
 τεῖται⁶³ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ ἐξουσία του⁶⁴ παρὰ γινω-
 ρίζεται⁶⁵ — Ἰδοὺ⁶⁶ περὶ τίνος εἶχον ἀνάγκην⁶⁷ νᾶ σας
 ὁμιλήσω⁶⁸ — Σεῖς γινώσκετε⁶⁹ καλῶς περὶ τίνος πρό-

κειται — Τὸ πρόσωπόν του⁷⁰ ἔχει δὲν ἡξέσω⁷¹ τι ἄγριον
— Δότε μοι⁷² τὶ μὲ τὸ ὅποιον νὰ γράψω⁷³ — Ἐχστε⁷⁴
ὁ, τι σὰς χρειάζεται διὰ νὰ ἡσθε εὐχαριστημένοι⁷⁵.

¹ Remplit, ²ne se repent, ³vous a fait, ⁴por-
trait, ⁵sauvage ⁶virent, ⁷pour, ⁸montre (f.)
⁹furent saisis d' épouvante, ¹⁰faiblesse, ¹¹un es-
prit fort, ¹²vous avez acheté, ¹³vanité, ¹⁴idole
(f.), ¹⁵stupide, ¹⁶sacrifiant, ¹⁷tout. ¹⁸jeune homme,
¹⁹nous avons parlé, ²⁰est un de mes cousins,
²¹qualité, ²²est doué, ²³rendent, ²⁴digne, ²⁵esti-
me publique, ²⁶je suis redevable, ²⁷protection,
²⁸il m' a honoré, ²⁹avancement, ³⁰service (m).
³¹auteur, ³²univers, ³³nous devons, ³⁴lumière (f.)
³⁵nous voyons, ³⁶air, ³⁷respirons, ³⁸sens, ³⁹sen-
tons la vie, ⁴⁰surtout. ⁴¹intelligence, ⁴²rappro-
che de lui. ²³Nous finissons par vaincre, ⁴⁴obstacle,
⁴⁵nous nous accoutumons, ⁴⁶à lutter, ⁴⁷L' on
prend, ⁴⁸l'on vit, ⁴⁹mari, ⁵⁰était absent, ⁵¹est ve-
nu, ⁵²d' hier, ⁵³vapeur, ⁵⁴je suis parti, ⁵⁵je vous
ai vu, ⁵⁶retourné, ⁵⁷est venu au monde, ⁴⁸ainé,
⁶⁰abdication, ⁶⁰souverain, ⁶¹ironie, ⁶²disait Napo-
léon, ⁶³abdique, ⁶⁴autorité, ⁶⁵est méconnue, ⁶⁶Voilà,
⁶⁷avais besoin, ⁶⁸de vous parler, ⁶⁹vous con-
naissez, ⁷⁰physionomie, ⁷¹je ne sais, ⁷²Donnez-
moi, ⁷³écrire, ⁷⁴Vous avez, ⁷⁵être content.

EXERCICE XXII — ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΒ΄

Ἦμην¹ εἰς Γαλλίαν² ὅθεν ἦλθον³ ἐσχάτως⁴ — Ἴδοι
ὁ τόπος⁵ ἐξ οὗ ἐδραπέτευσεν⁶ ὁ κακουργός⁷ — Ὁ πάπ

πορ⁴ σας ἦτον ἄξι⁵ος· νὰ ἔχη⁸ πλούτη, διότι αὐτὸς ἐποίει⁹
καλὴν χρῆσιν αὐτῶν — ‘Ο νέος τὸν ὁποῖον μοι ἐσυστή-
σατε¹⁰ εἶναι λίαν καλός, καὶ ἐγὼ ἀναγνωρίζω ὅλην τὴν
ἐκανότητα¹¹ του. — Ὅταν τις λαμβάνη¹² σύζυγον, πρέπει¹³
καὶ νὰ φροντίζη¹⁵ περὶ αὐτῆς — ‘Ο υἱός μου εὐρίσκειται¹⁶
εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον¹⁷ τοῦ Λαουτραῶ¹⁸ καὶ εἶμαι εὐ-
χρηστημένος¹⁹ ἐξ αὐτοῦ. Ἐλάβον²⁰ τὸ ἐπίσημον ἔγγρα-
φον²¹ καὶ ἀπῆντισα²² ἀμέσως²³ εἰς αὐτό.

Οὗτος²⁴ ὁ ἄνθρωπος τίς ἐστίν;²⁵ — Εἶδον²⁶ μίαν κυ-
ρίαν²⁷ εἰς τὴν οἰκίαν σας²⁸, τίς ἐστὶν αὕτη²⁹; — Οἱ κύρι-
οι³⁰ μετὰ τῶν ὁποίων συνδιελέγεσθε³¹ τίνες ἦσαν αὐ-
τοί;³² — Τί δύναμαι νὰ πράξω³³ πρὸς εὐαρέσκειάν σου;³⁴
Τί χωρίον³⁵ εἶναι τοῦτο³⁶; ‘Οποῖον κρίστην³⁷ θέλετε³⁸
νὰ σᾶς πέμψω³⁹ διὰ νὰ ἐπισκευάσῃ⁴⁰ τὴν ἀποθήκην
σας⁴¹; — Ποῖος εἶναι ὁ τόπος τῆς γεννήσεώς σας⁴²;
— Ποῖαι εἰσὶν⁴³ αὗται αἱ κυρίαι;⁴⁴ — ‘Οποῖον εἶναι τὸ
ἔνυμα τῆς θυγατρὸς σας; — Ποῖος εἶναι ὁ ὑπκρέτης, ὅ-
στις σᾶς εὐαρεστεῖ⁴⁵ περισσότερον;⁴⁶ — Ἐχετε⁴⁷ πολ-
λοὺς θηρευτικοὺς⁴⁸ κύνας· ποῖος αὐτῶν εἶναι ὁ ἐμπει-
ρότερος; — Αὕτη ἡ θήκη⁴⁹ περιέχει⁵⁰ δύο ψέλιχ⁵¹, ἀλ-
λὰ ποῖον εἶναι τὸ πλουσιώτερον; — Περὶ τίνος ἐνασχολεῖ-
σθε;⁵² — Εἰς τί τὰ πλούτη χρησιμεύουσιν;⁵³ ὅταν τις ᾔναι⁵⁴
ἀσθενής;⁵⁵

¹J' étais, ²en France, ³je suis venu, ⁴dernière-
ment, ⁵lieu, ⁶s'echappa, ⁷malfaiteur, ⁸d' avoir,
⁹faisait, ¹⁰vous m' avez recommandé, ¹¹reconnais
toute l' habileté ¹²Quand on prend, ¹³il faut,

²⁴aussi, ¹⁵... avoir soin, ¹⁶se trouve, ¹⁷collège,
¹⁸Lautrach, ¹⁹J'... suis content. ²⁰J' ai reçu ²¹de-
²pêche (f.) ²²J'... ai répondu ³sur le champ.

²⁴Cet, ²⁵est-il ? ²⁶J' ai vu, ²⁷dame, ²⁸chez
vous, ³⁰est-elle ? ³⁰messieurs, ³¹vous vous
entreteniez, ³²étaient-ils ? ³³puis-je faire,
³⁴pour vous être agréable ? ³⁵village, ³⁶est-ce ?
³⁷maçon, ³⁸voulez-vous, ³⁹que je vous envoie,
⁴⁰pour raccommoier, ⁴¹magasin ? ⁴²naissance,
⁴³sont, ⁴⁴ces dames, ⁴⁵vous contente, ⁴⁶le plus,
⁴⁷vous avez, ⁴⁸de chasse, ⁴⁹boite, ⁵⁰contient,
⁵¹bracelet, ⁵²vous occupez-vous ? ⁵³servent-elles,
⁵⁴on est, ⁵⁵malade.

3. Κτητικά.

Λέγονται κτητικά διότι προσάπτουσιν εἰς τὸ ὄνομα,
οὗτινος κατέχουσι τὴν θέσιν, τὴν ἰδέαν τῆς κατοχῆς·
εἰς δὲ αἱ ἐξῆς ἀντιστοιχοῦσι εἰς τὰ τρία πρόσωπα.

α'.

Masculin.

Singulier

Le mien — ὁ ἐμὸς, τὸ ἐμόν.

Le nôtre — ὁ ἡμέτερος, τὸ ἡμέτερον.

Pluriel

Les miens — οἱ ἐμοί, τὰ ἐμά.

Les nôtres — οἱ ἡμέτεροι, τὰ ἡμέτερα.

Féminin.

Singulier.

La mienne — ἡ ἐμή.

La nôtre — ἡ ἡμέτερα.

Pluriel.

Les miennes — αἱ ἐμαί.

Les nôtres — αἱ ἡμέτεραι.

6'.

Masculin

Singulier.

Le tien. — ὁ σός, τὸ σόν.

Le vôtre. — ὁ ὑμέτερος, τὰ ὑμέτερα.

Pluriel.

Les tiens — οἱ σοί, τὰ σά.

Les vôtres — οἱ ὑμέτεροι, τὰ ὑμέτερα.

Féminin.

Singulier.

La tienne — ἡ σή.

La vôtre — ἡ ὑμέτερα.

Pluriel

Les tiennes — αἱ σαί.

Les vôtres — αἱ ὑμέτεραι.

7'.

Masculin.

Singulier.

Le sien — ὁ καὶ τὸ ἐαυτοῦ.

Le leur — ὁ καὶ τὸ ἐαυτῶν.

Pluriel

Les siens — οἱ καὶ τὰ ἐαυτοῦ.

Les leurs — οἱ καὶ τὰ ἐαυτῶν.

Féminin.

Singulier

La sienne — ἡ ἐαυτοῦ.

La leur — ἡ ἐαυτῶν.

Les siennes — αἱ ἐαυτοῦ.

Les leurs — αἱ ἐαυτῶν.

Σημ. Ἐν τῇ κοινῇ ἑλληνικῇ διαλέκτῳ αἱ ἀντωνυμίαι αὗται ἐκφέρονται διὰ τῶν ἰδικοῦ σου, ἰδικοῦ σου, ἰδικοῦ του κτλ. κλίνονται δὲ ὡς τὰ κοινὰ ὀνόματα.

Αἱ ἀντωνυμίαι αὗται ἀντιπροσωπεύουσι πάντοτε οὐσιαστικὸν προλεχθὲν, κοὶ συντάσσονται μετ' αὐτοῦ ὡς πρὸς τὸ γένος, μόνον, τοῦ ἀριθμοῦ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως, οἷον *Votre père est plus âgé que le mien* ὁ πατήρ σας εἶναι πρεσβύτερος τοῦ ἐμοῦ. Ἐνταῦθα τὸ *mien* ἀναφέρεται μὲν εἰς τὴν ιδέαν τοῦ πατρὸς, ἀλλὰ συντάσσεται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁμιλοῦντος, ὅστις ἀποβλέπει εἰς ἕνα μόνον πατέρα, τὸν ἐαυτοῦ. Ἐξ ἐναντίας εἰς τὸ ἐξῆς παράδειγμα, *ma sœur est allée au théâtre avec les siennes*, ἡ ἐμὴ ἀδελφὴ μετέβη εἰς τὸ θέατρον μετὰ τῶν σῶν, τὸ *siennes* ἀναφέρεται μὲν εἰς τὴν ιδέαν τῆς ἀδελφῆς, ἀλλὰ συντάσσεται κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁμιλοῦντος, ὅστις ἀποβλέπει εἰς πολλὰς ἀδελφάς, τὰς τοῦ μεθ' οὗ ὁμιλεῖ.

Τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων γένεται χρῆσις καὶ ὑπὸ οὐσιαστικὴν σημασίαν, καὶ τότε κατὰ μὲν τὸν ἐνικὸν σημαίνουσι τὸ ἀνῆκον εἰς ἕκαστον, οἷον *Le mien et le tien sont la cause de beaucoup de querelles*, τὸ ἐμὸν καὶ τὸ σὸν εἰσὶν ἡ αἰτία πολλῶν ἐρίδων — κατὰ δὲ τὸν πληθυντικὸν ἐμφαίνουσι τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους, τοὺς συμπολίτας, τοὺς ἐπαδούς κ.τ.λ. οἷον *Moi et les miens sommes tous dévoués à votre cause*, ἐγὼ καὶ οἱ ἐμοὶ εἴμεθα ὅλοι ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ συμφέρον σας.

Ἐπὶ πραγμάτων λαμβανομένων μεταφορικῶς, ὡς οὐ-
 σικτικῶν προσώπων, ἀντὶ τῆς κτητικῆς γίνεται χρῆσις
 τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ ἐπομένως προκειμέ-
 νου περὶ συγγραφῆς, ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν· Il n'y a
 pas de meilleure *plume* que *lui*, καὶ οὐχὶ que *la*
siennne, δὲν ὑπάρχει καλλιτέρα γραφὶς αὐτοῦ—καὶ περὶ
 ἐπιστήμονος· Il n'y a pas au palais de plus forte tête
 que *vous*, καὶ οὐχὶ que *la vôtre*, δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ δι-
 καστήριον σπουδαιότερα κεφαλὴ *ῥμῶν* διότι τὸ *plume*
 λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ συγγραφῆς, καὶ τὸ tête διὰ τὸ
 ὄλον τοῦ νομομαθοῦς.

ΣΗΜ. Αἱ ἀντωνυμίαι le nôtre, les nôtres, le vôtre, les vôtres,
 λαμβάνουσιν, ὡς ἡδὴ εἶδομεν, τὴν περισπωμένην, ἐνῶ συμβαίνει τῇ
 ἐναντίον εἰς τὰ κτητικὰ ἐπίθετα *noître, voire*.

EXERCICE XXIII.—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΓ΄

Ἐπὶ τῶν κτητικῶν ἀντωνυμιῶν.

Ὅταν ὁ ἀδελφός σας ἔφθασεν¹ εἰς Ῥώμην², ὁ ἐμὸς
 εἶχεν ἀναχωρήσει³ διὰ τὴν Φλωρεντίαν⁴ — Δὲν πρέπει⁵
 νὰ μεμφώμεθα⁶ τὴν διαγωγὴν τῶν ἄλλων, ἂν ἡ ἡμε-
 τέρα δὲν ἦναι⁷ ἄμεμπτος⁸ — Καθεὶς⁹ ἔχει τὰς λύπας¹⁰
 τοῦ ἡμεῖς ἔχομεν¹¹ τὰς ἡμετέρας καὶ οἱ μεγάλοι¹²
 τὰς ἐκυτῶν — Τοῦτο¹³ τὸ δωμάτιον¹⁴ εἶναι μεγαλή-
 τερον τοῦ ἐμοῦ — Ἡ μουσικὴ τῶν ἀρχαίων¹⁴ Ἑλλήνων
 ἦν λίαν διάφορος¹⁶ τῆς ἡμετέρας — Ὁ αὐτὸς διδάσκα-
 λος διδάσκει¹⁷ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν εἰς τὸν υἱόν μου
 καὶ εἰς τὸν σόν — Ἐκτέλει¹⁸ ἀκριβῶς¹⁹ τὰ καθήκοντά
 σου, καὶ ἄφες²⁰ εἰς τοὺς ἄλλους νὰ ἐκτελῶσι²¹ τὰ ἐ-
 αυτῶν — Βλέπομεν²² το ἄχυρον²³ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ
 ἰδελφοῦ μας, καὶ δὲν διακρίνομεν²⁴ τὴν δοκὸν²⁵

ὑπάρχει²⁶ εἰς τὸν ἡμέτερον — Ἄκουσον²⁷ τὴν γνώμην²⁸ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ μὴ ἀποβάλης²⁹ τὴν σὴν (μετάφρασον κατὰ δοτικὴν), ὅν τὴν νομίζης³⁰ καλλιτέραν τῆς ἑαυτῶν — Αὐτὰ τὰ ἐμπορεύματα εἰσὶ τὰ ἐυὰ, μετέφραξ δὲ εἰς τὴν ἀποθήκην τὰ ὑμέτερα — Φροντίσατε³² περὶ τῶν ὑποθέσεων σας, καὶ ἐγὼ θέλω φροντίσει³³ περὶ τῶν ἐμῶν — Εἶδον τὰς ἀγελάδας³⁴ σας, αἵτινες εἰσὶ παχυτεραι τῶν ἡμετέρων — Ἀναῦτη ἡ χαλυβδίνη³⁵ γραφίς δὲν σὲ εὐαρεστή³⁶, λάβε³⁷ τὴν ἰδικὴν μου — Ἰπάρχουσι διάφορα³⁸ ἐθῆ³⁸ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων· πᾶς λαὸς ἔχει τὰ ἑαυτοῦ — Μὴ διασχορπίζης³⁹ ἐν τῇ νεότητί σου τὸ σὸν (τὴν περιουσίαν σου), ἵνα μὴ τὸ ἐπιθυμήσης⁴⁰ ἐν τῷ γήρατί σου — Οἱ πολιτικοὶ⁴² νόμοι⁴³ κανονίζουσι⁴⁴ καὶ ὑπερχασπίζουσι⁴⁵ τὸ ἐμὸν καὶ τὸ σὸν — Ἐχω⁴⁶ (ἐν) λίαν ἐκτεταμένον⁴⁷ συγγενολόγιον⁴⁸, καὶ ὅλοι οἱ ἐμοὶ συμφωνοῦσι⁴⁹ μετὰ τῶν σῶν εἰς τὰς δοξασίας⁵⁰ — Συμβαίνει⁵¹ ἐνίοτε ὥστε ἡμεῖς ὑποφέρομεν⁵² διὰ τὰ ἐγκλήματα τῶν ἡμετέρων — Γνωρίζω⁵³ τοὺς κόπους⁵⁴, οὓς ὑπέστητε⁵⁵ ὑπὲρ⁵⁶ τῶν ὑμετέρων — Οἱ ἀντίπαλοί μας συνεκάλεσαν⁵⁷ τοὺς ἑαυτῶν ὅπως συζητήσωσι⁵⁸ περὶ τοῦ πρακτέου⁵⁹ εἰς τὰς προσεχείς ἐκλογὰς⁶⁰, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ὑμετέρων δυνάμεθα⁶¹ ν' ἀντιστῶμεν⁶² ἐπιτυχῶς⁶³.

¹Est arrivé, ²Rome, ³était parti, ⁴pour Florence, ⁵Nous ne devons pas, ⁶blâmer, ⁷n' est pas, ⁸ir-réprochable, ⁹Chacun, ¹⁰douleur, ¹¹avons, ¹²grand, ⁴³cette, ¹⁴chambre (f.) ¹⁵ancien, ¹⁶différent, ¹⁷en-seigne, ¹⁸Remplis, ¹⁹ponctuellement, ²⁰laisse, ²¹remplir, ²²Nous voyons, ²³paille (f.) ²⁴ne distinguons pas, ²⁵poutre, ²⁶est, ²⁷Écoute, ²⁸opini-

on, ²⁶ne renonce pas, ³⁰la crois, ³¹j'ai transporté,
³²Prenez soin de (γενική), ³³et j' aurai soin, ³⁴vache,
³⁵métallique, ³⁶ne vous va pas bien, ³⁷prends,
³⁸coutumes (f.); ³⁹Ne gaspille pas, ⁴⁰pour ne pas le
désirer, ⁴¹vieillesse, ⁴²civil, ⁴³loi (f.), ⁴⁴règlent,
⁴⁵défendent, ⁴⁶J' ai, ⁴⁷étendue, ⁴⁸parenté(f), ⁴⁹s' ac-
cordent, ⁵⁰opinion, ⁵¹il arrive, ⁵²nous souffrons, ⁵³Je
connais, ⁵⁴peine, ⁴⁵vous avez endurées, ⁵⁶pour, ⁵⁷out
convoqué, ⁵⁸pour discuter, ⁵⁹sur ce qui est à
faire, ⁶⁰élection, ⁶¹nous pouvons, ⁶²nous opposer
⁶³avec succès.

ΜΕΡΟΣ Β. ΤΟΥ ΕΒΔΟΜΟΥ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ.

Ἐξακολουθήσεις τῶν Ἀνωρυμιῶν.

4. Δεικτικά.

Δεικτικά ἄνωρυμιαί λέγονται ἐκεῖναι, αἵτινες δι' ἀ-
κριβοῦς ἐνδείξεως μᾶς προσδιορίζουσι τὰ πρόσωπα ἢ
τὰ πράγματα τὰ ἐμφαινόμενα ἐπὶ τῶν ὀνομάτων ὧν
κατέχουσι τὴν θέσιν—Εἰσὶ δὲ αἱ ἐπόμεναι.

Singulier

Masculin		Féminin
Celui	} ἐκεῖνος	Celle
Celui-là		Celle-là
Celui-ci-αὐτός.		Celle-ci-αὕτη.
Ce.	} τοῦτο.	
Ceci		
Cela	ἐκεῖνο	

Pluriel

Ceux	} ἐκεῖνοι	Celles	} ἐκεῖναι
Ceux-là		Celles-là	
Ceux-ci-οὗτοι.		Celles-ci-αὗται.	

Κλίνονται δὲ ὡς τὰ κύρια ὀνόματα.

Ἡ *celui* καὶ *celle* εἰσὶν εὐχρηστοὶ ἐπὶ προσώπων μόνον, ὅταν ταῦτα ὑπονοῶνται ἀορίστως, καθ' ἣν περίπτωσιν ἔπεται αὐταῖς ἡ ἀναφορικὴ *qui*, οἷον *celui* (ἢ *celle*) *qui* fait une bonne action, trouve sa récompense dans le plaisir qu' il (ἢ elle) en ressent, *ἐκεῖνος* (ἢ *ἐκείνη*) ὅστις (ἢ ἥτις) ἐκτελεῖ μίαν καλὴν πράξιν εὐρίσκει τὴν ἀνταμοιβὴν τοῦ (ἢ τῆς) ἐν τῇ ἡδονῇ ἣν περὶ αὐτῆς αἰσθάνεται· ὅπου τὸ *celui* κατέχει τὴν θέσιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀνθρώπου» — Τίθεται δὲ ἐπὶ προσώπων καὶ πραγμάτων, ὅταν ἀντιπροσωπεύῃ ὄνομα προηγουμένως λεχθὲν, οἷον *les vertus d' Henri IV étaient celles d' un grand homme, αἱ ἀρεταὶ Ἑρρίκου τοῦ Δ.', ἦσαν ἐκεῖναι ἐνὸς μεγάλου ἀνδρός. Αἱ ἀντωνυμίαι αὗται συμφωνοῦσι μόνον κατὰ τὸ γένος μετὰ τῶν ὀνομάτων, ὧν ἀναμιμνήσκουσι τὴν ιδέαν, ἐνῶ ὁ ἀριθμὸς ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐννοίας τῆς φράσεως, ὡς εἵπομεν καὶ περὶ τῶν κτητικῶν· ὡς ἐκ τούτου λέγομεν *Le luxe se répand sur toutes les classes, même sur celle du laboureur· ἡ πολυτέλεια ἐκτείνεται ἐφ' ὅλων τῶν τάξεων ὡς καὶ ἐπὶ ἐκείνης τοῦ ἐργάτου—On répétait avec admiration le nom des Solon et des Lycurgue avec ceux des Miltiade et des Léonidas· ἐπανελάβον μετὰ θαυμασμοῦ τὸ ὄνομα τῶν Σολῶνων καὶ τῶν Λυκούργων, μετ' ἐκείνων τῶν Μιλτιάδων καὶ τῶν Λεωνιδῶν. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον τῶν παραδειγμάτων τούτων τὴν *celle* συντάσσεται μὲν κατ' ἰδέαν μὲ τὸ πληθυντικὸν *classes*, ἀλλὰ κατ' ἐννοίαν μὲ τὸ ἐνικὸν *classe*, τουτέστι τὴν τοῦ ἐργάτου· εἰς δὲ τὸ δεύτερον**

τὸ *ceux* συντάσσεται κατ' ἰδέαν μὲν μὲ τὸ ἐνικὸν *nom*, κατ' ἔννοιαν δὲ μὲ τὸ πληθυντικὸν *noms*, τοῦτέστι τὰ ὀνόματα τῶν Μιλτιάδων καὶ Λεωνιδῶν.

Τοῦτο λεκτέον καὶ περὶ τῶν *celui-ci*, *celle-ci* καὶ *celui-là*, *celle-là*, ἐξ ὧν αἱ μὲν πρῶται ἐνδεικνύουσι τὰ ἐγγύς κείμενα, ἢ τὰ τελευταίως λεχθέντα, αἱ δὲ δεύτεραι τὰ πόρρω κείμενα, ἢ ἐκεῖνα περὶ ὧν ἐγένετο λόγος πρότερον π. χ. *De tous ces livres je prends celui-ci, qui est près de moi, et vous pouvez prendre celui-là, qui est à l' extrémité de la table*· ἐξ ὅλων τῶν βιβλίων τούτων ἐγὼ λαμβάνω τοῦτο, ὅπερ ἐστὶ πλησίον ἐμοῦ, καὶ σεις δύνασθε νῦν λάβητε ἐκεῖνο, ὅπερ ἐστὶν εἰς τὸ ἄκρον τῆς τραπέζης. Corneille nous assujettit à ses caractères et à ses idées, Racine se conforme aux nôtres: *celui-là* (Corneille) peint les hommes comme ils devraient être, *celui-ci* (Racine) les peint tels qu' ils sont· ὁ Κορνήλιος μᾶς ὑποτάσσει εἰς τοὺς χαρακτῆρας του καὶ εἰς τὰς ιδέας του· ὁ Ρακίνας συμμορφοῦται πρὸς τὰς ἡμετέρας. *Εκεῖνος* (ὁ Κορνήλιος) ἀπεικονίζει τοὺς ἀνθρώπους, οἷοι ὥφειλον νὰ ᾧσιν, *οὗτος* (ὁ Ρακίνας) τοὺς ἀπεικονίζει οἷοί εἰσιν.

Ἄν αἱ ἀντωνυμῖαι αὗται σχετίζονται μόνον μετὰ μιᾶς λέξεως, τὸ μὲν *celui-ci* ἐμφαίνει ὅ,τι ἔπεται, τὸ δὲ *celui-là* ὅ,τι προηγείται, οἷον· *Il n' y a pas aujourd' hui de mot plus magique que celui-ci, l' argent*, δὲν ὑπάρχει σήμερον μαγικωτέρα λέξις ταύτης, τὰ *χρήματα*—*Vous parlez de gens désintéressés; ceux-là sont rares*· ὁμιλεῖτε περὶ ἀνθρώπων ἀφιλοκεδῶν· οὗτοι εἰσὶ σπάνιοι.

Ἢ *ce* εἶναι φύσει οὐδετέρου γένους, ἄνευ πληθυν-
 τικοῦ, καὶ διαφέρει τοῦ *ce* ἐπιθέτου κατὰ τοῦτο, ὅτι
 καθὼ ἐπίθετον προηγείται πάντοτε ὀνόματος ἢ καὶ ἐ-
 πιθέτου, καὶ καθὼ ἀντωνυμία συνοδεύει πάντοτε τὸ
 ῥῆμα *être* (εἶναι), τοῦ ὁποῦ ἡγείται ἀμέσως,
 εἶον' *ce ton de coloris, et ce savant mélange de lu-*
mière et d'ombre, font de ce tableau un chef-d'
œuvre de peinture, οὗτος ὁ χρωματισμὸς καὶ τοῦτο
 τὸ ἐντεχρον μίγμα φωτὸς καὶ σκιάς καθιστῶσι ταύ-
 την τὴν εἰκόνα ἐν ἀριστούργημα τῆς ζωγραφικῆς.
 Ἐνταῦθα τὸ *ce* εἶναι προφανῶς ἐπίθετον κατὰ τοὺς κα-
 νόνας τοῦ πέμπτου μαθήματος — *C'est dans votre*
maison que j'irai habiter à mon retour, εἰς τὴν
 οἰκίαν σας θέλω ἔλθει νὰ κατοικήσω εἰς τὴν ἐπι-
 στράφην μου· ἐν τῷ παρδείγματι τούτῳ τὸ *ce* εἶναι
 ἀναμφιβόλως ἀντωνυμία. Ως βλέπει ὁ μαθητὴς, εἰς τὸ
 τελευταῖον τοῦτο παράδειγμα, τὸ *c'est* καὶ τὸ *que*
 δὲν μεταφράζονται εἰς τὴν ἐλληνικὴν τοῦτο δὲ ἀπο-
 τελεῖ ἰδιωτισμὸν συνηθέστατον ἐν τῇ γαλλικῇ, ὅταν
 πρόκειται νὰ καταστῇ ἐμφαντικωτέρα ἢ ἐκφρασις, καὶ
 ἐπομένως ἀντὶ *j'irai habiter dans votre maison*
à mon retour, λέγομεν, ἀνατρέποντες τὴν συνήθη
 παρὰ γάλλοις τάξιν τῶν λέξεων, ὡς θέλει εἶδομεν ἀκο-
 λούθως ἐν τῷ περὶ ῥημάτων μαθήματι, *c'est dans*
votre maison que j'irai habiter à mon retour,
 σχετίζοντες μετὰ τοῦ *c'est* τὸ *que*. Σημειωτέον ὅτι
 μεταχειριζόμεθα πάντοτε τὸ *c'est*, εἰς ὃνδήποτε καὶ ἂν
 ᾖ ἡ καὶ ὁ ἀριθμὸς καὶ τὸ πρόσωπον τῆς ἀκολουθοῦσας ἀν-
 τωνυμίας, εἶον' *c'est moi, c'est toi, c'est lui,*
c'est nous, c'est vous, ἐκτὸς εἰς τὸ τρίτον πλητ.

Θυντικὸν πρόσωπον τῶν ἀντωνυμιῶν, ἡ πληθυντικοῦ ὀνόματος, ἐν ἡ περιπτώσει λέγομεν, *ce sont*, οἷον *ce sont eux*, *ce sont vos freres* κτλ.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὰς περιστάσεις, καθ' ἃς οἱ Γάλλοι θέλουσιν ἐπίσης μετὰ εὐφράσεως νὰ ἐπιδειξώσιν ἰδιότητά τινα προσώπων ἢ πραγμάτων, καὶ τότε λέγουσι π. χ. *C' est un grand poëte que Dante*, εἶναι μέγας ποιητὴς ὁ Δάντης — *Ce fut un grand conquérant qu' Alexandre*, ὑπῆρξε μέγας κατακτητὴς ὁ Ἀλέξανδρος — *C' est une très-haute montagne que l' Hymalaïa*, εἶναι πολὺ ὑψηλὸν ὄρος τὸ Ἰμαλάιον, ἀντὶ νὰ εἴπωσι, κατὰ τὴν κοινὴν σύνταξιν — *Dante est un grand poëte* — *Alexandre fut un grand conquérant* — *L' Hymalaja est une très haute montagne*.

Ἡ *ce* καθ' ἀντωνυμίαν τίθεται πρὸ τῶν ἀναφορικῶν ἀντωνυμιῶν, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην προηγείται καὶ ἄλλων ῥημάτων πρὸς τοῦ εἶναι, οἷον *je sais ce que je suis*, γινώσκω ἐκεῖνο τὸ ὅποιον εἶμαι, ἤγουν τί εἶμαι. *Il lui procurait ce dont il avait besoin*, τὸν ἐπρομήθευσεν ὅτι τῷ ἐχρειάζετο.

Ἡ *ce* εἶναι ἐπίσης ἐν χρήσει πρὸ τοῦ ῥήματος εἶναι (εἶναι) ἀντὶ τῶν *il*, *ils*, *elle*, *elles*, ὅταν μετὰ τὸ *est* (ἐστὶ, ἡ εἶναι), ἔπεται τὸ ὄνομα ἐναρθρον,, οἷον *c' est le roi*, εἶναι ὁ βασιλεὺς, καὶ οὐχὶ *il est le roi* ὥς καὶ εἰς τινὰς φράσεις, *c' est vrai* εἶναι ἀληθεῖς, — *c' est juste*, εἶναι δίκαιον.

ΣΗΜ. Τὴν περὶ τῆς *ce* θεωρίαν θέλει ἐννοῇσι πληρύτερον ὁ μαθητὴς, ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ μάθημα τῶν ῥημάτων. Σημειοῦμεν πρὸς τοῦτοισι ὅτι ἂν ἐνίοτε ποιοῦμεν μναίαν ῥημάτων πρὶν ἢ γινώσκῃ ταῦτα ὁ μαθητὴς ἐν τῇ γαλλικῇ, τοῦτο συμβαίνει ἐξ ἀνέγκης, καὶ διότι ὑποθέτομεν ὅτι ὁ μαθητὴς ἔχει γινώσκειν τῶν ῥημάτων ἐν τῇ ἐλληνικῇ.

Ἡ ceci καὶ ἡ cela εἰσὶ καὶ αὗται τῆς αὐτῆς φύσεως τῆς ce, καὶ ἡ μὲν cela ἀφορᾷ οὐχὶ προηγούμενον ὄνομα ἀλλὰ προηγούμενην ἰδέαν, ἡ δὲ ceci ἐπομένην ἰδέαν καὶ οὐχὶ ἐπόμενον ὄνομα, ὥς αἱ celui-ci καὶ celui là, περὶ ὧν διελαβόμεν ἤδη, οἶον· *Il a perdu dix mille franc dans l'affaire des sucres, mais si ce n'est que cela il peut être content, ἔχασε δέκα χιλιάδας φράγκων εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν σακχάρων, ἀλλὰ ἂν δὲν ἦναι εἰμὴ τοῦτο μόνον, δύναται νὰ ἦναι εὐχарιστημένο;* — *Il y a ceci de particulier dans le caractère de cet homme, qn' il joint une grande générosité à un extrême mépris des hommes, ὑπάρχει τοῦτο ἰδιάζον εἰς τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου τούτου, ὅτι συνδυάζει μεγάλην γενναιοδότητα μετ' ἁκρας περιφρονήσεως τῶν ἀνθρώπων.*

Ἐνίοτε εἶναι εἰς χρῆσιν ἡ μὲν ceci περὶ πράγματος ἐγγύς· κειμένου, ἡ δὲ cela περὶ πράγματος μακρὰν εὐρισκομένου, ὥς ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ *De ces deux tableaux je préfère ceci (τὸ ἐγγύς), tandis que vous préférez cela (τὸ μακρὰν)· ἐκ τούτων τῶν δύο εἰκονογραφικῶν, ἐγὼ προτιμῶ ταύτην, ἐνῶ σεῖς προτιμᾶτε ἑκείνην.*

Ἐπὶ ἐνὸς μόνου ἀντικειμένου εἰσὶν εὐχρηστοὶ ἀμφότερα· ἀδιακρίτως, οἶον *ceci ἢ cela me donne à penser, τοῦτο μ' ἐμβάλλει εἰς φροντίδα.*

Ἡ cela συναίρεται εἰς τὴν ça, ἥτις εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸ οἰκιακὸν ὕφο;, ὅθεν λέγουσι· *Donnez moi ça, δότε μοι τοῦτο. Il n'y a pas de mal à ça, δὲν ὑπάρχει τι κακὸν εἰς τοῦτο.*

EXERCICE XXIV—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΔ'.

Ἐπὶ τῶν δεικτικῶν Ἀρτωνυμιῶν.

Ἐκεῖνος ὅστις δὲν ἐργάζεται¹, εἶναι πάντοτε δυστυχής. Τὰ καλῆτερὰ μαθήματα² εἶναι ἐκεῖνα τῆς πείρας.—Τὰ ἐλαττώματα Πέτρου τοῦ Μεγάλου ἦσαν³ ἐκεῖνα ἑνὸς στρατιώτου, καὶ αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἦσαν ἐκεῖνα ἑνὸς μεγάλου ἀνδρός.—Ὁ Ἡράκλητος⁴ καὶ ὁ Δημόκριτος⁵ εἶχον⁶ δύο χαρκατήρας πολὺ⁷ διαφορετικούς· ἐκεῖνος ἔκλειε⁸ πάντοτε, καὶ οὗτος ἐγέλα⁹ ἀκαταπαύστως¹⁰—Ἐκεῖνοι οἵτινες διὰ¹¹ τῆς καλῆς των διαγωγῆς ἀνέκυψαν¹² ἀπὸ τινος καταπτώσεως¹³ εἰσὶν¹⁴ ἀξιωματότεροι¹⁵ ἐκείνων οἵτινες δὲν κατέπεσον¹⁶ ποτέ.—Ὁ ῥάπτης ἐπεμψε¹⁷ τὰ φορέματά μας· τοῦτο εἶναι τὸ ἐμὸν καὶ ἐκεῖνο εἶναι τὸ σόν.—Ὁ οἶνος τῆς Βυρδιγᾶλης¹⁸ καὶ τοῦ Ῥήνου¹⁹ ἐθίζονται²⁰ μετ' ἐκείνων τῆς Καμπανίας²¹ καὶ τῆς Ξερῆς²² εἰς τὰ πολυτελῆ²³ συμπόσια²⁴—Ὁ ἄνθρωπος ἀποκτᾷ²⁵ ὑπόληψιν²⁶ ἀπὸ²⁷ τὰ ἡθῆ²⁸ του, καὶ οὐχί²⁹ ἀπὸ τοῦ τίτλους³⁰ του· οὗτοι ἐξαχρῶνται³¹ ἐκ τῆς τύχης³² καὶ ἐκεῖνα ἐξ ἡμῶν—Φέρετε³³ ταύτας τὰς δύο τραπέζας εἰς τὸ δωμάτιόν μου· ταύτην θέλετε θέσει³⁴ πλησίον³⁵ τῆς κλίνης³⁶ μου, καὶ ἐκείνην μεταξὺ τῶν³⁷ δύο θυρῶν—Ἡ καλητέρα κατὰστασις³⁸ τῆς ψυχῆς εἶναι αὕτη· νὰ ᾗ τις ἥσυχος—Μὴ δμιλήτῃς³⁹ περιεργωμοσύνης⁴⁰, αὕτη δὲν ἀπαντάται⁴¹ σχεδὸν ποτέ—(Εἶναι) διὰ τὸ συμφέρον του⁴² (ὅτι) ὁ ἄνθρωπος πρέπει⁴³ νὰ ᾗναι τίμιος—Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σοὶ στοιχίζει⁴⁴ ἐν λεπτὸν⁴⁵ εἶναι πολὺ ἀκριβὲς⁴⁶ ἂν δὲν σοὶ εἶναι⁴⁷ ἀναγκαῖον—Εἰς τὴν οἰκίαν του⁴⁸ ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι δεσπότης⁴⁹, εἰς τὴν αὐλήν⁵⁰ (εἶναι) ὑπηρέτης⁵¹

— Ἡ ὑπομονὴ⁵² εἶναι μία ἀρετὴ εὐαγγελικὴ⁵³, ἀλλὰ ἐνίοτε εἶναι ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνάνδρων⁵⁴—Δός μοι⁵⁵ τοῦτο τὸ ἀλεξίθερόχιον⁵⁶ καὶ λάβε⁵⁷ ἐκείνο—Σε ἐπαινῶ⁵⁸ διὰ τὴν ἐπιμέλειάν⁵⁹ σου· καὶ τοῦτο εἰπὼν⁶⁰ ὁ διδάσκαλος ἔδωκεν⁶¹ εἰς τὸν μαθητὴν τὸ ἑραβεῖόν⁶² του—Ἐχετε κατὰ νοῦν⁶³ τοῦτο· διὰ νὰ γινώσκῃ τις⁶⁴ κατὰ⁶⁵, πρέπει⁶⁶ καὶ νὰ τὸ μάθῃ.⁶⁷—Τοῦτο εἶναι ψευδές·—Τοῦτο εἶναι ἀκριβές,⁶⁸—Ἐπῆρξε⁶⁹ μέγας ῥήτωρ⁷⁰ ὁ Δημοσθένης⁷¹. Ἐπῆρξε μέγας λάθος⁷² ἡ ἑξῶσις⁷³ τῶν Μαύρων⁷⁴ ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας⁷⁵—(Εἰμὶ) ἐγὼ (ὅστις) σὰς ἔγραψα⁷⁶—(Εἰσὶν) οἱ ἀδελφοί σας (οἵτινες) μοὶ τὸ εἶπον⁷⁷

¹ ne travaille pas, ²leçon (f.) ³étaient, ⁴Héraclite, ⁵Démocrite, ⁶avaient, ⁷bien, ⁸pleurait, ⁹riaient, ¹⁰sans cesse, ¹¹par, ¹²se sont relevés, ¹³d' une chute, ¹⁴sont, ¹⁵estimable, ¹⁶ne sont. . . tombés, ¹⁷a envoyé, ¹⁸Bordeaux, ¹⁹Rhin, ²⁰sont en usage, ²¹Champagne, ²²Xères, ²³de luxe, ²⁴dîner, ²⁵acquiert, ²⁶de la réputation, ²⁷par, ²⁸mœurs (f.p.), ²⁹non, ³⁰litre, ³¹dépendent, ³²hasard (m.), ³³Apportez, ³⁴vous la mettez, ³⁵près, ³⁶lit (m.) ³⁷entre les ³⁸condition, ³⁹Ne parlez pas, ⁴⁰de reconnaissance, ⁴¹ne serencontre, ⁴²dans son intérêt, ⁴³doit, ⁴⁴vous coûte, ⁴⁵un centime, ⁴⁶cher, ⁴⁷s' il ne vous est pas, ⁴⁸Chez lui, ⁴⁹despote, ⁵⁰à la cour, ⁵¹... valet, ⁵²patience, ⁵³évangélique, ⁵⁴lâche, ⁵⁵donne-moi, ⁵⁶parapluie, ⁵⁷prends, ⁵⁸je vous loue, ⁵⁹diligence, ⁶⁰dit, ⁶¹donna, ⁶²prix, ⁶³Retenez bien, ⁶⁴poursavoir, ⁶⁵quelque chose, ⁶⁶il faut, ⁶⁷l'apprendre, ⁶⁸précis, ⁶⁹... fut, ⁷⁰orateur, ⁷¹... Démosthène, ⁷²faute, ⁷³... expulsion, ⁷⁴Mores, ⁷⁵Espagne, ⁷⁶vous ai écrit, ⁷⁷me l'ont dit.

5. Ἀόριστοι.

Λέγονται τοιαῦτα αἱ περὶ στάνουσαι ἄνευ ἀκριβοῦς προσδιορισμοῦ καὶ ἀβεβαίως τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα, εἰς ἃ ἀποβλέπουσι τοιοῦτου εἶδους εἰσὶν αἱ ἑξῆς:

Οἷ, τίς — chacun, ἕκαστος — l'un, l'autre, ὁ μὲν. ὁ δὲ — l'un et l'autre, ἀμφοτέρω — l'un, l'autre, ἀλλήλους — quiconque, ὅστισδήποτε — quelqu'un, εἰς τίς — autrui, ἄλλοῦ τινος — autre, ἕτερος — plusieurs, διάφοροι — personne, aucun, nul, οὐδεὶς — tout, τὰ πάντα — certain, τίς, κάποιος — rien, οὐδὲν κτλ.

ΣΗΜ. Ἐπὶ ἀναγκῇ ὁρῶμεν καὶ ἐνταῦθα ὅτι μία λέξις εἶναι ἀντωνυμία, ὅταν κατέχη τὴν θέσιν ἑνὸς ὀνόματος, καὶ ὅτι εἶναι ἐπίθετον ὅταν συνοδεύῃ ἢ τροπολογῇ ὄνομα τι ἢ ἀντωνυμίαν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ αὐτὴ λέξις δύναται νὰ ᾖ ὅτε μὲν ἀντωνυμία ὅτε δὲ ἐπίθετον, ἐκρίναμεν ἀναγκάσιον νὰ σημειώσωμεν ὅτι ἐκ τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν αἱ aucun, nul, tel καὶ certain ἔχουσι τὴν διττὴν ταύτην σημασίαν, π. γ. Nulle parure que la simplicité, nul ornement que la modestie. οὐδεὶς καλλωπισμὸς ἐκτὸς τῆς ἀπλοτητος, οὐδὲν κόσμημα ἐκτὸς τῆς μετριότητος. Ἐνταῦθα τὰ nulle καὶ nul εἰσὶν ἐπίθετα, διότι συνοδεύουσι τὰ ὀνόματα parure καὶ ornement — Nul de ceux qui m'écotent ici n'est content de sa destinée. οὐδεὶς ἐκείνων αἵτινες μὲ ἀκροάζονται ἐνταῦθα εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τύχης του. Ἐν τῷ παραδειγματι τοῦτω ἕξ ἐναντίως τὸ nul εἶναι ἀντωνυμία καθὼ ἀναφερόμενον εἰς τὸ homme, ὅπερ περὶ στάνεται ὑπὸ τῆς ἄλλης ἀντωνυμίας ceux.

Chaque, ἕκαστος, εἶναι πάντοτε ἐπίθετον, ἡ δὲ ἐξ αὐτοῦ ἀντωνυμία εἶναι chacun, ἕκαστος.

ΟΝ, L' ΟΝ

Ὅσκις ἐν τῇ ἑλληνικῇ ἐκφέρομεν τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον ῥήματος ἀορίστως, ἢ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον περὶ ἡτικτοῦ ῥήματος, ἐν ᾗδε ἀπροσώπου, οἱ Γάλλοι ποιοῦνται χρῆσιν τῆς ἀορίστου ἀντωνυμίας ΟΝ πρὸ

ρήματος τρίτου ἐνικοῦ προσώπου, οἷον· λέγουσιν ἡ λέγεται, *on dit* — κρούουσι τὴν θύραν, *on frappe à la porte*—βεβαιουῖται ὅτι ὁ πόλεμος ἤρχισεν, *on assure que la guerre a commencé*. Διὰ τῆς *ON* μεταφράζεται ἐπίσης ἡ ἐλληνικὴ ἀόριστος ἀντωνυμία τις, ὅτε αὕτη ἐκφέρεται ἄνευ ὀνόματος, ἐμπαίνουσα κυρίως τὸ ἀρσενικὸν γένος, οἷον· *Quand on est chrétien, de quelque sexe qu' on soit, il n' est pas permis d' être lâche*, Ὅταν τις ἦναι χριστιανός, εἰς οὐδέποτε φύλου καὶ ἀνδρ(τις) ἦναι, δὲν εἶναι συγκεχωρημένον νὰ ᾔναι ἀνάρδρος. Ὡς ἐκ τούτου ἐφχρμοζομένης τῆς *ON* ἐπὶ γυναικὸς τὸ ἐπίθετον, δι' οὗ αὕτη χαρακτηρίζεται, λαμβάνει τὸ θυλικὸν γένος, οἷον· *Quand on est attentive comme vous, on ne peut qu' apprendre beaucoup*. ὅταν τις ἦναι προσεκτικὴ ὥς ὑμεῖς, δὲν δύναται (τις) ἢ νὰ μάθῃ πολλά.

Ὅταν ἡ *ON* ἐνδεικνύῃ πολλά πρόσωπα, τὸ ἐπίθετον τίθεται εἰς τὸν πληθυντικὸν, καὶ λαμβάνει τὸ γένος τῶν προσώπων,—ἅτινα ἐκείνη παριστάνει, οἷον· *on n' est pas libres quand on est contrainsts de réprimer ses sentiments*. Ἐν τῷ παραδείγματι τούτῳ τὰ ἐπίθετα *libres* καὶ *contrainsts* εἰσὶ πληθυντικά, διότι ἡ *ON* ἀναφέρεται εἰς πολλά πρόσωπα· εἰς τὴν ἐλληνικὴν ὁμοίως, ἡ ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν ἐνικῶς· δὲν εἶναι τις ἐλεύθερος, ὅταν ἦναι τις ἡναγχασμένος νὰ καταστέλλῃ τὰ αἰσθήματά του· πληθυντικῶς· δὲν εἴμεθα ἐλεύθεροι, ἥ ὅταν εἴμεθα ἀναγκασμένοι κτλ.

Ἐνεκεν εὐφωνίας ἡ *ON* προσλαμβάνει ἐνίοτε τὸ *I* μετὰ τινὰ μονοσύλλαβον καὶ κυρίως μετὰ τὰ *et, si, ou* καὶ *ou*, καὶ ὥς ἐκ τούτου λέγομεν· *On doit considérer le*

temps où l'on vit, si l'on veut avoir une idée nette des évènements· ὀφείλει τις νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸν καιρὸν ἐν ᾧ ζῇ, ἃν θέλῃ ν' ἀποκτήσῃ καθαρὰν ἰδέαν τῶν συμβάντων. Malheureusement dans le monde on passe souvent sur l'honnête, et l'on s' occupe de l' utile· δυστυχῶς εἰς τοῦτον τὸν κόσμον ἀμελοῦσι συχναίς τὴν τιμιότητα, καὶ ἐνασχο.λοῦνται περὶ τοῦ ὠφελίμου.

Ἀλλ' ἐὰν μετὰ τὸ οὐκ ἔπονται ἀμέσως τὰ le, la, les, leur, ἢ ἄλλο τι l, τότε παραλείπεται τὸ πρὸ τοῦ on l πρὸς ἀποφυγὴν κακοφωνίας, διὸ λέγομεν· Voilà la mer; si on la voit par ici c' est qu il y avait des arbres et qu'on les a ôtés. Ἰδοὺ ἡ θάλασσα· ἐὰν τὴν βλέπωμεν ἀπὸ ἐδῶ, τοῦτο συμβαίνει διότι ὑπῆρχον δένδρα, καὶ τὰ ἐξέβαλον. Ἐνταῦθα ἐπειδὴ μετὰ τὴν οὐκ ἔπεται τὸ la καὶ τὸ les, διὰ τοῦτο παραλείπεται τὸ πρὸ αὐτῶν l.

CHACUN

“Ὅταν μετὰ τινα τελείαν φράσιν ἀφορῶσιν πρόσωπα ἢ πράγματα, θέλομεν νὰ ὀρίσωμεν ἐπιπροσθέτως τὴν ἐνέργειαν, τὴν λειτουργίαν, τὴν θέσιν καὶ ἐτέραν ἰδιότητα ἐκάστου, μεταχειριζόμεθα τὴν ἀντωνυμίαν chacun μετὰ τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων son, sa, ses, π. χ. Tous les juges ont opiné, chacun selon ses lumières : ἅπαντες οἱ δικαταὶ ἐγνωμοδότησαν, ἕκαστος κατὰ τὰ φῶτα αὐτοῦ—On a apporté les meubles, et on les a mis dans la salle, chacun à son poste· ἔφερον τὰ ἐπιπ. la καὶ τὰ ἔθεσαν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν του.

Ἄν ὁμοῦς ἡ ἔννοια τῆς φράσεως διακόπτεται, καὶ τελειοποιῇται μετὰ τὴν *chacun*, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀντωνυμία αὕτη ἀπαιτεῖ τὸν πληθυντικὸν τῶν ῥηθέντων κτητικῶν ἐπιθέτων, *leurs*, καὶ τὸν πληθυντικὸν *leur* τῶν προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν, οἷον *Les langues ont chacune leurs bizarreries: αἱ γλῶσσαι ἔχουσιν ἐκάστη τὰς ἑαυτῶν ιδιοτροπίας* — Mettez ces livres *chacun à leur place*; θέσατε τὰ βιβλία ταῦτα ἕκαστος εἰς τὴν αὐτῶν θέσιν.

L' UN, L' AUTRE; LES UNS, LES AUTRES—L' UN ET L' AUTRE; LES UNS ET LES AUTRES—L' UN L' AUTRE; LES UNS LES AUTRES.

L' un, l' autre καὶ les uns, les autres λαμβανόμεναι χωριστὰ ἐνδεικνύουσιν ἀντικείμενα περὶ ὧν ἤδη ἐγένετο λόγος; καὶ τὰ μὲν l' un, l' une, les uns, les unes ἀναφέρονται εἰς τὰ πρότερον λεχθέντα οὐσιαστικά, τὰ δὲ les autres (ἀρσ. καὶ θηλ.) εἰς τὰ τελευταῖα, ἔχουσι δὲ τὴν ἑλληνικὴν σχημασίαν τῶν ὁ μὲν, ὁ δὲ οἷον *La prospérité et l' adversité se succèdent sans relâche dans ce monde; mais l' homme ne doit pas se laisser entraîner par l' une, ni ébranler par l' autre: ἡ εὐτυχία καὶ ἡ δυστυχία διαδέχονται ἀδιακόπως ἀλλήλας εἰς τὸν κόσμον; ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν πρέπει νὰ παρὰσύρῃται ὑπὸ τῆς μὲν, ἢ νὰ κλονίζῃται ὑπὸ τῆς δέ*. Dans la guerre entre les *Grecs* et les *Ottomans*, il y eut cette différence, que les *uns* combattai-ent pour la vraie religion une fausse croyance et les *autres* pour — Εἰς τὸν μεταξὺ *E. I. Ἕλληων* καὶ *Ὀθωμαν*

νῶν πόλεμον ὑπῆρξεν αὕτη ἡ διχορὰ, ὅτι οἱ μὲν ἐμά-
χοντο ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας, οἱ δὲ ὑπὲρ ψευδοῦς
δοξαίας.

L' un et l' autre, les uns et les autres, ἐκφρά-
ζουσι τὴν πληθὺν καὶ εἰσὶν ἀχώριστοι, ἀντιστοιχοῦσι
δὲ πρὸς τὸ ἐλληνικὸν ἀμφοτέροι, εἰς ὃν *L' un et l' autre*,
à mon sens, ont le cerveau troublé: ἀμφοτέροι, κα-
τὰ τὴν γνώμην μου, ἔχουσι τὸν ἐγκέφαλον τετραγαμέ-
νον. Ὅταν δὲ ἔπηται τὸ οὐσιαστικόν, εἰς ὃ ἀποβλέπου-
σι, τίθεται αὐτὸ εἰς τὸν ἐνικόν, τοῦθ' ὅπερ δὲν συμβαί-
νει εἰς τὴν ἐλληνικὴν, εἰς ὃν *L' un et l' autre consul*
(καὶ οὐχὶ consuls) suivait ses étendards ἀμφοτέ-
ροι οἱ ὑπατοὶ (καὶ οὐχὶ ὑπατοί) ἡκολούθουν (καὶ οὐχὶ ἡκο-
λούθει) τὰς σημαίας του. Les uns et les autres ont
courageusement combattu ἀμφοτέρωτα μέρη ἀνδρεί-
ως ἐπὶλέμεσαν.

L' un l' autre, les uns les autres, ἐκφράζουσιν ἰ-
δέαν ἀμοιβαιότητος, καὶ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὸ ἀλ-
λήλους, εἰς ὃν *Ils se secouraient l' un l' autre*,
ἐβοήθουν ἀλλήλους. Les hommes sont faits pour
se consoler les uns les autres: οἱ ἄνθρωποι ἐγένοντο
ἵνα παρηγορῶσιν ἀλλήλους.

QUICONQUE

Αὕτη ἡ ἀντωνυμία εἶναι γένους ἀρσενικοῦ κατὰ γε-
νικὴν ἔννοιαν λαμβανομένη, εἰς ὃν *Quiconque est capa-
ble de mentir est sûr d' être méprisé des hommes*,
ὅστιςδήποτε εἶναι ἱκανὸς νὰ ψευσθῇ εἶναι βέβαιος ὅτι
καταφρονεῖται παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν δὲ θέ-
λωμεν νὰ τὸ ἀποδώσωμεν εἰς γυναικᾶ, τότε τὸ ἐπί-

θετον, δι οὗ τροπολογεῖται τίθεται εἰς τὸ θηλυκὸν. Ὡ-
 ον *Quiconque de vous, mesdames, est assez har-*
die pour faire la traversée, qu' elle vienne dans
mon bateau. Οἰαδήποτε ἐξ ὑμῶν, κύριαί μου, εἴ-
 ναι τόσον εὐτολμος ὥστε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸν διάπλουν,
 ἃς ἔλθῃ εἰς τὸ πλοιαρίον μου.

QUELQU' UN

Ἡ *quelqu' un* λαμβανομένη καὶ αὕτη κατὰ γεν-
 κήν ἔννοιαν εἶναι πάντοτε ἄρσενικοῦ γένους· ἂν δὲ ἔπη-
 ται αὐτῇ ἐπίθετον, προσλαμβάνει τὴν πρόθεσιν *de*, οἷον·
Est- il quelqu' un d' assez lâche pour insulter une
femme ? Εἶναι τις τοσοῦτον ἄνανδρος ὥστε νὰ ἐξυβρίσῃ
 μίαν γυναῖκα ;

AUTRUI καὶ AUTRE

Ἀμφότεραι εἰσὶ λίαν ἄοριστοι.

Ἡ *autrui* εἶναι ἐν χρήσει μόνον ἐπὶ προσώπων καὶ
 συνίσταται ἐκ τῶν μορίων (προθέσεων) *de* ἢ *à*, οἷον·
Respectez toujours la réputation d' autrui. Σεβου
 πάντοτε τὴν ὑπόληψιν τῶν ἄλλων — *Ne faites de*
tort à autrui· μὴ ἀδικῆς τοὺς ἄλλους.

Ἐν περιπτώσει καὶ ἣν θέλομεν διὰ τῆς ἀντωνυμίας
 ταύτης νὰ σημειώσωμεν κτητικὴν τινα σχέσιν, δὲν πρέ-
 πει νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰ ὀριστικὰ κτητικὰ ἐπίθετα
son, sa, ses, lui, leur, ἀλλὰ τὴν ἀναφορικὴν ἀντωνυ-
 μίαν *en* καὶ τὰ ἄρθρα *le, la*, διὸ λέγομεν. *En embras-*
sant les opinions d' autrui, nous en partageons
souvent les passions· παραδεχόμενοι τὰς δοξασίας
 τῶν ἄλλων, μετέχουμεν συχνάκις καὶ τῶν παθῶν αὐτῶν.

Ἡ *autre* εἶναι *ἑυχρηστος* ἐπὶ τε προσώπων καὶ πραγμάτων, οἷον *Autre que moi* [lui aurait joué quelque mauvais tour· *ἕτερος* ἢ ἐγὼ ἤθελεν οἰκτρῶς τὸν κατὰδολιευθῇ—*Outre les moyens dont je vous ai parlé, j'en ai d'autres pour le persuader*· ἐκτὸς τῶν μέσων, περὶ ὧν *ῥῆσας* ὠμίλησα, ἔχω καὶ *ἄλλα*, ὅπως τὸν καταπείσω.

Τὴν *autre* ὀφείλομεν νὰ προτιμῶμεν· ἐκάστοτε τῆς *autrui* κατὰ τὸν πληθυντικὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν ἄρθρων *des* ἢ *aux*, ποιοῦντες χρῆσιν, ἐν περιπτώσει κτητικῆς σχέσεως, τῶν ἀνωτέρω ὀριστικῶν ἐπιθέτων, διό λέγομεν· *Respectez toujours la réputation des autres*—*Ne faites pas detort aux autres*—*En embrassant les opinions des autres, nous partageons souvent leurs passions.*

PLUSIEURS

Ἡ ἀντωνυμία αὕτη εἶναι κοινοῦ γένους, καὶ καθὼ ἀναφερομένη πρὸς πολλὰ, εἶναι πάντοτε πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ· γίνεται δὲ χρῆσις αὐτῆς ἐπὶ προσώπων, οἷον *Plusieurs sont venus me rendre visite à mon retour.* Πολλοὶ ἦλθον νὰ μὲ ἐπισκεφθῶσιν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν μου—*J'ai ouï dire par plusieurs que vous comptez partir*· ἤκουσα παρὰ πολλῶν ὅτι σκοπεύετε ν' ἀναχωρησῆτε.

PERSONNE, AUCUN, NUL

Αἱ ἀντωνυμίαι αὗται ἔχουσιν ἀρνητικὴν σημασίαν, εἰσι δὲ ἐν χρήσει ἐπὶ προσώπων.

Personne. Ἀρσενικοῦ γένους, καὶ καθ' ἐνικὸν ἀριθ-

μὴν, οἷον· *Personne* ne connaît ce que sera le lendemain. *Οἷδεῖς* γινώσκει τί ἔσεται ἡ αὔριον — J' ai été chez vous, et je n' y ai trouvé *personne*. Ἐπορεύθη εἰς τὴν οἰκίαν σου, καὶ δὲν εὔρον ἐκεῖ οὐδέν.

Aucun. Εὐχρηστος καὶ εἰς ἀμφοτέρω τὰ γένη καθ' ἐνικὸν μόνον ἀριθμὸν, διὸ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν· *Parmi ces soldats, je n' en vois aucun qui n' ait pas l' air martial*. μεταξὺ τῶν στρατιωτῶν τούτων δὲν ἔλεπον οὐδένα μὴ ἔχοντα παρρησίαν πολεμικὴν. J' ai vu beaucoup de dames au spectacle, et il n' y en avait aucune sans une parure plus ou moins éclatante· εἶδον πολλὰς κυρίας εἰς τὸ θέατρον, καὶ δὲν ὑπῆρχεν οὐδεμία ἄνευ καλλωπισμοῦ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥπτον διαλαμποῦς. Τοῦτο συμβαίνει ὅταν τῆς ἀντιωνυμίας ταύτης προηγῇται τὸ οὐσιαστικὸν πρὸς ὃ σχετίζεται· κατὰ τὰς περιστάσεις ὁμῶς, ἐν αἷς τὸ οὐσιαστικὸν ἀποσιωπᾶται, προτιμᾶται ἀντ' αὐτῆς ἡ *personne*, καὶ ἐπομένως δὲν λέγομεν *aucun* ne s' est mêlé de l' affaire dont nous avons parlé, ἢ je n' ai rien fait à *aucun* ἀλλὰ *Personne* ne s' est mêlé κ.τ.λ. οἷδεῖς ἀνεμίχθη εἰς τὴν ὑπόθεσιν, περὶ ἧς ὠμιλήσαμεν καὶ je n' ai rien fait à *personne*, δὲν ἐπράξεν οὐδὲν κατ' οὐδενός.

Nul. Αὕτη εἶναι εὐχρηστος ἐπὶ προσώπων κατ' ἀριθμὸν ἐνικὸν καὶ γένος ἀρσενικὸν, οἷον· *Nul* n' est content de sa condition· οἷδεῖς εἶναι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς κατὰστάσεώς του.

TOUT

Ἐχει αὕτη λίαν ἀόριστον καὶ γενικὴν σημασίαν καὶ

ἀντιστοιχεῖ, ὡς εἵπομεν, πρὸς τὴν ἐλληνικὴν ῥῆσιν τὰ πάντα, εἶναι δ' ἐν χρήσει καθ' ἐνικὸν καὶ κατ' ἀρσενικὸν γένος, εἶν' *tout est bon qui ne nuit pas*—τὰ πάντα εἶναι καλὰ, ἔταν δὲν βλάπτωσι· *Tout se confond à mes yeux* — τὰ πάντα συγχέονται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Παρατηρητέον ὅτι ἡ ἀναφορικὴ *qui* δὲν πρέπει νὰ ἔπηται ἀμέσως τῇ *tout* καὶ ἐπομένως εἰς τὸ παράδειγμα *tout est bon qui ne nuit pas*, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ εἴπωμεν *tout qui est bon* κ.τ.λ.

TEL

Αὕτη εἶναι ἐν χρήσει καθ' ἐνικὸν καὶ ἔχει ἀμφότερα τὰ γένη, καὶ ἐπομένως λέγομεν· *Tel sème, qui souvent ne recueille pas* σπείρει τις πολλάκις χωρὶς νὰ θερίζη — *Tel rit vendredi qui dimanche pleurera* γελά τις τὴν παρασκευὴν καὶ κλαίει τὴν κυριακὴν. *Telle est belle qui n' a point d' esprit, et telle est laide qui en a beaucoup* εἶναι μὲν τις ὡραία ἀλλὰ χωρὶς πνεῦμα, εἶναι δέ τις ἄσχημος καὶ εἶναι πλήρης πνεύματος.

Καὶ ἡ *tel*, ὡς εἵπομεν περὶ τῆς *tout*, δὲν παρακολουθεῖται ἀμέσως παρὰ τῆς ἀναφορικῆς *qui*, ὡς φαίνεται ἐν τοῖς προηγούμενοις παραδείγμασι.

CERTAIN

Εὐχρηστος εἰς τὸν πληθυντικὸν καὶ εἰς ἀμφότερα τὰ γένη καὶ ἔχει τὴν αὐτὴν σημασίαν τῆς *Tel*, εἶν' *Il ya certains qui sont d' avis que la guerre éclatera* εἰσὶ τινες φρονούντες, ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἐκραγῇ. *Toutes*

les femmes aiment la mode, mais il y a certaines qui se font remarquer par leur singularité ὅλαι αἱ γυναῖκες ἀγαπῶσι τὸν συρμόν, εἰσὶν ὅμως τινες αἵτινες γίνονται ἀξιοπαρατήρητοι διὰ τὴν ἰδιοτροπίαν των.

RIEN

Λίαν ἀόριστος καὶ καθ' ἐνικὸν εὐχρηστος, ἄνευ διακρίσεως γένους, ἐνίστε δὲ ἔχει τὴν σεμασίαν τοῦ τι οἶον *Rien ne peut le détourner de son devoir οὐδὲν δύναται νὰ τὸν παρεκτρέψῃ τοῦ καθήκοντός του*—*Je ne lui ai rien dit qui pût l'offenser, δὲν τῷ εἶπον οὐδὲν δυνάμενον νὰ τὸν προσβάλλῃ*,—*Il n'y a rien de si beau δὲν ὑπάρχει τι τοσοῦτον ὠραῖον.*

EXERCICE XXV—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΕ΄.

Ἐπὶ τῶν ἀορίστων ἀντωνυμιῶν

Ὅταν τις ᾖναι πλούσιος, ὀφείλει¹ (τις) νὰ ποιῇται² καλὴν χρῆσιν τοῦ πλούτου του — Εἰναί τις εὐτυχής, ὅταν ἔχῃ (τις) τὴν συνείδησιν ἡσυχον³—Προχθές⁴ ὠμίλουν⁵ περὶ εἰρήνης⁶ καὶ σήμερον θεωροῦσι⁷ τὸν πόλεμον ἀφεικτον⁸—Εἴαν τις θέλῃ⁹ νὰ τὸν σέβωνται¹⁰, ὀφείλει (τις) νὰ σέβηται¹¹ τοὺς ἄλλους—Λησμονεῖ τις¹² δυσκόλως τὸν τόπον, ὅπου¹³ ἔκαμε¹⁴ τὰς πρώτας του σπουδάς—Ἐν τούτῳ τῷ ἐργαστηρίῳ¹⁵ πωλοῦσι¹⁶ φορέματα νέα, καὶ ἀγοράζουσι¹⁷ παλαιά¹⁸ — Ὅταν τις ἔχῃ οἴησιν¹⁹ πράττει²⁰ (τις) ἀπερὶσκεψίας,²¹ ἢ κάμνει²² μωρίας²³ — Ἐν Ἰταλίᾳ²⁴ καλλιεργοῦσι²⁵ τὴν κάνναβιν²⁶, καὶ ὅταν ὠριμάσῃ²⁷ τὴν κόπτουσι²⁸, τὴν θέτουσιν²⁹ εἰς τὸν κόλυμβον³⁰, καὶ ἔπειτα τὴν ξηραίνουσι³¹, τὴν θραύ-

ουσι³² με τὸ κοπανιστήριον³³, ἂν δὲν ἔχωσιν³⁴ ἄλλην
μυχανήν³⁵. οὕτω³⁶ τὴν καθαρίζουσιν³⁷ ἐκ τοῦ ξυλώδους³⁸

¹μέρου³⁹, καὶ προσηκόντω⁴⁰ παρασκευασμένην⁴¹ τὴν
ἐναποθέτουσιν⁴² ἐν ταῖς ἀποθήκαις⁴³ — Ἐκαστος ἐπι-
θυμεῖ⁴⁴ νὰ ζῇ⁴⁵ ἀνέτως⁴⁶, ἀλλὰ διὰ τοῦτο⁴⁷ ἕκαστος
ὀφείλει⁴⁸ καὶ⁴⁹ νὰ ἐργάζεται⁵⁰ — Ὁ ἄνθρωπος ποιεῖται
χρηστὴν⁵¹ τῶν ζώων, ἑκάστου κατὰ⁵² τὴν φύσιν⁵³ του —
Οἱ φίλοι μας μετέβησαν⁵⁴ ἕκαστος εἰς τὴν ἑπαυλὴν⁵⁵
του — Ἐν τῇ συνελεύσει⁵⁶ ἐπορεύθησαν⁵⁷ ἕκαστος εἰς
τὴν θέσιν⁵⁸ ἣτις αὐτοῖς εἶχε προσδιορισθῇ⁵⁹ — Ἡ ὑπο-
μονὴ καὶ ἡ ἀναισθησίᾱ⁶⁰ ὁμοιάζουσι⁶¹. ἀλλὰ ἡ μὲν
εἶναι μία ἀρετὴ, ἐνῶ ἡ ἑτέρα εἶναι ἐν ἐλάττωμα⁶². —
Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου⁶³ καὶ ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ
Κυρίου⁶⁴ εἰσι⁶⁵ δύο ἀριστουργήματα⁶⁶ τῆς ζωγραφι-
κῆς, τὸ μὲν τοῦ Τιτιανού⁶⁷, τὸ δὲ τοῦ ‘Ραφαήλου⁶⁸ —
‘Ο εἷς καὶ ὁ ἕτερος (ἡμρότεροι) ἦσαν⁶⁹ φίλοι μου — ‘Ο
εἷς καὶ ὁ ἕτερος ἀδελφός (ἡμρότεροι οὐ ἀδελφοί) ἐπεδό-
θησαν⁷⁰ εἰς τὸ ἐμπόριον⁷¹ — Δύο ἔντιμοι ἀντίπαλοι⁷² ἐκ-
τιμῶσιν⁷³ ἀλλήλους — ‘Οφείλομεν⁷⁴ νὰ ὑπηρετῶμεν⁷⁵
ἀλλήλους, ἀντὶ⁷⁶ νὰ καταδιωκώμεθα⁷⁷.

¹... doit, ²faire, ³conscience, ⁴avant hier, ⁵par-
lait, ⁶de la paix, ⁷...croit, ⁸inévitabile, ⁹veut, ¹⁰être
respecté, ¹¹respecter, ¹²...oublie, ¹³ou, ¹⁴...a fait, ¹⁵bou-
tique, ¹⁶...vend, ¹⁷...achète, ¹⁸vieux, ¹⁹présom-
ption, ²⁰...commet, ²¹imprudence, ²²...fait, ²³bé-
tise, ²⁴En Italie, ²⁵...cultive, ²⁶chanvre (m.), ²⁷il est
mûr, ²⁸...coupe, ²⁹...met, ³⁰routoir, ³¹...sèche, ³²..
brise, ³³broie (f) ³⁴...n' a, ³⁵une autre machine,

³⁶ainsi, ³⁷...é monde, ³⁸ligneuse, ³⁹partie (f.), ⁴⁰convenablement, ⁴¹préparé, ⁴²...dépose, ⁴³magasin (m.), ⁴⁴désire, ⁴⁵vivre, ⁴⁶commodément, ⁴⁷mais à cet effet, ⁴⁸doit, ⁴⁹aussi, ⁵⁰travailler, ⁵¹se sert, ⁵²selon, ⁵³nature, ⁵⁴sont allés, ⁵⁵maison de campagne, ⁵⁶assemblée, ⁵⁷se rendirent, ⁵⁸poste (m.), ⁵⁹était assigné, ⁶⁰insensibilité, ⁶¹se ressemblent, ⁶²défaut, ⁶³Assomption de la Vierge, ⁶⁴Transfiguration du Seigneur, ⁶⁵sont, ⁶⁶chefs-d'œuvre, ⁶⁷Titien, ⁶⁸Raphaël, ⁶⁹étaient, ⁷⁰s' adonnèrent, ⁷¹commerce, ⁷²adversaires, ⁷³s'estiment, ⁷⁴Nous devons, ⁷⁵nous rendre service, ⁷⁶au lieu, ⁷⁷de nous persécuter.

EXERCICE XXVI—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΣΤ'.

Ἐξακολουθήσεις.

Ὅστις δὴ ποτε ἀποβάλλει¹ τὴν ἀσπίδα² τῆς θρησκείας, εὐρίσκειται³ ἄνευ ὑπερασπίσεως⁴ ἐν μέσῳ⁵ τῆς μάχης⁶—Ὅστις δὴ ποτε ἐπλούτησε⁷ διὰ τῆς ἐργασίας του εἶναι σεβαστότερος⁸ ἢ⁹ ὅστις δὴ ποτε εἶναι πλούσιος ἐκ τύχης¹⁰ ὥς εἶναι εὐκαταφρόνητος¹¹ ὅστις δὴ ποτε θησαυρίζει¹² ἐκ τῶν δυστυχιῶν τοῦ πλησίον¹³ του—Ἄν ὑπάρχη¹⁴ τις εὐχαριστημένος¹⁵ ἐν τῷ κόσμῳ, οὗτός ἐστιν¹⁶ ὁ εὐεργέτης¹⁷.—Εἰδόν¹⁸ τινὰ εἰσελθόντα¹⁹ εἰς τὴν οἰκίαν σας.—Ὅταν δουίλης²⁰ μετὰ τινος τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζεις²¹, πρόσχε²² εἰς ὃ, τι λέγεις²³—Μὴ φοβῶνται²⁴ τὸ καλὸν²⁵ τῶν ἄλλων (τὸ ἀλλότριον)—Ἐπιδίωκε τὸ συμφέρον σου²⁶ χωρὶς νὰ προξενήσῃς²⁷ βλάβην²⁸ εἰς τοὺς ἄλλους.—Ἐνώπιον²⁹ τῶν ἄλλων πρέπει τις νὰ ἤναι ἔμφρων³⁰—Πολλοὶ ἀπατῶνται³¹ θέλοντες³² νὰ ἀ-

πατήσωσι³³ τοὺς ἄλλους—Πολλοὶ οἷτινες παρὰπονοῦν-
ται³⁴ κατὰ τῆς τύχης³⁵, δὲν ἐφείλουσι νὰ παρὰπο-
νῶνται³⁶ εἰμὴ³⁷ καθ' ἑαυτῶν³⁸ — Οὐδεὶς δύνανται³⁹ νὰ
κρίνη⁴⁰ ἀμερολήπτως⁴¹ ἑαυτόν—Δὲν ἐπιτρέπεται⁴² εἰς
οὐδένα νὰ φανερώσῃ⁴³ ἐν μυστικόν—Συχνάκις πολλοὶ
φρονάζουσιν⁴⁴, ἀλλ' οὐδεὶς ἐνεργεῖ⁴⁵—Ἡ ματαιότης εἶ-
ναι μίξ τῶν ἰδιοτήτων⁴⁶ τῶν γυναικῶν, οὐδεμία (στει-
ρεῖται) εἶναι αὐτῆς⁴⁷ κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἥττον⁴⁸ ἐ-
στειρημένη⁴⁹—Τὰ πάντα προεξίνουσι θαυμασίως⁵⁰ ἐν
μῖξ εὐτάκτω⁵¹ οἰκογενείᾳ — Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι
ἐμπειρος⁵² εἰς πάντα—Εἶναι τις ἀνόητος, ὅστις φαίνε-
ται⁵³ ἄνθρωπος πνευματώδης⁵⁴, καὶ τις εἶναι ἄνθρω-
πος πνευματώδης, ὅστις φαίνεται ἀνόητος—Εἰσὶ τινες
(καῖριοι) οἷτινες ἔχουσι⁵⁵ (ἔχοντες) τὴν κακὴν ὄρεξιν⁵⁶
νὰ γελῶσι⁵⁷ περὶ τῶν ἐλαττωμάτων τῶν ἄλλων—Με-
ταξὺ τῶν γυναικῶν εἰσὶ τινες, αἱ ὁποῖαι δύνανται⁵⁸ νὰ
ἀντιπαρταγῶσι⁵⁹ πρὸς⁶⁰ πολλοὺς τοῦ ἄλλου φύλου⁶¹
ὥς πρὸς τὴν παιδείαν⁶²—Οὐδὲν δύνανται⁶³ νὰ κλονή-
σῃ⁶⁴ τὰς πεποιθήσεις⁶⁵ τοῦ ἐναρέτου ἀνδρός — Δὲν ὑ-
παρχει οὐδὲν εὐαρεστότερον⁶⁶ τῆς ἐμνοίας⁶⁷ ἐν τῇ
οἰκογενείᾳ.

¹Rejette, ²bouclier (m.), ³se trouve, ⁴défense, ⁵au milieu, ⁶combat (m.), ⁷s' est enrichi, ⁸ respectable, ⁹que, ¹⁰par hasard, ¹¹méprisable, ¹²thésaurise, ¹³prochain, ¹⁴S' il y a, ¹⁵content, ¹⁶c' est, ¹⁷bien-faiteur, ¹⁸J' ai vu, ¹⁹qui est entré, ²⁰tu parles, ²¹que tu ne connais pas, ²²fais attention, ²³à ce que tu dis, ²⁴N' envie pas, ²⁵bien, ²⁶Fais ton intérêt, ²⁷causer, ²⁸dommage, ²⁹En présence, ³⁰être prudent, ³¹se trompent, ³²en voulant, ³³tromper,

³⁴se plaignent, ³⁵de la fortune, ³⁶n'ont à se plaindre, ³⁷que, ³⁸d'eux mêmes, ³⁹ne peut, ⁴⁰juger, ⁴¹impartialement, ⁴²il n'est permis, ⁴³de révéler, ⁴⁴crient, ⁴⁵n'agit, ⁴⁶c' est une des qualités, ⁴⁷n'est, ⁴⁸plus ou moins, ⁴⁹privé, ⁵⁰va à merveille, ⁵¹réglé, ⁵²expérimenté, ⁵³semble, ⁵⁴d'esprit, ⁵⁵ont, ⁵⁶gout, ⁵⁷derire des., ⁵⁸peuvent, ⁵⁹être comparé, ⁶⁰à, ⁶¹sexe, ⁶²quant à l'instruction, ⁶³ne peut, ⁶⁴ébranler, ⁶⁵conviction, ⁶⁶agréable, ⁶⁷concorde.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΡΑΘΟΝ

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Τὸ ῥῆμα εἶναι μία λέξις, ἥτις ἐμφαίνει τὴν ὑπαρξιν (l'existence) καὶ τὴν ἐνέργειαν (l'action).

Τὸ μόνον καθαυτὸ ῥῆμα ἐστὶ τὸ εἶναι (εἶναι), τὸ ὁποῖον καλεῖται substantif (οὐσιαστικὸν), διότι ὑφίσταται ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ μόνου, καὶ δὲν διαλαμβάνει οὐδεμίαν ἰδέαν κατηγορηματος (attribution), καθόσον ὅταν λέγωμεν je suis (ἐγὼ εἰμι), δὲν ἔχομεν ἀνάγκην νὰ προσθέσωμεν οὐδεμίαν ἄλλην ἰδιότητα ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ἰδέαν τῆς ὑπάρξεως.

Ὅλα τὰ λοιπὰ ῥήματα εἰσὶ συνοπτικοὶ τύποι τοῦ εἶναι καὶ τινος κατηγορουμένου (attribut), καὶ λέγονται

attributifs ἢ adjectifs (κατηγορητικά ἢ ἐπιθετικά)· καὶ τῶντι ὅταν λέγωμεν j' aime (ἐγὼ ἀγαπῶ, ἐκ τοῦ ῥήματος aimer), je cours (ἐγὼ τρέχω, ἐκ τοῦ courir), je reçois (ἐγὼ δέχομαι, ἐκ τοῦ recevoir), je rends (ἐγὼ ἀποδίδω, ἐκ τοῦ rendre), οὐδὲν ἄλλο ποιοῦμεν ἢ νὰ ἐκφέρωμεν συνοπτικῶς τὸ je suis τοῦ ῥήματος être μετὰ τῶν κατηγορουμένων ἐπιθέτων ἢ μετοχῶν aimant, courant, recevant, rendant, καὶ ἐπομένως ὡς νὰ ἐλέγομεν je suis aimant, ἐγὼ εἰμι ἀγαπῶν—je suis courant ἐγὼ εἰμι τρέχων—je suis recevant, ἐγὼ εἰμι δεχόμενος—je suis rendant, ἐγὼ εἰμι ἀποδίδων.

Διὰ τοῦ ῥήματος δυναμέθα νὰ διατυπώσωμεν καὶ ἐξωτερικεύσωμεν τὰς κρίσεις μας· αὕτη δὲ ἡ ἐξωτερικεύσεις, ἡ αἰσθητὴ διατύπωσις, ὠνομάσθη *Πρότασις* (Proposition), ἣτις σύγκειται ἐκ τριῶν οὐσιωδῶν μερῶν· τοῦ ὑποκειμένου (le sujet)—τοῦ ῥήματος (le verbe)—καὶ τοῦ κατηγορουμένου (l'attribut). Καὶ τὸ μὲν ὑποκείμενον παριστάνει τὴν κυρίαν ιδέαν, τὸ πρόσωπον τούτέστιν ἡ πρᾶγμα, περὶ οὗ ἐκφέρωμεν κρίσιν—τὸ κατηγορούμενον τὴν δευτερεύουσαν ιδέαν, ἐκείνην τούτέστιν ἣτις ἐκφράζει τὴν ιδιότητα τὴν ὁποίαν κρίνομεν ὡς ἰδιάζουσαν τῷ ὑποκειμένῳ—τὸ δὲ ῥῆμα ἐστὶν ὁ σύνδεσμος (le lien) ὁ συνδέων τὴν δευτερεύουσαν ιδέαν μετὰ τῆς κυρίας, ἢ τὸ κατηγορούμενον μετὰ τοῦ ὑποκειμένου. Π. χ. Dieu est juste, ὁ Θεὸς εἶναι δίκαιος· τὸ Dieu εἶναι τὸ ὑποκείμενον, τὸ juste τὸ κατηγορούμενον, καὶ τὸ est εἶναι τὸ ῥῆμα, ὅπερ συνδέει τὸ Dieu μετὰ τοῦ juste, καὶ ἐκδιλοῖ τὴν κρίσιν μας ὅτι τὸ juste εἶναι ιδιότης ἀνήκουσα εἰς τὸ Dieu.

Τὸ ὑποκείμενον δύναιται νὰ ᾖ ὄνομα, ἀντωνυμία, ἀπαιρέμφυχτον, ἢ καὶ οἰαδὴποτε λέξις ἢ ἔκφρασις λαμβανομένη οὐσιαστικῶς (substantivement)· εἶον, *L'esprit est toujours la dupe du cœur*· τὸ πνεῦμα ἐστὶ πάντοτε τὸ παίγιον τῆς καρδίας—*Ceux qui sont capables d'inventer sont rares, ἐκεῖνοι οὔτινες εἰσὶν ἱκανοὶ νὰ ἐφεύρωσιν εἰς τὸ σπάνιοι*—*Aimer est un besoin de l'âme*· τὸ ἀγαπᾶν ἐστὶ μία ἀνάγκη τῆς ψυχῆς—*Les qu'en-dira-t-on* inquietent peu le sage· τὸ τί εἰπώσιν (αἱ κρίσεις τῶν ἀνθρώπων) ἀνησυχοῦσιν ὀλίγον τὸν σοφόν.

Τὸ ῥῆμα εἶναι πάντοτε εἷς τῶν τύπων τοῦ être, εἴτε ἐκπεφρασμένος καθαρῶς, εἶον *Le courage est la lumière de l'adversité*· τὸ θάρρος ἐστὶ τὸ φῶς τῆς ἀτυχίας—εἴτε συγκεχωνευμένος μετὰ τοῦ κατηγορουμένου, εἶον· *Tout change, ἀντι tout est changeant*, τὰ πάντα μεταβάλλονται.

Τὸ κατηγορούμενον ἐκφράζεται διὰ τινος ἐπιθέτου, μετοχῆς, ἢ καὶ οἰαδὴποτε ἄλλης ῥήσεως, ἥς γίνεται χρῆσις ὡς χαρακτηριστικοῦ (qualificatif) εἶον· *L'or est ductile*, ὁ χρυσὸς ἐστὶν ἐλατός·—*Les soldats sont armés*, οἱ στρατιῶται εἰσὶν ὀπλισμένοι—*L'imposture est le masque de la vérité*, ἡ ἀγυρσία ἐστὶ τὸ προσωπεῖον τῆς ἀληθείας.

Ἀλλ' ἐν τῇ ὁμιλίᾳ δὲν μεταχειρίζομεθα ἀπλᾶς προτάσεις μόνον· ἔχομεν ἀνάγκην νὰ συμπληρώσωμεν καὶ δι' ἄλλων ῥήσεων τὴν ἔννοιαν, ἣν τὸ μόνον ῥῆμα θὰ ἐξέφραζεν ἀτελῶς. Αἱ ῥήσεις αὗται, οἱ καὶ ὄροι (termes) λεγόμενοι, ὀνομάζονται compléments (συμπληρώματα), εἶον· *On est content quand on rend un service, et*

qu'on peut soulager les peines d'un malheureux· εἶναι τις εὐχαριστημέρος ὅταν προσφέρῃ ὑπηρεσίαν τινὰ, καὶ δύναται γ' ἀνακουφίσῃ τὰ δειρὰ ἐνδὸς δυστυχοῦς. Εἰς τὸ παράδειγμα τοῦτο τὰ content, un service, soulager les peines d'un malheureux εἰσὶν ἅπαντα συμπληρώματα.

Τὰ συμπληρώματα ταῦτα εἰσὶ τριῶν εἰδῶν· direct (ἔμμεσον)—indirect (ἑμμεσον) — circonstantiel (περιστατικόν).

—Τὸ direct εἶναι ὁ ὅρος, ἐφ' οὗ ἅπ' εὐθείας μεταβαίνει ἡ ἐνέργεια ἢ ὑπὸ τοῦ ῥήματος ἐκπεφρασμένη, καὶ ἡπερ συμπληροῖ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, οἷον· Dieu qui voit tout, connaît nos plus secrètes pensées· ὁ Θεὸς ὅστις βλέπει τὰ πάντα, γινώσκει τοὺς κρυφιωτέρους στοχασμοὺς μας· Τὸ συμπλήρωμα τοῦτο δύναται νὰ ᾖ ἢ ἐν ἢ πολλὰ οὐσιαστικὰ, ἢ καὶ μία τῶν ἀντωνυμιῶν, moi, me, nous, toi, te, vous, le, la, les, se, que, lequel, laquelle κ.τ.λ. ἢ πᾶσα ἔκφρασις οὐσιαστικῶς λαμβανομένη, οἷον· L' avare se prive du nécessaire pour entasser des richesses que ses héritiers dissipent aussitôt qu' ils les possèdent, ὁ φιλάργυρος στερεῖ ἑαυτὸν τῶν ἀναγκαίων, ἵνα συσσωρεύσῃ πλούτη αἵτινα οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ σπαταλῶσι μόλις τὰ κατέχουσιν.

Ἀνταποκρίνεται δὲ εἰς τὰς ἐρωτήσεις qui ? περί προσώπων καὶ quoi ? περί πραγμάτων· ὡς ἐκ τοῦτου Dieu nous voit, ὁ Θεὸς μᾶς βλέπει, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ Dieu voit qui ? Nous· καὶ Mon frère étudie l' histoire, ὁ ἀδελφός μου σπουδάζει τὴν ιστορίαν, πρὸς τὸ mon frère étudie quoi ? l' histoire.

—Τὸ indirect ἐστὶν ὁ ὅρος, ἐφ' οὗ ἡ ἐνέργεια δὲν μετα-

ἔχινει ἡ πλαγίως, ἐννοῦται δὲ μετὰ τοῦ ῥήματος διὰ τῶν προθέσεων, à, de, par, οἷον *Le jour succède à la nuit*, ἡ ἡμέρα διαδέχεται τὴν νύκτα — *L'orgueil se pare souvent d'une apparence d'humilité pour s'élever davantage*—ἡ ὑπερηφάνεια περιβάλλεται ἐνίοτε πρόσχημα ταπεινώσεως, ὅπως ὑψωθῇ περὶ σότερον — *La venue de Jésus-Christ a été prédite par les prophètes* ἡ ἔλευσις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ προαγγέλην ὑπὸ τῶν προφητῶν.

Τὸ συμπλήρωμα τοῦτο παριστάνεται ὑπὸ ἐνὸς ὁνόματος ἢ μιᾶς ἀντωνυμίας, ὧν προηγείται μία τῶν προθέσεων à, de, par κ.τ.λ. ἢ ὑπὸ μιᾶς τῶν ἀντωνυμιῶν, se, lui, leur, dont, en, y, ἄνευ προθέσεως, ὡς ὑπαρχούσης ἐν αὐταῖς, καθ' ὅσον πρὸ ῥήματος αἱ se, lui λαμβάνονται ὡς à soi, à lui, ἢ à elle ἢ leur ὡς à eux, à elles ἢ dont ὡς duquel, de laquelle, desquels, desquelles ἢ en ὡς de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela ἢ y ὡς à lui, à elle, à eux, (πάντοτε ἐπὶ ἀψύχων), à cela.—Καὶ αἱ ἀντωνυμίαι me, te, se, nous, vous, αἵτινες εἰσὶν ἄμεσα συμπληρώματα, δύνανται νὰ ᾧσι καὶ ἔμμεσα ὅταν τίθενται ἀντὶ τῶν à moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous κ.τ.λ. οἷον, *Donnez aux pauvres avec bienveillance, et ne vous débarrassez pas d'eux en leur jetant l'aumône que vous leur faites*, ce qui les met à une pénible épreuve entre la reconnaissance qui est le seul prix auquel aspire toute âme bienfaisante, et l'ingratitude qui l'en prive· δότε εἰς τοὺς πτωχοὺς μετ' εὐμενείας, καὶ μὴ ἀπχλλάττεσθε αὐτῶν ῥίπτοντες αὐτοῖς τὴν ἐλεημοσύνην, ἣν πρὸς αὐτοὺς ποιεῖτε, τοῦθ' ὅπερ τίθησιν αὐτοὺς

εἰς ἐπιπορον δοκιμασίαν μεταξὺ τῆς εὐγνωμοσύνης ἥ-
τις ἐστὶν ἡ μόνη ἀμοιβὴ εἰς ἣν ἀποβλέπει πᾶσα εὐερ-
γετικὴ ψυχὴ, καὶ τῆς ἀγνωμοσύνης ἥτις τὴν στερεῖ
αὐτῆς — *Il nous est difficile de juger du caractère*
de l'homme dont nous ne connaissons que la
vie extérieure, εἶναι ἡμῖν δύσκολον νὰ κρίνωμεν περὶ
τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀνθρώπου, οὗτος δὲν γινώσκομεν
ἢ τὸν ἐξωτερικὸν βίον.

Εἰς τὸ συμπλήρωμα τοῦτο ἀνταποκρίνονται αἱ ἐρω-
τήσεις· à qui? à quoi? de qui? de quoi? par qui?
par quoi? διὸ· *La vérité triomphe des obstacles*
qu'on lui oppose, ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὰ la vérité
triomphe de quoi? des obstacles—qu'on oppose à
qui? à elle (lui). κ.τ.λ.

— Τὸ circonstantiel εἶναι ὅρος ὅτις συμπληρεῖ
τὴν ἔννοιαν τοῦ ῥήματος τροπολογῶν αὐτὸ διὰ τινος ἐ-
πουσιώδους ιδέας τρόπου, τόπου, χρόνου, αἰτίας, σκο-
ποῦ κ.τ.λ. εἶον· *L'espérance, en nous trompant,*
nous mène à la fin de la vie par un chemin agréa-
ble ἡ ἐλπίς ἀπατῶσα ἡμᾶς, μᾶς ὁδηγεῖ εἰς τὸ τέλος
τῆς ζωῆς δι' ὁδοῦ εὐχρέστου—Le monde récompense
plus souvent les apparences du mérite que le mé-
rite même· ὁ κόσμος ἀμείβει συχνότερα τὰ φαινό-
μενα τῆς ἀξίας, ἢ τὴν ἀξίαν αὐτήν — A vingt ans
on ne compte pas les années, à soixante on com-
pte les jours· κατὰ τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν
λογίζονται τὰ ἔτη, κατὰ τὸ ἐξήκοστὸν λογίζονται αἱ
ἡμέραι—On trouve rarement des hommes, qui par-
lent de leur pays pour s'établir à l'étranger, car
la nature a mis dans le cœur de l'homme un attache-

ment particulier pour le lieu de sa naissance· εὐρίσκονται λίαν σπανίως ἄνθρωποι, οἵτινες ἀναχωροῦσιν ἐκ τοῦ τόπου τῶν, ἵνα ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν· διότι ἡ φύσις ἐθήκεν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου ἰδιόζουσαν τινα ἀφοσίωσιν διὰ τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς του.

Ἄνταποκρίνεται δὲ εἰς πᾶσαν ἄλλην ἐρώτησιν ἐκ τῶν σχετικῶν πρὸς τὰ direct καὶ indirect· ἐξ αὐτῶν εἰσὶν αἱ quand? comment? où? d'où? par où? pour quelle cause? pour quel motif? κ.τ.λ. διὸ τὰ προηγούμενα πρᾶδείγματα ἀναλύονται οὕτω· L'espérance comment nous mène? en nous trompant — nous mène où? à la fin de la vie — Le monde récompense quand? plus souvent — On ne compte pas les années, quand? à vingt ans — On compte les jours, quand? à soixante.—On trouve rarement des personnes qui partent d' où? de leur pays — partent pour quel motif? pour s'établir à l'étranger — car la nature a mis où? dans le cœur de l' homme.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΩΝ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Τὰ ῥήματα ὑφίστανται διαφόρους τροπολογίας ὡς ἑξῆς·
α. Λέγονται modes (ἐγκλίσεις) οἱ διάφοροι τρόποι, δι' ὧν τὰ ῥήματα ἐκφράζουσι τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ἐνέργειαν, εἰσὶ δὲ πέντε.

1. Indicatif ἢ affirmatif, ὁριστικὴ ἢ καταφατικὴ, ἣτις ἐκφράζει τὴν ὑπαρξιν ἢ τὴν ἐνέργειαν θετικῶς καὶ ἀπολύτως· je suis vieux, εἰμι γέρον.

2. Conditionnel, ὑποθετικὴ, δι' ἧς ἐκφράζεται ἡ ὑπαρξίς ἢ ἡ ἐνέργεια ὑπὸ τινος ὁρον· *Il serait riche s'il était prudent, ἤθελεν εἶσθαι πλούσιος ἂν ἦτο συ- νετός.*

3. Impératif, προστακτικὴ, ἐκφράζουσα τὴν ὑπαρξίν ἢ τὴν ἐνέργειαν ἐπιτακτικῶς, προτρεπτικῶς ἢ καὶ κατ' ἐπιθυμίαν. *Faites ce que je vous dis, πράξατε ὅ,τι σὺς λέγω — Aimez-vous l'un l'autre, ἀγαπάτε ἀλλήλους.*

4. Subjonctif, ὑποτακτικὴ, καὶ ἐκφράζει τὴν ὑπαρξίν ἢ τὴν ἐνέργειαν, ὡς ἐξαρτωμένην ἐξ ἄλλης τινος ἐνεργείας, ἐκφερομένης διὰ ῥήματος εἰς θ' ὑπόκει- ται ἐκεῖνο, ὑψινοῦ γίνεται χρῆσις εἰς τὴν ὑποτακτι- κήν. *Il n'est point de fatigue que je n'aie endu- rée pour suppléer à mes besoins· δὲν ὑπάρχει μόχθος ὃν γὰ μὴ ὑπέστην ὅπως πληρώσω τὰς ἀνάγκας μου.*

5. Infinitif, ἀπαρέμρατος, ἀορίστως ἐκφράζουσα τὴν ὑπαρξίν ἢ τὴν ἐνέργειαν· *Celui qui a su vivre hon- nêtement, voit venir sans inquiétude ses der- niers jours· ὅστις ἡδυνήθη νὰ ζῇσῃ (ζῆσαι) ἐντίμως, βλέπει νὰ ἐρχῶνται (ἐρχεσθαι) ἄνευ ταραχῆς τὰς τελευ- ταίας τοῦ ἡμέρας.*

6. Ὀνομάζονται temps (χρόνοι) αἱ τροπολογίαι αἱ ἐνδεικνύουσαι τὴν ἐποχὴν τῆς διαρκείας (durée), εἰς ἣν ἀναφέρεται ἡ κατάστασις ἢ ἡ ἐνέργεια.

Εἰς τρεῖς διακεκριμένας ἐποχὰς διαιρεῖται ἡ διάρ- κεια· τουτέστι, τὸ ἐνεστώδες (le présent), τὸ παρελθόν (le passé) καὶ τὸ μέλλον (le futur). Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς τῶν ἐποχῶν τούτων ἐπιδέχονται τροπολογίας τι- νὰς ὅπως ἐκφρασθῶσιν αἱ διάφοροι μεταξὺ τῶν ῥη-

μάτων σχέσεις, καὶ αἱ εἰδικαὶ ἐπόψεις, ὑφ' ἧς θεωροῦμεν τὴν διάρκειαν, ἐσχηματίσθησαν οἱ ἐξῆς χρόνοι·

1. *Présent*, ἐνεστώς, ὅστις ἐκφράζει πράξιν ἢ τελουμένην καθ' ἃν στιγμὴν ὁμιλοῦμεν, ἢ συνήθη· *Je lis* ἀναγινώσκω (νῦν)—*Ton oncle prise*, ὁ θείος σου πέρνει ταμβάκον (συνήθως).

2. *Imparfait*, παρκατακός, ἐκφράζων παρελθούσαν μὲν πράξιν, ἀλλὰ θεωρουμένην ὡς ἐνεστῶσαν σχετικῶς πρὸς συμπίπτουσάν τινα ἄλλην πράξιν ὁμοίως παρελθούσαν. *Lors de l'expédition contre Troie, Agamemnon y exerçait le supreme commandement* ἐν καιρῷ τῆς ἐκστρατείας κατὰ τῆς Τρωάδος, ὁ Ἀγαμέμνων ἐξήσκει τὴν ὑπερτάτην ἐξουσίαν.

3. *Passé (ἢ prétérit) défini*, ὁ καθ' ἡμᾶς ἀόριστος δι' οὗ ἐκφράζομεν πράξιν ἥδη τετελεσμένην ἐν χρόνῳ ὠρισμένῳ καὶ καθ' ὁλοκληρίαν παρωχημένῳ. *Périclès donna son nom à un siècle qui fut fécond en grands hommes*· ὁ Περικλῆς ἔδωκε τὸ ὄνομά του εἰς ἓνα ὦνα, ὅστις ὑπῆρξε γόνιμος μεγάλων ἀνδρῶν.

4. *Passé (ἢ prétérit) indéfini*, ὃν λέγομεν παρκακείμενον, καὶ ὅστις ἐκφράζει πράξιν τετελεσμένην ἐν παρελθόντι μὲν, ἀλλὰ μὴ ὠρισμένῳ χρόνῳ. *Dieu a dit et les choses ont été faites*· ὁ Θεὸς εἶπε (εἶρηκε, ἔχει εἶπει) καὶ τὰ πράγματα ἐγείναρ (γεγότασι—ἔχουσι γίγει).

5. *Passé (ἢ prétérit) antérieur*, ἀόριστος δευτερος, ὅστις ἐκφράζει πράξιν γενομένην πρὸ ἄλλης ἐπίσης τετελεσμένης, καὶ παρακολοιθήσασαν εὐθύς ἑταύτην· *Quand j'eus reconnu mon erreur, j'en fus tout honteux*· ὅταν ἐγνων τὸ σφάλμα μου, λίαν ἠσχύνθην δι' αὐτό.

6. Plus-que-parfait, ὑπερσυντελικός, ἐκφράζων παρελθούσαν προᾶξιν, προηγηθεῖσαν ἄλλης, μεθ' ἧς δὲν εἶναι εἰς ἡμεσον σχέσιν· *j' etais tout gai parce que j' avais revu ma famille après une longue absence*· ἤμην ὅλος περιχαρής, διότι εἶχον ἐπανίδει τὴν οἰκογένειάν μου μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν.

6. Futur, μέλλων, δι' οὗ ἐκφράζομεν προᾶξιν γενησομένην, καὶ ὡς ἐκ τούτου μεταγενεστέραν τῆς στιγμῆς καθ' ἣν ὁμιλοῦμεν· *Je vous abandonnerai à votre sort, si vous n'écouteriez pas mes conseils*· θέλω σῶς ἐγκαταλείπει εἰς τὴν τύχην σας, ἂν δὲν ἀκροασθῆτε τὰς συμβουλὰς μου.

8. Futur antérieur, μέλλων τετελεσμένος, ὅστις ἐκφράζει προᾶξιν μέλλουσιν μὲν, προηγουμένην ὅμως ἐτέρας ἐπίσης μελλούσης. *Les habitants auront abandonné la ville lorsque l'ennemi y entrera*· οἱ ἐγκάτοικοι θὰ ἐχώσιν ἐγκαταλείμμενην τὴν πόλιν, ὅταν ὁ ἐχθρὸς θὰ εἰσέλθῃ.

Σημ. Ἐκαστος χρόνος ἔχει δύο ἀριθμούς, τὸν ἐνικὸν καὶ τὸν πληθυντικόν, καὶ τρεῖς πρόσωπα εἰς ἀμφοτέρους, τουτίστι τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας *je, tu, il ἢ elle—nous, vous, ils ἢ elles*, αἵτινας, ὡς ἤδη εἶπομεν, συνοδεύουσι πάντοτε τὰ πρόσωπα τῶν ἐκμάτω (Σημ. 1. σελ. 129). Ἡ προστακτικὴ μόνον ἔχει τὸ 2ον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, καὶ τὸ 1ον καὶ 2ον τοῦ πληθυντικοῦ ἄνευ ἀντωνυμίας.

Οἱ προσεκτεθέντες αὐτοὶ χρόνοι διακροῦνται, ὡς προκύπτει ἐκ τῶν προλεχθέντων, εἰς ἀπλοῦς (*temps simples*) καὶ συνθέτους (*temps composés*). Καὶ ἀπλοῖ μὲν εἰσὶν οἱ *présent, imparfait, passé défini* καὶ *future*, ἐν ὅλαις ταῖς ἐγκλίσεσι ὅπου τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν, αἵτινες ἐκφράζουσι τὰς διαφόρους τροπολογίας τοῦ ῥή-

ματος κατὰ τὸν ἀρχικὸν αὐτοῦ τύπον· ὡς ἐκ τούτου οἱ ἀπλοὶ χρόνοι τοῦ ῥήματος *parler* (ῥημιεῖν) εἰσὶν εἰς τὸ *indicatif* οἱ *pr. je parle, imp. je parlais, p. d je parlai, f. je parlerai*· εἰς τὸ *conditionnel* ὁ *pr. je parlerais*· εἰς τὸ *subjonctif*, οἱ *pr. que je parle, imp. que je parlasse*· εἰς τὸ *infinitif* ὁ *pr. parler* καὶ τὸ *participle pr. parlant, pas. parlé*. Οἱ σύνθετοι εἰσὶ διάφοροι τύποι τοῦ ῥήματος, σχηματιζόμενοι δι' ἐνὸς τῶν χρόνων τοῦ ῥήματος *avoir* (ἔχειν) ἢ τοῦ *être* (εἶναι) καὶ τῆς παρωχημένης μετοχῆς τοῦ ῥήματος· ἐπομένως οἱ σύνθετοι χρόνοι τοῦ ῥήματος *parler*, εἰσὶν· εἰς τὸ *indicatif* οἱ *p. ind. j' ai parlé, p. ant. j' eus parlé, p. q. p. j' avais parlé, f. ant. j' aurai parlé*· εἰς τὸ *conditionnel* ὁ *pas. j' aurais parlé, ἢ j' eusse parlé*· εἰς τὸ *subjonctif* οἱ *pas. que j' aie parlé, p. q. p. que j' eusse parlé*· εἰς τὸ *infinitif* οἱ *pas. avoir parlé* καὶ τὸ *part. pas. ayant parlé*. Ἐνεκα τούτου τὰ ῥήματα *avoir* καὶ *être* λέγονται βοηθητικά (*auxiliaires*).

Πρὸς τούτοις οἱ χρόνοι εἰσὶν ἢ ἀρχικοὶ (*primitifs*) ἢ παράγωγοι (*dérivés*)· καὶ *primitifs* μὲν λέγονται ὅσοι δὲν σχηματίζονται παρ' οὐδενὸς ἄλλου· *dérivés* δὲ οἱ σχηματιζόμενοι ἐκ τῶν *primitifs*, οἵτινες εἰσὶ πέντε· οἱ *présent de l'indicatif, passé défini, présent de l'infinitif, participe présent, καὶ participe passé*.

Νῦν δὲ προτάττομεν ἐνταῦθα τὰ ῥήματα, *avoir* καὶ *être*, διότι, ὡς βοηθητικά, εἰσὶν ἀναγκαῖα εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν συνθέτων χρόνων τῶν ἄλλων ῥημάτων, μάλιστα δὲ τὸ *avoir* βοηθεῖ καὶ ἐκυτὸ καὶ τὸ *être*.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Avoir—ἔχειν

INDICATIF

Présent

J'ai—ἔχω
Tu as
Il ἡ elle a
Nous avons
Vous avez
Ils ἡ elles ont.

Imparfait

J'avais—ἔιχον
Tu avais
Il ἡ elle avait
Nous avions
Vous aviez
Ils ἡ elles avaient.

Passé défini

J'eus—ἔλαβον
Tu eus
Il ἡ elle eut
Nous eûmes
Vous eûtes
Ils ἡ elles eurent.

Passé indéfini

J'ai eu—ἔλαβον (ἔχω
λάβει)
Tu as eu
Il ἡ elle a eu
Nous avons eu
Vous avez eu
Ils ἡ elles ont eu.

Passé antérieur

J'eus eu—(ἔφοϋ) ἔλα-
βον
Tu eus eu
Il ἡ elle eut eu
Nous eûmes eu
Vous eûtes eu
Ils ἡ elles eurent eu.

Plus-que-parfait

J'avais eu—ἔιχον λά-
βει
Tu avais eu
Il ἡ elle avait eu

Nous avions eu
Vous aviez eu
Ils ἢ elles avaient eu.

Futur

J'aurai—θα ἔχω ἢ θα
λάβω
Tu auras
Il ἢ elle aura
Nous aurons
Vous aurez
Ils ἢ elles auront.

Futur antérieur

J'aurai eu (ἔφου) λάβω
Tu auras eu
Il ἢ elle aura eu
Nous aurons eu
Vous aurez eu
Ils ἢ elles auront eu.

CONDITIONNEL

Présent

J'aurais—θα εἶχον ἢ
ἦθελον ἔχει—θα ἐλάμ-
βαινον ἢ ἦθελον λάβει
(τόρα)
Tu aurais

Il ἢ elle aurait
Nous aurions
Vous auriez
Ils ἢ elles auraient.

Passé—α'. τύπος

J'aurais eu—θα εἶχον ἢ
ἦθελον ἔχει—θα ἐλάμ-
βαινον ἢ ἦθελον λάβει
(τότε)
Tu aurais eu
Il ἢ elle aurait eu
Nous aurions eu
Vous auriez eu
Ils ἢ elles auraient eu.

Passé—β'. τύπος

J'eusse eu, (τὸ αὐτὸ)
Tu eusses eu
Il ἢ elle eût eu
Nous eussions eu
Vous eussiez eu
Ils ἢ elles eussent eu.

IMPÉRATIF

Présent ἢ Futur

Aie—ἔχε
Ayons

Ayez.

SUBJONCTIF

Présent ἢ Futur

Que j'aie — νὰ ἔχω, ἢ
ὅτι ἔχω

Que tu aies

Qu' il ἢ qu' elle ait

Que nous ayons

Que vous ayez

Qu' ils ἢ elles aient.

Imparfait

Que j' eusse — νὰ εἶ-
χον, ἢ ὅτι εἶχον

Que tu eusses

Qu' il ἢ qu' elle eût

Que nous eussions

Que vous eussiez

Qu' ils ἢ qu' elles
eussent.

Passé

Que j' aie eu — νὰ ἔ-
λαβον, ἢ ὅτι ἐλάβον

Que tu aies eu

Qu'il ἢ qu' elle ait eu

Que nous ayons eu

Que vous ayez eu

Qu' ils ἢ qu' elles ai-
ent eu.

Plus-que-parfait.

Que j' eusse eu. — νὰ
εἶχον λάβει, ἢ ὅτι εἶχον
λάβει

Que tu eusses eu

Qu' il ἢ qu' elle eût eu

Que nous eussions eu

Que vous eussiez eu

Qu' ils ἢ qu' elles eus-
sent eu.

INFINITIF

Présent

Avoir — ἔχειν

Passé

Avoir eu — λαβεῖν

Participo présent

Ayant — ἔχων

Participe passé

Eu, ayant eu — λαβών.

EXERCICE XXVII—ΓΡΑΜΜΑΣΜΑ ΚΖ'.

Ἐπὶ τοῦ ῥήματος AVOIR

Σημ. Ὁ μαθητὴς θέλει ἀντιπαρστήσει τὴν—διὰ τοῦ ῥήματος
συντάξαι τὸν σημειούμενον χρόνον, ὅν θέλει συντάξει μετὰ τοῦ πρὸ τῆς
1.

γρημῆς ὀνόματος ἢ ἀντωνυμίας—πρέπει δὲ νὰ μὴ λησμονήσῃ τὴν que εἰς τὸ subjonctif, καὶ νὰ μεταφράσῃ ἀκολουθῶς τὸ γύμνασμα.

Subjonctif présent : Nous — un bon résultat¹. Il — du bonheur². Vous — bon espoir³. Tu — la complaisance⁴. Ils — de la réflexion⁵. Je — de l'humanité.

Futur : Tu — besoin. Je — soin. Il — faim⁶. Elles — peur⁷. Nous — regret⁸. Vous — horreur⁹.

Indicatif présent : Je — soif¹⁰. Marie — de la peine¹¹. Tu — de la condescendance¹². Ils — des soucis¹³. Nous — compassion¹⁴. Vous — du déplaisir¹⁵.

Subjonctif imparfait : Tu — envie¹⁶. Il — tort¹⁷. Elles — crainte¹⁸. Nous — du crédit¹⁹. Vous — du respect²⁰.

Conditionnel présent : Tu — de l'argent²¹. Antoine et Pierre — de la patience. Je — de l'impuissance²². Moi et mon frère — du zèle. Il — de la bonté. Vous — de la répugnance.

Indicatif imparfait : Elle — ordre²³. Tu — connaissance. Nous — la permission²⁴. Je — l'obligation²⁵. Vos amis — une récompense²⁶. Vous — l'assurance²⁷.

Futur antérieur : Nous — du profit²⁸. Il — des pertes²⁹. Je — des revers³⁰. Vous — un emploi³¹. Tu — une altercation³². Les jeunes filles — des caprices³³.

Indicatif plus-que-parfait : Tu — de la violence³⁴. Caroline — de l'orgueil³⁵. Ils — de la bienveillance³⁶. Je — de l'émulation³⁷. Vous — du mérite³⁸. Nous — de l'activité³⁹.

Subjonctif passé : Je — une faveur⁴⁰. Vous — un cadeau⁴¹. Tu — de la tristesse⁴². Elles — une broderie⁴³. Paul — un tableau⁴⁴. Nous — des moyens⁴⁵.

Passé défini: Elles—de la pudeur. Julie—de la modestie⁴⁶. Vous—de l'amour propre⁴⁷. Tu—del'humour⁴⁸. Nous—de l'habileté⁴⁹. Je—del'industrie⁵⁰.

Impératif:—de la soumission⁵¹—confiance⁵²—foi⁵³.

Conditionnel passé 1° καὶ 2°: Vous—du gain⁵⁴. Tu—le droit. Ils—l'avantage⁵⁵. Je—raison. Nous—du plaisir. Il—de la douleur.

Passé indéfini: Tu—du dégoût⁵⁶. Elle—de la fermeté⁵⁷. Vous—de la consolation. Je—de la contrariété⁵⁸. Nous—de la discrétion⁵⁹. Ils—de l'imprudence⁶⁰.

Subjonctif plus-que-parfait: Elles — chaud. Tu—pitié⁶¹. Vous—froid. Il—du talent⁶². Nous—de l'aversion⁶³. Je—de l'antipathie⁶⁴.

Passé antérieur: Je—la lettre. Ils — l'avis⁶⁵. Vous—l'inquiétude⁶⁶. Tu—le contentement⁶⁷. Nous—la prévoyance⁶⁸. Il—des recommandations⁶⁹.

Infinitif présent:—de l'estime⁷⁰.

• passé:—de l'ambition⁷¹.

Participe présent:—haine.

• passé τὸ σύνθετον (composé): — de la joie.

1 Ἀποτέλεσμα, 2 εὐτυχία, 3 ἐλπίς, 4 εὐαρέσκεια, 5 περί-
σκεψις, 6 πείνα, 7 φόβος, 8 λύπη, 9 φρίκη, 10 δίστα. 11
θλίψις, 12 συγκατάθεσις, 13 φροντίς, 14 οἶκτος, 15 δυ-
σαρέσκεια, 16 ἐπιθυμία, 17 ἄδικον, 18 φόβος, 19 πίστις (ἐμ-
πορικὴ), 20 σέβας, 21 χρήματα, 22 ἀδυναμία, 23 διατα-
γή, 24 ἄδεια, 25 ὑποχρέωσις, 26 ἀμοιβή, 27 διαβεβαίωσις,
28 ὠφέλεια, 29 ζημία, 30 ἀτύχημα, 31 ὑπόργημα, 32 ἔρις.

35 ἰδιωτροπία, 34 βίη, 35 ὑπερηφάνεια, 36 εὐμένεια, 37 ἄ-
 ρηλα, 38 ἀζία, 39 ἐνεργητικότητα, 40 χάρις, 41 ὄψων,
 42 μελαγχολία, 43 κέκτημα, 44 εἰκὼν, 45 μέσος, 46 μετριο-
 φροσύνη, 47 φιλαυτία, 38 χόλος, 49 ἱκανότης, 50 φιλοτε-
 γνία, 51 ὑποταγή, 52 ἐμπιστοσύνη, 53 πίστις, 54 κέσος,
 55 πλεονέκτημα, 56 ἀηδία, 57 σταθερότης, 58 ἐναντιότης, 59 διέ-
 κοισις, 60 ἀπερισχεψία, 61 οἶκος, 62 εὐφυΐα, 63 ἀπέχθεια,
 64 ἀντιπάθεια, 65 εἰδήσις, 66 ἀνησυχία, 67 εὐχарίστησις,
 68 πρόβλεψις, 69 σύστασις, 70 ὑπόληψις, 71 φιλοξενία.

Τοῦ ρήματος avoir γίνεται χρῆσις μετὰ τοῦ y ὅπερ
 θέλομεν εὐρεῖ μεταξὺ τῶν ἐπιρρημάτων ὑπὸ τὴν ση-
 μασίαν ἐκεῖ, καὶ τότε ἔχει ἀπλῶς τὴν ἐννοίαν τῆς ὑ-
 πάρξεως, ἀντιστοιχεῖ δὲ πρὸς τὰ ρήματα εἶμι, ὑπάρ-
 χω, εὐρίσχομαι.

Ἡ y προηγῆται πάντοτε τοῦ ρήματος, ἀλλ' ἔπεται
 τῇ αὐτῇ συνοδεύουσῃ ἀντωνυμίᾳ ἐν τοῖς διαφόροις χρό-
 νοις, καὶ ἐπομένως ἴσταται μεταξὺ ἀντωνυμίας καὶ ρή-
 ματος, ὡς θέλομεν ἰδεῖ κατωτέρω· τὸ δὲ ρῆμα εἶναι
 ἐν χρῆσει μόνον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ,
 καὶ ὅταν εἰσέτι ὁ λόγος ᾖ ἐν τὸν πληθυντικόν, οἶον·
Il y a de la neige sur la montagne· ὑπάρχει χιῶν
 ἐπὶ τοῦ ὄρους· *Il y avait beaucoup de voyageurs dans*
l'hôtel· ἦσαν ἢ εὐρίσκοντο πολλοὶ ὁδοιπόροι εἰς τὸ
 ξενοδοχεῖον.

Εἶναι εὐχρηστον προσέτι πρὸς ἐκφρασιν χρονικοῦ δια-
 στήματος, ἢ παρελεύσεως χρόνου, οἶον· *Il y a un an*
que mon fils est en Italie· παρῆλθεν ἔν ἔτος ἀφ' ὅ-
 του ὁ υἱός μου εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. *Il y a dix mois que*
je suis de retour· παρῆλθον δέκα μῆνες ἀφ' οὗτου
 ἐπέστρεψα.

Σχηματίζεται δὲ ὡς ἑξῆς, ἀνεὺ ὁμοῦ τῆς προστα-
τικῆς καὶ τῆς μετοχῆς, ἐκτὸς μόνον τῆς εὐ εἰς
τοῦς συνθέτους χρόνους.

INDICATIF

Présent

Il y a—ἐστὶ, εἰσὶν (εἶναι)

ὑπάρχει, ὑπάρχουσι

Imparfait

Il y avait—ἦτον, ἦσαν

ὑπῆρχεν, ὑπῆρχον.

Passé défini

Il y eut — ὑπῆρξεν, ὑ-
πῆρξαν.

Passé indéfini

Il y a eu—ὑπῆρξεν (ὑπῆρ-
ξαν, ἔχει καὶ ἔχουσιν
ὑπάρξει).

Passé antérieur

Il y eut eu—(ἀφοῦ) ὑ-
πῆρξεν, ὑπῆρξαν

Plus que-parfait

Il y avait eu—εἶχε καὶ
εἶχον ὑπάρξει.

Futur

Il y aura—θὰ ἦναι (ἐν.
καὶ πληθ).

Futur antérieur

Il y aura eu (ἀφοῦ) ὑ-
πάρξη καὶ ὑπάρξωσιν

CONDITIONNEL

Présent

Il y aurait — θὰ ἦτον,

θὰ ἦσαν, ἢ ἤθελον καὶ

ἤθελον εἶσθαι (τώρα)

Passé

Il y aurait eu—θὰ ἦτον,

θὰ ἦσαν, ἢ ἤθελεν καὶ ἤθελον
εἶσθαι (τότε)

SUBJONCTIF

Présent

Qu' il y ait—νὰ ᾖ ὅ-
τι εἶναι (ἐν. καὶ πληθ).

Imparfait

Qu' il y eût —νὰ ᾖ ὅ-
τι ἦτον καὶ ἦσαν

Passé

Qu' il y ait eu — νὰ ᾖ
ὅτι ὑπῆρξε καὶ ὑπῆρξαν

Plus-que-parfait

Qu' il y eût eu —νὰ ᾖ
ὅτι εἶχε καὶ εἶχον ὑ-
πάρξει.

INFINITIF

Présent

Y avoir—εἶναι ἢ ὑπάρ-
χειν

Passé

Υ ανοίρ eu—ὕπάρξει

EXERCICE XXVIII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΗ'.

Ἐπὶ τοῦ Υ ανοίρ

Ἦτο σήμερον πολὺς κόσμος¹ εἰς τὸ δικαστήρι-
ον² — Ὑπάρχουσιν εἰς τὴν πινακοθήκην³ τῆς Φλωρεντί-
ας⁴ πολλὰ ἀριστουργήματα⁵ — Τὴν παρελθοῦσαν⁶
ἐβδομάδα ὑπῆρξε μέγας χορὸς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
νομάρχου⁷ — Ὄταν θὰ ρίψωσιν⁸ εἰς τὴν θάλασσαν
τὴν νέαν φρεγάταν⁹ θὰ ὑπάρχωσι χιλιάδες¹⁰ θεα-
τῶν¹¹ — Εἰς μίαν οἰκογένειαν¹² δὲν πρέπει¹³ νὰ ὑπάρ-
χωσι πολλαὶ γυνῶμι. — Ὑπάρχουσι πλούτη πολιτιμότε-
ρα¹⁴ ἐκείνων¹⁵ τῆς γῆς. — Θὰ ἦτο κίνδυνος¹⁶ νὰ κοι-
μηθῇ τις¹⁷ ἐν δωματίῳ¹⁸, ὅπου¹⁹ νὰ ἦσαν πολλὰ
ἄνθη — Ἀφοῦ²⁰ ὑπάρξῃ (ἔλθῃ) εἰς τὴν οἰκίαν σου ὁ
φίλος, περὶ οὗ ὠμιλήσαμεν, θέλω ἔλθει²¹ ὅπως τελειώ-
σωμεν²² τὴν ὑπόθεσιν — Ὑπῆρξεν (ἔχει ὑπάρξει) με-

γίστη εὐταξία εἰς τὴν σημερινὴν²³ τελετὴν²⁴. —

Ἦθελεν εἶσθαι μεγαλύτερός τις²⁵ συναγωνισμὸς²⁶ εἰς
τὴν ἀγορὰν²⁷ ἄνευ²⁸ τῆς κακοκαιρίας²⁹ — Εἶναι
ἀδύνατον³⁰ νὰ ὑπῆρξέ τις χωρὶς νὰ ἔχῃ (ἀπαρέμφ.) τὴν
συναίσθησιν³¹ τῆς Θεότητος³² — Εἶχεν ὑπάρξει (λάβει χώ-
ρον) ἰσχυρὰ³³ ἀντίδρασις³⁴ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ³⁵ τῶν Ἀθηναί-
ων³⁶ πρὶν ἢ ὁ Ἀλκιβιάδης³⁷ τοὺς καταπέισῃ³⁸ εἰς τὴν
ἐκστρατείαν³⁹ κατὰ⁴⁰ τῆς Σικελίας⁴¹ — Ἀφοῦ ὑπῆρξεν
(ἐγένετο) ἡ ἐπιθεώρησις⁴² τοῦ στρατοῦ⁴³ διετάχθη⁴⁴
ἐπιβίβασις αὐτοῦ εἰς τὰ πλοῖα⁴⁵. — Φαίνεται ὅτι εἶχεν

ὕπάρξει διαφωνία⁴⁷ μεταξύ τῶν ὑπουργῶν⁴⁸ — Παρ-
 ἦλθον ὀγδοήκοντα ὀκτώ εἴτη ἀπὸ τῆς μεγάλης γαλλι-
 κῆς⁴⁹ ἐπὶ πνευματικῶν⁵⁰ — Μεταξὺ⁵¹ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς γῆς
 ὑπάρχει ἐν διάστημα⁵² ἑκατὸν πενήκοντα δύο ἑκατομ-
 μύριων χιλιομέτρων⁵³.

¹Beaucoup de monde, ²Palais, ³galerie, ⁴Floren-
 ce, ⁵chefs d'œuvre, ⁶passé, ⁷chez le préfet, ⁸on
 lancera, ⁹frégate, ¹⁰millier, ¹¹spectateur, ¹²ménage,
¹³il ne faut pas, ¹⁴precieux, ¹⁵que . . . , ¹⁶danger,
¹⁷à dormir, ¹⁸chambre, ¹⁹où, ²⁰Quand, ²¹je vien-
 drai, ²²pour terminer, ²³d'aujourd' hui, ²⁴céré-
 monie, ²⁵un, ²⁶concurrence (f.), ²⁷marché, ²⁸sans, ²⁹
 mauvais, temps ³⁰Il est impossible (C'est impossi-
 ble), ³¹conscience, ³²Divinité, ³³forte, ³⁴opposition, ³⁵
 assemblée, ³⁶Athéniens, ³⁷avant qu' Alcibiade, ³⁸
 les persuadât, ³⁹expedition, ⁴⁰contre, ⁴¹la Sicile,
⁴²revue, ⁴³armée, ⁴⁴fut ordonné, ⁴⁵son embarque-
 ment, ⁴⁶Il paraît⁴⁷, désaccord, ⁴⁸ministre, ⁴⁹fran-
 çais, ⁵⁰révolution, ⁵¹entre, ⁵²distance, ⁵³kilomètre.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Être—Εἶναι

INDICATIF

Présent

Je suis—εἰμι

Tu es

Il & elle est

Nous sommes

Vous êtes

Ils & elles sont.

Imparfait

J' étais—ἦμην

Tu étais

Il ἢ elle ét ait

Nous étions

Vous étiez

Ils ἢ elles étaient.

Passé défini

Je fus — ὑπῆρξα

Tu fus

Il ἢ elle fut

Nous fûmes

Vous fûtes

Ils ἢ elles furent.

Passé indéfini

J' ai été — ὑπῆρξα (ἔχω
ὑπάρξει).

Tu as été

Il ἢ elle a été

Nous avons été

Vous avez été

Ils ἢ elles ont été.

Passé antérieur

J' eus été — (ἔφου) ὑ-
πῆρξα

Tu eus été

Il ἢ elle eut été

Nous eûmes été

Vous eûtes été

Ils ἢ elles eurent été.

Plus - que - parfait

J' avais été — εἶχον ὑ-

πάρξει

Tu avais été

Il ἢ elle avait été

Nous avions été

Vous aviez été

Ils ἢ elles avaient été.

Futur

Je serai — θὰ ἦμαι

Tu seras

Il ἢ elle sera

Nous serons

Vous serez

Ils ἢ elles seront

Futur antérieur

J' aurai été — (ἔφου)
ὑπάρξω

Tu auras été

Il ἢ elle aura été

Nous aurons été

Vous aurez été

Ils ἢ elles auront été.

CONDITIONNEL

Présent

Je serais — ὁλ ἦεν ἢ
ἦεν εἶσθαι (πώρα)

Tu serais

Il ἢ elle serait

Nous serions

Vous seriez

Ils & elles seraient.

Passé 1ος τύπος

J' aurais été— θα ἦ-
μην ἢ ἤθελον εἶσθαι
(τότε)

Tu aurais été

Il aurait été

Nous aurions été

Vous auriez été

Ils & elles auraient été.

Passé 2ος, τύπος

J' eusse été (τὸ αὐτὸ)

Tu eusses été

Il & elle eût été

Nous eussions été

Vous eussiez été

Ils & elles eussent été.

IMPÉRATIF

Présent ἢ Futur

Sois— ἔσο

Soyons

Soyez.

SUBJONCTIF

Présent ἢ Futur

Que je sois— νὰ ᾤ-
μαι ἢ ὅτι εἶμαι

Que tu sois

Qu' il & elle soit

Que nous soyons

Que vous soyez

Qu' ils & elles soient

Imparfait

Que je fusse — νὰ ἦ-

μην ἢ ὅτι ἦμην

Que tu fusses

Qu' il & elle fût

Que nous fussions

Que vous fussiez

Qu' ils & elles fussent

Passé

Que j' aie été— νὰ ὤ-

πῆρξα ἢ ὅτι ὤπῆρξα

Que tu aies été

Qu' il & elle ait été

Que nous ayons été

Que vous ayez été

Qu' ils & elles aient,

été

Plus-que parfait

Que j' eusse été— νὰ

εἶχον ὑπάρξει ἢ ὅτι εἶ-

χον ὑπάρξει

Que tu eusses été

Qu' il & elle eût été

Que nous eussions été

Que vous eussiez été

Qu' ils & elles eussent

été.

INFINITIF	Participe Présent
Présent	Étant—ὄν
Être—εἶναι	Participe Passé
Passé	Été, ayant été—ὕ-
Avoir été—ὑπάρξει	πάρξας

EXERCICE XXIX—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΚΘ'.

ἐπὶ τοῦ ρήματος être

Σημ. Ὅρα τὴν πρὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ ρήματος avoir γυμνάσματος σημείωσιν.

Conditionnel présent: Je—prodigue. Il—bienveillant.¹ Vous—industrieux².—Tu—zéle.³ Nous—francs. Ils—sérieux.⁴

Indicatif imparfait: Elles—bavardes. Je—triste.⁵ Tu—charitable. Elle—niaise.⁶ Nous—circonpects.⁷ Vous—loyaux.⁸

Passé antérieur: Moi et mon frère—riches. Tu—faible. Il—libre. Je—innocent¹⁰. Vous—patients.¹¹ Ils—négligents¹².

Futur: Tu—savant. Marie et Louise—sages. Il—pauvre. Nous—heureux. Je—content. Vous—justes.

Subjonctif plus-que-parfait: Vous—attentifs. Elle—naïve. Nous—joyeux. Je—affectueux. Ils—indiscrets. Tu—timide.¹³

Passé défini: Tu—inquiet. Elles—coquettes.¹⁴ Ton frère—vain. Nous—replets. Je dispos. Vous—moqueurs. Antoine—ingrat¹⁵.

Conditionnel passé ^{1ος} καὶ ^{2ος}. Tu—gros. Ils—a-

droits¹⁶. Nous—propres¹⁷. Elle—légère¹⁸. Je —so-
bre¹⁹. Vous—respectable.

Futur antérieur : Nous—humains²⁰. Tu—stu-
dieux. Vous — indolents²¹. Je — exigeant²². Ils—
ignorants. Il—cruel.

Indicatif présent : Il—violent²³. Vous—mala-
des. Je—actif. Nous—raisonnables²⁴. Tu—orgueil-
leux.²⁵ Ils—turbulents²⁶.

Passé indéfini : Vous—obéissants. Tu—gai. El-
les—laborieuses²⁷. Nous—exacts. Il—avare. Tu—
ambitieux²⁸.

Subjonctif présent : Tu—tranquille. Vous—re-
connaissants. Je—sain. Elles—vertueuses. Il—bon.
Nous—indépendants.

Impératif : —sincère.—compatissants²⁹.—forts.

Subjonctif imparfait : Il—muet. Elles—alertes³⁰.
Nous—prévoyants. Tu—sensé. Vous — instruits.
Je—épargnant.

Subjonctif passé : Elle—pieuse. Vous—instru-
its. Je—assidu³¹. Nous—persistants³². Tu—modes-
te³³. Ils—impartiaux.³⁴

Infinitif présent—sûr

Infinitif passé—puissant³⁵.

Participe présent—dévot³⁶

Participe passé & composé.—oisif.

¹εὐμενής, ²φιλεργός, ³ζηλωτής, ⁴σοβερός, ⁵κατηφής,
⁶ἀνότης, ⁷περισκευμένος, ⁸χρηστός, ⁹ελευθερός, ¹⁰ἀ-
θῶς, ¹¹καρτεριός, ¹²ἀμελής, ¹³δελός, ¹⁴φιλάρεσκος,
¹⁵ἀγνώμων, ¹⁶δεξιός, ¹⁷κχαρής, ¹⁸ἄστατος, ¹⁹ἐγκρατής,
²⁰φιλόανθρωπος, ²¹ράθυμος, ²²ἀπαιτητικός, ²³βίαιος, ²⁴

λογικὸς, ²⁵ ὑπερήφανος, ²⁶ ταραχοποιὸς, ²⁷ φιλόπυλος, ²⁸ φιλόδοξος, ²⁹ συμπαθὴς, ³⁰ ἄγρυπνος, ³¹ ἐνδεδειγμένος, ³² ἐμμο-
νος, ³³ μετριόφρων, ³⁴ ἀμερόληπτος, ³⁵ ἰσχυρὸς, ³⁶ εὐλαβής.
Τοῦ ῥήματος *élre* γίνεται χρῆσις εἰς τὴν γαλ-
λικὴν γλῶσσαν κατὰ τινὰ αὐτῆς ἰδιωτισμὸν μετὰ
τῆς ἀντωνυμίας *ce*. Πράγματιζόμενοι περὶ τῆς ἀντωνυμίας ταύτης (σελ. 146—147) ἐποιησάμεθα λόγον πε-
ρὶ τοῦ ἰδιωτισμοῦ τούτου, νῦν δὲ διατυποῦμεν κανό-
νας τινὰς ἐπ' αὐτοῦ.

Ὅταν μετὰ τὸ ῥῆμα *élre* ἔπηται ἀντωνυμία κατέχουσα
θέσιν ὑποκειμένου ἢ κατηγορουμένου, ἄνευ διακρίσεως
πρῶτον ἢ ἀριθμοῦ, τὸ ῥῆμα τοῦτο τίθεται εἰς τὸ
τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, οἷον· *C' est moi qui*
vous ai écrit· εἰμὶ ἐγώ, ὅστις σὰς ἔγραψα· *C' est toi*
avec qui je partirai· εἶναι σὺ, μεθ' οὗ θέλω ἀνα-
χωρήσει· *C' était lui à qui j' avais donné toute ma*
confiance· ἦτον αὐτός, πρὸς δὲ ἔδωκα ὅλην μου
τὴν ἐμπιστοσύνην· *C' est nous qui le plus souvent*
sommes la cause de nos malheurs· εἴμεθα ἡμεῖς,
οἵτινες ὥς ἐπὶ τὸ πλείστον εἴμεθα οἱ αἵτιοι τῶν
δυστυχιῶν μας· *C' est vous que l' univers contem-*
ple· εἰσθε ὑμεῖς, οὓς ὁ κόσμος θεωρεῖ· *Ce fut ma tante*
qui m' a fait ce cadeau· ἐπῆρξεν ἡ θεία μου, ἥτις
μοι ἔειχε τοῦτο τὸ δῶρον.

Τίθεται ὁμοῦς εἰς τὸν πληθυντικὸν ὅταν τὸ ὑποκείμενον
ἢ κατηγορούμενον ἦναι ὄνομα ἢ ἀντωνυμία πληθυντικοῦ
ἀριθμοῦ καὶ τρίτου προσώπου, οἷον· *Ce furent les*
Athéniens qui donnèrent le plus grand exemple
d'inconstance de caractère· ἐπῆρξαν οἱ Ἀθηναῖοι, οἵτι-
νες ἔδωκαν τὸ μεγαλύτερον παράδειγμα ἀστασίας

χαρχιῆρος. Je connais vos frères ; ce sont eux qui me fournissent les marchandises dont j' ai besoin· γινώσκω τοὺς ἀδελφοὺς σας· εἰσὶν αὐτοὶ οἵτινες μοι προμηθεύουσι τὰ ἐμπορεύματα, ὧν ἔχω ἀνάγκην.

Τίθεται ἐπίσης εἰς τὸν ἐνικὸν ὅταν ἐπωγνται αὐτῷ πολλὰ ἐνικά ὀνόματα ἢ ἐνικαὶ ἀντωνυμίαι, οἷον· *C' est la mollesse et l' oisiveté* qui souvent poussent l'homme au crime. *Εἶραι ἡ μάλθακότης καὶ ἡ ὀκνηρία*, αἵτινες συχνάκις ὠθοῦσι τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ κηκούρημα. *C' est moi, elle et lui* qui vous prions de venir passer quelques jours à la campagne avec nous. *Ἐγὼ, αὐτὸς καὶ αὐτὴ* σας παρακαλοῦμεν νὰ ἔλθητε νὰ διατρίψητε ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὴν ἐξοχὴν μετ' ἡμῶν.

Ὅταν ὅμως προηγῇται τοῦ ῥήματος εἶναι πληθυντικὸς, μεθ' οὗ ἀμέσως σχετίζεται, τότε τὸ ῥῆμα τοῦτο τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, ἂν καὶ ἐπωγνται αὐτῷ διάφορα ὀνόματα εἰς τὸν ἐνικόν, οἷον· *Les plus grands hommes d' état et de guerre* dont la Grèce du cinquième siècle se glorifie, *ce sont* Miltiade, Aristide, Thémistocle, Cimon, Périclès et Alcibiade· οἱ μεγαλύτεροι ἄνδρες πολιτικοὶ τε καὶ στρατιωτικοί, ἐφ' οἷς ἡ Ἑλλὰς τοῦ πέμπτου αἰῶνος ἐγκυχᾶται εἰσὶν ὁ Μιλτιάδης, ὁ Ἀριστίδης, ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ Κίμων, ὁ Περικλῆς· καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης.

Ἐν τῇ γαλλικῇ ἡ τάξις τῶν μερῶν τῆς προτάσεως εἶναι ἡ λεγομένη λογικὴ, τουτέστι πρῶτον μὲν τίθεται τὸ ὑποκείμενον, ἀκολούθως δὲ τὸ ῥῆμα, καὶ μετὰ ταῦτα τὸ κατηγορούμενον ἢ ἀντικείμενον (σελ. 165.) Συνήθως ὅμως οἱ γάλλοι ἀντατρέπουσι τὴν τάξιν ταύτην, ὡς εἴπο-

μέν καὶ ἐν σελίδι 116, καὶ πρῶτον μὲν τάσσουσι τὸ κατηγορούμενον προηγουμένου τοῦ être μετὰ τῆς ce, εἶτα δὲ τὸ ὑποκείμενον, προηγουμένου τοῦ συνδέσμου que, πρὸς τούτοις δὲ καὶ τῆς προθέσεως de, ὁσάκις ἐπεται ἀπαρέμφατος, εἰς τρόπον ὥστε ἀντὶ νὰ εἴπωσι· Cicéron est un grand orateur—Périclès fut un habile politique—Se croire malheureux est un véritable malheur—Être importun est le rôle d' un sot, λέγουσι· C' est un grand orateur que Cicéron· εἶναι μέγας· ρήτωρ ὁ Κικέρων· ce fut un habile politique que Périclès· ὑπῆρξεν ἐπιδέξιος πολιτικός ὁ Περικλῆς. C' est un véritable malheur que de se croire malheureux· εἶναι ἀληθὴς δυστυχία νὰ πιστεύῃ τις ἐαυτὸν δυστυχῇ. C' est le rôle d' un sot que d' être importun· εἶναι τὸ μέρος ἀνοήτου νὰ ᾄχηρός.

Τὸ ῥῆμα être εἶναι εἰς χρῆσιν εἰσέτι καὶ ἀπροσώπως ἢ τριτοπροσώπως, μετὰ τῆς ἀντωνυμίας il· 1ον Ὅταν ἔχη σημασίαν τοῦ y avoir, οἶον· Il est (il y a) des gens qui croient aux songes, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες πιστεύουσιν εἰς τὰ ὄνειρα. Il fut (il y eut) un temps où l' homme vivait sans habitation fixe· ὑπῆρξε καιρὸς, καθ' ὃν ὁ ἄνθρωπος ἔζη ἄνευ μονίμου κατοικίας. 2ον Ὅταν μετὰ τὸ ῥῆμα εὐρίσκεται τὸ κύριον ὑποκείμενον τῆς προτάσεως, καὶ τότε προηγείται τούτου ἡ πρόθεσις de, οἶον· Il est honteux de mentir· εἶναι αἰσχρὸς τὸ ψεύδεσθαι· καὶ τῷ ὄντι mentir εἶναι τὸ ὑποκείμενον, καθ' ὅσον ἡ πρότασις εἶναι αὕτη· mentir est honteux. 3ον. Ὅταν ἐρωτῶμεν ἢ λέγωμεν τὴν ὥραν, ὡς εἵπομεν ἐν σελίδι 96· προσθέτομεν ὁμῶς ἐνταῦθα ὅτι ἐρωτῶμεν μὲν λέγοντες· Quel-

le heure est-ce? όταν θέλωμεν νὰ μάθωμεν ὁποία ὥρα σημαίνει ἤδη ἀπαντῶμεν δὲ οὕτω· *C'est huit heures*, διότι ἐννοοῦμεν τὴν huitième heure. Ἐξ ἐναντίας δὲ μεταχειριζόμεθα τὸ ρῆμα εἰς τὸν πληθυντικὸν ὅταν λέγωμεν· *Ce sont cinq heures que je vous attends*· εἰσὶ (παρῆλθον) πέντε ὥραι ἀφ' οὗτου σὰς περιμένω, διότι πρόκειται περὶ plusieurs heures.

Ἐπὶ τέλους ὅταν πολλὰ ἀπαρέμφατα ἀποτελῶσι τὸ ὑποκείμενον, τὸ ρῆμα être τίθεται εἰς τὸν ἐνικὸν ἢ εἰς τὸν πληθυντικὸν, καθ' ὅσον τὸ κατηγορούμενον εἶναι ἐνικοῦ ἢ πληθυντικοῦ ἀριθμοῦ, οἷον· *Naître, souffrir et mourir est la destinée de l'homme*· γεννᾶσθαι, πάσχειν καὶ θανεῖν εἶναι ἡ τύχη τοῦ ἀνθρώπου· *Faire le bien quand on peut, et éviter le mal en toute circonstance, sont des devoirs que tout homme est tenu d'observer*· ποιεῖν τὸ καλὸν, ὅταν τις δύναται, καὶ ἀποφεύγειν τὸ κακὸν ἐν πάσῃ περιπτώσει εἰσὶ καθήκοντα ἅτινα πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ τηρῇ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ÊTRE

μετὰ τῆς ce

INDICATIF		C' étaient
Présent		Passé défini
C' est		Ce fut
Ce sont		Ce furent.
Imparfait		Passé indéfini
C' était		C' a été

C' ont été

Passé antérieur

Δὲν ὑπάρχει

Plus-que-parfait

(σπανίως ἐν χρήσει)

C' avait été

C' avaient été

Futur

Ce sera

Ce seront

Futur antérieur

C' aura été

C' auront été

CONDITIONNEL

Présent

Ce serait

Ce seraient

Passé

C' aurait été

C' auraient été

SUBJONCTIF

Présent

Que ce soit

Que ce soient

Imparfait

Que ce fût

Que ce fussent

Passé

Que c' ait été

Que c' aient été

Plus que-parfait

Que c' eût été

Τὰ λοιπὰ εἰσὶν ἄχρηστα.

Σημ. Τὸ *c a été* δύναται νὰ γραφῇ καὶ ἄνευ τῆς *cédille* ἕνεκεν τῆς ἀποστρόφου.

Εἶναι περιττὸν νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα τὸν σχηματισμὸν τοῦ *être* μετὰ τῆς *il*, διότι ἀρκεῖ νὰ εἰπώμεν ὅτι ἡ χρῆσις αὐτῶν συνίσταται εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους τοῦ *être* μετὰ τῆς *ce*.

EXERCICE XXX—ΓΥΜΝΑΣΜΑ Δ'.

Ἐπὶ τοῦ ρήματος *être* μετὰ τῆς *ce*
καὶ τῆς *il* καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κανόνων.

Σημ. 1. Ἐπειδὴ ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἑλληνικῆς γλώττης δὲν δύναται νὰ ἐκφρασθῇ δι' αὐτῆς ὁ ἐν τῇ γαλλικῇ ἰδιωτισμὸς τοῦ *ce*—

ματος εἶπε μετὰ τῶν ἀντωνυμιῶν *ce* καὶ *il*, διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἐπομένῳ γυμνάσματι θέλωμεν καὶ πῶς μὲν τηρήσει τὴν ἐλληνικὴν σύνταξιν, ὑποδοκῇσιν δὲ ἐνίστε τὸν μαθητὴν, ὅστις ὅμως ὀδηγούμενος ἐκ τῶν παρθεθέντων ἐν ταῖς διαφόροις κανόσι παραδείγματι, ὀφείλει καὶ μεταφράσῃ τὸ γύμνασμα κατὰ τὸν γαλλικὸν ἰδιωτισμόν.

ΣΗΜ. 2α Προσῆμιν ἐνταῦθα σαφέστερον ὅ,τι εἰπαμεν περὶ τῆς τοῦ εἰς τὴν προτελευταίαν παράγραφον ἐν σελίδι 147, προσθέτοντες ὅτι, προτασσομένης τῆς ἀντωνυμίας ταύτης τοῦ ῥήματος εἶπε, εἵπεται μετὰ τὸ ῥῆμα ἡ ἀναφορικὴ μὲν ἀντωνυμία *qui*, ὅτιν ἡ *ce* σχετίζεται μετὰ τοῦ ὑποκειμένου, ἡ ἀναφορικὴ δὲ *que* ἡ ὁ σύνδεσμος *que*, ὅταν σχετίζεται μετὰ τοῦ αντικειμένου ἡ ἄλλου μέρους τῆς προτάσεως, οἶον *Ce fut George qui me donna l'avis de ton arrivée*, ὅπῃ ἤρξεν ὁ Γεώργιος ὅστις μοι ἔδωκε τὴν ἐδῆσιν τῆς ἀρξέως σου—*C'est vous que j'appelle*, εἰπεῖς ὑμεῖς (ἐκεῖνος) τὸν ὁποῖον καλεῖται—*C'est à lui que je parle*, εἶπαι πρὸς αὐτὸν πρὸς ὃν ἐγὼ οἰκῶ (πρὸς αὐτὸν οἰκῶ). Εἰς τὸ πρῶτον παράδειγμα τὸ *George* μεθ' οὗ σχετίζεται ἡ *ce* εἶναι βεβαίως τὸ ὑποκείμενον εἰς τὸ δεύτερον ἡ *ce* σχετίζεται ἀναμφισβητῶς μετὰ τοῦ αντικειμένου *vous*, διότι τὸ ὑποκείμενον εἶναι τὸ *je* τοῦ *appelle* καὶ εἰς τὸ τρίτον τὸ *à lui* εἶναι ἐπίσης ἀντικείμενον, τὸ δὲ *que* δὲν εἶναι ἀντωνυμία, ὡς εἰς τὸ δεύτερον, ἀλλὰ σύνδεσμος.

ΣΗΜ. 3 Τὰ ἐν παρενθέσει τίθενται πρὸς ὀδηγίαν τοῦ μαθητοῦ ἀλλὰ καὶ δὲν εἶναι πάντοτε περιττὰ ὡς πρὸς τὴν γαλλικὴν.

Μετὰ ὑπομονῆς¹ (α) κατωρθόνοντι² (κατωρθόνει τις(β)) μεγάλα πράγματα³—ἦτον ἡ ἡμέρα (γ) τοῦ

Εὐαγγελισμοῦ⁴, ὅταν ἐξεργάγῃ⁵ ἡ ἐλληνικὴ⁶ ἐπαναστασις—Ναπολέον ὁ πρῶτος ὑπῆρξεν (ἐκεῖνος) ὅστις

(α) Ὑπενθυμίζομεν ἐνταῦθα ὅ,τι εἰπαμεν περὶ τοῦ *article relatif* ἐν σελ. 83 καὶ ἐπομ.

(β) Πραπέμπομεν τὸν μαθητὴν εἰς τὰ λεχθέντα περὶ τῆς ὁρίστου ἀντωνυμίας οἱ ἐν σελ. 151. καὶ ἐπὶ μ. λέγομεν δὲ σαφέστερον ἐνταῦθα ὅτι ὅταν γίνονται χρῆσις τῆς οἱ, τὸ ῥῆμα εἶναι πάντοτε τρίτου ἐνικού προσώπου.

(γ) Ὄρα τὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς σελίδος 147.

ἔδωκεν⁷ εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ νέον ἀστυκὸν⁸ δίκαιον⁹—
Θα ἦναι δι' ἐμὲ αἰτία¹⁰ μεγάλης λύπης ν' ἀναχω-
ρήσω¹¹ ἀπὸ τοῦ τόπου τούτου, ὅπου¹² εὐρον¹³ το-
σαύτην φιλοξενίαν¹⁴—Θὰ ὑπῆρξεν ὁ πάππος σας (ἐ-
καῖνος) ὅστις, (ὁ) πρῶτος μετεκόμισεν¹⁵ ἐνταῦθα τὴν
οἰκογένειάν σας—Υπῆρξεν (ἔχει ὑπάρξει) δι' ἡμᾶς πο-
λὺ ὠφελίμος ἡ μετοίκησις¹⁶ αὕτη—Ἦθελεν εἰσθαι (τώ-
ρα) δι' ἐμὲ μεγίστη εὐτυχία ἂν ἡδυνάμην¹⁷ νὰ πραγμα-
τοποιήσω¹⁸ τὴν ἐπιθυμίαν μου—Εἶθε¹⁹ νὰ ἦμαι ἐγὼ
ὁ αἵτιος²⁰ τῆς προαγωγῆς²¹ σας—Ἦθελεν εἰσθαι λίαν
παράδοξον²² (τότε), ἂν ὅταν σὰς ἀπῆντσα²³ δὲν
σὰς εἶχαν γνωρίσει²⁴—Πιστεύω²⁵ ὅτι ὑπῆρξεν εὐ-
κολον²⁶ εἰς τὸν ἀδελφόν μου νὰ μεταβῇ²⁷ εἰς Ἀμε-
ρικὴν²⁸—(Εἶναι) ὁ πατήρ μας (ὅστις) θέλει μᾶς χο-
ρηγήσει²⁹ τὰ μέσα³⁰ διὰ τὸ ταξειδίον μας—Ὁ ἐν Λον-
δίῳ φίλος μας ὑπῆρξεν (ἐκαῖνος), ὅστις μᾶς ἔστειλε³¹
τὰ τελευταῖα ἐμπορεύματα—Οἱ Φωκεῖς³² συνέστη-
σαν³³ ἀποικίαν³⁴ ἐν Μασσαλία³⁵—Ὁ Αἰνεῖας³⁶ μετὰ
τὴν πτῶσιν³⁷ τῆς Τρωάδος³⁸ μετέβη³⁹ εἰς Ἰταλίαν, ἐ-
νυμφεύθη⁴⁰ τὴν Λαβινίαν⁴¹, ἔκτισε⁴² τὴν πόλιν Λαβί-
νιον⁴³ καὶ ἐβασίλευσεν⁴⁴ ἐπὶ τοῦ Λατίου⁴⁵—Οἱ Φοί-
νικες (ὑπῆρξαν οἱ) πρῶτοι (οἷτινες) ἐφεῦρον⁴⁶ τὴν
γραφὴν—Ὁ ἀδελφός σας, ὁ θεῖός μου καὶ ἐγὼ ἐπε-
σκέφθημεν⁴⁷ τὴν ἐκθεσιν⁴⁸ τῶν ἀνθῶν—Ἡ ἐργασία καὶ
ἡ οἰκονομία⁴⁹ εἰσὶν αἱ πηγαὶ⁵⁰ τοῦ πλούτου—Οἱ ἐν-
δοξότεροι⁵¹ τῶν νεωτέρων⁵² Ἑλλήνων εἰσὶν ὁ Ῥή-
γας, ὁ Μ. Βότσαρης, ὁ Διάκος, ὁ Νικήτας, ὁ Κανά-
ρης⁵³—Υπῆρξε μέγα πραξικόπημα⁵⁴ ἡ διάβασις⁵⁵
τοῦ Ρουδίκωνος⁵⁶ παρὰ τοῦ Ι. Καίσαρος⁵⁷—Εἶναι

2

1

ληρὰ⁸⁸ ἀσθένεια⁵⁹ τὸ νὰ διατηρῇ τις⁶⁰ τὴν ὑγείαν του.
ὑπερβολικῆς διαίτης⁶¹—Ὁ Γαλιλαῖος⁶² ὑπῆρξε μέ-
γας σοφός—Εἶναι θαυμάσιον ἔργον⁶³ ἡ διάτρησις⁶⁴
τῶν Ἀλπεων⁶⁵ μεταξὺ⁶⁶ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας.

Εἰσὶ τινες οἱ ὅποιοι ἐμπιστεύονται⁶⁷ εἰς ὄλους, καὶ
ἄλλοι, οἳ τινες δὲν ἐμπιστεύονται⁶⁸ εἰς οὐδένα—Εἶναι
αγγλικόν⁶⁹ τὸ συγχωρεῖν⁷⁰ τοὺς ἐχθρούς—Ποία
αὖτε σημαίνει;—Ἐνδεκα ὥραι—Παρῆλθον εἰκοσιτέτ-
ρες ὥραι ἀφ' οὗτου⁷¹ τὸ πλοῖόν μας ἐφθασεν⁷² εἰς
τὴν λιμένα⁷³.

Τὸ ἀκροάζεσθαι⁷⁴ πολὺ, τὸ ὁμιλεῖν⁷⁵ ὀλίγον καὶ
μὴ λέγειν⁷⁶ τι δυνάμενον⁷⁷ νὰ μᾶς κᾶμῃ νὰ μετα-
φωμεν⁷⁸ εἶναι ὁ καλλίτερος κανὼν⁷⁹ τῆς συνανα-
φοῆς⁸⁰—Τὸ ὁμιλεῖν παρὰ πολὺ⁸¹ καὶ τὸ μὴ ὁμι-
λεῖν οὐδὲν⁸² εἰσὶ δύο ἐλαττώματα⁸³.

¹patience, ²obtient, ³choses, ⁴Annonciation,
⁵lata, ⁶hellénique, ⁷donna, ⁸civil, ⁹droit, ¹⁰cau-
¹¹partir, ¹²ou, ¹³j' ai trouvé, ¹⁴tant d' hospi-
¹⁵ité, ¹⁶a transporté, ¹⁷émigration, ¹⁸si je pou-
¹⁹is (ἢ que de pouvoir), ²⁰effectuer, ²¹Dieu veuil-
²²auteur, ²³avancement, ²⁴bien extraordinaï-
²⁵qu' en vous rencontrant, ²⁶je ne vous
²⁷se pas reconnu, ²⁸je crois, ²⁹facile, ³⁰de
³¹sser, ³²en Amérique, ³³nous fournira, ³⁴les
³⁵oyens, ³⁶nous a envoyé, ³⁷Phocéens, ³⁸son-
³⁹rent, ⁴⁰une colonie, ⁴¹à Marseille, ⁴²Énée,
⁴³hute, ⁴⁴Troie, ⁴⁵passa, ⁴⁶épousa, ⁴⁷Lavinie,
⁴⁸âtîl, ⁴⁹Lavinium, ⁵⁰régna, ⁵¹sur le Latium,
⁵²nvëntèrent, ⁵³avons visité, ⁵⁴exposition, ⁵⁵éco-

nomie, ⁵⁰source, ⁵¹glorieux, ⁵²moderne, ⁵³Rigas
M. Botzaris, Diacos, Nikitas, Kanaris, ⁵⁴coup d' état
⁵⁵passage, ⁵⁶Rubicon, ⁵⁷par J. César, ⁵⁸ennu-
yeux, ⁵⁹maladie, ⁶⁰conserver, ⁶¹par un trop grand
régime, ⁶²Galilée, ⁶³œuvre, ⁶⁴percement, ⁶⁵Alpes
⁶⁶entre, ⁶⁷se fient à, ⁶⁸ne se fient à, ⁶⁹évangeli-
que, ⁷⁰pardonne à ses, ⁷¹dès que, ⁷²est arrivé, ⁷³ai-
port, ⁷⁴écouter, ⁷⁵parler, ⁷⁶ne dire rien, ⁷⁷qu'
puisse, ⁷⁸nous faire repentir, ⁷⁹règle, ⁸⁰conver-
sation, ⁸¹trop, ⁸²de tout, ⁸³défaut.

ΜΕΡΟΣ Β'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ἢ ΕΠΙΘΕΤΙΚΩΝ
ΡΗΜΑΤΩΝ (ATTRIBUTIFS ἢ ADJECTIFS),
ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΙΔΩΝ.

Τὰ ῥήματα τεῦτε διαίρουσιν εἰς transitifs
actifs (μεταβατικά ἢ ἐνεργητικά) καὶ intransitifs
neutres (ἀμετάβατα ἢ οὐδέτερα).

Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐκφράζουσι τὴν ἐνέργειαν τὴν
ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου κατ' εὐθείαν μεταβαίνουσιν εἰς
τὸ ἀντικείμενον αὐτῆς, οἷον· Le soleil illumine la
terre· ὁ ἥλιος φωτίζει τὴν γῆν. Le peuple exerce
une grande influence dans les états constitu-
tionnels· ὁ λαὸς ἐξασκᾷ μεγίστην ἐπιρροὴν εἰς τὰ
συνταγματικὰ κράτη.—Τὰ δὲ δεύτερα ἐκφράζουσι τὴν
ἐνέργειαν ἄνευ σχέσεως μετὰ τίνος ἀντικειμένου,
μεταβιβάζουσιν αὐτὴν ἐμμέσως πρὸς, οἷον· L'esc

abusez pas· χρᾶσθε, μὴ καταχρᾶσθε. Vous avez ali· ὠχριάσατε. J'ai dormi toute la nuit· ἐκοιμήθην ὅλην τὴν νύκτα.

ΣΗΜ. Ὃταν τὸ transitif δὲν ἔχη συμπλήρωμα γίνεται intransitif, ὡς· L'homme a la faculté de concevoir, d'abstraire de juger ὁ ἄνθρωπος ἔχει τὴν ιδιότητα τοῦ συλλομβίνειν, ὁ ἀφαιρεῖν καὶ τοῦ κρίνειν. Τίνα δὲ intransitifs γίνονται transitifs, καὶ ἔχουσιν ἄμεσον συμπλήρωμα, ὡς· Parlez toujours la langue de la vérité· ὁμιλεῖς πάντοτε τὴν γλῶσσαν τῆς ἀληθείας.

Λέγονται réfléchis (αὐτοπαθῆ) ὅλα τὰ ῥήματα, τίνα ἐκφράζουσιν ἐνέργειαν ἐκπορευομένην μὲν ἀπὸ τοῦ ὑποκειμένου, ἐπανερχομένην δὲ εἰς αὐτό· ὀνομάζονται καὶ pronominaux (ἀντωνυμικά), διότι κλίνονται καθ' ὅλους τοὺς χρόνους μετὰ δύο ἀντωνυμιῶν τοῦ αὐτοῦ προσώπου· je me, tu te, il se, vous vous, vous vous, ils se, ὡς· Je me suis romené sur le quai du port en vous attendant· ἐριεπάτησα ἐπὶ τῆς κρηπίδος τοῦ λιμένος περιμένον ὑμᾶς.

ΣΗΜ. Τὰ ῥήματα ταῦτα εἰσὶ μὲν essentiels (οὐσιώδη) ὅταν ἐν δυνάμει γὰρ γίνῃ χρήσις αὐτῶν ἄνευ μιᾶς τῶν ἀντωνυμιῶν πη, je, se, vous, vous, se, ὡς· m' emparer (να καταλάβω)—l' espérer (να ἐλπίζω)—se baltre (να τύπτεται)—vous absteir (να ἀπέχωμεν)—vous repentir (να μεταμελήσθε)—se souvenir (να ἐνθυμῶνται)· εἰσὶ δὲ accidentels, (κατὰ περίστασιν), καὶ ἀπεντιῶνται καὶ ἄνευ τῆς συμπληρωτικῆς ἀντωνυμίας, καὶ γίνονται αὐτὰ ὅλα τὰ transitifs καὶ τίνα τῶν intransitifs, ὡς· La fortune est jo ue des espérances humaines· ἡ τύχη παύει μετὰ τῶν ἰνθρώπων ἐλπίδων.

Ὀνομάζονται impersonnels (ἀπρόσωπα), καὶ γίνεται χρῆσις αὐτῶν κατὰ τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ

ένικοῦ μόνον, ὅταν ἡ εἰς αὐτὰ προσαρτωμένη ἀντι-
 νυμία il δὲν ἐμφαίνῃ οὔτε πρόσωπον οὔτε πρᾶγμα, οἷον
 Il pleut, βρέχει.—Il neige, χιονίζει.—Il tonne, βροντᾷ.
 Quand il fait des éclairs, il tonne aussi, mais nous
 n'entendons pas toujours le tonnerre· ὅταν ἀστρα-
 πῇ, βροντᾷ συνάμα, ἀλλ' ἡμεῖς δὲν ἀκούομεν πάν-
 τοτε τὴν βροντὴν.

ΣΗΜ. Καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα εἰσὶν essentiels καὶ accident-
 tels, καὶ εἰσὶ μὲν essentiels ὅταν γίνεται χρῆσις αὐτῶν εἰς τὸ τρίτον
 πρόσωπον τοῦ ένικοῦ· il pleut, il tonne κ.τ.λ. εἰσὶ δὲ accidentels
 ὅταν ὡς ἐκ τῆς φύσεως των δὲν ᾔναι ἀπρόσωπα, τοιούτα δὲ εἰσὶ
 τὰ arriver, (συμβαίνειν), convenir (ἀρμόζειν, πρέπειν) dépendre
 (ἐξαρτᾶσθαι), paraître (φαίνεται). κ.τ.λ. Il arrive souvent
 que nous nous trompons sur les intentions d'autrui· συμ-
 βαίνει ἐνίοτε ν' ἀπατώμεθι ὡς πρὸς τὰς προθέσεις τῶν ἄλ-
 λων—Il convient à sa position d'être indépendant· ἀρ-
 μόζει εἰς τὴν θέσιν του νὰ ᾔνεξάρτητος—Il dépend de vous
 d'être heureux· ἐξαρτᾶται ἀπὸ ὑμᾶς νὰ ᾔτῃ εὐτυχής—Il
 paraît que tu es content de ta nouvelle condition, φαίνε-
 ται ὅτι εἶσαι εὐχαριστημένος ἐκ τῆς νέας σου καταστάσεως.

Τὰ ῥήματα διαιροῦνται εἰς τέσσαρας κλάσεις, αἵ-
 τινες ὀνομάζονται conjugaisons (συζυγίαι)· λέγεται
 δὲ conjuguer un verbe τὸ κλίνειν ἓν ῥῆμα.

Αἱ conjugaisons διακρίνονται ἐκ τῆς καταλήξεως
 τῶν ἀπρεμφάτων· ἀνάγονται δὲ

Εἰς τὴν πρώτην τὰ λήγοντα εἰς er: aimer, porter.

Εἰς τὴν δευτέραν τὰ εἰς ir: finir, chérir.

Εἰς τὴν τρίτην τὰ εἰς oir: recevoir, pouvoir.

Εἰς τὴν τετάρτην τὰ εἰς re: vendre, conduire, croire.

Τὰ ῥήματα εἰσὶ réguliers (ὁμαλὰ), irréguliers
 (ἀνώμαλα) καὶ defectifs (ἐλλειπτικά), καὶ εἶναι μὲν

réguliers ὅταν ἀκολουθῶσι τοὺς κοινοὺς κανόνας τῶν συζυγιῶν—irréguliers δὲ, ὅταν, εἴτε εἰς τὸν σχηματισμὸν τῶν χρόνων, εἴτε εἰς τινὰς τῶν καταλήξεων, διαφέρωσι τοῦ τύπου τῆς συζυγίας, εἰς ἣν ἀνήκουσι—καὶ defectifs, ὅταν δὲν ᾔναι ἐν χρήσει καθ' ὅλας τὰς ἐγκλίσεις, ἢ τοὺς χρόνους, ἢ τὰ πρόσωπα.

Τὰ ῥήματα σύγκεινται ἐκ τοῦ radical (ρίζης), καὶ τῆς terminaison (καταλήξεως), καὶ ἡ μὲν εἶναι ἀμετάβλητος, ἡ δὲ μεταβλητὴ ἐπομένως εἰς τὰ j aim e, nous aim ons, il aim a, ils aim eront, τὸ radical εἶναι τὸ aim, καὶ αἱ terminaisons τὰ e, ons, a, eront· καὶ οὕτω εἰς ὅλα τὰ ῥήματα πάσης συζυγίας.

Πρὸς μείζονα δὲ σαφύνειαν παρατιθέμεθα ἐνταῦθα τὸν ἐπόμενον πίνακα.

ΠΙΝΑΞ

Conjugaisons				
	I	II	III	IV
Temps primitifs	<i>Infinitif présent</i>			
	er	ir	oir (α)	re
Temps dérivés	<i>Futur</i>			
	erai	irai	rai	
	eras	iras	ras	
	era	ira	ra	
	erons	irons	rons	
	erez	irez	rez	
	eront	iront	ront	
	<i>Conditionnel présent</i>			
	erais	irais	rais	
	erais	irais	rais	
	erait	irait	rait	
	erions	irions	rions	
	eriez	iriez	riez	
	eraient	iraient	raient	

(α) Τὰ πλείους τῶν ρημάτων τῆς συζυγίας ταύτης εἰσὶν ἀνώμαλα, τὰ δὲ ὀλίγα ὁμαλὰ λήγουσι εἰς εἶναι, καὶ ἐπομένως ἔχουσι δύο ῥιζας, τὴν ῥεον διὰ τοῦ Indic. prés. pluriel Indicatif imparfait, Futur, Condit prés. Impératif, pluriel, Subjonctif prés. Infinitif, Partic. présent—καὶ τὴν ῥεε διὰ τοῦς λοιπούς.

		I	II	III	IV
		<i>Passé défini</i>			
<i>Participe</i>			is	us	is
			is	us	is
			it	ut	it
		es	imes	ûmes	imes
		s	iles	ûtes	ites
		nt	irent	urent	irent
		<i>Subjonctif imparfait</i>			
<i>Indicatif</i>		e	isse	usse	isse
		es	isses	usses	isses
			ît	ût	ît
ais	issais	ons	issions	ussions	issions
ais	issais	ez	issiez	ussiez	issiez
ait	issait	ent	issent	ussent	issent
ions	issions				
iez	issiez				
aient	issaient				
<i>Subjonctif</i>		e	isse		
		es	isses		
		e	isse		
		ions	ission		
		iez	issiez		
		ent	issent		

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

ΣΗΜ. Ἐκ τοῦ προηγούμενου πίνακος προκύπτουσι τὰ ἑξῆς.

1. Ὁ ἀρχικὸς *infinitif présent* σχηματίζει τοὺς χρόνους *futur* καὶ *conditionnel*, μεταβαλλομένων τῶν τελικῶν *er, ir, oir, re* εἰς *rai, ras, ra, rous, rez, roat* διὰ τὸν *futur*, καὶ εἰς *rais, rais, rait, rions, riez, raient* διὰ τὸν *conditionnel*.

2. Ὁ ἀρχικὸς *participe présent* σχηματίζει τὸν *indicatif imparfait* καὶ τὸν *subjonctif présent*, μεταβαλλομένης τῆς καταλήξεως *ant* εἰς *ais, ais, ait, ions, iez, aient* διὰ τὸν πρῶτον, καὶ εἰς *e, es, e, ions, iez, ent* διὰ τὸν δεύτερον ἐκτὸς τῆς γ'. συζυγίας, ὅπου τὸ *evant* τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς τρέπεται εἰς τὸν ἐνεστώτα τῆς ὑποτακτικῆς εἰς *oive, oives, oive, evions, eviez, oivent*. Θεωροῦνται δὲ ὡς σχηματιζόμενοι ἔκ τοῦ αὐτοῦ *participe présent* ὁ πληθυντικὸς τοῦ *indicatif présent*, καὶ ὁ πληθυντικὸς τοῦ *impératif* ἡμεῖς ὁμῶς ἐθέσαμεν τοὺς πληθυντικούς τούτους κατὰ συνέχειαν τῶν οἰκείων ἐνικῶν, ὅπως ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἐνδεχομένην σύγχυσιν.

3. Ὁ ἀρχικὸς *participe passé* σχηματίζει ὅλους τοὺς συνθέτους δι' ἐνὸς τῶν βοηθητικῶν ρημάτων *avoir* καὶ *être* ἔχει δὲ ὡς τὸ ἐπίθετον γέννη καὶ ἀριθμούς. Αἱ εἰς τὴν οἰκείαν στήλην σημειωθείσαι καταλήξεις εἰσὶν αἱ τοῦ ἀρσενικοῦ, καὶ ἐπομένως τὸ θηλυκὸν σχηματίζεται διὰ τῆς προσθήκης τοῦ *e* ἀφώνου, ὃ δὲ πληθυντικὸς εἰς ἀμφότερα τὰ γένη διὰ τῆς προσθήκης τοῦ *s*.

4. Ὡς ἔκ τῶν λεχθέντων ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ, ὁ *indicatif présent* δὲν θεωρεῖται ἀρχικὸς εἰμὴ εἰς τὸν ἐνικόν· δὲν σχηματίζεται δὲ ἐξ αὐτοῦ εἰμὴ ὁ ἐνικὸς τοῦ *impératif*.

5. Ὁ ἀρχικὸς passé défini σχηματίζει τὸν sub-
jonctif imparfait διὰ τῆς προσθήκης τῶν sse, sses, t,
ssions, ssiez, ssent εἰς τὸ ἀπλοῦν φωνῆεν (a, i, u, i)
τῆς κατακλήξεως τοῦ ἀρχικοῦ.

VERBES RÉGULIERS — PHMATA OMALIA.

Première conjugaison—Πρώτη συζυγία.

εἶς ER

ΣΗΜ. Διακρίνομεν τὴν ρίζαν καὶ τὴν κατάληξιν εἰς ὅλας τὰς
συζυγίας.

INDICATIF

Présent

J' aim e — ἀγαπῶ
Tu aim es
Il aim e
Nous aim ons
Vous aim ez
Ils aim ent.

Imparfait

J' aim ais — ἀγαπῶν
Tu aim ais
Il aim ait
Nous aim ions
Vous aim iez
Ils aim aient.

Passé défini

J' aim ai — ἠγάπησα
Tu aim as
Il aim a
Nous aim âmes
Vous aim âtes
Ils aim érent.

Passé indéfini

J' ai aim é — ἔχω ἀγαπήσει
Tu as aim é
Il a aim é
Nous avons aim é
Vous avez aim é
Ils ont aim é.

Passé antérieur

J' eus aim é — (ἀφοῦ) ἠγά-
πησα

Tu eus aimé
Il eut aimé
Nous eûmes aimé
Vous eûtes aimé
Ils eurent aimé.

Plus-que-parfait.

J'avais aimé—εἶχον ἀγα-
πήσει

Tu avais aimé
Il avait aimé
Nous avions aimé
Vous aviez aimé
Ils avaient aimé

Futur

J'aimerais—θέλω ἀγαπήσει

Tu aimeras
Il aimera
Nous aimerons
Vous aimerez
Ils aimeront

Futur antérieur

J'aurai aimé (ἀφοῦ) ἀγα-
πήσω ἢ θὰ ἔχω ἀγα-
πήσει.

Tu auras aimé
Il aura aimé
Nous aurons aimé

Vous aurez aimé
Ils auront aimé

CONDITIONNEL

Présent

J'aimerais—θὰ ἡγάπων,
ἤθελλον ἀγαπᾶ (τώρα)

Tu aimerais
Il aimerait
Nous aimerions
Vous aimeriez
Ils aimeraient

Passé--α. τύπος

J'aurais aimé—θὰ ἡγά-
πων ἢ ἤθελον, ἀγαπήσει
(τότε)

Tu aurais aimé
Il aurait aimé
Nous aurions aimé
Vous auriez aimé
Ils auraient aimé

Passé--β. τύπος

J'eusse aimé
Tu eusses aimé
Il eût aimé
Nous eussions aimé
Vous eussiez aimé
Ils eussent aimé.

IMPÉRATIF

Présent & Futur

Aim e—ἀγάπα

Aim ons

Aim ez.

SUBJONCTIF

Présent & Futur

Que j' aim e—να ἀγαπῶ ἢ

Que tu aim es ὅτι ἀγαπῶ

Qu' il aim e

Que nous aim ions

Que vous aim iez

Qu' ils aim ent.

Imparfait

Que j' aim asse—να ἡγά-
πων, ἢ ὅτι ἡγάπων

Que tu aim asses

Qu' il aim ât

Que nous aim assions

Que vous aim assiez

Qu' ils aim assent.

Passé

Que j' aie aim é—να ἡγά-
πησα ἢ ὅτι ἡγάπησα

Que tu aies aim é

Qu' il ait aim é

Que nous ayons aim é

Que vous ayez aim é

Qu' ils aient aim é.

Plus-que-parfait

Que j' eusse aim é—να εἶ-
χον ἀγαπήσει ἢ ὅτι εἶ-
χον ἀγαπήσει.

Que tu eusses aim é

Qu' il eût aim é

Que nous eussions aim é

Que vous eussiez aim é

Qu' ils eussent aim é

INFINITIF

Présent

Aim er—ἀγαπᾶν

Passé

Avoir aim é—ἀγαπήσει

Participe présent

Aim ant—ἀγαπῶν.

Participe passé

Aim é, aim ée ἀγαπηθείς,

ἀγαπηθείσα.

Ayant aim é—ἀγαπήσας

κτλ.

Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου κλίνονται ἅπαντα τὰ ὀμα-
λὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς er, ὅποια τὰ adorer (λα-
τρεύειν) habiter (κατοικεῖν), diner (γευματίζειν), tra-
vailler (ἐργαζέσθαι) trouver (εὐρίσκειν), chanter (ᾄδειν),
danser (χορεύειν), parler (ὁμιλεῖν), casser (θραύειν),
tromper (ἀπατᾶν), accepter (δέχεσθαι), penser
(σκέπτεσθαι), donner (δίδειν), apporter (φέρειν) pré-
parer (παρασκευάζειν), briser (συντρίβειν) douter (ἀμ-
φιβάλλειν), κ. τ. λ. ἵνα ὁ μαθητὴς ὀφείλῃ νὰ κλίνη.

EXERCICE XXXI—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΔΔ΄.

Ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας τῶν ὀμαλῶν ῥημάτων
κατὰ τὸν τύπον τοῦ aimer.

Ἰσμ. Τὰ ῥήματα τίθενται εἰς τὸ infinitif présent, ὃ δὲ μαθητὴς
ὀφείλῃ νὰ σχηματίσῃ τὸν σημασιθεμὸν χρόνον συντάσσων αὐτὸν κατὰ τὸ
τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὑποκειμένου. Καὶ καθ' ὅσον ἡ-
φορᾷ τὴν μετάφρασιν ἐν τῇ ἑλληνικῇ τῶν ἀγνώστον ῥημάτων, δὲν θέ-
λομαι τοῦ λοιποῦ σημαιοῦ εἰμὴ τὴν ἀπαρέμφατον ἐπίσης.

Κρίνομεν εἰσὶν ἀναγκαῖον νὰ σημειώσωμεν, πρὸς ἄρουν ἡμι-
βολίας τινός, δυναμένης νὰ ἐγερῇ εἰς τὸν μαθητὴν, ὀφείλοντα
νὰ ἐνασχοληθῇ περὶ τὰ ἐπὶ τῶν ῥημάτων γυνήσιατα, ὅτι ὅταν
εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους προτιθέται λέξις τις τροποποιῶσα
τὴν ἔννοιον τοῦ ῥήματος, ἡ λέξις οὕτη τίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ-
στον μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς τοῦ προηγουμέ-
νου ῥήματος. Τοιαῦτα λέξεις εἰσὶ déjà, bien, beaucoup, bientôt
κ. λ. διὸ λέγωμεν. Il a déjà mangé—Nous avons beau-
coup travaillé—Tu auras bientôt fini—Que j'aie bien
mérité ec.

Indicatif présent: Je demander¹—Vous affir-
mer²—C'est toi qui travailler—Les hommes culti-
ver³ la terre—Le temps passer⁴, disons⁵-nous ;

mais nous nous tromper, parce que c'est nous qui passer—L' avare amasser⁶, et les héritiers souvent gaspiller⁷—On flatter⁸ les princes, mais il est rare qu' on les aime.

Indicatif imparfait: C' est ton frère qui habiter cette maison—Je dîner pendant que tu dessiner⁹—Les éclairs¹⁰ briller¹¹, et la foudre¹² gronder¹³ durant¹⁴ l' orage¹⁵—Vous apporter les habits des enfants, quand nous préparer leur déjeuner.

Passé défini: Jésus-Christ pardonner¹⁶ à ses bourreaux¹⁷, et enseigner¹⁸ aux hommes à aimer leurs ennemis—Socrate¹⁹ prêcher²⁰ la vérité, et ses juges²¹ le condamner²² à mort—Votre timide²³ vous troubler²⁴—Je chercher²⁵ partout ma montre, et je la trouver dans ma poche²⁶.—C' est toi qui présenter²⁷ mon fils au roi.—Nous danser toute la nuit au dernier bal.

Passé indéfini: Il mériter²⁸ les louanges de son maître—Je risquer²⁹ ma vie pour sauver³⁰(α) son honneur—Vous toucher³¹ beaucoup mon cœur—Tu garder³² un bon souvenir de notre vie d' Italie—Nous veiller³³ Charles pendant sa maladie.—Antoine et Paul manger³⁴ une grande quantité de fruits.

Indicatif plus-que-parfait: Marie augmen-ter³⁵ ses gains par le travail—Je dicter³⁶ la lettre

(α) Τῆς ἀπαρεμφάτου συνήθως προτάσσονται γαλλιστὶ αἱ προθέσεις. α, β, γ, καὶ ροα γ, τότε δὲ ἡ ἑγκλισίς μεταφράζεται ὡς ἐπὶ τοῖς πλείστον ἑλληνιστὶ διὰ τῶν προθέσεων ὁ π ω ς, ἔ ν α ἡ κ αι ν ῶ ς γ ᾱ, καὶ τῆς ὑποτακτικῆς τοῦ ἐνεστώτος ἢ τοῦ ἀορίστου.

que vous conseiller³⁷ à Jean³⁸ d'écrire³⁹ à son père—Julie et Louise⁴⁰ plaisanter⁴¹ beaucoup leur cousin sur son allure⁴² militaire⁴³—La sévérité⁴⁴ de notre maître te déconcerter⁴⁵—Nous partager⁴⁶ les bénéfices⁴⁷ de notre entreprise, sans aucune contestation⁴⁸.

¹Αἰτεῖν, ²βεβαιουῖν, ³καλλιεργεῖν, ⁴παρέρχισθαι, ⁵λέγομεν, ⁶θησαυρίζειν, ⁷σπταλᾶν, ⁸κολακεύειν, ⁹ἰχνογραφεῖν, ¹⁰ἀστραπῇ, ¹¹λάμπειν, ¹²κεραυνός, ¹³μυκᾶσθαι, ¹⁴διαρκούσης, ¹⁵καταιγίς, ¹⁶συγχωρεῖν, ¹⁷δήμιος, ¹⁸διδάσκειν, ¹⁹Σωκράτης, ²⁰κηρύττειν, ²¹δικαστής, ²²καταδικάζειν, ²³δελία, ²⁴ταράττειν, ²⁵ζητεῖν, ²⁶θυλάχιον, ²⁷πρρουσιάζειν, ²⁸εἶναι ἄξιος, ²⁹ρίψοκινδυνεύειν, ³⁰σώζειν, ³¹συγκινεῖν, ³²διατηρεῖν, ³³ἐπιτηρεῖν, ³⁴τρώγειν, ³⁵αὐξάνειν, ³⁶ὑπαγορεύειν, ³⁷συμβουλεύειν, ³⁸Ἰωάννης, ³⁹γράφειν, ⁴⁰Ἰουλία καὶ Ἑλοῦσία, ⁴¹ἀστετεύεσθαι, πειράζειν, ⁴²συμπεριφορὰ, ⁴³στρατιωτικὸς, ⁴⁴αὐστηρότης, ⁴⁵ταράττειν, ⁴⁶συμμερίζεσθαι, ⁴⁷ὠφέλεια, ⁴⁸ἐρις.

Futur: Vous casser votre cou si vous montez¹ si haut²—L'année prochaine³ mon fils passer en Amérique—Tu attraper⁴ un rhume⁵—Demain je terminer⁶ le portrait⁷ de ta mère—Après cette semaine nous commencer⁸ de nouveau⁹ nos leçons—Nos volontaires¹⁰ briser leurs armes, mais ne les rendront¹¹ pas.

Futur antérieur: Denis¹² souper¹³ à l'heure qu'il est¹⁴—A la fin du mois j'achever¹⁵ la construction¹⁶ de ma maison de campagne¹⁷—Avec de l'habileté vous recouvrer¹⁸ votre argent en

peu de temps¹⁹—Pendant la matinée les labou-
reurs²⁰ planter²¹ les arbres de l'avenue²²—J'es-
père qu' à mon retour²³ tu avérer²⁴ les comptes²⁵
—Avant deux heures nous débrouiller²⁶ tous ces
objets, qui ont été mis²⁷ ici pêle-mêle²⁸.

Conditionnel présent. Si j' avais de l' eau, j' ar-
roser²⁹ mes fleurs—Vous préférer³⁰ le séjour de l'
Italie à celui de l' Angleterre³¹—Tu trotter³² toute
la journée si tu avais un bon cheval—Tes sœurs
exécuter³³ de beaux travaux à l' aiguille³⁴, si
elles en avaient le temps—Inles³⁵ rattraper³⁶ le
temps perdu³⁷, s' il le voulait³⁸—Nous désirer³⁹
vous faire du bien⁴⁰.

Conditionnel passé. δι' ἀμφοτέρους τοὺς τύπους: Je
sauter⁴¹ le fossé⁴² pour vous rejoindre⁴³—Julie
et Laure⁴⁴ tricoter⁴⁵ toute la journée si elles avai-
ent eu du fil—Mon frère fixer⁴⁶ ici son domi-
cile⁴⁷, mais c' eût été contraire à ses intérêts⁴⁸—
Tu endommager⁴⁹ l' affaire avec ta précipitation⁵⁰
—Vous écraser⁵¹ le pauvre petit⁵² dans votre cour-
se⁵³ effrénée⁵⁴, mais nous étions là et nous avons
empêché⁵⁵ ce malheur.

Impératif. Adorer ton Dieu—Ménager⁵⁶ notre
temps—Honoré⁵⁷ votre père et votre mère.

¹ Αναβῆτε, ² τοσοῦτον ὑψηλὰ, ³ προσεχῆς, ⁴ λιμβάνειν,
⁵ κρυολόγημα, ⁶ τελειόνειν, ⁷ εἰκὼν, ⁸ ἀρχίζειν, ⁹ ἐκ νέου, ¹⁰ ἐ-
θελοντής, ¹¹ δὲν θὰ παραδώσωσι, ¹² Διονύσιος, ¹³ δειπνᾶν,
¹⁴ τὴν ὥραν ταύτην, ¹⁵ ἀποπεραίνειν, ¹⁶ οἰκοδομῇ, ¹⁷ ἔπαυ-
λις, ¹⁸ ἀνγκιστρῶν, ¹⁹ εἰς ἐλάχιστον καιρὸν, ²⁰ γειωργὸν, ²¹ φυ-

τεύειν, ²²εἰσοδος (εἰς κτῆμα ἀγροτικόν), ²³ἐπιστροφή,
²⁴βεβαιοῦν, ²⁵λογαριασμός, ²⁶διευθετεῖν, ²⁷ἐτέθησαν,
²⁸φύρδην μίγδην, ²⁹ποτίζειν, ³⁰προτιμᾶν, ³¹Ἀγγλί-
α, ³²τριποδίζειν, ³³ἐκτελεῖν, ³⁴διὰ τῆς ραφίδος, ³⁵ὁ
Ἰούλιος, ³⁶ἀποκτᾶν ἐκ νέου, ³⁷ἀπολεσθεῖς, ³⁸ἂν ἡ-
θελε, ³⁹ἐπιθυμεῖν, ⁴⁰να σᾶς ὠφελήσωμεν, ⁴¹πηδᾶν, ⁴²τά-
φος, ⁴³να σᾶς προφθάσω, ⁴⁴ἡ Ἰουλία καὶ ἡ Λαύρα,
⁴⁵πλέκειν, ⁴⁶ὀρίζειν, ⁴⁷κατοικία, ⁴⁸τὰ συμφέροντα
⁴⁹βλάπτειν, ⁵⁰ταχύτης—εἶα, ⁵¹συντρίβειν, ⁵²δυστυχῆς,
παιδίον, ⁵³δρόμος, ⁵⁴ἀκάθεκτος, ⁵⁵ἐκωλύσαμεν, ⁵⁶φείδε-
σθαι, ⁵⁷τιμᾶν.

Subjonctif présent: Il est nécessaire vous bou-
cher¹ le tonneau² qui contient³ le vin—Il faut⁴
je timbrer⁵ la lettre—Faites force de mains⁶ pour
nous dresser⁷ cette statue⁸—Je désire⁹ tu occuper
plus utilement¹¹ ton temps—Envoyez-moi¹² votre
domestique, car j' ai besoin¹³ il porter¹⁵ chez
vous votre bagage¹⁵—Il est indispensable¹⁶
les agriculteurs¹⁷ fumer¹⁸ les terres¹⁹.

Subjonctif imparfait: Il faudrait²⁰ nous semer²¹,
car c' est la saison—Ta mère désirerait²²
tu aider²³ ton frère à son entreprise.—Il serait
urgent²⁴ vous bêcher³⁵ le jardin, et j' arracher²⁶
les mauvaises herbes—Je voudrais²⁷ mon fils (α)
écouter²⁸ toujours les conseils de ses maîtres, et
ils lui en donner sans cesse²⁹.

(α) Ὅσῳκις τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, ὅπερ ὁ μαθητὴς ὀρεί-
λει νὰ τριῖψῃ εἰς τὴν ὑποτακτικὴν εἶναι οὐκιστατικόν, ὁ σύνδεσμος
+ u ο ὀφείλει φυσικῶς τῷ λόγῳ νὰ τίθεται πρὸ αὐτοῦ.

Subjonctif passé: Il faut il maîtriser³⁰ beaucoup sa colère, s' il est resté³¹ tranquille³² pendant³³ la discussion³⁴—Je suppose tu compléter³⁵ l'œuvre de ton prédécesseur³⁶—Chez nous l'on est certain nous préparer³⁷ tout ce qui est nécessaire pour le voyage, et nous sommes en retard³⁸—Tu doutes je continuer³⁹ de m' intéresser à ton sort; mais tu es en erreur⁴⁰—J' ai vu l' ami, et, à ce qu' il paraît,⁴² il soupçonne⁴³ vous lui cacher le but⁴⁴ de votre départ⁴⁵ pour l' Italie—Il est probable⁴⁶ nos enfants dissiper tout leur argent en bonbons⁴⁷.

Subjonctif plus-que-parfait: Je ne croyais pas⁴⁸ il quitter⁴⁹ le pays—Il fallait⁵⁰ je mander⁵¹ plutôt⁵² le médecin⁵¹—Notre ami avait craint⁵⁴ nous renoncer⁵⁵ à notre projet⁵⁶—Il semblait⁵⁷ tu étudier⁵⁸ ta leçon—On leur ordonna⁵⁹ de partir⁶⁰ bien qu'⁶¹ ils marcher⁶² toute la nuit—Votre chef de bureau⁶³ ne se persuadait pas⁶⁴ vous rétifier⁶⁵ si promptement⁶⁶ les comptes.

¹ βῦειν—στουπόνειν,² βωτίον,³ περιέχει,⁴ πρόπει,⁵ σφαγίζειν,⁶ Βάλλετε ὅλην σας τὴν δύναμιν,⁷ ὅπως ἀνεγείρειν,⁸ ἄγκλημα,⁹ Ἐπιθυμῶ,¹⁰ ἐνασχολεῖν,¹¹ ὠφελίμως,¹² Στείλατέ μοι,¹³ διότι ἔχω ἀνάγκην,¹⁴ φέρειν,¹⁵ ἀποσκευὴ (τὰ ἀναγκαῖα εἰς ἀποδημίαν).¹⁶ ἀπαρίτητον,¹⁷ γεωργός,¹⁸ κοπιῶν,¹⁹ ἀγρός,²⁰ Ἐπρεπε,²¹ σπεῖρειν,²² θὰ ἐπεθύμει,²³ βοηθεῖν,²⁴ ἐπείγον,²⁵ σκάπτειν,²⁶ ἀποσπᾶν,²⁷ ἡθελον,²⁸ ἀκροασθαι,²⁹ ἀκαταπαύστως,³⁰ καταστέλλειν,³¹ ἐὰν ἔμεινεν,³² ἡσυχός,³³ δι-

αρκούσης, ³¹ συζήτησις, ³⁵ συμπληροῦν, ³⁶ προκάτοχος, ³⁷ πα-
 ρασκευάζειν, ³⁸ καὶ ἡμεῖς ἐβραδύναμεν, ³⁹ ἐξακολουθεῖν, ⁴⁰ ἀλ-
 λὰ σφάλλεις, ⁴¹ εἶδον, ⁴² καθ' ὅσον φαίνεται, ⁴³ ὑποπίπτει,
⁴⁴ σκοπὸς, ⁴⁵ ἀναχώρησις, ⁴⁶ εἶναι, ⁴⁷ πιθανόν, ⁴⁸ ζαχρω-
 τὸν, ⁴⁹ Δὲν ἐπίστευον, ⁵⁰ ἀφίνειν, ⁵¹ ἔπρεπε, ⁵² καλεῖν, ⁵³
 ταχύτερον, ⁵⁴ ἰατρος, ⁵⁵ εἶχε, ⁵⁶ φοβηθῆ, ⁵⁷ παραιτεῖν, ⁵⁸
 σχέδια, ⁵⁹ Ἐφαίνετο, ⁶⁰ σπουδάζειν, ⁶¹ Τοῦ διέταξαν, ⁶²
 ν' ἀναχωρήσωσι, ⁶³ καίτοι, ⁶⁴ ἐαδίξειν, ⁶⁵ Ὁ ἀρχη-
 γὸς τοῦ γραφείου, ⁶⁶ δὲν ἐπέθετο, ⁶⁷ ἐπαληθεύειν, ⁶⁸ τό-
 σον ταχέως.

Deuxième conjugaison—Δευτέρα Συζυγία.

εἰς III.

INDICATIF	Vous fin <i>issiez</i>
Présent	Ils fin <i>issaient</i> .
Je fin <i>is</i> τελειώνω	Passé défini
Tu fin <i>is</i>	Je fin <i>is</i> ἐτελείωσα
Il fin <i>it</i>	Tu fin <i>is</i>
Nous fin <i>issons</i>	Il fin <i>it</i>
Vous fin <i>issiez</i>	Nous fin <i>imes</i>
Ils fin <i>issent</i> .	Vous fin <i>ites</i>
Imparfait	Ils fin <i>irent</i>
Je fin <i>issais</i> ἐτελείωνον	Passé indéfini
Tu fin <i>issais</i>	J' ai fin <i>i</i> —Ἐχω τελειώσει
Il fin <i>issait</i>	Tu as fin <i>i</i>
Nous fin <i>issions</i>	Il a fin <i>i</i>

Nous avons fin i	λειώσω ἢ θὰ ἔχω τελειώσε
Vous avez fin i	Tu auras fin i
Ils ont fin i	Il aura fin i
Passé antérieur	Nous aurons fin i
J'eus fin i (ἄφοῦ) ἐτελείωσα	Vous aurez fin i
Tu eus fin i	Ils auront fin i.
Il eut fin i	CONDITIONNEL
Nous eûmes fin i	Présent
Vous eûtes fin i	Je fin <i>irais</i> —θὰ ἐτελείωνον,
Ils eurent fin i	ἤθελον τελειώσει (τότε)
Plus-que-parfait	Tu fin <i>irais</i>
J' avais fin i—εἶχον τε	Il fin <i>irait</i>
Tu avais fin i λειώσει	Nous fin <i>irions</i>
Il avait fin i	Vous fin <i>iriez</i>
Nous avions fin i	Ils fin <i>iraient</i>
Vous aviez fin i	Passé--ά. τύπος
Ils avaient fin i	J' aurais fin i θὰ ἐτελείωνον,
Futur	ἢ ἤθελον τελειώσει (τότε)
Js fin <i>irai</i> —θέλω τελειώ-	Tu aurais fin i
Tu fin <i>iras</i>	Il aurait fin i
Il fin <i>ira</i>	Nous aurions fin i
Nous fin <i>irons</i>	Vous anriez fin i
Vous fin <i>irez</i>	Ils auraient fin i
Ils finir ont	Passé--β'. τύπος
Futur antérieur	J' eusse fin i (ὥς ὁ προή-
J' aurai fin i (ἄφοῦ) τε-	γούμενος)

Tu eusses fin *i*

Il eût fin *i*

Nous eussions fin *i*

Vous eussiez fin *i*

Ils eussent fin *i*

IMPÉRATIF

Présent η Futur

Fin *is* — τελείωνε

Fin *issons*

Fin *issez*

SUBJONCTIF

Présent η Futur

Que je fin *isse* — νά τε-
λείωνω, η δ τι τελειώνω

Que tu fin *isses*

Qu' il fin *isse*

Que nous fin *issions*

Que vous fin *issiez*

Qu' ils fin *issent*

IMPARFAIT

Que je fin *isse* — νά ϵ τε-
λείωνον η δ τι ϵ τελείωνον

Que tu fin *isses*

Qu' il fin *ît*

Que nous fin *issions*

Que vous fin *issiez*

Qu' ils fin *issent*

Passé

Que j' aie fin *i* — νά ϵ τε-
λείωσα η δ τι ϵ τελείωσα

Que tu aies fin *i*

Qu' il ait fin *i*

Que nous ayons fin *i*

Que vous ayez fin *i*

Qu' ils aient fin *i*

Plus-que-parfait

Que j' eusse fin *i* — νά
 ϵ ιχον τελειώσει, η δ τι
 ϵ ιχον τελειώσει

Que tu eusses fin *i*

Qu' il eût fin *i*

Que nous eussions fin *i*

Que vous eussiez fin *i*

Qu' ils eussent fin *i*

INFINITIF

Présent

Fin *ir* — τελειώνειν

Passé

Avoir fin *i* — ϵ χειν τελειώ-
σαι

Participe présent

Finiss *ant* — τελειώνων

Participe passé

Fin *i*, fin *ie* — τελειωθείς,

τελειωθείσα

Ayant fin *i* — τελειώσας.

Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου κλίνονται ἅπαντα τὰ δμ-
 γλὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς ir, ἐξ ὧν τὰ accomplir
 (ἐκτελεῖν—τελειώσκειν), adoucir (γλυκαίνειν—ἡμερώνειν),
 avertir (εἰδοποιεῖν), bannir (ἐξορίζειν), embellir (καλ-
 λωπίζειν), ensevelir (θάπτειν), maigrir (ιτχναίνεσθαι),
 nourrir (τρέφειν), obéir (ὕπακούειν), punir (τιμωρεῖν),
 remplir (πληροῦν—ἐκπληροῦν), trahir (προδίδειν) κτλ.

EXERCICE XXXII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΑΒ'.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν ὁμαλῶν ρημάτων
 κατὰ τὸν τύπον τοῦ finir.

ΣΗΜ. Ὁ γὰρ τὴν σημείωσιν τοῦ ΑΒ' γυμνάσματος. Πρὸς τοῦτοις
 εἰς τὸ γυμνάσμα τοῦτο ἅπαντῶνται ρήματα ἀνήκοντα εἰς τὴν πρώ-
 την συζυγίαν καὶ ἂν μὲν ταῦτά εἰσι γνωστὰ τῷ μαθητῇ, σημειοῦμεν ἐν
 παρενθέσει τὸν χρόνον, καθ' ὃν πρέπει νὰ γίνῃ χρήσις αὐτῶν, ἂν δὲ ἄ-
 γνωστα, τὰ μεταφράζομεν μόνον εἰς τὴν ἀπαρέμφατον καὶ ἐν παρεν-
 θέσει ἐπίσης ὑποδεικνύομεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον. Ἐξαιροῦμεν τὰς
 μετοχάς, καθὼς μὴ ποιησάμενοι λόγον εἰσέει περὶ αὐτῶν.

Indicatif présent: Tu salir¹ ton habit—J' obé-
 ir à mes parents²—Il trahir le secret—Vous haïr³
 l' injustice⁴—Ils remplir⁵ leur devoir—Nous
 chérir⁶ nos amis.

Indicatif imparfait: L' orfèvre polir⁷ vos bijoux
 ce matin—En avançant⁸ dans notre chemin
 nous ralentir⁹ le pas¹⁰—Les rayons¹¹ du soleil
 nous éblouir¹²—Je fournir¹³ à mon neveu tous
 les moyens pour son éducation, mais il ne réus-
 sir¹⁴ en rien—Vous gémir¹⁵ sous le joug¹⁶ de la
 tyrannie¹⁷—Tu pâlir¹⁸ et rougir¹⁹ alternative-

ment²⁰ quand tu subir²¹ ton examen²² dans la faculté de droit²³.

Passé défini: La montée²⁴ était rude²⁵, mais nous gravir²⁶ la montagne sans beaucoup de difficulté—Les eaux²⁷ de la mer Rouge²⁸ engloutir²⁹ les Égyptiens³⁰—Dieu nourrir de manne³¹ les Hébreux³² dans le désert—C' était le premier juin quand l' année passée je partir³³ pour Londres³⁴—Vous saisir³⁵ bien l' occasion pour mener à bonne fin³⁶ votre affaire—Tu garnir³⁷ avec tout ce qui est nécessaire à un garçon ton petit appartement.

Passé indéfini: Ton fils désobéir³⁸ à tes ordres, tu le punir³⁹, et tu as bien fait⁴⁰—Avec mon cheval je franchir⁴¹ sans danger le fossé qui séparer⁴² (*ind. prés.*) nos champs—Les troupes rétablir⁴³ l' ordre dans la ville—Vous définir⁴⁴ la question⁴⁵ avec beaucoup de précision⁴⁶—Nous vous avertir du danger qui menacer⁴⁷ (*ind. impar.*) votre entreprise.

Indicatif plus-que-parfait: Il remplir⁴⁸ son verre⁴⁹ jnsqu' au bord⁵⁰—Le dernier tremblement de terre⁵¹ beaucoup endommager⁵² (*pas, indéf.*) la maison, et pourtant vous la bâtir⁵³ bien solidement⁵⁴—Tu maigrir pendant l' été⁵⁵—Les deux sœurs réjouir⁵⁶ toute la compagnie⁵⁷ de leurs chants⁵⁸—Tu es injuste⁵⁹ avec moi, parce que j' accomplir⁶⁰ tous mes devoirs envers⁶¹ ma famille—Nous adoucir⁶² sa douleur.

Futur: Tu ternir⁶³ ta réputation avec une

telle conduite—Les arbres reverdir⁶⁴ ce printemps, mais nous ne rajeunir⁶⁵ pas—Vous eélargir⁶⁶ beaucoup votre maison avec les travaux⁶⁷ que vous compter⁶⁸ (*ind. prés.*) y exécuter⁶⁹ (*inf. prés.*)—Le travail t' enrichir⁷⁰, si tu seras prudent dans tes dépenses⁷¹—Je démolir⁷² ce mur qui menacer (*ind. prés.*) de tomber⁷³ (*inf. prés.*).

Futur antérieur: Il ensevelir son trésor dans quelque coin⁷⁴ reculé⁷⁵—Quand tu réunir tous les tableaux dans ta chambre, je les viendrai voir⁷⁶—Avec un peu de diligence vous agrandir⁷⁷ votre jardin avant l'hiver⁷⁸—Jusqu' à ce que vous retourniez de la campagne, je dégarnir⁷⁹ la maison—Nous assainir⁸⁰ le lieu, quand vous viendrez l' habiter (*inf. prés.*)—Les troupes déjà assaillir⁸¹ le fort⁸².

¹ ρυπαίνειν ² τοὺς γονεῖς μου, ³ μισεῖν, ⁴ ἀδικία, ⁵ ἐκ-
πληροῦν, ⁶ ἀγαπᾶν, ⁷ σιτιζοῦν, ⁸ Προχωροῦντες, ⁹ βραδύ-
νειν, ¹⁰ ἔημα, ¹¹ ἀκτὶς, ¹² ἐκθαμβεῖν, ¹³ προμηθεύειν,
¹⁴ ἐπιτυχάνειν, ¹⁵ γογγύζειν, ¹⁶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν ¹⁷ τυ-
ρηννία, ¹⁸ ὠχρίαν, ¹⁹ ἐρυθρίαν, ²⁰ ἐναλλάξ, ²¹ ὑφί-
στασθαι, ²² ἐξέτασις, ²³ νομικὴ, ²⁴ ἀνάβασις, ²⁵ τραχὺς,
²⁶ ἀνέρχεσθαι, ²⁷ τὰ ὕδατα, ²⁸ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσ-
σης, ²⁹ κκταποντίζειν, ³⁰ Αἰγύπτιοι, ³¹ μάννα, ³² ἔβραῖοι,
³³ ἀναχωρεῖν, ³⁴ Λονδῖνον, ³⁵ δράττεσθαι, ³⁶ ἵνα φέρητε εἰς
καλὸν τέλος, ³⁷ ἐφοδιάζειν, ³⁸ παρακλύειν ³⁹ τιμωρεῖν,
⁴⁰ καλῶς ἐπραξας, ⁴¹ ὑπερπηδᾶν, ⁴² διαχωρίζειν, ⁴³ ἀποκα-
θιστᾶν—ἐπαναφέρειν, ⁴⁴ ὀρίζειν, ⁴⁵ ζήτημα, ⁴⁶ ἀκρίβεια,

47 ἀπειλεῖν, 48 πληροῦν, 49 ποτήριον, 50 χεῖλος, 51 σεισμὸς,
52 βλάπτειν, 53 οἰκοδομεῖν, 54 λίαν στερεῶς, 55 διαρκοῦντος
τοῦ θέρους, 56 χαροποιεῖν, 57 συντροφία, 58 ἄσμα, 59 ἄδικος,
60 ἐκτελεῖν, 61 πρὸς, 62 καταπραΰνειν, 63 ἀμαυροῦν, 64 ἀ-
ναθάλλειν, 65 ἀνανεοῦσθαι, 66 εὐρύνειν, 67 ἔργα, 68 δια-
νοεῖσθαι, 69 ἐκτελεῖν, 70 πλουτίζειν, 71 δαπάνη, 72 κα-
τεδαφίζειν, 73 πίπτειν, 74 γωνία, 75 μεμακρυσμένος, 76 θέ-
λω ἔλθειν νὰ τὰ ἴδω, 77 αὐξάνειν—μεγαλώνειν, 78 χει-
μῶν, 79 ἀποσκευάζειν, 80 ὑγιάζειν, 81 ἐφορᾶν κατὰ,
82 φρούριον.

Conditionnel présent: Vous guérir¹ en sui-
vant² mes prescriptions³—Je bénir⁴ le jour
de ton établissement⁵—Tu périr⁶ sans le se-
cours de ton oncle—Nous applaudir⁷ à un vrai
courage⁸—Le maître sévir⁹ trop contre ses
édèves, s' il mettait en œuvre¹⁰ son dessein¹¹
—Mes cousins accueillir¹² volontiers¹³ dans leur
maison des personnes d' esprit¹⁴, mais ils
craignent¹⁵ la malveillance¹⁶ des envieux¹⁷.

Conditionnel passé: (δι' ἀμφοτέρους τοὺς τύ-
πους): J' étais si las que je dormir¹⁸ toute
la journée.—Il me servir¹⁹ toute la vie, mais
c' était un ivrogne²⁰—Les ennemis envahir²¹
tout le territoire²² sans l' opposition²³ qu' ils y
trouver (*passé indéf.*)—Tu flétrir²⁴ injustement²⁵
la réputation²⁶ de ton ami, si tu avais com-
mis²⁷ l' imprudence de parler légèrement
d' une simple erreur²⁸ de calcul²⁹—Nous
garantir³⁰ la solvabilité³¹ de notre corres-

pondant³², mais nous n' avons pas été interrogés³³ (α)--Avec l' eau de la rivière voisine³⁴ vous grossir³⁵ l' eau qui fait aller³⁶ votre machine.

Impératif. Fuir³⁷ les mauvaises compagnies, de peur qu' elles ne ternir (*subj. prés.*) ta réputation —Aguerrir³⁸ votre corps dans les fatigues sans négliger⁴⁰ l' exercice⁴¹ de l' âme—Compatir⁴² aux malheureux, et nous trouver (*futur*) grâce⁴³ devant Dieu.

¹Θεραπεύεσθαι, ²ἀκολουθεῖν, ³διαταγῇ, ⁴εὐλογεῖν, ⁵ἀποκατάστασις, ⁶ἀπόλλυσθαι, ⁷ἐπιυφημεῖν, ⁸θάρρος, ⁹προσφέρεισθαι σκληρῶς, ¹⁰ἐὰν ἐπρὶς πραγματοποιοίῃ, ¹¹σχέδιον, ¹²δέχεσθαι, ¹³εὐχαρίστως, ¹⁴εὐφυής, ¹⁵φοβοῦνται, ¹⁶κακοβουλία, ¹⁷φθονερός, ¹⁸κοιμᾶσθαι, ¹⁹ὑπηρετεῖν, ²⁰μέθυσος, ²¹κατακυριεύειν, ²²χώρα, ²³ἀντίστασις, ²⁴δυσφημεῖν, ²⁵ἀδίκως, ²⁶ὑπόληψις (συμπεριλαμβανέται ὁμῶς εἰς τὸ δυσφημεῖν), ²⁷ἐὰν ἤθελες κάμει, ²⁸λάθος, ²⁹ὑπολογισμὸς (erreur de calcul—λογιστικὸν λάθος), ³⁰ἐγγυᾶσθαι, ³¹φρεγγυότης, ³²ἀνταποκριτής, ³³ἡρωτήθημεν, ³⁴γειτνιάζων ποταμὸς, ³⁵αὐξάνειν, ³⁶κινεῖν, ³⁷φεύγειν, ³⁸σκληρύνειν, ³⁹κόπος, ⁴⁰παράμελεῖν, ⁴¹ἄσκησις, ⁴²οἰκτεῖρειν, ⁴³χάρις.

Subjonctif présent: Si vous voulez j' établis la verrerie, dont nous parler (*pas. indéf.*), il faut

(α) Προκειμένου περὶ ἀρνητικοῦ ῥήματος, δὲν περιωρίσθημεν εἰς τὸ νὰ σημειώσωμεν τὴν ἀπαρέμφατον μόνον, ποῦν ἔ ποιήσωμεν λόγον περὶ τῆς ἀρνήσεως εἰς τὰ ῥήματα.

vous m' avancer⁴ (*subj. prés.*) les fonds⁵.— Il est temps enfin⁶ vos larmes tarir⁷—Il est convenable tu affranchir⁸ la maison, que tu donner (*pas. indéf.*)⁹ à ta sœur, de la redevance qui la charger (*ind. prés.*)¹⁰—Il faut nous arrondir¹¹ notre jardin par l' acquisition¹² du petit camp avec lequel il confiner¹³ (*ind. prés.*) —Il est de la dernière nécessité¹⁴ vous munir¹⁵ de provisions¹⁶ le chateau par le temps qui court¹⁷—Je désirer (*ind. prés.*) le tisserand¹⁸ ourdir¹⁹ la trame²⁸ du nouveau drap²¹ avec du fil²² noir.

Subjonctif imparfait: il faudrait²³ tu vernir²⁴ de nouveau²⁵ cette armoire²⁶—Il serait utile vous éclaircir²⁷ le bois²⁸—Il me ferait beaucoup de peine²⁹ vous pâtir³⁰ pour un ingrat ami—Il serait dangereux ton frère agir³¹ sans ton consentement³²—Je n' aurais pas de difficulté nos associés³³ choisir ce qui leur plaît³⁴ les premiers, car les marchandises sont toutes de bonne qualité—Il serait temps je pétrir³⁵ le pain.

Subjonctif passé: il faut notre cuisinier rôtir³⁶ le gibier³⁷ à point³⁸ quand nous serons arrivés—J' attends³⁹ tu approfondir⁴⁰ bien la question pour te donner⁴¹ mon opinion là-dessus⁴²—Il paraît⁴³ les fortifications⁴⁴ faiblir⁴⁵ du côté occidental⁴⁶, si elles menacer (*ind. prés.*) de crouler⁴⁷—La saison exiger (*ind. prés.*)⁴⁸, nous finir l' élagage⁴⁹ des arbres du verger⁵⁰ à la fin de ce mois—Le propriétaire⁵¹ du fond⁵²

que vous tenez à bail⁵³ veut⁵⁴ vous accourir⁵⁵ la haie cette semaine—Avant je réfléchir⁵⁶ beaucoup sur ta proposition, tu ne peux vouloir⁵⁷ de ma part⁵⁸ une réponse⁵⁹ définitive⁶⁰.

Subjonctif plus-que-parfait: Je ne croyais⁶¹ pas il régir⁶² si mai les affaires de l' établissement —Il aurait été nécessaire vous repolir⁶³ vos bijoux avant d'en faire⁶⁴ usage—J' étais dans le doute⁶⁵ vos hommes équarrir⁶⁶ le terrain que nous devons⁶⁷ semer—On supposait⁶⁸ chez toi tu blanchir⁶⁹ simplement⁷⁰ la petite maison, mais tu l' embellir (*Indic. pas. indéf.*) sans épargne⁷¹—Vous avez supposé⁷² je ralentir⁷³ mon zèle dans l' affaire que vous me confierz, (*Ind. pl. q. parf.*)⁷⁴ mais vous avez sous les yeux la preuve du contraire—Vous ne croyiez pas⁷⁵ nous assouplir⁷⁶ si aisément⁷⁷ la nature rebelle⁷⁸ de ce jeune homme.

¹ἔάν θέλητε, ²ἰδρύειν, ³ὑπουργεῖον, ⁴προκαταβαλεῖν, ⁵κεφάλαια, ⁶τέλος πάντων, ⁷παύειν, ⁸ἐλευθεροῦν, ⁹χαρίζειν, ¹⁰ἐπιβαρύνειν, ¹¹τετραγωνίζειν (κτῆμα) ¹²ἀπόκτησις, ¹³γειτνιάζειν, ¹⁴ἀπόλυτος ἀνάγκη, ¹⁵ἐφοδιάζειν, ¹⁶ζωοτροφία, ¹⁷κατὰ τὸν τρέχοντα χρόνον, ¹⁸ὕφαντός, ¹⁹διάζεσθαι, ²⁰στήμων, ²¹ὑφασμα, ²²νημα, ²³ἐπρεπε, ²⁴βερενικοῦν, ²⁵ἐκ νέου, ²⁶σκευοθήκη, ²⁷ἀραιοῦν, ²⁸δάσος, ²⁹Πολὺ θὰ μὴ ἐκακοφαίνετο, ³⁰πάσχειν, ³¹ἐνεργεῖν, ³²συγκατάθεσις, ³³συνεταῖρος, ³⁴ο,τι τοῖς ἀρέσκει, ³⁵μάσσειν—ζυμώνειν, ³⁶ὅπτει—ψήνειν, ³⁷ἄγρα, ³⁸ἐν καιρῷ, ³⁹Περιμένειν, ⁴⁰ἐμβαθύνειν, ⁴¹δίδειν,

⁴²ἐπὶ αὐτῆς, ⁴³φαίνεται, ⁴⁴ὁχύρωμα, ⁴⁵ἐξασθενεῖν, ⁴⁶δυ-
τικὸν μέρος, ⁴⁷κηρυκίζεσθαι, ⁴⁸ἀπαιτεῖν, ⁴⁹κλαδισμα,
⁵⁰ὁπωρὼν, ⁵¹ἰδιοκτητής, ⁵²κτῆμα, ⁵³κατέχετε εἰς
μίσθωσιν, ⁵⁴θέλει, ⁵⁵σμικρύνειν, ⁵⁶σκέπτεσθαι, ⁵⁷δὲν δύ-
νασαι νὰ θέλῃς, ⁵⁸ἐκ μέρους μου, ⁵⁹ἀπάντησις, ⁶⁰ὁ-
ριστικὸς, ⁶¹Δὲν ἐπίστευον, ⁶²διοικεῖν—διευθύνειν, ⁶³ἀνα-
στιλβουν, ⁶⁴πρὶν ἢ κάμῃτε, ⁶⁵Εἶχον τὴν ἀμφιβολί-
αν, ⁶⁶τετραγωνίζειν, ⁶⁷ὁφείλομεν, ⁶⁸ἐνόμιζε, ⁶⁹κο-
νίζω, ⁷⁰ἀπλῶς, ⁷¹ἀφειδῶς, ⁷²ὑπεθέσατε, ⁷³χαλα-
ροῦν, ⁷⁴ἐμπιστεύεσθαι, ⁷⁵Δὲν ἐπιστεύετε, ⁷⁶κάμπτειν,
⁷⁷τόσον εὐκόλως, ⁷⁸ἀτίθαστος.

Troisième Conjugaison—Τρίτη συζυγίας.

εἰς OIR

INDICATIF

Présent

Je rec ois—δέχομαι

Tu rec ois

Il rec oit

Nous rec evons

Vous rec evez

Ils rec oient

Imparfait

Je recev ais—ἐδεχόμην

Tu recev ais

Il recev ait

Nous recev ions

Vous recev iez

Ils recev aient

Passé défini

Je rec us—ἐδέχθην

Tu rec us

Il rec ut

Nous rec úmes

Vous rec útes

Ils rec urent

Passé indéfini

J' ai rec u—ἔχω δεχθῆ

Tu as reç u

il a reç u

Nous avons reç u

Vous avez reç u

Ils ont reç u

Passé antérieur

J' eus reç u—(ἀφ' οὗ) ἐδέ-
χθην

Tu eus reç u

il eut reç u

Nous eûmes reç u

Vous eûtes reç u

Ils eurent reç u

Plus-que-parfait

J' avais reç u—εἶχον δε-
χθῆν

Tu avais reç u

il avait reç u

Nous avions reç u

Vous aviez reç u

Ils avaient reç u

Futur

Je recev rai—θέλω δε-
χθῆν

Tu recev ras

il recev ra

Nous recev rons

Vous recev rez

Ils recev ront

Futur antérieur

J' aurai reç u—(ἀφ' οὗ)
δεχθῶ, ἢ θὰ ἔχω δεχθῆν

Tu auras reç u

il aura reç u

Nous aurons reç u

Vous aurez reç u

Ils auront reç u

CONDITIONNEL

Présent

Je recev rais—θὰ ἐδεχό-
μην, ἢ θελον δεχέσθαι
(τώρα)

Tu recev rais

il recev rait

Nous recev rions

Vous recev riez

Ils recev raient

Passé—ά. Τύπος

J' aurais reç u—θὰ ἐδε-
χόμην, ἢ ἤθελον δε-
χθῆν (τότε)

Tu aurais reç u

il aurait reç u

Nous aurions reç u
 Vous auriez reç u
 Ils auraient reç u

Passé — ὁ. τύπος

J' eusse reç u — τὸ αὐ-
 τὸ
 Tu eusses reç u
 Il eût reç u
 Nous eussions reç u
 Vous eussiez reç u
 Ils eussent reç u

IMPÉRATIF

Présent

Reç ois — δέχθητι
 Recev ons
 Recev ez

SUBJONCTIF

Présent

Que je reçoiv e — νὰ δέ-
 χομαι, ἢ ὅτι δέχομαι
 Que tu reçoiv es
 Qu' il reçoiv e
 Que nous recev ions
 Que vous recev iez
 Qu' ils reçoiv ent

Imparfait

Que je reç usse — νὰ ἐδε-
 χόμην, ἢ ὅτι ἐδέχομην
 Que tu reç usses
 Qu' il reç út
 Que nous reç ussions
 Que vous reç ussiez
 Qu' ils reç ussent

Passé

Que j' aie reç u — νὰ ἐ-
 δέχθην, ἢ ὅτι ἐδέχθην
 Que ta aies reç u
 Qu' il ait reç u
 Que nous ayons reç u
 Que vous ayez reç u
 Qu' ils aient reç u

Plus-que-parfait

Que j' eusse reç u — νὰ
 εἶχον δεχθῆν, ἢ ὅτι εἶ-
 χον δεχθῆν
 Que tu eusses reç u
 Qu' il eût reç u
 Que nous eussions reç u
 Que vous eussiez reç u
 Qu' ils eussent reç u

INFINITIF

Présent

Recev oir — δέχεσθαι

Passé	Participe passé
Avoir rec u—δεχθῆναι	Rec u, rec ue—δεχθεῖς
Participe présent	Ayant rec u—δεξάμενος κτλ.
Recev ant—δεχόμενος	

Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου κλίνονται καὶ τὰ ἕτερα πέν-
τε ρήματα τὰ λήγοντα εἰς enoir ἐν τῇ ἀπαρεμ-
φάτῳ, καθόσον τὰ εἰς oir εἰσὶν ἀνώμαλα, ὥς ἡ-
δη εἴπωμεν ἐν τῇ ἀ σημειώσει τοῦ πίνσχος, ταῦτα δὲ
εἰσὶ τὰ apercevoir (διορᾶν), concevoir (συλλομβά-
νειν ἐν γαστρὶ—διανοεῖσθαι—ἐννοεῖν), décevoir (πλά-
νῃν, ἀπατᾶν), devoir (ὀφείλειν), percevoir (εἰσπράτ-
τειν—ἀντιλαμβάνεσθαι). Σημειοῦμεν δὲ ὡς ἐκ περισσοῦ
ὅτι τὸ passé défini τοῦ devoir εἶναι dus καὶ τὸ
participe passé dû.

EXERCICE XXXIII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΑΓ'.

Ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῶν ὁμαλῶν ρημάτων
κατὰ τὸν τύπον τοῦ recevoir.

Indicatif présent: Nous apercevoir là bas¹ un
homme—Tu percevoir les droits² de la commu-
ne—Je concevoir ton embarras³—Vous devoir
beaucoup de reconnaissance à votre oncle—Les
hommes décevoir souvent leur espérance—Le
Préfet⁴ recevoir tous les jours.

Indicatif imparfait: Madame Rambouillet de

la Sablière recevoir chez elle⁵ toutes les personnes distinguées⁶ de son temps—Je devoir mille francs à un ami, et je les lui ai rendus⁷—Vous apercevoir très-bien le combat⁸ de la position⁹ où vous être (*imparf. prés.*)—Mes deux frères percevoir toutes nos rentes¹⁰—Tu décevoir l'espoir de ton associé—Nous concevoir de bonnes espérances sur notre entreprise.

Passé défini. La Sainte Vierge¹¹ concevoir le fils de Dieu par le S^t. Esprit¹²—Nous apercevoir de loin la personne que vous envoyer¹³ (*pas. déf.*) à notre rencontre¹⁴—Tu recevoir déjà plusieurs avertissements¹⁵ sur la conduite de ton domestique—Je concevoir aussitôt qu'informé¹⁶ le plan de l'affaire—Vous recevoir hier la visite¹⁷ de mon recommandé¹⁸—Mes deux cousins devoir leur salut¹⁹ aux soins de mon père.

Passé indéfini. Vous ne croiriez pas²⁰ ce que ce malicieux²¹ enfant concevoir dans son imagination²² déréglée²³—Je décevoir son attente²⁴ à l'égard²⁵ de la vente²⁶ du raisin de Corinthe²⁷—Nous apercevoir les défauts de la bâtisse²⁸—Notre régisseur²⁹ percevoir tous nos baux à ferme³⁰—Ses ennemis concevoir un plan de campagne³¹, qui être (*pas. indéf.*) facilement découvert³²—Tu recevoir nos dernières instructions³³ sur le procès³⁴ que notre famille intenter (*pas. ind.*)³⁵.

Passé antérieur. Je suis parti³⁶ aussitôt que³⁷.

je recevoir la lettre—Le fils prodigue, comme³⁸ apercevoir son père, se jeta³⁹ à ses pieds—A peine qu'ils concevoir le projet⁴⁰ de partir pour l'Angleterre, ils voulurent⁴¹ l'effectuer⁴² tout de suite⁴³—Dès que⁴⁴ nous percevoir l'argent que le marchand de laine⁴⁵ nous devoir (*imparf. indic.*), nous l'appliquer (*pas. déf.*)⁴⁶ à l'achat⁴⁷ de grains⁴⁸—Quand tu recevoir la somme⁴⁹ qui t'avait été promise⁵⁰, tu n'avoir (*pas. déf.*) plus aucun embarras—Du moment que⁵¹ vous apercevoir ses machinations⁵² il fallait⁵³ lui retirer⁵⁴ votre confiance⁵⁵.

Indicatif plus-que-parfait. Les hostilités⁵⁶ commencées déjà entre la Russie et la Turquie⁵⁷ décevoir nos espérances—Mon caissier⁵⁸ percevoir tous les arriérés⁵⁹ lors de la dernière faillite—Je vous apercevoir de loin⁶⁰—Nous recevoir beaucoup de monde⁶¹ chez nous le soir de l'incendie⁶²—Tu concevoir une idée juste de son caractère—C'est en vain que vous le recevoir avec tant de bienveillance⁶³; il être (*ind. imparf.*) indigne⁶⁴ de vos bienfaits.

Futur. Tu recevoir ma réponse dans trois jours—Nous percevoir demain le restant⁶⁵ du loyer⁶⁶ de notre magasin près⁶⁷ de la douane⁶⁸—Je prévois⁶⁹ que la récolte du blé⁷⁰ décevoir cette année notre attente—Quand vous passer (*fut. ant.*)⁷¹ le pont, qui être (*indic. prés.*) à quelques pas d'ici⁷², vous apercevoir la ville—Je devoir faire une grande dépense⁷³ pour rebâ-

tir⁷⁴ le mur mitoyen⁷⁵ de la basse-cour⁷⁶—Nos ouvriers concevoir aisément⁷⁷ le plan de la nouvelle fabrique⁷⁸.

Futur antérieur: Ecris-moi⁷⁹ aussitôt que tu recevoir la cargaison⁸⁰ dont je te donner (*pas. indéf.*) la facture⁸¹—Quand vous apercevoir quelque indice⁸² de réussite⁸³, vous m'en informer (*futur*)—En passer (*part. prés.*) par la prairie⁸⁴ il devoir faire un long détour⁸⁵ pour en éviter⁸⁶ les parties marécageuses⁸⁷—Dès que nous percevoir la moitié de sa dette⁸⁸ nous lui laisser (*futur*)⁸⁹ quittance⁹⁰ de tout.—Les événements⁹¹ politiques⁹² decevoir les illusions⁹³—Je penser (*futur*) pendant ton absence⁹⁴, et je concevoir quelque moyen pour te délivrer⁹⁵ de la fausse⁹⁶ position.

¹Ἐκεῖ κάτω, ²τέλος—φόρος, ³ἀμυχανία, ⁴νομάρχης, ⁵εἰς τὸν οἶκόν της, ⁶δικακεκριμένος, ⁷τῷ τῷ ἀπέδωκα, ⁸μίσχῃ, ⁹θέσις, ¹⁰εἰσόδου, ¹¹Θεοτόκος, ¹²Ἅγιον Πνεῦμα, ¹³πέμπειν, ¹⁴πρὸς πάντη σὶν μαι, ¹⁵εἰδοποίησις, ¹⁶μόλις ἐπληροφορήθην, ¹⁷ἐπίσκεψις, ¹⁸πρὶ ἐμοῦ συστηθέντος, ¹⁹σωτήρις, ²⁰Δεν θὰ ἐπιστεύετε, ²¹πονηρὸς ²²φαντασία, ²³παράφορος, ²⁴προσδοκία, ²⁵ὡς πρὸς, ²⁶πώλησις, ²⁷στασίς (κοινωνία), ²⁸οἰκοδομή, ²⁹οἰκονόμος (κτηνμάτων), ³⁰μίσθωσις ἀγαθῶν, ³¹σχέδιον ἐκστρατείας, ³²εὐκόλως ἀνεκκαλύφθη, ³³ὁδηγία, ³⁴δίκη, ³⁵κινεῖν, ³⁶ἀναχώρησις, ³⁷μόλις (α)

(α) Μόλις, ἀντὶ τοῦ ἀφοῦ, δι' οὗ μεταφράζεται ὁ χρόνος οὕτως εἰς τὸν τύπον.

³⁸ὥς (α), ³⁹ἐρρίφθη, ⁴⁰σχέδιον, ⁴¹ἠθέλησαν, ⁴²νὰ τὸ ἐκ-
τελίσωσι, ⁴³πάρχυτα, ⁴⁴Μόλις, ⁴⁵ἔριον, ⁴⁶προσδιορίζειν,
μεταχειρίζεσθαι, ⁴⁷ἀγορά, ⁴⁸γεννήματα, ⁴⁹ποσότης χρη-
μάτων, ⁵⁰σοὶ εἶχον ὑποσχεθῆ, ⁵¹ἅμα (α), ⁵²μηχανορ-
ραφία, ⁵³ἔπρεπε, ⁵⁴νὰ τῷ ἀποσύρητε, ⁵⁵ἐμπιστοσύνη,
⁵⁶ἐχθροπραξίας, ⁵⁷μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας, ⁵⁸ταμί-
ας, ⁵⁹καθυστερούμενα, ⁶⁰μακρόθεν, ⁶¹πολὺν κόσμον-πολ-
λὰς ἀνθρώπους, ⁶²πυρκαϊά, ⁶³μετὰ τοσαύτης εὐμενείας,
⁶⁴ἀνάξιος, ⁶⁵ὑπόλοιπον, ⁶⁶ἐνοίκιον, ⁶⁷πλησίον, ⁶⁸τελωνεῖ-
ον, ⁶⁹προβλέπω, ⁷⁰σῆτος, ⁷¹διαδίδειν, ⁷²ὀλίγα βήματα
μακρὰν, ⁷³μεγίστη δαπάνη, ⁷⁴ἀνοικοδομεῖν, ⁷⁵μεσότοιχον,
⁷⁶αὐλή, ⁷⁷εὐκόλως, ⁷⁸οἰκοδομῆς, ⁷⁹Γράψον μοι, ⁸⁰φορ-
τίον, ⁸¹τιμολόγιον, ⁸²τεκμήριον, ⁸³ἐπιτυχίας, ⁸⁴λειψών,
⁸⁵μακρὰ περιδρομή, ⁸⁶ἵνα ἀποφύγη, ⁸⁷ἐλώδης, ⁸⁸ὄψι-
λή, ⁸⁹ἀφίνειν, ⁹⁰ἐξόφλησιν, ⁹¹συμβάν, ⁹²πολιτικός,
⁹³πλάνη, ⁹⁴διαρκούσης τῆς ἀπουσίας, ⁹⁵ἀπαλλάττειν,
⁹⁶ἐπισφραγῆς.

Conditionnel présent: Notre maison n' est pas¹
encore en ordre², autrement³ nous recevoir a-
vec plaisir⁴ toute votre famille dans son passa-
ge⁵ pour la France⁶—Si j' étais un peu plus en
haut⁷, j' apercevoir toute la campagne—J' ai
prévu⁸ que le résultat⁹ décevoir votre attente.—
Vous percevoir un gros bail¹⁰ de ce terrain¹¹, s' il
était bien défoncé¹²—Tu devoir faire une lon-
gue promenade tous les jours—Vos amis con-
cevoir des soupçons¹³ s' il n' étaient¹⁴ si distraits¹⁵.

Conditionnel passé, δι' ἀμφοτέρους τοὺς τύπους:

(α) Ἐπίσης τὸ ὥς καὶ τὸ ἅμα ἀντὶ τῆς ἀφοῦ, κατὰ τὴν ἐν τῇ παρ-
ηγουμένην σελίδει σημειωθῶν.

Nous vous apercevoir de notre fenêtre¹⁶, mais nous être (*indic. imparf.*) dans notre chambre—Ton cœur devoir être moins compatissant¹⁷ à l'égard¹⁸ d'un homme qui a si mal répondu¹⁹ à tant de bonté²⁰—Vous concevoir une très fausse²¹ idée sur les intentions de votre oncle, si vous (*plus. q. parf. ind.*) juger²² d'après les apparences²³—A ce qu' on dit²⁴, le procureur du roi²⁵ recevoir l'ordre d'incriminer²⁶ le dernier pamphlet²⁷—Je percevoir mes appointements²⁸ sans la crise²⁹ financière³⁰—Les dernières nouvelles décevoir notre attente, mais ton ami nous sauver (*pas. indéf.*).

Impératif présent: Recevoir, mon cher père, les félicitations³¹ de ton fils, pour le recouvrement³² de ta précieuse³³ santé³⁴—Concevoir bien notre plan avant d'entreprendre³⁵ une œuvre si périlleuse³⁶—Percevoir le plus tôt que vous pourrez³⁷ le prix de notre vin.

Subjonctif présent: Je désirer (*indic. prés.*) tu concevoir la portée des enseignements³⁸ de ton précepteur³⁹—Il est temps nous percevoir la redevance⁴⁰ viagère⁴¹ que nous devoir (*indic. prés.*) le colon⁴² Antoine—Je suis d'avis⁴³ vous devoir procéder⁴⁴ à la liquidation⁴⁵ de l'hérité—Il faut les enfants recevoir avec reconnaissance les conseils de leurs parents—Il est nécessaire j'apercevoir bien quiconque veut entrer⁴⁶ dans le jardin, et il faut abattre⁴⁷ vos arbres—Je ecrains⁴⁸ sa conduite décevoir mes désirs.

Subjonctif imparfait: Mon correspondant de Londres avait la prétention⁴⁹ je recevoir des marchandises que je ne lui avais pas ordonnées⁵⁰—Le mandat⁵¹ porter (*ind. imparf.*)⁵² il percevoir le capital⁵³ et les intérêts⁵⁴, et il percevoir (*pas. indéf.*) les intérêts seulement⁵⁵—Je croyais⁵⁶ tu devoir dix mille francs à la Banque⁵⁷ nationale⁵⁸, mais c' était un quiproquo⁵⁹—La porte de l' écurie⁶⁰ était toute ouverte⁶¹, et on aurait pu⁶² vous voler⁶³ tous vos chevaux sans vous apercevoir personne—On ne pouvait supposer⁶⁴ nous concevoir des prétentions de telle nature—Les choses sont à un tel point⁶⁵ qu' il être (*cond. prés.*) facile elles décevoir tous nos espoirs.

Subjonctif passé: Il faut nous percevoir le montant⁶⁶ des abonnements⁶⁷ avant notre départ⁶⁸—Il paraît tes voisins recevoir beaucoup d' argent s' ils font⁶⁹ de si grandes dépenses—Je vous recommander (*indic. prés.*)⁷⁰ une grande prudence⁷¹ jusqu' à ce⁷² vous apercevoir la voiture qui devoir (*indic. prés.*) vous emmener⁷³ hors⁷⁴ de la frontière⁷⁵—Je ne m' émerveille point⁷⁶ il concevoir une idée si étrange⁷⁷, avec une tête si éventée⁷⁸—Attends⁷⁹ je recevoir le paiement⁸⁰ du foin⁸¹ que j' ai vendu et alors tu avoir (*futur*) ta part—Il est préférable⁸² tu concevoir une idée fausse qu' une idée mauvaise.

Subjonctif plus-que-parfait: Ton domestique en tombant⁸³ sur l' escalier⁸⁴ a mis en morceaux⁸⁵ le

grand vase⁸⁶ de cristal⁸⁷ dont tu me faisais⁸⁸ cadeau, mais je t'en remercier (*indic. prés.*)⁸⁹ de même⁹⁰, que si je le recevoir sain—Je désirer (*condit. prés.*) nous percevoir à temps⁹¹ le complet⁹² remboursement⁹³ de nos créances⁹⁴—Si il était arrivé⁹⁵ vous apercevoir le trou qu' on avait pratiqué⁹⁶ dans la haie⁹⁷, vous empêcher (*condit. pas.*) le vol de vos fruits—Bien que⁹⁸ son espoir le décevoir, il n' était pas dans une mauvaise position—Il me suffir (*condit. pas.*)⁹⁹ ils concevoir un peu de déférence¹⁰⁰ pour moi à cause de ce qu' ils me doivent (*ind. prés.*)—J' être (*ind. imparf.*) dans la persuasion¹⁰¹ tu recevoir des renseignements¹⁰² satisfaisants¹⁰³ sur le navire¹⁰⁴ que nous charger (*pas. indéf.*)¹⁰⁵

¹δὲν εἶναι, ²ἐν τάξει, ³ἄλλως, ⁴εὐχαρίστως, ⁵διὰ-
⁶βας, ⁷Γαλλία, ⁸ὑψηλότερα, ⁹προσέδον, ¹⁰προσδοχίς,
¹⁰ὠφέλεια, ¹¹γήπεδον, ¹²ἂν ἦτο καλῶς καὶ βαθῶς ἐ-
¹³σκαμμένον, ¹³ὑποψία, ¹⁴ἐὰν δὲν ἦτον, ¹⁵τοσοῦτον ἀφηρημέ-
¹⁶νος, ¹⁶παράθυρον, ¹⁷συμπληθής, ¹⁸περί, ¹⁹οὕτω κακῶς ἀν-
²⁰τιπεκρίθη, ²⁰εἰς τοσαύτην καλωσύνην, ²¹ἐσφαλμένος,
²²κρίνειν, ²³ἐκ τῶν φαινομένων, ²⁴καθ' ὅσον λέγεται,
²⁵ἐισαγγελεὺς, ²⁶κατηγορεῖν, ²⁷φυλλάδιον, ²⁸μισθός, ²⁹
³⁰κρίσις, ³⁰οἰκονομικὸς, ³¹τὰ συγχαρητήρια, ³²ἀνάγκησις,
³³πολύτιμος, ³⁴ὑγεία, ³⁵ἐπεχειρήσωμεν, ³⁶ἐπικίνδυνος,
³⁷ὅσον δύνασθε ταχύτερον, ³⁸τὴν σπουδαιότητα τῶν διδαγ-
³⁹μάτων, ³⁹διδασκαλός, ⁴⁰τέλος--δασμὸς, ⁴¹ισόβιος, ⁴²γεω-
⁴³κόρος—ἀγρολήπτης, ⁴³νομίζω, ⁴⁴προβαίνειν, ⁴⁵ἐκκαθά-
⁴⁶ρισίς, ⁴⁶εἰσέρχεσθαι, ⁴⁷κόπτειν, ⁴⁸φοβεῖσθαι, ⁴⁹ἀξιῶσις,

⁵⁰ὅθεν τῷ παρήγγειλα, ⁵¹ἐντολῇ, ⁵²διαλαμβάνειν, ⁵³κε-
⁵⁴φάλαιον, ⁵⁴τόκος, ⁵⁵μόνον, ⁵⁵ἐπίστευον, ⁵⁷τράπεζα,
⁵⁸ἐθνικῇ, ⁵⁹λάθος, ⁶⁰ἱπποστάσιον, ⁶¹ὁλως ἀνοικτός,
⁶²ὅα ἡδύναντο, ⁶³κλέπτειν, ⁶⁴Δὲν θὰ ἡδύνάτο τις νὰ
ὑποθέσῃ, ⁶⁵Τὰ πράγματα περιῆλθον εἰς τοιαύτην θέσιν,
⁶⁶τὸ ὅλον, ⁶⁷συνδρομῇ, ⁶⁸ἀναχώρησις, ⁶⁹ἐὰν κάμνωσι,
⁷⁰Σᾶς συνιστῶ, ⁷¹φρόνησις, ⁷²μέχρις οὗ, ⁷³φέρειν, ⁷⁴
ἐκτός, ⁷⁵σύνορα, ⁷⁶Δὲν θαυμάζω οὐδόλως, ⁷⁷ἀλλόκοτος,
⁷⁸κοῦφος, ⁷⁹Περίμενε, ⁸⁰πληρωμῇ, ⁸¹χόρτος—σα-
νός, ⁸²προτιμότερον, ⁸³πίπτων, ⁸⁴κλίμαξ, ⁸⁵κατεκερ-
μάτισε, ⁸⁶δοχεῖον, ⁸⁷ἐκ κρυστάλλου—κρυστάλλινον,
⁸⁸ἐκχμνες, ⁸⁹εὐχαριστεῖν, ⁹⁰ὁμοίως, ⁹¹ἐν καιρῷ, ⁹²ὁ-
λόκληρος, ⁹³ἀπότισις, ⁹⁴πίστωσις, ⁹⁵ἂν ἤθελε συμβῆ,
⁹⁶κατεσκεύασαν, ⁹⁷αἵμασι, ⁹⁸Καίτοι, ⁹⁹ἤθελε μοι ἀρ-
χέσει, ¹⁰⁰ὀλίγον σέβας, ¹⁰¹Εἶχον τὴν πεποιθήσιν,
¹⁰²πληροφορία, ¹⁰³εὐάρεστος, ¹⁰⁴πλοῖον, ¹⁰⁵φορτόνειν.

Quatrième Conjugaison—Τετάρτη συζυγία
 εἰς RE.

INDICATIF	Imparfait
Présent	
Je rend s—ἀποδίδω	Je rend <i>aïs</i> —ἀπέδιδον
Tu rend s	Tu rend <i>aïs</i>
Il rend—(α)	il rend <i>aît</i>
Nous rend <i>ons</i>	Nous rend <i>ions</i>
Vous rend <i>ez</i>	Vous rend <i>iez</i>
Ils rend <i>ent</i>	ils rend <i>aient</i>

(α) Ἴδι τὰς μετὰ τὸ γύμνασμα ΑΔ'. σημειώσεις.

Passé défini

Je rend *is*—ἀπέδωκα
Tu rend *is*
Il rend *it*
Nous rend *îmes*
Vous rend *îles*
Ils rend *îrent*

Passé indéfini

J' ai rend *u*—ἔχω ἀπε-
δώσει
Tu as rend *u*
Il a rend *u*
Nous avons rend *u*
Vous avez rend *u*
Ils ont rend *u*

Passé antérieur

J' eus rend *u*—(ἔφοῦ) ἀ-
πέδωκα
Tu eus rend *u*
Il eut rend *u*
Nous eûmes rend *u*
Vous eûtes rend *u*
Ils eurent rend *u*

Plus-que-parfait

J' avais rend *u*—εἶχον ἀ-
ποδώσει

Tu avais rend *u*
Il avait rend *u*
Nous avions rend *u*
Vous aviez rend *u*
Ils avaient rend *u*

Futur

Je rend *rai*—θέλω ἀπο-
δώσει
Tu rend *ras*
Il rend *ra*
Nous rend *rons*
Vous rend *rez*
Ils rend *ront*

Futur antérieur

J' aurai rend *u*—(ἔφοῦ),
ἀποδώσω, ἢ θὰ ἔχω ἀ-
ποδώσει.

Tu auras rend *u*
Il aura rend *u*
Nous aurons rend *u*
Vous aurez rend *u*
Ils auront rend *u*

CONDITIONNEL

Présent

Je rend *rais*—θὰ ἀπέδι-
δον ἢ ἤθελον ἀποδώσει
(τώρα)

Tu rend *rais*
il rend *rait*
Nous rend *riens*
Vous rend *riez*
ils rend *raient*

Passé α. τύπος

J' aurais rend u—θα ἀ-
πέδιδον, ἢ ἤθελον ἀπ
Tu aurais rend u
il aurait rend u
Nous aurions rend u
Vous auriez rend u
ils auraient rend u

Passé-β'. τύπος

J' eusse rend u—τὸ αὐτὸ
Tu eusses rend u
il eût rend u
Nous eussions rend u
Vous eussiez rend u
ils eussent rend u

IMPÉRATIF

Présent

Rend s—Ἀπόδος
Rend ons
Rend ez

SUBJONCTIF

Présent

Que je rend e—νὰ ἀπο-
δίδω, ἢ ὅτι ἀποδίδω
Que tu rend es
Qu' il rend e
Que nous rend ions
Que vous rend iez
Qu' ils rend ent

Imparfait

Que je rend isse—νὰ ἀ-
πέδιδον, ἢ ὅτι ἀπέδιδον
Que tu rend isses
Qu' il rend it
Que nous rend issions
Que vous rend issiez
Qu' ils rend issent

Passé

Que j' aie rend u—νὰ ἀ-
πέδωκα ἢ ὅτι ἀπέδωκα
Que tu aies rend u
Qu' il ait rend u
Que nous ayons rend u
Que vous ayez rend u
Qu' ils aient rendu

Plus-que-parfait

Que j' eusse rend u—νὰ

εἶχον ἀποδώσει ἢ ὅτι	Passé
εἶχον ἀποδώσει	Avoir rend u—ἀποδοῦναι
Que tu eusses rend u	Participe présent
Qu' il eût rend u	Rend ant—ἀποδίδων
Que nous eussions rend u	Participe passé
Que vous eussiez rend u	Rend u, rend ue—ἀποδο-
Qu' ils eussent rend u	θείς
INFINITIF	Ayant rend u—ἀποδεύς
Présent	κ. τ. λ.
Rend re—ἀποδίδειν	

Ἐπὶ τοῦ τύπου τούτου κλίνονται ἅπαντα τὰ ὁμαλὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς re, οἶον· défendre (ἀμύνομαι, συνηγορεῖν, ἐμποδίζειν), étendre (ἐκτείνειν), fondre (λύειν, χύειν) mordre (δάκνειν) perdre (ἀπολλύναι), pendre (κρεμαίνειν), répondre (ἀπαντᾷν) répandre (χέειν), tondre (καίρειν), lordre (στρέφειν, κλώθειν,) vendre (πωλεῖν).

EXERCICE XXXIV—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΑΔ'.

Ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν ὁμαλῶν ρημάτων
κατὰ τὸν τύπον τοῦ rendre.

Indicatif présent. Ton chien mordre tous les passants¹—L' expérience² et la réflexion nous rendre sages—Nous descendre³ tous du même père—J' attendre⁴ aujourd' hui mon frère—Vous

tondre les brebis à point³—Tu rompre tout ce qui te vient dans la main⁶.

Indicatif imparfait: J' ai vu ton jardinier⁷ qui vendre de belles fleurs—Tu perdre ton temps à voir⁸ les sottises⁹ du prestigiateur¹⁰, au lieu¹¹ de t' occuper des tes devoirs¹²—Pendant que j' être (*ind. imparf.*) au magasin, vous répondre aux lettres que nous recevoir (*pas. indéf.*) hier—Mes ouvriers prétendre¹³ une augmentation¹⁴ de salaire¹⁵, mais ils entendre (*pas. déf.*) raison¹⁶—Nous refondre¹⁷ la cloche¹⁸ quand on nous annonça¹⁹ l' arrivée de notre cousine.—J' entendre²⁰ tous les discours dans la salle à manger²¹, parce que je comprends²² l' allemand²³.

Passé défini: Tu répondre mal à ton ami—Je défendre sa cause²⁴ de mon mieux²⁵—Les fils de Jacob²⁶ vendre leur frère Joseph —²⁷ C' est la femme de chambre qui pendre la crémaillère²⁸—Nous tendre²⁹ les filets³⁰ sans aucun profit—Vous interrompre³¹ votre travail à cause de nous³².

Passé indéfini: Ma bru³³ tordre le fil de laine pour les bas d' hiver—Le drap³⁴ que j' étendre sur la table être (*indic. imparf.*) blanc comme la neige³⁵, et tu y répandre de la sauce³⁶—Vous suspendre³⁷ mal au plafond³⁸ le lustre³⁹, et je crains⁴⁰ il tomber (*subj. prés.*)—Nous revendre⁴¹ tous les objets de luxe⁴², que nous avons achetés⁴³ dernièrement—Les blanchisseurs étendre le linge⁴⁴, et le vent le jeter (*pas. indéf.*) dans la boue⁴⁵.

Passé antérieur: Quand nous étendre le tapis⁴⁶ nous apercevoir (*pas. indéf.*) un trou que les rats⁴⁷ y avaient fait⁴⁸—A peine que je répondre à sa lettre, il m'envoyer (*pas. déf.*) son commis⁴⁹ avec la minute⁵⁰ du contrat⁵¹—Une heure après que vous vendre votre huile, j'avoir (*pas. déf.*) la commission⁵² d'en faire un grand achat—Aussitôt qu'il tendre le piège⁵³, le renard⁵⁴ y fut pris⁵⁵—J'être (*ind. imparf.*) l'ami de ton père, et à peine tu le perdre, je t'ai pris⁵⁶ chez moi—Comme les tapissiers⁵⁷ suspendre les tableaux, les clous sortirent du mur et tomber (*pas. déf.*) sur le plancher⁵⁸.

Indicatif plus-que-parfait: Une poutre⁵⁹ du vieux toit⁶⁰ fendre⁶¹ la tête à un pauvre homme qui demander (*ind. imparf.*) l'aumône—Je défendre⁶² à la bonne⁶³ de mes enfants de les conduire du côté⁶⁴ du marécage⁶⁵; elle désobéir (*pas. indéf.*), et je l'ai congédiée—Vous confondre les semences⁶⁶, et c'est pour cela⁶⁷ que dans le même pot⁶⁸ sont sorties des fleurs différentes—Tu détordre⁶⁹ le bout⁷⁰ de la corde⁷¹ quand nous sommes venus y adapter⁷² la poulie⁷³—Nous rompre toute relation⁷⁴ avec l'homme dont vous me parler (*ind. prés.*), avant les informations⁷⁵ que vous nous avez données sur son compte⁷⁶—Ils perdre tout espoir de sauver leur argent.

Futur: Vous répondre avec réserve⁷⁷ aux propositions⁷⁸ qui vous sont faites⁷⁹—Je défendre ta cause avec le plus grand zèle—Tu étendre⁸⁰ avec

de l'eau le vin que tu donner (*futur*) au convalescent⁸¹—Ils attendre patiemment⁸² la décision⁸³—Il perdre tout au jeu⁸⁴—Nous descendre vite⁸⁵.

Futur antérieur: Si tu ne trouves pas⁸⁶ ton livre, c' est que tu le confondre avec ceux des autres —Ils prétendre trop, et perdre (*pas. indéf.*) tout —Nous vendre notre raisin de Corinthe à la fin de ce mois—Vous lui rendre⁸⁷ un très-grand service avec votre intervention⁸⁸ dans une affaire aussi scabreuse⁸⁹—C' est votre chien qui mordre le mien—Je fondre les balles⁹⁰ avant votre retour.

1 διαβάτης, 2 πείρα, 3 κατὰ γασθρίαν, 4 περιμένει, 5 ἐγκρίως, 6 πᾶν ὅ,τι οὐ ἐργάζεται εἰς τὰς χεῖρας, 7 κηπουρός, 8 βλέπων, 9 ἀνοησία, 10 θαυματοποιός, 11 ἀντί, 12 ἀσχολῆσαι εἰς τὰ χρέη σου, 13 ἀποιτεῖν, 14 αὐξήσιν, 15 μισθός, 16 ἐπείσθησαν, 17 ἀναχωνεύειν, 18 κώδων, 19 ἀναγγέλλειν, 20 ἀκούειν, 21 ἐστιατόριον, 22 ἐννοεῖν, 23 τὰ γερμανικά, 24 δικαίωμα, 25 ὅσον κάλλιον, 26 ἰακῶβ, 27 ἰωσήφ, 28 χρεμάθρα, 29 ὑποτείνειν—σταίνειν, 30 δίκτυον, 31 διακόπτειν, 32 ἐνεκα ἡρώων, 33 ὑμνή, 34 ὑφασμα, 35 χῶν, 36 ἐμβρυμα—σάλτιζα, 37 ἀνερτᾶν—χερμαῖν—παύειν ὑπάλληλον—διακόπτειν ἐργασίαν, 38 ὁροφή, 39 πολυέλαιον, 40 φοβεῖται, 41 μεταπωλεῖν, 42 εἰδὴ πολυτελείας, 43 ἀγοράζειν, 44 ἀσπρόβρουχα, 45 λάσπη, 46 τάπη, 47 μῦς, 48 κάμνειν, 49 ὑπάλληλος, 50 σχεδίου, 51 συμβόλαιον, 52 παραγγελία, 53 παγίς, 54 ἀλώπηξ, 55 συνελήθη, 56 παρέλαβον, 57 θλαμοστόλος, 58 ἐδωχος—πάτωμα, 59 δοκός, 60 στέγη, 61 σνίζειν, 62 ἀπαγορεύειν, 63 παιδᾶγωγός, 64 μέρος, 65 ἐλός, 66 σπός, 67

67 διὰ τοῦτο, 68 ἀρδάνιον—γάστρα, 69 ἀνελίσσειν, 70 ἄ-
κρα, 71 σχοινίον, 72 προσαρμύζειν, 73 τροχαλία, 74 σχέσις,
75 πληροφορία, 76 περὶ αὐτοῦ, 77 ἐπιφύλαξις, 78 πρότασις,
79 γίνονται, 80 ἀραιῶν, 81 ἀναρρωνύοντα, 82 μεθ' ὑπομο-
νῆς, 83 ἀπόφασις, 84 παιγνίδιον, 85 ταχέως, 86 ἔαν δὲν εὐ-
ρίσκης, 87 παρῆχειν, 88 παρέμβουσις, 89 τοσοῦτον δυσχε-
ρῆς, 90 σφαῖρα.

Conditionnel présent: L' avare tondre un œuf¹
— Sans la vertu vous prétendre vainement² au
bonheur³— Les vicieux corrompre tout le monde
s' ils le pouvaient⁴— Nous perdre certainement⁵
tout profit, si nous vendions⁶ les marchandises à si
bas prix— J' attendre volontiers tu être (*subj. im-*
parf.) prêt⁷, mais je être (*ind. prés.*) pressé⁸—
Tu rompre tout ce que tu toucher (*ind. prés.*) a-
vec ton étourderie¹⁰

Conditionnel passé, δι' ἀρφοτέρους τοῦς τύπους:
Nous vendre la maison que nous avons achetée
à l'enchère,¹¹ si nous y avons trouvé notre
compte¹².— Mon voisin prétendre je laisser (*subj.*
pl. q. p.) libre accès¹³ à ses bêtes¹⁴ dans mon
champ— J' attendre toute la journée qu' il¹⁵ oublier
(*condit. pas.*) de venir— Je suis certain vous dé-
fendre les affaires de mon gendre¹⁶ avec inté-
rêt et habileté— A' ce qu' il paraît¹⁷, tu répondre
avec peu de respect a ton supérieur¹⁸— Selon¹⁹ les
nouvelles d' hier²⁰, nos amis de Marseille²¹ per-
dre leur bâtiment qu' ils charger (*pas. indéf.*)
de coloniaux²².

Impératif: Tordre ton linge, puis étendre—le—
Défendre votre ami absent²³—Rendre à nos sem-
blables ce qu' à chacun est dû²⁴.

Subjonctif présent: Il est prudent suspendre no-
tre jugement²⁵ en tout ce qui est douteux²⁶—Il
faut le berger²⁷ tordre ses moutons à temps²⁸—
Il n' est pas²⁹ convenable³⁰ vous descendre à de
tels actes³¹ d' humiliation³²—Il ne faut pas³³ tu
interrompre tes études—Enfermer (*imperatif*, 2.
pers. pl.) les chiens, car je ne veux³⁴ ils mor-
dre personne—Il est urgent je apprendre quel-
les être (*ind. prés.*) les intentions de la régie des
tabacs³⁵ sur la commande³⁶ qui m' à été faite³⁷.

Subjonctif imparfait: Il être (*condit. prés.*) ri-
dicule tu prétendre tout savoir³⁸—Il faudrait³⁹ les
hommes défendre toujours le faible—Il être (*in-
dic. prés.*) désirable⁴⁰ l' instruction⁴¹ correspondre
à l' éducation—Si j' avais à vous donner un con-
seil ce serait vous demordre⁴² de la poursuite
contre l' ami de votre enfance⁴³—Il être (*condit.
prés.*) nécessaire je répondre le plus tôt possible⁴⁴
aux obligeantes⁴⁵ propositions de mon oncle—Il
être (*condit. prés.*) opportun⁴⁶ nous répandre le
sable⁴⁷ sur les allées⁴⁸ de notre jardin.

Subjonctif passé: Je ne crois pas le bûcheron⁴⁹
fendre le bois, car la tempête⁵⁰ l' en empêcher
(*fut. antér.*)—Attendre (*imperat. 1. pers. pls.*) les
oiseleurs⁵¹ tendre les filets, et après nous leur
demander (*futur*) un pinson⁵²—Avant tu rendre
visite⁵³ à l' évêque⁵⁴, le bâtiment appareiller (*fut.*

tur ant.)⁵³—Il faut vous vendre votre blé avant la nouvelle récolte—Tu veux je répondre à la lettre du correspondant de Constantinople⁵⁶ avant midi, mais donner (*impérat. 2. per. sing.*) la moi—Vous ne pensez pas⁵⁷ nous confondre les documents⁵⁸, car nous les recevoir (*pas. indéf.*) dans l'état que vous les voyez⁵⁹.

Subjonctif plus-que-parfait: Il fallait⁶⁰ tu déjà tordre le fil pour la nouvelle nappe—Il paraissait⁶¹ les poules⁶² pondre⁶³ des œufs, mais je me suis trompé,⁶⁴ car je n'en ai trouvé pas un⁶⁵—Il m'être (*condit. pas. 1. 2. pers.*) très-agréable⁶⁶ vous répondre en accepter (*partic. prés.*) mon invitation⁶⁷—C'être (*ind. imparf.*) bien naturel⁶⁸ Paul⁶⁹ attendre avec impatience⁷⁰ le retour de son père—Tu prétendre (*condit. pas. 1. 2. pers.*) je interrompre mon travail pour jouer aux cartes⁷¹—Mon avis être (*indic. imparf.*) nous étendre nos relations dès le commencement⁷² de nos opérations⁷³ commerciales⁷⁴.

¹ὦν, ²ἐπιδιώκειν ματαίως, ³εὐτυχία, ⁴ἢ ἡδύναντο, ⁵βεβαίως, ⁶ἂν ἐπωλοῦμεν, ⁷εἰτοιμος, ⁸βιάζομαι, ⁹ἐγγίζειν, ¹⁰ἀπερισκεψία, ¹¹πλειστηριασμός, ¹²ἂν εἴχομεν εὐρεῖ ὠφέλειαν, ¹³ἐλευθέρα εἰσοδος, ¹⁴ζῶν, ¹⁵ἀλλ' αὐτὸς, ¹⁶γαμβρός, ¹⁷καθ' ὅσον φαίνεται, ¹⁸προϊστάμενος, ¹⁹κατὰ, ²⁰τὰς εἰδήσεις τῆς χθὲς—χθεςινὰς εἰδήσεις, ²¹Μακροαλία, ²²ἀποιχιακὰ, ²³ἀπὼν, ²⁴ἐφείλεται, ²⁵κρίτις, ²⁶ἀμφίβολος, ²⁷ποιμὴν, ²⁸ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ²⁹Δὲν εἶναι, ³⁰πρέπον, ³¹τοιαῦτα, πράξεις, ³²ταπεινώσεις,

³³Δὲν πρέπει, ³⁴δὲν θέλω, ³⁵τὸ ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰσπρα-
κτορεῖον, ³⁶παραγγελία, ³⁷μοὶ ἐγένετο, ³⁸γινώσκειν, ³⁹θὰ
ἦτο πρέπον, ⁴⁰ἐπιθυμητὸν, ⁴¹παιδεία, ⁴²παρατεῖσθαι,
⁴³παιδικὴ ἡλικία, ⁴⁴τὸ ταχύτερον, ⁴⁵φιλόφρων, ⁴⁶ἀρ-
μόδιος, ⁴⁷ψάμμος, ⁴⁸διάδραμα, ⁴⁹ξυλοκόπος, ⁵⁰καται-
γίς, ⁵¹ὄρνιθοθήρα, ⁵²σπῖνος, ⁵³ἐπισκέπτεσθαι, ⁵⁴ἐπί-
σκοπος, ⁵⁵ἐτοιμάζεσθαι πρὸς ἀπόπλουν—κάμνειν πανιά,
⁵⁶Κωνσταντινούπολις, ⁵⁷Δὲν στοχάζεσθε, ⁵⁸δικαιόγρα-
φον, ⁵⁹ἐν ᾗ καταστάσει τὰ βλέπετε, ⁶⁰Ἐπρεπε, ⁶¹Ἐ-
φαίνετο, ⁶²ὄρνις, ⁶³τίκτειν, ⁶⁴ἡπατήτην, ⁶⁵δὲν εὖρον
οὐδ' ἔν, ⁶⁶εὐάρεστον, ⁶⁷πρόσκλησις, ⁶⁸φυσικὸν, ⁶⁹Παῦ-
λος, ⁷⁰ἀνυπομονησία, ⁷¹διὰ τὰ παίζωμεν χαρτί, ⁷²ἄ-
μα τῇ ἐνάρξει, ⁷³ἐργασία, ⁷⁴ἐμπορικὸς.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐπὶ τῶν τεσσάρων συζυγιῶν τῶν δμαλῶν ρημάτων

Κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς ἅπαντα τὰ ρήματα ἡ ρί-
ζα (radical) διατηρεῖ, καθ' ὅλην τὴν συζυγίαν, τὴν
προφορὰν ἣν ἔχει εἰς τὴν ἀπαρέμφατον· ἐπομένως εἰς
τὰ ρήματα λ. χ. accept-er, bris-er, maigr-ir, pun-
ir, perc-ev-oir, perd-re, fond-re, αἱ ρί-
ζαι, accept, bris, maigr, pun, percev ἢ perc,
ὡς ἤδη εἶπομεν περὶ τῶν ρημάτων τῆς τρίτης συζυ-
γίας, perd, fond, διατηροῦνται καθ' ὅλην τὴν συζυγί-
αν καὶ καθ' ὅλα τὰ πρόσωπα, ἐξαιρουμένων μικρῶν
τινῶν τροποποιήσεων.

Α'. συζυγία

1. Τὰ ρήματα, ἅτινα ἐν τῇ ἀπαρέμφατῳ λήγουσιν εἰς

eer, προσλαμβάνουσιν εἰς τὴν ρίζαν τὸ πρῶτον é, ὡς εἰς τὸ agré-er (εὐαρεστεῖσθαι), supplé-er (συμπληροῦν), καὶ ἐπομένως τηρεῖσι καθ' ὅλους τοὺς χρόνους ἀμφότερα τὰ e, οἷον j' agré-e, je supplé-erai κ. τ. λ. τὸ δὲ θηλυκὸν τοῦ participe passé γράφεται διὰ τριῶν e agré-ée, supplé-ée.

2. Τὰ ρήματα ὧν ἡ ρίζα λήγει εἰς y, οἷον balay-er (σαρῶνειν), nettoiy-er (καθαρίζειν), appuy-er (σηρίζειν), μεταβάλλουσι τὸ y εἰς i μόνον ὅταν ἔπνηται e ἄφωνον, καὶ ἐπομένως γράφομεν· je balai-erai, tu nettois-eras, il appui-era, ils balai-ent, ils nettoient, ils appui-ent κτλ.

Ἐξαιροῦνται ὡς ἐκ τῆς χρήσεως τὰ ρήματα grassey-er (παχυστομεῖν) ray-er (διαγράφειν), enray-er (τροχοπεδεῖν), ἐκτὸς τοῦ imparfait de l'indicatif, τοῦ prétérit défini, τοῦ imparfait du subjonctif, καὶ τῆς participe présent. Τινὲς ἐξαιροῦσιν ὅλα τὰ ρήματα ὅσα πρὸ τοῦ y ἔχουσιν a ἢ e, ἀλλὰ νῦν ἡ ἐξαιρέσις περιορίζεται εἰς τὰ τρία ρηθέντα ρήματα.

3. Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς cer καὶ ger, λαμβάνουσι τὰ μὲν εἰς cer τὴν cédille ὑπὸ τὸ c, ὅταν ἔπνηται τούτῳ a ἢ o, οἷον menac-er (ἀπειλεῖν), nous menaç-ons, ils menaç-assent· τὰ δὲ εἰς ger, τὸ e ἄφωνον μετὰ τὸ g, ὅταν ἔπνηται τούτῳ a ἢ o, οἷον mang-er, nous mange-ons, ils mange-aient.

4. Ὅταν ἡ ρίζα λήγῃ εἰς σύμφωνον, οὗτινος προηγείται e ἄφωνον, τὸ e τοῦτο μεταβάλλεται εἰς è πλατὺ, ὅταν ἡ ἐπομένη συλλαβὴ ᾖναι ἄφωνος, οἷον· enlev-er (αἵρειν, ἀρπάζειν), amen-er (ἄγειν, κομίζειν), καὶ

ἐπομένως γράφομεν j' enl- et nous enlèn-erons, j' amèn-erai, qu' ils amèn-ent, όπου αἱ συλλαβαὶ ne καὶ ne, ἂν καὶ κεχωρισμένοι ὅπως διακρίνωμεν τὴν ρίζαν καὶ τὴν κατὰληξιν τῶν ρημάτων τούτων, εἰσὶν ἄφωνοι.

Ταὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ἡ ρίζα ἔχῃ ἑ στενὸν, ὡς ἐκ τούτου εἰς τὰ ρήματα espér-er (ἐλπίζειν), préfèr-er (προτιμᾶν) καὶ τὰ τοιαῦτα, τὸ ἑ στενὸν γίνεται ἑ πλα-τὺ ὅταν προηγῇται συλλαβῆς ἀφώνου, οἶον j' espèr-e ils espèr-eront, je préfèr-erai, qu' ils préfèr-ent.

Μένουσιν ὁμοῦ ἀμετάβλητα τό τε e ἄφωνον καὶ τὸ ἑ στενὸν, ὅταν ἡ ἐπομένη συλλαβὴ περιέχῃ οἶον-δῆποτε ἄλλο φωνῆεν, οἶον il eulèn-a, nous amen-ions j' espèr-ai, vous préfèr-âtes.

Ἐπίσης τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς ger καὶ ἔχοντα εἰς τὴν ρίζαν ἑ στενὸν, διατηροῦσι τοῦτο καθ' ὅλους τοὺς χρόνους ἐπομένως εἰς τὰ ρήματα protég-er (προστατεύειν), abrég-er (συντέμνειν), γράφομεν ἐπίσης il protég-e nous protège-âmes, ils abrég-eront, ils abrég-èrent.

5. Τὰ ρήματα τὰ λήγοντα εἰς eler καὶ eler, ἐξαίρεσει τοῦ acheter (ἀγοράζειν) καὶ cacheter (σφραγίζειν) διπλασιάζουσι τὸ l καὶ τὸ t ὅταν ἡ ἐπομένη τῇ ρίζῃ συλλαβὴ ἄρχηται ἐξ e ἀφώνου, ὡς συμβαίνει εἰς τὰ ρήματα appel-er (καλεῖν) jet-er, ἐν οἷς γράφομεν j' appell-e, qu' ils appell-ent, nous jett-erons, que tu jett-es καθ' ὅλας δὲ τὰς ἄλλας περιστάσεις τὰ l καὶ t δὲν διπλασιάζονται, οἶον j' appel-ais, ils jett-èrent.

Ἄν τὰ τοιαῦτα ρήματα ἔχωσιν εἰς τὴν ἀπρὲμφοτον διπλοῦν τὸ l ἢ τὸ t, ἢ περισπωμένην ἐπὶ τοῦ ἑ δὲν

λαμβάνειν οὐδεμίαν τροποποίησιν εἰς τὴν ρίζαν, ὡς ἐκ τούτου τὰ ρήματα λ. χ. querell-er (διεγείρειν ἐρι-
δα, φιλονικεῖν), regrett-er (ποθεῖν, λυπεῖσθαι), arrêt-er
(κρατεῖν, ἀποφάνεσθαι), bel-er (βληχασθαι), εἰσὶν ἀμε-
τάτρεπτα καθ' ὅλους τοὺς χρόνους, διότι τὸ e τὸ πρὸ
τῶν l καὶ t, εἶναι πλατὺ εἰς τὴν ἀπαρέμφατον, εἴτε
ὡς ἐκ τοῦ διπλοῦ συμφώνου, εἴτε ἕνεκα τῆς περι-
σπωμένης.

Ὅταν δὲ τὸ τελευταῖον e τῆς ρίζης ᾗναι ἐ στενὸν, ὡς
εἰς τὰ empiét-er (ἐπεμβαίνειν εἰς τί—ἀντιποιεῖσθαι
τὰ ἀλλότρια) révé-er (ἀποκαλύπτειν) δὲν διπλοῦνται
τὸ l καὶ τὸ t, ἀλλὰ, ἐπομένου e ἀφώνου, τὸ ἐ στενὸν με-
ταβάλλεται εἰς ἐ πλατὺ, διὸ γράφομεν ils empiét ent,
nous révé-erons.

B'. Συζυγία

1. Τὸ ρῆμα haïr λαμβάνει τὸ διάστιγμα (trema . .)
εἰς ὅλους τοὺς χρόνους καὶ τὰ πρόσωπα, ἐξαιρέσει τῶν
τριῶν πρώτων προσώπων τοῦ ἐνικοῦ τοῦ ἐνεστωτος τῆς
ὀριστικῆς, je hais, tu hais, il hait, καὶ τοῦ δευτέρου
προσώπου τοῦ ἐνικοῦ τῆς προστακτικῆς, hais· εἰς δὲ τὸ
πρῶτον καὶ δεύτερον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ
passé défini, καὶ εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ
τοῦ imparfait du subjonctif τὸ διάστιγμα ἀποκλείει
τὴν περισπωμένην, ἥ γίνεται χρῆσις εἰς τὰ ἄλλα ρή-
ματα, καὶ ἐπομένως γράφομεν, nous haïmes, vous
haïtes, qu' il haït.

2. Τὰ ρήματα dormir (κοιμᾶσθαι), mentir (ψεύ-
δεσθαι), partir (ἀναχωρεῖν), se repentir (μεταμέλει-
εσθαι), sentir (αἰσθάνεσθαι), servir (ὕπηρετεῖν), sortir

(εξέρχασθαι), ἀποβάλλουσιν εἰς τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὀριστικῆς τὸ σύμφωνον τὸ πρὸ τῆς καταλήξεως τῆς ἀπαρεμφάτου, ὅπερ καὶ ἐσημειώσαμεν εἰς τὰ ρήματα ταῦτα· λαμβάνοντες δὲ ὡς παράδειγμα τὸ dormir, λέγομεν je dors, tu dors, il dort—dors.

3. Τὸ ρῆμα bénir (εὐλογεῖν) ἔχει καὶ δεύτερον τύπον εἰς τὸ participe passé, béni, τουτέστι benit ἄρσενικὸν καὶ bénite θυλικὸν, τοῦ ὁποῦ γίνεταί χρῆσις περὶ ἁγιασθέντων πραγμάτων, διὸ λέγομεν pain benit ἄρτος ἁγιασμένος—eau bénite, ὕδωρ ἁγιασμένον.

4. Τὸ fleurir (ἀνθεῖν), ὅταν ἔχη τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀκμάζειν, εὐδοκιμεῖν, μεταβάλλει τὴν συλλαβὴν fleu εἰς flo, μόνον εἰς τὸ participe présent καὶ εἰς τὸ imparfait de l'indicatif διὸ λέγομεν la poésie, florissant en France sous Louis XIV, ajouta à l'éclat de son règne, ἡ ποίησις, ἀκμάζουσα ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Δουδοβίκου τοῦ ΙΔ'. κύβησε τὴν λαμπρότητα τῆς βασιλείας του—les arts florissaient en Grèce du temps de Périclès, αἱ τέχναι ἤκαζον ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Περικλέους.

Γ'. Συζυγία

1. Τὸ participe passé τῶν ρημάτων devoir καὶ redevoir (μένειν χρεώστης) λαμβάνουσιν εἰς τὸν ἐντικλὸν τοῦ ἄρσενικοῦ μόνον, τὴν περισπωμένην, καὶ οὕτω γράφομεν dû, redû.

2. Εἴπομεν περὶ τῆς διττῆς ρίζης τῶν ρημάτων τῆς συζυγίας ταύτης ἐν τῇ α'. σημειώσει τοῦ πίνακος τῶν καταλήξεων, προσθέτομεν δὲ ἐνταῦθα ὅτι τὰ ψηφίζεν ἐν τῆς ρίζης recev μεταβάλλονται εἰς οἶν πρὸ

τοῦ *e* ἀφώνου εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ *indicatif présent*, εἰς τὰ τρία πρόσωπα τοῦ ἐνικοῦ καὶ εἰς τὸ τρίτον τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ *subjonctif présent*.

3. Τὸ *c* λαμβάνει τὴν *cédille* εἰς τοὺς χρόνους ἐν *ci*; προηγείται τῶν φωνηέντων *o* καὶ *u*.

Δ'. Συζυγία

1. Τὰ ρήματα τὰ ἔχοντα εἰς τὴν ρίζαν τὸ *d* τὸ διατηροῦσιν εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ τοῦ *présent indicatif*, καὶ δὲν προσλαμβάνουσι τὸ *t*, ὅπερ εἶναι τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ προσώπου τούτου, καθ' ὅσον ἡ γαλλικὴ γλῶσσα δὲν παραδέχεται ἐν τέλει λέξεως οὔτε *dt*, οὔτε τὰ δύο *lt*. διὸ εἰς τὰ ρήματα *venir, répondre, coudre* (ράπτειν), τὸ ρηθὲν τρίτον πρόσωπον ἔχει *il rend, il répond, il coud*.

2. Εἰς αὐτοῦ τοῦ κανόνος τούτου τὰ ρήματα τὰ ἀήγοντα εἰς *indre*, καὶ εἰς *soudre*, ἅτινα ἀποβάλλουσι τὸ *d* καὶ λαμβάνουσι τὸ *t*, καὶ ἐπομένως τὰ ρήματα *craindre* (φοβεῖσθαι), *feindre* (προσποιεῖσθαι), *absoudre* (ἀθωώνειν), ἔχουσιν *il craint, il feint, il absout*.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

§ α'.

Περὶ τῶν ρημάτων τῶν κλινομένων ἐρωτηματικῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματαρνητικῶς.

Τὸν ἀρνητικὸν τύπον ἔχοντα ρήματα κλίνονται καθ' ὅλως τὰς ἐγκλίσεις καὶ τοὺς χρόνους· τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ

ἄλλους τύπους δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ εἰς τὰ Indicatif καὶ Conditionnel.

Ἀρκεῖ νὰ θέσωμεν ἐνταῦθα ὡς τύπον τὸ ρῆμα τῆς πρώτης συζυγίας *aimer*, διότι τὸν αὐτὸν τύπον ἀκολουθοῦσι καὶ τὰ ρήματα τῶν ἐτέρων συζυγιῶν.

1. Τύπος ἐρωτηματικός.

Τὸ ρῆμα δὲν ὑφίσταται καθ' ἑαυτὸ οὐδεμίαν τροποποίησιν, καὶ μόνον ἡ ἀντωνυμία ἔπεται αὐτῷ ἀντὶ νὰ προηχῇται.

INDICATIF

Présent

Aim *é*-je ?

Aim *es*-tu ?

Aim *e*-t-il ?

Aim *ons*—nous ?

Aim *ez*—vous ?

Aim *ent*—ils ?

Imparfait

Aim *ais*—je ?

Aim *ais*—tu ?

Aim *ait*—il ?

Aim *ions*—nous ?

Aim *iez*—vous ?

Aim *aient*—ils ?

Passé défini

Aim *ai*—je ?

Aim *as*—tu ?

Aim *a*-t-il ?

Aim *âmes*—nous ?

Aim *âtes*—vous ?

Aim *èrent*—ils ?

Passé indéfini

Ai—je aim *é* ?

As—tu aim *é* ?

A—t-il aim *é* ?

Avons—nous aim *é* ?

Avez—vous aim *é* ?

Ont—ils aim *é* ?

Passé antérieur

Eus—je aim *é* ?

Eus—tu aim *é* ?

Eut—il aim *é* ?

Eûmes—nous aim *é* ?

Eûtes—vous aim *é* ?

Eurent—ils aim *é* ?

Plus-que parfait

Avais—je aim *é* ?

Αvais—tu aim <i>é</i> ?	Aim <i>erais</i> —tu ?
Αvait—il aim <i>é</i> ?	Aim <i>erait</i> —il ?
Αvions—nous aim <i>é</i> ?	Aim <i>erions</i> —nous ?
Αviez—vous aim <i>é</i> ?	Aim <i>eriez</i> —vous ?
Αvaient—ils aim <i>é</i> ?	Aim <i>eraient</i> —ils ?

Futnr

Aim <i>erai</i> —je ?
Aim <i>eras</i> —tu ?
Aim <i>era</i> —t—il ?
Aim <i>erons</i> —nous ?
Aim <i>erez</i> —vous ?
Aim <i>eront</i> —ils ?

Futur antérieur

Aurai—je aim <i>é</i> ?
Auras—tu aim <i>é</i> ?
Aura—t—il aim <i>é</i> ?
Aurons—nous aim <i>é</i> ?
Aurez—vous aim <i>é</i> ?
Auront—ils—aim <i>é</i> ?

CONDITIONNEL

Présent

Aim <i>erais</i> —je ?

Passé α. τύπος

Aurais—je aim <i>é</i> ?
Aurais—tu aim <i>é</i> ?
Aurait—il aim <i>é</i> ?
Aurions—nous aim <i>é</i> ?
Auriez—vous aim <i>é</i> ?
Auraient—ils aim <i>é</i> ?

Passé β. τύπος

Eussé—je aim <i>é</i> ?
Eusses—tu aim <i>é</i> ?
Eût—il aim <i>é</i> ?
Eussions—nous aim <i>é</i> ?
Eussiez—vous aim <i>é</i> ?
Eussent—ils aim <i>é</i> ?

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Όταν το πρώτον πρόσωπον λήγῃ εἰς *e* ἄφωνον, μεταβάλλεται τότε εἰς *é* στενόν· *aimé-je*.

2. Ἄν το πρώτον πρόσωπον τοῦ *indicatif présent* σύγκηται ἐκ μιᾶς μόνης συλλαβῆς, εἶν· *je dors, je*

rends, τότε ἀντὶ τῆς dors—je, rends—je γίνεται χρῆσις τῆς φράσεως est-ce que je dors?, est-ce que je rends? πρὸς εὐφωνίαν. Λέγομεν ὁμῶς ai-je? suis-je? fais-je? sais je? vais-je? dis je? dois-je? vois je? puis-je? κτλ. διότι δὲν προξιοῦσι κακοφωνίαν.

3. Ἀν τὸ ρῆμα λήγῃ εἰς φωνῆεν, ἔπεται δὲ αὐτῷ ἢ il ἢ ἡ elle, ἢ καὶ ἡ ἀόριστος on, παρεναίρεται τὸ εὐφωνικὸν ψηφίον t, ὅπερ τίθεται μεταξὺ δύο traits d' union εἰς· aime-t-il?—chante-t-elle? viendra-t-on?

4. Τὸ trait d' union εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον εἶναι ἀναπόφευκτον, καὶ τίθεται μεταξὺ τοῦ ρήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας· vient il? Εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους τὸ trait d' union τίθεται μετὰ τὸ βοηθητικὸν ρῆμα, εἰς· ai-je aimé? est il venu?

5. Τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ imparfait du subjonctif καὶ ὁλος ὁ πληθυντικὸς αὐτοῦ, ὡς καὶ ὁ ἀόκληρος ὁ plus-que-parfait τῆς αὐτῆς ἐκκλίσεως εἶναι εἰς χρῆσιν εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τοῦτον τύπον, χωρὶς τῆς que, καὶ χωρὶς τοῦ ἐρωτηματικοῦ σημείου ὅταν ἐκφέρωνται ὑποθετικῶς ἢ εὐκτικῶς οἷον· aimât-il—eussé je-aimé κτλ.

2. Τύπος ἀρνητικῆς.

Τὸ ρῆμα δὲν υποβίλλεται εἰς οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν καὶ μόνον τίθεται μεταξὺ τοῦ ἀρνητικοῦ ne (ὅπερ λαμβάνει τὴν ἀπόστροφον πρὸ φωνήεντος ὡς εἰς τὸ aimer, καὶ προηγείται τοῦ ρήματος, ὡς ἐκ τούτου δὲ καίτι μετὰ τὴν

ἐντωνυμίαν τὴν συνοδένουσιν, ὡς ἤδη εἵπομεν, πάντοτε τὸ ρῆμα), καὶ τοῦ συμπληρωτικοῦ ἀρνητικοῦ *pas*, ὅπερ ἔπεται τῷ ρήματι, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους χρόνους, τὸ μὲν *ne* προηγείται τοῦ βοηθητικοῦ ρήματος, τὸ δὲ *pas* ἔπεται αὐτῷ. Εἰς τὴν ἀπαρέμφχτον τὰ ἀρνητικὰ ταῦτα προηγούμενα ἀμφοτέρω τοῦ ρήματος, ὡς θέλομεν ἰδεῖ εἰς τὸν ἑξῆς τύπον.

ΣΗΜ. Ἐκθέτομεν ἐνταῦθα ὁλοκλήρως τοὺς *indicatif présent* καὶ *passé indéfini* ὅλων τῶν λοιπῶν χρόνων δίδομεν τὸ πρῶτον καὶ τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, καὶ τὸ δεύτερον ἐνικὸν πρῶτον καὶ τὸ πρῶτον πληθυντικὸν τοῦ *Impératif*, δυναμένου τοῦ μαθητοῦ νὰ σχηματίσῃ εὐκόλως τὰ ἄλλα πρόσωπα.

INDICATIF

Présent

Je n' aim e pas
Tu n' aim es pas
Il n' aim e pas
Nous n' aim ons pas
Vous n' aim ez pas
Ils n' aim ent pas

Imparfait

Je n' aim ais pas
Il n' aim ait pas

Passé défini

Je n' aim ai pas
Tu n' aim as pas

Passé indéfini

Je n' ai pas aim é
Tu n' as pas aim é
Il n' a pas aim é
Nous n' avons pas aim é
Vous n' avez pas aim é
Ils n' ont pas aim é.

Passé antérieur

Je n' eus pas aim é
Il n' eut pas aim é

Plus-que-parfait

Je n' avais pas aim é
Il n' avait pas aim é

Futur

Je n' aim erai pas

Il n' aim era pas

Futur antérieur

Je n' aurai pas aim é

Il n' aura pas aim é

CONDITIONNEL

Présent

Je n' aim erais pas

Il n' aim erait pas

Passé á. ῥήπος

Je n' aurais pas aim é

Il n' aurait pas aim é

Passé é. ῥήπος

Je n' eusse pas aim é

Il n' eût pas aim é

IMPÉRATIF

Présent et Futur

N' aim e pas

N' aim ons pas

SUBJONCTIF

Présent et Futur

Que je n' aim e pas

Qu' il n' aim e pas

IMPARFAIT

Que je n' aim asse pas

Qu' il n' aim át pas

Passé

Que je n' aie pas aim é

Qu' il n' ait pas aim é

Plus-que-parfait

Que je n' eusse pas aim é

Qu' il n' eût pas aim é

INFINITIF

Présent

Ne pas aim er

Passé

N' avoir pas aim é

Participe présent

N' aimant pas

Participe passé

N' ayant pas aim é.

3. Τύπος Ἑρωτηματαρρητικός.

Ἐχει τὸν τύπον τοῦ ἐρωτηματικοῦ προηγουμένου τοῦ *ne* καὶ ἐπομένου ἐν τέλει τοῦ *pas*, τηρουμένης ὁμῶς τῆς αὐτῆς τάξεως εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ὡς εἰς τὸ ἁπλῶς ἀρνητικόν.

ΣΗΜ. Ἐκθέτομεν καὶ εἰς τοῦτο τὸ ρῆμα ἐλόκληρον τὸν *indicatif présent* καὶ τὸν *passé indéfini*, εἰς δὲ τοὺς λοιποὺς τὸ πρῶτον καὶ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικού.

INDICATIF

Présent

N' aim é-je pas ?
N' aim es-tu pas ?
N' aim e-t-il pas ?
N' aim ons-nous pas ?
N' aim ez-vous pas ?
N' aim ent-ils pas ?

Imparfait

N' aim ais-je pas ?
N' aim ait-il pas ?

Passé défini

N' aim ai-je pas ?
N' aim a-t-il pas ?

Passé indéfini

N' ai je pas aim é ?

N' as tu pas aim é ?
N' a-t-il pas aim é ?
N' avons nous pas aim é ?
N' avez-vous pas aim é ?
N' ont-ils pas aim é ?

Passé antérieur

N' eus-je pas aim é ?
N' eut-il pas aim é ?

Plus que-parfait

N' avais-je pas aim é ?
N' avait-il pas aim é ?

Futur

N' aim erai-je pas ?
N' aim era-t-il pas ?

Futur antérieur

N' aurai-je pas aim é ?

N' aura-t-il pas aim é :

Passé 4. τύπος

CONDITIONNEL

N' aurais je pas aim é :

N' aurait-il pas aim é :

Présent

Passé 6'. τύπος

N' aim erais-je pas :

N' eusse-je pas aim é :

N' aim erait-il pas :

N' eût-il pas aim é :

Καὶ εἰς τοῦτον τὸν τύπον ἐπίσης γίνεται χρῆσις τοῦ τρίτου προσώπου τοῦ ἐνικοῦ ὅλου τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ imparfait, καὶ ὅλου τοῦ plus que-parfait τοῦ subjonctif, καὶ ὡς ἤδη εἴπομεν περὶ τοῦ ἐρωτηματικοῦ, ὅταν τὸ μεταχειριζώμεθα ὑποθετικῶς ἢ εὐκτικῶς χωρὶς τοῦ que, καὶ χωρὶς τοῦ ἐρωτηματικοῦ σημείου, οἷον· N' aimât-il pas.—N' eusse-je pas aim é.

ΣΗΜ. Κατὰ τὸν τύπον τοῦ αἰμερ κλίνονται καὶ τὰ ῥήματα τῶν ἐτέρων τριῶν συζυγιῶν· ὁ δὲ μαθητὴς δύναται, πρὸς ἄσκησιν αὐτοῦ, νὰ δώσει τύπον ἐρωτηματικόν, ἀρνητικόν, καὶ ἐρωτηματορρητικόν εἰς τὰ ῥήματα τῶν γυμνασμάτων ΑΑ'. σελ. 203, ΑΒ' σελ. 214, ΔΓ'. σελ. 224 καὶ ΑΔ'. σελ. 235.

§ 6'.

Περὶ τῶν ρημάτων τῶν λεγομένων 1. intransitifs ἢ neutres (ἀμεταβάτων ἢ οὐδετέρων), 2. réfléchis ἢ pronominaux (αὐτοπαθῶν ἢ ἀντιρρομικῶν), 3. impersonnels ἢ unipersonnels (ἀπροσώπων ἢ τριτοπροσώπων).

1.

Ἐκ τῶν intransitifs ἢ neutres τινὰ μὲν λαμβάνουσι

τὸ βοηθητικὸν ρῆμα *avoir*, ἕτερα δὲ τὸ βοηθητικὸν *être*· καὶ ἐκεῖνα μὲν κλίνονται ἀπαρallaκτικῶς ὡς τὰ *transitifs* ἢ *actifs*, περὶ ὧν μέχρι τοῦδε ἡσχο-
λήθημεν· ταῦτα δὲ ἔχουσιν εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους
τὸ ρῆμα *être*. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν
ἡ *participle*, ἥτις συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ *avoir* μένει ἀ-
μετάβλητος καθ' ὅλους τοὺς χρόνους καὶ καθ' ὅλα τὰ
πρόσωπα· εἰς δὲ τὴν δευτέραν συντάσσεται μετὰ τοῦ
ὑποκειμένου κατὰ τε τὸ γένος καὶ τὴν ἀριθμὸν, ὡς ἐ-
ξάγεται ἐκ τοῦ ἐπομένου συνθέτου χρόνου, ὃν δίδομεν
ὡς παράδειγμα καὶ ὡς ὑπογραμμὸν ὅλων τῶν ἄλλων
συνθέτων χρόνων.

Passé indéfini

ὑποκείμενον ἀρσενικὸν

ὑποκείμενον θηλυκὸν

Je suis tombé

Je suis tombée

Tu es tombé

Tu es tombée

Il est tombé

Elle est tombée

Nous sommes tombés

Nous sommes tombées

Vous êtes tombés

Vous êtes tombées

Ils sont tombés

Elles sont tombées

Καὶ ταῦτα τὰ ρήματα δύνανται γὰ κλιθῶσιν ἐρω-
τηματικῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματοαρνητικῶς, καὶ ὡς
ἐκ τούτου λέγομεν· Suis-je tombé? je ne suis pas
tombé. Ne suis-je pas tombé?

2.

Ἐπομεν ἤδη ἐν σελίδι 197 ὅτι τὰ *réfléchis* ἢ

pronominaux εἶναι essentiels καὶ accidentels· εἰς ἐκατέραν δὲ τῶν περιστάσεων τούτων κλίνονται κατὰ τὸν τύπον τῆς συζυγίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν, καθ' ὅλους τοὺς ἀπλοῦς χρόνους αὐτῶν, λαμβάνουσιν ὁμοῦ τὸ ρῆμα être εἰς ὅλους τοὺς συνθέτους.

Σημειωτέον ὅτι εἰς τὰ ρήματα τὰ essentiellement (οὐσιωδῶς)· pronominaux ἢ participe passé, ἥ γίνεται χρῆσις εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, συντάσσεται πάντοτε μετὰ τῆς δευτέρας ἀντωνυμίας—εἰς δὲ τὰ accidentellement (κατὰ περίπτωσιν) pronominaux, ἃν μὲν σχηματίζεται ἐκ τινος ρήματος neutre, ἢ participe passé μένει ἀμετάβλητος, ἃν δὲ σχηματίζεται ἐκ τινος ρήματος actif, ἢ ρηθείσα participe συντάσσεται μετὰ τῆς δευτέρας ἀντωνυμίας ἃν αὕτη ἐστὶ complément direct (α).

Δίδομεν ἐνταῦθα ὡς τύπον τῶν pronominaux τὸ ρῆμα se flatter, (κολακεύεσθαι, ἐλπίζειν, καυχᾶσθαι, θεωρεῖν ἑαυτὸν ἔχοντα ἀξίαν τινά), ἐν ᾧ ἡ δευτέρα ἀντωνυμία ἐστὶ complément direct, σχηματίζεται δὲ ἐκ τοῦ ρήματος actif flatter (κολακεύειν, ἐπαινεῖν τινά ὑπερβολικῶς.)

INDICATIF		Vous vous flattez Ils se flattent
Présent		
Je	me flatt <i>e</i>	Imparfait Je me flatt <i>ais</i> Tu te flatt <i>ais</i> Il se flatt <i>e</i> Nous nous flatt <i>ons</i>
Tu	te flatt <i>es</i>	
Il	se flatt <i>e</i>	
Nous	nous flatt <i>ons</i>	

(α) ἴδε ἐν σελίδι 167 περὶ τοῦ complément direct.

Nous nous flatt ions
Vous vous flatt iez
Ils se flatt aient

Passé défini

Je me flatt ai
Tu te flatt as
Il se flatt a
Nous nous flatt âmes
Vous vous flatt âtes
Ils se flatt èrent

Passé indéfini

Je me suis flatt é
Tu t' es flatt é
Il s' est flatt é
Nous nous sommes flatt és
Vous vous êtes flatt és
Ils se sont flatt és

Passé antérieur

Je me fus flatt é
Tu te fus flatt é
Il se fut flatt é
Nous nous fûmes flatt és
Vous vous fûtes flatt és
Ils se furent flatt és

Plus-que-parfait

Je m' étais flatt é

С. ЕМΠ. ΓΑΛΛΟΣ

Tu t' étais flatt é
il s' était flatt é
Nous nous étions flatt és
Vous vous étiez flatt és
Ils s' étaient flatt és

Futur

Je me flatt erai
Tu te flatt eras
Il se flatt era
Nous nous flatt erons
Vous vous flatt erez
ils se flatt eront

Futur antérieur

Je me serai flatt é
Tu te seras flatt é
Il se sera flatt é
Nous nous serons flatt és
Vous vous serez flatt és
Ils se seront flatt és

CONDITIONNEL

Présent

Je me flatt erais
Tu te flatt erais
Il se flatt erait
Nous nous flatt erions
Vous vous flatt eriez

Ils se flatt *eraient*

Passé *τύπος ε.*

Je me serais flatt *é*

Tu te serais flatt *é*

Il se serait flatt *é*

Nous nous serions flattés

Vous vous seriez flatt *és*

Ils se seraient flatt *és*

Passé—*ε τύπος*

Je me fusse flatt *é*

Tu te fusses flatt *é*

Il se fût flatt *é*

Nous nous fussions

flatt *és*

Vous vous fussiez flatt *és*

Ils se fussent flatt *és*

IMPÉRATIF

Présent *η* Futur

Flatt *e-toi*

Flatt *ons-nous*

Flatt *ez-vous*

SUBJONCTIF

Présent *η* Futur

Que je me flatt *e*

Que tu te flatt *es*

Qu' il se flatt *e*

Que nous nous flatt *ions*

Que vous vous flatt *iez*

Qu' ils se flatt *ent*

Imparfait

Que je me flatt *asse*

Qu tu te flatt *asses*

Qu' il se flatt *ât*

Que nous nous flatt *as-*

sions

Que vous vous flatt *as-*

siez

Qu' ils se flatt *assent*

Passé

Que je me sois flatt *é*

Que tu te sois flatt *é*

Qu' il se soit flatt *é*

Que nous nous soyons

flatt *és*

Que vous vous soyez

flatt *és*

Qu' ils se soient flatt *és*

Plus-que-parfait

Que je me fusse flatt *é*

Que tu te fusses flatt *é*

Qu' il se fût flatt *é*

Que nous nous fussions

flatt *és*

Passé

Que vous vous fussiez

flatt *és*

S' être flatt *é*

Participe présent

Qu' ils se fussent flatt *és*

Se flatt *ant*

INFINITIF

Participe passé

Présent

S' étant flatt *é*

Se flatt *er*

Σημ. Τὸ προσεκτεθὲν ῥήμα καὶ τὸ σχηματίζομενον ἐκ τοῦ actif ἢ transitif flatter εἶναι ἐκ τῶν accidentally pronominiaux, εἷς αἰτι καὶ τὰ se rompre, συντρίβεσθαι—se nuire, βλάπτειν—se plaisir, ἀρέσκειν, αἶνιν σχηματίζονται ἐκ τοῦ actif rompre, συντρίβειν καὶ ἐκ τῶν neutres—nuire, βλάπτειν—καὶ plaisir, ἀρέσκειν ὡς ἐκ τούτου παριτήρησεν ἤδη ὁ μαθητὴς, ὅτι, κατὰ τὴν κλίσιν αὐτοῦ, ἡ participe passé, ἐν τοῖς συνθέτοις χρόνοις συμφωνεῖ μὲν κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὴν αὐτοπαθὴ ἀντωνυμίαν, ὅταν αὐτῇ παριστᾷ τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, complément direct, διὸ λέγομεν je me suis flatté ἢ flattée, καὶ nous nous sommes flattés ἢ flattés, αἶνι δὲ ἀπεπαισθητός ἔστιν ἡ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία παριστᾷ τὸ ἔμεσον ἀντικείμενον, complément indirect, ἐκτὸς ἐὰν προηγῇται ἕτερον ἄμεσον ἀντικείμενον, εἰς τὸν nous nous sommes adressé des reproches καὶ ἀπ' ἐναντίας λέγομεν les reproches que nous nous sommes adressés, διότι εἰς μὲν τὸ πρῶτον παράδειγμα τὸ δεύτερον nous εἶναι ἔμεσον ἀντικείμενον, εἰς δὲ τὸ δεύτερον τὸ reproches εἶναι προηγούμενον ἄμεσον ἀντικείμενον. Προκειμένου ὅμως περὶ τῶν essentially pronominiaux, αἶνιν διὰ ἀπαντῶνται ἡ κατὰ τὸν ἀντωνυμικὸν τύπον, εἷς τὰ se repentir, μεταμέλειν—s' absenter, ἀπουσιάζειν, ἡ αὐτοπαθὴς ἀντωνυμία θεωρεῖται πάντοτε ὡς παριστῶσα τὸ ἄμεσον ἀντικείμενον, διὸ καὶ ἡ participe passé συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὴν ἀντωνυμίαν αὐτήν, εἰς τὴν Ils se sont repentis—Elles se seraient absentes.

Καὶ τὰ ῥήματα ταῦτα κλίνονται ἐρωτηματικῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματιζομένητικῶς.

Τὰ impersonnels κλίνονται ἐπὶ τῶν τύπων τῶν τεσσάρων συζυγιῶν εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον μόνον τοῦ ἐνικοῦ, ὡς ἤδη εἴπομεν ἐν σελίδι 197.

Δίδομεν ἐνταῦθα ὡς παρδειγμα τὸ ῥῆμα *neiger* (χιονίζειν)

INDICATIF	Futur antérieur
Présent	Il aura neig é
Il neig e	CONDITIONNEL
Imparfait	Présent
Il neig eait	Il neig erait
Passé défini	Passé—ά. τύπος
Il neig ea	Il aurait neig é
Passé indéfini	Passé—έ. τύπος
Il a neig é	Il eût neig é
Passé antérieur	SUBJONCTIF
Il eut neig é	Présent
Plus-que-parfait	Qu' il neig e
Il avait neig é	Imparfait
Futur	Qu' il neig eât
Il neig era	

Passé	Passé
Qu' il ait neig é	Avoir neig é
Plus-que-parfait	Participe présent
Qu' il eût neig é	Neig eant
INFINITIF	Passé
Présent	Neig é
Neig er	

Καὶ ταῦτα ἐπίσης ἔχουσιν ἐρωτηματικὸν, ἀρνητικὸν καὶ ἐρωτηματαρνητικὸν τύπον.

§ γ'.

Περὶ τῶν παθητικῶν ρημάτων—Verbes passifs.

Τὰ λεγόμενα verbes passifs δὲν εἶναι ἰδιαίτερα ρήματα ἔχοντα ἰδίᾳς καταλήξεις καὶ διάφορόν τινα τύπον· ταῦτα δὲν σχηματίζονται εἰμὴ διὰ τῆς προσθήκης εἰς τὸ ρῆμα être τοῦ participe passé τοῦ verbe actif, τοῦ ὁποίου θέλομεν νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν ὑπὸ τὴν παθητικὴν ἔννοιαν, τουτέστιν τὴν ἔννοιαν ἐνεργείας τινὸς ἐκ τοῦ ἐκτὸς πρὸς ἡμᾶς μεταβαίνου-
σας, οἷον je suis aimé, ἀγαπῶμαι, δηλαδὴ τὸ αἰσθημα τοῦτο τῆς ἀγάπης δὲν μεταβαίνει ἀπ' ἐμοῦ, ὑπακείμενου, εἰς ἕτερον πρόσωπον, ὅπερ εἶναι τὸ ἀντικείμενον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦτο εἰς ἐμέ. Παρατηρητέον ὅμως ὅτι τὸ participe passé ἐνούμενον μετὰ τοῦ ρήματος être δὲν εἶναι ἄλλο τι ἢ ἐν

ἐπίθετον ἐκ τῶν qualificatifs, περὶ ὧν γίνεται λό-
γος ἐν σελίδι 63, καὶ εἶναι ταῦτ' ὥς ἂν ἐλέγομεν
je suis content, εἰμαι εὐχρηστημένος· j'étais ma-
lade, ἤμην ἀσθενής· καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἐνεκα τούτου
τὸ participe passé σηνιάσεται κατ' ἀριθμὸν καὶ
γένος μετὰ τοῦ υποκειμένου τοῦ ρήματος.

Ὡς παράδειγμα δίδομεν ἐνταῦθα τοὺς δύο ἐπομένους
χρόνους εἰς τὸ ἀρσενικὸν καὶ εἰς τὸ θηλυκόν.

INDICATIF

Présent

Ἀρσενικὸν	Θηλυκὸν
Je suis aim é	Je suis aim ée
Tu es aim é	Tu es aim ée
Il est aim é	Elle est aim ée
Nous sommes aim és	Nous sommes aim ées
Vous êtes aim és	Vous êtes aim ées
Ils sont aim és	Elles sont aim ées

Passé indéfini

J' ai été aim é	J' ai été aim ée
Tu as été aim é	Tu as été aim ée
Il a été aim é	Elle a été aim ée
Nous avons été aim és	Nous avons été aim ées
Vous avez été aim és	Vous avez été aim ées
Ils ont été aim és	Elles ont été aim ées

Σημ. Μετὰ τὸ παθητικὸν ρῆμα γίνεται χρῆσις ὅτε μὲν τῆς προθέ-
σεως par, ὅτε δὲ τῆς de καὶ τῇ· μὲν πρώτης ὅταν τὸ ρῆμα ἐκ-
φράζῃ ἐνέργειάν τινα φυσικὴν ἢ διανοητικὴν, οἷον· Henri IV fut

assassiné par Ravallac, ἑρπεῖκος ὁ Δ'. ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ Ραβαλλάκ—L' élève paresseux est puni par ses maîtres, ὁ ἄνερὸς μαθητῆς τιμωρεῖται ὑπὸ τῶν διδασκάλων του—τῆς δὲ δευτέρας ὅταν τὸ ῥῆμα ἀμραίνῃ ἐν αἰσθηματὶ, οἷον· Denis est aimé de tout le monde, ὁ Διονύσιος ἀγαπᾶται παρὰ πάντων. Pierre n' est haï d e personne, ὁ Πέτρος δὲν μισεῖται παρ' οὐδενός.

Ὄταν πρόκειται νὰ παραστήσωμεν τὴν ἡλικίαν κατὰστασιν ἐνὸς ατόμου μετχειριζόμεθα τὴν de ἢ τὴν par κατὰ τὰς περιπτώσεις, διό λ. χ. λείγου· Elle est consumée de chagrin, ἢ elle est consumée par le chagrin, τίεται ὑπὸ τῆς λύπης· ἔξ οὗ προκύπτει ὅτι ἢ de εἶναι ἐν χρήσει ὅταν ἡ φράσις ἔχῃ ἐννοίαν καὶ πως ἀόριστον, ἢ δὲ par ὅταν ἡ ἐννοία αὕτη ἔχῃ τι μᾶλλον συγκεκριμένου.

Πολλάκις, ἐπὶ γενικῆς ἐννοίας καὶ ὅταν δὲν ἀκολουθῶνται ὑπὸ τῆς λέξεως τῆς περιστάσεως τὸ υποκείμενον, γίνεται χρῆσις τῶν αὐτοπαθῶν ῥημάτων ἐπὶ σημασίαις παθητικῆς, οἷον le vin se fait avec le raisin· ὁ οἶνος γίνεται ἐκ τῆς σταφυλῆς.

Καὶ ταῦτα τὰ λεγόμενα verbes passifs κλίνονται ἐρωτηματικῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματαρνητικῶς.

§ 8.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΓΚΛΙΣΕΩΝ

Θεωροῦμεν κατὰλληλον νὰ ἐκθέσωμεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα περὶ χρήσεως τῶν ἐγκλίσεων, σχετιζόμενα πρὸς τὰ ρηθέντα ἐν σελίδι 170 καὶ ἐπομέναις.

Περὶ τῆς Indicatif—'Οριστικῆς.

Γίνεται χρῆσις τοῦ présent ἀντὶ τοῦ passé défini, πρὸς μείζονα ζωηρότητα τῆς ιδέας, οἷον. On cherche Vatel, on court à sa chambre, on heurte,

on enfonce la porte, on le trouve noyé dans son sang· ζητοῦσι τὸν Βατὲλ, τρέχουσιν εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὠθοῦσι, καίασπῶσι τὴν θύραν, τὸν εὐρίσκουσι πεπνιγμένον εἰς τὸ αἷμά του.

Σημειωτέον δὲ ὅτι γινομένης χρήσεως τοῦ ἐνεστώτος εἰς τοιαύτας περιστάσεις, δὲν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις τοῦ ἀορίστου, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ἡ κυρίῃ ἰδέα.

Γίνεται ἐπίσης χρῆσις τοῦ présent ἀντὶ τοῦ futur, 1.^{ον} ὅταν τὸ μέλλον ᾖ εἰς ἐγγὺς, οἷον· *Je suis de retour dans un moment*, ἐπιστρέφω εἰς μίαν στιγμὴν· 2.^{ον} μετὰ τὸ μόριον *si*, ὅταν ἡ ἰδέα ᾖ θετικὴ καὶ οὐχὶ ὑποθετικὴ, οἷον· *Il sera récompensé, s' il travaille*, θέλει ἀνταμειφθῇ ἂν ἐργάζεται (ἐργασθῇ).

Μεταχειρίζονται πολλάκις τὸν futur antérieur ἀντὶ τοῦ passé indéfini, ὅταν θέλῃ τις κάπως νὰ μετριάσῃ τὸ θετικὸν τῆς ἰδέας, οἷον· *L' affaire a manqué, parce que vous aurez mal pris vos mesures*· ἡ ὑπόθεσις ἀπέτυχε, διότι δὲν θὰ ἐλάβες καλὰ τὰ μέτρα σου.

Περὶ τῆς Conditionnel—Ὑποθετικῆς.

Μετὰ τὸ μόριον *si*, ὅπερ ἐμφαίνει ὑπόθεσιν, ἀντὶ τοῦ présent καὶ τοῦ passé τῆς Conditionnel, γίνεται χρῆσις τοῦ imparfait καὶ plus-que-parfait τῆς Indicatif, τοῦ μὲν ἐπὶ ἐνεστώτος καὶ μέλλοντος, τοῦ δὲ ἐπὶ παρελθόντος, ὅταν ἡ πρότασις, ἥτις προηγείται ἢ ἀκολουθεῖ λογικῶς τὴν ἐτέραν περιέχουσαν τὸ *si*, ἐμφαίνῃ ὑπόθεσιν, διὸ λέγομεν· *J' achèterais*

cette maison, si j' avais de l' argent, καὶ οὐχὶ si j' aurais ἤθελον ἀγοράσαι ταύτην τὴν οἰκίαν, ἂν εἶχον (ἤθελον ἔχει) χρήματα—J' aurais été content du prix si vous aviez approuvé mon choix, καὶ οὐχὶ si vous auriez approuvé ἤθελον εἶσθαι εὐχρηστούμενος περὶ τῆς ἀξίας, ἂν εἴχετε ἐγκρίνει (ἠθέλειτε ἐγκρίνει) τὴν ἐκλογὴν μου ἢ ἀναστρέφοντες τὰς προτάσεις· si j' avais de l' argent, j' achèterais cette maison—si vous aviez approuvé mon choix, j' aurais été content du prix.

Γίνεται δὲ δῆλον ἐκ τούτου ὅτι τὸ ρῆμα τῆς προτάσεως ἦτις, ὡς εἵπομεν, προηγείται ἢ ἀκολουθεῖ τὴν περιέχουσαν τὸ si ἑτέραν πρότασιν, ἐκφέρεται μὲν κατὰ ἐνεστώτα (présent) ὑποθετικῆς, ἂν ἀναφέρεται εἰς τὸ παρὸν, κατὰ δὲ παρωχρημένον (passé) ὑποθετικῆς ὅταν ἀναφέρεται εἰς τὸ παρελθόν, ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα, τουτέστι· j' achèterais cette maison, si j' avais de l' argent—j' aurais été content du prix si vous aviez approuvé mon choix, ἢ si j' avais . . . j' achèterais . . .—si vous aviez . . . j' aurais été . . . ἀναστρέφοντες τὰς προτάσεις.

Ὅταν μετὰ τὸ si ἔπεται ὁ plus-que parfait τῆς indicatif γίνεται χρῆσις συνήθως ἐν τῇ ἄλλῃ προτάσει τοῦ πρώτου τύπου τοῦ conditionnel passé, καὶ τοῦ δευτέρου ἂν μετὰ τὸ si ἔπεται ὁ plus-que-parfait τῆς subjunctif, εἰς. Si tu avais fait bâtir le mur, tu aurais préservé de tout danger ton jardin· ἂν ἤθελες κατασκευάσαι τὸν τοῖχον, ἢ θέλες προφυλάξει ἀπὸ παντὸς κινδύνου τὸν κήπου

σου—*Si j' eusse été au théâtre hier au soir, je vous eusse vu*· ἂν ἤθελον ὑπάγει εἰς τὸ θέατρον χθές τὸ ἑσπέρας, ἤθελον σὺς ἰδεῖ· ἀλλὰ ὁ δεύτερος οὗτος τύπος εἶναι ἤττον συνήθης ἐν τῇ ὁμ.λίᾳ.

Περὶ τῆς Subjonctif-Ὑποτακτικῆς.

Γίνεται χρῆσις τῆς ἐγκλίσεως ταύτης

α'. Ὄταν τὸ ρῆμα ἐξήρτηται ἐξ ἄλλου ρήματος ἐκπερρασμένου εἴτε καὶ ὑπονοουμένου, ἐμφαίνοντος ἐπιθυμίαν, φόβον, βούλησιν, ὑπόθεσιν, ἀμφιβολίαν, θαυμασμόν, λύπην, χράν, ὁσάκις ὑπάρχει ἑτεροπροσωπία, τούτέστιν ὁσάκις τὸ ὑποκείμενον τῆς ἐξηρτημένης προτάσεως εἶναι διάφορον τοῦ τῆς κυρίας, οἷον· *je désire que vous soyez heureux*· ἐπιθυμῶ νὰ ᾔσθῃς εὐτυχής—*je veux que vous fassiez votre devoir*· θέλω νὰ ἐκπληρώσητε τὸ καθήκόν σας—*Puisse ton fils faire fortune dans la voie ou' il s' est mis*· εἴθε ὁ υἱός σου νὰ εὐτυχήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν ἣν ἐτράπη. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο παράδειγμα ὑπονοεῖται τὸ ρῆμα ἐξ οὗ τὸ *puisse* ἐξαρτᾶται, καὶ ὥς ἐκ τούτου εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς ἂν ἐλέγομεν· *je désire que ton fils puisse* κτλ. Σημειωτέον δ' ἐπίσης ὅτι ἐν ταιαύτῃ προτάσει, ἐν ᾗ τὸ κύριον ρῆμα ὑπονοεῖται, τὸ ὑποκείμενον τίθεται μετὰ τὸ καθ' ὑποτακτικὴν ἐκφερόμενον ρῆμα, τούτέστι *Puisse ton fils* ... καὶ οὐχὶ *Ton fils puisse* ...

β'. Μετὰ τὰ ρήματα croire, penser, espérer, s' attendre, se douter, s' imaginer, soupçonner κτλ. ὅταν συνοδεύονται ὑπ' ἀρνητικῆς τινος φράσεως,

καὶ πάντοτε ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας, οἷον· *Je ne crois pas qu' il vienne· δὲν πιστεύω νὰ ἔλθῃ—Je n' espère pas qu' il soit de retour de si tôt· δὲν ἐλπίζω νὰ ἐπανέλθῃ τοσοῦτον ταχέως—J' ai peine à soupçonner qu' il veuille me tromper· δυσκολεύομαι νὰ ὑποπτεύσω ὅτι θέλει νὰ μὲ ἀπατήσῃ.*

Ἄλλως μετὰ τὰ ρήματα ταῦτα, καθὼς ἐμφάνονται ἄνευ τῆς ἀρνήσεως τὴν ἰδίαν ἡτοῦ ὑποθετικῶς, γίνεταί χροῆσις τῆς indicatif, οἷον· *Je crois qu' il viendra· πιστεύω ὅτι θέλει ἔλθει—J' espère qu' il sera de retour bientôt· ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐπιστρέψει ταχέως—Je soupçonne qu' il a l' intention de me tromper· ὑποπτεύω ὅτι ἔχει τὸν σκοπὸν νὰ μὲ ἀπατήσῃ.*

γ'. Ὅταν ρημά τι ἐξαχρᾶται ἐξ ἐρωτηματικῆς προτίσεως, καὶ ἐπὶ ἑτεροπροσωπίας, οἷον· *Croyez-vous qu' il ait tant d' habileté pour se tirer de cette impasse? Πιστεύετε νὰ ἔχῃ τοσαύτην ἱκανότητα ὥστε νὰ ἐξέλθῃ ταύτης τῆς δυσκολίας;*

δ'. Μετὰ τὰ ἀπροσώπως λαμβανόμενα ρήματα, ἔταν δὲν δηλοῦσί τι θετικὸν καὶ βέβαιον, ἀλλ' ἀμφίβολον καὶ ἐνδεχόμενον, ὡς τὰ il faut, il importe, il convient, il est possible, καὶ τὰ τοιαῦτα, οἷον· *Il importe beaucoup que la semence soit faite à temps· συμφέρει πολὺ ὥστε ἡ σπορὰ νὰ γίνηται ἐγκαιρῶς—Il ne convient pas que vous vendiez les marchandises à si bas prix· δὲν συμφέρει νὰ πωλήσητε τὰ ἐμπορεύματα εἰς τόσον χαμηλὴν τιμὴν.*

Γίνεται ὁμοῦς χροῆσις τῆς indicatif, ὅταν τὰ ῥήματα

ταῦτα ἐκφράζωσι θετικὴν τινα ἰδέαν, ὡς il parait, il est certain, il résulte καὶ τὰ παρόμοια, οἷον Il parait qu' il a raison φαίνεται ὅτι ἔχει δίκαιον— Il est certain qu' il partira εἶαι βέβαιον ὅτι θὰ ἀναχωρήσῃ— Il résulte qu' il est mort pendant la dernière guerre προκύπτει ὅτι ἀπέθανε κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον.

δ. Μετὰ τὸ il semble, il me semble, φαίνεται, μοι φαίνεται, μεταχειρίζονται τὴν ὑποτακτικὴν, ὅταν ἡ ἰδέα διαλαμβάνῃ ἀμφιβολίαν καὶ ἀβεβαιότητα, ἢ γεγονὸς ἀπίθανον, οἷον Il semble qu' il soit en quelque mésintelligence avec sa famille φαίνεται νὰ ᾔῃ εἰς τινα διαφωνίαν μετὰ τῆς οἰκογενείας του— Il me semblerait que les étoiles fussent descendues sur la terre μοι ἐφαίμετο ὅτι οἱ ἀστέρες εἶχον καταβῆ εἰς τὴν γῆν.

Ἀλλὰ μεταχειρίζονται τὴν indicatif, ὅταν ἡ ἐξηρημένη πρότασις διαλαμβάνῃ γεγονὸς βέβαιον καὶ θετικόν, οἷον Il semble que nous vivions dans nos enfants φαίνεται ὅτι ἀναζῶμεν εἰς τὰ τέκνα μας— Il me semble que vous avez tort de vous méfier de votre secrétaire μοι φαίνεται ὅτι ἔχεις ἄδικον νὰ δυσπιστῇς πρὸς τὸν γραμματέα σου.

ε. Μετὰ τὰς φράσεις on dirait, on croirait, on eût dit, on eût cru κτλ. ὅταν αὐταὶ ἐμφαίνωσι γεγονὸς μὲν θετικόν, ἀλλὰ λίαν ἀπίθανον, οἷον On dirait que la lune se soit logée dans ce campanile, en la voyant de ce point θὰ εἰλεγε τις ὅτι ἡ σελήνη ἐνώκησεν ἐν τούτῳ τῷ κωδωνοστασίῳ, βλέπων αὐτὴν ἐντευθεν. Ἀπ' ἐναντίας δὲ

ἔταν πρόκειται περὶ πιθανοῦ τινος γεγονότος, γίνεται χρῆσις τῆς indicatif, οἶον· *On eût dit que c'était un incendie, tant l' horizon était enflammé des derniers rayons du soleil.* ἠθέλει τις εἶπει ὅτι ἦτο πυρκαϊά, τοσοῦτον ὁ ὀρίζων ἦν πεφλογισμένος ἐκ τῶν τελευταίων ἀκτίνων τοῦ ἡλίου.

ζ. Μετὰ τὰς ἀναφορικὰς ἀντωνιμίας *qui, que, dont, où, ἂν* ἡ ἰδέα ἦναι ἀμφίβολος, οἶον· Vous trouverez difficilement quelque chose ici *qui* réponde à vos recherches· δυσκόλως ἢ εὑρετέ τι ἐνταῦθα *ὅπερ* ν' ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἐρεῖναι σας—Je vous souhaite un époux *que* vous puissiez aimer et estimer en même temps· σᾶς εὐχομαι ἓνα σύζυγον, ὃν γὰρ δύνησθε ν' ἀγαπᾶτε καὶ νὰ ἐκτιμᾶτε ταυτοχρόνως—Il me faut un intendant, *dont* la fidélité soit à toute épreuve· ἔχω ἀνάγκην ἑνὸς ἐπιστάτου οὕτινος ἡ πίστις νὰ ᾖ ἀνωτέρα πάσης δοκιμασίας—Mon désir constant est de me retirer dans un lieu, où mon âme puisse trouver quelque soulagement à sa tristesse· ἐπιθυμία μου σταθερὰ ἐστὶ ν' ἀποχωρήσω εἰς τόπον, ὅπου ἡ ψυχή μου γὰρ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ ἀναψυχὴν τινα εἰς τὴν θλίψιν της.

Ἄν δὲ ἡ ἰδέα ἔχηται θετικότητος, γίνεται χρῆσις τῆς indicatif, οἶον· Je connais quelqu' un *qui* peut vous rendre heureuse· γινώσκω τινὰ ὅστις δύναται νὰ σᾶς καταστήσῃ εὐτυχῇ—C' est un homme *que* vous pouvez prendre franchement à votre service· εἶναι ἄνθρωπος, ὃν δύνασθε νὰ λάβητετε ἀδιστακτικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν σας—Je vous pro-

pose une femme de chambre dont vous pouvez vous fier· ὡς προτείνω μίαν θαλαμηπόλον, εἰς ἣν δύνασθε νὰ ἐμπιστευθῇτε—J' aime les endroits, où il y a peu de monde· εὐχρηστοῦμαι εἰς τοὺς τόπους, ὅπου ὑπάρχουσιν ὀλίγοι ἄνθρωποι.

ή. Μετὰ τὰς ἀντωνυμίας qui que, quoi que, quel que, quelque-que, si-que, οἷον· Qui que ce soit· ὅποιοιδήποτε καὶ ἂν ᾖ—Quoi que vous fassiez· ὅ,τι καὶ ἂν κάμῃτε—Quels que soient ses défauts, il est toujours un bon umi· οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾧσι τὰ ἐλαττώματά του, εἶναι πάντοτε καλὸς φίλος—Quelqu' effort qu' il fasse, il ne me persuadera jamais· οἰορδήποτε ἀγῶνα καὶ ἂν καταβάλῃ, δὲν βέλει οὐδέποτε μὲ πείσει — Si mince qu' il puisse être, un cheveu fait de l' ombre· ὅσον λεπτὴ καὶ ἂν ᾖ, μία θριξ προξενεῖ σκιάν.

θ'. Μετὰ τὰ le seul, le premier, le dernier, le meilleur, le moindre, le plus, le moins, le mieux κτλ. ἀκολουθοῦμενα ὑπὸ ἀναφορικῆς τινος ἀντωνυμίας, καὶ ὅταν δὲν ἐκφέρωμεν ιδέαν ἀπόλυτον, ἀλλὰ ἐμφαίνουσιν ἀμφιβολίαν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ λαλοῦντος, οἷον· L' homme est le seul animal qui sache qu' il doit mourir· ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ μόνον ζῶον, ὅπερ γινώσκει ὅτι θ' ἀποθάνῃ—Le meilleur usage que l' on puisse faire de son esprit c' est de s' en défier· ἡ καλλιερέα χρῆσις ἣν δύναται τις νὰ κάμῃ τοῦ πνεύματός του, εἶναι τὸ νὰ δυσπιστῇ πρὸς αὐτό.

Ἄν δὲ πρόκηται περὶ γεγονότος ἀναμφιδόλου, τότε γίνεται χρῆσις τῆς indicatif, οἷον· Le plus grand mal que fait un ministre sans probité,

c' est le mauvais exemple qu' il donne· τὸ μὴ ἀλγίερον κακὸν ὅπερ πράττει εἰς ὑπουργὸς ἀνευ τιμιότητος, εἶναι τὸ ἀίσχρὸν παράδειγμα ὅπερ παρέχει.

ι. Μετὰ τὰς φράσεις afin que, à moins que, avant que, bien que, en cas que, encore que, de crainte que, de peur que, jusqu' à ce que, loin que, non que, non pas que, pour que, pour peu que, pourvu que, quoique, sans que, soit que· εἶν· Il avait enfoui son trésor dans un trou, afin que personne ne le trouvât· ἔκρυψε τὸν θησαυρὸν τοῦ ἐντὸς ὁπῆς, ὅπως οὐδεὶς τὸν εὕρῃ—Bien que, ἢ quoiqu' il soit riche, il n' est pas content· ἀρ καὶ ἦναι πλούσιος, δὲν εἶναι εὐχαριστηρένως—Pourvu qu' il amasse de l' argent, tout moyen est bon· Ἀρκεῖ γὰρ σωρεύση χρήματα, πᾶν μέσον εἶναι καλόν.

ια. Μετὰ τὰς ἐκφράσεις c' est assez que, ce n' est pas que, c' est peu que, c' est bien le moins que, οἷον· C' est assez qu' il soit malheureux pour que je prenne son parti· ἀρκεῖ ὅτι εἶναι δυστυχὴς ὅπως κηρυχθῶ ὑπὲρ αὐτοῦ—Ce n' est pas qu' il veuille vous tromper· δὲν εἶναι ὅτι θέλει νὰ σῆς ἀπχτήση—C' est peu que vous le gratifiiez pour ses peines, vous devez le prendre sous votre protection· δὲν ἀρκεῖ γὰρ τὸν ἀνταμείψητε διὰ τοῦς κόπους του, χρῶσθε νὰ τὸν λάβητε ὑπὸ τὴν προστασίαν σας—C' est bien le moins que vous puissiez faire pour votre père· εἶναι τὸ ὀλιγώτερον, ὅπερ δύνασθε νὰ πράξητε διὰ τὸν πατέρα σας.

ιβ. Μετὰ τὰ comme si, sinon que, si ce n' est que,

de façon que, de sorte que, όταν ἡ πρότασις ἐμφαίνει ἀμφιβολίαν, ὑποψίαν, ἢ καὶ διαταγὴν ἀπορῶσιν τὸ μέλλον, οἷον· *Agissez toujours comme si vous vouliez être un honnête homme et vous le serez*· ἐνεργεῖτε πάντοτε ὥς ἂν ἠθέλετε νᾶ ᾗσθε ἐντιμὸς ἄνθρωπος, καὶ θέλετε γίνει τοιοῦτος—*Vivez de manière que chacun ait pour vous de l'estime*· ζήσατε εἰς τρόπον, ὥστε καθείς νὰ ἔχῃ ὑπόληψιν πρὸς ὑμᾶς κτλ.

Ἀλλὰ τίθεται τὸ ῥῆμα εἰς τὴν ὀριστικὴν, όταν πρόκειται περὶ προτάσεως θετικῆς ἀναφερομένης εἰς τὸ παρὸν ἢ εἰς τὸ παρελθόν, οἷον· *il vit*, ἢ *il a vécu de façon qu' il a acquis l'estime de tous les honnêtes gens*· ζῇ ἢ ἔζησεν εἰς τρόπον ὥστε ἀπέκτησε τὴν ὑπόληψιν ὅλων τῶν ἐντίμων ἀνθρώπων.

§ έ.

ΠΕΡΙ ΧΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ

ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ ΤΗΣ ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ

α. Όταν τὸ ῥῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ᾗναι εἰς ἐνεστώτα ἢ μέλλοντα, τὸ δεύτερον ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν *présent* τῆς ὑποτακτικῆς, ἂν ἐκφράζωμεν πρᾶξιν ἐνεστώσαν ἢ μέλλουσαν, οἷον· *Il est de tout devoir que nous donnions à nos enfants de bons exemples*· εἶνε καθήκον ἀπαραίτητον νὰ δίδωμεν εἰς τὰ τέκνα μας καλὰ παραδείγματα (τουτέστι νῦν καὶ πάντοτε)—*Il faudra que tu le rendes enfin à mes*

raisonnements· Πρέπει νὰ ἐνδῶσῃς ἐπὶ τέλους εἰς τοὺς λόγους μου (τουτέστιν ἀργότερον, ἀκολουθῶς).

Τίθεται δὲ εἰς τὸ passé τῆς subjunctif, ὅταν ση-
μαίνει τὸ παρελθόν, οἷον· *Il suffit que je n'aie rien négligé pour lui être agréable*· ἀρκεῖ ὅτι δὲν παρέλειψα τίποτε ὅπως τῷ γίνω ἀρεστὸς (τουτέστι προηγουμένως)—*Je douterai toujours qu'il ait fait tous ses efforts*· θέλω ἀμφιβαλεῖ πάντοτε ὅτι κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν (ἐπίσης προηγουμένως).

Κατ' ἐξαιρέσιν, ὅταν ἡ ἔννοια τῆς φράσεως ἦναι ὑποθετικῇ, conditionnelle, ἀντὶ τοῦ présent τῆς subjunctif γίνεται χρῆσις τοῦ imparfait, καὶ ἀντὶ τοῦ passé μεταχειρίζονται τὸ plus-que-parfait, διὸ προκειμένου μὲν περὶ ἐνεστώτος ἢ μέλλοντος λέγομεν, *je ne doute pas*, ἢ *je ne douterai pas*, que cette affaire réussit si bien sans vos conseils· δὲν πιστεύω ἢ δὲν θέλω πιστεῦσαι ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη (θα) ἐπιτύχῃ τοσοῦτον ἄνευ τῆς συμβουλῆς σας—Προκειμένου δὲ περὶ παρελθόντος λέγομεν· *je ne pense pas*, ἢ *je ne penserai pas* que cette affaire eût réussi sans votre appui· δὲν στοχάζομαι, ἢ δὲν θέλω στοχασθῇ, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη (θα) εἴχεν ἐπιτύχει ἄνευ τῆς ὑποστηρίξεώς σας.

β'. Ὄταν τὸ κύριον ῥῆμα ἦναι εἰς imparfait, passé défini, passé indéfini, passé antérieur, plus-que-parfait τῆς indicatif καὶ εἰς présent καὶ passé τῆς conditionnel, τότε τὸ ῥῆμα τῆς ἐξαρχωμένης προτάσεως τίθεται εἰς imparfait subjunctif,

ἂν, ἡ πρότασις αὕτη ἀφορᾷ τὸ ἐνεστὸς ἢ τὸ μέλ-
λον, οἷον· *je pensais, je pensai, j' eus pensé, j' avais
pensé, je penserais, j' aurais pensé qu' aujourd'
hui ou demain vous finissiez de décorer mon
salon· ἐστοχαζόμεν, ἐστοχάσθην, ἔγω στοχασθῇ, ἐ-
στοχάσθην (ἀόρ. β').* εἶχον στοχασθῇ, θὰ ἐστοχα-
ζόμεν ὅτι σήμερον, ἡ αὖριον, θα ἐτελειώσετε νὰ καλ.
λωπίσετε τὴν αἰθουσάν μου—καὶ εἰς plus-que-par-
fait, ἂν ἀναφέρηται εἰς τὸ πρηνεῖον, οἷον· *je pen-
sais κ. τ. λ. que vous eussiez fini ce travail il y a
quelques jours· ἐστοχαζόμεν κ. τ. λ. ὅτι εἴχετε
τελειώσει τοῦτο τὸ ἔργον πρό τινων ἡμερῶν.*

Κατ' ἐξαιρέσιν δὲ προκειμένου περὶ πράξεως τε-
λουμένης ὅταν ὀμιλῶμεν, ἢ ἐπαναλαμβανομένης διαρ-
κῶς, ἂν καὶ τὸ κύριον ῥῆμα ἢ εἰς ἓνα τῶν προη-
γουμένων χρόνων, τὸ δεύτερον ῥῆμα τίθεται εἰς
τὸν ἐνεστώτα τῆς subjunctif, οἷον· *Il l' a trompé,
quoiqu' il soit son frère· τὸν ἠπάτησεν ἂν καὶ
ἦναι ἀδελφός του—Dieu nous a doué les facul-
tés de l' esprit, afin que nous en usions à la
recherche de la vérité· ὁ θεὸς μᾶς ἐποίησε μὲ
τὰς δυνάμεις τοῦ πνεύματος, ὥστε τὰς μεταχειρι-
ζώμεθα εἰς τὴν ἀνύρεσιν τῆς ἀληθείας.*

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Περὶ ἀνωμάτων ρημάτων

Ἀνώμαλα ῥήματα εἰσὶν ἐκεῖνα, ἅτινα κατὰ τὸ
μᾶλλον ἢ ἥττον ἀπαραχρύνονται τῶν τακτικῶν τύ-

πων καὶ καταλήξεων τῶν ἀρχικῶν χρόνων, temps primitifs, καὶ τῶν παραγῶγων, temps dérivés, τῆς συζυγίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν.

Ἐνταῦθα ἐκθέτομεν κατάλογον τῶν ἀνωμάλων ρημάτων, προτάττοντες τοὺς ἀρχικοὺς χρόνους, καὶ τοὺς παραγῶγους ἐκτενέστερον, πρὸς πληρεστέραν διδασκαλίαν τοῦ μαθητοῦ.

Συζυγία πρώτη

Στμ. Ὅταν ἐκθίσωμεν τὸ πρῶτον πρόσωπον τοῦ ἐνικῶ καὶ τὸ πρῶτον τοῦ πληθυντικοῦ, ἐννοεῖται ὅτι τὰ λοιπὰ πρόσωπα ἀκολουθοῦσι τὸν τακτικόν τύπον—Ὅπου δὲ τὸ ρῆμα εἶναι ἐλλειπὲς το σημαίωμεν ρητῶς—Ἐπίσης ὅταν τὸ ρῆμα δοκῇ εἶναι εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, οὕς νομίζομεν περιττὸν νὰ ἐκθίσωμεν, ὑπὸ τοῦ ἔργο, ποιῶμεν μνείαν τοῦτου· ἢ δὲ ἐλλειψίς τῆς σημαίωσης ταύτης δηλοῖ ὅτι δοκθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ανοίγ. Σημαιοῦμεν καὶ τὴ θλκυκὸν τοῦ partic. pas. διὰ τῆς προσθήκης τοῦ e μετὰ τὸ ἀρσενικόν. Ταῦτα πάντα καὶ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας συζυγίας.

ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ ρήματα τίθενται τὰ σύνθετα καὶ τὰ διαφέροντα μόνον κατὰ τὴν ρίζαν, οἷον envoyer, renvoyer—acquérir, conquérir—tenir, retenir—mouvoir, éouvoir—connaître, reconnaître καὶ τὰ παρόμοια.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
Aller πορεύεσθαι	allant	allé-e	je vais	j' allai

Indic. prés. je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont—imparf. j' allais, nous

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

allions—*pas. déf.* j' allai, nous allâmes—*fut.* j' irai, nous irons—*Condit. prés.* j' irais, nous irions—*Impérat.* va, allons, allez—*Subj. prés.* que j' aille, que nous allions—*imparf.* que j' allasse, que nous allussions. Ἐχει δὲ βοηθητικὸν τὸ εἶναι.

Ἐπίσης καὶ τὸ s' en aller, παρατηροῦντες ὅτι τὸ en ἔπεται πάντοτε τῇ πρώτῃ ἀντωνυμίᾳ, τούτεστι je m' en vais, tu t' en vas, il s' en va κτλ.

Envoyer |envoyant|envoyé-e |j' envoie |j' envoyai
στελλεῖν

Indic. prés. j' envoie, nous envoyons—*imparf.* j' envoyais, nous envoyions—*pas. déf.* j' envoyai, nous envoyâmes—*fut.* j' enverrai, nous enverrons—*Condit. prés.* j' enverrais, nous enverrions—*Impérat.* envoie, envoyons—*Subj. prés.* que j' envoie, que nous envoyions—*imparf.* que j' envoyasse, que nous envoyassions.

Οὕτω καὶ τὸ renvoyer, ἀναπέμπειν, ἀποπέμπειν κ. τ. λ.

Δευτέρα συζυγία

Acquérir|acquérant|acquis-e|j' acquiers| j' acquis
ἀποκτᾶν

Indic. prés. j' acquiers, tu acquiers, il ac-

Infinidif présent	Participe présent	Partecipe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

quiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent—*imparf.* j' acquérais, nous acquérions—*pas. déf.* j' acquis, nous acquîmes—*fut.* j' acquerrai, nous acquerrons—*Condit. prés.* j' acquerrais, nous acquerrions—*Impérat.* acquiers, acquérons—*Subj. prés.* que j' acquière, que nous acquérions—*imparf.* que j' acquisse, que nous acquisitions.

Ὀμοίως καὶ τὰ conquérir, κατακτείν—reconquérir, ἀνακτείν—requérir καλεῖν—enquérir (s) ἐρευνᾶν.

Assaillir	assaillant	assailli-e	j' assaille	j' assaillis
ἐπιτίθεσθαι				

Indic. prés. j' assaille, nous assaillons—*imparf.* j' assaillais, nous assaillions—*pas. déf.* j' assaillis, nous assaillîmes—*fut.* j' assaillirai, nous assaillirons—*Condit. prés.* j' assaillirais, nous assaillirions—*Impérat.* assaille, assaillons—*Subj. prés.* que j' assaille, que nous assaillions—*imparf.* que j' assaillisse, que nous assaillions.

Ὀμοίως καὶ τὸ tressaillir, σκιρτᾶν.

Bouillir	bouillant	bouilli-e	je bous	je bouillis
ζέειν				

Indic. prés. je bous, nous bouillons—*imparf.*

Infinitif	Participe	Participe	Indicatif	Passé
présent	présent	passé	présent	défini

je bouillais, nous bouillions—*pas. déf.* je bouillis, nous bouillîmes—*fut.* je bouillirai, nous bouillirons—*Condit. prés.* je bouillirais, nous bouillirions—*Impérat.* bouille, bouillons—*Subj. prés.* que je bouille, que nous bouillions—*imparf.* que je bouillisse, que nous bouillassions.

Courir | courant | couru-e | je cours | je cours^s
τρέχειν

Indic. prés. je cours, nous courons—*imparf.* je courais, nous courions—*pas. déf.* je courus, nous courûmes—*fut.* je courrai, nous courrons—*Condit. prés.* je courrais, nous courrions—*Impérat.* cours, courons—*Subj. prés.* que je coure, que nous courions—*imparf.* que je courusse, que nous courussions.

Ὁμοίως καὶ τὰ accourir, προστρέχειν—concourir, συντρέχειν, συναγωνίζεσθαι—parcourir, διατρέχειν—recourir, τρέχειν αὐθις, προστρέχειν—secourir, βοηθεῖν.

Couvrir | couvrant | couvert-e | je couvre | je couvris
καλύπτειν

Indic. prés. je couvre, nous couvrons—*im-*

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

parf. je couvrais, nous couvrions—*pas. déf.* je couvris, nous couvrîmes—*fut.* je couvrirai, nous couvrirons—*Condit. prés.* je couvrirais, nous couvririons—*Impérat.* couvre, couvrons—*Subj. prés.* que je couvre, que nous couvrions—*imparf.* que je couvrisse, que nous couvrissions.

Ὅμοίως καὶ τὰ decouvrir, ἀποκαλύπτειν—recouvrir, καλύπτειν πάλιν.

Cueillir	cueillant	cueilli-e	je cueille	je cueillis
δρέπεται				
συνάγειν				

Indic. prés. je cueille, nous cueillons—*imparf.* je cueillais, nous cueillions—*pas. déf.* je cueillis, nous cueillîmes—*fut.* je cueillerai, nous cueillerons—*Condit. prés.* je cueillerais, nous cueillerions—*Impérat.* cueille, cueillons—*Subj. prés.* que je cueille, que nous cueillions—*imparf.* que je cueillisse, que nous cueillissions.

Οὕτω καὶ τὰ accueillir, δέχεσθαι—recueillir, συγχροῖζαι.

Dormir	dormant	dormi	je dors	je dormis
κοιμάσθαι		καὶ διὰ τὸ θνήσκον		

Indic. prés. je dors, nous dormons—*imparf.* je

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

dormais, nous dormions—*pas. déf.* je dormis, nous dormîmes—*fut.* je dormirai, nous dormirons—*Condit. prés.* je dormirais, nous dormirions—*Impérat.* dors, dormons—*Subj. prés.* que je dorme, que nous dormions—*imparf.* que je dormisse, que nous dormissions.

Ὁμοίως καὶ τὰ endormir, ἀποκοιμίζειν, ὅπερ ἔχει καὶ τὸ θηλυκὸν τοῦ participe passé, endormie—rendormir, ἀποκοιμίζειν πάλιν.

Faillir	faillant	falli-e	je faux	je faillis
ἀμαρτάνειν μικροῦ δεῖν				

Κατὰ τὴν πρώτην ἐννοιαν εἶναι καθαρῶς ἀμχ-
λόν—κατὰ δὲ τὴν δευτέραν δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν
εἰρη εἰς τὸ *pas. déf.* je faillis, nous fallîmes
—εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους σχηματιζομένους διὰ
τοῦ avoir—εἰς τὰ *infinit. prés. partic. prés.* καὶ
partic. pas. ὅσον je faillis tomber, μικροῦ δεῖν
να πέσω.

Féris	---	---	---	---
πληττειν				

Εὐχρηστον μόνον εἰς τὸ *infinit. présent* καὶ εἰς
τὴν φράσιν ταύτην *sans coup féris*, ἀμαχητί.

Infinitif	Participe	Participe	Indicatif	Passé
présent	présent	passé	présent	défini

parf. je mentais, nous mentions—*pas. déf.* je mentis, nous mentîmes—*fut.* je mentirai, nous mentirons—*Condit. prés.* je mentirais, nous mentirions—*Impérat.* mens, mentionnons—*Subj. prés.* que je mente, que nous mentions—*imparf.* que je mentisse, que nous mentissions.

Οὕτω καὶ τὸ δementir, διαψεύδειν, ἐλέγχειν, ὅ-
περ κατὰ τὸν αὐτοπαθῆ τύπον se démentir εἶ-
τος συνθέτους χρόνους μετὰ τοῦ être.

Mourir	mourant	mort-e	je meurs	je mourus
ἀποθνήσκει				

Indic. prés. je meurs, nous mourons—*imparf.* je mourais, nous mourions—*pas. déf.* je mourus, nous mourûmes—*fut.* je mourrai, nous mourrons—*Condit. prés.* je mourrais, nous mourrions—*Impérat.* meurs, mourons—*Subj. prés.* que je meure, que nous mourions—*imparf.* que je mourusse, que nous mourussions—*Εχει δὲ* ἐοικωσι τὸν τὸ être.

Offrir	offrant	offerl-e	j' offre	j' offris
προσφέρει				

Indic. prés. j' offre, nous offrons—*imparf.*

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passe défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

j'offrais, nous offrions—*pas. déf.* j'offris, nous offrimes—*ful.* j'offrirai, nous offrirons—*Condit. prés.* j'offrirais, nous offririons—*Impérat.* offre, offrons—*Subj. prés.* que j'offre, que nous offrions—*imparf.* que j'offrisse, que nous offrissions.

Ouïr

ἀκούειν

Τὸ ρῆμα τοῦτο εἶναι εὐχρηστον μόνον εἰς τὸ *partic. pas.* εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους ἀκολουθούμενους ὑπὸ τῶν ρημάτων *dire, parler*, εἶναι j' ai ouï dire, j' ai ouï parler, ἤκουσα νὰ λέγωσιν, ἤκουσα νὰ ὁμιλῶσι, καὶ εἰς τὸ *infinit. prés.*

Ouvrir | ouvrant | ouvert-e | j' ouvre | j' ouvreis
ἀνοίγειν

Indic. prés. j' ouvre, nous ouvrons—*imparf.* j' ouvrais, nous ouvrions—*pas. déf.* j' ouvris, nous ouvrimmes—*ful.* j' ouvrirai, nous ouvrirons—*Condit. prés.* j' ouvrirais, nous ouvririons—*Impérat.* ouvre, ouvrons—*Subj. prés.* que j' ouvre, que nous ouvrons—*imparf.* que j' ouvrisse, que nous ouvririons.

Ὁμοίως καὶ τὸ rouvrir, ἀνοίγειν πάλιν.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Partir ἀνχωρεῖν		partant		parti e		je pars		je partis
--------------------	--	---------	--	---------	--	---------	--	-----------

Indic. prés. je pars, nous partons—*imparf.* je parlais, nous parlions—*pas. def.* je partis, nous partîmes—*fut.* je partirai, nous partirons—*Condit. prés.* je parlerais, nous parlerions—*Impérat.* pars, parlons—*Subj. prés.* que je parle, que nous parlions—*imparf.* que je parlisse, que nous parlissions.

Οὕτω καὶ τὸ repartir ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀνχωρεῖν ἐκ νέου—Βοηθεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ être.

Quérir μσταπέμπεσθαι		---		---		---		---
-------------------------	--	-----	--	-----	--	-----	--	-----

Ἐν χρήσει μόνον εἶ: τὸ *infinif. prés.* καὶ μετὰ τὰ ρήματα, aller, envoyer, venir, εἰς· je vais quérir—j' ai envoye quérir—il vient quérir, πορεύομαι νὰ ζητήσω, σπεύψω νὰ ζητήσω, ἔρχεται νὰ ζητήσῃ.

Repentir (se) μεταμελεσθαι		repentant		repenti-e		je (me) re-		je (me)
						pens		repentis

Κλίνεται ὡς τὸ partir, βοηθεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ être.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Saillir

ἀναδρῦειν

πρόσχειν

Κατὰ τὴν πρώτην σημασίαν εἶναι μὲν ὁμαλὸν, ἀλλὰ εὐχρηστον εἰς τὸ *infinit. prés.* καὶ εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἄλλων χρόνων, οἷον *indic. prés.* il saillit, ils saillissent—*imparf.* il saillissait, ils saillaient. κ. τ. λ.

Κατὰ δὲ τὴν δευτέραν εἶναι εὐχρηστον εἰς τὸ *infinit. prés.* καὶ εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον χρόνων τινῶν *Indic. prés.* il saille, ils saillent—*imparf.* il saillait, ils saillaient—*fut.* il saillera, ils sailleront—*Condit. prés.* il saillerait, ils sailleraient.

Sentir

sentant

senti-e

je sens

je sentis

αἰσθάνεσθαι

Indic. prés. je sens, nous sentons—*imparf.* je sentais, nous sentions—*pas. déf.* je sentis, nous sentimes—*fut.* je sentirai, nous sentirons—*Condit. prés.* je sentirais, nous sentirions—*Imperat. sens, sentons*—*Subj. prés.* que je sente, que nous sentions—*imparf.* que je sentisse, que nous sentissions.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Οὕτω καὶ τὰ assentir καὶ consentir, συγκατα-
τίθισθαι.—pressentir, προαισθάνεσθαι.—ressentir, συν-
αισθάνεσθαι.

Servir | servant | servi-e | je sers | je servis
ὑπηρετεῖν

Indic. prés. je sers, nous servons—*imparf.* je servais, nous servions—*pas. déf.* je servis, nous servîmes—*fut.* je servirai, nous servirons—*Condit. prés.* je servirais, nous servirions—*Im-
pérat.* sers, servons—*Subj. prés.* que je serve, que nous servions—*imparf.* que je servisse, que nous servissions.

Ὀμοίως καὶ τὸ desservir, ἀποσκευάζειν τὴν τράπεζαν.

Sortir | sortant | sorti-e | je sors | je sortis
ἐξέρχεσθαι

Indic. prés. je sors, nous sortons—*imparf.* je sortais, nous sortions—*pas. déf.* je sortis, nous sortîmes—*fut.* je sortirai, nous sortirons—*Con-
dit. prés.* je sortirais, nous sortirions—*Impérat.* sors, sortons—*Subj. prés.* que je sorte, que nous sortions—*imparf.* que je sortisse, que nous sortissions. Βοηθεῖται δὲ ὑπὸ τοῦ être,

Infinitif	Participe	Participe	Indicatif	Passé
présent	présent	passé	présent	défini

Ὁμοίως καὶ τὸ ressortir ἐξέρχεσθαι ἐκ νόου. Όταν
ὁμῶς ἔχη τὴν σημασίαν τοῦ ὑπάγεσθαι εἰς τινὰ
δικαιοδοσίαν, τότε κλίνεται κατὰ τὸν τύπον τοῦ
finir.

Souffrir | souffrant | souffert-e | je souffre | je souffris
υπαφέρειν |

Indic. prés. je souffre, nous souffrons—*im-*
parf. je souffrais, nous souffrions—*pas. déf.* je
souffris, nous souffrîmes—*fut.* je souffrirai, nous
souffrirons—*Condit. prés.* je souffrirais, nous
souffririons—*Impérat.* souffre, souffrons—*Subj.*
prés. que je souffre, que nous souffrions—*im-*
parf. que je souffrisse, que nous souffrissions.

Tenir | tenant | tenu-e | je tiens | je tins
κρατεῖν |

Indic. prés. je tiens, nous tenons—*imparf.*
je tenais, nous tenions—*pas. déf.* je tins, tu
tins, il tint, nous tinmes, vous tîntes, ils tin-
rent—*fut.* je tiendrai, nous tiendrons—*Condit.*
prés. je tiendrais, nous tiendrions—*Impérat.*
tiens, tenons—*Subj. prés.* que je tienne, — que
nous tenions—*imparf.* que je tinssse, que nous
tinssions.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Οὕτω καὶ τὰ (s') abstenir, ἀπέχειν—appartenir, ἀνήκειν—contenir, περιλαμβάνειν—détenir, κρατεῖν, καθήργειν,—retenir, ἀναλαμβάνειν, κρατεῖν, μὴ δίδειν—maintenir, διατηρεῖν—obtenir, ἐπιτυγχάνειν—soutenir, ἐρείδειν.

Venir	venant	venu-e	je viens	je vins
ἔρχεσθαι				

Κλίνεται ὡς τὸ tenir: οὕτω δὲ καὶ τὰ convenir, συμφωνεῖν—devenir, καθίστασθαι—intervenir, παρεμβαίνειν—parvenir, φθάνειν—revenir, ἐπανερχεσθαι—se souvenir, καὶ se ressouvenir, μέμνησθαι ἀναμνησθήσεσθαι,—survenir, ἐπέρχεσθαι, ὧν οἱ σύγθετοι σχηματίζονται διὰ τοῦ être.

Vêtir	vêtant	vêtu-e	je vêts	je vêtis
ἐνδύειν				

Indic. prés. je vêts, tu vêts, il vêt, nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent—*imparf.* je vêt-
tais, nous vêtions—*pas. déf.* je vêtis, nous vêt-
times—*fut.* je vêtirai, nous vêtirons—*Condit.*
prés. je vêtirais, nous vêtirions—*Impérat.* vêts
vêtons—*Subj. prés.* que je vête, que nous
vêtions—*imparf.* que je vêtisse, que nous
vêtissions.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passe	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

ὁμοίως καὶ τὸ revêtir, ἐνδύειν, περιβάλλειν
μὲ ἀξίωμα.

Συζυγία τελει

Asseoir(s') | s'asseyant | assis-e | je m'assieds | jem'assis
καθίσθαι

Indic. prés. je m'assieds, tu t'assieds, il s'assied, nous nous asseyons, vous vous asseyez, ils s'asseient—*imparf.* je m'asseyais, nous nous asseyions—*pas déf.* je m'assis, nous nous assimes—*fut.* je m'assiérai, nous nous assiérons—*Condit. prés.* je m'assiérais, nous nous assiérions.—*Impérat.* assieds-toi, asseyons-nous—*Subj. prés.* que je m'asseye, que nous nous asseyions—*imparf.* que je m'assisseye, que nous nous assissions.

ἀέγουσιν ἐπίτης, ἀλλὰ σπινιώτερον, je m'assois, tu t'assois, il s'assoit; je m'assoirai καὶ je m'assoirais; ὡς καὶ je m'asseyerai, καὶ je m'asseverais.

Βοηθῆται δὲ ὑπὸ τοῦ être, ὡς ἐκ τῆς φύσεως τοῦ.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Choir πίπτειν	—	—	—	—
------------------	---	---	---	---

Τοῦ ρήματος τοῦτου γίνεται χρῆσις εἰς μένον
τὸ *impératif présent* εἰς δὲ τὸ ἀορίστον ὕπο· καὶ
τοῦ *part. pas.* chu-e.

Déchoir ἐκπίπτειν	—	déchu-e	je déchois	je déchus
----------------------	---	---------	------------	-----------

Indic. prés. je déchois, tu déchois, il dé-
choit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils de-
choient—*imparf.* je déchoyais, nous déchoyions
—*pas. déf.* je déchus, nous déchûmes—*fut* je
decherrai, nous decherrons—*condit. prés.* je
decherrais, nous decherrions—*Impérat.* déchois,
déchoyons—*Subj. prés.* que je déchoie, que
nous déchoyions—*imparf.* que je déchusse, que
nous déchussions.

Devoir ὀφείλειν	devant	dû-due	je dois	je dus
--------------------	--------	--------	---------	--------

Indic. prés. je dois, tu dois, il doit, nous
devons, vous devez, ils doivent—*imparf.* je
devais, nous devions—*pas. déf.* je dus, nous
dûmes—*fut.* je devrai, nous devrons—*Condit.*

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

prés. je devrais, nous devrions—*Impérat.* dois, devons—*Subj. prés* que je doive, que nous devions—*imparf.* que je dusse, que nous dussions.

Echoir αγγάνειν	échéant	échu e	il échoit ή il échell	il échut
--------------------	---------	--------	--------------------------	----------

Εἶναι ἐν χρήσει, ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων, τὸ τοῦ πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ τοῦ *indic. imparf.* il echoyait, ὅλος ὁ *fut.* j' écherrai, nous écherrons, καὶ ὅλος ὁ *Condit. prés.* j' écherrais, nous écherrions—τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ τοῦ *Subj. prés.* qu' il échoie, καὶ τοῦ *imparf.* qu' il échût, ὡς καὶ τῶν συθέτων χρόνων σχηματιζομένων διὰ τοῦ être.

Falloir δεῖν	—	fallu θελυμέν	il faut τοῦτο	il fallut
-----------------	---	------------------	------------------	-----------

Ἐκτὸς τῶν σημειωθέντων χρόνων καὶ πρώτων ἔχει *Indic. imparf.* il fallait—*fut.* il faudra—*Condit. prés.* il faudrait—*Subj. prés.* qu' il faille—*imparf.* qu' il fallût.

Mouvoir κινεῖν	mouvant	mu-e	je meus	je mus
-------------------	---------	------	---------	--------

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Indic. prés. je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent—*imparf.* je mouvais, nous mouvions—*pas. déf.* je mus, nous mûmes—*fut.* je mouvrai, nous mouvrons—*Condit. prés.* je mouvrais, nous mouvriions—*Impérat.* meus, mouvons—*Subj. prés.* que je meuve, que nous mouvions—*imparf.* que je musse, que nous mussions.

Ὁμοίως καὶ τὰ ἐμουνοῖρ, βίλλειν εἰς κίνησιν, s' ἐμουνοῖρ, συγκινεῖσθαι· τοῦτο δὲ βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ εἶναι, ὥς ἐκ τῆς φύσεώς του—καὶ promouvoῖρ, προβιάζειν, ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι εὐχρηστον εἰμὴ εἰς τὸ *pas. déf.*—*subj. prés.*—*partic. pas.* καὶ εἰς τοῦς συνθέτους χρόνους.

Pleuvr	pleuvant	plu	il pleut	il plut
βρέχειν		καὶ διὰ τὸ θελυγόν		

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω χρόνων καὶ προσώπων, εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὴν τρίτον πρόσωπον ἐπίσης τοῦ ἐνικοῦ μόνον ὁ *indic. imparf.* il pleuvait—*fut.* il pleuvra—*Condit. prés.* il pleuvrait—*Subj. prés.* qu' il pleuve—*imparf.* qu' il plut.

Pourvoir	pourvoyant	pourvu-e	je pour	je pour-
θεραπεύειν			vois	vus
προνοεῖν				

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Indic. prés. je pourvois, nous pourvoyons
— *imparf.* je pourvoyais, nous pourvoyions — *pas.*
déf. je pourvus, nous pourvûmes — *fut.* je
pourvoirai, nous pourvoirons — *Condit. prés.* je
pourvoirais, nous pourvoirions — *Impérat.* pour-
vois, pourvoyons — *Subj. prés.* que je pour-
voie, que nous pourvoyions — *imparf.* que je
pourvusse, que nous pourvussions.

το δέpourvoir, στερεῖν, καὶ se dépourvoir, στε-
ρεῖσθαι, δὲν εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὸ partic. pas.
dépourvu.

Pouvoir	pouvant	pu-e	je peux, & je puis
δύνασθαι			je puis

Indic. prés. je peux & je puis, tu peux, il
peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peu-
vent — *imparf.* je pouvais, nous pouvions — *pas.*
déf. je pus, nous pûmes — *fut.* je pourrai,
nous pourrons — *Condit. prés.* je pourrais, nous
pourrions — *Subj. prés.* que je puisse, que nous
puissions — *imparf.* que je pusse, que nous
pussions. Δὲν ἔχει impératif.

Haveir	---	---	---	---
ἔχειν				

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Εὔχρηστον μόνον εἰς τὸ infinitif présent.

Savoir	sachant	su-e	je sais	je sus
γινώσκειν				

Indic. prés. je sais, nous savons—*imparf.* je savais, nous savions—*pas. déf.* je sus, nous sumes—*fut.* je saurai, nous saurons—*Condit. prés.* je saurais, nous saurions—*Impérat.* sache, sachons—*Subj. prés.* que je sache, que nous sachions—*imparf.* que je susse, que nous sussions.

Seoir	— —	— —	— —	— —
-------	-----	-----	-----	-----

ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ τίθεσθαι, τοποθετεῖν, δὲν εἶναι εὔχρηστον εἰμὴ εἰς τὸ *partic. prés.* séant, séante, καὶ *partic. pas.* sis, sise.

ὑπὸ δὲ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀρμύζειν, τρυφεύειν, εἶναι εὔχρηστον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τῶν ἐπομένων χρόνων. *Indic. prés.* il sied, ils siéent—*imparf.* il seyait, ils seyaient—*fut.* il siéra, ils siéront—*Condit. prés.* il siérait, ils siéraient—*Subj. prés.* qu' il siée, qu' ils siéent.—*Partic. prés.* seyant

Surseoir	sursoyant	sursis-e	jesursois	je, sursis
ἀνὰθάλλιν				

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Indic. prés. je sursois, nous sursoyons—*imparf.* je sursoyais, nous sursoyions—*pas. déf.* je sursis, nous sursimes—*fut.* je surseoirai, nous surseoirons—*Condît. prés.* je surseoirais, nous surseoirions—*Impérat.* sursois, sursoyons—*Subj. prés.* que je surseoie, que nous sursoyions—*imparf.* que je sursisse, que nous sursissions.

Valoir		valant		valu-e		je vaux		je valus
δύνασθαι								
ἀξιζειν								

Indic. prés. je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent—*imparf.* je valais, nous valions—*pas. déf.* je valus, nous valûmes—*fut.* je vaudrai, nous vaudrons—*Condît. prés.* je vaudrais, nous vaudrions—*Subj. prés.* que je vaille, que tu vailles, qu' il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu' ils valissent—*imparf.* que je valusse, que nous valussions. Δὲν ἔχει impératif.

Ὁμοίως καὶ τὰ ἐκвивалоир ἰσοδυναμεῖν, καὶ re-
valoir, ἀποδίδειν τὰ ἴσα, ἐπὶ αὐτοῦ.

Τὸ prévaloir, ὑπερισχέειν, ἀντὶ τοῦ μόνον εἰς τὸ
Subjonctif présent, ὅπερ ἔχει οὕτω. Que je pré-
vale, que tu prévaies, qu' il prévale, que nous

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

prévalions, que vous prévaliez, qu' ils prévalent.

Voir	voyant	vu-e	je vois	je vis
βλέπων				

Indic. prés. je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient—*imparf.* je voyais, nous voyions—*pas. déf.* je vis, nous vimes—*fut* je verrai, nous verrons—*Condit. prés.* je verrais, nous verrions—*Impérat.* vois, voyons—*Subj. prés.* que je voie, que nous voyions—*imparf.* que je visse, que nous vissions.

‘Ομοίως καὶ τὰ entrevoir δι᾽ ἑᾶν, καὶ revoir βλέπειν πάλιν. Τὸ prévoir, προβλέπειν, διαφέρει μένον κατὰ τοῦ: futur, καὶ conditionnel présent, εἰσινες ἔχουσι je prévoirai καὶ je prévoirais.

Vouloir	voulant	voula-e	je veux	je voulus
θέλω				

Indic. prés. je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent—*imparf.* je voulais, nous voulions—*pas. déf.* je voulus, nous voulûmes—*fut.* je voudrai, nous voudrons—*Condit. prés.* je voudrais, nous voudrions—*Impérat.* veux, voulons—*Subj. prés.* que je veuille, que tu veuilles, qu' il veuille, que nous

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

voulions, que vous vouliez, qu' ils veuillent,
— *imparf.* que je voulusse, que nous vou-
lussions.

Ἀντὶ τῶν *veux*, voulez τῆς *impératif* γίνεται
χρῆσις, ἁποφροσύνης ἐνεκα, τῶν *veuille*, veuillez,
ὥς ἂν ἐλέγετο, puisse t il vous être agréable de
vouloir, εἴθε νὰ σᾶς ᾔῃναι εὐάρεστον νὰ θέλητε.

Συζογία τετάρτη

Absoudre	absolvant	absous <i>θηλ.</i> j' absous	— —
ἁθώνειν		absoute	

Indic. prés. j' absous, tu absous. il absout,
nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent
— *imparf.* j' absolvais, nous absolvions, ἄ. ευ
pas. *déf. — fut.* j' absoudrai, nous absoudrons
— *Condit. prés.* j' absoudrais, nous absoudri-
ous — *Impérat.* absous, absolvons — *Subj. prés.* que
j' absolve, que nous absolvions.

Οὕτω καὶ τὸ dissoudre, διαλύειν. ἄ. ευ *imparf.*

Battre	battant	battu-e	je bats	je battis
τύπτειν				

Indic. prés. je bats, nous battons — *imparf.* je

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

battais, nous battions—*pas. déf.* je battis, nous battîmes—*fut.* je battrai, nous battons—*Condit. prés.* je battrais, nous battrions—*Imperat.* bats, battons—*Subj. prés.* que je batte, que nous battions—*imparf.* que je battisse, que nous battissions.

Ὀρῶμαι καὶ τὰ ἀβάττειν, κατὰ κράτος—combattre μὴ ἐσθλῶς.

Boire	buvant	bu-e	je bois	je bus
πίνειν				

Indic. prés. je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent—*imparf.* je buvais, nous buvions—*pas. déf.* je bus, nous bûmes—*fut.* je boirai, nous boirons—*Condit. prés.* je boirais, nous boirions—*Imperat.* bois, buvons—*Subj. prés.* que je boive, que nous buvions—*imparf.* que je busse, que nous bussons.

Braire	brayant	—	il braie	—
ἐγκάσθαι				

Ἐκτός τῶν ἐκκειμένων ἔχει *indic. prés. plur.* ils braient—*fut.* il braira—*Condit. prés.* il brai-

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

rait, ils brairaient—*Subj. prés.* qu' il braie.

Bruire	bruyant	—	il bruit	—
ὀρυζίνειν actif.				
ὀριζέιν neutre				

Πρὸς τοῦτοις, *indic. imparf.* il bruycit, ils bruycient.

Circoncire	circon-	circoncis-e	je circonceis	je circon-
περιτέμνειν	cisant			conceis

Indic. prés. Je circonceis, nous circonceisons
—*imparf.* je circonceissais, nous circonceissions
—*pas. déf.* je circonceis, nous circonceimes—*fut.*
je circonceirai, nous circonceirons—*Condit. prés.* je
circonceirais, nous circonceirions—*Impérat.* cir-
conceis, circonceisons—*Subj. prés.* que je circon-
cise, que nous circonceissions—*imparf.* que je
circonceisse, que nous circonceissions.

Clore	—	clos-e	je clos	—
κλείειν				

Indic. prés. je clos, tu clos, il elôt, *ἐλθ*
πλτθουντικθ—*fut.* je clorai, nous clorons—*Condit.*
prés. je clorais, nous clorions—*Impérat.* clos—*Subj.*
prés. que je close—Πρὸς τοῦτοις, ἔχει τοὺς συνθέ-

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

του; χρόνου.

Conclure παράγειν συμφώνειν		concluant 	conclu-e 	je con- clue 	je conclus
-----------------------------------	--	---------------	--------------	---------------------	------------

Indic. prés. je conclus, nous concluons—*imparf.* je concluais, nous concluions—*pas. déf.* je conclus, nous conclûmes—*fut.* je conclurai, nous conclurons—*Condit. prés.* je conclurais, nous conclurions—*Impérat.* conclus, concluons—*Subj. prés.* que je conclue, que nous concluions—*imparf.* que je conclusse, que tu conclusses, qu'il conclût, que nous conclusions.

Οὕτω καὶ τὸ exclude, ἀποκλείειν.

Conduire ἡγεῖν		condui sant		conduit-e 	je conduis 	je condui- sis
-------------------	--	----------------	--	---------------	----------------	-------------------

Τὸ ἡγεῖν τοῦτο ἔχει τοὺς ἀρχικοὺς χρόνους ἀνω-
μάλους, ὥς τοὺς ἐσημεῖωσάν· οἱ περὶ γὰρ οἱ ὅπως
σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀρχικῶν ἀνευ οὐδεμιᾶς ἀνωμαλίας.

Ὅμοιως καὶ τὰ reconduire, ἀπεκθάλλειν—recon-
duire, προπέμπειν.

Confire σκηχρύνειν		confisant 	confit-e 	je confis 	je confis
-----------------------	--	---------------	--------------	---------------	-----------

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

6 *Indic. prés.* je confis, nous confisons—*imparf.* je confisais, nous confisions—*pas. déf.* je confis, nous confîmes—*fut.* je confirai, nous confirons—*Condit. prés.* je confirais, nous confirions—*Impérat.* confis, confisons—*Subj. prés.* que je confise, que nous confisions—*imparf.* que je confisse, que nous confissions.

ὁμολῶς καὶ τὸ déconfire, καταστρέφειν, ὅπως ἕως δὲν ἔχει partic. prés.

Connaitre	connais-	connu-e	je connais	je connus
γινώσκειν	sant			

Indic. prés. je connais, nous connaissons—*imparf.* je connaissais, nous connaissions—*pas. déf.* je connus, nous connûmes—*fut.* je connaîtrai, nous connaîtrons—*Condit. prés.* je connaîtrais, nous connaîtrions—*Impérat.* connais, connaissons—*Subj. prés.* que je connaisse, que nous connaissions—*imparf.* que je connusse, que nous connussions.

ὄρω καὶ τὰ méconnaître, παραγνωρίζειν—reconnaître, ἀναγνωρίζειν.

Coudre	cousant	consu-e	je couds	je cosis
ράπτειν				

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Indic. prés. je couds, nous cousons—*imparf.* je cousais, nous cousions—*pas. déf.* je cousis, nous cousîmes—*fut* je coudrai, nous coudrons—*Condit. prés.* je coudrais, nous coudrions—*Impérat.* couds, cousons—*Subj. prés.* que je couse, que nous cousions—*imparf.* que je cousisse, que nous cousissions

‘Ομοίως καὶ τὰ decoudre, διαλύειν τὰς ραφὰς, ξηλώνειν—recoudre, ράπτειν πάλιν.

Craindre	craignant	craint-e	je crains	je craignis
φοβέσθαι				

Indic. prés. je crains, nous craignons—*imparf.* je craignais, nous craignions—*pas. déf.* je craignis, nous craignîmes—*fut.* je craindrai, nous craindrons—*Condit. prés.* je craindrais, nous craindrions—*Impérat.* crains, craignons—*Subj. prés.* que je craigne, que nous craignions—*imparf.* que je craignisse, que nous craignissions.

Croire	croyant	cru-e	je crois	je crus
πιστεύειν				

Indic. prés. je crois, tu crois, il croit, nous croyons, vous croyez, ils croient—*imparf.* je croyais, nous croyions—*pas. déf.* je crus, nous

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

crûmes—*fut.* je croirai, nous croirons—*Condit.*
prés. je croirais, nous croirions—*Impérat.* crois,
croyons—*Subj.* prés. que je croie, que nous
croyions—*imparf.* que je crusse, que nous
crussions.

τὸ accroire, παραπεῖθειν, δεῦ εἶναι ἐν χροῖται,
εἰμὴ εἰς τὸ infinitif μετὰ τοῦ faire, εἶναι faire
accroire κάμνω τιὰ νὰ πιστεύσῃ καὶ s' en faire
accroire, ἐπαιχέσθαι.

Croître		croissant		crû crue		je crois		je crus
αὐξάνειν								

Indic. prés. je crois, tu crois, il croit, nous
croissons, vous croissez, ils croissent—*imparf.*
je croissais, nous croissions—*pas. déf.* je crus,
nous crûmes—*fut.* je croîtrai, nous croîtrons
—*Condit.* prés. je croitrais, nous croitrions—*Im-*
perat. crois, croissons—*Subj.* prés. que je crois-
se, que nous croissions—*imparf.* que je crus-
se, que nous crussions.

Cuire		cuisant	cuit-e		je cuis		—
βράζειν							

Indic. prés. je cuis, nous cuisons—*imparf.* je
cuisais, nous cuisions—*pas. déf.* —*fut.* je

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

cuirai, nous cuirons—*Condit. prés.* je cuirais, nous cuirions—*Impérat.* cuis, cuisons—*Subj. prés.* que je cuise, que nous cuisions—*ἀνευ imparfait.*

Dire λέγειν		disant		dit-e		je dis		je dis
----------------	--	--------	--	-------	--	--------	--	--------

Indic. prés. je dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent—*imparf.* je disais, nous disions—*pas. déf.* je dis, nous dîmes—*fut.* je dirai, nous dirons—*Condit. prés.* je dirais, nous dirions—*Impérat.* dis, disons, dites—*Subj. prés.* que je dise, que nous disions—*imparf.* que je disse, que nous dissions.

Ὁμοίως καὶ τὸ redire, λέγειν πάλιν. Τὸ contredire, ἀντιλέγειν—dédire, ἀναιρεῖν—interdire, ἀπαγορεύειν—médire, κακολογεῖν—prédire, προμηνύειν, ἔχουσι τὸ δεύτερον πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ *prés. indic.* vous contredisez, vous dédisez, vous interdisez, vous médisez, vous prédissez, ἀλλὰ τὸ *imperat.* ἀκολουθεῖ τὸν τύπον τοῦ *dire*, contredites, dédites, interdites, médites, prédites. Τὸ maudire, καταρᾶσθαι, ἔχει τὸν πληθυντικὸν τοῦ *indic. prés.* nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent—τὸ *imparf.* je maudissais, nous maudissions—τὴν *impérat.* maudis,

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

maudissons, maudissez, καὶ τὸ partic. prés.
maudissant.

Éclore | ——— | éclos-e | il éclot | ———
ἐκκολλάπτειν,
ἐξέρχασθαι
τοῦ ὄντος,
ἀναφύεσθαι

Δὲν εἶναι εὐχρηστον εἰμὴ εἰς τὸ *infinit. prés.*
εἰς τὸ *partic. pas.* εἰς τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ
indic. prés. il éclot, ils éclosent—τοῦ *fut.* il
éclora, ils écloront—τοῦ *Condit. prés.* il éclorait,
ils écloraiement, καὶ εἰς τοὺς συνθέτους σχηματιζομέ-
νους διὰ τοῦ être.

Écrire | écrivant | écrit-e | j' écris | j' écrivis
γράφειν

Indic. prés. j' écris, nous écrivons—*imparf.*
j' écrivais, nous écrivions—*pas. déf.* j' écrivis,
nous écrivîmes—*fut.* j' écrirai, nous écrivons
—*Condit. prés.* j' écrirais, nous écririons—*Im-*
pérat. écris, écrivons—*Subj. prés.* que j' écrive,
que nous écrivions—*imparf.* que j' écrivisse,
que nous écrivissions.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Ὁμοίως καὶ τὰ circonscrirc, περιορίζειν—dé-
cirirc, περιγράφειν—récirirc, γράφειν πάλιν—sous-
cirirc, ὑπογράφειν.

Faire ποιεῖν		faisant		fait-e		je fais		je fis
-----------------	--	---------	--	--------	--	---------	--	--------

Indic. prés. je fais, tu fais, il fait, nous fai-
sons, vous faites, ils font—*imparf.* je faisais,
nous faisions—*pas. déf.* je fis, nous fimes—*fut.*
je ferai, nous serons—*Condit. prés.* je ferais,
nous serons—*Impérat.* fais, faisons, faites
—*Subj. prés.* que je fasse, que nous fassions
—*imparf.* que je fisse, que nous fissions.

Ὁμοίως καὶ τὰ contrefaire, ἀπομιμῆσθαι γε-
λοῖως—défaire, καταλύειν—forfaire, παραβαίνειν
καὶ καθήκοντα—refaire, μεταποιεῖν—satisfai-
re, ἱκανοποιεῖν—surfaire, ὑπερτιμᾶν. Τὸ for-
faire, παραβαίνειν, εἶναι εὐχρηστον εἰς τὸ *infinitif*.
prés. καὶ εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους μετὰ τοῦ
avoir· τὰ δὲ malfaire, κακοποιεῖν καὶ méfaire,
εὐλάπτειν, δὲν εἶναι εἰς χρῆσιν εἰμὴ εἰς τὸ ἀπαρέμ-
φικτον μόνον.

Feindre προσποιεῖσθαι		feignant		feint-e		je feins		je feignis
--------------------------	--	----------	--	---------	--	----------	--	------------

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

ὦς τὸ craindre.

Frيره	——	frit-e	je fris	——
τηγανίζειν				

Τὸ ρῆμα τοῦτο δὲν εἶναι εὐχρηστον εἰμὲν εἰς τὰ
ἑξῆς: *Indic. prés.* je fris, tu fris, il frit, ἄνευ
πληθυντικοῦ—*fut.* je frirai, nous frirons—*Condit.*
prés. Je frirais, nous fririons—*Impérat.* frit.
ὦς πρὸς τοὺς ἀχρήστους τύπους γίνεται χρῆσις τοῦ
ρήματος faire μετὰ τοῦ *infinitif* frire, οἷον fai-
sons frire, que nous fassions frire κ. τ. λ.

Instruire	instrui-	instruit-e	j' instruis	j' instruisis
διδάσκειν	sant			

Indic. prés. j' instruis, nous instruisons—*im-*
parf. j' instruais, nous instruisions—*pas. déf.* je
instruisis, nous instruisîmes—*fut.* j' instruirai,
nous instruirons—*Condit. prés.* j' instruirais, nous
instruirions—*Impérat.* instruis, instruisions—*Subj.*
prés. que j' instruisse, que nous instruissions
—*imparf.* que j' instruisisse, que nous in-
struisissions.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Joindre συνάπτειν	joignant	joint-e	je joins	je joignis
----------------------	----------	---------	----------	------------

ὦ; τὸ craindre.

Lire ἀναγινώ σκειν	lisant	lu-e	je lis	je lus
--------------------------	--------	------	--------	--------

Indic. prés. je lis, nous lisons—*imparf.* je lisais, nous lisions—*pas. déf.* je lus, nous lûmes—*fut.* je lirai, nous lirons—*Condit. prés.* je lirais, nous lirions—*Impérat.* lis, lisons—*Subj. prés.* que je lise, que nous lisions—*imparf.* que je lusse, que nous lussions.

Ἐπίσης καὶ τὰ élire, ἐκλέγειν—relire, ἀναγι-
νώσκειν αὖθις—réélire, ἐκλέγειν πάλιν.

Luire φέγγειν	luisant	lui καὶ διὰ τὸ θπλυχόν	je Luis	—
------------------	---------	------------------------------	---------	---

Indic. prés. je Luis, nous luisons—*imparf.* je luisais, nous luisions—*ἔνευ pas. déf.—fut.* je luirai, nous luirons—*Condit. prés.* je luirais, nous luirions—*δὲν ἔχσι impérat.—Subj. prés.* que

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

je luise, que nous luisions.

Ὁμοίως καὶ τὸ reluire, διαλάμπειν.

Mettre | mettant | mis-e | je mets | je mis
βάλλειν | | | |

Indic. prés. je mets, nous mettons—*imparf.*,
je mettais, nous mettions—*pas. déf.* je miss
nous mimes—*fut.* je mettrai, nous mettron—
—*Condit. prés.* je mettrais, nous mettrions—*Im.*
pérat. mets, mettons—*Subj. prés.* que je mette
que nous mettions—*imparf.* que je misse,
que nous missions.

Ὁμοίως καὶ τὰ commettre, πράττειν τι ἐπὶ
κακῷ, παροξύνειν, ριψοκινδυνεύειν—démettre, ἐξαρ-
θεῖν, παύειν ὑπὸ ἀλλοτρίᾳ ἢ ἀρχῇ—remettre, ἐμ-
βάλλειν πάλιν.

Moudre | moulant | moulu-e | je mouds | je moulus
ἀλῆθειν | | | |

Indic. prés. je mouds, tu mouds, il moud,
nous moulons, vous moulez, ils moulent—*im-*
parf. je moulais, nous moulions—*pas. déf.* je
moulus, nous moulûmes—*fut.* je moudrai, nous
mondrons—*Condit. prés.* je moudrais, nous mou-

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

drions—*Impérat.* mouds, moulons—*Subj. prés.*
que je moule, que nous moulions—*imparf.*
que je moulusse, que nous moulussions.

Ἐπίσης, καὶ τὰ émoudre, θήγειν, τροχίζειν—re-
moudre, ἀλήθειν πάλιν—remoudre, ἀκονᾶν
ἐκ νέου.

Naitre		naissant		né-e		je nais		je naquis
γεννᾶσθαι								

Indic. prés. je nais, tu nais, il naît,
nous naissons, vous naissez, ils naissent—*im-
parf.* je naissais, nous naissions—*pas. déf.* je
naquis, nous naquîmes—*fut.* je naîtrai, nous
naîtrons—*Condit. prés.* je naîtrais, nous naîtrions
—*Impérat.* nais, naissons—*Subj. prés.* que je
naisse, que nous naissions—*imparf.* que je
naquisse, que nous naquissions.

Ὁμοίως καὶ τὸ renaître, ἀναγεννᾶσθαι.

Nuire		nuisant		nui		je nuis		je nuisis
βλάπτειν				καὶ διὰ τὸ θελυγόν				

Κλίνεται ὡς τὸ instruire.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défin.
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Oindre ἀλείφειν	oignant	oint-e	j' oins	j' oignis
--------------------	---------	--------	---------	-----------

ὦ; τὸ craindre.

Paitre βόσκειν	paissant	pu καὶ διὰ τὸ θηλυκόν	je pais	---
-------------------	----------	-----------------------------	---------	-----

Indic. prés. je pais, tu pais, il pait, nous paissions, vous paisez, ils paissent—*imparf.* je paissais, nous paissions—*ἀνευ pas. déf.—fut.* je paîtrai, nous paîtrons—*Condit. prés.* je paîtrais, nous paîtrions—*Impérat.* pais, paissions—*Subj. prés.* que je paisse, que nous paisions.

Ὁμοίως καὶ τὸ repaitre, τρώγειν, ἐπὶ ὁδοιπόρων καὶ ἵππων· βόσκειν ἐπὶ ζώων· ἔχει ὁμῶς *pas. déf.* je repus.

Paraître φαίνεσθαι	paraissant	paru-e	je parais	je parus
-----------------------	------------	--------	-----------	----------

Indic. prés. je parais, tu parais, il paraît, nous paraissions, vous paraissez, ils paraissent—*imparf.* je paraissais, nous paraissions

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

—*pas. déf.* je parus, nous parûmes—*fut.* je paraîtrai, nous paraîtrons—*Condit. prés.* je paraîtrais, nous paraîtrions—*Impérat.* paraïs, paraïssons—*Subj. prés.* que je paraïsse, que nous paraïssions—*imparf.* que je parusse, que nous parussions.

Ὁμοίως καὶ τὰ apparaitre, ἀναφαίνεσθαι—comparaître, παρίστασθαι—disparaître, ἀφανίζεσθαι—reparaître, ἀναφαίνεσθαι.

peindre | peignant | peint.e | je peins | je peignis
ζωγραφίζειν | | | |

Ὡς τὸ craindre.

poindre | — | — | — | —
φύειν | | | |
νατέλλειν

Ἐν χρήσει μόνον εἰς τὸ *infinit.* *prés.* καὶ τὰ τρίτα πρόσωπα τοῦ μέλλοντος ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ τῶν φυτῶν, οἷον le jour poindra bientôt, ἡ ἡμέρα θέλει ἀνατείλει μετ' οὐ πολὺ—l'herbe commence à poindre, τὸ χόρτον ἄρχεται νὰ φύῃ.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Plaire ἀρέσκειν	plaisant	plu καὶ διὰ τὸ ἐκλυόν	je plais	je plus
--------------------	----------	-----------------------------	----------	---------

Indic. prés. je plais, nous plaisons—*imparf.* je plaisais, nous plaisons—*pas. déf.* je plus, nous plûmes—*fut.* je plairai, nous plairons—*Condit. prés.* je plairais, nous plairions—*Impérat.* plais, plaisons—*Subj. prés.* que je plaise, **que** nous plaisons—*imparf.* que je plusse, que nous plussions.

Ἐπίσης καὶ τὰ complaire, εὐχρεστέιν—déplaire, ἀπαρέσκειν.

prendre λαμβάνειν	prenant	pris-e	je prends	je pris
----------------------	---------	--------	-----------	---------

Indic. prés. je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent—*imparf.* je prenais, nous prenions—*pas. déf.* je pris, nous prîmes—*fut.* je prendrai, nous prendrons—*Condit. prés.* je prendrais, nous prendrions—*Impérat.* prends, prenons—*Subj. prés.* que je prenne, que nous prenions—*imparf.* que je prisse, que nous prissions.

Ὁμοίως καὶ τὰ apprendre, μανθάνειν—com-

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

prendre, περιλαμβάνειν, ἐννοεῖν—désapprendre, ἀπομανθάνειν, λησμονεῖν—entreprendre, ἐπιχειρεῖν—
méprendre (se) ἀπατᾶσθαι, ὅπερ βοηθεῖται ὑπὸ τοῦ
être—reprendre, ἀναλαμβάνειν—surprendre, κατα-
λαμβάνειν αἰφνιδίως, ἐκπλήττειν.

Résoudre ἀναλύειν διαλύειν	résolvant	résolu	je résous	je résolu
----------------------------------	-----------	--------	-----------	-----------

Κλίνεται ὡς τὸ absoudre, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι
ἔχει *pas. déf.* ὡς τὸ ἐστημεῖώσαμεν. Ἐχει δὲ καὶ
ἕτερον *partic. pas.* résous δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη,
ὡς οὖνος γίνεται χρῆσις ὅταν θέλωμεν νὰ εἴπωμεν,
ὅτι μεταποιεῖται τι εἰς. . . Bois résous en cendre et
en fumée· ξύλον διαλελυμένον εἰς τέφραν καὶ
καπνόν.

Rire γελάειν	riant	ri καὶ διὰ τὸ θηλυκὸν	je ris	je ris
-----------------	-------	-----------------------------	--------	--------

Indic. prés. je ris, nous rions—*imparf.* je
riaais, nous riiions—*pas. déf.* je ris, nous
rîmes—*fut.* je rirai, nous rirons—*Condit. prés.*
je rirais, nous ririons—*Impérat.* ris, rions

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

—*Subj. prés.* que je rie, que nous riions—*imparf.* que je risse, que nous rissions.

Ὁμοίως καὶ τὸ sourire, μειδιᾶν.

Suffire	suffisant	suffi-e	je suffis	je sus
ἐπαρκεῖν				

Indic. prés. je suffis, nous suffisons—*imparf.* je suffisais, nous suffisions—*pas. déf.* je suffis, nous suffîmes—*fut.* je suffirai, nous suffirons—*Condit. prés.* je suffirais, nous suffirions—*Impérat.* suffis, suffisons—*Subj. prés.* que je suffisse, que nous suffissions—*imparf.* que je suffisse, que nous suffissions.

Suivre	suis	suivi-e	je suis	je suivis
ἀκολουθεῖν				

Indic. prés. je suis, nous suivons—*imparf.* je suivais, nous suivions—*pas. déf.* je suivis, nous suivîmes—*fut.* je suivrai, nous suivrons—*Condit. prés.* je suivrais, nous suivrions—*Impérat.* suis, suivons—*Subj. prés.* que je suive, que nous suivions—*imparf.* que je suivisse, que nous suivissions.

Ἐπίσης καὶ τὰ poursuivre, καταδύκειν—s' en-

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

suivre, ἔπεισθαι, ὅπερ εἶναι μόνον εὐχρηστον εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ τε ἐνικοῦ καὶ τοῦ πληθυντικοῦ, οἷον· il s'ensuit, ἔπεται κ. τ. λ.

Taire	taisant	tu-e	je tais	je tus
σιωπᾶν				

Indic. prés. je tais, nous taisons—*imparf.* je taisais, nous taisions—*pas. déf.* je tu, nous tûmes—*fut.* je tairai, nous tairons—*Condit. prés.* je tairais, nous tairions—*Impérat.* tais, taisons—*Subj. prés.* que je taise, que nous taisions—*imparf.* que je tusse, que nous tussions.

Εἶναι καὶ αὐτοπαθές· se taire, καὶ τότε οἱ σύνθετοι σχηματίζονται διὰ τοῦ être.

Teindre	teignant	teint-e	je teins	je teignais
βάπτειν				

Ὡς τὸ craindre.

Ἐπίσης καὶ τὸ atteindre, ἀφικνεῖσθαι, ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, προσβάλλειν—restreindre, συστέλλειν, se restreindre, περιορίζεσθαι, ὅπερ ἔχει τοὺς συνθέτους μετὰ τοῦ être, καὶ reteindre μεταβάπτειν.

Infinitif présent	Participe présent	Participe passé	Indicatif présent	Passé défini
----------------------	----------------------	--------------------	----------------------	-----------------

Traire ἀνέλγειν	trayant	trait-e	je trais	—
--------------------	---------	---------	----------	---

Indic. prés. je trais, tu trais, il trait, nous trayons, vous trayez, ils traitent—*imparf.* je trayais, nous trayions ἀνευ *pas. déf.—fut.* je trairai, nous trairons—*Condit. prés.* je trairais, nous trairions—*Impérat.* trais, trayons—*Subj. prés.* que je traie, que nous trayions ἀνευ —*imparf.*

ὁμοίως καὶ τὴν ἀβστρεῖν, ἀφαιρεῖν (διανοητικῶς)
—distraire, περισπᾶν—retraire, ρυτίζειν—sous-
traire, ὑπεζαίρειν.

Vaincre νικᾶν	vainquant	vaincu-e	je vains	je vain- quis
------------------	-----------	----------	----------	------------------

Indic. prés. je vains, tu vains, il vaine, nous vainquons, vous vainquez, il vainquent—*imparf.* je vainquais, nous vainquions—*pas. déf.* je vainquis, nous vainquimes—*fut.* je vaincrai, nous vaincrons—*Condit. prés.* je vaincrais, nous vaincristions—*Impérat.* vains, vainquons—*Subj. prés.* que je vainque, que nous vainquions—*imparf.* que je vainquisse, que nous vainquissions.

Infinitif	Participe	Participe	Indicatif	Passé
présent	présent	passé	présent	défini

Οὕτω καὶ τὸ convaincre, πείθειν καὶ se convaincre, πληροφορεῖσθαι, πείθεσθαι, καὶ τούτου οἱ σύνθετοι σχηματίζονται διὰ τοῦ être.

Vivre	{	vivant	{	vécu	{	je vis	{	je vécus
ζειν				καὶ διὰ τὸ				
				θηλυκὸν				

Indic. prés. je vis, nous vivons—*imparf* je vivais, nous vivions—*pas. déf.* je vécus, nous vécûmes—*fut.* je vivrai, nous vivrons—*Condit. prés.* je vivrais, nous vivrions—*Impérat.* vis, vivons—*Subj. prés.* que je vive, que nous vivions—*imparf.* que je vécusse, que nous vécussions.

Ἐπίσης καὶ τὸ revivre, ἀναζῆν—survivre, ἐπιζῆν.

Σημ. Ὅπως μᾶλλον βοηθήσωμεν τὸν μαθητὴν, σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς ἐπὶ τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων.

Εἰς τὴν διωτέραν συζυγίαν τὰ ῥήματα boullir, mentir, partir, se repentir, sentir, servir, sortir ἀποβάλλουσιν εἰς τὴν indicatif présent τὸ τελικὸν σύμφωνον τῆς ρίζης, ὅσον· je bouillir, je dors, je mens, je pars, je me repens, je sens, je sers, je sors, —Τὰ δὲ acquiescer, conquiescer, courir, quiescer, requiescer, mourir, ἀποβάλλουσι τὸ χαρακτηριστικὸν ἰ εἰς τὸν futur καὶ εἰς τὸ Conditionnel présent καὶ λαμβάνουσιν ἀντ' αὐτοῦ τὸ r, ὅπερ ὅς ἐκ τούτου διπλοῦται.

Εἰς τὴν τετάρτην συζυγίαν τὰ ῥήματα *batt re, mett re, prend re, coud re, moud re* δὲν λαμβάνουσι τὸ *i* εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον τοῦ indicatif présent, καὶ ἐπομένως ἔχουσιν οὕτω· *il bat, il met, il prend, il coud, il moud*, ἀντὶ τῶν *il bat t, il met t, il prend t, il coud t, il moud t*. Ἄπ' ἐναντίας τὰ εἰς *indre, soudre* λήγοντα ῥήματα ἀποβάλλουσι τὸ τελικὸν τῆς ρίζης *d* καὶ λαμβάνουσι τὸ *t*, ὡς ἤδη εἶπομεν ἐν σελίδι 247 ἐπὶ τῆς τετάρτης συζυγίας τῶν ὁμαλῶν ρημάτων.

Ὅλα τὰ εἰς *aître* λαμβάνουσι τὸ accent circonflexe ἐπὶ τοῦ *i* πρὸ τοῦ *t*, πρὸς τούτοις τὸ *croître* τὴν λαμβάνει καὶ εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα τὰ ὁμοιάζοντα μὲ ἑκαῖνα τοῦ *croître*.

Καθ' ὅλην τὴν κλίσιν τοῦ ῥήματος *vaincre* ἡ *c* τρέπεται εἰς *qu* πρὸ φωνήεντος.

ΓΥΜΝΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΣΥΖΥΓΙΩΝ

ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

Exercice XXXX—Γύμνασμα ΑΕ'.

Ἐπὶ τῆς πρώτης συζυγίας

Σημ. Ἐπαναλαμβάνομεν ἐνταῦθα δι' ὅλα τὰ ἐπόμενα γυμνάσματα ὅτι τὰ ῥήματα τίθενται εἰς τὸ infinitif présent, καὶ ὅτι ὁ μυθότης οὐκ εἶναι ἀπαραίτητος ἐν παραθέσει σημειούμενων χρόνων, συντάσεων αὐτῶν κατὰ τὴν ἀριθμὸν καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποκειμένου—Ποιοῦντες χρῆσιν ἄλλων ὁμαλῶν ρημάτων, πάντοτε κατὰ τὸ infinitif présent, σημειοῦμεν ἐπίσης ἐν παραθέσει τὸν χρόνον, ὅπως ὁ μαθητὴς σχηματίζῃ διόντως αὐτόν,

J' envoyer (fut.) bientôt¹ mon fils au collège²—J' y aller (fut.) le voir souvent, et j' espérer (indic. prés.) qu' il y fera des progrès—Partir) —impérat.) de peur³ qu' on n'

envoyer (*subj. prés.*) vous chercher. Envoyer (*impérat*) moi ton valet⁴, si tu ne me l'envoyer (*indic. prés.*), il faudra que je t'envoyer (*subj. prés.*) le mien—Si vous aller (*fut.*) à l'école, vous pourrez devenir savant—Je m'en aller (*indic. prés.*) de chez vous chez nous⁵—Nous envoyer (*indic. imparf.*) quelqu'un vous chercher, lorsque⁶ votre domestique est venu nous dire, de votre part⁷, que vous ne viendriez pas—A quelle heure votre père s'en aller (*pas. déf.*) il?—Aller (*impérat 2. p. s.*) ouvrir la porte; on frappe⁸—Nous aller (*fut.*) dans peu de jours⁹ habiter la campagne, et, si vous le trouvez bon¹⁰, nous vous envoyer (*fut.*) souvent, et avec plaisir, de nos meilleurs fruits—Il faut que je m'en aller (*subj. prés.*) avant que l'orage¹¹ éclater¹² (*subj. prés.*) car j'habiter (*indic. prés.*) loin d'ici—Mon fils, je sonhaier (*indic. prés.*) qu'avec l'âge tu aller (*subj. prés.*) toujours croissant¹³ en sagesse¹⁴ et en vertu—J'envoyer (*condit. prés.*) la voiture chez ton frère, si j'être (*condit. prés.* ἴδς ὅπως περὶ τοῦ χρόνου τοῦτου ἐν σελ. 264) sûr que ma mère s'y trouvât—Souvenir) *impérat. 2.º p. s.* ῥήμ. ἀντιπαθ. que cette malle¹⁵ doit envoyer (*infin. pas.* παθητικὸς τύπος) dans la station¹⁶ du chemin de fer¹⁷ pour Rome¹⁸—Vous vous en aller (*condit. prés.*) tout de suite¹⁹, si vous aviez su qu'on vous attendre (*indic.*

imparf. à la gare²⁰—Nous envoyer (*condit. pas.*) chercher un médecin, si l'état du malade empirer²¹ (*indic. p. q. p.*)—Aller (*impérat.*) donc tous au-devant²² de votre père, qui vient d'arriver²³—Il faudrait que nous envoyer (*subj. imparf.*) les invitations du dîner à temps—Je crois que ton vieux oncle aller (*pass. indéf.*) se coucher²⁴—A quelle heure vous en aller (*pas. indéf.*) vous?—Pour quelle raison vos frères s'en aller (*pas. déf.*) ils si tôt²⁵?—Dieu nous envoyer (*indic. prés.*) le bien, et nous chercher (*indic. prés.*) le mal—Dis à ton père que j'aller (*ful.*) le trouver prochainement²⁶.

¹Μετ' οὐ πολὺ, ²ἐκ παιδευτήριον, ³μήπως, διὰ τὰ μὴ, ⁴ὑπηρέτης, ⁵ἀπὸ τῆς οἰκίας σας εἰς τὴν οἰκίαν μου, ⁶ᾶταν, ⁷μέρους σου, ⁸κρούειν, ⁹ἐντὸς ἐλπίων ἡμερῶν, ¹⁰ἂν εὐχρεστέησθε, ¹¹καταιγίς, ¹²ἐκρήγνυσθαι, ¹³(aller croissant) προοδίζειν, ¹⁴φρόνησις, ¹⁵κιβώτιον, ¹⁶σταθμός, ¹⁷σιδηρόδρομος, ¹⁸Ρώμη, ¹⁹πάραυτα, ²⁰ὄρμος, ²¹χειροτερέειν, ²²εἰς συνάντησιν, ²³ἤδη ἔφθασε, ²⁴νὰ κοιμηθῇ, ²⁵τόσον ταχέως, ²⁶προσεχῶς.

EXERCICE XXXVI—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΔΕΥΤ.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας.

Vous acquérir (*cond. prés.*) en vain¹ la science; si vous n'acquérir (*imparf. indic.*) point² la vertu—Ceux qui assaillir (*indic. prés.*) toujours
ΕΜΠ. ΓΑΛΛΟΣ 21

plus exposer³ (*indic. prés.* τύπος παθητικός) (α),
 que⁴ ceux qui assaillir (ὡς τὸ προηγούμενον) — L'im-
 mortalité⁵ ne s'acquérir (*indic. prés.*) que par⁶ les
 actions les plus éclatantes⁷ — Je ne permets pas que
 vous cueillir (*subj. prés.*) ces fleurs — Cette eau
 bouillir (*indic. imparf.*) trop fort — Avez-vous vu
 comme il courir (*indic. imparf.*) après vous⁸? —
 Il fallait que je parcourir (*subj. imparf.*) tout
 l'espace⁹ entre¹⁰ le jardin et la grange¹¹, pour
 l'empêcher de tomber dans le fossé — Vous ne
 mentir (*condit. prés.*) pas si vous connaissiez toute
 la laideur¹² et toute la lâcheté¹³ du mensonge¹⁴
 — Tenir (*impérat.*) vos engagements¹⁵ — Elever
 (*impérat.*) votre âme si haut, que les offenses¹⁶
 ne parvenir (*subj. prés.*) pas jusqu' à elle — Judas
 trahir (*pas. déf.*) le divin Maître, et se repentir
 (ὁμοίως) — Les premiers chrétiens souffrir (*indic.*
imparf.) la mort avec courage — Alexandre mou-
 rir (*pas. déf.*) à la fleur de l'âge — Nous partir
 (*pas. déf.* ἐπίσης καὶ τὰ ἐπόμενα ῥήματα τῆς συ-
 ζυγίας ταύτης) de grand matin¹⁷, nous parcourir
 le bois, nous cueillir des noisettes, vous sur-
 venir, vous accourir vers nous, nous tressaillir
 de joie à votre approche¹⁸, nous vous offrir
 de partager¹⁹ notre récolte, vous consentir, nous
 sortir ensemble de la forêt, et nous revenir
 dans la ville, contents de notre journée — Un

(α) Ἴδε τὴν δευτέραν παράγραφον τῆς ἐν σελίδι 205
 σημειώσεως. Τοῦτο δὲ σημειοῦμεν ἅπαξ ἐνταῦθα.

soldat se déshonorer²⁰ (*indic. prés.*) en fuir (*partic. prés.*)—Acquérir (*impérat. 2. p. p.*) une bonne réputation, puis reposer²¹ vous (*ἐπίστας*)—Le mal est plutôt venir (*part. pas.*) que partir²² (*ὁμοίως*)—Tu convenir (*fut. τὰ ἐπόμενα ἐπίστας*) de tes torts, tu te repentir, tu ne mentir plus, tu secourir les malheureux, et je redevenir ton ami—Il n'est pire eau que l' eau qui dormir²³ (*indic. prés.*)—Les petits cadeaux entretenir (*indic. prés.*) l' amitié.—Vêtir (*impérat. 2. p. s. τοῦ ἀντωνυμ. τύπου*) promptement²⁴—La devanture²⁵ de cette fenêtre saillir (*indic. imparf.*) beaucoup—Ouvrir (*Impérat. 2 p. s.*) la porte—Nous lui offrir (*indic. p. g. p.*) notre maison pour tout le temps qu' il rester (*condit. pas. μετὰ τοῦ être*) ici, mais il partir (*pas. indéf.*) après une heure—Je ne dormir pas (*pas. indéf.*) de la nuit²⁶—Je faillir (*pas. déf.*) tomber du haut de la tour²⁷—Il faut que nous sortir (*subj. prés.*) de très bonne heure²⁸, pour nous rendre à la station²⁹—Malgré toute³⁰ son économie³¹ il ne parvenir (*indic. prés.*) pas à lier les deux bouts³²— Si tu agir (*indic. prés.*) convenablement³³, tu obtenir (*fut.*) ce que tu désirer (*indic. prés.*)

¹Ματαιῶς, ²οὐδαμῶς, ³ἐκτίθεισθαι, ⁴ἤ, ⁵ἀθανασίᾳ, ⁶εἰμὴ διὰ, ⁷λαμπρὸς, ⁸κατόπιν σοῦ, ⁹διάστημα, ¹⁰μεταξὺ, ¹¹χορτοβολή, ¹²ἀσχημία, ¹³δελία, ¹⁴ψεῦδος, ¹⁵ὑπόσχεσις, ¹⁶προσβολή, ¹⁷λίαν ἐνωρίς, ¹⁸ἄφιξις, ¹⁹συμμετέχειν, ²⁰ἀτιμάζεσθαι, ²¹ἀναπαύεσθαι, ²²εἶναι ταχύτερον εἰς τὸ νὰ ἔρχηται ἢ νὰ ἀπέρχηται, ²³λιμνάζειν, ²⁴τα-

χέως, ²⁵τὸ πρόσθιον μέρος, ²⁶καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ²⁷πύργος, ²⁸λίαν ἐνωρίς, ²⁹σταθμός, ³⁰μὲ ὅλην, ³¹οἰκονομία, ³²νὰ δέσῃ τὰ δύο ἄκρα, τουτέστι, δὲν δύναται νὰ προβλέψῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του, ³³δεόντως, εὐπρεπῶς.

EXERCICE XXXVII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΑΖ'.

Ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας

Nous ne voir (*indic. prés.*) toujours les choses telles qu'elles sont—Quand tu savoir (*fut.*) travailler, tu pourvoir (*ἐπίσης*) toi-même à tes besoins—L' instruction est le seul bien que la fortune ne pouvoir (*indic. prés.*) nous ravir¹—Tu devoir (*condit. prés.*) t' occuper plus assidûment² de tes leçons—Il falloir (*indic. prés.*) que l' orateur savoir (*subj. prés.*) se plier³ aux circonstances—Asseoir (*impérat. 1. p. p.*) à l' ombre⁴ de ce marronnier⁵—Il pleuvoir (*indic. prés.*) rarement⁶ en Égypte⁷—On désirer (*condit. prés.*) que les juges⁸ surseoir (*subj. imparf.*) à leur jugement—On perd souvent en vouloir (*partic. prés.*) trop gagner⁹—Il savoir (*pas. indéf.*) se frayer¹⁰ un chemin parmi les difficultés de la cour¹¹—On supporter¹² (*indic. prés.*) avec plus de courage un malheur prévoir (*partic. pas.*)—Savoir (*impérat.*) contenir¹³ nos passions.—Le paresseux ne savoir (*fut.*) jamais rien—Cette terre lui valoir¹⁴ (*pas. déf.*) l' année passée mille francs—Concevoir (*fut. 3 p. s.*) qui pouvoir (*ἐπίσης*)—La bonté de Dieu

prévoir (*pas. indéf.*) tous nos besoins et y pour-
voir (*ἐπίσας*)—Les premiers hommes ne savoir
(*indic. imparf.*) retrouver le feu—Vouloir (*im-
pérat. 2 p. p.*) agréer¹⁵ ce livre—Vous ne voir
(*indic. imparf.*) pas où votre imprudence vous
conduirait—Qui penser (*condit. pas.*) qu' il
pleuvoir (*condit. prés.*) aujourd' hui?—Il ne
seoir (*indic. prés.*) pas à un homme de mé-
priser¹⁶ son semblable—Cette affaire ne va-
loir (*indic. prés.*) pas la peine d' y penser—Vous
ne mouvoir (*fut.*) pas cette pierre—Il promouvoir
(*fut. παθητ. τύπος*) au grade de capitaine¹⁷
—Il valoir (*condit. prés.*) mieux que tu être (*subj.
imparf.*) muet que menteur¹⁸—Il est dépourvoir
(*part. pass.*) de tout moyen de subsistance¹⁹—Je
vouloir (*ind. prés.*) faire le bien et fuir le mal—
Ne vous mouvoir (*impérat.*) pas—Il s' émouvoir
(*pas. déf.*) en la voir (*partic. prés.*) si pauvre—
Celui qui ne travailler (*indic. prés.*) pas, ne va-
loir (*ὁμοίως*) pas la nourriture qu' il prend.

¹Ἀφαιρεῖν, ²ἐνδελεχέστερον, ³ἐνδίδειν, κλίνειν,
⁴σκιᾷ, ⁵καστανία, ⁶σπανίως, ⁷Αἴγυπτος, ⁸δικαστής,
⁹κερδίζειν, ¹⁰ἀνοίγειν, ¹¹αὐλή, ἀνακτόριον, ¹²ὑποφέ-
ρειν, ¹³καταστέλλειν, ¹⁴ἀποδίδειν, ¹⁵δέχεσθαι, ¹⁶κα-
ταφρονεῖν, ¹⁷λοχαγός, ¹⁸ψεύστης, ¹⁹συντήρησις.

EXERCICE XXXVIII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΔΗ'.

Ἐπὶ τῇς τετάρτης συζυγίας.

Le monde mourir (*indic. prés.*) et renaître (δ-

μοίως) sans cesse¹—Si tu vouloir (*indic. prés.*) bien mourir, il est nécessaire que tu vivre (*subj. prés.*) bien—On désirer (*condit. prés.*) que j' apprendre (*subj. imparf. ἐπίσης καὶ τὰ ἐπόμενα*), que tu lire couramment², qu' il écrire plus vite, que nous peindre avec goût, que vous comprendre bien, qu' ils s' instruire toujours—N' entreprendre (*Impérat.*) jamais rien au-dessus de vos forces—Le blé que ce moulin moudre (*indic. prés.*) ne donner (*ἐπίσης*) pas une bonne farine—Un livre lire (*partic. prés.*), n' est pas toujours uu livre comprendre (*ἐπίσης*)—L' amour du sol natal ne s' éteindre (*indic. prés.*) jamais dans le cœur de l' homme—Fontenelle³ vivre (*pas. déf.*) cent ans—Le jour poindre (*pas. indéf.*), et bientôt après le soleil luire (*δμοίως*)—Tu accroître (*fut.*) ton bien si tu t' en occuper (*indic. prés.*)—Les prophètes prédire (*pas. déf.*) la venue⁴ de Jésus-Christ—On croire (*indic. imparf.*) antrefois que la terre être (*indic. imparf.*) plate⁵—Coudre (*impérat.*) ton cahier⁶—Ne dire (*impérat.*) pas tout ce que vous faire (*indic. prés.*) mais faire (*impérat.*) ce que vous dire (*indic. prés.*)—Nos aïeux vivre et mourir (*indic. imparf.*) dans les lieux où ils naître (*δμοίως*)—On pécher⁷ (*indic. prés.*) de deux manières: d' abord en faire (*partic. prés.*) le mal, ensuite⁸ en omettre (*δμοίως*) de faire le bien—Paul conduire (*pas. déf. καὶ τὰ ἐπόμενα ἐπίσης*) les bœufs à l' étable⁹; Antoine moudre le maïs¹⁰; ma sœur

coudre les sacs—Nous construire (*condit. prés.*) le moulin à vapeur¹¹, si nous nous défaire (*imparf. indic.*) du champ qui être (*indic. prés.*) au delà¹² de la rivière—Il falloir (*indic. prés.*) que nous le contraindre (*subj. prés.*) à remplir son devoir—Tu convaincre (*condit. prés.*) difficilement un entêté¹³—Faire (*impérat. 2 p. p.*) qu' il traire (*subj. prés.*) les vaches¹⁴—Je vouloir (*condit. prés.*) que ces enfants mettre (*subj. imparf.*) plus de bonne volonté à faire leurs leçons, et qu' ils satisfaire (*ἐπίσας*) mieux leurs maîtres—Ne permettre (*impérat. 2 p. p.*) pas qu' ils se battre (*subj. prés.*) ainsi; ils pouvoir (*condit. prés.*) se faire mal—Nous écrire (*pas. déf.*) la semaine passée à notre père; il nous répondre (*pas. indéf.*) cette semaine—Nous mourir (*fut.*) un jour, quoi que nous faire (*subj. prés.*)—C' est un problème que vous ne résoudre pas (*fut.*) facilement¹⁵—Heureux celui qui vaincre (*indic. prés.*) ses passions—Il falloir (*condit. prés.*) que ceux qui parler, (*indic. prés.*) se mettre (*subj. imparf.*) à la portée¹⁶ de ceux qui écouter (*indic. prés.*)—Ce joueur¹⁷ se méprendre (*indic. imparf.*) à chaque instant¹⁸, et nous en rire (*pas. déf.*) à notre aise¹⁹—Nous boire (*indic. p. p.*) une excellente bière à Munich²⁰—Voilà des œufs bien frire (*partic. pas.*); je vouloir (*condit. prés.*) que mon cuisinier en faire frire (*subj. imparf.*) d' aussi bons—L' homme qui paître (*indic. prés.*) le troupeau être (*indic. prés.*) malade—Il

falloir (*indic. prés.*) que vous découdre (*subj. prés.*) la paillese²¹—Ces fleurs croître (*indic. prés.*) vite—Je ne croire (*indic. prés.*) pas qu' il connaître (*subj. prés.*) mon secret pour la confection²² du vin; le connaître il encore (*subj. imparf.*) je ne pouvoir (*condit. prés.*) y rien faire—Ne médire (*impérat. 1 p. p.*) de personne; mais maudire (ταῦτὸ) le mal—Nous vivre (*condit. prés.*) plus longtemps²³, si nous savoir (*imparf. indic.*) nous régler—Je vouloir (*condit. prés.*) que le teinturier²⁴ teindre (*subj. imparf.*) en vert le drap que je lui donner (*pas. indéf.*)—Mon avocat combattre (*pas. déf.*) victorieusement²⁵ les arguments²⁶ de mon adversaire²⁷—Paul et Julien²⁸ se battre (*pas. indéf.*) courageusement²⁹ dans la dernière campagne³⁰—Que Dieu accroître (*subj. prés.*) toujours votre prospérité³¹.

¹ Διακόπως, ² τροχάδην, ³ φοντενέλλος, ⁴ ἔλευσις, ⁵ ὀμαλός, ⁶ ἴσος, ⁷ τετράδιον, ⁸ ἀμαρτάνειν, ⁹ ἔπειτα, ¹⁰ ἀραβόσιτος, ¹¹ ἀτμόμυλος, ¹² πέραν, ¹³ ισχυρογνώμων, ¹⁴ ἀγέλας, ¹⁵ εὐκόλως, ¹⁶ συγκατατίθεσθαι πρὸς τὴν διανοητικὴν ἱκανότητα, ¹⁷ παίκτης, ¹⁸ σφάλλειν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ¹⁹ εὐθύμως, ²⁰ Μόναχον, ²¹ ἀχμρόστρωμα, ²² κατασκευή, ²³ πλείων χρόνος, πλείοτερον, ²⁴ βαφεύς, ²⁵ κατὰ κράτος, ²⁶ ἐπιχείρημα, ²⁷ ἀντίπαλος, ²⁸ Παῦλος καὶ Ἰουλιανός, ²⁹ θαρραλέως, ³⁰ ἐκστρατεία, ³¹ εὐημερία.

ΕΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Ἐκθέσαντες τὰ ῥήματα καθ' ὅλους τοὺς τύπους,

κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν εἰς τὸν μαθητὴν κανόνας τινὰς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ ρήματος ἐν ταῖς διαφόροις περιστάσει τοῦ λόγου.

Περὶ υποκειμένου—Du sujet.

Εἶπομεν (σελίδ. 165), ὅτι πᾶσα πρότασις ἔχει ἐν υποκείμενον. Ἐκ τοῦ υποκειμένου τούτου, ἐκπεφρασμένου ἢ καὶ ὑπεννοουμένου, ὅπερ ἐστὶν εἴτε ὄνομα, εἴτε ἀντωνυμία, εἴτε ἀπαρέμφατον, εἴτε ἄλλη τις ἔκφρασις οὐσιαστικῆς ἐννοίας (σελ. 166), ἐξαρτᾶται τὸ ῥῆμα καθ' ὅλας τὰς ἐγκλίσεις. Ὑπεννοεῖται δὲ πάντοτε εἰς τὴν προστακτικὴν, διὸ λέγομεν *Va et reviens vite* ἀντὶ τοῦ *loi va et toi reviens vite*, πορεύου καὶ ἐπίστρεψον ταχέως.

Καθὼς τὸ ρῆμα ἔχει πάντοτε υποκείμενόν τι, οὕτω δὲν ὑπάρχει υποκείμενον ἄνευ ρήματος, ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν λ. χ. *Les passions sont comme les liqueurs spiritueuses qui moins elles s' exhalent, plus elles acquièrent de force*, διότι τὸ *qui* δὲν ἔχει ῥῆμα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ εἰπώμεν *Les passions sont comme les liqueurs spiritueuses; moins elles s' exhalent, plus elles acquièrent de force*, τὰ πάθη εἰσὶν ὡς τὰ πνευματώδη ποτά· ὅσω ὀλιγότερον αὐτὰ ἐξατμίζονται, τόσο περὶ σσότερον ἀποκτῶσι δύναμιν.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει ἡ χρῆσις τοῦ υποκειμένου καὶ τῆς ἀντωνυμίας συνάμα, ἂν καὶ διαχωρίζεται διὰ παρεμβαλλομένου συμπληρώματος, καὶ τῷ ὄντι εἰς τὴν ἐξῆς πρότασιν *Ta saeur, après son voyage et les bains de mer, elle se trouve dans*

falloir (*indic. prés.*) que vous découdre (*subj. prés.*) la paillasse²¹—Ces fleurs croître (*indic. prés.*) vite—Je ne croire (*indic. prés.*) pas qu' il connaître (*subj. prés.*) mon secret pour la confection²² du vin; le connaître il encore (*subj. imparf.*) je ne pouvoir (*condit. prés.*) y rien faire—Ne me dire (*impérat. 1 p. p.*) de personne; mais maudire (ταῦτό) le mal—Nous vivre (*condit. prés.*) plus longtemps²³, si nous savoir (*imparf. indic.*) nous régler—Je vouloir (*condit. prés.*) que le teinturier²⁴ teindre (*subj. imparf.*) en vert le drap que je lui donner (*pas. indéf.*)—Mon avocat combattre (*pas. déf.*) victorieusement²⁵ les arguments²⁶ de mon adversaire²⁷—Paul et Julien²⁸ se battre (*pas. indéf.*) courageusement²⁹ dans la dernière campagne³⁰—Que Dieu accroître (*subj. prés.*) toujours votre prospérité³¹.

¹Ἀδιακόπως, ²τροχάδην, ³Φοντενέλλος, ⁴Ἐλευσις, ⁵μαλὸς, ⁶ἴσος, ⁷τετράδιον, ⁸ἁμαρτάνειν, ⁹ἔπειτα, ¹⁰σταῦλος, ¹¹ἀραβόσιτος, ¹²ἀτμόμυλος, ¹³πέραν, ¹⁴ἰσχυρογνώμων, ¹⁵ἀγέλας, ¹⁶εὐκόλως, ¹⁷συγκατατίθεσθαι πρὸς τὴν διανοητικὴν ἱκανότητα, ¹⁸παίκτης, ¹⁹σφάλλειν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ²⁰εὐθύμως, ²¹μόναχον, ²²ἀχμῶρος, ²³κατασκευὴ, ²⁴πλείων χρόνος, ²⁵πλείοτερον, ²⁶ἀφαιρῶν, ²⁷κατὰ κράτος, ²⁸ἐπιχείρημα, ²⁹ἀντίπαλος, ³⁰Παῦλος καὶ Ἰουλιανὸς, ³¹ἐκστρατεία, ³²ἐνήμερία.

ΕΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Ἐκθέσαντες τὰ ῥήματα καθ' ὅλους τοὺς τύπους,

κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν εἰς τὸν μαθητὴν κα-
νόνας τινάς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ ῥήματος ἐν ταῖς
διαφόροις περιστάσεσι τοῦ λόγου.

Περὶ υποκειμένου—Du sujet.

Εἴπομεν (σελίδ. 465), ὅτι πᾶσα πρότασις ἔχει ἐν
υποκείμενον. Ἐκ τοῦ υποκειμένου τούτου, ἐκπεφρα-
σμένου ἢ καὶ ὑπεννοουμένου, ὅπερ ἐστὶν εἴτε ὄνομα, εἴτε
ἀντωνυμία, εἴτε ἀπαρέμφατον, εἴτε ἄλλη τις ἔκφρα-
σις οὐσιαστικῆς ἐννοίας (σελ. 466), ἐξαρτᾶται τὸ ῥῆμα
καθ' ὅλας τὰς ἐγκλίσεις. Ὑπεννοεῖται δὲ πάντοτε εἰς
τὴν προστακτικὴν, διὸ λέγομεν *Va et reviens vite*
ἀντὶ τοῦ *loi va et loi reviens vite*, πορεύου καὶ
ἐπίστρεψον ταχέως.

Καθὼς τὸ ῥῆμα ἔχει πάντοτε υποκείμενόν τι, οὕτω
δὲν ὑπάρχει υποκείμενον ἄνευ ῥήματος, ὡς ἐκ τούτου
δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν λ. χ. *Les passions sont*
comme les liqueurs spiritueuses qui moins elles
s' exhalent, plus elles acquièrent de force, διότι
τὸ *qui* δὲν ἔχει ῥῆμα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ εἴ-
πωμεν *Les passions sont comme les liqueurs*
spiritueuses; moins elles s' exhalent, plus elles
acquièrent de force, τὰ πάθη εἰσὶν ὡς τὰ πνευματώδη
ποτά· ὅσω ὀλιγότερον αὐτὰ ἐξατμίζονται, τόσο πε-
ρισσότερον ἀποκτῶσι δύναμιν.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει ἡ χρῆσις τοῦ
υποκειμένου καὶ τῆς ἀντωνυμίας συνάμα, ἂν καὶ δια-
χωρίζηται διὰ παρεμβαλλομένου συμπληρώματος, καὶ
τῷ ὄντι εἰς τὴν ἐξῆς πρότασιν *Ta sœur, après son*
voyage et les hains de mer, elle se trouve dans

falloir (*indic. prés.*) que vous découdre (*subj. prés.*) la paille²¹—Ces fleurs croître (*indic. prés.*) vite—Je ne croire (*indic. prés.*) pas qu' il connaître (*subj. prés.*) mon secret pour la confection²² du vin; le connaître il encore (*subj. imparf.*) je ne pouvoir (*condit. prés.*) y rien faire—Ne médire (*impérat. 1 p. p.*) de personne; mais maudire (ταῦτ) le mal—Nous vivre (*condit. prés.*) plus longtemps²³, si nous savoir (*imparf. indic.*) nous régler—Je vouloir (*condit. prés.*) que le teinturier²⁴ teindre (*subj. imparf.*) en vert le drap que je lui donner (*pas. indéf.*)—Mon avocat combattre (*pas. déf.*) victorieusement²⁵ les arguments²⁶ de mon adversaire²⁷—Paul et Julien²⁸ se battre (*pas. indéf.*) courageusement²⁹ dans la dernière campagne³⁰—Que Dieu accroître (*subj. prés.*) toujours votre prospérité³¹.

¹Ἀδιακόπως, ²τροχάδην, ³φοντενέλλος, ⁴ἔλευσις, ⁵ὀμαλός, ⁶ἴσος, ⁷τετράδιον, ⁸ἁμαρτάνειν, ⁹σταῦλος, ¹⁰ἀραβόσιτος, ¹¹ἀτμόμυλος, ¹²πέραν, ¹³ἰσχυρογνώμων, ¹⁴ἄγελός, ¹⁵εὐκόλως, ¹⁶συγκατατίθεσθαι πρὸς τὴν διανοητικὴν ἱκανότητα, ¹⁷παίκτης, ¹⁸σφάλλειν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, ¹⁹εὐθύμως, ²⁰Μόναχον, ²¹ἀχρὸς τρωμα, ²²κατασκευή, ²³πλείων χρόνος, πλείοτερον, ²⁴βαφεύς, ²⁵κατὰ κράτος, ²⁶ἐπιχείρημα, ²⁷ἀντίπαλος, ²⁸Παῦλος καὶ Ἰουλιανός, ²⁹θαρραλέως, ³⁰ἐκστρατεία, ³¹εὐημερία.

ΕΤΕΡΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ

Ἐκθέσαντες τὰ ῥήματα καθ' ὅλους τοὺς τύπους,

κρίνομεν ἀναγκαῖον νὰ δώσωμεν εἰς τὸν μαθητὴν κανόνας τινὰς ὡς πρὸς τὴν χρῆσιν τοῦ ρήματος ἐν ταῖς διαφόροις περιστάσεσι τοῦ λόγου.

Περὶ ὑποκειμένου—Du sujet.

Εἴπομεν (σελίδ. 165), ὅτι πᾶσα πρότασις ἔχει ἐν ὑποκειμένον. Ἐκ τοῦ ὑποκειμένου τούτου, ἐκπεφρασμένου ἢ καὶ ὑπεννοουμένου, ὅπερ ἐστὶν εἴτε ὄνομα, εἴτε ἀντωνυμία, εἴτε ἀπαρέμφατον, εἴτε ἄλλη τις ἔκφρασις οὐσιαστικῆς ἐννοίας (σελ. 166), ἐξαρτᾶται τὸ ῥῆμα καθ' ὅλας τὰς ἐγκλίσεις. Ὑπεννοεῖται δὲ πάντοτε εἰς τὴν προστακτικὴν, διὸ λέγομεν *Va et reviens vite* ἀντὶ τοῦ *toi va et toi reviens vite*, πορεύου καὶ ἐπίστρεψον ταχέως.

Καθὼς τὸ ῥῆμα ἔχει πάντοτε ὑποκειμένον τι, οὕτω δὲν ὑπάρχει ὑποκείμενον ἄνευ ρήματος, ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν λ. χ. *Les passions sont comme les liqueurs spiritueuses qui moins elles s'exhalent, plus elles acquièrent de force*, διότι τὸ *qui* δὲν ἔχει ῥῆμα, καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ εἴπωμεν *Les passions sont comme les liqueurs spiritueuses; moins elles s'exhalent, plus elles acquièrent de force*, τὰ πάθη εἰσὶν ὡς τὰ πνευματώδη ποτά· ὅσῳ ὀλιγότερον αὐτὰ ἐξατμίζονται, τόσῳ περισσότερον ἀποκτῶσι δύναμιν.

Δὲν ἐπιτρέπεται ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει ἡ χρῆσις τοῦ ὑποκειμένου καὶ τῆς ἀντωνυμίας συνάμα, ἂν καὶ διαχωρίζεται διὰ παρεμβαλλομένου συμπληρώματος, καὶ τῷ ὄντι εἰς τὴν ἐξῆς πρότασιν *Ta saur, après son voyage et les bains de mer, elle se trouve dans*

un état de santé très-satisfaisant, ἡ ἀδελφὴ σου μετὰ τὸ ταξείδιόν της καὶ τὰ λουτρά της θαλάσσης, αὕτη εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ὑγείας λίαν εὐάρεστον· τὸ *elle* εἶναι ἐσφαλμένος πλεονασμός, ὡς προκύπτει καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἑλληνικῆς μεταφράσεως, ἐν ᾗ ἡ χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας αὕτη εἶναι λάθος προφανές.

Ἄν ὁμοίως εἰς τὸν λόγον ὑπάρχωσι δύο ἢ πλείοτερα ῥήματα ταυτοπροσωποῦντα, τότε ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἢ τὸ ὑποκείμενον τῶν ῥημάτων τούτων ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν, οἶον· *Tu seras aimé, si tu feras ton devoir*· θέλεις ἀγαπῆθῃ, ἂν κάμῃς τὸ χρέος σου.—*Vous viendrez, vous partirez, vous reviendrez, vous ferez ce qu'il vous plaira*. θέλετε ἔλθει, θέλετε ἀναχωρήσει, θέλετε ἐπανέλθει, θέλετε κάμει ὅ,τι σὰς εὐαρεσταῖ.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ πρωτάσεις συνδέωνται διὰ τῆς *et*, *ou*, *ni*, *mais*, τὸ ὑποκείμενον δὲν ἐπαναλαμβάνεται, οἶον· *Vous êtes venu, et parti (x) tout de suite*. Ἔλθετε καὶ ἀνεχωρήσατε εὐθὺς—*En revenant vous viendrez chez moi, ou m' avertirez de votre arrivée*· Ἐπανερχόμενος θέλετε ἔλθει εἰς τὴν οἰκίαν μου, ἢ θέλετε μὲ εἰδοποιήσει περὶ τῆς ἀφίξεώς σας—*Il pense ainsi, ni veut agir autrement*· σκέπτεται οὕτω, οὕτε θέλει νὰ πράξῃ ἄλλως. —*Vous*

(2) Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι πλὴν τοῦ ὑποκειμένου οὐκ παρελείφθη, καὶ τὸ βοηθητικὸν εἰς *es*· Τοῦτο συμβαίνει ὁσάκις τὸ οἶκθεν ἐννοούμενον βοηθητικὸν εἶναι τοῦ αὐτοῦ χρόνου, ἐγκλίσεως, ἀριθμοῦ καὶ προσώπου ὡς τὸ πρρηγούμενον.

le dites, mais ne le faites pas' τὸ λέγετε, ἀλλὰ δὲν τὸ κάμνετε.

Ἐπαναλαμβάνεται ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ρηθέντων μορίων et, ou, ni, mais, ὁπόταν ὁ λόγος ἀπὸ ἀρνητικοῦ γίνεται θετικὸς, ἢ ἀπὸ θετικοῦ γίνεται ἀρνητικὸς, οἷον· *Il ne gagne rien, et il dépense beaucoup*· δὲν κερδίζει τίποτε, καὶ ἐξοδεύει πολλά. — *Vous ferez ce que je vous dis, ou je ne vous parlerez plus de ma vie*· θὰ κάμετε ὅ,τι σὰς λέγω, ἢ δὲν θὰ σὰς ὁμιλήσω πλέον καθ' ὅλον μου τὸν βίον—*Vous ne vous corrigez pas, ni vous pensez régler mieux votre conduite*· σὺς δὲν διορθώνεσθε, οὔτε σιέπεσισθε νὰ ρυθμίσητε κάλλιον τὴν διαγωγὴν σας—*Ton frère est un bon garçon, mais il n'aime pas l'étude* ὁ ἀδελφός σου εἶναι καλὸς νεανίας, ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ τὴν μελέτην.

Τὸ ὑποκείμενον εἴτε ἐκπεφρασμένον εἴτε ὑπεννοούμενον προτάσσεται πάντοτε, ἢ ἐννοεῖται προτασσόμενον τοῦ ρήματος (σελ. 189), ἐκτὸς τῶν ἐπομέων περιστάσεων, καθ' ὧς ἔπεται τῷ ρήματι.

α. Ὅταν ἡ πρότασις ᾖ ἐρωτηματικὴ, ὡς ἐσημειώσαμεν εἰς τὸν ἐρωτηματικὸν τύπον τοῦ ρήματος (σελ. 248), οἷον· *que désirez-vous de moi?* τί ἐπιθυμεῖτε παρ' ἐμοῦ;—*Que vient-il faire ici?* τί ἔρχεται νὰ κάμῃ ἐνταῦθα;—*Qui est cet homme-là?* ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος;

Ταῦτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν ἡ πρότασις ἐμφανῇ ἀμφιβολίαν ἢ θαυμασμόν, διότι καὶ εἰς αὐτὰς τὰς περιστάσεις ἡ πρότασις ἔχει ἐρωτηματικὴν ἐννοιαν, οἷον· *que ferai-je?* τί νὰ κάμω; *que deviendra-*

il ? τί θὰ ἀπογίνη αὐτός ; *que vois-je !* τί βλέπω !

Ἄν ὁμως τὸ ὑποκείμενον ᾗναι ὄνομα, τότε προτάσσεται μὲν τοῦτο τοῦ ῥήματος, συγχρόνως δὲ τίθεται μετὰ τὸ ῥῆμα καὶ ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, οἷον *Ton frère est-il parti?* ὁ ἀδελφός σου ἀνεχώρησε ; *Ce chien que cherche-t-il ?* οὗτος ὁ κύων τί ζητεῖ ;

Β'. Ὅταν ἡ πρότασις ἄρχεται μὲ τὰς ῥήσεις *à peine* μόλις—*aussi*, ὅθεν—*peut-être*, ἴσως—*encore*, μάλιστα—*toujours*, πάντοτε—*en vain*, ματαίως,—*du moins*, *au moins*, τοῦλάχιστον, ὅπωςδῆποτε—οἷον *à peine l'ai-je vu*, μόλις τὸν εἶδον *aussi êtes-vous des nôtres*, ὅθεν σεῖς εἰσθε ἐκ τῶν ἡμετέρων. *peut-être viendra-t-il*, ἴσως θὰ ἔλθῃ *encore est-ce pour te faire plaisir*, μάλιστα δὲ νὰ σοὶ κάμω χάριν *toujours est-il que je n'ai pas reçu ta lettre*, πάντοτε εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σου *en vain tâcha-t-il de le persuader*, ματαίως ἐπειράθη νὰ τὸν καταπείσῃ *du moins a-t-il de quoi vivre*, τοῦλάχιστον ἔχει πῶς νὰ ζήσῃ *au moins avons nous prévenu son père*, ὅπωςδῆποτε εἰδοποιήσαμεν τὸν πατέρα του. Καὶ ναὶ μὲν ὁ τρόπος οὗτος εἶναι γλαφυρότερος, ἀλλὰ δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ τὴν τακτικὴν σύνταξιν χωρὶς ν' ἀμαρτήσωμεν, καὶ νὰ εἴπωμεν λ. χ. *peut-être il viendra—du moins il a de quoi vivre* κ.τ.λ.

Συμβαίνει ὁμως ἐνταῦθα ὅ,τι εἴπομεν καὶ ἐν τῇ τρίτῃ παραγράφῳ τῆς α'. ἐξαίρεσεως ὅταν τὸ ὑποκείμενον ᾗναι ὄνομα, ἐν ᾗ περιπτώσει τοῦτο μὲν προηγείται

τοῦ ῥήματος, ἔπεται δὲ αὐτῷ καὶ ἡ ἀντωνυμία, οἷον
à peine mon commandant me donna-t-il l'ordre
d'avancer, je me suis élançé avec les miens
contre l'ennemi, μόλις ὁ στρατηγός μου μοι ἔ-
δωκε τὴν διαταγὴν νὰ προχωρήσω, ὥρμησα μετὰ τῶν
περὶ ἐμὲ κατὰ τοῦ ἐχθροῦ.

γ'. Ὄταν εἰς τὰς διηγήσεις λέγωμεν ἐν παρενθέ-
σει, ὁ δεῖνα εἶπεν, ὁ ἕτερος ἀπήντησε, λέγεται καὶ
τὰ τοιαῦτα, οἷον Vous devez être content, lui
dis-je, du succès de votre fils—Très-content,
me répondit-il. Πρέπει νὰ ᾖσθε εὐχαριστημένοι,
τῷ εἶπον, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ υἱοῦ σας—Πολὺ
εὐχαριστημένοι, ἀπήντησε—Sous peu nous aurons
une nouvelle Chambre, dit-on. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ
ἔχωμεν νέαν βουλὴν, λέγεται.

δ'. Ὄταν μεταχειριζώμεθα τὸ subjonctif εὐκτικῶς
ἢ ἐπιφωνηματικῶς ἢ καὶ ὑποθετικῶς, κατὰ τὴν ἐπὶ
τοῦ ἐρωτηματικοῦ τύπου τοῦ ῥήματος ὃν παρατήρη-
σιν (σελ. 250), εἴτε τὸ ὑποκείμενον εἶναι ἀντωνυμία,
εἴτε ὄνομα, ἐν ᾗ περιπτώσει ἀποβάλλεται τὸ que
τῆς subjonctif, οἷον puisse-t-il être heureux!
εἴθε νὰ ᾔναι εὐτυχής!—Vive la patrie! ζήτω ἡ πα-
τρίς.—Vous aurez votre habit demain matin,
dussé-je travailler toute la nuit θέλετε ἔχει τὸ
ῥόρεμά σας αὖριον τὴν πρωτάν, καὶ ἂν ὤφειλον νὰ ἐρ-
γασθῶ ὅλην τὴν νύκτα.—N'eussent-ils dépensé
inconsidérément leur argent, qu'ils ne se trou-
veraient à présent en gêne, εἴθε νὰ μὴ εἶχον ἐ-
ξοδεύσει ἀπερισκέπτως τὰ χρήματά των, διότι δὲν
θὰ εὕρισκοντο νῦν εἰς στενοχωρίας!

ε. Όταν ἡ πρότασις ἄρχεται διὰ ρήματος κατὰ περίστασιν ἀπροσώπου (σημ. ἐν σελ. 198) οἷον *il est arrivé un grand malheur*, συνεβη μέγα δυστύχημα—*Il s' est glissé des fautes*, παρεισέφρησαν ἁμαρτήματα τινα· διότι καὶ μὲν προηγείται ἡ ἀντωνυμία *il*, ἀλλ' αὕτη ἀποτελεῖ τὸ γινώρισμα τοῦ ἀπροσώπου τύπου, ἐνῶ τὸ ὑποκείμενον εἶναι τὸ *un grand malheur*, καὶ τὸ *des fautes*, ὅπερ ἔπεται τῷ ρήματι *il est arrivé*, *il s' est glissé*. Τὸ ὑποκείμενον δὲ δύναται νὰ ᾖ οἷουδήποτε γένους, ἢ ἀριθμοῦ.

ς'. Όταν ἡ πρότασις ἄρχεται ἀπὸ τοῦ *tel* ἢ *telle* καὶ τοῦ *ainsi*, οὕτω, οἷον· *Tel est son avis*, τοιαύτη εἶναι ἡ γνώμη του—*Telle fut sa reponse*, τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἀπάντησίς του—*Ainsi finit la question*, οὕτως ἐπεραιώθη τὸ ζήτημα.

Περὶ συμφωνίας τοῦ ρήματος μετὰ τοῦ ὑποκειμένου του

Accord du verbe avec son sujet.

Πᾶν προσωπικὸν ρῆμα συμφωνεῖ ἐν οἰαδήποτε ἐγκλίσει κατ' ἀριθμὸν καὶ πρόσωπον μετὰ τοῦ ὑποκειμένου, ἐκπεφρασμένου ἢ καὶ μὴ, οἷον· *Le temps est pluvieux aujourd' hui*· ὁ καιρὸς εἶναι βροχερὸς σήμερον—*Vous irez à la campagne demain*, σὺς θὰ ὑπάγετε εἰς τὴν ἐξοχὴν αὔριον—*Respectez les vieillards*· σέβασθε τοὺς γέροντας. Ἐνταῦθα τὸ ὑποκείμενον ὑπεννοεῖται καὶ εἶναι προφανῶς ἡ ἀντωνυμία *vous*, ὡς ἂν ἐλέγομεν. *Vous respectez...*

Όταν δὲ ἡ πρότασις σύγκειται ἐκ δύο ἢ πλείο-

νων υποκειμένων ἐνικοῦ ἀριθμοῦ, τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, ἄν καὶ τὰ ὑποκείμενα εἴτι διαφόρων προσώπων, οἷον· *La patience, le travail et la sobriété sont la source du bien être de la vie*· ἡ ὑπομονή, ἡ ἐργασία καὶ ἡ ἐγκράτεια εἰσὶν ἡ πηγὴ τῆς εὐπραγίας τῆς ζωῆς.—Σημειωτέον δὲ ὅτι καθ' ἣν περίπτωσιν τὰ ὑποκείμενα εἰσὶ διχόρων προσώπων, τὸ ῥῆμα συμφωνεῖ πρὸς τὸ ἐπικρατέστερον πρόσωπον· καὶ τὸ μὲν ὑποκείμενον πρώτου προσώπου εἶναι ἐπικρατέστερον τοῦ δευτέρου, τὸ δὲ δεύτερον τοῦ τρίτου, οἷον· *Ton père et moi nous avons pris un beau parti*· ὁ πατήρ σου καὶ ἐγὼ ἐλάβομεν μίαν καλὴν ἀπόφασιν—*Vous et lui serez approuvés de tout le monde*· σεῖς καὶ ἐκεῖνος θέλετε ἐπικινεθῇ παρὰ πάντων. Καὶ εἰς μὲν τὸ πρῶτον παράδειγμα τὸ *moi* πρώτου προσώπου εἶναι ἐπικρατέστερον τοῦ *toi* δευτέρου προσώπου· εἰς δὲ τὸ δεύτερον παράδειγμα τὸ *vous* δευτέρου προσώπου εἶναι ἐπικρατέστερον τοῦ *lui* τρίτου προσώπου.

Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου εἰσὶν αἱ ἐπόμεναι·

α'. Ὅταν μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων υποκειμένων ὑπάρχῃ συνωνυμία τις, οἷον· *La souffrance du corps, et la douleur de l' âme est le partage de l' humanité*· ἡ ὀδύνη τοῦ σώματος καὶ ἡ θλίψις τῆς ψυχῆς εἶναι ὁ κλῆρος τῆς ἀνθρωπότητος. Ἐνταῦθα *souffrance* καὶ *douleur* εἰσὶ σχεδὸν συνώνυμα.

β'. Ὅταν τὰ ὑποκείμενα σχηματίζωσι βαθμολογίαν τινὰ αὐξανομένην, ὥστε τὸ τελευταῖον ὄνομα γὰ ἐλκῆ μᾶλλον τὴν προσοχὴν μας, οἷον· *Co*

sacrifice, votre intérêt, votre honneur, Dieu vous le commande· τὴν θυσίαν ταύτην τὸ συμφέρον σας, ἡ τιμὰ σας, ὁ Θεὸς τὴν ἐπιβάλλουσι. Καὶ τῷ ὅ-τι ἡ τιμὴ εἶναι ὑπερέτερα τοῦ συμφέροντος, καὶ ὁ Θεὸς ὑπέρτερος τῆς τιμῆς, διὸ καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ ῥῆμα συντάσσεται.

γ'. Ὅταν τὰ ὑποκείμενα ἔχωσι τάξιν ἀπαριθμή-
σεως, καὶ ἡ πρότασις ἄρχεται ἢ λήγει διὰ τινος λέ-
ξεως ἀνακεφαλαιούσης τὰς ἄλλας, οἷαι εἰσὶν αἱ,
aucun, chacun, nul, personne, rien, tout, οἶον.
*Tout le monde, nobles, bourgeois, artisans, la-
boueurs y devient soldats·* πᾶς τις, εὐγενής, ἀπλοῦς
πολίτης, τεχνίτης, γεωργός, γίνεται στρατιώτης—
*La chaleur du lieu, le tapage qu' on y faisait,
les sons d' une musique sans mesure, tout lui
agaçait les nerfs·* ἡ θερμότης τοῦ τόπου, ὁ θόρυ-
βος ὅστις ἐγένετο ἐν αὐτῷ, οἱ ἤχοι μουσικῆς ἄνευ
ρυθμοῦ, πάντα ταῦτα ἠρέθιζον τὰ νεῦρά του—*Pain,
viande, vin, légumes, rien ne lui manquait dans
sa solitude·* ἄρτος, κρέας, οἶνος, ὄσπρια, οὐδὲν τῷ
ἔλλειπεν εἰς τὴν ἐρημίαν του—*Père, mère, frères,
domestiques, personne n' était à la maison·* πα-
τὴρ, μήτηρ ἀδελφοί, ὑπηρεταί, οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐν
τῇ οἰκίᾳ.

δ'. Ὅταν τὰ ὑποκείμενα συνδέωνται διὰ τοῦ ου,
οἶον· *Ta maladresse ou ton incurie nous a causé
un si considérable dommage·* ἡ ἀνεπιτηδειότης σου
ἢ ἡ ἀφροντιστία σου μᾶς προὔξενησε τοσοῦτον σπου-
δαίαν βλάβην.

Εὰν ὁμῶς τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ ου ὑποκείμενα

εἰς διαφόρων προσώπων, τότε τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ἐπικρατοῦ, ὡς εἴπομεν ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει τῆς μετὰ τοῦ ὑποκειμένου συμφωνίας τοῦ ῥήματος, οἶον·
Vous ou moi nous partirons pour Athènes· Ὑμεῖς ἢ ἐγὼ θέλομεν ἀναχωρήσει εἰς Ἀθήνας—Vous ou le fils de votre frere vous viendrez nous trouver à Florence· Ὑμεῖς ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ σας θέλετε ἔλθαι νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇτε ἐν Φλωρεντίᾳ.

εἰ. Ὅταν αἱ ῥήσεις *l' un et l' autre, ni l' un ni l' autre*, ἀποτελοῦσι τὸ ὑποκείμενον τοῦ ῥήματος, τοῦτο τίθεται εἰς πληθυντικὸν ἀριθμὸν, οἶον· *L' un et l' autre ont le cerveau trouble· ὁ εἰς καὶ ὁ ἕτερος ἔχουσι τὸν ἐγκέφαλον πεταραγμένον—Ni l' un ni l' autre ne sont pas en bon état de santé· οὔτε ὁ εἷς, οὔτε ὁ ἕτερος εἶναι εἰς καλὴν κατάστασιν ὑγείας.* Ἐννοεῖται κάλλιστα ὅτι τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὅταν τὸ ὑποκείμενον ἀποτελῇται ἐκ δύο ὀνομάτων συνδεομένων διὰ τοῦ ἀρνητικοῦ *ni*, οἶον· *Ni la richesse, ni les honneurs ne rendent l' homme heureux*

Εάν ὅμως τὸ ῥῆμα, τὸ μετὰ τὰς ῥήσεις *ni l' un ni l' autre*, ἢ μετὰ τὰ δύο ὀνόματα τὰ συνδεόμενα διὰ τοῦ *ni* ἐμφαίνῃ προξέν μὴ δυναμένην νὰ τελεσθῇ ἢ ὑπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ὑποκειμένων, ἀποκλειομένου τοῦ ἑτέρου, τότε τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς ἐνικόν, οἶον· *Ni l' un ni l' autre n' obtiendra la place vacante de juge· οὔτε ὁ εἷς, οὔτε ὁ ἕτερος θέλει λάβει τὴν κενὴν θέσιν δικαστοῦ—Ni M. le Duc, ni le Cardinal ne sera nommé ambassa-*

deur· οὔτε ὁ κ. Δουξ, οὔτε ὁ Καρδινάλιος θέλει διορισθῇ πρεσβευτής. Καὶ τῷ ὄντι, ἐπειδὴ εἰς δικαστικῆς καὶ εἰς πρεσβευτικῆς μόνον πρόκειται νὰ διορισθῇ, διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα δὲν δύναται νὰ τεθῇ εἰς εἰς τὸν ἐνικόν.

ς. Ὅταν τὸ ὑποκείμενον ᾗναι ὄνομα περιληπτικὸν collectif (σελ. 37), ἀκολουθοῦμενον ὑπὸ συμπληρώματος (σελ. 166 καὶ ἐπομ.), ἀπείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ἂν τὸ ὄνομα τοῦτο ᾗναι collectif général, περιληπτικὸν γενικόν, ἢ collectif partitif, περιληπτικὸν μεριστικόν· καὶ κατὰ γενικὸν κανόνα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ τοῦ ὀνόματος, καθὼ ἐμφαίνοντος τὴν κυρίαν ιδέαν, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ τοῦ συμπληρώματος, καθ' ὅσον τὸ ὄνομα δὲν παρίστανται ἢ ἐπιδεικνύει ιδέαν. Καὶ εἰσὶν ὀνόματα collectifs généraux τὰ le peuple, la foule, la multitude, l'assemblée, la totalité· εἰσὶ δὲ collectifs partitifs τὰ une foule, une troupe, un nombre, une quantité, une infinité· ἐπομένως λέγομεν ἐπὶ μὲν collectifs généraux· *Le peuple des hébreux mit quarante ans pour entrer dans la terre de promission*· ὁ λαὸς τῶν Ἑβραίων ἐδάπανησε τεσσαράκοντα ἔτη ὅπως εἰσέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας—*L'assemblée des représentants du peuple se déclara en permanence*· ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ἐκηρύχθη ἐν διαρκεῖ συνεδριάσει—*La totalité des perfections de Dieu m' accable*· τὸ σύνολον τῶν τελειοτήτων τοῦ Θεοῦ μὲ καταβάλλει· ἐπὶ δὲ collectifs partitifs· *Une trou-*

pe d' enfants couraient sur la grève· πλήθος παίδων ἔτρεχον ἐπὶ τῆς ἀκτῆς—*Une quantité innombrable de sauterelles s' abattirent sur les champs et détruisirent le blé·* μία ποσότης ἀναριθμητος ἀκρίδων ἐπέπεσον ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, καὶ κατέστρεψαν τὸν εἶτον—*Une infinité de jeunes gens se perdent dans l' oisiveté·* πλεῖστοι νέοι χάνονται ἐν τῇ ἀργίᾳ.

ΣΗΜ. Ὡς εἴπομεν καὶ περὶ τοῦ article partitif (σελ. 34) οὕτω λέγομεν καὶ περὶ τοῦ collectif partitif, ὅτι δηλαδὴ καὶ τοῦτο προσδιορίζει ἐκ τοῦ ὅλου ἐν μέρος, ἐνῶ τὸ collectif général ἐμφαίνει τὸ σύνολον· καὶ τῷ ὄντι εἰς τὰ προηγούμενα παραδείγματα τὰ le peuple, l' assemblée, la totalité, περιλαμβάνουσιν ὅλον τὸν λαόν, ὅλην τὴν συνέλευσιν, τὸ σύνολον· ἐνῶ τὰ une troupe, une quantité, une infinité, ἐκ τοῦ ὅλου τῶν enfants, τῶν sauterelles, τῶν jeunes gens προσδιορίζουσιν ἐν μέρος. Παρατηρεῖται πρὸς τούτοις ὅτι συνήθως τὰ μὲν collectifs généraux συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου le, la, τὰ δὲ collectifs partitifs ὑπὸ τοῦ ἐπιθέτου déterminatif numéral (σελ. 89—91) un καὶ une, διότι ἐμπεριέχουσιν ἰδέαν μεριστικότητος.

Γίνεται ἐνίοτε χρῆσις τῶν ῥήσεων force, nombre, quantité ἄνευ προσδιοριστικοῦ ἄρθρου ἢ ἐπιθέτου, καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ τοῦ συμπληρώματος, οἷον· *Force brillants éclataient sur sa parure·* πλήθος ἀδαμάντων ἔστιλβον ἐπὶ τοῦ καλλωπισμοῦ τῆς—*Nombre d' histo-*

riens l'ont raconté· πολλοὶ ἱστορικοὶ διηγήθησαν τοῦτο—*Quantité de preuves pourront être fournies*· πολλαὶ ἀποδείξεις δύνανται νὰ προσαχθῶσιν.

Ἐπίσης καὶ μετὰ τὸ *la plupart* τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ τοῦ συμπληρώματος, ὡς καὶ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου *la*, καθόσον τὸ *la plupart* ἔχει ἐν αὐτῷ μεριστικὴν σημασίαν, διὸ λέγομεν· *La plupart des hommes ne connaissent pas leurs véritables intérêts*, οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων δὲν γινώσκουσι τὰ ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα.

Μετὰ δὲ τὴν ῥῆσιν *le reste* (τὸ ἐπίλοιπον) τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε εἰς τὸν ἐνικὸν, οἷον· *Le reste des hommes est de mon avis*· τὸ ἐπίλοιπον τῶν ἀνθρώπων εἶναι τῆς γνώμης μου· τοῦτο δὲ λογικῶς, διότι τὸ *le reste* περιλαμβάνει ὅλον τὸ ὑπολειπόμενον μέρος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἔχει τὴν σημασίαν τοῦ *collectif général*.

Προσθέτομεν ἐπὶ τούτοις τοὺς ἑξῆς κανόνας

Ὅταν ἐν τῇ προτάσει γίνεται χρῆσις τῆς ἀντωνυμίας *qui* τὸ ῥῆμα συντάσσεται κατὰ τε τὸ πρόσωπον καὶ τὸν ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου, εἰς ὃ αὕτη ἀναφέρεται, οἷον· *C'est moi qui souffre de tes dérèglements*· ἐγὼ ὑποφέρω ἕνεκα τῶν παρεκτροπῶν σου—*C'est toi qui es le coupable*· σὺ εἶσαι ὁ πταιστήτης—*C'est ton frère qui a payé le compte*· ὁ ἀδελφός σου ἐπλήρωσε τὸν λογαριασμόν. *C'est nous qui achèterons les chevaux*· ἡμεῖς θ' ἀγοράσωμεν τοὺς ἵππους—*C'est vous qui devez*

donner le bon exemple· ὑμεῖς, ὀφείλετε νὰ δώσητε τὸ καλὸν παράδειγμα—Ce sont eux qui viendront· αὐτοὶ θὰ ἔλθωσιν.

Ἐὰν ὁμῶς τὸ κατηγορούμενον (σελ. 165) ἔχη πρὸ αὐτοῦ ἐπίθετόν τι ἐκ τῶν determinatifs (ὀριστικῶν) τότε τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ τοῦτου, οἷον· *Dante est un poète qui en toute matière représente son siècle*· ὁ Δάντης εἶναι ποιητής, ὅστις ἐπὶ παντὸς ἀντικειμένου ἐκπροσωπεῖ τὸν αἰῶνά του—*Votre secrétaire est de ces hommes qui ont peu de mots et beaucoup de faits*· ὁ γραμματεὺς σας εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουσιν ὀλίγα λόγια καὶ πολλὰ ἔργα—*Les Phéniciens furent les premiers navigateurs de l' antiquité qui coururent le long de tous les rivages de la Méditerranée*· οἱ Φοίνικες ὑπῆρξαν αἱ πρῶτοι θαλασσοπόροι τῆς ἀρχαιότητος, οἵτινες περιέπλευσαν ὅλας τὰς παραλίας τῆς Μεσογείου.

Πλὴν μετὰ τὴν ῥῆσιν un de ceux qui τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε εἰς τὸν πληθυντικόν, οἷον· *Mon cocher est un de ceux qui savent mieux conduire une voiture*· ὁ ἄμαξηλάτης μου εἶναι εἰς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες γινώσκουσι κάλλιον νὰ διευθύνωσι μίαν ἄμαξαν.

Ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ ἀρνητικῆς προτάσεως, τὸ ῥῆμα τίθεται πάντοτε εἰς τὸ τρίτον πρόσωπον, οἷον· *Tu n' es pas un artiste qui perd son temps*· δὲν εἶσαι καλλιτέχνης ὅστις νὰ χάσῃ τὸν καιρὸν του—*Vos amis ne sont pas des hommes qui peuvent vous tromper*· οἱ φίλοι σας δὲν εἶναι ἄνθρωποι, οἵτινες δύνανται νὰ σᾶς ἀπατήσωσιν.

Ὄταν ἡ πρότασις ἔχη ὡς ὑποκείμενον ἐπιρρημά τι ποσότητος(α), τὸ ῥῆμα συντάσσεται μετὰ τοῦ συμπληρώματος αὐτοῦ, εἴτε ἐκπεφρασμένου εἴτε καὶ ὑπεννοουμένου, οἷον· *Beaucoup de personnes voudraient savoir, mais peu désirent apprendre*· πολλοὶ θὰ ἤθελον νὰ γινώσκωσιν, ἀλλ' ὀλίγοι ἐπιθυμοῦσι νὰ μάθωσιν. Ἐνταῦθα τὰ *beaucoup* καὶ *peu* εἰσὶν ἐπιρρήματα καὶ ἀποτελοῦσι τὰ ὑποκείμενα τῆς προτάσεως, ἀλλὰ τὰ ῥήματα *voudraient* καὶ *désirent* συντάσσονται μετὰ τοῦ συμπληρώματος *personnes*, ἐκπεφρασμένου εἰς τὸ πρῶτον μέρος τῆς προτάσεως, ὑπεννοουμένου εἰς τὸ δεύτερον.

Ὄταν δὲ γίνεται χρῆσις τῆς ἐπιρρηματικῆς φράσεως *plus d' un*, τὸ ῥῆμα τίθεται κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς τὸν ἐνικόν, οἷον· *Plus d' un voyageur débarqua à cause du mauvais temps*· πλεῖον τοῦ ἐνός περιηγητοῦ ἀπεβιβάσθη ἕνεκα τοῦ κακοῦ καιροῦ.

Ἐὰν ὅμως ἡ πρότασις διαλαμβάνη ἔννοιαν ἀμοιβασιότητος, τότε τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, οἷον· *Plus d' un fripon se dupent l' un l' autre*· πλεῖστοι πανοῦργοι ἀπατῶσιν ἀλλήλους.

Οἱ Γάλλοι μεταχειρίζονται συνήθως τὴν *vous* ἀντὶ

(α) Ἐνίοτε ἐποιήσαμεν μνεῖαν προθέσεως νῦν δὲ καὶ ἐπιρρήματος, καὶ τοι τοῦ μαθητοῦ μὴ γινώσκοντος τὰ μέρη ταῦτα τοῦ λόγου ἐν τῇ γαλλικῇ· φρονεῖμεν ὅμως, ὅτι τὸ τοιοῦτον δὲν ἔχει τι ἀνομαλίας, διότι ὁ διδασκόμενος τὴν γαλλικὴν δὲν θὰ ἀγνοεῖ βεβαίως αὐτὰ ἐν τῇ ἑλληνικῇ, καὶ ἀφ' ἑτέρου δύναται εὐκόλως νὰ προστρέξῃ εἰς τὰς οἰκείας αὐτῶν θέσεις.

τῆς *tu*, ἀλλὰ ἐνῶ τὸ ῥῆμα τίθεται εἰς πληθυντικόν, τὸ ἐπόμενον κατηγορούμενον, οἷον δὴποτε καὶ ἂν ἦ, τίθεται εἰς τὸν ἐνικόν, ὥς καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν, οἷον· *Vous êtes actif* εἰσθε ἐνεργητικὸς—*Vous êtes arrivé tard* ἐφθάσατε ἄργά. Ἐπίσης καὶ ὅταν τις μεταχειρίζεται τὴν *pous* ἀντὶ τοῖς *je*, οἷον· *Nous sommes parvenu à vous faire comprendre notre pensée* καταρωθώσαμεν νὰ σᾶς κάμωμεν νὰ ἐννοήσητε τὴν ἰδέαν μας.

Περὶ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τοῦ συμπληρώματος

De l'attribut et du complément

Εἶπομεν ἤδη ἐν σελίδι 165 καὶ ἐπομέναις τί ἐστὶν *attribut* καὶ τί *complément*, ἐκ δὲ τῶν ῥηθέντων ἐννοεῖται κάλλιστα ὅτι τὸ *complément* ἐστὶ μέρος τοῦ *attribut*, τουτέστιν εἶναι τὸ *attribut* μᾶλλον ἀνεπτυγμένον καὶ ὠρισμένον. Καὶ τῷ ὄντι, ὅταν λέγωμεν *Dieu est merveilleux dans ses œuvres*; ὁ Θεὸς εἶναι θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, οὐδὲν ἄλλο ποιοῦμεν ἢ ν' ἀναπτύξωμεν καὶ ὀρίσωμεν τὴν ἰδιότητα τὴν διαλαμβανομένην εἰς τὸ *attribut merveilleux*, διὰ τοῦ συμπληρώματος *dans ses œuvres*. Προκύπτει δὲ ἐκ τούτου ὅτι ὅλη ἡ ῥῆσις *merveilleux dans ses œuvres* ἀποτελεῖ ἐν συνόλῳ τὸ κατηγορούμενον τῆς ῥηθείσης προτάσεως.

Εἶδομεν ἐπίσης ὅτι ἡ θέσις τοῦ ἀντικειμένου εἶναι ἡ μετὰ τὸ ῥῆμα· καὶ τοῦτο λογικῶς, διότι εἶναι ὁ τελικὸς ὁρος τῆς προτάσεως.

Δὲν δύναται τὸ ῥῆμα νὰ ἔχῃ ἢ ἐν μόνον ἀντικείμενον. εἴτε ἄμεσον, εἴτε ἔμμεσον, ἄπλου, ἢ σύνθετον, οἶον· *Le dernier degré de perversité est de faire servir les lois à l'injustice* ὁ ἔσχατος βυθὸς τῆς κακίας εἶναι τὸ νὰ ποιῇ τις χρῆσιν τῶν νόμων πρὸς τὴν ἀδικίαν—*Le luxe corrompt tout, et le riche qui en jouit, et le pauvre qui le convoite* ἡ πολυτέλεια διαφθείρει τὰ πάντα, καὶ τὸν πλούσιον, ὅστις ἀπολαύει αὐτῆς, καὶ τὸν πένητα, ὅστις τὴν ἐπιθυμεῖ.

Τὸ ἀντικείμενον, ὧ, ἐσημειώσαμεν ἐν σελίδι 166, δύναται νὰ ἦ ἐπίθετον, μετοχή, ἢ καὶ οἰαδήποτε ἄλλη ῥῆσις μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ὁ-όματος· προκειμένου ἐντεῦθεν περὶ συνθέτου ἀντικειμένου ἢ συμπληρώματος, τὰ μέρη ἐξ ὧν σύγκειται πρέπει νὰ ὦσι τοῦ αὐτοῦ εἵδους· ὡς ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν· *Il aime l'étude et à jouer*, διότι τὸ μὲν *étude* εἶναι ὄνομα, τὸ δὲ *jouer* ἀπαρέμφατον, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐκφρασθῶμεν ἢ διὰ ὀνομάτων, *il aime l'étude et le jeu*, ἢ δι' ἀπαρεμφάτων, *il aime à étudier et à jouer*. ἀγαπᾷ τὴν σπουδὴν (ἢ νὰ σπουδάζῃ), καὶ τὸ παιγνίδιον (ἢ νὰ παίζῃ). Ἐπίσης ἤθελεν εἶσθαι λάθος ἂν ἐλέγομεν· *je crois votre cause bonne et que vous la gagnerez*, διότι τὸ *voire cause* εἶναι ὄνομα, καὶ *que vous la gagnerez* εἶναι φράσις ρηματική, ἐπομένως ταῦτα τὰ δύο συμπληρώματα πρέπει νὰ καταστήσωμεν τοῦ αὐτοῦ εἵδους, καὶ νὰ εἴπωμεν· *je crois que votre cause est bonne et que vous la gagnerez*· πιστεύω ὅτι ἡ ὑπόθεσίς σας εἶναι καλὴ καὶ ὅτι θὰ τὴν κερδίσετε· διότι κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, προστιθεμένου τοῦ ῥήματος *est* εἰς τὸ πρῶτον μέ-

ρος τῆς προτάσεως, τοῦτο καθίσταται ὁμοιόμορφον πρὸς τὸ δεύτερον τὸ περιέχον τὸ ῥῆμα *gagnerez*.

‘Οταν ἡ πρότασις περιέχῃ δύο ῥήματα, δὲν δύνανται ταῦτα νὰ ἔχωσι κοινὸν ἓν μόνον συμπλήρωμα εἰάν ἕκαστον αὐτῶν ἀπαιτῇ διαφορετικὸν συμπλήρωμα, τὸ μὲν ἄμεσον (*direct*), τὸ δὲ ἑμμεσον (*indirect*). ἐπομένως ἠθέλομεν ἁμαρτήσῃ λέγοντες· *je connais et profite de ma position*—*je viens et reviens de Versailles en quatre heures*· διότι εἰς μὲν τὸ πρῶτον παράδειγμα ἕκαστον τῶν ῥημάτων ἀπαιτεῖ διαφορετικὸν συμπλήρωμα, καὶ οὐχὶ ἓν μόνον, ὅπερ ἐστὶ *de ma position*, καθ’ ὅσον ἐνῶ ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν *je profite de ma position*, δὲν δυνάμεθα ἐπίσης νὰ εἰπώμεν *je connais de ma position*, ἀλλὰ *ma position*. Καὶ τῷ ὄντι διαλύοντες τὴν πρότασιν θὰ εἴχομεν· *je connais ma position et je profite de ma position*· ποιοῦντες δὲ χρῆσιν τῆς ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας *en* ἵνα μὴ ἐπαναλάβωμεν τὸ ὄνομα *position*, θὰ ἐλέγομεν ὀρθῶς· *je connais ma position et j’ en profite* γινώσκω τὴν θέσιν μου καὶ ὠφελοῦμαι αὐτῆς. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ δεύτερον παράδειγμα ἕκαστον τῶν ῥημάτων ἀπαιτεῖ ἴδιον συμπλήρωμα· καὶ πράγματι δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ *je vais de Versailles*, ἀλλὰ *je vais à Versailles*, οὕτε *je reviens à Versailles*, ἀλλὰ *je reviens de Versailles*. Ὡς ἐκ τούτου, κατὰ τὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου παραδείγματος ῥηθέντα, ἡ φράσις θὰ εἴχεν ὀρθῶς οὕτω· *je vais à Versailles et j’ en reviens en quatre heures*· πορεύομαι εἰς Βερσαλλίας καὶ ἐπανερχομαι εἰς τέσσαρας ὥρας.

Τὸ ἀπαρέμφατον, ὡς ἐσημειώσαμεν ἐν σελ. 166, δύνανται νὰ ᾖ εἴτε ὑποκείμενον, εἴτε καὶ κατηγορούμενον ἢ συμπλήρωμα. Ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ περιπτώσει γίνεται χρῆσις αὐτοῦ, εἴτε ἄνευ, εἴτε μετὰ τινος τῶν προθέσεων *de* καὶ *à*, οἷον· *Il prétend imposer son opinion* ἀξιοῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τὴν γνώμην του— *Il désespère de réussir* ἀπελπίζεται νὰ ἐπιτύχῃ— *Il cherche à tromper* πειράται ν' ἀπατήσῃ.

‘Ρήματα αἷνα δὲν ἀπαιτοῦσι πρόθεσιν εἰς τὸ ἐπόμενον ἀπαρέμφατον.

Aimer mieux—προτιμᾶν	Oser—τολμᾶν
Aller—πορεύεσθαι	Penser—σκέπτεσθαι
Compter—προτίθεσθαι	Pouvoir—δύνασθαι
Croire—πιστεύειν, νομίζειν	Prétendre—ἀξιουῖν
Daigner—καταδέχεσθαι	Savoir—γινώσκειν
Devoir—ὀφείλειν	Sembler—φαίνεται
Entendre—ἀκούειν	Sentir—αἰσθάνεσθαι
Espérer—ἐλπίζειν	Valoir mieux—ἀξίζειν
Faire—ποιεῖν, πράττειν	Venir—ἐρχεσθαι
Falloir—δεῖν	Voir—βλέπειν
Imaginer (s')—φιντάζεσθαι	Vouloir—θέλειν.
Laisser—ἀφίνειν	

‘Ρήματα ἀπαιτοῦντα τὴν *à*

Abaisser (s'), κατέρχεσθαι	Accorder (s'), συμφωνεῖν
Aboutir καταλήγειν	Acharner (s'), μαίνεται
Abuser (s'), ἀπατᾶσθαι	Aider, βοηθεῖν

Aimer, ἀγαπᾶν	Contribuer, συνεισφέρειν
Animer, καὶ (s') ἐνθαρρύνειν—ἐξάπτεσθαι	Convier, προσκαλεῖν
Appliquer (s'), καταγίνεσθαι	Côûter, τιμᾶσθαι
(σθαι)	Décider, ἀποφασίζεῖν
Apprendre, μανθάνειν	Déterminer (se), ἀποφασίζειν
Apprêter (s'), παρασκευάζειν	(ζειν)
(ζεισθαι)	Dévouer, ἀφοσιοῦν
Aspirer, ἐποφθαλμιᾶν	Disposer καὶ (se), διατιθέναι—διατίθεσθαι
Assigner, προσδιορίζειν	Donner, δίδειν
Assujettir καὶ (s'), ὑποτάσσειν—ὑποτάσσασθαι	Dresser, ἀνορθοῦν
Attacher (s') ἀφοσιοῦσθαι	Employer καὶ (s') μεταχειρίζεσθαι
Attendre (s') προσδοκᾶν	Encourager καὶ (s') ἐνθαρρύνειν—ἐνθαρρύνεσθαι
Autoriser, ἐξουσιοδοτεῖν	Engager, ὑποχρεοῦν
Avilir (s'), ἐξαχρεοῦσθαι	Enhardir (s') τολμᾶν
Avoir, μέλλειν	Enseigner, διδάσκειν
Balancer, διστάζειν	Entendre (s') συμφωνεῖν
Borner, καὶ (se) περιορίζειν—περιορίζεσθαι	Exceller, διαπρέπειν
Chercher, πειράσθαι	Exciter καὶ (s') ἐρεθίζειν—(ἐρεθίζεισθαι)
Complaire (se), εὐαρεστεῖσθαι	Exhorter, προτρέπειν
Concourir, συντρέχειν	Exposer(s'), διακυνδυνεύειν
Condamner et (se) ὑποχρεοῦσθαι	Fatiguer (se) καταπονεῖσθαι
Consentir, συγκατανεύειν	Habituer (s') συνειθίζειν
Consister, συνίστασθαι	Hasarder (se) τολμᾶν
Conspirer, συνομνύειν	Hésiter, διστάζειν
Consumer (se), φθείρεσθαι	Instruire, διδάσκειν

Inviter, προσκαλεῖν	Provoquer, προκαλεῖν
Mettre (se), τίθεσθαι	Réduire καὶ (se), θιάζειν,
Montrer καὶ (se) δεικνύ- (εῖν, — δεικνύεσθαι	(ἀναγκάζεσθαι
Nécessiter, ἀναγκάζειν	Renoncer, παραιτεῖν
Obstiner (s'), ἰσχυρογνώ- (μεῖν	Répugner, δυσανασχετεῖν
Offrir (s'), προσφέρειν	Résigner (se) ὑποκύπτειν
Parvenir, κατορθώνειν	Résoudre (se), ἀποφασίζειν
Pencher, κλίνειν	Réussir, ἐπιτυχάνειν
Penser, μελετᾷν	Servir καὶ (se), χρησιμεύειν
Persévé rer, ἐγκαρτερεῖν	(παραθέτειν καὶ μεταχειρί- (ζεσθαι
Persister, ἐμμένειν	Songer, διανοεῖσθαι
Plaire (se), ἀρέσκεισθαι	Suffire, ἀρκεῖν
Plier καὶ (se), καταφέρειν, (ὑποκύπτειν	Tarder, βραδύνειν
Préparer καὶ (se), παρα- (σκευάζειν παρασκευάζεσθαι	Travailler, ἐργάζεσθαι
Prétendre, ἀξιοῦν	Viser, στοχάζεσθαι
	Vouer καὶ (se), ἀφοσιοῦν (καὶ ἀφοσιοῦσθαι

Ρήματα ἀπαιτοῦντα τὴν de

Abstenir (s'), ἀπέχειν	Appréhender, φεδεῖσθαι
Accuser, καὶ (s'), κατηγο- ρεῖν, καὶ κατηγορεῖσθαι	Avertir, εἰδοπνιεῖν
Achever, περαίνειν	Aviser (s'), βουλεύεσθαι
Affecter, ἐπιτηδεύειν	Blâmer, μέμφεσθαι
Affliger (s'), λυπεῖσθαι	Brûler, φλέγεσθαι ἀπὸ πύ- (θου
Ambitionner, θηρεύειν	Cesser, παύειν
Applaudir (s'), καυχᾶσθαι	Charger (se) ἀναλαμβάνειν

Commander, διατάσσειν	Flatter (se) κολακεύεσθαι
Conjurer, ἱκετεύειν, συνο- (μνύειν)	Frémir, ταράττεσθαι
Conseiller, συμβουλεύειν	Gémir, λυπείσθαι
Contenter (se), ἀρκεῖσθαι	Glorifier (se), καυχᾶσθαι
Convenir, συντίθεσθαι	Hâter, σπεύδειν
Craindre, φοβέσθαι	Imputer, προσάπτειν
Dédaigner, περιφρονεῖν, ἀ- (παξιοῦν)	Indigner (s'), ἀγανακτεῖν
Défendre, ἀπαγορεύειν	Ingérer (s'), ἐπεμβάζειν
Défier καὶ (se) προκαλεῖν— (δυσπιστεῖν)	Inspirer, ἐμπνέειν
Désespérer, ἀπελπίζεσθαι	Jurer, ὀμνύειν
Désirer, ἐπιθυμεῖν	Manquer, ἐλλείπειν
Détester, ἐδελύττεσθαι	Méditer, μελετᾶν
Différer, ἀναβάλλειν	Mêler (se), ἀναμειγνύεσθαι
Dire, λέγειν	Menacer, ἀπειλεῖν
Disconvenir, ἀρνεῖσθαι	Mériter, ἀξιοῦν
Discontinuer, διακόπτειν	Négliger, παραβλέπειν
Disculper (se), ἀθωοῦσθαι	Nier, ἀρνεῖσθαι
Dispenser, ἀπαλλάττειν	Ordonner, ἐπιτάσσειν
Dissuader, μεταπείθειν	Pardonner, συγχωρεῖν
Empêcher, κωλύειν	Parler, ὁμιλεῖν
Enrager, μαίνεται	Permettre (se), ἀποτολμᾶν
Entreprendre, ἐπιχειρεῖν	Persuader (se), φρονεῖν
Étonner (s'), ἐκπλήττεσθαι	Piquer (se), καυχᾶσθαι, φι- (λοτιμεῖσθαι)
Éviter, ἀποφεύγειν	Plaindre (se), αἰτιάσθαι, (μεμψιμοιρεῖν)
Excuser (s'), παραιτεῖσθαι	Prescrire, ἐπιτάττειν
Feindre, προσποιεῖσθαι	Presser (se), σπεύδειν
Féliciter, συγχαίρειν	Promettre καὶ (se), ὑπισ- (χνεῖσθαι — ἐλπίζειν)

Proposer καὶ (se), προτείνει (νείν—προτίθεσθαι)	Risquer, ριψοκινδυνεύειν
Punir, τιμωρεῖν	Rougir, ἐρυθριᾷν
Rappeler (se), ἐνθυμεῖσθαι	Sommer, ἐπιτάττειν
Recommander, συνιστᾷν	Souffrir, ὑποφέρειν
Refuser, ἀποποιεῖσθαι	Souhaiter, εὐχεσθαι
Regretter, ποθεῖν, λυπεῖσθαι	Soupçonner, ὑποπτεῦειν
Réjouir (se), τέρπεσθαι	Souvenir (se), ἐνθυμεῖσθαι
Repentir (se), μεταμέλει (σθαί)	Suggérer, ὑποβάλλειν, συμ- (βουλεύειν)
Reprocher καὶ (se), ἐπι- (πλήττειν, μέμψεσθαι)	Supplier, ἱκετεύειν
Résoudre (se), ἀποφασίζειν	Tenter, ἐπιχειρεῖν
Rire, γελᾷν	Trembler, φοβεῖσθαι
	Vanter (se), καυχᾶσθαι

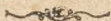
“Ολα τὰ ἄλλα ῥήματα συνοδεύονται ὅτε μὲν ὑπὸ τῆς à, ὅτε δὲ ὑπὸ τῆς de.

Σημειωτέον ὅτι εἰς τὸ ἀπαρέμφατον τὸ ἀποτελοῦν τὸ συμπλήρωμα ἄλλου ἀπαρεμφάτου, δὲν προστίθενται ἕτερα ἀπαρέμφατα, καὶ ἐπομένως δὲν δύναμεθα νὰ εἰπώμεν· *N' espérez pas faire savoir pouvoir conjurer son courroux.*

Πρὸς τούτοις τὸ ἀπαρέμφατον τίθεται ὡς συμπλήρωμα ἐπὶ ταυτοπροσωπίας, οἷον· *Je compte partir celle semaine*· διαλογίζομαι νὰ ἀναχωρήσω ταύτην τὴν ἐβδομάδα· ἢ ὅταν τὸ ἡγούμενον ῥήμα συνοδεύεται ὑπὸ ὀνόματος ἢ ἀντωνυμίας, δηλώσης τὸ ὑποκείμενον τοῦ ἀπαρεμφάτου, οἷον· *Je vous autorise de signer le contrat de vente*· σὰς ἐξουσιοδοτῶ νὰ υπογράψητε τὸ συμβόλαιον πωλήτεως· *L' ambition*

fait commettre beaucoup de fautes· ἢ φιλοδοξία κάμνει νὰ πράττῳνται πολλὰ ἁμαρτήματα. Ἐν ἐναντία περιπτώσει, ἀντὶ τοῦ ἀπαρεμφάτου γίνεται χρῆσις τῆς ὑποτακτικῆς ἢ τῆς ὀριστικῆς, οἷον· *Je désire que vous soyez heureux*· Ἐπιθυμῶ νὰ ᾔσῃτε εὐτυχής. — *Vous croyez qu' il viendra*· πιστεύετε ὅτι θὰ ἔλθῃ.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΝΑΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΟΧΗΣ

Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ λόγου λέγομεν μετοχὴν *participe*, διότι μετέχει τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ἐπιθέτου.

Δύο εἰσὶν, ὡς εἶδομεν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ῥημάτων, αἱ μετοχαί· ἡ ἐνεστώσα, *participe présent*, καὶ ἡ παρωχημένη, *participe passé*· καὶ ἡ μὲν πρώτη λήγει πάντοτε εἰς *ant*, ἡ δὲ δευτέρα ἔχει διαφόρους καταλήξεις, *aimé, fini, reçu, écrit* κ. τ. λ.

Τὸ *participe*, εἴτε *présent* εἴτε *passé*, μετέχει τοῦ ῥήματος ὅταν ἐμφαίνῃ ἐνέργειαν, οἷον· *La marée avançait vite, menaçant de nous entraîner dans les eaux*· ἡ παλίρροια προέβαινε ταχέως, ἀπειλοῦσα νὰ μᾶς πικρασύρῃ εἰς τὰ ὕδατα—*Le gouvernement a ravitaillé le fort*· ἡ κυβέρνησις ἐφωδίασε τὸ φρούριον. Μετέχει δὲ τοῦ ἐπιθέτου, ὅταν δηλοῖ κατάστασιν τινα ἢ τρόπον τινὰ ὑπαρξέως, οἷον· *Le temps*

était menaçant· ὁ καιρὸς ἦτον ἀπειλητικὸς—On a trouvé le fort bien ravitaillé· εὗρον τὸ φρούριον καλῶς ἐφοδιασμένον.

Participe présent

“Ὅταν ἡ μιστοχὴ αὕτη μετέχῃ τοῦ ῥήματος, διατηρεῖ ἀμετάβλητον τὴν κατάληξιν αὐτῆς· ὅταν δὲ μετέχῃ τοῦ ἐπιθέτου, ὑπόκειται εἰς τὰς μεταβολὰς τούτου κατὰ τὸ γένος καὶ ἀριθμὸν, καὶ ἐπομένως λέγεμεν, ὡς προκύπτει καὶ ἐκ τοῦ ἀνωτέρω παραδείγματος· *Le fort dominant la campagne semblait inexpugnable*· τὸ φρούριον ὑπερέχον τῆς πεδιάδος ἐφάνετο ἀπύρρητον· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ. *Sa passion dominante est l'ambition*· τὸ κυριώτερον πάθος τοῦ εἶναι ἡ φιλοδοξία.

Διατηρεῖ ἐπίσης τὴν κατάληξιν αὐτῆς, ὅταν πρὸς ἡμετέραν ἔχῃ ἄμεσον τι συμπλήρωμα (σελ. 167), οἷον· *Ou ne voyait plus les troupes ballant le pays*· δὲν ἔβλεπε τις πλέον τοὺς στρατοὺς διατρέχοντας τὸν τόπον—*Les chiens, se lançant avec fureur, coupèrent toute retraite au cerf*· οἱ κύνες ὁρμήσαντες μανιωδῶς διέκοψαν πᾶσαν ὀπισθοδρόμησιν εἰς τὴν ἔλαφον.

“Ὅταν πρόκειται περὶ προσκείμενῃς ἐνεργείας, ἡ μιστοχὴ αὕτη εἶναι ἀμετάβλητος, οἷον· *Je l'ai vu venant ici*· τὸν εἶδον ἐρχόμενον ἐνταῦθα. “Ὅταν ὁμοῦς ἡ ἐνέργεια ἦναι διαρκής, τότε εἶναι μεταβλητὴ, οἷον· *C'était une tribu errante dans le désert*· ἦτο φυλὴ πλανωμένη εἰς τὴν ἔρημον.

Καὶ τῷ ὄντι ἐν μὲν τῷ πρώτῳ παραδείγματι ἡ ἐνέργεια εἶναι πρόσχατος, διότι παύει μόλις ὁ ἐρχόμενος φθάσῃ εἰς τὸν τόπον πρό; ὅν πορεύεται· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εἶναι διαρκής, διότι πρόκειται· περὶ φυλῆς ἐκ τῶν πάντοτε περιπλανωμένων.

Ἐνίοτε τῆς μετοχῆς ταύτης προηγῆται ἡ πρόθεσις *en*, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀνομάζεται *gérondif* καὶ εἶναι ἀμετάβλητος, οἷον· *Les jeunes gens perdent beaucoup en perdant l'estime des hommes d'honneur*· οἱ νέοι χάνουσι πολὺ χάνοντες τὴν ὑπόληψιν τῶν τιμίων ἀνθρώπων—*Les hommes en remplissant leurs devoirs, n'ont rien à craindre des rigueurs de la loi*· οἱ ἄνθρωποι ἐκτελοῦντες τὰ καθήκοντά των, δὲν δύνανται νὰ φοβηθῶσι τίποτε ἐκ τῆς ἀστυρότητος τοῦ νόμου.

Participe passé

Τῆς μετοχῆς ταύτης γίνεται χρῆσις μετὰ τινος τῶν βοηθητικῶν ρημάτων *avoir* καὶ *être*, οἷον· *j'ai mangé*, ἔφαγον—*Je suis sorti*, ἐγὼ ἐξῆλθον· τοιοῦτος ὁ σχηματίζονται οἱ σύνθετοι χρόνοι τῶν ρημάτων, ὡς εἶδομεν ἤδη.

Ὅταν ἡ μετοχὴ αὕτη συζευγνύεται μετὰ τοῦ *avoir* καὶ δὲν ἔχη συμπλήρωμα, τοῦτέστιν ἀντικείμενον, ἢ τὸ συμπλήρωμα, τοῦτο ἔπεται αὐτῇ, τότε μένει ἀμετάβλητος, οἷον· *Combien elle a souffert et pleuré!* Πόσον αὕτη ὑπέφερε καὶ ἐκλαυσε—*Il a contracté dès l'enfance de mauvaises habitudes.*

ἀπέκτησεν ἐκ νεότητός του κακὰς ἔξεις. Μεταβάλλεται ὁμῶς ἂν τὸ συμπλήρωμα προηγῇται, οἶον· Les plus fortes inclinations sont celles qu' on a prises dans l' enfance· αἱ ἰσχυρότεροι κλίσεις εἰσὶν ἐκεῖναι αἵτινες ἀποκτῶνται κατὰ τὴν νεότητα.

Ὅταν ἡ μετοχὴ αὕτη συζευγνύεται μετὰ τοῦ être, ἀναλαμβάνει φύσιν ἐπιθέτου καὶ συμφωνεῖ μετὰ τοῦ ὑποκειμένου πρὸς ὃ σχετίζεται, οἶον· C' est par la religion que le coeur est consolé, et que les passions sont apaisées· διὰ τῆς θρησκείας πηγορεῖται ἡ καρδιά, καὶ κατευνάζονται τὰ πάθη.

Αἱ μετοχαὶ attendu, excepté, ouï, passé, supposé, vu. κ. τ. λ. τιθέμεναι πρὸ δνόματος, μένουσιν ἀμετάβλητοι, οἶον· On peut tout sacrifier à l' amitié, excepté l' honneur et la justice· τὰ παντα δύνатаί τις νὰ θυσιάσῃ εἰς τὴν φιλίαν, ἐκτὸς τῆς τιμῆς καὶ τῆς δικαιοσύνης—J' u par la cour les pièces mentionnées· θεωρηθέντων ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν μνησθέντων ἐγγράφων.

Μεταβάλλεται ὅταν ἐπῇται αὐτῇ ἀπαρέμφατον, προηγῇται δὲ αὐτῆς ἀντωνυμία, ὡς ἀντικείμενον τοῦ ῥήματος, εἰς ὃ αὕτη ἀνήκη, ἢ ὅταν προηγῇται τοῦ ἀπαρεμφάτου πρόθεσίς τις, οἶον· Les avocats que j' ai entendus plaider ont compromis leurs causes· οἱ δικηγόροι αὗς ἤκουσα νὰ ἀγορεύωσι διεκινδύνευσαν τὰς δίκας των—Le mauvais temps nous a empêchés de partir· ὁ κακὸς καιρὸς μᾶς ἐμπόδισε νὰ ἀναχωρήσωμεν.

Εἶναι ἐπίσης ἀμετάβλητὸς ὅταν ἡ προηγούμενη ἀντωνυμία ἐξαρθᾷται ἐκ τινος ἐπομένου ἀπαρεμφά-

του, οἶον· Les *accusés* que j' ai entendu *condamner* ont écouté leur sentence avec calme· οἱ ὑπόδικοι τοὺς ὁποίου; ἤκουσα καταδικαζομένους ἡκράσθησαν τῇ ἀποφάσει μετ' ἡρεμίας.

Μεταξὺ δύο que εἶναι ἀμετάβλητοι, οἶον· Les *personnes* que j' ai soupçonné que vous attendiez, sont enfin arrivées.

Εἶναι πρὸς τούτοις ἀμετάβλητος ὅταν ὑπάρχη ἑλλειψις προθέσεως, αἱ δὲ ἀντωνυμῖαι *le, la, les, que, lequel*, προηγρῶνται τῆς μετοχῆς, οἶον· j' ai noté tous les jours qu' il a travaillé· ἐσημεῖωσα ὅλας τὰς ἡμέρας, καθ' ὥς εἰργάσθη—Vous ne connaissez pas le temps qu' elle a souffert· δεν γινώσκετε τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὑπέφερε—Que d' années qu' il a croupi dans l' oisiveté· πόσα ἔτη ἐκυλίσθη εἰς τὴν ἀκηδίαν· τουτέστι les jours pendant lesquels il a travaillé—le temps pendant lequel elle a souffert—que d' années pendant lesquelles il a croupi.

Προκειμένου περὶ τῆς μετοχῆς ταύτης εἰς τὰ ἀντωνυμικὰ ῥήματα (*réfléchis* σελ. 197), καίτοι βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ *être*, ἀκολουθεῖ ὅμως τὴν σύνταξιν τῶν ἐνεργητικῶν (*transitifs*), καὶ συντάσσεται μετὰ τοῦ ἀντικειμένου, ἢ συμπληρώματος, ὅπερ προηγεῖται αὐτῆς, ἥγουν μετὰ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντωνυμίας, ὅταν τὸ ῥῆμα ᾗναι ἐκ τῶν οὐσιωδῶς ἀντωνυμικῶν, οἶον· L' *ambition* s' est emparée de son âme· ἡ φιλοδοξία ἐκυρίευσεν τὴν ψυχὴν του. Ὅταν ὅμως τὸ ἀντωνυμικὸν ῥῆμα ᾗναι ἐκ τῶν κατὰ περιστάσιν (*accidentels*), τότε ἴον, ἐπὶ μὲν ῥήματος με-

ταβατικοῦ (transitif), ἡ μετοχὴ μεταβάλλεται, ἐν τῷ ἀντικείμενον προαγγηται, οἶον· *Quelles dures vérités ils se sont dites!* ὁποῖα; σκληράς ἀληθείας εἶπον ἀλλήλοις! μένει δὲ ἀμετάβλητος ἐν τῷ ἀντικείμενον ἔπεται ἢ δὲν ἔχη τοιοῦτον, οἶον· *Ils se sont adressé des reproches* qu' ils n' ont pas mérités ἀπώ-θιναν αὐτοῖς ἐπιπλήξεις, ὧν δὲν ἦσαν ἄξιοι.—2ον ἐπὶ ῥήματος δὲ ἀμετάβλητου (intransitif) τηρεῖται πάντοτε ἀμετάβλητος, οἶον· *Dans toutes leurs démarches ils se sont nuis* εἰς ὅλα τὰ διαζήματα αὐτῶν ἐβλάφθησαν—*Elles se sont plus à le railler* εὐτρεστήθησαν νὰ τὸν περιπαίξωσιν.

Ἐπὶ ἀπροσώπων ῥημάτων ἡ ἀπροσώπως λαμβανόμενων ἡ μετοχὴ αὐτὴ εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος, οἶον· *Il est arrivé de grands malheurs* συνέβησαν μεγάλα δυστυχήματα—*Les chaleurs qu' il a fait pendant l' été* οἱ καύσωνες οἵτινες ἔγιναν διαρκούντος τοῦ θέρους—*Il s' est rassemblé une foale de gens armés* συνήχθησαν πλῆθος ἐνόπλων.

EXERCICE XXXIX—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΑΘ'.

Ἐπὶ τοῦ participe présent.

ΣΗΜ. Γράφομεν τὴν μετοχὴν ταύτην ὡς ἐκτίθεται εἰς τὰ ῥήματα, ὁρεῖλοντος τοῦ μαθητοῦ νὰ τηρῇ αὐτὴν ἀμετάβλητον, ἢ νὰ τὴν μεταβάλῃ κατὰ τὰς περιστάσεις, εἰς δὲ τὴν μετάφρασιν τῶν ἀγνώστων ῥημάτων σημειοῦμεν τὴν ἀπαρέμφρατον.

J' ai vu un chien guidant¹ un aveugle²—

Elle vivait avec sa tante *partageant*³ tous ses plaisirs et toutes ses douleurs—Nous *traversâmes*⁴ le désert sous les rayons *brûlant*⁵ du soleil—On n'entendait que le bruit⁶ des *vagues frappant*⁷ la falaise⁸—Nos hommes *connaissant* les lieux s'*avançaient*⁹ sans obstacle¹⁰—Dans toute histoire il y a toujours une idée *dominant* qui *décèle*¹¹ les principes¹² de l'écrivain¹³—Cette jeune fille a de mauvaises *tendances*¹⁴, *n'étudiant* jamais, *ne s'occupant* de rien, *ne remplissant* aucun devoir—La frégate¹⁵ *entrait* dans le port *fendant*¹⁶ majestueusement¹⁷ les vagues—Notre vieux oncle toujours *grondant*, toujours nous *contredisant* et toujours se *querellant*¹⁸ avec tout le monde¹⁹, ne nous laisse jamais en repos²⁰—Pendant²¹ que nous nous reposons, nous avons vu des serpents²² *rampant*²³ autour de nous—Les planètes²⁴ *obéissant* aux lois éternelles²⁵ de la gravitation²⁶, se meuvent régulièrement²⁷ autour du soleil—Les murs du jardin étaient couverts de plantes *rampant*—Il s'en est allé *maudissant* son sort—Des torrents de lave²⁸ *coulant*²⁹ dans les terrains *environnant*³⁰, et *surpassant*³¹ tout obstacle, avec leurs flots *brûlant* envahissaient le pays—Elle s'était retirée du monde *gémissant* sur son mauvais sort—On voyait des épaves³² *flottant*³³ et s'*approchant*³⁴ du rivage³⁵—J'aperçut les pavillons³⁶ *flottant* sur les bâtiments³⁷ de l'escadre³⁸—Les femmes *gâtent*³⁹

souvent la nature en croyant l'embellir—La pauvre enfant⁴⁰ demandait en sanglotant⁴¹ l'aumône—Nous nous consolions⁴² en pensant que les soins prévoyant de sa mère auraient adouci sa douleur.

¹Οδηγεῖν, ²τυφλός, ³συμμερίζεσθαι, ⁴διερχεσθαι, ⁵καίειν, ⁶κρότος, ⁷πλήττειν, ⁸κηρυκός, ⁹προοδεύειν, ¹⁰κόλυμα, ¹¹ἀποκαλύπτειν, ¹²ἀρχή, ¹³συγγραφεύς, ¹⁴κλίσις, ¹⁵δίκροτον, φρεγάτα, ¹⁶σχίζειν, ¹⁷μεγαλοπρεπώς, ¹⁸φιλονεικεῖν, ¹⁹μετά πάντων, ²⁰ἡσυχία, ²¹ἐνῶ, ²²ὄφις, ²³ἐρπειν, ²⁴πλανήτης, ²⁵αἰώνιος, ²⁶επιρρέπεια, ²⁷τακτικῶς, ²⁸λάβρα, ²⁹καταρρέειν, ³⁰πέριξ γαίας, ³¹ὑπερπηδᾶν, ³²ναυάγεια, ³³πλέειν, ³⁴προσεγγίζειν, ³⁵ἰκτὴ, ³⁶σημαία, ³⁷κυμαίνεσθαι, ³⁸στόλος, ³⁹παραμορφώνειν, ⁴⁰δυστυχῆς νεανίς, ⁴¹λύζειν, ⁴²παρηγορεῖσθαι.

EXERCICE XL—ΓΥΜΝΑΣΜΑ Μ

Ἐπὶ τῆς participe passé

ΣΗΜ. Ὄρα τὴν ἐπὶ τοῦ participe présent σημείωσιν.

Après l'assaut de la ville on y voyait des maisons brûlé, des églises pillée, la grande place encombré¹ de cadavres² mutilé³, de soldats blessé⁴, de chevaux tué⁵ et dans toutes les rues des vieillards, des femmes et des enfants épouvanté⁶

qui cherchaient quelque refuge⁷—L' homme isolé⁸ et séparé⁹ du monde n' existe¹⁰ que pour soi-même—Vu les dépenses¹¹ du voyage, il a remis¹² l' achat des nouveaux équipages¹³—Il y avait beaucoup de monde à la cérémonie¹⁴, excepté¹⁵ moi et ma sœur, à cause¹⁶ de maladie—Suppose¹⁷ les calculs erronés¹⁸, il y aura toujours un déficit¹⁹—La vertu est souvent méconnu et le vice honoré—La vieillesse²⁰ était beaucoup vénéré²¹ dans l' antiquité²²—Quand notre faim²³ fut rassasiée²⁴, nous reprîmes²⁵ notre chemin—Passé²⁶ la circonstance²⁷ elle ne revient plus—La note²⁸ a été rédigé²⁹ avec précision³⁰—Ils ont été exempté³¹ des charges publiques³², attendu³³ leurs infirmités³⁴—Quelles fatigues nous avons enduré³⁵—Que de larmes³⁶ elle a versé³⁷—Didon³⁸ a fondé³⁹ sur la côte⁴⁰ d' Afrique⁴¹ la superbe⁴² ville de Carthage⁴³—Il a acquis par sa bonne conduite la bienveillance de ses supérieurs⁴⁴—Les meilleures harangues⁴⁵ sont celles que le cœur a dicté—Ces déplorables⁴⁶ habitudes, il les a contracté⁴⁷ des mauvaises compagnies⁴⁸ qu' il hante⁴⁹.

Les événements que j' ai vu s' accomplir m' ont dégoûté⁵⁰ de la vie—Les hommes que vous avez envoyé défricher⁵¹ le terrain vous ont fait un mauvais travail—Les plaidoyers⁵² que j' ai entendu prononcer⁵³, m' ont persuadé⁵⁴ de son innocence—Le succès⁵⁵ de son entre-

prise lui donna des desseins *qu' il n' avait pas osé*⁵⁶ concevoir auparavant⁵⁷—Le courage et la fermeté⁵⁸ *qu' il a su déployer*⁵⁹ lui donnèrent la victoire⁶⁰—Vos bons conseils nous ont déterminé⁶¹ de venir à composition⁶² avec notre voisin—Les marchandises *que vous m' avez ordonné*⁶³ de mettre à l' encan⁶⁴ sont en bon état.

L' amitié *que j' ai cru qu' il avait pour moi* était une illusion⁶⁵—Mon aubergiste⁶⁶ a été sevré⁶⁷ par mon départ de la dépense *qu' il avait compté que je ferais chez lui*—Dans la rédaction⁶⁸ de ce compte vous n' avez pas apporté⁶⁹ l' exactitude⁷⁰ *que j' avais espéré*⁷¹—Je remarque *que vous avez fait dans cette édition tous les changements*⁷² nécessaires.

Les trois ans *qu' il a demeuré*⁷³ dans ce pays, lui ont suffi pour étudier les lois—Les longs jours *qu' elle a gémi dans sa retraite*⁷⁴ lui ont valu⁷⁵ le pardon de son père—Toutes les années *que vous avez croupi*⁷⁶ dans l' insouciance⁷⁷ ont été perdu pour vous—Les Athéniens n' ont jamais été plus heureux que les dix ans *qu' a duré l' administration*⁷⁸ de Démétrius de Phalère⁷⁹.

Beaucoup d' erreurs se sont glissé dans l' histoire—L' ambition ne quitte jamais un cœur dont elle s' est une fois emparé—Il est des hommes qui se sont toujours figuré⁸⁰ *qu' on voulait les tromper*—Vous vous êtes arrogé⁸¹

des droits que vous n'avez pas—Dans la carrière⁸² des consulats⁸³ vous et votre frère vous vous êtes succédé⁸⁴.

Il a fait de grands froids pendant l'hiver—Cette année il a eu beaucoup d'orages—Il a fallu toute l'autorité de mon père pour le détourner⁸⁵ de son projet⁸⁶—Il nous est survenu une grande quantité de dépêches⁸⁷—Pendant ce temps il s'est soulevé⁸⁸ de grands débats⁸⁹ dans l'assemblée.

¹Πληρῶν, ²πτῶμα, ³ἀκρωτηριάζειν, ⁴τριυματίζειν, ⁵φονεύειν, ⁶φοβίζειν, ⁷κταφύγιον, ⁸μονῶν, (μονήρης) ⁹χωρίζειν, ¹⁰ὑπάρχειν, ¹¹δαπάνη, ¹²ἀναβάλλειν, ¹³μαζα, ¹⁴τελετή, ¹⁵ἐκτός, ¹⁶ἐνεκα, ¹⁷ὑποτιθεμένων, ¹⁸ἡμαρτημένος, ¹⁹ἐλλειμμα, ²⁰γῆρας, ²¹σέβεσθαι, ²²ἀρχαιοτής, ²³πείνα, ²⁴κορένυσθαι, ²⁵ἐξακολουθεῖν, ²⁶παρελθούσης, ²⁷περίπτωσις, ²⁸οημείωσις, ²⁹συντάττειν, ³⁰ἀκρίβεια, ³¹ἀπαλλάττειν, ³²ὑπουργημα, ³³ἐνεκα, ³⁴ἀσθένεια, ³⁵ὑφίστασθαι, ³⁶πόσα δακρυα, ³⁷γέειν, ³⁸Διδῶ, ³⁹θεμελιεῖν, ⁴⁰παραλία, ⁴¹Λερική, ⁴²ὑπερήφανος, ⁴³Καρχηδών, ⁴⁴ἀνώτερος, ⁴⁵δημηγορία, ⁴⁶οἰκτρὸς, ⁴⁷ἀποκτάν, ⁴⁸συντροφία, ⁴⁹συναναστέφεσθαι, ⁵⁰ἀνδρίζειν, ⁵¹νέαζειν, καλλιεργεῖν χέρσον γῆν, ⁵²λόγος, ⁵³ἀπαγγέλλειν, ⁵⁴πείθειν, ⁵⁵ἐπιτυχία, ⁵⁶τολμᾶν, ⁵⁷πρότερον, ⁵⁸σταθερότης, ⁵⁹ἐπιδεικνύειν, ⁶⁰νίκη, ⁶¹πείθειν, ⁶²σύμβασις, ⁶³διατάττειν, ⁶⁴δημοπρασία, ⁶⁵ἀπάτη, ⁶⁶ξενόδοχος, ⁶⁷στερεῖσθαι, ⁶⁸σύνταξις, ⁶⁹καταβάλλειν, ⁷⁰ἀκρίβεια, ⁷¹ἐλπίζειν, ⁷²ἀλλοιώσις, ⁷³ἐνδιατρέβειν, ⁷⁴ἀναχωρητήριον, ⁷⁵ἀποκτάν, ⁷⁶κλίεσθαι,

⁷⁷ἀκηδία, ⁷⁸διοίκησις, διαχείρισις, ⁷⁹Δημήτριος ὁ
Φαλιρεὺς, ⁸⁰φαντάζεσθαι, ⁸¹ἀντιποιεῖσθαι, ⁸²στάδιον,
⁸³προξενεῖον, ⁸⁴διαδέχεσθαι, ⁸⁵ἀποτρέπειν, ⁸⁶σχέ-
διον, ⁸⁷ἑγγραφον, ⁸⁸ἐγείρομαι, ⁸⁹συζήτησις.

Karóres árapερόμενοι εἰς τὸ ἄρθρον, τὸ ὄνομα

τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν ἀνωμαλίαν

Ἀφοῦ ἐξεθέσαμεν τὰ ἀφορῶντα τὴν μετοχὴν θεω-
ροῦντες αὐτὴν καὶ ὡς ἐπίθετον, κρίνομεν ἐπ'ἀνάγκης
νὰ σημειώσωμεν καί τινας συντακτικούς κανόνας ὡς
πρὸς τὸ ἄρθρον, τὸ ὄνομα, τὸ ἐπίθετον καὶ τὴν ἀν-
ωνυμίαν, ὅπως συμπληρώσωμεν τὰ περὶ αὐτῶν λε-
χθέντα ἐν ταῖς οἰκείαις θέσεσι.

Ἐπὶ τοῦ ἄρθρου

Τὸ ἄρθρον τίθεται πάντοτε πρὸ τοῦ ὀνόματος εἴτε
μόνου, εἴτε συνοδευομένου ὑπὸ τινος ἐπιθέτου, οἷον·
*Les jours s'écoulent paisiblement à la cam-
pagne*· αἱ ἡμέραι παρέρχονται ἡσυχῶς εἰς τὴν ἐ-
ξοχὴν—*Le beau temps est revenu avec la bonne
saison*· ὁ ὥρατος καιρὸς ἐπανήλθε μετὰ τῆς καλῆς
ἡρας τοῦ ἔτους. Δὲν τίθεται ὁμοίως ὅταν τὸ ὄνομα
δὲν ἐμφαίνῃ οὔτε γένος, οὔτε εἶδος, οὔτε πρόσωπόν
τι, οἷον· *Il est un homme sans ressources*· εἶναι
ἄνθρωπος ἄνευ πόρων—*Dans cette affaire il faut
agir avec prudence*· εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην πρέ-
πη τις νὰ ἐνεργήσῃ μετὰ συνέσεως—*Cette maison-*

nette est de bois peint· οὗτος ὁ οἰκίσκος εἶναι ἐκ ξύλου ἐξωγραφημένου. Εἰς τὸ τελευταῖον τοῦτο παράδειγμα τὸ de δὲν εἶναι ἄρθρον ἀλλὰ πρόθεσις. Παραλείπεται ἐπίσης εἰς τὰς φράσεις ἐκείνας, ἐν αἷς τὸ ὄνομα ἄνευ ἢ καὶ μετὰ ἐπιθέτου ἀποτελεῖ μετὰ τοῦ ῥήματος μίαν ἔννοιαν, οἷον· *Il a peur de voyager la nuit*· φησὶται νὰ ταξειδεύῃ τὴν νύκτα — *J' ai grand appétit et je m' en vais diner*· ἔχω μεγάλην ὀρεξιν καὶ πηγαίνω νὰ γευματίσω.

Ὅταν τὸ ὄνομα ἔχῃ μεριστικὴν ἔννοιαν, γίνεται χρῆσις τῶν ἄρθρων *du, de la, des*, οἷον· *Il n' avait que du pain pour toute nourriture*· δὲν εἶχεν ἢ ἄρτον διὰ μόνην τροφήν—*Par les événements de la vie l' on acquiert de l' expérience*· ἐκ τῶν συμβημάτων τοῦ βίου ἀποκτᾷ τις πείραν·—*La patrie a des charmes pour tous les hommes*· ἡ πατρίς ἔχει θέλγητρα δι' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ἀλλὰ εἰὰν τοῦ μεριστικοῦ ὀνόματος προηγῇται ἐπίθετον, τότε γίνεται χρῆσις τῆς προθέσεως *de*, οἷον· *C' est un homme qui a fait de grands sacrifices*· εἶναι ἄνθρωπος ὅστις ἔκαμε μεγάλας θυσίας—*La crainte donne parfois de mauvais conseils*· ὁ φόβος δίδει ἐνίοτε κακὰς συμβουλὰς—Γίνεται ὁμοίως χρῆσις τοῦ ἄρθρου, εἰὰν τὸ ἐπίθετον καὶ τὸ ὄνομα συνέχωνται οὕτω, ὥστε ὁ χωρισμὸς αὐτῶν ἤθελε μεταβάλλει τὴν ἔννοιαν τῆς φράσεως· διότι τότε τὸ ἐπίθετον καὶ τὸ ὄνομα οὕτω συνδεδεμένα ἀποτελοῦσιν ἓν ὄνομα· τοιαῦτα εἰσὶ τὰ *jeunes-gens* νέοι· *petit-maitre* κομψευόμενος· *beaux-arts*, ὠρτίζι τέχνη· *belles-lettres*, γραμματολογία· *petites-*

maisons, φρενοκομειον· grand-père, πάππος κ.τ.λ. εἶον· L' étude des belles-lettres est utile et amusante· ἡ σπουδὴ τῆς γραμματολογίας εἶναι ὠφέλιμος καὶ τερπνὴ—L' académie des beaux-arts lui a décerné le prix· ἡ ἀκαδημία τῶν ὠρτίων τεχνῶν τῷ ἀπένειμε τὸ ἑραβεῖον·—Les petits-maîtres sont l' espèce la plus ridicule de la société· εἰ κομψευόμενοι εἰσὶ τὸ γελοιωδέστερον εἶδος τῆς κοινωνίας.

Καθ' ἣν περίπτωσιν τὸ συμπλήρωμα ἐνὸς ἀθροιστικοῦ ὀνόματος (collectif) ἢ ἐνὸς ἐπιρρήματος ποσότητος εἶναι ἀόριστον, τὸ ἄρθρον ἀντικαθίσταται διὰ τῆς προθέσεως d e, οἶον· Le gouvernement s' est pourvu d' un grand nombre de chevaux· ἡ κυβέρνησις ἐπρομηθεύθη μέγαν ἀριθμὸν ἵππων.— Il y a beaucoup de fleurs dans votre jardin· ὑπάρχουσι πολλὰ ἄνθη εἰς τὸν κήπὸν σας. Ἄλλ' ἐὰν ῥίσκεται ὑπό τιος ἄλλης προτάσεως, τότε γίνεται χρῆσις τοῦ ἄρθρου, οἶον· Un grand nombre des chevaux, dont le gouvernement s' est pourvu, sont d' une bonne race· μέγας ἀριθμὸς ἐκ τῶν ἵππων, οὓς ἡ κυβέρνησις ἐπρομηθεύθη, εἶναι καλῆς καταγωγῆς—Je garde encore beaucoup des fleurs que nous avons cueillies· διατηρῶ πολλὰ ἐκ τῶν ἀνθέων, ἅτινα συνελέξαμεν. Μεταχειριζόμεθα ὅμως πάντοτε τὸ ἄρθρον μετὰ τὸ bien, πολὺ, καὶ τὸ plupart, τὸ πλεῖστον μέρος, οἶον· C' est avec bien des soins que je suis parvenu à redresser son caractère· μετὰ πολλῶν φροντίδων ἔφθασα νὰ διορθώσω τὸν χαρακτῆρά του.—La plupart des hom-

mes n' ont pas une juste idée de ce qu' ils sont· τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἀνθρώπων δὲν ἔχουσι ἀκριβῆ ἰδίαν περὶ τοῦ τί εἰσίν.

Ὅταν ἡ φράσις ᾖ ἀννητική, τὸ δὲ ὄνομα λαμβάνεται μεριστικῶς, δὲν γίνεται χρῆσις τοῦ ἄρθρου ἀλλὰ τῆς προθέσεως, οἷον· Je ne vous ferai pas de reproches· δὲν θέλω σὰς ἐπιπλήξει—Cet homme n' a pas de sentiments· ὁ ἄνθρωπος οὗτος δὲν ἔχει αἰσθήματα· ἀλλ' ἐὰν ἡ σημασία τοῦ μεριστικοῦ ὀνόματος ὀρίζεται θετικῶς ὑπὸ τινος ἐπιθέτου ἢ ἄλλης ρήτεως, τότε γίνεται χιῆτις τοῦ ἄρθρου, οἷον· je ne vous ferai pas des reproches frivoles· δὲν θέλω σὰς κάμει ματαλας ἐπιπλήξεις· —Il n' a point des sentiments méprisables· δὲν ἔχει οὐδ' αὖτε αἰσθήματα εὐκαταρρόνητα· ἐκτὸς δὲν τὸ ἐπιθετον εἶναι ἀόριστον, ἢ δὲ ἔννοια εἶναι κυρίως ἀννητική, οἷον· Je ne sache pas de poètes mauvais qui ne trouvent excellents leurs vers· δὲν γινώσκω κακούς ποιητάς, οἵτινες νὰ μὴ θεωρῶσιν ἀρίστους τοὺς στίχους των.

Πρὸ τῶν plus, mieux, moins τίθεται τὸ ἄρθρον le, la, les, δταν πρόκειται περὶ συγκρίσεως, οἷον· L' homme vaniteux est le plus sujet à être trompé· ὁ κενόδοξος εἶναι ὁ μᾶλλον ἐπιδεκτικὸς νὰ ἀπατηθῇ—La vie de la campagne est la mieux adaptée à la santé du corps· ἡ ζωὴ τῆς ἐξοχῆς εἶναι ἡ κάλλιον ἀρμύζουσα εἰς τὴν ὑγίαν τοῦ σώματος—Les conseils agréables sont les moins avantageux· αἱ εὐάρεστοι συμβουλαι εἶσιν αἱ ἥττον ὠφέλιμοι. Ὅταν δμῶς τὰ plus, mieux,

moins ἔχωσιν ὑπερθετικὴν ἔννοιαν ὁ-εὐ ουδεμιᾶς συγκρίσεως, εἶναι δὲ συνάμα καὶ αὐθόπαρκτα, τότε τὸ ἄρθρον *le* εἶναι ἀμετάβλητον, διὸ λέγομεν· *C' est cette pensée qui me tourmente le plus*· ὁ στοχασμὸς οὗτος μὲ βασανίζει περισσότερον—*Je lâcherai de m' exprimer le mieux que je pourrai*· θέλω πειραθῆ νὰ ἐκφρασθῶ ὅσον κάλλιον δυνηθῶ—*Ce sont toujours ceux qui ont le plus besoin d' indulgence, qui en ont le moins pour les autres*· πάντοτε οἱ ἔχοντες περισσοτέραν ἀνάγκην ἐπιεικείας, εἶναι ἐκείνοι οἵτινες ἔχουσιν ὀλιγωτέραν διὰ τοῦς ἄλλους.

—Τὸ ἄρθρον ἐπαναλαμβάνεται πρὸ παντός ὁ-όματος, ὥς ἐκ τούτου ὀφείλομεν νὰ εἴπωμεν· *Le beau, le bien, le vrai* sont *le but et l' obstacle de la science humaine*· τὸ ὠραῖον, τὸ ἀγαθόν, τὸ ἀληθές, εἰσιν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἐμπόδιον τῆς ἀνθρωπίνου ἐπιστήμης.

Ἐπαναλαμβάνεται ἐπίσης 1.ον ὅταν δύο ἐπίθετα συνδέωνται διὰ τῶν συνδέσμων *et* (καὶ) καὶ *ou* (ἢ), καὶ ἀναφέρονται εἰς δύο ἀντικείμενα δι' ἐνὸς καὶ μόνου ἐνόματος παριστανόμενα, ὡς· *L' ancien et le nouveau Testament*· ἡ παλαιὰ καὶ ἡ καινὴ Διαθήκη—*La bonne ou la mauvaise fortune* dépend souvent de notre conduite· ἡ καλὴ ἢ ἡ κακὴ τύχη ἐξήρτηται πολλάκις ἐκ τῆς διζγωγῆς μας—2.ον Ὅταν τὰ ἐπιρρήματα *plus, moins, mieux* τροπολογούσι διάφορα ἐπίθετα σχετιζόμενα πρὸς ἓν μόνον ὄνομα, ὡς· *Le soleil couchant offre à nos yeux le spectacle le plus beau et le plus imposant de la nature*· ὁ δῶν ἥλιος παρέχει εἰς τοὺς ὀφθαλμούς

μας τὸ ὠραιότερον καὶ καταπληκτικώτερον θέαμα τῆς φύσεως.

Ἀπ' ἐναντίας τὸ ἄρθρον τίθεται πρὸ τοῦ πρώτου ἐπιθέτου μόνον, ὅταν διάφορα ἐπίθετα εἰσὶν ιδιότητες ἐνὸς μόνου ἀντικειμένου, οἷον· *Les grands et vastes projets, joints à la prompte et sage exécution, font le grand ministre*. τὰ μεγάλα καὶ εὐρέα σχέδια συννηωμένα μετὰ τῆς ταχείας καὶ ἔμφρονος ἐκτελέσεως, ποιοῦσι τὸν μέγαν ὑπουργόν.

Ἐπὶ τοῦ ὀνόματος

Ὑπάρχουσιν ὀνόματα ἅτινα ἔχουσι δύο γένη, ἐξ ὧν παρατίθεμεν ἐνταῦθα τὰ κυριώτερα.

Aigle, ἀετός· ἀρσενικὸν μὲν εἰς τε τὴν κυρίαν καὶ τὴν μεταφορικὴν αὐτοῦ σημασίαν, οἷον· *Le grand et le petit aigle*, ὁ μέγας καὶ ὁ μικρὸς ἀετός—*Cet homme est un aigle*, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι ἀετός· θηλυκὸν δὲ προκειμένου περὶ σημάτων καὶ οἰκοσήμεων, οἷον· *Les aigles romaines* αἱ ῥωμαϊκαὶ σημαῖαι—*Ses armoiries portent une aigle* τὸ οἰκόσημόν του φέρει ἓνα ἀετόν.

Amour, ἔρως· *delice*, ἡδονή· *orgue*, ὄργανον εἰσὶν ἀρσενικά· εἰς τὸν ἐνικόν, καὶ θηλυκὰ εἰς τὸν πληθυντικόν, οἷον· *Un amour fatal*. *De fatales amours*, δυστυχὴς ἔρως—*C' est un grand délice*, μεγίστη ἡδονή—*Il fait ses plus chères délices* ἀποτελεῖ τὰς προσφιλεστέρας ἡδονάς του—*Cette église a un orgue excellent* ὁ ναὸς οὗτος ἔχει ἄριστον ὄργανον—*Il y a de bonnes orgues en Italie* ὑπάρ-

χουσι καλὰ ὄργανα εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Enfant, παῖς. Μένει ἀμεταδλητον εἰς τε τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, διὸ λέγομεν. *Cet enfant est plein d' intelligence* ὁ παῖς οὗτος εἶναι πλήρης νοημοσύνης—*Voilà une belle enfant* ἴδου ὡραία παιδίσκη.

Gens. Τὸ ὄνομα τοῦτο εἶναι πάντοτε πληθυντικὸν ἀντὶ τοῦ *hommes* καὶ ὅταν μὲν προηγῇται ἀμέσως αὐτοῦ ἐπίθετον, τοῦτο εἶναι θηλικίου γένους, οἶον· *Ce sont de bonnes gens* εἶναι καλοὶ ἄνθρωποι· εἶναι δὲ ἀρσενικοῦ ὅταν τὸ ἐπίθετον ἔπηται ἀνιῶ, οἶον· *Tous les gens sensés l' ont approuvé* πάντες οἱ ἔμπροσθεν ἄνθρωποι τὸν ἐπεδοκίμασαν.

Ἐὰν τοῦ *gens* προηγούμεναι διάφορα ἐπίθετα τίθενται μὲν ἅπαντα εἰς τὸ ἀρσενικόν, ὅταν τὸ ἀρσενικὸν τοῦ εὐθὺς προηγουμένου λήγῃ εἰς τὸ ἄφωνον, οἶον· *Tous les vrais honnêtes gens ne déguisent pas leurs défauts* πάντες οἱ ἀληθῶς ἐντιμοὶ ἄνθρωποι δὲν ὑποκρύπτουσι τὰ ἐλκτικώματα αὐτῶν—τίθενται δὲ εἰς τὸ θηλικὸν ὅταν τὸ εὐθὺς προηγούμενον δὲν ἔχῃ τὴν αὐτὴν κατὰλιν εἰς ἀμφοτέρω τὰ γένη, οἶον· *Instruites par l' expérience, les vieilles gens sont soupionneux* διδασκόμεναι ὑπὸ τῆς πείρας οἱ γέροντες εἰσὶν ὑποπτοί.

Ἐὰν τὸ ἐπίθετον χωρίζεται ἀπὸ τοῦ *gens* ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἢ ὑπὸ τις ἄλλου ὀριστικοῦ, τὸ ἐπίθετον αὐτὸ εἶναι πάντοτε ἀρσενικόν, οἶον· *Qu' ils sont ennuyeux ces gens là* ποσὸν εἶναι ὀχληροὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι!

Ἐπίσης τίθενται εἰς τὸ ἀρσενικὸν τὰ πρὸ τοῦ
gens ἐπίθετα εἰς τὰς φράσεις, gens de lettres, πε-
παιδευμένοι· gens de robe, δικανικοί· gens de loi,
νομικοί· gens d'affaires, πράκτορες· gens de bien
ἀγαθοί· gens d'épée, στρατιωτικοί κ.τ.λ. οἷον· D'
anciens gens de robe, παλαιοὶ δικανικοί—Certains
gens d'affaires, πράκτορες τινες—De courageux
gens d'épée, ἀδρεῖοι στρατιωτικοί κ. τ. λ.

Hymne, ὕμνος. Εἶναι θηλυκοῦ γένους ὅταν ἐμ-
φαίνῃ ἐκκλησιαστικὸν ψαλμόν· κατὰ πᾶσαν δ' ἄλλην
περίπτωσιν εἶναι ἀρσενικοῦ, οἷον· Les anciennes hy-
mnes de l'Eglise étaient plus simples· οἱ ἀρχαῖοι
ψαλμοὶ τῆς ἐκκλησίας ἦσαν ἀπλούστεροι.—Tous
les jours la nature élève un hymne solennel à
Dieu· καθ' ἑκάστην ἡ φύσις ἀνατείνει πανηγυρικὸν
ὕμνον πρὸς τὸν Θεόν.

Pâque καὶ Pâques, Πάσχα—Εἶναι μὲν θηλυκὸν
καὶ ἀποβάλλει τὸ s, ὅταν ἐμφαίνῃ τὴν ἑορτὴν τῶν
εβραίων· La Pâque des juifs—Εἶναι δὲ ἀρσενικὸν μετὰ
τοῦ s καὶ ἄνευ ἄρθρου, ὅταν ἀναφέρεται εἰς τὴν ἑορτὴν
τῶν χριστιανῶν. Quand Pâques sera venu· ὅταν ἔλ-
θῃ τὸ πάσχα—à Pâques prochain, τὸ προ-
σεχὲς πάσχα—Εἶναι δὲ θηλυκὸν εἰς τὰς ρήσεις Pâ-
ques fleuries, ἡ κυριακὴ τῶν βατῶν· Pâques closes,
ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ—Faire de bonnes Pâques,
δικανύειν καλὸν πάσχα.

Personne, ἄνθρωπος, ἀνὴρ καὶ γυνή—Μετὰ τοῦ
ἄρθρου, ἢ μετὰ τινος ἐπιθέτου ἔκ τῶν ὀριστικῶν, εἶ-
ναι οὐσιαστικὸν θηλυκὸν, οἷον· Ces personnes me
sont bien chères· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι μοι εἶναι πο-

λὸ προσφιλεῖς—*Les personnes heureuses sont calmes et modérées*· οἱ εὐτυχεῖς ἄνθρωποι εἰσιν ἡσυχοὶ καὶ μέτριοπαθεῖς.

Ἄνευ ἄσθρῳ ἢ πρόσδιορίσμου τινος εἶναι ἄδριστος ἀντωνυμία γένους ἀρσενικοῦ, οἷον *Personne n' est aussi heureux que ma sœur*· οὐδεὶς εἶναι τοσοῦτον εὐτυχῆς ὅσον ἡ ἀδελφή μου.

Σημειωτέον ὅμως ὅτι πλεῖστοι φέρουσι γνῶμην ὅτι ἡ ἄδριστος ἀντωνυμία πρέπει νὰ ἀκολουθῇ τὸ γένος τοῦ ὀνόματος ὅπερ παριστᾷ, καὶ ἐπομένως νὰ λέγωμεν *Personne n' est plus jolie que cette demoiselle*· οὐδεμία ἐστὶν εὐειδιστέρα ταύτης τῆς δεσποινίδος.

Quelque chose, τί, ὅ, τι—Ὅταν δηλοῖ πράγμα τι, εἶναι ἀρσενικόν, οἷον *Je vous dirai quelque chose de nouveau*· θέλω σὰς εἶπει κατι νέον. Ὅταν δὲ ἔχη σημασίαν τοῦ ὅ,τιδήποτε, τότε εἶναι θηλυκόν, οἷον *Quelque chose que tu aies faite, il en reste beaucoup à faire*· ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν ἐπραξας, μένει εἰσέτι νὰ γίνῃ πολὺ.

Τὰ ἐπόμενα εἰσὶν ὀνόματα ἔχοντα δύο τύπους εἰς τὸν πληθυντικόν.

Περὶ τούτων ἐγένετο λόγος ἐν σελήσι 39 καὶ 40, ὅταν ἀπλῶς προέκειτο περὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ὀνομάτων· κρίναμεν ὅμως ἐπάναγκας νὰ πραγματευθῶμεν νῦν λεπτομερέστερον περὶ αὐτῶν.

Aïeul, πρόγονος ἢ πάππος. Ὅταν σημαίῃ τοὺς προγόνους ἔχει τὸν πληθυντικὸν *aïeux*, οἷον *Notre conduite est indépendante de celle de nos aïeux*· ἡ διαγωγή μας εἶναι ἀνεξάρτητος ἐκείνης τῶν προ-

γόνων μας—'Αλλ' ἐν ἐμφάνῃ τὸν πατρικὸν ἢ μη-
τρικὸν πάππον, τότε γίνεται *aïeuls*, οἶον· *Ses deux*
aïeuls étaient liés par la plus sincère amitié· οἱ
δύο τοῦ πάπποι συνεδέοντο ὑπὸ τῆς εἰλικρινεστέρως
φιλίας.

Ail, σκόροdon. Ὡς καρπὸς ἔχει τὸν πληθυντικὸν
aulx, οἶον. *Une cargaison d' aulx*· ἐν φορτίον σκο-
ρόδων—ὥς φυτὸν γίνεται εἰς τὸν πληθυντικὸν *ails*,
οἶον· *Il cultive des ails* de plusieurs espèces·
καλλιεργεῖ σκόροδα διαφόρων εἰδῶν.

Ciel, οὐρανός. Κατὰ τὴν κυρίαν αὐτοῦ σημασίαν
ἔχει τὸν πληθυντικὸν *cieux*, οἶον· *Les cieux* nous
apprennent à adorer Dieu· οἱ οὐρανοὶ μᾶς διδάσκουσι
νὰ λατρεύωμεν τὸν Θεόν.—Προκειμένου ὅμως περὶ
ζωγραφικῆς, περὶ τοῦ ἀνωτέρω μέρους κλίνης ἢ λα-
τουεῖου, τότε ὁ πληθυντικὸς εἶναι *ciels*, οἶον· *Ce*
peintre fait bien les ciels· ὁ ζωγράφος οὗτος πρὶν
καλῶς τοὺς οὐρανοὺς—*Mon tapissier est très habile*
à faire les ciels de lit· ὁ θαλαμοστόλος μου εἶναι
πολὺ ἐπιτήδειος εἰς τὸ νὰ κατασκευάζῃ τοὺς οὐρανοὺς
τῆς κλίνης—*Les ciels des carrières* sont souvent
dangereux· οἱ οὐρανοὶ τῶν λατομείων εἶναι πολλὰ-
κις ἐπικίνδυνοι.

Oeil, ὀρθαλμός. ἔχει τὸν πληθυντικὸν *yeux* εἰς τὴν
κυρίαν σημασίαν αὐτοῦ, καὶ εἰς τὴν μεταφορικὴν ὅταν δὲν
δύναται νὰ προκύψῃ ἀμφιβολία τις, οἶον· *Les yeux* du
chat sont très-luisants· οἱ ὀρθαλμοὶ τῆς γαλῆς εἶναι
λίαν στιλπνοί· *Tout le monde a les yeux* sur vous·
ἅπαντες ἔχουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐστραμμένους ἐπὶ σοῦ.
—ἔχει ὅμως τὸν πληθυντικὸν *œils*, ὅταν γίνεται χρῆ-

σις αὐτοῦ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαμφοτερισμοῦ· ὅθεν λέγομεν *œils de chat, œils de perdrix, œils de serpent*, εἶδη πετρῶν τινῶν—*œils de chèvre*, εἶδος φετού—*œils de bœuf*, φεγγίται.

Travail, ἔργον. Προκειμένου περὶ κόπου, ἐπιχειρήσεως, νοητικοῦ ἢ διομηχανικοῦ προτόντος, πελορηκητικοῦ ἔργου καὶ τῶν τοιούτων ἔχει τὸν πληθυντικὸν *travaux*, οἷον· *Les travaux de la campagne*, αἱ ἐργασίαι τῆς ἐξοχῆς—*Il a entrepris de grands travaux de finance*· ἐπεχείρησε μεγάλα οἰκονομολογικὰ ἔργα—*Le poème de l'Arioste est un des plus beaux travaux de l'imagination*· τὸ ποίημα τοῦ Ἀριόστου εἶναι ἐν τῶν ὠραιωτέρων ἔργων τῆς φαντασίας—*Les travaux du siège procèdent avec activité*· αἱ ἐργασίαι τῆς πολιορκίας προβαίνουν μετὰ δραστηριότητος. Ἀλλὰ ἔχει τὸν πληθυντικὸν *travaux*, ὅταν ἐμφαίνῃ διοικητικὰς ἐκθέσεις, οἷον· *Le ministre de l'intérieur a eu plusieurs travaux avec le roi*· ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν ἔσχε πολλὰς ἐργασίας μετὰ τοῦ βασιλέως. Λέγονται ἐπίσης *travaux* αἱ μηχαναὶ, ἐν αἷς ὁ πεταλωτής ἢ ὁ ἐμπίατρος προσηλόνει τοὺς ἵππους ἵνα τοὺς πεταλώσῃ ἢ τοὺς θεραπεύσῃ.

Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων εἰπομέν τινα ἐν σελίδι 36· ὅν δὲ προσθέτομεν ὅτι ἐκ τῶν κυρίων ὀνομάτων τῶν παλαιανόντων πρῶσωπον, λαμβάνουσι κατὰ τὴν ἐπιγρατῆρασιν· συνηθείαν τῷ ἄρθρῳ· μόνον τὰ ἐξ ἧς· *Le Dante, ὁ Δάντης· Le Arioste, ὁ Ἀριόστος· Le Tasse, ὁ Τάσσος· καὶ le Titien, ὁ Τιτιανός.*
Γίνεται χρῆσις τῶν προσωπικῶν κυρίων ὀνομά-

των καὶ κατὰ τὸν πληθυντικὸν· καὶ ὅτε μὲν εἰσὶν ἀμετάβλητα, τοὔτέστι δὲν ἔχουσι τὸ s τοῦ πληθυντικοῦ, ὅτε δὲ μεταβλητὰ καθ' ὅσον προσλαμβάνουσι τὸ ρηθὲν s. Καὶ εἰσὶ μὲν ἀμετάβλητα ὅταν ἀποβλέπωσι μόνον εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος παριστανόμενον, οἷον· *Les Socrate, les Platon, les Aristote* sont les plus grands savants de l' ancienne Grèce· οἱ Σωκράταις, οἱ Πλάτωνες καὶ οἱ Ἀριστοτέλεις εἰσὶν οἱ σοφώτεροι ἄνδρες τῆς ἀρχαίας 'Ελλάδος· ἢ ὅταν ἐμφαίνωσιν ἀριθμὸν τινα συγγραμμάτων τοῦ αὐτοῦ τίτλου, οἷον· *J' ai acheté quatre Télémaque*· ἠγόρασα τέσσαρας Τηλεμάχους—μεταβλητὰ δὲ ὅταν τὰ ἐφαρμόζωμεν εἰς ἄλλα πρόσωπα, ἅτινα δύνανται νὰ συγκριθῶσι μετ' αὐτῶν, οἷον· *Il se peut encore que la nature produise des Homères ou des Virgiles*· ἐνδέχεται εἰσέτι ἡ φύσις νὰ παραγάγῃ Ὀμήρους ἢ Βιργίλιους· ἢ ὅταν θεωρῶνται ὡς ὄνομα κοινὸν εἰς βασιλικὴν τινα γενεάν· ἢ εἰς διαπρέπουσαν οἰκογένειαν, οἷον· *Les Stuarts et les Bourbons* sont deux familles royales, l' une de l' Écosse et l' autre de la France. Οἱ Στυάρται καὶ οἱ Βουρβῶνοι εἰσὶ δύο βασιλικαὶ οἰκογένειαι, ἡ μὲν τῆς Σκωτίας, ἡ δὲ τῆς Γαλλίας—*Dans les armées françaises* se distinguèrent éminemment les *Condés, les Turennes, les Catinats*· εἰς τοὺς γαλλικοὺς στρατοὺς διέπρεψαν ἐξαιρέτως οἱ Κονδαί, αἱ Ταρένναι, οἱ Κατινάτοι· ἢ ὅταν τέλος προσδιορίζωσι τὸν ἀριθμὸν διαφόρων προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν, οἷον· *L' Espagne a produit les deux Sé-*

nèques· ἡ Ἰσπανία παρήγαγε τοὺς δύο Σενέκας.

—Σύνθετα ὀνόματα εἶναι ἐκεῖναι, ἅτινα σχηματίζονται ἐκ διαφόρων λέξεων συνηνωμένων διὰ τοῦ *trait d' union* (σελ. 30), οἷον *chef-d' œuvre*, ἀριστουργήμα—*l'éto-à-l'éto* μυστικὴ μεταξὺ δύο συνέντευξις κ.τ.λ.

Τὰ τειχῆα ἔχουσι μὲν τὸν ἐνικόν, ἀλλὰ λαμβάνουσιν ἢ οὐ τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ, εἴτε τὸ ἐν εἴτε τὸ ἔσπερον, εἴτε καὶ οὐδὲν αὐτῶν κατὰ τὰς κατωτέρω περιπτώσεις.

Τὰ ὀνόματα ταῦτα συντίθενται ἴον. ἐκ δύο οὐσιαστικῶν, ἅτινα λαμβάνουσιν ἀμφοτέρω τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ, οἷον *Les oiseaux-mouches sont les bijoux de la nature*· οἱ μυιοτρόχιοι εἰσὶ τὰ πικύριμα κοσμήματα τῆς φύσεως· ἐκτὸς ἂν τὰ δύο οὐσιαστικά χωρίζωνται διὰ τινος προθέσεως, καθ' ἣν περιπτώσει τὸ πρῶτον μόνον τίθεται εἰς τὸν πληθυντικόν, οἷον *Ces tableaux sont des chefs-d'œuvre* αὗται αἱ εἰκόνες εἰσὶν ἀριστουργήματα—2ον. ἐξ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ καὶ ἑνὸς ἐπιθέτου, ἢ ἑνὸς ἐπιθέτου καὶ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ, ἅτινα τίθενται εἰς τὸν πληθυντικόν, ἂν τὸ ἐπίθετον ἐμφάνῃ τὴν ἰδιότητα τοῦ οὐσιαστικοῦ, οἷον *Les basses-cours de cet endroit sont pleines de volaille*· οἱ ἀδελφαὶ τοῦ μέρους τούτου γέμρουσι πτηνῶν· ταῦτο συμβαίνει καὶ ὅταν ἡ λέξις ἢ λαμβανόμενη ὡς ἐπίθετον δὲν ᾖ πλεονέχουσα ἐν χρήσει μόνῃ· τοιαῦται δὲ λέξεις εἰσὶ τὸ *loup-garou*, λυκάνθρωπος· *portecochère*, ἀμαξόθυρα· *pie-grièche*, κορυλλίων· *chat-huant*, νυκτιγόραξ, καὶ ἐπομένως λέγομεν *ces portecochères sont bien grandes* αὗται αἱ ἀμαξόθυ-

ραι εἰσὶν λίαν μεγάλαι.—Celui qui a cru aux *loup-garous* dans son enfance, y croit encore dans un âge plus avancé· ὅστις ἐπίστευσεν εἰς τὴν ὑπαρξιν τῶν λυκανθρώπων κατὰ τὴν νεαράν του ἡλικίαν πιστεύει εἰσέτι καὶ καθ' ἡλικίαν πλείον προ-
 κειχωρημένην—3.ον ἐξ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ καὶ ἀμεταβλήτου τινὸς λέξεως εἴτε ῥήματος, εἴτε ἐπιρρήματος εἴτε προθέσεως, καὶ τότε τὸ οὐσιαστικὸν λαμβάνει τὸν ἐνικὸν ἂν διεγείρῃ τὴν ἰδέαν τῆς μονάδος, καὶ τὸν πληθυντικὸν, ἂν τὴν τῆς πληθούς, οἷον· *je vais toujours me promener les après-midi*· πηγαίνω εἰς περίπατον πάντοτε τὰ ἀπογεύματα—Sa principale occupation est de faire des *cure-dents*· ἡ κυριωτέρη ἀσχολία του εἶναι νὰ κατασκευάζῃ ὀδοντογλυφίδας· 4.ον ἐκ διαφόρων λέξεων ἀμεταβλήτων, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην αὐδεμμία οὐτῶν λαμβάνει τὸν τύπον τοῦ πληθυντικοῦ, οἷον· *Faites le bien et ne vous inquiétez pas des qu'en-dira-t-on*· πράττε τὸ καλὸν καὶ μὴ ἀνησυχᾷ διὰ τὰ περὶ τούτου λεχθησομενα.

Τοιούτου εἰδους συνθέσεις εἰσὶν αἱ ἐξῆς· *pour-boire*, φιλοδωρία· *onï-dire*, διάδοσις· *passé-debout*, ἀδεια· *διεμετακομίσω*· *passé-partout*, κοινὴ κλείς· *crierac*, κριγμός· *in douze*, δωδέκατον (σχημα βιβλίου)· *in-folio*, φύλλον ὀλόκληρον καὶ ἀδίπλωτον τύπου, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἅτινα δὲν προσλαμβάνουσι εἰς τὸν πληθυντικὸν τὸ s.

Ἐπὶ τοῦ ἐπιθέτου

Τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς

τὸ οὐσιαστικόν, ἢ τὴν περιστάνουσαν τοῦτο ἀντωνυμίαν, οἷον· *La chevre est plus forte que la brebis*· ἡ αἰξ εἶναι ἰσχυροτέρα τῆς ἀμνάδος—*Vos chevaux sont blancs, les miens sont bails*· οἱ ἵπποι σας εἰσὶ λευκοί, οἱ ἐμοὶ καστανόχροοι.

Τὸ χαρακτηρίζον διάφορα οὐσιαστικά ἐνὶκοῦ ἀριθμοῦ ἐπίθετον τίθεται κατὰ πληθυντικόν, οἷον· *Le cheval et le chien sont très intelligents*· ὁ ἵππος καὶ ὁ κύων εἰσὶ νοημονέστατοι—*Son goût, son esprit, son caractère sont exceptionnels*· ἡ φιλοκαλία του, τὸ πνευμά του, ὁ χαρακτήρ του εἰσὶν ἐξαιρετικά. Τίθεται ἐπίσης κατὰ πληθυντικόν τοῦ ἀρσενικοῦ, ἂν τὰ οὐσιαστικά εἰσὶ διὰφόρου γένους, οἷον· *Dans la Laponie la ronce, le genièvre, la moussse font seuls la verdure de l'été*· εἰς τὴν Λαπωνίαν, ἡ βάτος, ἡ ἀρκευθίς, τὸ θρύον ἀποτελοῦσι μόνον τὴν χλόην τοῦ θέρους.

Ὅταν τὸ ἐπίθετον τίθεται μετὰ διάφορα ὀνόματα, συμφωνεῖ πρὸς τὸ τελευταῖον· 1.ον ἂν τὰ ὀνόματα εἰσὶ συνώνυμα, ἢ ἔχωσιν πῶς τὴν αὐτὴν σημασίαν, οἷον· *Alexandre s'annonça par son courage et par une bravoure supérieure à son âge*· ὁ Ἀλέξανδρος ἀκηγγέλθη διὰ θάρρους καὶ ἀνδρείας ὑπερέρας τῆς ἡλικίας του—2.ον ἂν τὰ πρὸ τοῦ ἐπιθέτου ὀνόματα ἐνδύνται διὰ τοῦ συνδέσμου *ou* (ἢ), οἷον· *Quand un enfant a un penchant ou une répugnance marquée, il faut régler avec discernement l'un ou l'autre*· ὅταν παῖς τις ἔχη κλίσιν τινὰ ἢ τινὰ ἀποστροφὴν πρόδχλόν, ὀφείλομεν νὰ κανονίσωμεν δι' ὀρθῆς κρίσεως τὴν μὲν ἢ τὴν δέ.

‘Οσάκις τὰ δνόματα συνδέονται διὰ τῶν ρήσεων
comme, de même que, ainsi que, aussi bien
que κ. τ. λ τὸ ἐπίθετον συμφωνεῖ μόνον μετὰ τοῦ
πρώτου, οἶον· L’ autruche a la tête, ainsi que le
coeu, garnie de duvet· ὁ στρουθὸς ἔχει τὴν κεφαλὴν
ὡς καὶ τὸν λαιμὸν κεκαλυμμένα ἐκ πτίλου.

Τὸ ἐπίθετα nu, γυμνός, demi, ἥμισυς, προτα-
σόμενα τῶν οὐσιαστικῶν μένουσιν ἀμετάβλητα, διότι
ἀποτελοῦσι μετ’ αὐτῶν μίαν μόνην ῥῆσιν, διὸ καὶ
συνδέονται διὰ τοῦ trait d’ union, οἶον· Je l’ ai vu
traverser les champs nu-pieds et nu-tête· τὸν
εἶδον διερχόμετον τοὺς ἀγροὺς γυμνόπου καὶ ἀσκε-
πῇ τὴν κεφαλὴν—Les demi-savants sont pires
que les ignorants· οἱ δοκησίσοφοι εἶναι χεῖρονες
τῶν ἀμαθῶν· Ὅταν ὅμως τὸ nu καὶ τὸ demi τί-
θενται μετὰ τὸ οὐσιαστικόν, τὸ μὲν πρῶτον συμφω-
νεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετ’ αὐτοῦ, οἶον· Ab-
contumez vos enfants à demeurer en toute sai-
son tête nue· ἐθίσατε τὰ τέκνα σας νὰ μένωσι
κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους ἀσκεπῇ τὴν κεφαλὴν.
—τὸ δὲ δεύτερον λαμβάνει τὸ γένος τοῦ οὐσιαστικοῦ,
οἶον· Je me suis promené pendant deux heures
et demie· περιεπάτησα ἐπὶ δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν—
J’ ai acheté cinq sacs et demi de farine· ἡγόρα-
σα πέντε σάκκους καὶ ἥμισυν ἀλεύρου· Ὡς δὲ φαίνεται
ἐκ τῶν παραδειγμάτων τούτων, ἂν τὸ demi συμφωνῇ
πρὸς τὸ οὐσιαστικόν κατὰ γένος, μένει ὅμως πάντο-
τε ἐνικόν, διότι τὸ ἥμισυ δὲν ἔυνεται νὰ ἔχη πλη-
θυντικόν, ἐκτὸς καὶ ἂν γίνῃ χρῆσις αὐτοῦ ὡς οὐσι-
αστικοῦ, οἶον· Cette pendule sonne les heures et

les demies· τοῦτο τὸ ὠρολόγιον σημαίνει τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμέρας.—Il y a dans le dépôt des sacs entiers de farine et des demis· ὑπάρχουσιν εἰς τὴν ἀποθήκην σάκκοι ὁλόκληροι ἀλεύρου καὶ ἡμίσεις.

Τὸ ἐπίθετον feu (ὁ ποτὲ, ὁ μακαρίτης) συμφωνεῖ μὲν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, ὃν προτάσσεται εὐθὺς τούτου, μένει δὲ ἀμετάβλητον ὅταν χωρίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου, ἢ ὑπὸ πινος ὀριστικοῦ ἐπιθέτου, οἷον· La *feue* reine l'honorait de sa bienveillance. ἡ μακαρίτις βασίλισσα τὸν εἶμα διὰ τῆς εὐμενείας της.—*Votre feue tante et feu ma mère* étaient liées d'une ancienne amitié· ἡ μακαρίτις θεία σας καὶ ἡ μακαρίτις μήτηρ μου ἦσαν συνδεδεμένα δι' ἀρχαίας φιλίας.

Δύο ἐπίθετα συνδεόμενα διὰ τοῦ trait d'union, ὃν τὸ δεύτερον χαρακτηρίζει τὸ πρῶτον, μένουσιν ἀμετάβλητα· τοιαῦτά εἰσιν τὰ bleu-clair, κυανὸν ἀνοιχτόν· châtain-brun, καστανόχρουν βαθύ· gros-vert, βαθύ πράσινον· gris-blanc, λευκόχρουν· gris-brun, μελανόχρουν· rose-tendre, ροδόχρουν ἁβρόν· vert-doré, χρυσοπράσινον κ. τ. λ. οἷον· Nérón avait les cheveux châtain-clair, les yeux bleu-forcé et la vue basse· ὁ Νέρων εἶχε τὰς τρίχας ἀνοιχτοῦ καστανοῦ χρώματος, τοὺς ὀφθαλμοὺς βαθυκυανούς, ἦτο δὲ μύωψ· Ἄν δε ἦναι κεχωρισμένα, τότε συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ, οἷον· Cet oiseau a les plumes veloutées, noires et bleues· τὸ πτηνὸν τοῦτο ἔχει πετρὰ χνόωδη, μελανά καὶ κυανὰ.

Αἱ ῥῆσεις ci-inclus, ἐσῶκληστον, ci-joint, ἐπισυ-

νυμμένον, εἰσὶν ἀμετάβλητοι, ὅταν τὸ οὐσιαστικὸν πρὸς ὃ σχετίζονται δὲν εἴη ἄρθρον, ἢ ὀριστικὸν τι ἐπίθετον, οἷον· Vous trouverez ci-inclus (ἢ ci joint) copie, du contrat· θὰ εὑρητε ἐγκλειστον (ἢ ἐπισυνημμένον) ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου· μεταβληταὶ δὲ ἐν περιπτώσει ἐναντία, οἷον· Vous trouverez ci-incluse (ἢ ci-jointe), la copie. (ἢ une copie) du contrat· θὰ εὑρητε . . . τὸ ἀντίγραφον . . Ἀρχομένης, τῆς πρωτάσεως διὰ τοιούτων ρήσεων, αὗται εἰσὶ πάντοτε ἀμετάβλητοι, οἷον· ci-inclus (ἢ ci-joint) . . la copie, ἢ une copie, ἢ les copies . .

Εἰς τὴν ρῆσιν franc de port ἄνευ ταχυδρομικοῦ τέλους, τὸ francδὲν μεταβάλλεται τιθέμενον πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ, μεταβάλλεται δὲ τιθέμενον μετ' αὐτὸ, οἷον· Vous recevrez franc de port mes lettres· θέλετε λάβει ἀτελεῖς τὰς ἐπιστολάς μου—Ces lettres sont franches de port· αὗται αἱ ἐπιστολαὶ εἰσὶν ἀτελεῖς.

—Τὰ ἐπίθετα εἴτε προτάσσονται τῶν οὐσιαστικῶν, εἴτε ἐπιτάσσονται αὐτῷ, καὶ ἐν γένει·

1ον. Προτάσσονται ὅταν ἐμφάνωσιν ἰδιότητά τινα ἀορίστως πῶς, οἷον un bon livre, ἕν καλὸν βιβλίον· une vaste plaine, ἐκτεταμένη πεδιάς—ἐπιτάσσονται ὅταν τὴν ὀρίζωσιν, οἷον· Un homme aveugle, εἰς ἄνθρωπος τυφλός· une table ronde, μία τράπεζα στρογγύλη.

2ον. Προτάσσονται ὅταν παριστάνωσιν ἰδιότητα διπρῆν, οἷον· un habile orateur, δεινὸς ρήτωρ· une basse intrigue, χυμερπῆς ραδιουργία—ἐπιτάσσονται, ὅταν εἰς τὴν ἰδιότητα ταύτην προστίθεται ἰδέα ἐνεργείας, οἷον· un homme laborieux,

ἄνθρωπος ἐργατικός· *une femme active* γυνὴ ἐνεργητική.

Βον. Προτάσσονται τὰ ἔχοντα ὀλιγωτέρας σὺλλαβὰς τοῦ οὐσιαστικοῦ, οἷον· *un beau paysage*, ωραία θέσις· *une haute montagne*, ὕψηλόν ὄρος·—καὶ ἐπιτάσσονται τὰ ἔχοντα περισσοτέρας, οἷον· *un chant délicieux*, ἄσκη θελητικόν· *une loi sévère*, νόμος αὐστηρὸς.

Δον. Ἐπιτάσσονται πάντοτε τὰ *participes passés*, λαμβανόμενα ὡς ἐπίθετα, οἷον· *un enfant instruit*, παῖς πεπαιδευμένος· *une armée vaincue* στρατὸς ἡττημένος.

Ἡ θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἔχει καὶ τι ἄλλο σπουδαῖον, ὅτι διπλαδὴ μεταβάλλει ἐννοίαν καθ' ὅσον τίθεται πρὸ τοῦ οὐσιαστικοῦ ἢ μετὰ τοῦτο. Περὶ τούτου δίδομεν τὰ ἐξῆς παραδείγματα.

Bon homme, ἀπλοῦς ἄνθρωπος—*homme bon* ἄνθρωπος ἀγαθός.

Honnête homme, ἐντιμὸς ἄνθρωπος—*homme honnête*, ἄνθρωπος φιλόφρων.

Pauvre homme, ἄνευ ἀξίας ἄνθρωπος—*homme pauvre*, ἄνθρωπος πτωχός.

Grand homme, ἐξαίσιος ἄνθρωπος—*homme grand*, ἄνθρωπος ὑψηλός.

Brave homme, χρηστός ἄνθρωπος—*homme brave*, ἄνθρωπος ἀνδρείος.

Gentil homme, εὐγενὴς τὴν καταγωγὴν—*homme gentil*, εὐγενὴς τοὺς τρόπους.

Sage-femme, μαῖα—*femme sage*, γυνὴ ἔμφορον.

Grosse femme, εὐτραφὴς γυνή—*femme grosse*, γυνὴ ἔγκυος.

Certaine chose, πράγμα τι—*chose certaine*,
πράγμα βέβαιον.

Méchante épigramme, ἄθλιον ἐπίγραμμα—*épi-
gramme méchante*, ἐπίγραμμα δηκτικόν.

Mauvais air, ἀχρεία ὕψις—*air mauvais*, ὄψις ἐ-
πίφοδος.

Ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν (x)

Προσωπικά. Κατὰ γενικὸν κανόνα αὗται προτάσ-
ονται τοῦ ρήματος, καὶ ἐπιτάσσονται ἐν περιπτώ-
σει ἐρωτήσεως, ὡς εἵπομεν ἐν σελίδι 122. Θεωροῦμε-
νων δὲ ὡς ὑποκείμενον τοῦ ρήματος, ἐσημειώσαμεν
ἐν σελίδι 331, ὅτι ἐπιτάσσονται ὅχι μόνον ἐπὶ ἐρωτή-
σεως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἀμφιβολίας καὶ θαυμασμοῦ. Πρὸς
τούτοις λέγομεν νῦν ἰδιαίτερον, ὅτι ἂν ὁ χρόνος τοῦ ρή-
ματος ᾖ συνθετός, ἢ ἀντωνυμία αὐτῇ τίθεται με-
ταξὺ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ τῆς μετοχῆς, ὡς ἐρρήθη πῶς
καὶ ἐν σελίδι 332, οἶον· *Qu' a-t-il dit ?* Τί εἶπε ;—
Qu' avez vous fait ? Τί ἐκάμετε ;—*Qu' ai-je vu !*
Τί εἶδον !

Ἐπίσης εἵπομεν ἐν σελίδι 250 καὶ παρατηρήσει 5η,

(α) Ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν ἐνίοτε κα-
νόνας τινάς· ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον δὲν ἔχει τί παράδο-
ξον, καθ' ὅσον τὸ αὐτὸ μέρος τοῦ λόγου θεωρεῖται
ὑπὸ διαφόρους ὑπόψεις, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ κανόνες
ταυτίζοντες. Κρίνομεν ὁμῶς τοῦτο καὶ ὀφείλιμον, διότι
εἰς τὸν μαθητὴν δὲν μένει τοῦ λοιποῦ ἀμφιβολία ὡς
πρὸς τὴν χρῆσιν τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ μέρους τοῦ λό-
γου ὁπωρδήποτε καὶ ἂν ἐνλάβῃ αὐτό.

ὥς καὶ ἐν σελίδι 333 καὶ παραγράφῳ 1η, ὅτι ἡ ἀντωνυμία αὕτη τίθεται μετὰ τὸ ρῆμα, ὅταν γίνηται χρήσις τοῦτου εὐκτικῶς, ἐπιφωνηματικῶς ἢ καὶ ὑποθετικῶς, ἀποβαλλομένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τοῦ συνδέσμου *que* τοῦ *subjonctif*, καὶ μετατιθεμένου τοῦ τόνου εἰς τὴν λήγουσαν τοῦ πρώτου προσώπου, ὅταν τοῦτο λήγῃ εἰς *e* ἄφωνον, ὅπερ ὡς ἐκ τοῦτου μεταβάλλεται εἰς *é* στενόν, οἷον *Puisse-je le voir content*, εἶθε νὰ τὸν ἴδω εὐχαριστημένον! *Dût-il m' être ingrat, je ne regretterai jamais de lui avoir été utile* εἰάν ἦτο πρὸς ἐμὰ ἀγνώμων, οὐδέποτε θέλω μεταμεληθῇ ὅτι τῷ ὑπῆρξα ὠφελίμος.

Ὅταν μεταχειρίζομεθα τὴν *vous* ἀντὶ τῆς *je* ἢ *moi* τὰ σχετικὰ αὕτῃ ἐπίθετα τίθενται εἰς τὸν ἐνικό, οἷον *Nous avons été obligé de refaire notre travail, et nous nous sommes ainsi montré docile aux conseils de la critique* ὑπεχρεώθημεν νὰ μεταποιήσωμεν τὸ ἔργον μας, καὶ οὕτω ἰδεύχθημεν εὐπειθεῖς εἰς τὰς συμβολὰς τῆς κριτικῆς. Περὶ τοῦτου ὑπάρχει νύξις καὶ ἐν σελίδι 312 καὶ 313.

Ἐκ τῶν ρηθέντων ἐν σελίδι 321 ἐξάγεται ὅτι ὁσάκις ὁ λόγος ἀπὸ ἀρνητικοῦ γίνεται θετικὸς, καὶ ἀπὸ θετικοῦ γίνεται ἀρνητικὸς, ἡ προσωπικὴ ἀντωνυμία, ἢ ἀποτελοῦσα τὸ ὑποκείμενον, ἐπαναλαμβάνεται, νῦν δὲ προσθέτομεν, ὅτι κατὰ τὴν πρῶτην περίπτωσιν δύναται καὶ νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ, ἐνῶ κατὰ τὴν δευτέραν ἢ ἐπανάληψις εἶναι ὑποχρεωτική, οἷον *J' ai rendu le compte, et ne me suis pas trompé* ἐξήτασα τὸν λογαριασμόν καὶ δὲν ἤπατήθην. *Vous n' avez point de protecteurs, et vous*

espérez réussir· δὲν ἔχετε προστάτας, καὶ ἐλπίζετε
νὰ ἐπιτύχητε.

Προκειμένου περὶ ρήματος κατὰ προστακτικὴν, ἡ
ἀντωνυμία ἐπιτάσσεται μὲν αὐτῇ ἐπὶ προτάσεως κα-
ταφακτικῆς, προτάσσεται δὲ ἐπὶ ἀρνητικῆς, διὸ λέγομεν·
Écoutez-moi attentivement, et ne m'interrom-
pez pas· ἀκούσατέ με μετὰ προσοχῆς, καὶ μὴ μὲ
διεκόψετε.

Ἐπὶ δύο ρημάτων κατὰ προστακτικὴν συνδεομένων διὰ
τῶν *et* καὶ *ou*, ἡ τοῦ δευτέρου ρήματος ἀντωνυμία δύνα-
ται νὰ τεθῇ καὶ πρὸ τοῦ ρήματος, αἶον· *Polissez-le*
sans cesse et le repolissez· ἐπεξεργάζεσθε αὐτὸ ἀκα-
ταπαύστως, καὶ αὐτὸ πάλιν ἐπεξεργάζεσθε.—*Parlez-*
lui, on lui écrivez· ὁμίλησον αὐτῷ ἢ πρὸς αὐτὸν
γράφον.

Allez, la, les συμφωνοῦσι κατὰ γένος καὶ ἀριθ-
μὸν πρὸς τὰ παριστανόμενα ὑπὲρ αὐτῶν ὀνόματα,
ὅταν ταῦτα ἔχωσιν ὀρισμένην ἔννοιαν καὶ συνοδεύωνται
ὑπὸ τοῦ ἄρθρου ἢ ἄλλου τινὸς ὀριστικοῦ ἐπιθέτου, αἶον·
Cette dame a été appelée la reine de la fête
elle la fut en effet· αὕτη ἡ κυρία ἐκλήθη ἡ βα-
σίλισσα τῆς πανηγύριως· ὑπῆρξε τοιαύτη πράγματι.
Les même choses que nous ferions par devoir
nous les faisons aussi par vanité· ἔτι, ἡθέλομεν
πράξῃ κατὰ καθῆκον, τὸ πράττομεν ἐπίσης καὶ ἐνε-
κα τῆς κενοδοξίας.

Ἐν ὁμοίᾳ τὸ ὄνομα ἐμφάνη ἰδέαν ἰδιότητος, τότε ἡ
ἀντωνυμία εἶναι ἀμετάβλητος, αἶον· *Si nous som-*
mes les maîtres de nos enfants, nous ne le som-
mes que pour faire leur bonheur· ἂν εἴμεθα οἱ

κύριοι τῶν τέκνων μας, δὲν εἴμεθα τοιοῦτοι, εἰμὴ ὅπως σχηματίζωμεν τὴν εὐτυχίαν τῶν. Ἐντεῦθεν τὸ maître καὶ τοι οὐσιαστικὸν ἐμφαίνει ὅμως ἰδιότητα ἀναφερομένην εἰς τοὺς γονεῖς.

Ἄλλ' ἐὰν ἡ ἀντωνυμία παρίστηται ἐπίθετον, αὕτη εἶναι πάντοτε ἀμετάβλητος, εἶναι Il est des *grands hommes qui ne le sont que par leur verlus*· ὑπάρχουσι μεγάλοι ἄνδρες, οἵτινες δὲν εἶναι τοιοῦτοι εἰμὴ ὡς ἐκ τῶν ἀρετῶν αὐτῶν.

Περὶ τῆς σοὶ ἐπραγματεύθημεν ἀρχοῦντως ἐν σεκίδι 125.

Ἀναφορικά. Ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων εἰπομεν τὰ κυριώτερα ἐν σελίσι 129 μέχρι 134, ὡς καὶ ἐν σελίδι 180· προσθέτομεν δε μόνον ἐνταῦθα ὅτι ἡ qui πρέπει νὰ τίθεται εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκύπτῃ σαφῶς ἡ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ ἡγουμένου (*antécédent*) σχέσις, ὡς ἐκ τούτου λέγοντες· On trouve un très-grand nombre d' hommes dans tous les pays qui sont partisans de la paix, ἡ πρότασις δὲν θὰ ἦτο ἡμαρτημένη, διότι ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτῆς πᾶς τις ἐννοεῖ ὅτι ἡ qui σχετίζεται πρὸς τὸ hommes· ἀλλὰ ἐδύνατο καὶ νὰ προκύψῃ ἀμφιβολία τις ἂν ἡ qui ἀνάγεται εἰς τὸ hommes, ἢ εἰς τὸ pays, διότι ἡ qui ἀφίσταται πολὺ τοῦ ἡγουμένου, ὅπερ ὡς εἰπομεν εἶναι τὸ hommes· ἐπομένως θὰ ἐξεφραζόμεθα κανονικώτερον οὕτω· On trouve dans tous les pays un très-grand nombre d' hommes qui sont partisans de la paix· εὐρίσκονται εἰς πάντα τόπον πολυάριθμοι ἄνθρωποι, οἵτινες εἰσὶ διαισῶται τῆς εἰρήνης.

Ἑτηγικαί—Ἐν σελίσι 140 καὶ 141 ἐξηθίσμεν τὰ ἀφορῶντα τῆς ἀντωνυμίας ταύτης, νῦν δὲ λέγομεν μόνον, ὅτι ἐνῶ αἱ ἀντωνυμίαι αὗται ἀντιπροσωπεύουσι πάντοτε οὐσιαστικὸν προλεχθὲν, εἰς τὸ ἐμπορικὸν ὅμως ὕφος ἐπιτρέπεται, κατὰ συνήθειαν, ἡ ἔλλειψις τοῦ οὐσιαστικοῦ, προκειμένου περὶ ἐπιστολῆς, ὡς ἐκ τούτου καθιερώθησαν αἱ ἐξῆς φράσεις: *J' ai reçu la vôtre du 30 Avril, en réponse de la mienne du 15 du même mois* ἔλαβον τὴν ὑμετέραν τῆς 30 Ἀπριλίου, εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐμῆς τῆς 15ης τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἐνταῦθα τὰ *la vôtre* καὶ *la mienne* ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ὑπερνοούμενον *lettre*, ἐπιστολή.

Δεικτικαί—Περὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων ἐγένετο λόγος ἀρκούντως ἀπὸ τῆς σελίδος 141 μέχρι τῆς 148, ἐπίσης δὲ ἀπὸ τῆς σελίδος 188 μέχρι τῆς 191, καὶ ἐπομένως κρίνομεν περιττὸν νᾶ προσθέσωμέν τι.

Ἀόριστοι—Τὰ ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων ἀναγκαιότερα ἐξετέθησαν ἤδη ἐν σελίσι 151—160, προσέθετομεν δὲ μόνον ὅτι γίνεται χρῆσις τῆς *on* μετὰ τοῦ *quand* (ὅταν), καὶ ὡς ἐκ τούτου λέγομεν: *Quand on est bon, on est aimé de tout le monde*: ὅταν τις εἶναι καλός, ἀγαπᾶται παρὰ πάντων.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΠΕΡΙ ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΟΣ

Τὸ ἐπίρρημα εἶναι λέξις ἀμετάβλητος τροπολογου-
 ○ ΕΜΠ. ΓΑΛΛΟΣ 25

σα ἢ τὸ ρῆμα, ἢ καὶ τὸ ἐπίθετον, ἢ καὶ ἕτερον ἐπίρρημα, οἷον· On ne *flatter* guère ceux dont on peut se passer· δὲν κολαχεύομεν ἐκείνους, περὶ ὧν ἀδικοφοροῦμεν—Il faut être sincèrement vertueux· ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα εὐλικρινῶς ἐνάντεσι—On s'ennuie presque toujours avec ceux qu' on ennuit· βαρυνόμεθα σχεδὸν πάντοτε μετ' ἐκείνων οὓς ἡμεῖς βαρύνομεν· Ἐν τῷ πρώτῳ παραδείγματι τὸ guère τροπολογεῖ τὸ ρῆμα flatter—ἐν τῷ δευτέρῳ τὸ sincèrement τροπολογεῖ μὲν τὸ ρῆμα être, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπίθετον vertueux—ἐν τῷ τρίτῳ τὸ presque ἐκτὸς τοῦ ὅτι τροπολογεῖ τὸ ρῆμα s'ennuyer, τροπολογεῖ ἐπίσης καὶ τὸ ἐπίρρημα toujours.

Τὸ ἐπίρρημα εἶναι διαφόρων εἰδῶν.

α'. De temps, χρόνου· aujourd' hui, σήμερον· hier, χθές· demain, αὔριον· auparavant, πρότερον· autrefois, ἄλλοτε· alors, τότε· jadis, πάλαι· jamais, ποτὲ, οὐδέποτε· désormais, τοῦ λοιποῦ· dorénavant, τούντεῦθεν· lôt εὐθύς· aussitôt, παρευθύς· bientôt μετ' οὐ πολὺ· toujours, πάντοτε· tard, βραδέως, ensuite, ἀκολουθῶς κ. τ. λ. L'honneur ne peut jamais être flétri par les violences de la tyrannie· ἡ τιμὴ δὲν δύναται ποτὲ νὰ δυσφημηθῇ ἐκ τῶν βίαιοπραγιῶν τῆς τυραννίας.

β'. De lieu, τόπου· ailleurs, ἀλλαχοῦ· devant, ἔμπροσθεν· derrière, ὀπισθεν· dedans, ἐνδον· dehors, ἔξω· dessous, κάτω· ici, ἰδῶ· là, ἐκεῖ· y, αὐτόθι κ. τ. λ. On paraît sincère, et on cache dessous la tromperie· φαίνεται τις εὐλικρινής, καὶ ὑποκρύπτει τὴν ἀπάτην.

γ'. D' ordre, τάξιως· premièrement, κατὰ πρῶτον· secondement, κατὰ δεύτερον· alternativement, ἐναλλάξ· successivement, διαδοχικῶς κ. τ. λ. Nous faisons la garde *alternativement* ἐφυλάττομεν ἐναλλάξ.

δ. De quantité, ποσότητος· assez, ἀρκούντως· beaucoup, πολὺ· peu, ὀλίγον· trop, ἄγαν· fort, σφόδρα· très, λίαν· combien, πόσον· tant, τόσον κ. τ. λ. C' est assez que d' être tranquilles, ἀρκεῖν ἂν ἤμεθα ἡσυχοί.

ε. De manière, ou de qualité, τρόπου ἢ ποιότητος· prudemment, φρονίμως· sagement, συνετῶς· miraculeusement, θαυμασίως· heureusement, εὐτυχῶς· indignement, ἀναξίως κ. τ. λ. Un trône *indignement* renversé et *miraculeusement* rétabli. θρόνος ἀνοσίως ἀνατραπείς καὶ θαυμασίως ἀνορθωθείς.

ς. De comparaison, συγκρίσεως· mieux, κάλλιον· plus, μᾶλλον· moins, ἥττον· davantage, περισσότερο· pis, χειρόν κ. τ. λ. La sagesse vaut mieux que les armes des gens de guerre· ἡ φρόνησις ἔχει μείζονα ἀξίαν τῶν ὀπλῶν τῶν πολεμιστῶν.

ζ'. D' affirmation, καταφάσεως· oui, ναί· assurément, certainement, certes, βεβαίως κ. τ. λ. Vous êtes certainement le plus paresseux des hommes· εἰσθε βεβαίως ὁ ἐκνηρότερος τῶν ἀνθρώπων.

η. De négation, ἀρνήσεως· non, οὐ· ne, δέν, μή· point, οὐδὲλως· nullement, οὐδπμῶς· aucunement, παντελῶς κ. τ. λ. Je ne le blâme, mais je

ne le loue *nullement*· δὲν τὸν μέφομαι, ἀλλὰ δὲν τὸν ἐπαινῶ οὐδὲν ὡς.

Ἐκτὸς τῶν κυρίων ἐπιρρημάτων, ὑπάρχουσι καὶ πολλὰ φράσεις ἐπιρρηματικαὶ (*locutions adverbiales*), συγκρίμεναι ἐκ διαφόρων λέξεων αἰτινὲς ἐπέχουσι θέσιν ἐπιρρήματος· τοιαῦται εἰσὶν· *sans doute*, ἀναμφιδόλως· *sur-le-champ*, πάραυτα· *à dessein*, σκοπίμως· *à tort et à travers*, ἀπερισκέπτως· *sens dessus dessous*, ἔνω κάτω· *tout à coup*, αἴφνης· *tout de suite*, εὐθύς· *avant hier*, προχθές· *après demain*, μεθαύριον· κ. τ. λ. Il parle *à tort et à travers*· ὁμιλεῖ ἀπερισκέπτως—La fortune, pour l'ordinaire, n'est point favorable aux honnêtes gens· ἡ τύχη συνήθως δὲν εἶναι εὐνοϊκὴ εἰς τοὺς τιμίους.

Παρατηρητέον ὅτι τὰ λήγοντα εἰς *ment* ἐπιρρήματα σχηματίζονται ἐκ τῶν ἐπιθέτων τῇ προσθήκῃ τῆς ρηθείσης κατὰ λήξιν εἰς τὸ ἀρσενικόν, ἂν τοῦτο λήγῃ εἰς φωνῆσιν, καὶ εἰς τὸ θηλυκόν, ἂν τὸ ἀρσενικόν λήγῃ εἰς σύμφωνον, π. χ. ἐκ τῶν ἀρσενικῶν *agréable*, χαρῆς· *joli*, εὐειδής· *rapide*, ταχύς· *honnête*, τίμιος· *libre*, ἐλεύθερος· *véritable*, φιληλήθης, γίνονται τὰ ἐπιρρήματα *agréablement*, τιμίως· *joliment*, εὐειδῶς· *rapidement*, ταχέως· *honnêtement*, τιμιῶς· *librement*, ἐλευθέρως· *véritablement*, ἀληθῶς—καὶ ἐκ τῶν θηλυκῶν τῶν *heureux-so*, εὐτυχής· *déli-cat-e* ἀβρός· *inégal-e*, ἄνισος· *pieux-se* εὐσεβής· *parasseux-se* δεινρός· *dur-e*, σκληρός· *net-le*, καθαρός, γίνονται τὰ ἐπιρρήματα *heureusement*, εὐτυχῶς· *délicatement*, ἀβρῶς· *inéquement*, ἀνισῶς· *pieusement*, εὐσεβῶς· *parasseusement*, δεινῶς.

ρῶς· durement, σκληρῶς· nellement, καθερῶς.

Τὰ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν ἐπιθέτων aveugle, τυφλός· commode, ἄνετος· conforme, σύμφωνος· énorme, ὑπέρμετρος, σχηματίζόμενα ἐπιρρήματα μεταβάλλουσι τὸ λεκτικὸν ἄφωνον ε εἰς ὁ στενὸν, ὡς ἐξῆς· aveuglément, τυφλῶς· commodément, ἀνέτως· conformément, συμφώνως· enormément, ὑπερμέτρως· —ἐπίσης δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν θηλυκῶν confuse, συγκεχυμένη· expresse, ρητὴ· importune, ὀχληρά· obscure, σκοτεινὴ· précise, ἀκριβής· profonde, βαθύς, ὡς ἔπεται· confusément, συγκεχυμένως· expressément, ρητῶς· importunément, ὀχληρῶς· obscurément, σκοτεινῶς· précisément, ἀκριβῶς· profondément, βαθέως.

Παράγονται δὲ καὶ ἐπιρρήματα ἐκ τῶν εἰς ant καὶ ent λεγόντων ἐπιθέτων, τρεπομένης τῆς ant εἰς amment, καὶ τῆς ent εἰς emment, ταυτέστι· élégant, γλαφυρός· élégamment· constant, σταθερός· constamment· méchant, μολχθερὸς· méchamment· savant, σοφός· savamment—καὶ prudent, συνετός· prudemment· violent, βίαιος· violemment· innocent, ἀθῶος· innocemment· éloquent, εὐφραδής· éloquemment. Ἐξαίρουνται τὰ ἐκ τῶν lent, βραδύς· présent, παρών· véhément, ὀρμητικὸς, ἐπιρρήματα, ἅτινα καθὸ παραγόμενα ἐκ τῶν θηλυκῶν lente, présente, véhémence ἔχουσιν οὕτω· lentement, présentement, véhémentement.

Τὰ δὲ ἐκ τῶν bref-τε, βραχύς· gentille, χαριεῖς· impuni ε ἀτιμώρητος, γίνονται brièvement, γενναίement, impunément.

Ἄλλὰ καὶ πολλὰ ἐπίθετα λαμβάνονται ὡς ἐπιρρήματα, ἅτινα ὡς ἐκ τούτου εἰσὶν ἀμετάβλητα, εἶον· Il faut s'accoutumer à raisonner juste κρείπει νὰ συνειθίζωμεν νὰ συλλογιζώμεθα μετ' ἀκριβείας—Rire haut est un ridicule et une sottise τὸ νὰ γελά τις μεγαλοφώνως εἶναι γελοῖον καὶ μωρόν.—Cette huile sent fort τὸ ἔλαιον τοῦτο ἔχει ὀξεῖαν ὁσμὴν.

αἶδομεν νῦν τὸν πίνακα τῶν μᾶλλον ἐν χρήσει ἐπιρρημάτων καὶ ἐπιρρηματικῶν φράσεων.

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΑ

Χρόνου

Alors, τότε	Environ, περίπου
Après, μετὰ	Hier, χθες
Aujourd' hui, σήμερον	Incessamment, ἀμέσως
Auparavant, πρότερον	Jadis, πάλαι
Aussitôt, παρευθὺς	Jamais, ποτὲ, οὐδέποτε
Autrefois, ἄλλοτε	Jusque, μέχρι
Avant, πρότερον, πρὶν	Longtemps, ἐπὶ πολὺ
Bientôt, ἐντὸς ὀλίγου	Lors, τότε
Déjà, ἤδη	Maintenant, νῦν
Demain, αὔριον	Naguère, ἄρτι
Dorénavant, τοῦ λοιποῦ	Nuitamment, νύκτωρ
Désormais, ἀπὸ τοῦδε	Parfoi, ἐνίοτε
Encore, εἰσέτι	Plutôt, μᾶλλον
Enfin, τέλος πάντων	Quand, ὅταν
Ensuite, ἀκολούθως	Quelquesfois, ἐνίοτε

Rarement, σπανίως	Tard, ἔψῃ
Soudain, αἰφνης	Tôt, εὐθύς
Souvent, συχνάκις	Toujours, πάντοτε
Tantôt, αὐτίκα	Vite, ταχίως

Τόπου

Ailleurs, ἄλλαχού	Dessus, ἑπάνω,
Autour, περίξ	Devant, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον
Cà, ἰδῶ	Ici, ἐνταῦθα
Céans, οἰκαδὲ	Là, ἐκεῖ
Ci, ἐνταῦθα	Loin, μακράν
Dedans ἐνδον	Où, ποῦ, ὅπου
Dehors ἔξω	Partout, πανταχοῦ
Derrière, ὀπισθεν	Près, πλησίον
Dessous, ὑποκάτω	Y, ἐκεῖ

Τάξεως

Alternativement, ἐναλλάξ	Notamment, κυρίως
Ensemble ὁμοῦ	Surtout, ἐξαιρέτως (τον
Lentement, βραδέως	Premièrement, κατὰ πρῶ-
Mutuellement, ἀμοιβαίως	καὶ ἅπαντα τὰ ἐκ τῶν
Puis, ἔπειτα	τακτικῶν ἀριθμητικῶν ἐπι-
Séparément, διακριδόν	θέτων παραγόμενα

Ποσότητος

Assez, ἀρκούντως	Beaucoup, πολὺ
Autant, τόσον-ὅσον	Bien, λίαν

Combien, πόσον, ποσάκις	Presque, σχεδόν
Davantage, περισσότερον	Quasi, σχεδόν
Encore, προσέτι	Que, πόσον
Environ, περίπου	Tant, τόσο, τοσούτον
Fort, σφόδρα	Très, πένυ
Gratis, δωρεάν	Trop, ζγαν
Peu, ελίγαν	

Τρόπου, ἡ ποιότητες

Ainsi, οὕτω	Mal, κακῶς
Bien, καλῶς	Néanmoins, οὐχ ἥτιον
Cependant, ἐν τούτοις	Pourtant, καὶ ὁμως
Comme, ὡς	Sagement, φρονίμως
Comment, πῶς	Sciemment, ἐν γνώσει
Heureusement, εὐτυχῶς	Toutefois, μ' ὅλον τοῦτο
Joliment, εὐεϊδῶς	καὶ τινα ἄλλα ἐξ ἐπιθέτων
Justement, δικαίως	παρογόμενα.

Συγκρίσεως

Aussi, τόσο	Plus, μᾶλλον, περισσότερον
Mieux, κάλλιον	Que, ὅσῳ
Moins, ἥτιον, ελιγώτερον	Si, τόσο
Pis, χείρον	

Καταφάσεως

Assurément, βεβαίως	Certes, βεβαίως
Certainement, βεβαίως	Même, μάλιστα, καὶ ὅτι

Oui, ναι
Si, ναι

Volontiers, εὐχαρίστως

Ἀρνήσεως

Guère, σχεδόν
Ne, μὴ
Non, οὐχί

Nullement, οὐδαμῶς
Pas, δέν

ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ

Χρόνου

A jamais, πάντοτε
A la fois, συνάμα
Après demain, μεθαύριον
A présent, πρὸς τὸ παρόν
Avant hier, προχθὲς
Ci devant, πρῶτον
D'abord, κατὰ πρῶτον
De bonne heure, ἐνωρίς
De nouveau, πάλιν

Depuis peu, πρὸ ὀλίγου
En même temps, ταυ-
τεχρόνως
Sous peu, ἐντὸς ὀλίγου
Sur l'heure, εὐθὺς
Tôt ou tard, θάπτεον ἢ βρά-
διον
Tout-à-l'heure, ἀθροῦς
Tout de suite, εὐθὺς

Τόπου

Ça et là, τῆδε καίκετος
Ci contre ἀντικρὺ
Ci dessous κατωτέρω
Ci dessus, ἀνωτέρω
Ci inclus, ἐγκαλείστως

Ci joint, ἐπισυνημμένως
D'ailleurs, ἀλλαχέθεν,
ἄλλως τε
De là, ἐκεῖθεν
De ça, ἐντεῦθεν

D' ici, ἐνταῦθεν	Là-bas, ἐκεῖ κάτω
D' οὐ, ὅθεν	Là dedans, ἐκεῖ ἔνδον
En bas, κάτω	Là haut, ἐκεῖ ἐπάνω
En haut, ἐπάνω	Nulle part, οὐδαμοῦ
Ici bas, ἰδὼ κάτω	Par ici, ἐνταῦθεν
Jusqu' ici, μέχρις ἐνταῦθα	Par là, ἐκεῖθεν
Jusque là, μέχρις ἐκεῖ	Quelque part, εἰς τι μέρος

Τάξω;

Ci après, ἰφεῖς	D' ordinaire, συνηθως
D' ailleurs, πρὸς τούτοις	En avant, ἔμπρὸς
Dès lors, ἔκτοτε	Pêle-mêle, φύρδην μίγδην
De suite, ἀκολουθως, εὐθύς	Tour à tour, ἐκ διαδοχῆς

Ποσότητος

Au moins, τοῦλάχιστον	En sus, ἐπὶ πλέον
A peu près, σχεδὸν	Une fois, ἅπαξ
Du moins, τοῦλάχιστον	

Τρόπου ἢ ποιότητος

A contre-cœur, ἀπροθύμως	Au reste, ἄλλως
A l' envi, ἐναμίλλως	Bon gré malgré, ἐκὼν
A la hâte, ἐν σπουδῇ	ἄκων
A part, κατ' ἰδίαν	Du reste, ἄλλως
Au hasard, τυχαίως	Par hasard, κατὰ τύχην

Συγκρίσεως

De même, ὡτάύτως	De plus, περισσότερον
------------------	-----------------------

De plus en plus, ἔτι	Tant mieux, τόσῳ κα-
μᾶλλον	λῆτερον
	Tant pis, τόσῳ χειρότερον

Καταφάσεως

En verité, ἀληθῶς	Tout de bon, σπουδαίως
Sans doute, ἀναμφιβόλως	

Ἀρνήσεως

Ne . . . pas, οὐχὶ	περισσότερον οὔτε ὀλιγώ-
Ne . . . point, οὐδαμῶς	Peut être, ἴσως (τερον
Ni, plus, ni moins, οὔτε	Rien de tout, οὐδόλως

Τὰ ἐπιρρήματα ποσότητος, combien, tant, assez, beaucoup, peu, plus, moins, trop, que, σχετιζόμενα πρὸς ὀνόματα ἔχουσιν ἀκόλουθον τὴν πρόθεσιν de, αἶον· Combien de personnes se trompent par soi-mêmes· πόσοι ἄνθρωποι ἀπαιῶνται ὑφ' ἑαυτῶν—Souvent nous nous donnons beaucoup de peine pour rien· πολλάκις ὑφίσταμεθα πολὺν κόπον διὰ τίποτος—Il a moins de science que de vanité· ἔχει ὀλιγωτέραν παιδείαν ἢ ἑπαρσιν—Que d'ennuis entraîne avec soi le bonheur· πόσας μερίμνας φέρει μεθ' ἑαυτῆς ἡ εὐτυχία—Trop de coups imprévus l'ont accablée à la fois· λίαν πολλὰ ἀπρόβλεπτοι περιπέτειαι τὴν κατέβηλον συνάμα—Assez de mots et plus de faits· ἀρχοῦν τὰ λόγια καὶ περισσότεραι πράξεις—Il

D' ici, ἐντεῦθεν	Là-bas, ἐκεῖ κάτω
D' οὐ, ὅθεν	Là dedans, ἐκεῖ ἔνδον
En bas, κάτω	Là haut, ἐκεῖ ἐπάνω
En haut, ἐπάνω	Nulle part, οὐδαμοῦ
Ici bas, ἰδὼ κάτω	Par ici, ἐντεῦθεν
Jusqu' ici, μέχρις ἐνταῦθα	Par là, ἐκείθεν
Jusque là, μέχρις ἐκεῖ	Quelque part, εἴ τι μέρος

Τάξις

Ci après, ὀφειζής	D' ordinaire, συνήθως
D' ailleurs, πρὸς τούτοις	En avant, ἔμπρὸς
Dès lors, ἔκτοτε	Pêle-mêle, φύρδην μίγδην
De suite, ἀκολουθῶς, εὐθὺς	Tour à tour, ἐκ διαδοχῆς

Ποσότητος

Au moins τοῦλάχιστον	En sus, ἐπὶ πλέον
A peu près, σχεδὸν	Une fois, ἅπαξ
Du moins, τοῦλάχιστον	

Τρόπου ἢ ποιότητος

A contre-cœur, ἀπροθύμως	Au reste, ἄλλως
A l' envi, ἐναμίλλως	Bon gré malgré, ἐκὼν ἄκων
A la hâte, ἐν σπουδῇ	
A part, χωρὶς ἰδίαν	Du reste, ἄλλως
Au hasard, τυχαίως	Par hasard, κατὰ τύχην

Συγκρίσεως

De même, ὡταύτως	De plus, περισσότερον
------------------	-----------------------

De plus en plus, ἔτι	Tant mieux, τόσω κα-
μᾶλλον	λῆτερον
	Tant pis, τόσω χειρότερον

Καταφάσεως

En verité, ἀληθῶς	Tout de bon, σπουδαίως
Sans doute, ἀναμφιβόλως	

Ἀρνήσεως

Ne . . . pas, οὐχί	περισσότερον οὔτε ὀλιγώ-
Ne . . . point, οὐδαμῶς	Peut être, ἴσως (τερον
Ni plus, ni moins, οὔτε	Rien de tout, εὐδόλως

Τὰ ἐπιρρήματα ποσότητος, combien, tant, assez, beaucoup, peu, plus, moins, trop, que, σχετιζόμενα πρὸς ὀνόματα ἔχουσιν ἀκόλουθον τὴν πρόθεσιν de, αἶον· Combien de personnes se trompent par soi-mêmes· πόσοι ἄνθρωποι ἀπαιῶνται ὑφ' ἐαυτῶν—Souvent nous nous donnons beaucoup de peine pour rien· πολλάκις ὑφίσταμεθα πολὺν κόπον διὰ τίποτος—Il a moins de science que de vanité· ἔχει ὀλιγωτέραν παιδείαν ἢ ἐπαιρίαν—Que d'ennuis entraîne avec soi le bonheur· πόσας μερίμνας φέρει μεθ' ἐκαστῆς ἡ εὐτυχία—Trop de coups imprévus l'ont accablée à la fois· λίαν πολλὰ ἀπρόβλεπτοι περιπέττειν τὴν κατέβηλον συνάμα—Assez de mots et plus de faits· ἀρκοῦν τὰ λόγια καὶ περισσότης πράξεις—Il

ya peu de gens vraiment heureux· ἀλίγοι δὲ πέρχουσιν ἀληθῶς εὐτυχεῖς.

Tò ἐπίρρημα αὖτις εἶναι εἰς χρῆσιν ἐπὶ συγκρίσεως ὅταν ἡ πρότερος εἶναι καταφατική, καὶ σὶ ὅταν ἡ ναι ἀρνητική, ἔχουσι δὲ ὡς ὅρον τῆς συγκρίσεως τὸ que, εἶον· Le travail est aussi louable que l'oisiveté est répréhensible· ἡ ἐργασία εἶναι τόσον ἀξιόπαινος ὅσον ἡ ἀκηδία εἶναι ἐπιληψίμοι. — L'Europe n'est pas si peuplée que l'Asie· ἡ Εὐρώπη δὲν εἶναι τόσον πολυάνθρωπος ὅσον ἡ Ἀσία.

Tò δαπάντιον εἶναι εὐχρηστον ἀνευ συγκρίσεως· διὸ λέγομεν· La morale se corrompt tous les jours davantage· ἡ ἠθικὴ διαφθείρεται καθ' ἡμέραν περισσότερον· ἐπομένως δὲν δυσάμεθα νὰ εἰπώμεν· De tous les défauts humains le mensonge est celui que je hais davantage, ἀλλὰ que je hais le plus· μεταξὺ τῶν ἀνθρωπίνων ἐλαττωμάτων τὸ ψεῦδος εἶναι ἐκεῖνο ὅπερ μισῶ περισσότερον· διότι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην πρόκειται περὶ συγκρίσεως μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐλαττωμάτων τοῦ ἀνθρώπου· ὡς ἐκ τούτου δὲ μετὰ τὸ δαπάντιον δὲν ἔπεται εἶς τὸ que εὔτε τὸ de.

Ἐπίσης προκειμένου περὶ ἐπιθέτου καὶ περὶ μετοχῆς δὲν λέγομεν· davantage riche· davantage aimé· ἀλλὰ plus riche, πλουσιώτερος· plus aimé, ἀγαπητότερος.

Tà pas καὶ point εἰσὶ συμπληρωτικὰ τοῦ ἀρνητικοῦ ne, εἶον· Il ne s'agit pas d'une affaire importante· δὲν πρόκειται περὶ σπουδαίας ὑποθέσεως—Ce drame ne m'intéresse point· τὸ δράμα τοῦτο δὲν μὲ θίγει οὐδόλως.

Παρατηρητέον δὲ ἐκ τούτου οἱ τὸ ne ἀποτελεῖ τὴν ἔασιν τῆς ἀρνήσεως, καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ σχηματισθῇ ἀρνητικὴ πρότασις, ἂν καὶ ἐνίοτε παραλείπεται εἰς τινὰς περιστάσεις, ὡς θέλομεν εἶπει κατωτέρω

Ἐπίσης καὶ τὰ συμπληρωτικὰ pas καὶ point, καίτοι ἀναγκαστὰ, παραλείπονται ὁμῶς καὶ αὐτὰ, ὅταν ἔπυνται λέξεις ἀρνητικαί, ὡς αἱ jamais, rien, aucun, personne, guère, plus, nullement, ne . . . que, ni . . . ni . . . κ. τ. λ. οἷον Je n' ai vu personne, δὲν εἶδον οὐδένα.—Il ne vient jamais chez moi δὲν ἔρχεται οὐδέποτε εἰς τὴν οἰκίαν μου —Elle n' a aucun désir à satisfaire αὕτη δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἱκανοποιηθῇ—Le juge en rendant justice ne fait que son devoir ὁ δικαστὴς ἀπονέμων δικαιοσύνην, δὲν ἐκπληροῖ ἢ τὸ καθήκον του —Les enfants n' ont ni passé, ni avenir, et ce qui ne nous arrive guère, ils jouissent du présent οἱ παῖδες δὲν ἔχουσιν οὔτε παρελθόν, οὔτε μέλλον, καὶ, τοῦθ' ὅπερ δὲν συμβαίνει εἰς ἡμᾶς, ἀπολαύουσι τοῦ παρόντος.

Μετὰ τὰ ρήματα καὶ τὰς ρήσεις appréhender, craindre, trembler, avoir peur, ἄτινα ἐμφαίνουσι φόβον, τὸ ἐπόμενον ῥῆμα λαμβάνει τὸ ἀρνητικὸν ne, οἷον Notre affection pour une personne nous fait appréhender qu' elle ne cesse de nous aimer ἡ ὑπερ προσώπου τινὸς ἀγάπη μας μᾶς κέμει νὰ φοβούμεθα μήπως παύσῃ τοῦ νὰ μᾶς ἀγαπᾷ—Je crains qu' il ne fasse quelque sottise φοβούμαι μὴ κάμῃ χαρμὴν ἀνοησίαν—Vous avez

peur que je ne change d' avis· φοβείσθε μήπως μεταβάλω γνώμην.

Ταύτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τὸ ἐπιθeton autre καὶ τὰ συγκριτικὰ autrement, mieux, moins, plus, plutôt que, οἷον· Souvent l' homme se trompe parcequ' il se croit tout autre qu' il n' est. Συχνάκις ὁ ἄνθρωπος ἀπατάται διότι θεωρεῖ ἑαυτὸν ἄλλον παρ' ὅ,τι εἶναι — Il y a de ceux qui parlent tout autrement qu' ils ne pensent· ὑπάρχουσί τινες οἱ ὅποιοι ἐμιλεῦσιν ἄλλως παρ' ὅ,τι σκέπτονται.—Vous promettez plus que vous ne pouvez tenir· ὑπόσχεσαι περισσότερον παρ' ὅσον δύνασαι.

Ἐὰν ὁμοῦς ἡ πρότασις ᾖ ἀρνητικὴ, ἡ ἐρωτηματικὴ, τὸ ρῆμα ἔπερ ἔπεται τοῖς appréhender, craindre κ' τ. λ. καὶ τοῖς autre, autrement κ. τ. λ. δὲν δέχεται τὴν ἀρνασιν, οἷον· Craignez-vous que je vous abandonne? φοβείσθε μὴ σᾶς παραιτήσω;—Il ne parle pas autrement qu' il agit· δὲν ὁμιλεῖ διαφόρως τοῦ ὅ,τι πράττει.

Μετὰ τὰ ρήματα contester, désespérer, disconvenir, douter, nier τὸ ρῆμα, εἴτε ἀρνητικῶς, εἴτε ἐρωτηματικῶς λαμβανόμενον, θέλει τὸ ἀρνητικὸν ne, οἷον· Je ne nie pas que cela ne soit comme vous le dites· δὲν ἀρνοῦμαι ὅτι τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ὡς τὸ λέγετε—Doutez-tu que je ne vienne à ton secours? φοβεῖσαι μήπως δὲν ἔλθω εἰς βοήθειάν σου; Ἐὰν ὁμοῦς ἡ πρότασις, ἐν ᾗ ὑπάρχουσι τὰ ρήματα ταῦτα, ᾖ καταφατικὴ, τὸ ἐπόμενον ρῆμα δὲν λαμβάνει τὸ ἀρνητικὸν ne, οἷον· Je disconviens

qu' il *existe* un homme absolument athée· ἀρ-
νοῦμαι ὅτι ὑπάρχει τις ἀπολύτως ἄθεος.

Κατόπιν τῶν ρημάτων empêcher, éviter, pren-
dre garde καὶ se garder, τὸ ἐπόμενον ρῆμα λαμβάνει πάντοτε τὸ ἀρνητικὸν ne, εἶον· Vous devez éviter que cet inconvénient ne se répète encore· πρέπει νὰ ἀποφύγητε ὥστε τὸ ἄτοπον τοῦτον νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ—Ses défauts n' empêchent pas qu' il ne soit un honnête homme· τὰ ἐλαττώματά του δὲν ἐμποδίζουν τοῦ νὰ ᾔηται ἔντιμος ἄνθρωπος—Prends garde que tu ne t' égares dans la forêt· πρόσε-
ξς μὴ ἀποπλανηθῇς εἰς τὸ δάσος.

Μετά τὰ il s' en faut que, il tient à moi (à toi, à lui κ. τ. λ.) que τὸ ρῆμα δὲν λαμβάνει τὴν ne ἐπὶ προτάσεως καταφατικῆς, οἶον· Il s' en faut beaucoup que la vérité détruise tout ce qui en prend l' apparence· πολλοῦ γε καὶ δεῖ ὅπως ἡ ἀλήθεια καταστρέψῃ πᾶν ὅ,τι ἀντιποιεῖται τὴν μορφήν αὐτῆς—Il tient à nous que nous soyons respectés· ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς νὰ ἤμεθα σεβαστοί—Λαμβάνει ὅμως τὴν ne μετὰ τὸ Il s' en faut peu, ἢ peu s' en faut, καὶ ἐν γένει ἐπὶ προτάσεων ἀρνητικῶν ἢ ἐρωτηματικῶν, εἶον· Il s' en faut peu (ἢ peu s' en faut) que le vice ne soit loué comme la vertu· μικροῦ δεῖ ὅπως ἡ φαυλότης ἐπαινεθῇ ὡς ἡ ἀρετή—Il ne tient à rien qu' on ne tombe dans le malheur· ἐλάχιστον δεῖν ἐμπίπτει τις εἰς τὴν δυστυχίαν—A quoi tient-il que l' homme ne soit heureux, si ce n' est à lui même? τί ἐμποδίζει τὸν ἄνθρωπον νὰ ᾔηται εὐτυχής, ἢ αὐτὸς

ἑαυτὸν;—*Il ne s' en fallut un instant qu' il ne manquât son bout*· μικρὸν ἔλειψε ν' ἐπιτύχη τοῦ σκοποῦ του.

Μετὰ τὸ ρῆμα *défendre*, ἀπαγορεύειν, ὅπερ ἔχει θετικὴν σημασίαν, τὸ ἐπόμενον ρῆμα δὲν λαμβάνει τὸ ἀρνητικὸν *ne*, οἶον· *La religion défend que nous insultions les malheureux*· ἡ θρησκεία ἀπαγορεύει τοῦ νὰ ἐξυβρίζωμεν τοὺς δυστυχεῖς.

Μετὰ τὰς ρήσεις *à moins que*, *de crainte que*, *de peur que*, γίνεται χρῆσις πάντοτε τοῦ *ne*, οἶον· *Il faut user de tout avec modération, de peur que la privation ne soit trop sensible*· ὀρσίλωμεν νὰ ποιῶμεθα χρῆσιν παντὸς πράγματος μετριοφύκτως, ἵνα μὴ ἡ στέρησις ἀποβῇ μᾶλλον ἐπαισθητὴ—*Il m' aura compris, à moins qu' il ne soit tout-à fait bête*· ὅα μὲ ἐνόησεν ἐκτὸς καὶ ἂν ἦναι ἀπολύτως κτήνος.

Ἀπ' ἐναντίας τὸ *ne* δὲν εἶναι ἐν χρῆσι μετὰ τὰς ρήσεις *avant que*, *sans que*, οἶον· *Ne cueillez pas les fruits avant qu' ils soient mûrs*· μὴ συλλέγετε τοὺς καρποὺς πρὶν ἢ ὥσιν ὄριμοι—*Que peut-on faire sans que Dieu le sache ?* τί δύναται τις νὰ πράξῃ χωρὶς ὁ Θεὸς νὰ τὸ γινώσκῃ; Ὅταν δμως γίνηται χρῆσις τοῦ *que* μόνον ἐν τῇ σημασίᾳ τοῦ *sans que*, τότε ἀπαιτεῖται τὸ ἀρνητικὸν *ne*, οἶον· *Il ne peut faire dix pas qu' il ne soit fatigué*· δὲν δύναται νὰ προχωρήσῃ δέκα βήματα χωρὶς νὰ κουρασθῇ.

Tà pas καὶ point, ὥς καὶ τὰ ἐπιρρήματα ἐν γένει εἰς τοὺς συνθέτους χρόνους, τίθενται μετὰξὺ τοῦ

Βοηθητικῶν καὶ τῆς μετοχῆς, συμφώνως καὶ πρὸς τὴν δευτέραν παράγραφον τῆς ἐν σελίδι 205 σημειώσεως, εἶον· Vous n'êtes pas persuadé· δὲν εἴσθε πεπεισμένοι—Je n'ai point oublié votre recommandation· δὲν ἐλησπόνησα τὴν σύστασίν σας. Il l'a indignement calomnié· τὸν ἐσυκοφάντησεν αἰσχρῶς—Nous nous sommes aussitôt réveillés· παρενθῶς ἀφυπνίσθημεν.

EXERCICE XLI—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΜΑ'.

Ἐπὶ τῶν ἐπιρρημάτων ἐν γένει

Σημ. Γράφομεν τὰ ἐπιρρήματα διὰ κυρτῶν, καὶ θέτομεν ἐν παρενθέσει τὰ ἐπίθετα, ἐξ ὧν ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ σχηματίσῃ ἐπιρρήματα. Παρατηρητέον δὲ ὅτι διάφορα ἐπιρρήματα ἔχουσι τὴν αὐτὴν σημασίαν, ὡς τὰ quelquefois καὶ parfois—beaucoup καὶ bien—combien καὶ que—oui καὶ si, καὶ τὰ τοιαῦτα· καὶ ἐπομένως ὁ μαθητὴς δύναται νὰ ποιῇται χρῆσιν εἰς τὴν μετάφρασιν ὅτε μὲν τοῦ ἐνὸς ὁτὲ τοῦ ἄλλου, ἔχων ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς σχετικούς κανόνας.

Χρόνον. Τὸν εἶδον ἄλλοτε ἐν ¹ Παριείαις—Κά-
τῳκῃσα ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν ² τῇ οἰκίᾳ παύτη—Δὲν
δύναμαι νὰ ἔλθω σήμερον καὶ θέλω ἔλθαι αὔριον—
Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι ποτὲ εὐχαριστημένος—Ἀπα-
τώμεθα ἐνίοτε ὑπὸ ³ τῶν ἰδίων μας ὀφθαλμῶν—Ὁ και-
ρὸς παρέρχεται ⁴ ταχέως διὰ τοὺς εὐτυχεῖς, καὶ βρα-
δέως (lent) διὰ τοὺς ἀτυχεῖς—Ἐλθε νὰ μεῖ ἴδῃς ὅσον
ὁ θύνατον ταχύτερον ⁵—Θέλω σοὶ εἶπει τώρα τὴν

γνώμην μου—'Ακολούθει πάντοτε τοὺς κανόνας ὅτις ἀρτιῇ:—Γουτηνόμεθα ⁷συχράκις ἐκ τῶν ⁸φαισμέ-
νων—'Ανεχώρησε γύμνωρ καὶ ἐφθασα ⁹εἰς τὴν οἰκί-
αν μου τὴν δεκάτην ὥραν ¹⁰τῆς πρωίας περίπου—Τὸ
πάλαι (ancien) οἱ ἄνθρωποι ἦσαν ἀπλούστερον—Θέ-
λω ἐπιστρέψαι ¹¹ἐντὸς ὁλίγου, καὶ τότε θέλωμεν τα-
λαιώσαι τοὺς λογαριασμούς μας—Ἦμιν εἰσέτι εἰς
τὴν κλίτην, ὅταν ὁ ὑπηρέτης σας ἦλθεν—'Ανεγίνωσκον
εἰς τὸ θωμάτιόν μου ὅταν εἶδον αἰγῆς τὴν πυρκαϊ-
άν ¹²—'Εγὼ ἐφθασα πρότερον σοῦ ἐνταῦθα—'Η πε-
διάς αὐτῆς ἦτο πάλαι τόπος ἐλώδης ¹³—Σὺ εἶχον
ἥδη εἶπει ὅτι ὁ υἱός σας παρεμέλει ¹⁴τὰ μαθή-
ματά σου.—

Τόπου. 'Εδῶ ἀπώλειτο ¹⁵ὁ Κικέρων, ¹⁶ἐκεῖ εἶδον-
λεφάνθη ¹⁷ὁ Καίσαρ ¹⁸—Ἐκ τῶν ¹⁹ἐιβλίων τούτων
ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι ὑποκείμενον θέσατε αὐτὸ δῆλον τῶν
ἄλλων—Ἐφραξὲ τὴν ἀυπελόν μου ²⁰φυτεύσας ²¹πλε-
ρὴ πυκνὴν οἰμασίαν ²²—'Η οἰαία σας εἶναι πλη-
σίον τῆς ἐμῆς, καὶ μακρὰ τῆς ²³τοῦ ἀδελφοῦ
σας—Ἐμπροσθεν τῶν ἀνακτόρων καίεται ²⁴πλάτεια καὶ
ἐπισθεν κήπος—Τηρεῖτε ²⁵τὸ φυτὸν τοῦτο εἶδος καὶ
μὴ ἀφῆτε αὐτὸ ἔξω.

Τάξις. Γεννηατιζόμεν *συνήθως* (ordinaire) τὸ
²⁶μεσημέριον—Ἐλθετε νὰ προγευματίσωμεν ²⁷ἀποδ.-
καὶ ἔπειτα θέλωμεν παρευθῆ εἰς τὴν συνεδρίαν ²⁸—
Καταγίνομαι ²⁹ἐναλλὰξ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν καὶ εἰς
τὴν ζωγραφικὴν ³⁰—'Οφείλω κατὰ πρότον νὰ σᾶς
ἐλθέσω τὴν γνώμην μου, καὶ δεύτερον νὰ σᾶς ἐπο-
δείξω ³¹τὰ μέσα τῆς ἐκτελέσεώς ³²

Ποσότητος. Οὕτως ὁ ἵππος στοιχίζει πρὸς—Ἐ-

οὐκ ἀνάγκη ³³ πολλὰς ὑπομενῆς διὰ τὰ τὸν καταπί-
 πτω—Εἶναι *λίαν* ἐυδαίμονες ³⁴ τὰ μὲς ἐοικῆσθαι ³⁵—
 Εἶναι σχεδὸν τέσσαρες ὥσπερ—Ποσάνεις μεταμε-
 λόμεθα δ' αὖ τὰς πράξεις μας! ³⁶—Θὰ σὰς ἐίδιδον περισ-
 σότερον, ἂν τὰ ἐμπορεύματα ἦσαν εἰς καλλιτέραν κη-
 τάσταςιν ³⁷—Εἰς ὀλίγον καιρὸν δύναται τις νὰ πρά-
 ξῃ πολλὰ πράγματα —'Ο ἀμυχθὴς εἶναι ἢ ἄγαν
 δειλὸς, ἢ ἄγαν τολμηρὸς—Πόσαις κρυφαῖς ³⁸ ἐκκλινον
³⁹ εἰς τὴν ἀγοράν!—'Η ἀπώλεια ἦν ὑπέστηται ⁴⁰ μὲ
 ἐλάττωσεν ⁴¹ ὅσον καὶ ὑμᾶς—Διςτρέψαμεν ⁴² τέσσαρας
 λύγας ⁴³ περιπὸν εἰς μίαν ὥραν—Τοσαύτη σταθε-
 ρότης ⁴⁴ εἶναι *λίαν* σπανία ⁴⁵

Τρόπον ἢ ποιότητα—Εἰς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἐ-
 κπαῖς ⁴⁶ φρονίμως—Ὡς εἶναι εὐκόλον νὰ ᾗ τις τί-
 μιος; οὕτω εἶναι εὐκόλον νὰ φαίνεται τοιοῦτος ⁴⁷
 Ἀρμύζει πακῶς εἰς τὸν νοήμονα ⁴⁸ νὰ ᾗ ἰσχυρο-
 γνῶμων ⁴⁹—Σήμερον ἔκαμει καλῶς τὸ θέμα σου ⁵⁰
 —Εἶναι κουρασμένος ⁵¹ μ' ὅλον τοῦτο θέλω σὲ συ-
 νοδέσσει ⁵² μέχρι τῆς προκυμᾶας ⁵³—Πῶς θὰ κἀμω
 νὰ εἶς καταπίσω; ⁵⁴—Τὸν ἐπέπληξε ⁵⁵ πικρῶς (αἰσῶς)
 —Πολλὰκι γινώσκωμεν τὸ κοκὸν καὶ ἐν τοῦτοις
 τὸ πράττομεν.

Συγκρίσας. 'Ο κειρὸς πατέρχεται ⁵⁶ ὁσῶς ταχέως,
 ὥστε δὲν τὸ συντισθινόμεθα ⁵⁷—'Ο ὄνος εἶναι τόσῳ
 ὑπομενητικὸς, ⁵⁸ ὅσον ὁ ἵππος εἶναι ὀρμητικὸς ⁵⁹—Ἐ-
 χωρεν πάντες τὰ ἐλαττώματά μας, τίς ἔχει ⁶⁰ περισ-
 σότερα καὶ τίς ἔχει ὀλιγώτερα—Ἀρμύζει ⁶¹ καλῶς
 νὰ καταστείλωμεν ⁶² μίαν ἀστερολαγίαν ⁶³ παρὰ νὰ
 λυπήσωμέν τινα—'Ο ἀσθενὴς προβαίνει ⁶⁴ ἀπὸ τὸ κα-
 κὸν εἰς τὸ χεῖρον ⁶⁵—'Ο δισταγμὸς ⁶⁶ εἶναι τὸ ἐλάτ-

τωμα ⁶⁷περισσότερον εἰς τὴν πρό-
δόν μας ⁶⁸—Γὰ γάλα τοῦ θήλας τοῦ βουβάλου ⁶⁹δὲν
εἶναι τόσον καλὸν ὅσοι ἐκείνο τῆς ἀγελᾶδος.

Καταφάσεως. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι δεθαίως τὸ τε-
λειότερον ⁷⁰τῶν ζώων—Διὰ ⁷¹τῶν παρατροπῶν
⁷²τῶν ἡθῶν ὁ ἄνθρωπος ἀπέλλυσι ⁷³τὴν ζωὴν καὶ
μάλιστα τὴν τιμὴν—Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς, ὅστις νὰ μὴ
ἀκροάζηται ⁷⁴εὐχαρίστως τοὺς ἐπαίνους τοῦ ⁷⁵—Ὁ-
ταν τις εἶπε ναι, δὲν πρέπει νὰ παλινωδῇ ⁷⁶—Ὑ-
μεῖς λέγετε ὅτι δὲν θὰ ἔλθῃ ὁ ἀδελφός σας, καὶ ἐγὼ
λέγω ναι ⁷⁷

Ἀρρήσεως. Ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι διόλου ἀπηλ-
λαγμένη ⁷⁸φροντίδων—Ὅχι, δὲν θέλω κάμει ποτὲ
μὲν χαμέρπειαν ⁷⁹—Τοιοῦτον σχέδιον ⁸⁰δὲν εἶναι
οὐδόλως τῆς ἀρεσκείας μου ⁸¹—Δὲν ἐνοῶ τὸν σκο-
πὸν σας—Ὁ ἐγωιστής δὲν ἀγαπᾷ οὐδένα—Ἐνεκα
τοῦ καὶ ὅπως ⁸²δὲν ἐξῆλθον τῆς οἰκίας καθ' ὅλην τὴν
ἡμέραν—Φοβοῦμαι μὴ μὲ ἀπατήσῃ—Μὴ φοβῆσθαι
νὰ σὲ ἀπατήσῃ—Δὲν πρέπει τις ν' ἀμφισβητήσῃ ⁸³ὅτι
οἱ νόμοι δὲν εἶναι εἰς χαλινός ⁸⁴διὰ τοὺς κακοὺς καὶ
μὴ ὑπεράσπισις ⁸⁵διὰ τοὺς καλοὺς—Ἐξαρτᾶται ἀπὸ
ὑμᾶς νὰ ἦ ὁ ἀδελφός σας εὐτυχής—Ὁ ἱατρός ἐμ-
ποδίζει νὰ κάμνητε μακροὺς περιπάτους ⁸⁶—Πολ-
λοὺ γὰ καὶ δεῖ ὅπως λάβῃτε ⁸⁷τὴν συγκατάθεσιν ⁸⁸τοῦ
πατρὸς σας—Τί ἐμποδίζει νὰ ἐπισπεύσῃς ⁸⁹τὴν ὑπό-
θεσιν;—Τὸν περιμένω ἑκτός ⁹⁰καὶ ἂν ᾔναι ἀσθενής
—Δὲν ἀναχωροῦμεν πρὶν ἢ λάβωμεν τὰς ἐπιστολάς μας.

¹ à Paris, ²dans, ³par, ⁴passer, ⁵le... pos-
sible, ⁶précepte, ⁷Nous nous laissons... éblouir,
ir, ⁸des, ⁹arriver (μετὰ τοῦ être) ¹⁰à..., ¹¹Je

serai de retour, ¹²incendie, ¹³marécageux, ¹⁴négliger, ¹⁵périr, ¹⁶Cicéron, ¹⁷assassiner, ¹⁸César, ¹⁹De ces . . . , ²⁰vigne, ²¹planter, ²²une haie épaisse, ²³de celle, ²⁴être, ²⁵garder, ²⁶à, ²⁷déjeûner, ²⁸séance, ²⁹s'occuper, ³⁰à lire et à peindre, ³¹faire voir, ³²exécution, ³³il m'a fallu, ³⁴disposé, ³⁵nous venir en aide, ³⁶de nos . . . ³⁷condition, ³⁸clameur, ³⁹(ἰδὲ ἐν σελίδι 333 παρὰ γ. γ.) ⁴⁰essuyer, ⁴¹chagriner, ⁴²parcourir, ⁴³lieue, ⁴⁴fermé, ⁴⁵rare, ⁴⁶agir, ⁴⁷de le paraître, ⁴⁸intelligent, ⁴⁹obstiné, ⁵⁰devoir, ⁵¹las, ⁵²accompagner, ⁵³quai, ⁵⁴persuader, ⁵⁵réprimander, ⁵⁶passer, ⁵⁷s'apercevoir, ⁵⁸patient, ⁵⁹impétueux, ⁶⁰qui en a, ⁶¹il vaut, ⁶²étouffer, ⁶³bon mot, ⁶⁴aller ⁶⁵de . . . en . . . , ⁶⁶irrésolution, ⁶⁷s'opposer, ⁶⁸progrès, ⁶⁹huffe, ⁷⁰parfait, ⁷¹à force, ⁷²dérèglement, ⁷³l'on perd, ⁷⁴écouter, ⁷⁵louange, ⁷⁶se rétracter, ⁷⁷que . . . , ⁷⁸exempt, ⁷⁹bascesse, ⁸⁰un tel projet, ⁸¹goût, ⁸²chaleur brûlante, ⁸³contester, ⁸⁴frein, ⁸⁵sauvegarde, ⁸⁶de longues courses, ⁸⁷obtenir, ⁸⁸consentement, ⁸⁹solliciter, ⁹⁰à moins que.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΠΡΟΘΕΣΕΩΣ

Ἡ πρόθεσις εἶναι μέρος τοῦ λόγου ἀμετάβλητον ἀπαρτιζόμενον ἐκ μιᾶς ἢ καὶ πολλῶν λέξεων, ἐμφατι-

τον δὲ τὴν μεταξὺ δύο ὄρων σχέσιν, καὶ προτι-
θέμενον τοῦ δευτέρου καθὼ συμπληροῦντος τὴν ἐν-
νοίαν τῆς προτάσεως, ὡς· Je pars pour l' Ita-
lie ἀναχωρῶ διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἐνταῦθα ἡ πρόθεσις
pour ἐμφαίνει τὴν μεταξὺ τοῦ je pars πρώτου ὄρου
λειγομένου antécédent (προηγούμενος), καὶ τοῦ Italie
δευτέρου ὄρου καλουμένου conséquent, (ἐπόμενος) ὑ-
πάρχουσιν σχέσιν, συνισταμένην εἰς τοῦτο, ὅτι ἡ ἀ-
ναχώρησίς μου ἀποβλέπει τὴν Ἰταλίαν.

Συμβαίνει ἐνίοτε ἡ πρόθεσις νὰ μὴ τίθεται μετα-
ξὺ τῶν δύο ὄρων, οὐχ ἥττον ὁμοῦ οἱ ὄροι ὑπάρχου-
σιν ἀνιστραμμένοι ὡς ἐκ τοῦ ὅρου, ὡς· En tout
temps la vertu s' est fait estimer ἐν παντὶ χρό-
νῳ ἡ ἀρετὴ ἐγένετο ἀξία ἐκτιμήσεως. Εἰς τὸ πα-
ράδειγμα τοῦτο ὁ πρῶτος ὄρος εἶναι la vertu s'
est fait estimer, καὶ ἐπομένως ἡδυνάμεθα νὰ εἰπω-
μεν. La vertu s' est fait estimer en tout temps.

Παρατηρητέον πρὸς τοῦτοις ὅτι προθέσεις τιλές φαί-
νεται ὅτι ἐξέρχονται τοῦ ὀρισμοῦ, διὰ περὶ τῆς προ-
θέσεως ἐδώκαμεν, ἀλλ' ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ
προθέσεις εἶναι ἔχουσι πῶς ἀπόλυτον χαρακτῆρα,
ὡς· Vu l' état de sa santé, il a obtenu un congé
de trois mois ἔνεκα τῆς κατεστάσεως
τῆς ὑγείας του, ἐπέτυχεν ἄδειαν ἀπουσίας τριῶν μη-
νῶν. Καὶ ὁμοῦ ἡδυνάμεθα νὰ εἰπώμεν. Il a obtenu
un congé de trois mois, vu l' état de sa
santé ὡς ἐκ τούτου δὲ θὰ ἐπραγματοποιεῖτο καὶ
εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ ὀρισμὸς τῆς προθέσεως.

Αἱ κύριαι σχέσεις αἱ ὑπὸ τῆς προθέσεως ἐκφραζό-
μεναι εἰσὶν αἱ ἐξῆς.

α. De lieu, τόπου· en, ἐν· sur, ἐπὶ· sous, ὑπὸ· chez, παρὰ κ. τ. λ. εἶν· On cultive beaucoup le coton en Amérique· καλλιεργοῦσι πολὺ τὸν βόμβικον ἐν Ἀμερικῇ—Je ne suis pas de son opinion sur ce point· δὲν εἰμαι τῆς γνώμης του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.—Votre proposition ne me convient pas sous beaucoup d'égards· ἡ πρότασις σας δὲν μὲ συμφέρει ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις—Il habite chez son père· κατοικεῖ παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

β. De temps, χρόνου· avant, πρὸ· après, μετὰ· depuis, ἀπὸ κ. τ. λ., εἶν· Auguste, premier empereur romain, naquit l'an 63 avant Jésus Christ· Αὐγούστος, ὁ πρῶτος βώματος αὐτοκράτωρ, ἐγενήθη τὸ ἔτος 63 πρὸ Χριστοῦ—Miltiade mourut dans une prison après la bataille de Marathon et d'autres exploits· ὁ Μιλτιάδης ἀπέβιωσεν ἐν εἰρκῇ μετὰ τὴν μάχην τοῦ Μαραθῶνος καὶ ἄλλα ἀνδραγαθηματὰ—Je ne l'ai encore vu depuis son retour· δὲν τὸν εἶδον εἰσέτι ἀπὸ τῆς ἐπιστροφῆς του.

γ. De convenance et d'union, συμφωνίας καὶ ἐνώσεως· selon, κατὰ· avec, μετὰ κ. τ. λ. εἶν· Faites le bien selon votre possibilité· πράττετε τὸ καλὸν κατὰ τὰς δυνάμεις σας—Mon frère est parti avec toute sa famille· ὁ ἀδελφός μου ἀνεχώρησε μετ' ὅλης τῆς οἰκογενείας του.

δ. De but, d'intention, σκοποῦ, προθέσεως· à, εἰς· envers, πρὸς· pour, διὰ, ὑπὲρ κ. τ. λ. εἶν· L'humanité consiste à faire tout le bien qu'on peut· ἡ φιλανθρωπία συνίσταται εἰς τὸ νὰ πράττη

τις ὅ,τι δύναται καλὸν—La *clemence* est une bonté *envers* nos ennemis· ἡ ἐπιείκεια εἶναι ἀγαθότης πρὸς τοὺς ἐχθροὺς μας—Il faut faire tout sacrifice pour le bien de la patrie· ὀφείλει τις νὰ ὑποστῇ πάσαν θυσίαν διὰ τὴν πατρίδα του, ἢ ὑπὲρ τῆς πατρίδος του.

έ. De cause, αἰτίας· attendu, ἔνεκα· νυ, ἐπειδὴ κ. τ. λ. οἶον· Il a été pensionné attendu son âge· ἀπῆλθους συντάξιος ἔνεκα τῆς ἡλικίας του—L'homme est sujet à faillir νυ qu' il n' est pas parfait· ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑποκείμενος νὰ σφάλῃ ἐπειδὴ δὲν εἶναι τέλειος.

ς. D' exception et de séparation· ἐξαιρέσεως καὶ χωρισμοῦ· hors, ἔκτος, ἔξω· sauf, πλὴν κ. τ. λ. οἶον· Il est hors toute probabilité qu' il arrive ce soir· εἶναι ἔκτος πάσης πιθανότητος ὅτι θέλει φθάσει τὴν ἑσπέραν ταύτην—Nous partirons de main, sauf quelque empêchement imprévu· θέλομεν ἀναχωρήσει αὐριο πλὴν τινος ἀπροσδοκίτου κωλύματος.

ζ. D' opposition, ἐναντιώσεως· contre, κατὰ· malgré, παρὰ κ. τ. λ. οἶον· Nous devons nous armer de courage contre les mauvais coups de la fortune· ὀφείλομεν νὰ δπλισθῶμεν μετὰ θάρρους κατὰ τῶν περιπετειῶν τῆς τύχης—L' honnête homme se maintient tel malgré toute tentation· ὁ ἔντιμος ἄνθρωπος διατηρεῖται τοιοῦτος παρὰ πάντα πειρασμόν.

η. D' indication, ἐνδείξεως, περιοριζομένη εἰς τὰς μόνας· voici καὶ voilà, ἰδοὺ, εἰ ν· Le voilà qu' il

arrive, et voicis la chambre que nous lui avons préparée· ἰδοὺ τον ἐρχόμενον, καὶ ἰδοὺ τὸ δωμάτιον, ὅπερ προητοιμάσαμεν δι' αὐτόν.

Παρατηροῦμεν δὲ τὰ ἐξῆς:

Ἡ ἀ προθέσεις λαμβάνει τὴν θάρειαν κατὰ διαστολήν τοῦ α τρίτου προσώπου τοῦ ἐνικαῦ τοῦ ἐνετιώτος τῆς ὀριστικῆς τοῦ ρήματος avoir.

Τινὲς τῶν προθέσεων ἐμφαίνουσι διαφόρους σχέσεις, κατὰ τὰ ἐπόμενα, ὥπερ ἐκθέτομεν ἀπλῶς ὡς παραδείγματα.

Après· χρόνου· Il est venu après midi, ἦλθε μετὰ τὸ μεσημέριον—συμφωνίαν μετὰ τῆς de· Ceci est un tableau d'après nature· αὕτη εἶναι μία εἰκονογραφία κατὰ τὴν φύσιν.

De· χρόνου· Il est parti de bonne heure· ἀνέχωρησεν ἐνωρίς—τόπου· il vient de Rome· ἔρχεται ἐκ Ρώμης—χωρισμοῦ· Il s' est éloigné de sa famille· ἀπεμακρύνθη τῆς οἰκογενείας του—καταγωγῆς· Il est de Zante· εἶναι ἐκ Ζακύνθου—αἰτί-ας· Elle est respectée de tous ceux qui la connaissent· τὴν σέβονται ἅπαντες οἱ γινώσκοντες αὐτήν—μέσον· Il a écrit son testament de sa propre main· ἔγραψε τὴν διαθήκην του ἰδίᾳ χειρί.

Depuis, χρόνου· Je vous attends depuis dix heures· ὡς περιμένω ἀπὸ τὰς δέκα—τόπου· Les troupes tenaient tous les lieux depuis le fleuve jusqu' aux collines· ὁ στρατὸς κατεῖχεν ὅλας τὰς θέσεις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ μέχρι τῶν λόφων.

Hors, τόπου· Nous habitons hors de la ville· κατοικοῦμεν ἐξω τῆς πόλεως—ἐξαιρέτως· on peut

tout dédaigner hors l' honneur δόναται τις να
ἐπιγυρήσῃ τὰ πάντα ἐκτὸς τῆς τιμῆς.

Par, τόπου δι' οὗ ἡ ἐν ᾧ Il est venu par
terre· ἦλθε διὰ ξηρᾶς Je me suis promené par
la ville, περιεφέρθην ἐν τῇ πόλει—αἰτίου· J' ai
lu la traduction de l' Iliade par Monti, ἀνέ-
γνῳσα τὴν μετάφρασιν τῆς Ἰλιάδος ὑπὸ τοῦ Μόντι.

Vers, τόπου· Je me dirigeais vers la ville, διη-
θουδμήν πρὸς τὴν πόλιν—χρόνου· Je vous attends
vers midi· ὥς περιμένω περὶ τὸ μεσημέριον.

Ἐκτὸς τῶν κυρίων προθέσεων ὑπάρχουσι καὶ αἱ
κατὰ περίστασιν τοιαῦται, οἷαι εἰσιν αἱ durant, κα-
τὰ, ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν—touchant, περὶ—pro-
che παρὰ κ. τ. λ. Durant la minorité de Louis
XIV la régence fut confiée à sa mère Anne d'
Autriche· κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀνηλικιότητος Λου-
δοβίκου τοῦ ΙΔ', ἡ ἀντιβασιλεία ἀνετέθη εἰς τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ Ἄνναν τῆς Αὐστρίας—Il jouit d' une
pension sa vie durant· ἀπολαύει ἰσοβίου συντά-
ξεως—J' ai à vous donner des éclaircissements
touchant l' exploitation du bois· ἔχω νὰ σὰς δώσω
διασαφήσεις περὶ τῆς δεινδροτομίας τοῦ δάσους—Pro-
che le jardin il y a un moulin à eau· παρὰ τῇ
κρήνῃ ὑπάρχει ὕδρόμυλος.

Πρὸς τούτοις γίνεται χρῆσις καὶ τινων φράσεων
προθετικῶν (locutions prépositives) συγχειμένον ἐκ
διαφόρων λέξεων, ἐξ ὧν αἱ ἐπόμεναι· à cause de,
ἐνεκ—non compris μὴ συμπεριλαμβανομένου—vis
-à-vis de, ἐντικρὺ κ. τ. λ. εἶον· Il est tombé dans
la pauvreté à cause de ses imprudences· περιέπε-

σεν εἰς πενίαν ἔεικ τῆς ἀφροσύνης του—Celle possession me revient à cent mille francs, non compris les frais: τὸ κτῆμα τοῦτο μάλ' στοιχίζει ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐξόδων—Ma maison est vis-à-vis de la vôtre: ἡ οἰκία μου εἶναι ἀντικρὺ τῆς ἰδιότης σας.

Δίδομεν νῦν τὸν πῖνακα τῶν κυριωτέρων προθέσεων, ἄνευ διακρίσεως εἰδῶν, καθ' ὅσας αἱ αὐταὶ προθέσεις ἐμφαίνουσιν, ὥς παρστηρήσμεν, διαφοροὺς σχέσεις, καὶ ὥς ἐκ τούτου θὰ ὑποχρεούμεθα εἰς πολλὰς ἐκπαραλήψεις.

Κύριαι προθέσεις

Α, εἰς
Après, μετὰ
Avant, πρὸ
Avec, σὺν, μετὰ
Chez, παρὰ
Contre, κατὰ
Dans, ἐν
De, ἐκ, ἀπὸ, διὰ
Depuis, ἀπὸ
Derrière, ἀπὸ, ἐκ
Devant, πρὸ
Devers, πρὸς
En, ἐν
Entre, μεταξὺ
Envers, πρὸς
Hors, ἐκτὸς, ἔξω

Hors, ἐκτὸς, ἔξω
Malgré, καίτοι, παρὰ τὴν
 θέλησιν, μ' ὅλον
Nonobstant, ἀν καὶ
Outre, ἐπέκεινα, πέραν
Par, διὰ, ὑπὸ
Parmi, μεταξὺ
Pour, διὰ, ἕνεκα
Près, παρὰ, πλησίον
Sans, ἄνευ
Selon, κατὰ
Sur, ἐπὶ
Vers, πρὸς, πρὶ
Voici ἰδοὺ (ἐνταῦθα)
Voilà, ἰδοὺ (ἐκεῖ)

Κατὰ περίστασιν προθέσεις

Attendant, περί	Pendant, κατὰ
Attendo, διὰ, ἕνεκα	Proche, παρὰ
Concernant, περί	Sauf, ἐκτός, πλὴν
Durant, κατὰ (τὴν διάρ- κειαν)	Suivant, κατὰ
Excepté, ἐκτός	Supposé, ἐπὶ ὑποθέσει
Joignant, παρὰ, ἐγγύς	Touchant, περί
Moyennant, διὰ	Vu, ἰκειδῇ

Προθετικαὶ φράσεις

'A côté de, παρὰ	En face de, ἀντικρὺ
'A cause de, ἕνεκα	En faveur de, ἕνεκα, πρὸς
'A l'égard de, περί	χάριν
'A l'exception de, ἐκτός	Jusqu'à, μέχρι, ὡς καὶ
'A travers de, διὰ	Le long de, παρὰ (καθ')
Au bout de, ἐπὶ τέλους	ὅλον τὸ μήκος)
Au delà de, πέραν, ἐκείθεν	Loin de, μακρὰν
Au-dessous de, κατωτέρω	Par delà ἐκείθεν
Au dessus de, ἀνωτέρω	Par dessus, ὑπεράνω
ὕπερ ἄνω	Près de, παρὰ πλησίον
Au devant de, ἐνώπιον	Proche de, παρὰ,
Au moyen de, διὰ	Quant à, ὡς πρὸς
Auprès de, παρὰ, πλησίον	Vis-a-vis de, ἀντικρὺ
Autour de, περί	Y compris μετὰ, συμ-
Au travers, διὰ μέσου	περιλαμβανομένου
Avant de, πρὶν	Non compris, ἄνευ, μὴ
En deçà de, ἐντεῦθεν	συμπεριλαμβανομένου

Τῆς προθέσεως ἃ γίνεται χεῖσις, ὅταν ἡ φράσις ἐμφαίνῃ περιτροπὴν, οἶον· Je viens de jouer, *c' est à vous à jouer*· ἐγὼ ἐπαιξα, σὺ θὰ παίξετε· ἀλλ' εἰάν ἡ φράσις διαλαμβάνῃ ἰδέαν δικαιοῦματος ἢ καθήκοντος, γίνεται χεῖσις τῆς de, οἶον· C' est à vous de jouer le premier· ἀνήκει εἰς ὑμᾶς νὰ παίξετε πρῶτος—C' est à vous de donner l' exemple· ἐφιέλτε ὑμεῖς νὰ δώσῃτε τὸ παράδειγμα.

Γίνεται χρῆσις τῆς de ὅταν ἐπῃται ἐπίθετον ἀριθμητικὸν ἢ ὄνομα ἀθροιστικὸν τροπολογούμενον ὑπὸ τινος μετοχῆς, οἶον· Il y eut cent hommes de tués, et une foule d' hommes de blessés· ἑκατὸν ἄνδρες ἐφονεύθησαν, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐπληγώθησαν. Παραλείπεται ὁμοῦ αὖτις, ὅταν τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον ἢ τὸ ἀθροιστικὸν ὄνομα ἔχωσι κατόπιν ἐπίθετόν τι, οἶον· Il y a deux tours remarquables à Bologne· ὑπάρχουσι δύο ἀξιοπαρατήρητοι πύργοι ἐν Βονωνίᾳ—Après le tremblement de terre j' ai vu passer une grande multitude d' hommes éplorés· μετὰ τὸν σεισμὸν εἶδον νὰ διέρχεται μέγα πλῆθος ἀνθρώπων θρηνούντων. Ἐν περιπτώσει ὁμοῦ καθ' ἣν τὸ ὄνομα ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τῆς ἀντωνυμίας en ἢ de δὲν παραλείπεται, οἶον· Les arbres de ce jardin sont chargés de fruits, il y en a de mûrs, et il y en a de verts.

Μεταχειρίζονται ἐπίσης τὴν de ἐν συγκρίσει, ἥτις ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου ὅρου, οἶον· Qui est le plus studieux de vous ou de votre frère? τίς εἶναι ὁ ἐπμελέστατος σὺν σὺν ἢ ὁ ἀδελφός σου; Ἐὰν ὁμοῦς ἡ σύγκρισις ᾔκηται μεταξύ δύο ἀ-

παρεμφάτων, ἢ de τίθεται σχεδὸν πάντοτε πρὸ τοῦ δευτέρου ὄνον, ὅλον· Il aime mieux contredire que de se résigner au sentiment des autres· εὐχαριστεῖται μᾶλλον ὠ ἀντιλογῇ ἢ νὰ συγκατατίθεται εἰς τὴν γνώμην τῶν ἄλλων.

Μεταξὺ τῶν ρήσεων près de καὶ prêt à, εἴαν προηγήνται ἀπαρεμφάτου, ὑπάρχει ἡ διαφορὰ αὕτη, ὅτι ἡ μὲν πρώτη δηλοῖ ἐπικειμένην ἐκτέλεσιν πράξεως τινος, ἡ δὲ δευτέρα ἐμφαίνει τὴν διάθεσιν τοῦ πράττειν τι, εἶναι· Il est près de terminer son œuvre· πλησιάζει νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον του—Je suis prêt à vous suivre· εἶμαι ἕτοιμος νὰ εἶς ἀκολουθήσω.

Ἡ près de διαλαμβάνει πρὸς τοῦτοις ἰδέαν ἐγγύτητος, ὅλον· j' étais près du théâtre quand vous vous êtes débarqué· ἦμην πλησίον τοῦ θεάτρου ὅτε ἀπεβίβασθητε

Ἡ δὲ auprès de μείζονα ἐγγύτητα, ὅλον· Votre place est auprès de moi ἡ θέσις σας εἶναι πλησίον μου.

Μεταξὺ τῆς entre καὶ τῆς parmi ὑπάρχει ἡ διαφορὰ αὕτη, ὅτι ἡ μὲν εἶναι ἐν χρήσει προκειμένου περὶ δύο ἀντικειμένων, ἡ περὶ ἀμοιβαιότητος· ἡ δὲ εἴαν προχέται περὶ πολλῶν ἐκφραζομένων διὰ τινος ὀνόματος εἴτε πληθυντικοῦ, εἴτε ἀθροιστικοῦ, ὅλον· Elle tenait sa fille entre ses bras· αὕτη ἐκράτει τὴν θυγατέρα της εἰς τὰς ἀγκάλας της—L' amour entre les époux se change avec le temps en amitié· ὁ ἔρως μεταξὺ τῶν συζύγων τρέπεται πρῶτοντος τοῦ χρόνου εἰς φιλίαν—On trouve rarement parmi les hommes une affection durable· εὐρίσκει

τις σπανίως μεταξύ τῶν ἀδελφῶν μόνον στερ-
γην—*Parmi les écoliers du gymnase vo-*
tre fils est le plus assidu· μεταξύ τῶν μαθητῶν
τοῦ γυμνασίου δ' οὐδὲν σας εἶναι δ' ἐπιμελότερος.

Ἡ προθετικὴ φράσις *au travers* ἀπαιτεῖ τὴν
προθέσιν *de* εὐθὺς ἐπομένην αὐτῇ, εἰὼν· *Nous pas-*
sâmes au travers des écueils διέβημιν διὰ τῶν
ὕψιλων. Ἀπ' ἐναντίας ἡ προθετικὴ φράσις *à tra-*
vers εἶναι ἐν χρήσει ἄνιν προθέσεως, εἰὼν· *Les ray-*
ous du soleil passaient à travers les fentes de
la fenêtre· αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου διήρχοντο διὰ
τῶν ραγίδων τοῦ παραθύρου.

Αἱ προθέσεις *a, de*, ἐν ἐπαναλαμβάνονται πρὸ
παντὸς συμπληρώματος, εἰὼν· *Occupons nous à*
nous instruire, à acquérir de bonnes habitu-
des, à nous faire utiles à la société dont nous
formons partie· ἀς ἐνασχολούμεθα εἰς τὸ νὰ διδα-
σκώμεθα, εἰς τὸ νὰ ἀποκτώμεν καλὰς ἑξέεις, εἰς τὸ
νὰ γίνωμεν ὠφέλιμοι εἰς τὴν κοινωνίαν, ἥς ἀποτε-
λοῦμεν μέρος—*Notre vie se compose générale-*
ment de besoins, de douleur et de misère· ὁ θῖος
μας σύγκειται ἐν γένει ἐξ ἀναγκῶν, ἐκ λύπης καὶ
ἐκ θλίψεως—*Pendant ces deux mois j'ai*
été en Italie, en France et en Allemagne· κατὰ
τὴν διάρκειαν ταύτην τῶν δύο μηνῶν μετέβην εἰς
Ἰταλίαν, εἰς Γαλλίαν καὶ εἰς Γερμανίαν.

Ὅλκι αἱ ἑλλαι προθέσεις δὲν ἐπαναλαμβάνονται
ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ ἐκφρασθῇ ἀντιθέσις τις, εἰὼν·
Dans la prospérité, comme dans l'adversité, l'
homme doit modérer ses sentiments· ἐν τῇ

δ
τὸν
τις
φ-
δ

εὐτυχία ὡς καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει
νὰ καταστείλῃ τὰ αἰσθήματά του—ἡ ὅταν ἴθέλωμεν
νὰ δώσωμεν μεγαλητέραν ἐμφασιν εἰς τὰς ἀπαριθ-
μήσεις οἶον· *Sans amis, sans ressources sans*
la moindre probabilité de m' occuper utilement,
j' étais au désespoir. ἄνευ φίλων, ἄνευ πόρων,
ἄνευ τῆς ἐλαχίστης πιθανότητος νὰ ἐνσχοληθῶ ἐ-
κπωφελῶς, ἦμην εἰς ἀπελπισίαν.

Δὲν ἐπαναλαμβάνεται ὁμοῦς οὐδεμία πρόθεσις πρὸς
δύο ὀνομάτων ἀποτελούντων μίαν καὶ μόνην ἔννοι-
αν, οἶον· *J' ai une belle édition de Paul et*
Virginie. ἔχω μίαν ὡραίαν ἔκδοσιν τοῦ Παύλου καὶ
Βιργινίας. Ταῦτα τὰ δύο ὀνόματα εἶναι ὁ τίτλος
ἐνὸς φιλολογικοῦ ἔργου, καὶ ἐπομένως διεγείρουσι
μίαν καὶ μόνην ἰδέαν.

Αἱ *voici* καὶ *voilà* ἀναφέρονται, ἡ μὲν εἰς τὰ
πράγματα καὶ τὰ πρόσωπα τὰ ἐγγύς, ἡ δὲ εἰς τὰ
μακρὰν, οἶον· *Voici votre livre,* ἰδοὺ (πλησίον) τὸ
βιβλίον σου—*Voilà votre domestique qui est de*
rejour, ἰδοὺ (μακρὰν) ὁ ὑπηρέτης σας, ὅστις ἐπι-
στρέφει. Πρὸς τεύτοις ἡ *voici* εἰς τὴν ὁμηλίαν ἀ-
ναφέρεται εἰς τὰ ἐπόμενα, ἡ δὲ *voilà* εἰς τὰ προη-
γούμενα, οἶον· *Voici ce que j' exige de vous:*
une grande franchise, et une entière confiance.
ἰδοὺ τί ἀπαιτῶ ἀπὸ ὑμᾶς· μεγάλην εἰλικρίνειαν, καὶ
πλήρη ἐμπιστοσύνην—*La paix, l' indulgence et l'*
amour, voilà l' esprit et l' essence de la re-
ligion. ἡ εἰρήνη, ἡ συγκατάθεσις καὶ ἡ ἀγάπη· ἰ-
δοὺ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ οὐσία τῆς θρησκείας.

EXERCICE XLII—ΓΥΜΝΑΣΜΑ ΜΒ'

Ἐπὶ τῶν πυρίων προθέσεων.

Σημ. Σημειοῦμεν διὰ κυρτῶν τὰς προθέσεις, ὧν ὁ μαθητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ χρῆσιν, ἔχων ὑπ' ὄψιν τοὺς κανόνας καὶ τὴν ποικίλην σημασίαν τῶν προθέσεων.

Ὁ ἥλιος φέγγει δι' ὅλους.—Τὸ ἔτρ' ἐρχεται μετὰ τὸν χειμῶνα—Ἡ δέησις¹ εἶναι εὐάρεστος² εἰς τὸν Θεόν—Δὲν ὑπάρχει κατάστασις ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἥτις νὰ μὴ ἔχῃ τὴν δουλείαν³ της—Δειξὼν τὴν στοργὴν σου μᾶλλον διὰ πράξεων ἢ διὰ λόγων—Τὸ πῦρ τῆς φιλίας θερμαίνει⁴ τὴν καρδίαν χωρὶς νὰ τὴν φθείρῃ—Ἡ φιλία εἶναι σιωπηλὴ σύμβασις μεταξὺ δύο ἡτόμων εὐαισθητῶν⁵ καὶ ἐναρέτων—Ὁ ὑπερέφανος βίβεται⁶ ὑπεράνω πάντων—Ἡ ἀγάπη πρὸς τοὺς γονεῖς εἶναι ἡ βάσις⁷ ὅλων τῶν ἀρετῶν—Ἡ γῆ στρέφεται⁸ περὶ τὴν ἥλιον μετὰ παραδόξου⁹ ταχύτητος¹⁰—Ὁλη ἡ πόλις ἐκτὸς τοῦ παραστείου ἀπετεφρώθη¹¹—Πρὶν ἡ καταδικάσις¹² τοῦ ἀλλοῦ, ἐξέτασον ἂν ἦσαι ἀνεπίληπτος¹³—Τὸ ὑπερβολικὸν¹⁴ μῖσος τίθῃσιν ἡμᾶς κάτωθεν ἐκείνων τοὺς ὁποίους μισοῦμεν.—Οἱ κωμῳδοὶ¹⁵ ἦσαν ἄτιμοι¹⁶ παρὰ Ῥωμαίοις, καὶ ἔντιμοι¹⁷ παρ' Ἑλλήσιν—Ἡ κenoδοξία ἀνυψοῦται¹⁸ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων¹⁹ τῶν ἄλλων—Ἀσθενοῦμαι²⁰, κατὰ τὴν συνήθειάν μου, λίαν πρωτῶ²¹—Εἵμεθα πέντε κατὰ δέκα καὶ ὁμῶς²² ἐσώθημεν²³—Ἐπέτυχεν²⁴ ὁλα τὰ ἐμπόδια²⁴—Πρὸ πάντων πρέπει τις νὰ ἦ τίμιος—Ἀνεχώρησεν μὲ ὁλην τὴν κακοκαιρίαν²⁵—Ἰδοὺ ὁ

κώδιξ²⁶ τοῦ ἐγωῖστοῦ.²⁷ τὰ πάντα δι' αὐτὸν, εἶδεν δια-
τοῦς ἄλλους·—Δικαιοσύνη καὶ εὐθιότης,²⁸ ἰδοὺ ὁ κώ-
διξ τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύματος·—ἔχον φθά-
σει ἀπὸ μιᾶς ὥρας·—Ἐκτός τῆς ὠραιότητος τῆς
μορφῆς,²⁹ ἡ χρυσαλλίς³⁰ ἔχει καὶ τὴν ιδιότητα³¹ τοῦ
(de) βλέπειν, ἀκούειν, ἐσφραίνεσθαι³², γεέεσθαι,³³ αἰσθά-
νεσθαι, κινεῖσθαι, θέλειν, τέλος μίαν ψυχὴν προικισμέ-
νην διὰ πάθους,³⁴ καὶ διανοίας.³⁵

Ἐπὶ τῶν κατὰ περιστασιν προθέσεων

Κατέφυγον³⁶ ὑπὸ τι ἐσκεπασμένον παράπηγμα³⁷
διαρκούσης τῆς καταιγίδος³⁸— Πλησίων τῆς δη-
μαρχίας³⁹ εἶναι τὸ τελωνεῖον⁴⁰—Δέχομαι τὰ ἐμπα-
ρέμματα πλὴν δύο ἢ τριῶν δεμάτων⁴¹— Δύναται τις
νῆ ἔχῃ εἰς τοῦτο τὸ ξενοδοχεῖον⁴² ἐν καλὸν γού-
μα διὰ δύο φράγκα·— Κατὰ τὸ φαινόμενον, θὰ ἔχα-
μεν δριμύν⁴³ χειμῶνα· Τῷ ἑκαμὰ πολλὰς παρα-
τηρήσεις περὶ τῆς διαγωγῆς τευ·—Ἐπὶ τῇ ὑπο-
θέσει ὅτι τοιαύτη εἶναι ἡ ὑπόθεσις, θέλομεν σκεφθῇ⁴⁴
περὶ τοῦ πρῆκτους⁴⁵— Ἀπαντες εἰσὶ τῆς αὐτῆς γνώ-
μης ἐκτός σου.

Ἐπὶ τῶν προβεβηκῶν φράσεων

Ἡ συνεδρίασις ἦτο πλήρης⁴⁶ ἐκτός δύο μελῶν⁴⁷
ἀσθενούντων·—Ἡμεῖς ὦν κρεπόντως⁴⁸ χάριν τῆς ἐν-
τίμου ἐκδουλεύσεώς του⁴⁹—Βλέπομεν τὰ ἐλατ-
τώματα τῶν ἄλλων διὰ τοῦ πρίσματος⁵⁰ τῆς φιλου-
τίας μας⁵¹— Τὴν ἐβλεπέ τις κλαίευσαν⁵² διὰ μέσου

τοῦ κρηδέμενου⁵³ τῆς —Εἶχε περίε σούτου ἔλκην του
τὴν οἰκογένειαν—Μακρὰν ἐμοῦ ἡ ἰδίᾳ ἔτι δὲν μοι
εἰσθε φίλος—‘Ο Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπεν ὅτι πρέπει
νὰ ἀγαπῶμεν ὡς καὶ τοὺς ἐχθρούς μας—‘Ὡς πρὸς
τὴν πώλησιν, ἡ μελὲτάς⁵⁴ νὰ κάμῃτε, θέλομεν
ὁμιλήσει περὶ αὐτῆς ἄλλην ἡμέραν—‘Εκάθητο π.λη-
σιον μου—Αὕτη ἡ οἰκοδομή εἶναι π.λησιον νὰ τε-
λειώσῃ—‘Ο τρυγητὸς⁵⁵ ὑπερξεν ἀφ’ οὐνοῦ πέραν τῶν
προσδοκῶν⁵⁶ μας—Μὴ κρίνης περὶ τῶν πραγμά-
των, πρὶν σκεφθῆς καλῶς—Θέλω εἰς ἀπαντήσῃ
αὐριον περὶ τοῦ περιεχομένου⁵⁷ τῆς ἐπιστελῆς
σας—‘Η ἀγροικία⁵⁸ μου εἶναι ἐντεθῆεν τοῦ ποτα-
μοῦ, καὶ ἐπεθῆεν τῆς λίμνης εἶναι ἡ ἰδική σου—Σί-
βου⁵⁹ τοὺς⁶⁰ ὑπεράνω σοῦ, καὶ μὴ καταφρόνει τοῦ
κατωτέρω σοῦ.

¹prière, ²agréable, ³servitude, ⁴échauffer, ⁵sen-
sible, ⁶se placer, ⁷fondement, ⁸tourner, ⁹extraordi-
naire ¹⁰rapidité, ¹¹réduire en cendres, ¹²condamner
(γίνεται ἐνταῦθα χρεῖσις τῆς ἀπαρεμφάτου), ¹³exempt
de blâme, ¹⁴outré (ὡς πρὸς τὴν θέσιν τοῦ ἐπιθέτου ἴδε
ἐν σελ. 379), ¹⁵comédien, ¹⁶infâme, ¹⁷honorable,
¹⁸s’ élever, ¹⁹ruine, ²⁰s’ éveiller ²¹de bon matin,
²²pourtant, ²³se sauver, ²⁴obstacle, ²⁵le mauvais
temps, ²⁶code, ²⁷égoïste, ²⁸justesse, ²⁹forme (sic τὸν
πλαθυντικόν), ³⁰papillon, ³¹faculté, ³²odor, ³³savou-
rer, ³⁴passion, ³⁵intelligence, ³⁶se réfugier, ³⁷hangar
³⁸tempête, ³⁹hôtel de ville, ⁴⁰douane, ⁴¹balle, ⁴²hó-
tel ⁴³après, ⁴⁴aviser, ⁴⁵à ce qui est à faire, ⁴⁶com-
plet, ⁴⁷membre, ⁴⁸convenablement, ⁴⁹service,
⁵⁰prisme, ⁵¹amour propre, ⁵²On la voyait pleurer,

⁵³voile, ⁵⁴penser, ⁵⁵vendange, ⁵⁶attente (καθ' ἐνι-
χθόν) ⁵⁷contenu, ⁵⁸métairie, ⁵⁹Respecter, ⁶⁰cœur
qui sont.

ΜΑΘΗΜΑ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΦΩΝΗΜΑΤΟΣ.

§ I.

Περὶ Συνδέσμου

Ὁ σύνδεσμος εἶναι λέξις ἀμετάβλητος, συνε-
νούστω δύο ὁροι· ἢ δύο προτάσεις ὁμοίας, καὶ ἐκ-
φράζουσα τὴν σχέσιν, ἐν ᾗ θεωροῦμεν τοὺς μὲν ἢ
τὰς δέ· τοιαῦται εἰσὶ· car, διότι· et, καὶ· mais,
ἀλλὰ κ. τ. λ. Tous les habitants se sont enfuis,
car les tremblements de terre continuaient·
ἅλοι· οἱ κάτοικοι ἔφυγον, διότι οἱ σεισμοὶ ἐξηκου-
λοῦθουν—Le travail et l'économie sont les fac-
teurs de la prospérité sociale· ἡ ἐργασία καὶ ἡ
οἰκονομία εἰσὶν οἱ παράγοντες τῆς κοινωνικῆς εὐη-
μερίας—Il est permis d'être plus habile que
les autres, mais il est dangereux de le paraître·
ἐπιτρέπεται νὰ ᾔηται τις ἱκανώτερος τῶν ἄλλων, ἀλ-
λ' εἶναι ἐπικίνδυνον νὰ φαίνεται τοιοῦτος,

Ἐκτός τῶν κυρίων συνδέσμων, ὑπάρχουσι καὶ τινες
λεγόμεναι συνδετικαὶ φράσεις (locutions conjonc-
tives) χρησιζόμεναι ἐκ διαφορῶν λέξεων, ἡς ὧν

αἱ ἑξῆς· *au reste*, ἄλλως, ἐκτὸς τούτου, πλὴν,—*au contraire*, ἀπ' ἐναντίας, τοῦναντίον—*parce que*, διότι,—καὶ ἅπασαι αἱ φράσεις, ὧν ὁ σύνδεσμος *que* ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον συστατικὸν στοιχείον, εἰδὼν· *Il est précieux*, *au reste* il est bon· εἶναι ἰδιότροπος, πλὴν εἶναι καλὸς—*Vous vous plaignez de lui*; *au contraire*, vous lui devriez être reconnaissant· ὑμεῖς πραραπονεῖσθε κατ' αὐτοῦ ἀπ' ἐναντίας ἔπρεπε νὰ τῷ ᾔσθῃ εὐγνώμων—*Je m' en vais, parce qu' il est tard*· ἀπέρχομαι, διότι εἶναι ἀργά.

Παρατίθεμεν ἑνταῦθα πίνακα τῶν κυρίων συνδέσμων καὶ συνδετικῶν φράσεων.

Κύριοι Σύνδεσμοι.

Car, διότι	Pourquoi, διότι,
Comme, ὡς, ἐπειδὴ,	Puisque, ἐπειδὴ
Comment, πῶς	Quand, ὅταν
Donc, λοιπὸν	Si, εἰάν
Et, καὶ	Si non, εἰμὴ
Lorsque, ὅτε	Que, ὅτι, νὰ
Mais, ἀλλὰ	Quoique, ἂν καὶ, κα' ὅλον
Ni, οὔτε	ὅτι,
Or, νῦν, ἄρα,	
Ou, ἢ	

Συνδετικαὶ φράσεις.

<i>Au reste</i> }	ἄλλως, ἐκτὸς τούτου,	<i>Au moins</i> }	τοὐλάχιστον
<i>Du reste</i> }	τοῦ λοιποῦ	<i>Du moins</i> }	ὡς, κατ' ὅσον

Aussitôt que, ἄρα	Parce que, διότι
Au contraire, ἀπ' ἐναντίας	Tandis que, ἐνῶ,
Au surplus, τέλος πάντων,	Sans que—χωρίς,
	ὅπωςδήποτε, καὶ πᾶσα ἐτέρα φράσις ἢ
Ou bien, ἢ	ἐπεται ἡ que.
Par conséquent, ἄρα	

‘Ο εἰ συνδέει δύο προτάσεις εἴτε καταφατικὰς, εἴτε τὴν μὲν καταφατικὴν, τὴν δὲ ἀποφατικὴν, εἴτε ἀμφοτέραις ἀποφατικὰς, οἶον· La lecture de ce livre me chagrine et m' intéresse· ἡ ἀνάγνωσις τοῦ βιβλίου τοῦτου μὲ θέλγει καὶ μὲ ἐλκύει—Il se donne beaucoup de peine, et ne réussit en rien· μοχθεῖ πολὺ καὶ δὲν ἐπιτυγχάνει τίποτε—Les animaux n' inventent et ne perfectionnent rien· τὰ ζῶα δὲν ἐφευρίσκουσι καὶ δὲν τελειοποιοῦσι τίποτε.

‘Ο εἰ δύνανται νὰ ἐπαναληφθῇ πρὸ παντὸς ὑποκειμένου, παντὸς κατηγορουμένου ἢ καὶ ἄλλων συμπληρωμάτων ἢ καὶ πρὸ τοῦ τελευταίου μόνον αὐτῶν, οἶον· Et le riche et le pauvre, et l' heureux et le malheureux ont tous la même origine et la même fin· καὶ ὁ πλούσιος καὶ ὁ πτωχός, καὶ ὁ εὐτυχὴς καὶ ὁ δυστυχὴς, ἔχουσιν ἅπαντες τὴν αὐτὴν ἀρχὴν καὶ τὸ αὐτὸ τέλος—L' homme est un assemblage de faiblesse, de vanité et de misère· ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατὰ μα ἀδυναμίας, ματαιοφροσύνης καὶ ἀθλιότητος.

Δὲν ἐπαναλαμβάνεται ὁμοίως προκειμένου περὶ συνωνυμίας, περὶ βαθμολογίας καὶ περὶ συγκρίσεως ἢ ἐναντιώσεως, καὶ μεταξὺ δύο προτάσεων ἀρχομένων διὰ

τῶν plus, mieux, moins, autant, ὅλον· Il a une
 âme grande, un coeur noble· ἔχει μεγάλην ψυ-
 χὴν καὶ εὐγενὴ καρδίαν—Hommes, femmes, enfants
 tout était en tumulte· ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδες,
 τὸ πᾶν ἦτον εἰς θόρυβον—Plus les passions sont
 impétueuses, moins elles sont difficiles à vain-
 cre· ὅση περισσότερον τὰ πάθη εἰσι σφοδρὰ, τόση
 ὀλιγώτερον εἶναι ὁδύκαλον νὰ νικηθῶσι.

Ὁ nī συνδέει δύο κυρίας προτάσεις ἀποφατικὰς,
 ἥ καὶ δύο δευτερευούσας προτάσεις ἐξακρωμένας
 ἐκ μιᾶς κυρίας ἐπίσης ἀποφατικῆς, ὅλον· L' hon-
 neur ne peut s' acquérir sans travail nī la
 sagesse sans expérience· ἡ τιμὴ δὲν δύναται νὰ
 ἀποκτηθῇ ἄνευ ἐργασίας, οὔτε ἡ φρόνησις ἄνευ πεί-
 ρας—On n' est jamais si heureux nī si mal-
 heureux qu' on se l' imagine· δὲν εἴμεθα ποτὶ
 τοσοῦτον εὐτυχεῖς οὔτε τοσοῦτον δυστυχεῖς ὅσον τὸ
 φανταζόμεθα.

Τὸν nī μεταχειρίζονται ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος
 pas, καὶ συνδέει εὐφραδῶς τὰ τε ὑποκείμενα, τὰ
 κατηγορούμενα καὶ τὰ συμπληρώματα· ἐπίσης δὲ
 καὶ ὅπως μὴ ἐπικυληθῶσιν αἱ προθέσεις sans καὶ
 sans que, ὅλον· Il ne craint ni vos reproches
 ni votre colère· δὲν φοβεῖτε οὔτε τὰς ἐπιπλήξεις
 σας οὔτε τὸν θυμὸν σας.—Il est mort sans les
 secours nī les consolations de la religion· ἀ-
 πεθώσεν ἄνευ τῆς βοήθειας οὔτε τῆς παρηγορίας τῆς
 θρησκείας.—Il est parti sans que personne l' ait
 vu nī s' en soit aperçu· ἀνεχώρησεν χωρὶς οὐδεὶς
 νὰ τὸν ἴδῃ, οὔτε νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

Ἐπαναλαμβανομένης ὁμῶς τῆς sans, γίνεται χρῆσις τοῦ συνδέσμου et, οἷον· Elle vit seule sans soie et sans murmure· αὕτη ζῇ μόνη ἄνευ χαρᾶς καὶ ἄνευ γυγγυσμοῦ.

Ὁ σύνδεσμος ου λέν λαμβάνει τόνον, λαμβάνει δὲ τοῦτον τὸ οὐ ἐπίρρημα. Δύναται δὲ νὰ ἐπαναληφθῇ πρὸ παντὸς ὅρου ἢ πάσης προτάσεως, ἢ νὰ ἐκφρασθῇ ἅπαξ προτασσόμενος τοῦ τελευταίου ὅρου ἢ τῆς τελευταίας προτάσεως, οἷον· Ou de près, ou de loin, je serai toujours tout à vous· εἴτε πλησίον, εἴτε μακρὰν, ἐγὼ θίλω εἶσθαι πάντοτε ἰδιόκος σας—Allons vaincre ou mourir· ἄγωμεν ἢ νὰ νικήσωμεν ἢ ν' ἀποθάνωμεν.

Ἐπειδὴ ἡ λέξις que, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι σύνδεσμος, ὁτὲ μὲν εἶναι ἀντωνυμία, ὁτὲ δὲ ἐπίρρημα, διὰ τοῦτο παρατηρητέον, ὅτι εἴναι μὲν ἀντωνυμία, ὅταν ἐπέχη τόπον τῆς lequel, laquelle κ. τ. λ. ἢ quelle chose, οἷον· Que faites-vous là ? Ce que vous m'avez ordonné de faire· Τί κάμνετε αὐτόθι; Ὅ,τι μὲ διετάξατε νὰ κάμω.—Ἐνταῦθα τὸ πρῶτον que σημαίνει quelle chose, καὶ τὸ δεύτερον lequel—Εἶναι δὲ ἐπίρρημα ὅταν ἔχη τὴν σημασίαν τοῦ combien, οἷον· Que vous êtes aimable! Πόσον εἰσθε ἀγαπητός!—ἐνταῦθα τὸ que ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ combien—Εἶναι τέλος σύνδεσμος, ὅταν συνδέῃ δύο μέλη φράσεως τινὸς, οἷον· Vous voyez que j'ai raison· Ἐλέπετε ὅτι ἔχω δίκαιον· εἰς τοῦτο δὲ τὸ κτράδειγμα γίνεται φανερόν ὅτι ὁ que δὲν μεταφράζεται οὔτε διὰ τῆς lequel, οὔτε διὰ τοῦ combien, ἀλλὰ συνδέει τὰ

vous voyez μετὰ τοῦ j' ai raison.

Ὁ ρηθεις σύνδεσμος que ἔχει καὶ ἄλλας διαφόρους σημασίας. Ὡς εἶδομεν ἐν σελίδι 400, ὁ que εἶναι ἐνίοτε ἐν χρήσει ἀντὶ τῆς ῥήσεως sans que, ὡς· Il ne parle pas qu' il ne dise une sottise, τουτέστι sans qu' il dise· δὲν ὁμιλεῖ χωρὶς νὰ εἴπῃ μίαν ἀνοησίαν· καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην παραλείπεται τὸ ἀρνητικὸν pas—Ἐπίσης ἀντὶ τῆς ῥήσεως à moins que, ὡς· je ne lui pardonnerai pas qu' il n' ait reconnu son tort, τουτέστι à moins qu' il... δὲν θέλω τὸν συγχωρήσει ἐὰν δὲν ἀναγνώσῃ τὸ ἀμάρτημά του· καὶ ἐνταῦθα παραλείπεται τὸ pas—ὡς καὶ ἀντὶ τοῦ συνδέσμου comme καὶ τοῦ ἐπιρρήματος cependant, ὡς· persuadé qu' il est de son droit, il n' accepte aucune proposition· τουτέστι comme il est persuadé... ἐπεὶδὴ εἶναι πεπεισμένος περὶ τοῦ δικαίωματος αὐτοῦ, δὲν παραδέχεται οὐδεμίαν πρότασιν—Il pourrait me faire mille serments que je ne lui croirais pas· τουτέστι et cependant je... Ὡς μοι ἔκαμνε χιλίους ὅρκους, πλὴν ἐγὼ δὲν θὰ τὸν ἐπίστευαν.

Ἐκτὸς τούτων ὁ que εἶναι περιληπτικὸς τῶν προθέσεων depuis καὶ dès aussitôt, ὡς· Il y a trois ans que vous êtes de retour, δηλονότι depuis que· παρήλθον τρία ἔτη ἀπ' οὗ ἐπιστρέψατε—Qu' il consente à partir, je lui en fournirai les moyens· δηλαδή dès aussitôt qu' il consentira... Μόλις συγκατατίθῃ ν' ἀναχωρήσῃ, θέλω τῷ προμηθεύει τὰ πρὸς ταῦτο μέσα. Παρατηρητέα δὲ

ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ χρῆσις τοῦ *que* ἀπαι-
τοῦντο· τὸ ῥῆμα καθ' ὑποτακτικῆν.

Ἡ συνδετικὴ φράσις *parce que* εἶναι ἐν χρή-
σει καὶ διαπλεγμένη εἰς τρεῖς λέξεις, τουτέστι *par*
ce que, ἀλλὰ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἔχει
τὴν σημασίαν τοῦ διότι, εἰς δὲ τὴν δευτέραν τοῦ
ἐκ τοῦ ὅ,τι, ὅλον. *L' enfance n' est si heureuse*
que parce qu' elle ne sait trop ἡ παιδικὴ ἡ-
λικία δὲν εἶναι τόσον εὐτυχὴς, εἰμὴ διότι δὲν γι-
νώσκει παραπολὺ—*Par ce qu' il m' a dit, j' ai*
deviné ce qu' il était forcé de me taire ἐκ
τοῦ ὅ,τι μοι εἶπεν, ἐμάντισσα τί ἠναγκαζέτο νὰ
μοι ἀποσιωπήσῃ.

Ὁ *quoique* δύναται νὰ διακριθῇ εἰς δύο λέξεις
quoī que, καὶ ἐνδεῶς κατὰ τὸν πρῶτον τύπον ἔχει
σημασίαν τοῦ ἂν καὶ, κατὰ τὸν δεύτερον ἔχει τὴν
τοῦ ὅ,τι δήποτε, ὅλον. *Quoique l' ambition soit*
un vice, elle est pourtant la mère et la cause
de plusieurs vertus. Ἄν καὶ ἡ φιλοδοξία ᾖναι
ἐλάττωμα, εἶναι ὅμως ἡ μήτηρ καὶ ἡ αἰτία πολ-
λῶν ἀγαθῶν—*Quoi qu' il puisse proposer, je suis*
décidé à ne pas l' entendre ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν
μοι προτείνῃ, εἰμὶ ἀποφασισμένος νὰ μὴ τὸν ἀ-
κροασθῶ.

§ 2.

Περὶ ἐπιφωνήματος.

Τὸ ἐπιφώνημα εἶναι λέξις ἀμετάβλητος, δι' ἧς
ἐκφράζονται μετὰ συντομίας καὶ ταχύτητος αἱ προξενού-

μέναι ἐντυπώσεις καὶ τὰ αἰσθήματα τὰ διεγερόμενα εἰς
ἡμᾶς ἐκ διαφόρων αἰτιῶν τοιαῦτά εἰσι τὰ αἶ! οἶ!
O! hélas, κ. τ. λ. Αἶ! que mon sort est
cruel. Αἶ! πόσον ἡ τύχη μου εἶναι σκληρά— Oh!
que nous ne sommes rien! ὦχ δὲν εἴμεθα
τίποτε— O mon fils! adorez Dieu et ne
cherchez pas à le connaître· ὦ τέκνον μου!
λάτρευε τὸν Θεόν, καὶ μὴ πειράσαι νὰ τὸν γνωρίσης—
Hélas! sans la santé qu'importent les richesses?
Φεῦ! ἀνευ τῆς ὑγείας τί σημαίνουναι τὰ πλούτη; κ. τ. λ.
Διάφορα εἰσὶ τὰ εἶδη τοῦ ἐπιφωνήματος, κατὰ τὰ
διάφορα αἰσθήματα τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκφραζόμενα,
τοιούτοι·

Joie, χράν· ha! ἄ, οἶον· Ha que je suis con-
tent· ἄ! πόσον εἶμαι εὐχαριστημένος·

Douleur, λύπη· hélas φεῦ οἶον· Que faire,
hélas! dans un si misérable état. τί νὰ κάμω, φεῦ
εἰς τοιαύτην κατάστασιν.

Admiration, θαυμασμόν· Oh ὦ, οἶον· Oh que
vois-je· ἄ τί βλέπω.

Colère, ὀργή· diable διάβολε εἶν· Diable je vous
en ferai repentir. Διάβολε θέλω σὲ κάμει νὰ τὸ με-
τανοήσης.

Mépris, aversion, περιφρόνησιν, ἀποτροπήσιν·
Pouah, πάχ· si ἄπχγε, οἶον· Pouah, il me fait
horreur· πάχ· μοι ἐμποιεῖ φρίκην—C' est vous
qui pensez ainsi? /si! Σαῖς σκέπτεσθε οὕτω; ἄ-
παγε.

Demande, ἐρώτησιν· He αἶ· οἶον· Hé que
faites-vous là? Αἶ τί κάμνετε αὐτοῦ;

Silence, σιωπή· Chut ! σιωπή ! οἶον· Chut quel ta-
page est-ce? Σιωπή ! ὅποιοι θόρυβοι εἶναι οὗτοι,
appel· πρόσκλησιν· Holà ! Ε !—Holà ! appro-
chez-vous—Ε ! πλησιάσατε.

Surprise, ἐκπληξιν· Oh—Ω—Oh ! je vous vois
enfin. Α ! ὅς βλέπω τέλος.

Ἐπάρχουσι πρὸς τούτοις καὶ φράσεις λεγόμεναι
ἐπιφωνηματικαὶ (locutions interjectives), ἀποτελοῦ-
μεναι ἢ ἐκ δύο λέξεων ἀμεταβλήτων, Bah bah !
ἢ ἐξ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ, courage· ἢ ἐξ ἑνὸς ἐπιθέ-
του, bon· ἢ ἐξ ἑνὸς ῥήματος, allons· ἢ ἐξ ἑνὸς
ἐπιθέτου καὶ ἑνὸς οὐσιαστικοῦ συνάμα, Grand Dieu !
Μέγας εἰ Κύριε.

Ἰδού δὲ ὁ πίναξ τῶν τε ἐπιφωνημάτων καὶ τῶν
ἐπιφωνηματικῶν φράσεων

Κόρια ἐπιφωνήματα

Ah ! ἄ, ἄχ	Morbleu ! ὦφ
Aïe ! αἶ	Motus ! σιωπή
Bah ! μπά, πῶς	O ! ὦ
Baste ! ἔστω	Oh ! ὄχ. ὦ
Bravo ! εὖχ	Chut, σιγή
Ha ! ἄ	Gorbleu ! μὰ τὸν Θεόν
He ! αἶ	Diantre ! διάβολε
Hélas ! φεῦ	Eh ! ἔ
Hem ! χέμ	Ei ! ἄπαγε
Hein ! χέν	Ouais ! οὐαί
Heu ! ἔ	Ouf ! εὖρ
Ho ! ὦ	Paf ! πάφ
Holà ! ἔ	Parbleu ! μὰ τὴν ἀλήθειαν

Pouah ! πάχ	Vivat ζήτω
Pouf ! πούφ	Zest γρό
Sus, σου δεύτε έμπρός	

Επιφωνηματικά φράσεις.

Bah, bah πά, πά	Ciel οδρανέ
Ha, ha α, α	Dame μά πόν Θεόν
Ho, ho ω, ω	Dommage κρίμα
Hi, hi χί, χί.	Halte στητε
Malheur δυστυχία	Place τόπον
Misericorde έλεος, εύ-	Silence σιωπή
σπλαγχνία	

Paix ήσυχία.	Alerte προσοχή
Peste ανάθεμα	Bon καλώς
Pi donc άπαγς	Ferme άνδρία
Hé bien λοιπόν	Allons δεύτε
Hé quoi, ε τί	Arrête στηθι σταθήτε
Oui-dà, μάλιστα	Gare, πρόσχες, προσέξατε,
Or ça, έ, έ.	Plait-il ? τί θέλετε, τί εί-
	πετε;

Bien καλά	Tiens, νί.
Courage θάρρος	

Bon Dieu αγαθέ Θεέ
 Grand Dieu μέγας ή Κόρις
 Mon Dieu Θεέ μου
 'A Dieu ne plaise μή γένοιτο
 'A merveille έξάρετα, θαυμάσια.
 Au secours, βοήθεια
 Dieu soit loué Εύλογούμενος ό Θεός

Est-il possible είναι δυνατόν Plût à Dieu! αἶθε καὶ ἄλλαι τιαυῦναι φράσεις, δοῦναι δύνανται νὰ ἔχωσι σημασίαν ἐπιφωνήματος.

Ἐξ ὧν ἐξεθέσαμεν ἐπὶ τοῦ ἐπιφωνήματος, δύναται ὁ μαθητὴς νὰ ἐννοήσῃ καλῶς τὴν χρῆσιν τῶν αὐτοῦ εἰδῶν· προσθέτομεν μόνον τὰ ἑξῆς·

Τὸ Ah! ἐμφαίνει λύπην, ἐνῶ τὸ Ha ἐκπληξιν οἶον· Ah tu me fais mourir· ἄχ, μὲ κάμνεις νὰ ἀποθάνω—Ha! il vous a abusé à ce point, Ἄ! σὲς ἠπάτηες τοσοῦτον.

Τὸ Oh! ἐμφαίνει θαυμασμόν—τοῦ ἡ γίνεται χρῆσις καὶ πρὸς κλήσιν—τὸ δὲ ὅ εἶναι ἀπλῶς σημειον τῆς κλητικῆς, οἶον· Oh! que la nature est belle! ὦ πόσον ὁ φύσις εἶναι ὡραία—Ho, venez, il se fait tard· Ἐ, ἔλθετε διότι γίνεται ἀργά—O mon fils, sois béni pour tout le bien que tu me fais· ὦ τέκνον μου, ἔσο εὐλογημένον δι' ὅλον τὸ καλὸν ὅπερ μοι κάμνεις.

Τὸ Eh ἐμφαίνει τὴν λύπην, τὸν κλαυθμόν, εἶναι δὲ εἰς χρῆσιν εἰς τὰς ἐρωτηματικὰς φράσεις οἶον· Eh! qui n' a pas souffert dans sa vie? Ἀἴ τίς δὲν ὑπέφερεν εἰς τὴν ζωὴν του—Τὸ δι He ὅπως ἐλκύσῃ τις τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῶν λεχθησομένων, οἶον· Hé! que je vous plains· αἰ πόσον σὰς εἰκτιρῶ.

Γίνεται χρῆσις δὲ τοῦ ἰδίου πρὸς κλήσιν καὶ πρὸς ἐκπαράσιν, οἶον· Hé! venez par ici· Ἐ, ἔλθετε ἐντεύθεν—Hé! prenez garde· Ἐ, προσυλάχθητε.

EXERCICE XLIII—ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΜΓ'.

Ἐπὶ τῶν συνδέσμων καὶ ἐπιφωνημάτων·

Σημ. Γράφομεν διὰ κυρτῶν τοὺς συνδέσμους καὶ

τὰ ἐπιφωνήματα, ὧν θὰ κάμῃ χρῆσιν ὁ μαθητής, ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ κανόνος. Αἱ στιγμαὶ
δηλοῦσιν ὅτι ὁ μαθητής ὀφείλει νὰ προσεξῇ ἀνθὰ
κάμῃ χρῆσιν ἢ ὅχι τοῦ συνθέσμου.

§ 1

Ἐπὶ τῶν κυρίων συνδίσμων.

Ὁ νόμος; ὀφείλει νὰ ᾖ ὡς ὁ θάνατος, ὅστις δὲν
φείδεται¹ οὐδενός—Ἐπειδὴ ἀμφιβάλλω,² σκέπτομαι
καὶ ἐπειδὴ σκέπτομαι, ζῶ.—Οἱ νόμοι δὲν ἔχουσιν
ἰσχὺν εἰμὴ ὅταν στηρίζωνται³ ἐπὶ τῆς ἡθικῆς⁴—
Πρέπει τις νὰ διεγείρῃ⁵ τὴν ψυχὴν διὰ τὴν αὐτὴν ἡ-
ναὶ καταβιβλημένη.⁶—Αἱ αἰσθαντικαὶ⁷ καρδίαι ζη-
τοῦσι γὰρ τὰς ἀγαπᾶσιν· αἱ κοῦφαί⁸ θέλουσι γὰρ τὰς
προτιμῶσιν⁹—Ἐὰρ φοβῆσαι τὸν θάνατον, ἔξῃσας κα-
κῶς—Ἡ ἰδιοτροπία¹⁰ τῶν παιδῶν δὲν εἶναι ποτὲ
τὸ ἔργον τῆς φύσεως, ἀλλὰ τῆς κακῆς πειθορχίας¹¹—
Ὁ λαὸς δὲν ἀγαπᾷ οὔτε τοὺς κατ' ἐξουσίαν τυράν-
νους,¹² οὔτε τοὺς κατὰ γνώμην τυράννους—Ἡ κο-
λακσία¹³ γεννᾷ τὴν ὑπερηφάνειαν¹⁴ καὶ ἡ ὑπερηφά-
νεια εἶναι ἐμπόδιον πάσης ἀρετῆς—Μὴ δοκιμάζῃς¹⁵
τετὸς φίλους σου, ἀνθὲν θέλῃς νὰ τοὺς διατηρήσῃς.¹⁶—
Τὸ μῖσος εἶναι ἀπανθρωπία,¹⁷ δίδει εἰς τὸν ἐχθρὸν
ἐπάρχει πάντοτε ὁ ἄνθρωπος.—Εἶναι καλὸς ἀνθρὺς καὶ
εἶναι τραχὺς,¹⁸—Τὶ ἀξίζει περισσότερον, ἢ μία ὠ-
ρα πῶς μετὰ μίαν ἐξοχὴν παρημελημένον¹⁹ καὶ ἀ-
καλλιέργητον,²⁰ ἢ μία ἐξοχὴ καλλιεργημένη καὶ γό-
νιμος²¹ μετὰ μίαν μετρίαν πόλιν;—Ὅσον περισσό-

περον²² τὸ λογικὸν²³ τελειοποιεῖται·.,²⁴ τόσον πε-
ρισσότερον ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὑπεύθυνος·²⁵ τῶν πρά-
ξεων του.—Ἡ ἀρετὴ ἐν ὅλῃ τῇ ἀγνότῃ²⁶ αὐτῆς,
εἶναι ἀπλή... ὀψιλή...²⁷ φυσικὴ... ἄνευ κενθοδο-
ξίας...²⁸ ἐπιδείξεως...¹⁹ εὕρισκει ἐν αὐτῇ μόνη τὴν
δόξαν της... τὴν ἀμοιβὴν της³⁰—Δὲν λησμονεῖ... τὰς
ὑπηρεσίας...³¹ τὰς ὕβρεις³²—Εἰς τὰ ὄνειρα³³ αἱ ἐντυ-
πώσεις³⁴ συνακλουθοῦνται³⁵ χωρὶς ἢ ψυχὴ νὰ τὰς
συνπαράβλη...³⁶ τὰς συναρμολογήσῃ³⁷

Ἐπὶ τῶν συνδυατικῶν φράσεων.

ἔχει ἐλαττώματα ἀλλὰ³⁸ ἐκτὸς τούτων εἶναι
τίμιος ἄνθρωπος—Δὲν ἀπέτυχε³⁹ τοῦ σκοποῦ του, ὡς
σὰς τὸ ἔλεγεν· ὅπ' ἐναντίας ἐπέτυχε πληρέστατα⁴⁰—
Αὕτη ἡ κυρία εἶναι ἰδιότροπος·⁴¹ ἐκτὸς τοῦτου εἶναι
καλῆς καρδίας—Αἰσθανόμεθα⁴² ἐπομένως ζῶμεν—
Ὅθεν εἶναι πλούσιος, τοῦλάχιστον ἔχει ὅσον τῷ ἀ-
νταχαιοῖ⁴³ ὅπως ζήσῃ ἀνέτως⁴⁴—Κάμειτε ὡς σὰς
λέγει διότι, τὸ τοιοῦτον⁴⁵ εἶναι δίκαιον.

§ 2

Ἐπὶ τῶν κυρίως ἐπιφωνημάτων.

Ἄν, ἐπληρώθην⁴⁶—Σιγὴ! ὁ πατήρ σας κοιμᾶται—
ὦ, ὑπερτάτη⁴⁷ τέρψις, νὰ ἐνεργῇ⁴⁸ τίς τὴν ἀρετὴν—
Ὡφ' ἀπηύδῃσα⁴⁹ ὡς ἐκ τοῦ καθωπνός.—Φεῦ, πόσον
εἶναι αὕτη δυστυχής!—Ὅχι, πόσον εἶναι σκληρόν⁵⁰
νὰ μὴ ἐλπίζῃ⁵¹ τις πλόν—Ἐ, μὴ προχωρεῖτε⁵² διότι

κατέστρεψαν⁵³ τὴν γέφυραν—*Εὐγε!* ἡ διαγωγὴ σας
ὁπῆρξε πολὺ γενναία⁵⁴—*Τί λέγετε! ἄχ! ἀπαγε!*—
Ἄ! ἰδοὺ ὑμεῖς· ἀπηλπίζομην⁵⁵ νὰ σᾶς ἶδω—*ὦ!*
πόσον ὁ Θεὸς εἶναι μέγας!—*Ἄ!* πτωχέ μου,⁵⁶ πό-
σον σὲ εἰκτείρω⁵⁷.—*Σιωπὴ!* δὲν πρέπει νὰ εἴ-
πης ὅτι ὠμιλῆσαμεν.—*Μὰ τὴν ἀλήθειαν!* ἡ ὑπό-
θεσις εἶναι λίαν σπουδαία⁵⁸.

Ἐὰν τῶν ἐπιφωνηματικῶν φράσεων.

Ἥσυχία! ἅς τιθῶμεν⁵⁹ ὁπισθεν τοῦ τοίχου—
Θάρσει! ὁ Θεὸς δὲν ἀφίνει οὐδένα ἄνευ βοηθείας—
Καλὰ! θέλω σᾶς ἀπαντήσῃ ἀκολούθως—*Ἐ τί!*
στοχάζεσθε ὅτι ἐπίστευσα εἰς τοὺς λόγους του;—
Ἐλεος! ἐχάθημεν⁶⁰ ἡ πλημύρα⁶¹ προχωρεῖ⁶² τα-
χέως.—*Συγγνώμην!* ἡμάρτησα, ἀλλὰ μετανοῶ ἐξ ὅλης
καρδίας.—*Προσέξατε!* ἡ ἄμαξα⁶³ κατέρχεται⁶⁴ δρο-
μαίῳ⁶⁵—*Στήτε!* ἡ θέσις εἶναι ωραία ὥπως ἀνα-
παυθῶμεν⁶⁶—*Οὐρανὲ!* σὺ εἰς τοιαύτην κατάστα-
σιν!—*Δυστυχία!* τίς ἠδύνατο νὰ περιμένῃ⁶⁷ 2.⁶⁸
τοιοῦτον τέλος!—*Κρῖμα!* ἀπωλέσαμεν μίαν καλὴν
περίστασιν—*Δεῦτε!* ἅς ἀναχωρήσωμεν· ἀνεπαύθημεν
ἀρκετὰ⁶⁹.—*Τί εἵπετε!* δὲν σᾶς ἐννόησα⁷⁰ καλῶς.—
Δίκαιε οὐρανὲ! τί ἀκούω; ἐκεῖνος καταδεδικασμέ-
νος⁷¹!—*Θεέ μου!* εἶναι δυνατόν;—*Μέγας εἰ Κύρις!*
ἡ εὐσπλαγχνία σου εἶναι ἄπειρος⁷²—*Εἶθε* νὰ μὴ
ἤθελε γνωρίσει⁷³ τοιοῦτον ἄνθρωπον—*δύναμαι πλέον*⁷⁴
νὰ τὸν ἐμπιστευθῶ⁷⁵ μὴ γένοιτο!—*Τέλος πάντων*
ἀπ᾽ ἀλλαγῆς ἀβλαβὴς τῆς ὑποθέσεως ταύτης⁷⁶ εὐ-
λαγητός εἶη ὁ Θεός!

¹épargner, ²douter, ³s' appuyer, ⁴morale,
⁵secouer, ⁶abattre, ⁷sensible, ⁸vain, ⁹préférer,
¹⁰caprice, ¹¹discipline, ¹²tyrans d' autorité, ¹³a-
 dulation, ¹⁴orgueil, ¹⁵éprouver, ¹⁶conserver, ¹⁷in-
 humanité, ¹⁸bourru, ¹⁹négliger, ²⁰inculte, ²¹fertile,
²²Plus, ²³raison, ²⁴perfectionner, ²⁵responsable,
²⁶pureté, ²⁷sublime, ²⁸vanité, ²⁹ostentation, ³⁰ré-
 compense, ³¹service, ³²injurer, ³³rêve, ³⁴sensa-
 tion, ³⁵se succéder, ³⁶comparer, ³⁷réunir, ³⁸dé-
 fant, ³⁹manquer, ⁴⁰complètement, ⁴¹capricieux,
⁴²sentir, ⁴³a-t-il de quoi, ⁴⁴commodément, ⁴⁵cela,
⁴⁶blessor, ⁴⁷suprême, ⁴⁸pratiquer ⁴⁹se laisser,
⁵⁰cruel, ⁵¹de n' espérer, ⁵²avancer, ⁵³détruire,
⁵⁴généreux, ⁵⁵désespérer, ⁵⁶mon pauvre homme,
⁵⁷plaindre, ⁵⁸sérieux, ⁵⁹ranger, ⁶⁰perdre (πα-
 ρειν) ⁶¹inondation, ⁶²s' avancer, ⁶³chariot,
⁶⁴descendre, ⁶⁵précipitamment, ⁶⁶se reposer, ⁶⁷s'
 attendre, ⁶⁸a un, ⁶⁹suffisamment, ⁷⁰entendre,
⁷¹condamner, ⁷²infini, ⁷³qu' il n' eût connu, ⁷⁴en-
 core, ⁷⁵se fier ⁷⁶tu es sorti de cette affaire
 sain et sauf.

ΤΡΑΟΧ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Μ. ΓΑΛΑΤΤΕ

Κυριώτερα Παραράματα.

Σελ.	στίχ.	ἀντί	Γράφε
18	23	hoche-pied	hochepied
21	14-15	κεκομμένον	κεκομμένη
37	20	φυνόν	φυτόν
62	22	Titien	le Titien
69	16	meilleur	meilleur (καλλίτερος)
82	24-25	ex-ression	ex-pression
88	23	⁶² n' imitez ⁶³ pas,	⁶² n' imitez pas, ⁶⁸
100	9	Τοῦτα	Τοῦτο
102	8	⁸⁹ uic (f), ⁷⁰ droiture,	⁸⁹ aie, ⁹⁰ droiture (f),
103	22	λαῖς	λαοῖς
108	7	εἶναι	εἶναι ἡ
—	28	εἶναι	εἶναι
111	21-22	ba-teau	ba-teau
112	23	couteau	couteau
114	5	marteau	marteau
117	26	paune	pauvre
122	18	leuar	leur
123	30	αὐτοῖς	αὐτοῖς ἑ-
128	15	anquel	auquel
154	27	nne fausse croyan- ce el les autres pour	et les autres pour une fausse croyance
156	17	συνίσταται ἐν	συντάσσεται μετὰ
160	7	σημασίαν	σημασίαν
—	11	arien	a rien
164	11	ιδιότηता	ιδιότητα
180	3	κέντημα	κέντημα
183	13	mauvais, temps	mauvais temps
183	19	distance	distance
188	26	Je dispos	Je—dispos

192	22	αὐτῶν	αὐτοῦ
198	29	τῇ	τὰ
210	18	bienqu'	bien due
220	14-15	con-fiera	confier
228	12	οἰκοδομῆς	οἰκοδομῇ
229	30	ecrains	crains
231	25	ἐπιχειρήσωμε	ἐπιχειρήσωμεν
251	6	προηγούνται	προηγούνται
263	16	περιπτώσας	περιπτώσας
282	13	ἀποθνήσκει	ἀποθνήσκειν
309	8	miss	mis
—	9	mettron	mettrons
383	23	même	mêmes
399	28	gentil	gentil le
405	20	sanvegarde	sauvegarde
409	11	Après	Après
—	27	junqu'	jusqu'
410	3	τόπον	τόπου
—	9	χρόνον	χρόνου
—	15	confiée	confiée
413	15	verts.	verts. τὰ δένδρα τοῦτου τοῦ κηπου εἶναι κατάφορτα καρπῶν, τινὲς μὲν εἰσὶν ὥριμον, τινὲς δὲ ἄωροι, parmi ἐπιδείξεως ²⁹ συνακολουθοῦνται ἐλαττώματα, ³⁸ ἀλλὰ σκληρὸν ⁵⁰
414	30	darmi	
432	5	ἐπιδείξεω ¹⁹	
—	8	συνακολουθοῦνται	
—	11	ἐλαττώματα ἀλλὰ ³⁸	
—	24	σκληρὸν ⁵⁰	

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μ. ΠΑΤΑΤΣ

Ἐκ τῶν ἐκδόσεων μου.

Piccolo Abbecedario e Sillabario Italiano.

Nuovo detto

Νέος: Ἑυπαρὸς Ἰταλὸς, ἥτοι καὶ καλὴ πρακτικὴ μέθοδος, πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἰταλικῆς γλώσσας εἰς 12 μαθηματικὰ καὶ ἀνευ διδασκάλου, μεταγλωττισθεῖσα ἐκ τῆς Γερμανικῆς εἰς τὴν νεωτέρου Ἑλληνικῆς, μετὰ διευρύνειν προσθηκῶν.

Διαιρητικὰ γυναικωτικά Ἰταλ. τί, Ἑλληνιστ., Γαλλιστ. καὶ Ἀγγλιστ., πρὸς χρῆσιν τῶν σπουδαστῶν καὶ τῶν περιηγητῶν.

Ἄπαντα Ἰωάν. Ζημπελίου.

Ἄπαντα τὰ παιδικὰ καὶ παῖξαι τὰ Ἰωάννου Βηλαρά.

Ἄπαντα Διονυσίου Σολωμοῦ.

Παιδικὰ Ἀθανασίου Χρηστοπούλου.

Ἡ λύσις Ἀνδρέου Κάλβου καὶ ἀνεκδότος ὕμνος Ἀντωνίου Μηροτάου.

Ὁ Χάρις, Κωμωδία ὑπὸ Διονυσίου Γουζέλη.

Ὁ Συμβολαιογράφος Τάτας.

Β. εἰς τοῦ Μωάμεθ.

Βίαι τῶν Δαυδαίων τοῦ Μωάμεθ.

Διαιρητικὸν Καλλιολόγιον, ἥτοι στοιχεῖα αἰσθητικῆς ὑπὸ Κωνσταντίνου Στρατούλη.

Τοκαλόριον, ἥτοι τοκαρόροι πίνακες ἀπασῶν τῶν κυριῶν τοῦ ἐμπορίου ἔτους κλ. ἐκδότος Γ'. ἐπιδοθεῖσθαι καὶ πλουτισθεῖσαι.

Tocologio — μεταφράσεις ἐκ τῆς Β'. ἐκδόσεις.

Ἡ δόξαι τῆς αγ. τῶν ὀρθοδόξων Ἀνατολικῆς Ἑκκλησίας.

Συνακρεῖται τῶν 12 μηνῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐπεξεργασθεὶς καὶ μετὰ πλείστων προσθηκῶν καὶ ἀνεκδότων πλουτισθεῖς, Τόμ. 3.

Ἐπιτομὴ Ἑκκλησιαστικῆς Ἱστορίας Στεφάνου Κουμητᾶ μετὰ ἀναπληρώσεων ὑπὸ Π. Χάιτου μέχρι τοῦ 1862.

Πλάτων εἰς Μητροπολίτου Μόσχας ὀρθόδοξος διδασκαλία, ἥτοι Ἱερὸς Κατήχησις, μεταφράσεις Α. Κορκῆ.

Α. 4 Ἀνατολικὴ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Διονυσίου Αἰγίνης, 1876.

Τὰ Ἰουδαϊκὰ, ἥτοι Ἀνατολὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων κτλ. μετὰ ἀνεκδότων.

Γυναικώλεμον, ἥτοι Αἰσθητικὸν γυναικῶν ὅλων τῶν ἐθνῶν καὶ ὅλων τῶν αἰώνων, ὑπὸ Ν. Σταμιανέλου.

Χρηστικὰ μαθηματικὰ καὶ ἱστορικὰ, ὑπὸ ἰδίου.

Ἐκδόσεις Θεοφάνους καὶ Ἐρασμὸς ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

Alphabet Raban.

ὑπὸ τῶν πιστῶν

Ἄπαντα Ἀντωνίου Μηροτάου

Τιτᾶνι Φρον. 2.